

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ΄

Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 269
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Αλίμου, μέλη του 3ου ΚΑΠΗ Αργυρούπολης, μαθητές από το 3ο Γυμνάσιο Νίκαιας, το 2ο Δημοτικό Σχολείο Γαλασίου, το Γυμνάσιο Καστορείου Λακωνίας, το Δημοτικό Σχολείο Τολού Αργολίδας, το 1ο Γενικό Λύκειο Ρόδου "Βενετόκλειο" και το 1ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας Μαγνησίας, σελ. 157, 161, 165, 167, 182, 192, 201, 209, 219, 222
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης και ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σελ. 155-269
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 155, 159, 173, 174, 175, 176, 177, 179, 180, 181, 182, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 191, 192, 193, 195, 197, 199, 200, 201, 203, 204, 210, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 221, 223, 225, 226, 228, 231, 232, 233, 234, 242, 255, 257, 259, 263, 269
5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 182, 204, 214, 218, 221, 223, 234
6. Ανακοινώνεται το από 10 Φλεβάρη 2015 έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της Κυβέρνησης προς την Πρόεδρο της Βουλής κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου, για την πέραν της 24.00' διεξαγωγή της ψηφοφορίας, κατ' άρθρο 141 παράγραφος 3 του κανονισμού, σελ. 257-258
7. Ονομαστική ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση, σελ. 264-268

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 169-181, 196-197, 213-269

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 181-196
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 155-169
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. , σελ. 203-213
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 197-203

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

- A. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:**
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 178
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ Ο. , σελ. 255 (Η ομιλία της βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 226
ΒΑΛΑΒΑΝΗ Ο. , σελ. 207, 210, 211
ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ Μ. , σελ. 193, 194
ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Ι. , σελ. 214, 215
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 212
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 262
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 242
ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. , σελ. 155
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 156
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 209, 211

ΔΑΝΕΛΛΗΣ Σ. , σελ. 185
ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ Κ. , σελ. 161
ΔΗΜΑΣ Χ. , σελ. 197
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 185
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 255
ΖΟΥΡΑΡΗΣ Κ. , σελ. 212
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 227, 228
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 203
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 195
ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ Η. , σελ. 211
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 233
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 186, 187, 188
ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ Α. , σελ. 221
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 199, 200
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. , σελ. 173, 174, 182
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 158, 184
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο. , σελ. 232
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 163
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 164
ΚΟΝΤΟΣ Α. , σελ. 225
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 223, 225
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. , σελ. 176, 177
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 216
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 222
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 173
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 168, 182
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 157
ΜΑΡΔΑΣ Δ. , σελ. 212
ΜΑΡΚΟΥ Α. , σελ. 206
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 174, 180, 181, 182
ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ Ν. , σελ. 205
ΜΙΧΟΣ Ν. , σελ. 200, 201
ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ Π. , σελ. 195
ΞΥΔΑΚΗΣ Ν. , σελ. 159
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ Η. , σελ. 165, 166
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 192, 193
ΠΑΠΠΑΣ Ν. , σελ. 234
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 219
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 178, 179
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 167
ΣΑΜΑΡΑΣ Α. , σελ. 235, 236, 262
ΣΑΜΟΪΛΗΣ Σ. , σελ. 194
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 189
ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. , σελ. 215
ΣΤΑΘΑΚΗΣ Γ. , σελ. 231
ΣΤΑΘΑΣ Ι. , σελ. 232
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. , σελ. 183, 184
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 204, 263
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 168, 170
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. , σελ. 171
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 201
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 236, 259, 262, 263
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Ι. , σελ. 230, 231
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 198
ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ Α. , σελ. 218
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 179, 236
ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 161
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 188, 189
ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 191, 192

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΕΡΜΕΝΗΣ Γ. ,	σελ. 155
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 182
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. ,	σελ. 226, 228, 234
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 181, 182, 184, 185, 187, 188, 189, 191, 192, 193, 195
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 186, 187, 188
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. ,	σελ. 182
ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ Γ. ,	σελ. 175, 177
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. ,	σελ. 215
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 173, 175, 176, 177, 179, 180, 182, 197, 214, 216, 217, 218, 219, 221, 223, 225, 226, 228, 231, 232, 233, 234, 242, 255, 257, 259, 263, 269
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 179
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 264
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 214, 216, 217, 221
ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 155, 159
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 173, 174, 175, 176, 182
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,	σελ. 204, 210, 212
ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ Π. ,	σελ. 195
ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ Δ. ,	σελ. 184
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 173, 195
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. ,	σελ. 199, 200, 201, 203
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 234

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. ,	σελ. 182
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. ,	σελ. 234
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. ,	σελ. 204
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 182
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. ,	σελ. 234
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. ,	σελ. 204
ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ Γ. ,	σελ. 182
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 214, 218, 221, 234
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 214, 217, 218, 221, 223
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 182
ΜΠΑΛΑΦΑΣ Ι. ,	σελ. 204

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΣΤ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΣΤ΄

Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 10 Φεβρουαρίου 2015, ημέρα Τρίτη και ώρα 10.16' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΛΕΞΙΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση. Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβερνήσεως και ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Κατά τη σημερινή συνεδρίαση, όπως ομόφωνα αποφάσισε το Σώμα στη χθεσινή συνεδρίαση, τον λόγο θα λάβουν ο συνάδελφος κ. Γεώργιος Γερμενής από τη Χρυσή Αυγή που έχει αντικαταστήσει τον κ. Χρήστο Χατζησάββα, ο κ. Γεώργιος Γεωργαντάς από τη Νέα Δημοκρατία που έχει αντικαταστήσει τον κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη και η κ. Διαμάντω Μανωλάκου, καθώς επίσης και ο κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου και ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος. Θα συνεχίσουμε με Υπουργούς και Βουλευτές που είναι εγγεγραμμένοι στον κατάλογο. Μετά τις ομιλίες των Βουλευτών που ανακοινώσαμε, τον λόγο θα πάρει ο Υπουργός κ. Νικόλαος Ξυδάκης.

Ορίστε, κύριε Γερμενή, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Χθες η Ολομέλεια της Βουλής τελείωσε αργά τη νύχτα και αποφασίστηκε από τους λιγοστούς εναπομείναντες Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους να ξεκινήσει σήμερα η συζήτηση στην Ολομέλεια στις δέκα η ώρα.

Όμως, κύριε Πρόεδρε, ξεχάσατε να ενημερώσετε το Τμήμα Μεταγωγών, την υπηρεσία των φυλακών, για να βρίσκεται και η Χρυσή Αυγή σήμερα στις δέκα η ώρα στην Ολομέλεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Γερμενή, με συγχωρείτε. Με έχουν ενημερώσει ότι έχει ενημερωθεί σχετικώς και έγκαιρα το κόμμα σας. Έτσι μου είπαν από το Προεδρείο.

Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΜΕΝΗΣ: Τρέχαμε όλη τη νύχτα να βρούμε άκρη. Τέλος πάντων. Αν είναι έτσι, καλώς έγινε.

Ξέρετε ότι στη σημερινή Ελλάδα υπάρχουν ακόμα πολιτικοί κρατούμενοι και είχε φροντίσει η προηγούμενη κυβέρνηση να βάλει στη φυλακή Βουλευτές με μαφιόζικο τρόπο. Θέλω να πιστεύω πως η σημερινή Κυβέρνηση, ο ΣΥΡΙΖΑ και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, θα αποκαταστήσει την παρανομία και θα επαναφέρει

την τάξη στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, στην ομαλή λειτουργία, ώστε να είναι η τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας στα έδρανα της Βουλής όπου ανήκει.

Επίσης, απ' αυτό εδώ το Βήμα χθες άκουσα κάποιους να λένε ότι είναι αυτοί η τρίτη συνταγματική δύναμη του λεγόμενου «δημοκρατικού τόξου».

Ακούστε κύριοι: Πρέπει να αναγνωρίσετε ότι ένα κόμμα έκανε πολιτικό αγώνα έχοντας τον Αρχηγό και τους Βουλευτές του πίσω από τα κάγκελα της φυλακής, με μία τηλεκάρτα και ένα καρτοτηλέφωνο. Καλό είναι, λοιπόν, να αναγνωριστούν κάποια πράγματα και ένας δίκαιος αγώνας που έκαναν κάποιοι Βουλευτές, σε αντίθεση με τους υπόλοιπους που ήταν στις περιφέρειές τους.

Επίσης, επειδή βγαίνουν κάποια «παπαγαλάκια» δημοσιογράφοι και πάλι γράφουν ό,τι τους κατέβει στο κεφάλι, ό,τι αρλούμπα θέλουν όσον αφορά το για ποιο λόγο δεν βρίσκεται ο Αρχηγός της Χρυσής Αυγής στη Βουλή, να σας ενημερώσω ότι ο άνθρωπος περνάει μια ίωση. Είναι κρυωμένος αυτές τις κρύες ημέρες. Γι' αυτό τον λόγο δεν παρευρίσκεται ανάμεσά μας.

Προχθές από τον Πρωθυπουργό ακούσαμε πολλά «θα». Σε πολλά από αυτά συμφωνούμε και θα τα στηρίξουμε. Να δούμε, βεβαίως, πόσα από αυτά θα φέρετε στην Ολομέλεια της Βουλής προς ψήφιση. Γιατί από μεγάλα λόγια έχει χορτάσει αυτός ο τόπος.

Υπάρχουν όμως και κάποια «θα» που για το Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή είναι «κόκκινες γραμμές». Για παράδειγμα, δεν μπορούμε να συναινέσουμε -και θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να σας μεταπείσουμε για το αντίθετο- σχετικά με αυτά που ακούσαμε διά στόματος του Πρωθυπουργού όσον αφορά τη Μακεδονία μας. Μιλήσατε για το όνομα των Σκοπίων, πως θέλετε να πάρει σύνθετη ονομασία με γεωγραφικό προσανατολισμό.

Κοιτάξτε κύριοι: Η Μακεδονία εδώ και χιλιάδες χρόνια είναι μία και είναι ελληνική και πάνω σε αυτό δεν πρέπει να διαπραγματευτούμε, εάν θέλουμε να λεγόμαστε σοβαρό κράτος και έθνος που τιμάει την ιστορία και το αίμα που χύθηκε για να αποκαλούμαστε εμείς σήμερα Έλληνες.

Εμείς απλώς θα θυμίσουμε τα λόγια του μεγάλου Ίωνος Δραγούμη: «Να ξέρετε πως αν τρέξουμε να σώσουμε τη Μακεδονία, η Μακεδονία θα μας σώσει. Θα μας σώσει από τη βρώμα όπου κυλιόμαστε, θα μας σώσει από τη μετριότητα κι από την ψοφιοσύνη, θα μας λυτρώσει από τον αισχρό τον ύπνο, θα μας ελευθερώσει. Αν τρέξουμε να σώσουμε τη Μακεδονία, εμείς θα σωθούμε».

Είναι δυνατόν το ελληνικό κράτος να συμφωνεί αν λέγεται βόρεια Μακεδονία ή Δημοκρατία της Μακεδονίας; Και οι κάτοικοι

της πώς θα λέγονται; Μακεδόνες; Και τι γλώσσα θα ομιλούνε; Μακεδονική;

Από τα αρχαία χρόνια η Μακεδονία είναι δωρικό φύλο. Τι γλώσσα μιλούσαν; Τι θρησκεία είχαν; Τι αίμα κυλούσε στις φλέβες τους; Ό,τι έλεγε ο Ηρόδοτος, ο Ισοκράτης. Διαβάστε λίγο. Ποιο δικαίωμα έχουμε εμείς τώρα να αλλάξουμε τη Μακεδονία, αν είναι βόρεια, αν είναι νότια, ανατολική ή δυτική;

Για την Κύπρο μας η θέση σας είναι κοινοτική, διζωνική με μία διοίκηση αλλά με μία ιθαγένεια. Δεν μας βρίσκει καθόλου, μα καθόλου, σύμφωνους. Αυτό που εσείς λέτε δεν είναι τίποτε άλλο από την αναγνώριση των τετελεσμένων του «Αττίλα», δηλαδή ό,τι λέει η Τουρκία.

Με τους Κύπριους αδελφούς μας είμαστε ένα έθνος χωρισμένο σε δύο κράτη. Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι εφαρμογή του δόγματος του ενιαίου αμυντικού χώρου της Ελλάδος - Κύπρου που, σε συνδυασμό με τις εφαπτόμενες ΑΟΖ των δύο κρατών, θα ισοδυναμεί με de facto ένωση της νήσου με τη μητέρα Ελλάδα.

Επίσης, μιλήσατε για άμεση απόδοση ιθαγένειας για τα παιδιά αλλοδαπών δευτέρης γενιάς.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Προφανώς, κύριοι, έχετε υπερβάλει την ιθαγένεια με την υπηκοότητα. Αυτό συμβαίνει μόνο στο Αγγλοσαξονικό Δίκαιο, που μιλάει για το δίκαιο εδάφους το οποίο χρησιμοποιεί η Αμερική, η οποία, όπως ξέρετε, δεν θεωρείται έθνος κι έχει ιστορία μόλις τριακόσια χρόνια. Το δικό μας δίκαιο, το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, μιλάει για το δίκαιο του αίματος. Στην ευρωπαϊκή ήπειρο υπάρχουν έθνη κι όχι απλά λαοί. Έτσι, λοιπόν, κανένα ευρωπαϊκό κράτος δεν δίνει ιθαγένεια, παρά μόνο υπηκοότητα. Εσείς θέλετε, πάλι, να πρωτοτυπήσετε ή θέλετε να διαβρώσετε την ελληνική ομοιογένεια; Αυτά, κύριοι, είναι επικίνδυνα πράγματα και θέλουν πολλή προσοχή.

Αυτό που έπρεπε να κάνετε είναι –γιατί, όπως ξέρετε, είμαστε χώρα των γερόντων και σε είκοσι χρόνια θα ψάχνουμε να βρούμε Έλληνα ιθαγενή με τα κιάλια– να πριμοδοτήσετε τις νέες οικογένειες, τους τρίτεκνους, τους πολύτεκνους, ώστε να γεμίσει η χώρα μας ελληνόπουλα και όχι να γίνουμε μια χώρα γερόντων, που κάποτε θα αναφέρεται ότι μια φορά κι ένα καιρό υπήρχαν οι Έλληνες.

Αυτά είχα να σας πω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Γερμενή.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Γεωργαντάς από τη Νέα Δημοκρατία που έχει αντικαταστήσει τον συνάδελφο κ. Μιλτιάδη Βαρβιτσιώτη.

Ορίστε, κύριε Γεωργαντά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και θα ήθελα να σας ευχηθώ καλή επιτυχία στην εκπλήρωση των καθηκόντων σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται πολύς λόγος εδώ και δύο μέρες για ζητήματα εν πολλοίς γνωστά στην ελληνική κοινωνία, στα οποία όμως έχουν εισφερθεί νέα στοιχεία, νέα δεδομένα, νέες θεωρήσεις τις τελευταίες μέρες. Αρκετές από αυτές είναι ευχάριστες για το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης σήμερα, το οποίο ισχυριζόταν πράγματα που σήμερα συνομολογούν κάποιοι, έστω και κατά 70%.

Διαπραγμάτευση: Μια λέξη η οποία είναι στο επίκεντρο του δημόσιου διαλόγου όχι μόνο αυτές τις ημέρες, αλλά όλο το προηγούμενο διάστημα. Τι είναι τελικά το ζητούμενο στη διαπραγμάτευση; Τι είναι ακριβώς αυτό που καλείται η Κυβέρνηση να διαπραγματευτεί; Τι είναι αυτό στο οποίο η Κυβέρνηση καλεί και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να στηρίξουν στην προσπάθεια; Η διαπραγμάτευση σε σχέση με το χρέος στη χώρα μας, η διαπραγμάτευση σε σχέση με το πρόγραμμα στο οποίο ήμασταν ενταγμένοι και στο νέο πρόγραμμα, που είναι ζητούμενο, έχει πολλά στοιχεία τα οποία μπορεί κάποιος να τα θεωρήσει από διαφορετική βάση, σε σχέση με την ιδεολογική του αφετηρία, σε

σχέση με την οικονομική του θεώρηση κι αξιολόγηση των πραγμάτων.

Ένα πρώτο ζητούμενο είναι το ίδιο το χρέος. Εκεί υπάρχει μεγάλο περιθώριο για συζήτηση και –θεωρώ– μεγάλο περιθώριο για υποχώρηση από τους εταίρους μας. Γιατί το ζήτημα του χρέους, η απομείωση του χρέους –έτσι όπως χρησιμοποιήσε την έκφραση και ο Πρωθυπουργός στις προγραμματικές του δηλώσεις– είναι κάτι το οποίο μπορεί να επιτευχθεί, καθώς η απομείωση του χρέους έχει να κάνει και με το χρόνο αποπληρωμής και με το ζητούμενο επιτόκιο. Είναι κάτι στο οποίο φαίνεται ότι οι εταίροι μας έχουν την πρόθεση να υποχωρήσουν. Είναι κάτι για το οποίο η προηγούμενη κυβέρνηση έβαλε τις βάσεις και τις προϋποθέσεις –ουσιαστικά με τη συμφωνία του Νοεμβρίου του 2012, όπου υπήρχαν συγκεκριμένα προαπαιτούμενα– για να μπορέσει να γίνει περαιτέρω συζήτηση και να είμαστε αυτήν τη στιγμή σε θέση να ζητήσουμε πράγματι την απομείωση του χρέους.

Όμως το μεγάλο ζητούμενο, αυτό που ουσιαστικά είναι και η αιτία των αντιπαραθέσεων εδώ σήμερα, δεν έχει να κάνει με το ίδιο το χρέος, έχει να κάνει με τα προαπαιτούμενα, έχει να κάνει με τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, έχει να κάνει με το τι συμφωνούμε ότι πρέπει να πράξει η χώρα μας το επόμενο διάστημα, με το ποιες είναι οι αναγκαίες εκείνες κινήσεις, το αναγκαίο εκείνο θεσμικό πλαίσιο, έτσι ώστε κι εντός του προγράμματος –έτσι όπως το εννοούν οι ευρωπαίοι εταίροι μας– να είμαστε, αλλά και συγχρόνως να δοθεί μια αναπτυξιακή ώθηση στη χώρα μας.

Τα προαπαιτούμενα, λοιπόν, είναι το μεγάλο αντικείμενο αυτής της διαπραγμάτευσης, μεγάλο αντικείμενο αλλά, κατά την άποψή μου, με μικρά περιθώρια ελιγμών από την πλευρά της Κυβέρνησης, καθώς το μεγαλύτερο μέρος των μεταρρυθμίσεων οι οποίες μας ζητούνται –και για τις οποίες χαιρόμαστε που τελευταία και η Κυβέρνηση συνομολογεί– είναι όχι απλά ευρωπαϊκά κεκτημένα, ευρωπαϊκές πρακτικές, αλλά είναι λογικές κινήσεις και μεταρρυθμίσεις που υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη και που είναι αναγκαίες για τη χώρα μας για να την οδηγήσουν σε μια κανονικότητα, που ως έμμεσο αποτέλεσμα θα έχει και την εξάλειψη του χρέους, καθώς θα βοηθήσει στον εκσυγχρονισμό του κράτους και στη συνέχεια στην ανάπτυξη μιας παραγωγικής δραστηριότητας, η οποία είναι και το ζητούμενο.

Σε αυτά τα προαπαιτούμενα, λοιπόν, σε αυτές τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, για τις οποίες θεωρώ ότι θα γίνει και ο μεγάλος λόγος το επόμενο διάστημα, δυστυχώς δεν είδαμε ένα συγκεκριμένο ρεαλιστικό σχέδιο από την πλευρά της Κυβέρνησης. Δεν είδαμε μια συγκεκριμένη καταγραφή των αναγκαίων μεταρρυθμίσεων, των αναγκαίων κινήσεων είτε στο θέμα των ιδιωτικοποιήσεων είτε στο θέμα του ασφαλιστικού. Αντιθέτως, άκουσα τον Πρωθυπουργό προχθές να λέει «δεν συζητούμε την αύξηση των ορίων της συνταξιοδότησης».

Νομίζετε ότι βάζοντας μια «κόκκινη γραμμή» στην αύξηση των ορίων της συνταξιοδότησης είμαστε ρεαλιστές απέναντι σε μια Ευρώπη, που έχει όρια ηλικίας συνταξιοδότησης πολύ μεγαλύτερα από τα δικά μας; Έχουμε επιχειρήματα έναντι των ευρωπαίων εταίρων, ώστε να χρηματοδοτήσουν και να στηρίξουν μια οικονομία η οποία εξακολουθεί και βγάζει στη σύνταξη κάποιους στα πενήντα δύο και στα πενήντα πέντε και στα πενήντα οκτώ έτη, όταν κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει πουθενά στην Ευρώπη;

Δεν ακούσαμε τίποτα σε σχέση με τα πανεπιστήμια, με την ελεύθερη πρόσβαση σε αυτά, με τη λειτουργία των πανεπιστημίων.

Είναι πολλά τα προαπαιτούμενα, πολλά τα αντικείμενα της συζήτησης, πολλά τα φλέγοντα θέματα τα οποία, αν δεν επιλυθούν, δεν πρόκειται η Ελλάδα να μπορέσει να αντέξει και να πορευτεί σε ένα πρόγραμμα που θα την οδηγήσει στην κανονικότητα που προανέφερα.

Τα μερικά ζητήματα ή τα βραχυπρόθεσμα ζητήματα της διαχείρισης του χρέους πιστεύω ότι θα λυθούν. Θα λυθούν με μια πολιτική απόφαση σε ένα γενικότερο πλαίσιο δεσμεύσεων, αλλά αυτό το γενικότερο πλαίσιο θα μας δοθεί πιστεύω μικρός χρόνος για να εξειδικευθεί. Πρέπει να εξειδικευθούν οι υποχρεώσεις της χώρας σε σχέση με τα προαπαιτούμενα, όχι επειδή αυτό είναι υποχρέωση την οποία θα κληθούμε να υπηρεστήσουμε, αλλά επειδή έπρεπε να είναι συνειδητή επιλογή μας.

Αυτό είναι το ζητούμενο για τη χώρα, αυτό είναι το μεγάλο ζητούμενο αυτής της Βουλής κι εδώ πρέπει η Βουλή να συμφωνήσει. Εδώ πρέπει τα κόμματα να καταλήξουν στο ποιες πράγματι μεταρρυθμίσεις, στο ποιες πράγματι κινήσεις, ενέργειες, πρωτοβουλίες είναι αναγκαίες, έτσι ώστε η Ελλάδα να φύγει από τις αγκυλώσεις δεκαετιών, να μπορέσει να απαγκιστρωθεί από ιδεοληψίες ετών και να μπορέσει να γίνει μια κανονική ευρωπαϊκή χώρα.

Την προσπάθεια αυτή, όταν το σχέδιο έρθει και είναι ρεαλιστικό και συγκεκριμένο, θα τη στηρίξουμε, όπως στηρίζουμε και τη διαπραγμάτευση που αυτή τη στιγμή γίνεται. Δεν τη στηρίζουμε ως Έλληνες Βουλευτές, ως Βουλευτές της Αντιπολίτευσης από απλό κοινοβουλευτικό καθήκον. Την προσπάθεια αυτή τη στηρίζουμε ως Έλληνες πολίτες, ως Έλληνες γονείς που δεν θέλουμε τα αποτελέσματα δεκαετιών ατολμίας, ανικανότητας και λαϊκισμού του πολιτικού συστήματος να βαρύνουν τα παιδιά μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Γεωργαντά.

Η αξιότιμη κ. Μανωλάκου Διαμάντω από το Κομμουνιστικό Κόμμα έχει τον λόγο.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Η σημερινή συγκυβέρνηση εκφράζει την απόρριψη της προηγούμενης αντιλαϊκής κυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας – ΠΑΣΟΚ. Κυριάρχησε προεκλογικά το «να φύγουν». Υπάρχει η απατηλή ελπίδα για φιλολαϊκή πολιτική.

Το επιβεβαιώνουν οι εξελίξεις και οι προγραμματικές δηλώσεις:

Μα, τα «ψίχουλα» του αντιλαϊκού «προγράμματος» της Θεσσαλονίκης» που ανακοινώθηκαν με σοβαρές «εκπτώσεις» αποκλειστικά στους εργαζόμενους και όχι σε επιχειρηματικούς ομίλους που έχουν εξασφαλίσει φοροαπαλλαγές, προνόμια και κερδοφορία, συνεχίζονται.

Αλήθεια, ο βασικός μισθός των 751 ευρώ που θα ξεκινήσει σε βάθος χρόνου τι σημαίνει; Σημαίνει ότι δίνετε χρόνο στους μεγαλοεπιχειρηματίες με νόμο που δεν καταργείτε -τον χρησιμοποείτε- να περάσουν γενικευμένα τις ατομικές συμβάσεις, βεβαίως με την απειλή της απόλυσης.

Περιμένουμε, λοιπόν, ένταση της εργοδοτικής επιθετικότητας και νέα μείωση του εργασιακού κόστους. Τρίβουν τα χέρια τους οι επιχειρηματίες! Γι' αυτό οι επαναλαμβανόμενες εξυμνήσεις, ο σεβασμός στις δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στις αρχές και αξίες της. Το σίγουρο είναι ότι θα συνεχιστεί η υλοποίηση του αντιλαϊκού, αυταρχικού, κατασταλτικού πλαισίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τις συνέπειες τις βιώνει ο λαός μας και οι λαοί των άλλων κρατών-μελών.

Δείγματα γραφής δώσατε τις πρώτες ημέρες που, παρά τις διαβεβαιώσεις της αντίθεσης στο εμπάργκο που έχει επιβληθεί στη Ρωσία, υπογράψατε την παράτασή του μέχρι το Σεπτέμβριο. Να σας πω, λοιπόν, τη συνέχεια;

Οι μηλοπαραγωγοί στην Αγία της Λάρισας, όπου παράγεται το 80% των πράσινων μήλων -νοστιμότητα- και τα οποία είναι εξαγώγιμα προς τη Ρωσία έκαναν μαζικότατη συγκέντρωση πριν από μία εβδομάδα -μαζί και οι ψηφοφόροι σας- και αποφάσισαν ότι δεν πάει άλλο. «Καμμία αναμονή, καμμία ανοχή», είπαν. Διότι η παράταση του εμπάργκο που υπογράψατε σημαίνει ότι τα προϊόντα θα σαπίζουν και την ίδια ώρα παιδιά θα είναι νηστικά στο σχολείο -δεν άκουσα για γεύματα στα σχολεία- ή τα προϊόντα θα πουληθούν σε εξευτελιστικές τιμές σε μεγαλέμπορους, που αξιοποιούν την περίστασή και τις πολιτικές επιλογές σας.

Θύματα, λοιπόν, του εμπάργκο είναι και τα ελληνικά προϊόντα και η αγροτιά. Όμως, αυτή είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τις δεσμεύσεις που υλοποιείτε τις μετονομάσατε σε «επιλογές» σας και είπατε ότι αποτελούν εθνική κυριαρχία.

Επίσης, δεν μπορούν να περιμένουν οι χιλιάδες απλήρωτοι τευτοπαραγωγοί και να παραμένουν κλειστά τα εργοστάσια ζάχαρης, που ήταν η μεγαλύτερη γεωργική βιομηχανία στη χώρα, επειδή αυτό ευνοεί το κέρδος στην περίπτωση συγκεκριμένου γαλλικού μονοπωλίου, που στηρίζει το ντόπιο χρηματοπιστωτικό σύστημα.

Δεν μπορούν να περιμένουν ούτε οι μικρομεσαίοι κτηνοτρόφοι

στην απλήρωσή της εξωτικής του ΦΠΑ και τόσων άλλων, βλέποντας με βίαιο τρόπο να αρπάζονται τα δικαιώματα ύπαρξής τους μέσα από ανακατανομή των βοσκήσιμων εκτάσεων, ώστε να υπάρχει το άλλοθι του διωγμού τους και έτσι με γρηγορότερους ρυθμούς να υλοποιηθεί η νέα Κοινή Αγροτική Πολιτική, δηλαδή η κυριαρχία των μεγάλων καπιταλιστικών γεωργικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων.

Δεν μπορούν να περιμένουν ούτε οι πλημμυροπαθείς σε Έβρο, Θεσσαλία, Ηλεία και άλλες περιοχές ούτε οι άνεργοι, όταν το 90% δεν παίρνει -αφού δεν τους το εξασφαλίζει η σημερινή Κυβέρνηση- επίδομα ανεργίας. Πώς θα ζήσουν αυτοί οι άνθρωποι; Με την ανοχή και την αναμονή δεν ζει κανείς.

Χιλιάδες εργαζόμενοι στα ναυπηγεία έχουν πάνω από εννιά μήνες να πληρωθούν και στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη και στο Πέραμα η ανεργία «σπάει κόκαλα». Ωστόσο, ακούσαμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Ναυτιλίας να μιλάει γενικά και να παραθέτει αρκετά προβλήματα, όχι όμως τη λύση τους, μόνο ευχολόγια και κυρίως να τηρεί σιγή ιχθύος για τις προκλητικές φοροαπαλλαγές στους εφοπλιστές και τις μεγάλες οφειλές τους στο ΝΑΤ.

Βέβαια, οι ιδιωτικοποιήσεις και του λιμανιού του Πειραιά συνεχίζονται, με άλλο όνομα πιθανώς, αφού τρέφετε σεβασμό στις δεσμεύσεις και τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σύμβουλός σας είναι η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ. Δίκαια τα συχαρία του κ. Χατζηδάκη χθες τη νύχτα!

Αποκαλυπτικές, όμως, ήταν και οι ομιλίες των Υπουργών και κυρίως του Υπουργού Οικονομικών. Όπως είπε, δεν αλλάζει ο προϋπολογισμός -ναι, αυτόν που καταψηφίσατε ως Αντιπολίτευση- και λέτε στα λαϊκά στρώματα «σωπάστε και πληρώστε».

Μίλησε ακόμα για τοξικό φάρμακο που δίνει στη χώρα ο γιατρός. Όμως, δεν κατάλαβα γιατί αυτόν τον γιατρό συνεχίζετε να τον προσκυνάτε, παρά τις κορώνες για υπερηφάνεια και αξιοπρέπεια. Διότι η τρόικα είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και όχι οι τεχνοκράτες που καταγγέλλετε. Δεν κάνουν του κεφαλιού τους. Εντολές υλοποιούν.

Τελικά, «χτυπάτε το σαμάρι και όχι το γάιδαρο», όπως λέει η λαϊκή παροιμία, γιατί θέλετε να θολώσετε τη συμπόρευσή σας με τα καπιταλιστικά κέντρα, τις αντιλαϊκές σκληρές πολιτικές τους για τους λαούς. Και φυσικά, έχουν αντιθέσεις και ανταγωνισμούς και συμβιβασμούς μεταξύ τους.

Μιλήσατε για αξιοπρέπεια. Για εμάς αξιοπρέπεια, περηφάνεια, πατριωτισμός σήμερα είναι να συμμετέχει και να παλεύει ο καθένας για την οργάνωση του εργατικού και λαϊκού κινήματος, για να διεκδικήσει την κάλυψη όλων των απωλειών, να μη συμβιβαστεί με τα ψίχουλα και να βάλει προοπτική να περάσει ο πλούτος που παράγει με τη δουλειά του στην υπηρεσία της κοινωνίας και την εξυπηρέτηση των λαϊκών αναγκών, εξοστρακίζοντας καπιταλιστική ιδιοκτησία και κέρδος. Έτσι υπάρχει ελπίδα για λαϊκή ευημερία.

Με αυτή την έννοια, μπορεί να έγινε επίσκεψη στο κολαστήριο του πρώην ΕΑΤ-ΕΣΑ, όμως να θυμόσαστε ότι οι αγωνιστές που βασανίστηκαν πάλευαν ενάντια στους εκμεταλλευτές και τους Αμερικάνους που μακελεύουν λαούς.

Γι' αυτό η κριτική του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας δεν είναι σκληρή. Είναι ειλικρινής, έντιμη και κυρίως ταξική από την πλευρά της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων. Γι' αυτό πονάει, επειδή αποκαλύπτει, ξεμασκαρεύει, παλεύει για το δίκαιο του λαού.

Καταφηγίζουμε, λοιπόν, τη συνέχιση της αντιλαϊκής πολιτικής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κυρία Μανωλάκου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δικάτα θεωρία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 4^ο Δημοτικό Σχολείο Αλίμου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος από το ΠΑΣΟΚ, κ. Βασίλειος Κεγκρογλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχόμαστε επιτυχία της χώρας στις διαπραγματεύσεις. Το ΠΑΣΟΚ ήθελε και θα μπορούσε να στηρίξει περισσότερο ενεργά, αν η Κυβέρνηση δεν αρνιόταν την εθνική συνεννόηση και τη σύσταση εθνικής ομάδας διαπραγματεύσεως.

Ο Πρωθυπουργός είπε ότι χρειαζόταν εξαμηνιαία και όχι δίμηνη παράταση του μνημονιακού προγράμματος, αλλά ο ίδιος δεν τη ζητά και θα επιδιώξει εξαμηνιαία συμφωνία-γέφυρα. Καλή εξέλιξη, αλλά μη συνεχίζετε τα ψέματα. Δεν χρειάζονται άλλωστε.

Η στροφή που κάνετε είναι αυτό που ζητούσαν οι πολίτες, για να μην οδηγηθεί η χώρα στα βράχια. Λέτε «όχι» στην τρόικα, αλλά συναντιέστε με Τόμσεν, Βίζερ και Κοστέλο και μάλιστα κρυφά, χωρίς να μας ενημερώνετε τι ακριβώς συζητάτε μαζί τους.

Κύριε Βαρουφάκη, εκεί που θα έφευγε η τρόικα, για λόγους εθνικής κυριαρχίας υποθέτω, μένει και η Task Force του γνωστού κ. Ράιχενμπαχ, όπως ανακοίνωσε ο κ. Κατρούγκαλος. Φέρατε και τους Αμερικάνους. Δεν είχαν έρθει αυτοί μέχρι τώρα. Φέρνετε και τον ΟΟΣΑ, μαζί με την εργαλειοθήκη του και θα μας επιβλέπει κιόλας, προκειμένου να συμπληρωθεί το 70% του μνημονιακού προγράμματος, με το οποίο μετεκλογικά είπατε ότι συμφωνείτε. Πάει καλά.

Επιπλέον, όμως, είπατε ότι θα φέρετε πεντακόσιους με εξακόσιους Γερμανούς φοροεισπράκτορες -το υποσχεθήκατε στο Σόμπλε- για να μαζέψουν τους φόρους.

Κυρίες και κύριοι, είναι δείγματα αυτά. Το σοβαρότερο λάθος στρατηγικής, όμως, το οποίο κάνει αυτή την ώρα η Κυβέρνηση, είναι ο εγκλωβισμός στη μονοθεματική ενασχόληση με το δημόσιο χρέος. Απεμπόλησε πολύ γρήγορα, πριν καν αρχίσουν οι διαπραγματεύσεις, τους θεωρούμενους «άσους», που είναι η Διεθνής Διδασκαλία και η μονομερής διαγραφή για το χρέος ή διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους. Τώρα φαίνεται ότι θυσιάζει και την προοπτική της πιστωτικής και χρηματοδοτικής ασφάλειας της χώρας.

Πώς θα προχωρήσει η οικονομική ανάκαμψη και η ανάπτυξη μετά το κλείσιμο του υφεσιακού κύκλου και την εξάλειψη των ελλειμμάτων, αν δεν αξιοποιήσουμε τους πόρους του ΕΣΠΑ, τους πόρους του αναπτυξιακού σκέλους της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, το πακέτο Γιούνκερ;

Πώς, χωρίς τη χρηματοδότηση θα στηρίξουμε την παραγωγική αναδιάρθρωση, την πραγματική οικονομία και την επιχειρηματικότητα; Πώς θα δημιουργηθούν νέες δουλειές και νέες θέσεις εργασίας χωρίς χρηματοδότηση της χώρας, χωρίς χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας;

Μίλησε μιάμιση ώρα ο κ. Τσίπρας και δεν είπε κουβέντα για την αγροτική παραγωγή, τη νέα ΚΑΠ και τους αγρότες ούτε για τον τουρισμό και τη σύνδεσή του με τον αγροδιατροφικό τομέα.

Κυρίες και κύριοι, πριν προχωρήσω στα θέματα που αφορούν την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, να ενημερώσω απ' αυτό το Βήμα ότι το σχέδιο άμεσης παρέμβασης για την αντιμετώπιση του ψύχους και τη στήριξη των αστέγων τούτες τις δύο σκολες ώρες εκεί έξω είναι σε εξέλιξη. Εκτός από το 1595 που αφορά την περιοχή της Αθήνας, υπάρχει και η γραμμή 197 που αφορά όλη τη χώρα. Και πραγματικά, θα πρέπει να υπάρξει και ενημέρωση των πολιτών και ενεργότερη συμμετοχή της αυτοδιοίκησης μέσα σε αυτό το σχέδιο.

Κυρίες και κύριοι, με τις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού ανακοινώθηκαν επιμέρους μέτρα για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της κρίσης και μάλιστα ως πλίνθοι και κέραμοι ατάκτως ερριμμένοι. Για την αποτελεσματική τους αντιμετώπιση, όμως, χρειάζεται ολοκληρωμένο σχέδιο.

Τον προηγούμενο χρόνο στο Υπουργείο εργαστήκαμε γι' αυτό. Η Ελλάδα με πρωτοβουλία της, διαθέτει πλέον ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική για την κοινωνική προστασία και ένταξη με συγκεκριμένους πόρους χρηματοδότησης, εθνικούς και ευρωπαϊκούς. Θα καταθέσω το κείμενο της εθνικής στρατηγικής. Όπως επίσης, θα καταθέσω και την απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, που αποτελεί πλέον και τη συμφωνία Ελλάδας-Ευρωπαϊκής Ένωσης για την κοινωνική προστασία μέχρι το 2020.

Η δική μας πολιτική έχει στόχο τη διασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης. Αντί για σίτιση με κουπόνια και ακριβή συμπόνια που θα μοιράζει ο Πρωθυπουργός με την κ. Φωτίου, εμείς προτάσσουμε την πύκνωση του δικτύου κοινωνικής προστασίας με τη βιώσιμη μεταρρύθμιση του κοινωνικού κράτους, ώστε αυτό να καταστεί ικανό για να αντιμετωπίσει τα μεγάλα προβλήματα της κρίσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εθνική στρατηγική έχει ήδη αρχίσει να υλοποιείται. Έχει βασικό πυλώνα το εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα, την αντιμετώπιση της ακραίας φτώχειας και της παιδικής φτώχειας. Θα καταθέσω το πρόγραμμα. Ήδη εφαρμόζεται σε δεκατρείς δήμους.

Και το ερώτημα είναι: Από 1η Ιουλίου, όπως προβλέπεται για επτακόσιες πενήντα χιλιάδες επωφελομένους συμπολίτες μας, θα συνεχιστεί για όλη την Ελλάδα; Θα το συνεχίσετε ή θα το καταργήσετε;

Έχουμε τρεις πυλώνες του προγράμματος, οικονομική ενίσχυση, υπηρεσίες και αγαθά, αλλά κυρίως δράσεις, προώθηση, συνεργασία, ως μόνη διέξοδο για την αντιμετώπιση της φτώχειας.

Ταμείο ευρωπαϊκής βοήθειας για τους απόρους. Θα καταθέσω το επιχειρησιακό σχέδιο που υποβάλαμε τον Σεπτέμβριο για εκατόν εξήντα δύο χιλιάδες οικογένειες. Θα καταθέσω την έγκριση του προγράμματος στις 15 Δεκεμβρίου από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή με 330 εκατομμύρια εξασφαλισμένα και στη διάθεσή μας από 1-01-2015.

Θα καταθέσω την πρόσκληση για διαβούλευση, προκειμένου να δημιουργηθεί κοινωνική σύμπραξη ανάμεσα στο κράτος, την αυτοδιοίκηση, την κοινωνία των πολιτών, την εκκλησία, για την παροχή της στήριξης και την υλοποίηση του προγράμματος. Δεν ακούσαμε κουβέντα από τον Πρωθυπουργό για το πρόγραμμα.

Ενημερώνω ότι μέχρι την ενεργοποίηση του Ταμείου έχουμε συνάψει συμφωνία συνεργασίας με την εκκλησία, τις περιφέρειες και τους άλλους φορείς για την παροχή τροφίμων με χρηματοδότηση από το πρωτογενές πλεόνασμα.

Από το πρωτογενές πλεόνασμα χρηματοδοτείται και το πρόγραμμα, «Στέγαση και Επανάταξη». Θα καταθέσω την πρόσκληση, τον οδηγό υλοποίησης του προγράμματος και την ανάθεση υλοποίησής του σε εξήντα δύο φορείς, ούτως ώστε να βρουν στέγη, αλλά και εργασία οι συμπολίτες μας που ανατράφηκε η ζωή τους και πέρασαν σε αυτό το φάσμα της ακραίας φτώχειας και της αστεγίας.

Νέα επιδόματα τέκνων για εξακόσιες πενήντα χιλιάδες οικογένειες. Θα προχωρήσει η Κυβέρνηση στην ενίσχυση του θεσμού και στην αύξηση του επιδόματος, όπως προβλέπεται για τη στήριξη όλων των ζευγαριών με παιδιά και την αντιμετώπιση της παιδικής φτώχειας; Επίσης, πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας με τη στήριξη όλων των επιτυχημένων κοινωνικών δομών.

Για το πρόγραμμα «Βοήθεια στο Σπίτι» εξασφαλίσαμε τη βιωσιμότητα και τη λειτουργία του, χωρίς χρονικούς περιορισμούς με δύο νόμους. Θα καταθέσω τις διατάξεις.

Στο δεύτερο συνέδριο «Βοήθεια στο σπίτι» ο εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ εξήγγειλε τη μονιμοποίηση των εργαζομένων, όμως, στις προγραμματικές δηλώσεις κουβέντα. Τίποτα για τα Κέντρα Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων. Καμιά αναφορά για τα Κέντρα Δημιουργικής Απασχόλησης Παιδιών, τα Κέντρα Δημέρευσης Ατόμων με Αναπηρία. Για όλες αυτές τις δομές, όμως, έχουμε εξασφαλίσει τη συνέχεια από τον κρατικό προϋπολογισμό μέχρι το Σεπτέμβριο του 2015 και στη συνέχεια την ένταξή τους στα περιφερειακά ΕΣΠΑ.

Εντάχθηκαν ογδόντα πέντε χιλιάδες παιδιά στους παιδικούς και βρεφικούς σταθμούς φέτος. Θα γίνουν εκατόν δέκα χιλιάδες το νέο έτος. Θα δώσετε τη χρηματοδότηση ή θα την πάτε αλλού;

Σχέδιο για την Αυτόνομη Διαβίωση των Ατόμων με Αναπηρία, στήριξη ανοικτών δομών, πρόληψη-ένταξη στα ιδρύματα και αποϊδρυματοποίηση. Θα συνεχίσετε το πρόγραμμα; Η χρηματοδότηση για τη μετακίνηση των ΑΜΕΑ και άλλων κοινωνικών ομάδων έχει εγγραφεί στον προϋπολογισμό. Αρκεί η έκδοση των σχετικών υπουργικών αποφάσεων. Θα τις εκδώσετε; Ήδη έπρεπε να έχουν εκδοθεί.

Για το επόμενο διάστημα είχε προγραμματιστεί η έκδοση των βιβλιαρίων ανασφάλιστων για πρόσβαση στο σύστημα υγείας από τα χίλια και πλέον ΚΕΠ της χώρας και όχι μόνο από τους εξήντα τρεις δήμους. Θα το αναβάλετε ή θα το συνεχίσετε;

Κυρίες και κύριοι, αυτές πρέπει να είναι οι προτεραιότητες για να αντιμετωπίσουμε τις επιπτώσεις της κρίσης στο πλαίσιο της εθνικής στρατηγικής. Αυτή η δουλειά για την κοινωνική προστασία αποτελεί συμβολή του ΠΑΣΟΚ σε αυτόν τον τομέα. Η επιλογή της υποβάθμισης όσων παραδώσαμε στο πλαίσιο των προγραμματικών δηλώσεων, παρά τις κυβερνητικές μεγαλοστομίες, εγείρει ερωτηματικά.

Είναι τυχαίο ότι μόνο οι περιφέρειες που ελέγχονται από το ΣΥΡΙΖΑ δεν έχουν προχωρήσει στην εκπόνηση περιφερειακής στρατηγικής; Δεν γνωρίζει ο Πρωθυπουργός την ύπαρξη εθνικής στρατηγικής για την κοινωνική προστασία και ένταξη; Δεν τον ενημέρωσε η κ. Φωτίου της οποίας έδωσα ολοκληρωμένο φάκελο ενημέρωσης; Τη γνωρίζει, αλλά δεν του αρέσει; Τη γνωρίζει, του αρέσει, αλλά δεν θέλει να παραδεχτεί ότι οι εξαγγελίες της Θεσσαλονίκης αφορούν μόνο αποσπασματικά μέτρα; Σε κάθε περίπτωση επισημαίνω την υποχρέωση της χώρας να καταθέσει μέχρι 30 Απριλίου του 2015 το προβλεπόμενο από την εθνική στρατηγική εθνικό σχέδιο.

Ενημερώθηκα χθες ότι η αρμόδια Υπουργός που παρίσταται δεν αφήνει τον ΟΑΕΔ, παρά την έγκριση του ΑΣΕΠ, να βγάλεη την προκήρυξη των πενήντα δύο χιλιάδων για την κοινωφελή εργασία. Είναι απόφαση της Κυβέρνησης; Πού θα πάνε τα χρήματα; Μαθαίνω, επίσης, ότι το πρόγραμμα για την εργασιακή επανένταξη των επωφελούμενων από το πρόγραμμα Εγγυημένο Κοινωνικό Εισόδημα προϋπολογισμού είκοσι εκατομμυρίων δεν θα υλοποιηθεί με απόφαση της ίδιας της Υπουργού. Πού θα πάνε τα χρήματα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ευχάριστη έκπληξη αποτέλεσε για εμένα η αναφορά του κ. Τσίπρα περί προθέσεως συνεργασίας της Κυβέρνησης με τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, το ΙΛΟ. Κύριε Βαρδάκη θυμίζω ότι από τον Απρίλιο ξεκίνησε αυτή η συνεργασία με τη συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής και την παρουσία του Γενικού Διευθυντή του ΙΛΟ, με στόχο την επανεκκίνηση του κοινωνικού διαλόγου και τη θεσμική αποκατάσταση των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Το πρώτο μεγάλο βήμα ήδη έχει γίνει στη Γενεύη. Χαίρομαι που η αρνητική τότε στάση του ΣΥΡΙΖΑ μετατράπηκε σε εξαγγελία των δικών μας πρωτοβουλιών. Ελπίζω ότι με την πάροδο του χρόνου θα αξιοποιηθούν όλα όσα δημιουργήσαμε, αντί να γκρεμιστούν στο όνομα της κομματικής σκοπιμότητας. Η Ελλάδα και η κοινωνία είναι πάνω από το κομματικό συμφέρον. Χρειάζεται υπευθυνότητα και εθνική συνεννόηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Βασίλειος Κεγκέρογλου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Κεγκέρογλου.

Είχα προανακοινώσει το συνάδελφο κ. Χαρακόπουλο, αλλά μου παρετηρήθη ότι είχα παραβιάσει την αρμονική εναλλαγή Υπουργών Βουλευτών. Συνεπώς, έπεστε, κύριε Χαρακόπουλε.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων, κ. Νικόλαος Ξυδάκης για δεκατέσσερα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΥΔΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι μεγάλη συγκίνηση και μεγάλη τιμή για εμένα να απευθύνομαι απ' αυτό το Βήμα στη Βουλή των Ελλήνων, στην Εθνική Αντιπροσωπεία και δια μέσου αυτού του Βήματος στον ελληνικό λαό, δηλαδή σε αυτόν που μας έφερε όλους εμάς εδώ μέσα.

Αλλά εκτός από τη συγκίνηση, νιώθω ήδη το βάρος της ιστορικής ευθύνης, αυτήν την ευθύνη που τη νιώθουμε όλοι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα. Νιώθω την ιστορική ευθύνη που αναλαμβάνει η Κυβέρνηση της οποίας είμαι μέλος, να διασώσουμε την κοινω-

νία και να ανασυγκροτήσουμε τη χώρα, να ανασυγκροτήσουμε τη δημόσια διοίκηση, την οικονομία, την εξωτερική πολιτική, τον πολιτισμό.

Ο Πρωθυπουργός, προχθές το βράδυ, στην ομιλία του, με την προγραμματική θέση της Κυβέρνησης, έκανε λόγο για πολιτιστική αναγέννηση. Σήμερα θα προσπαθήσω να περιγράψω τι εννοούμε.

Με δυο λόγια, λοιπόν, θέλουμε να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για μια νέα άνοιξη στην Ελλάδα, μια άνοιξη πολιτισμού με ελευθερία, ανεξιθρησκία, δημιουργικότητα, αυτοπεποίθηση, αυθεντικότητα και φαντασία. Αυτά θα είναι τα γνωρίσματα της πολιτιστικής άνοιξης του 2015 και εφεξής.

Για να βαδίσουμε προς την πολιτιστική άνοιξη χρειαζόμαστε ένα νέο μοντέλο, βασισμένο σε αρχές και σε μια ορισμένη στοχοθεσία. Βασικές μας αρχές θα είναι η διαφάνεια και η αξιοκρατία, ο σεβασμός της ελεύθερης έκφρασης, των πνευματικών και καλλιτεχνικών δυνάμεων της χώρας.

Βασική παραδοχή μας είναι ο δημόσιος χαρακτήρας της πολιτιστικής κληρονομιάς, χωρίς τους μνημονιακούς καταναγκασμούς για εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και για ελάττωση της προστασίας της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Βασική παραδοχή μας είναι η σύνδεση του πολιτισμού, άμεσα και λειτουργικά, με τη βιώσιμη ανάπτυξη και τον καθ' όλον κοινωνικό βίο. Σε αυτό το πλαίσιο ελεύθερης έκφρασης, επιδιώκουμε και επιτυγχάνουμε ήδη να μην γίνονται ιδεολογικές καταχρήσεις της αρχαιολογίας, της ιστορίας, της επιστήμης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, πρωταρχικός μας στόχος είναι η διαμόρφωση μιας πολιτιστικής ταυτότητας με διαχρονικότητα και αυθεντικότητα, μιας πολιτιστικής ταυτότητας ικανής να εμπνέει αυτοπεποίθηση και δυναμισμό στους πολίτες, να φέρει όλη την αυτογνωσία ενός ιστορικού λαού, όπως είναι ο ελληνικός, χωρίς όμως να διολισθαίνει ούτε προς την υπερανάπτυξη ούτε προς τη μειονεξία. Στόχος μας είναι μια ταυτότητα που θα εμπεριέχει την πρωτοτυπία και την εγκράτεια, μια λιτή αρχοντία, τη δημιουργικότητα, την επινοήση, αλλά όχι τον καταναλωτισμό και την απληστία, την ανία της μόδας και των εφήμερων life-style.

Το Υπουργείο Πολιτισμού, χωρίς να ποδηγετεί και να επιβάλλει ιδέες και δοξασίες, καλείται να υπηρετήσει τον ελληνικό πολιτισμό, αρχαίο και σύγχρονο, παλαιότερο και νεότερο, λόγιο και λαϊκό, υψηλό και καθημερινό πολιτισμό, χωρίς διακρίσεις και διαρκή στεγανά, σαν ένα οργανικό και ζωντανό όλον που διαχέεται διαρκώς στον δημόσιο βίο, διαμορφώνοντας ήθος ατομικό και συλλογικό.

Ο πολιτισμός μας είναι αξεδιάλυτα η αρχαιοελληνική κληρονομιά και η κληρονομιά του Βυζαντίου και του Μεσαίωνα, η δημόσια ποίηση, το λαϊκό τραγούδι, η υψηλή ποίηση του Σολωμού και των Νόμπελ της γενιάς του '30, η ζωγραφική του Θεόφιλου και η ζωγραφική του Παπαλουκά, η αρχιτεκτονική του Πικιώνη και του Κωνσταντίνου, αλλά και η χειροποίητη αρχιτεκτονική του ανώνυμου μάστορα στο Ξωκλήσι. Πολιτισμός είναι η καλαίσθησις, η ευγένεια και η οικονομία στον καθ' ημέραν βίο.

Κατά τούτο, πεποίθησή μας είναι ότι ο πολιτισμός δεν κατοικεί μόνο στα μουσεία και τις βιβλιοθήκες. Κατοικεί και βλασταίνει και έξω από αυτά, στις λεωφόρους των πόλεων και στις πλατείες των χωριών, στον δημόσιο χώρο και στις συναθροίσεις, παντού όπου υπάρχουν άνθρωποι.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είπαμε για ταυτότητα, για καθολικότητα, για διάχυση πολιτισμού και για πλούτο. Ο πολιτισμός σε περίοδο κρίσης αποτελεί πυξίδα ζωής, αλλά μπορεί να αποτελεί και ατμομηχανή ανάπτυξης. Στόχος μας είναι ο πολιτισμός στις ποικίλες εκφάνσεις του να μας ενισχύει διαρκώς με τα αξιακά του φορτία, να μας πλουτίζει στο συμβολικό πεδίο, αλλά και να προσφέρει ευκαιρίες για παραγωγή υλικού πλούτου, ευκαιρίες για ανάπτυξη και απασχόληση. Ο πολιτισμός μπορεί και πρέπει να παράγει πλούτο και στο συμβολικό πεδίο και στο υλικό πεδίο.

Στόχος μας είναι να χρησιμοποιήσουμε τα πλούσια πολιτιστικά κοιτάσματα, για να αλλάξουμε τις στερεοτυπικές αναπαραστάσεις της χώρας στο εξωτερικό.

Στόχος μας είναι, να δημιουργήσουμε, να εδραιώσουμε, να αναπτύξουμε, να ανοίξουμε νέους δρόμους στο διπλωματικό

πεδίο, να φτιάξουμε διπλωματικές σχέσεις με όχημα τον πολιτισμό.

Στόχος μας είναι να χρησιμοποιήσουμε τις δυνατότητες των κρατικών δομών του Υπουργείου Πολιτισμού και Παιδείας, όχι μόνο για τη συνέχιση των έργων στην πολιτιστική κληρονομιά, αλλά για την πλαισίωση και στήριξη της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας, καθώς και για την εξεύρεση και ανάδειξη νέων τρόπων χρηματοδότησης.

Στόχος μας είναι να ανορθώσουμε ό,τι χρήσιμο έχει καταπέσει και να φθαρεί, αλλά και να χαρτογραφήσουμε τις ανάγκες για νέα έργα εξορθολογισμού. Στόχος μας είναι να στήσουμε υποστηρικτικά πλαίσια για παραγωγή πολιτιστικού έργου από νέες συλλογικότητες δημιουργών, κυρίως στο πεδίο της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας, αλλά και για την ανάπτυξη καινοτομικών προϊόντων με υψηλή προστιθέμενη αξία, στο πεδίο της πολιτιστικής κληρονομιάς και του σύγχρονου πολιτισμού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε αυτό το σημείο, πριν προχωρήσω σε μερικές εξειδικευμένες θέσεις, επιτρέψτε μου να αναφερθώ επιγραμματικά στις προτεραιότητες, σε ό,τι αποτελεί προϋπόθεση για την πολιτιστική άνοξη.

Οδικά: Η πρώτη μας προτεραιότητα είναι η επίλυση λειτουργικών και διαρθρωτικών προβλημάτων, που έχουν προκύψει από την εφαρμογή του νέου οργανισμού, ενός οργανισμού που δεν έχει προλάβει να εφαρμοστεί και ο οποίος ήδη έχει κενά και δυσχέρειες κατά την εφαρμογή του. Προτεραιότητά μας είναι η αποκέντρωση των εργασιών στις περιφερειακές δομές του Υπουργείου Πολιτισμού, αλλά και η βελτίωση της επικοινωνίας μεταξύ Υπουργείου και πολίτη. Σε αυτό πρέπει να προσθέσουμε ως ιδιαίτερα σημαντικό τη θέσπιση αντικειμενικών κριτηρίων για τον αξιολογικό και αδιάβλητο διορισμό των μελών δύο κεντρικών οργάνων του Υπουργείου Πολιτισμού, του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου και του Συμβουλίου Νεωτέρων Μνημείων.

Δεύτερη προτεραιότητα είναι η άμεση αξιοποίηση κάθε δυνατότητας που παρέχει το νέο Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς, το ΕΣΠΑ, για τη στήριξη των υφιστάμενων δομών, για την περάτωση των εργασιών στα έργα που υπάρχουν, αλλά και στρατηγικών επιλογών για την καινούργια εποχή.

Τρίτη προτεραιότητα είναι η εκπόνηση μίας νέας εξωστρεφούς πολιτικής με έμφαση στην πολιτιστική διπλωματία για την ενίσχυση της χώρας. Σε αυτήν εντάσσουμε και τη χάραξη μίας συγκροτημένης εθνικής πολιτικής για την επιστροφή, όχι μόνο των μαρμάρων του Παρθενώνα, αλλά και όλες τις συστηματικές παρεμβάσεις που έγιναν και θα γίνουν για την επιστροφή αρχαιοτήτων.

Τέταρτη προτεραιότητα είναι η ενεργός διασύνδεση και οι συνεργασίες του πολιτισμού με άλλους τομείς, όπως η παιδεία, ο τουρισμός, η ανάπτυξη, η εργασία και η συνύπαρξη με την τοπική αυτοδιοίκηση.

Με βάση αυτές τις προϋποθέσεις προχωρούμε την εφαρμογή του προγράμματός μας στον πολιτισμό σε τέσσερις τομείς δράσης: Την πολιτιστική κληρονομιά, το σύγχρονο πολιτισμό, την απασχόληση και την εκπαίδευση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο πρώτος τομέας δράσης αφορά την πολιτιστική κληρονομιά. Οι Έλληνες πολίτες γνωρίζουμε πολύ καλά ότι πατάμε σε μία ευρύτατη και στέρεη βάση συλλογικών αναπαραστάσεων, ορόσημα μίας πλούσιας ιστορικής διαδρομής, που συχνά όμως γίνεται ένα ανασταλτικό σημείο για να χαράξουμε το μέλλον μας. Θα δούμε την πολιτιστική μας κληρονομιά σαν εφιαλτήριο για μία νέα ανάγνωση της παρούσας ταυτότητας, αλλά και για την ενίσχυση ενός ζωντανού διαλόγου για το διεθνή περίγυρο.

Θα σας πω μερικά μέτρα τα οποία προτιθέμεθα να ξεκινήσουμε το αμέσως επόμενο διάστημα, μετά το πέρας των προγραμματικών δηλώσεων και την ανάλυση των καθηκόντων μας.

Στην πολιτιστική κληρονομιά προχωρούμε στην προστασία και ανάδειξη των αρχαιολογικών χώρων με συνέχεια των δρομολογημένων έργων και κυρίως με δημιουργία διαδρομών πολιτιστικού ενδιαφέροντος, με τις οποίες θα συνδέουμε χώρους και θα αναδεικνύουμε γεωγραφικές ενότητες. Στόχος μας είναι η τόνωση της επισκεψιμότητας, με συγκεκριμένες δράσεις προσέλευσης κοινού και η τόνωση του πολιτιστικού τουρισμού.

Σε αυτό το πλαίσιο θα προχωρήσουμε γοργά στην ολοκλήρωση του αρχαιολογικού κτηματολογίου, ένα έργο το οποίο εκκρεμεί από έτη και το οποίο θα έχει ουσιαστικό αναπτυξιακό χαρακτήρα.

Κεντρικό σημείο στην αξιοποίηση της πολιτιστικής κληρονομιάς, αλλά και στη διασύνδεσή του με την παραγωγή πρωτογενούς πλούτου είναι η ενίσχυση, ουσιαστικά η αναμόρφωση, ενός φορέα που είναι παραγωγικός βραχίονας του Υπουργείου Πολιτισμού, το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων και Απαλλοτριώσεων. Εκεί υπάρχει τεράστιο περιθώριο και άπειρες δυνατότητες για να αναπτυχθούν καινοτόμα προϊόντα, μέσω της ψηφιακής τεχνολογίας, μέσω του εξορθολογισμού των πωλητηρίων, μέσω του εμπλουτισμού και της ενίσχυσης των πωλητέων αντικειμένων, μέσω της θεσμοθέτησης και της διεύρυνσης του ηλεκτρονικού εισιτηρίου με ίδρυση ηλεκτρονικών καταστημάτων για πώληση προϊόντων. Γενικά, το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων μπορεί να πολλαπλασιάσει πολύ εύκολα τα έσοδά του κλιμακωτά και να γίνει η παραγωγική ατμομηχανή του Υπουργείου Πολιτισμού.

Δεύτερος τομέας δράσης, ο σύγχρονος πολιτισμός. Για εμάς ο πολίτης είναι στο επίκεντρο της πολιτιστικής παραγωγής. Πέρα από την κληρονομιά επιδιώκουμε να ανοίξουμε τη βεντάλια της σύγχρονης δημιουργίας, μιας και πιστεύουμε ότι ο τόπος αυτός έχει δυνάμεις πέρα από τη δόξα και το κλέος του παρελθόντος και έχει πολλά να πει, ειδικά σε αυτήν την κρίσιμη περίοδο.

Έτσι, θα προσπαθήσουμε να αναβαθμίσουμε τους υφιστάμενους χώρους, αξιοποιώντας όλο το ανενεργό απόθεμα και ταυτόχρονα, με την αποκέντρωση του σύγχρονου πολιτισμού, θα προσπαθήσουμε να παράσχουμε υποδομές, δίκτυα και διευκολύνσεις στους νέους δημιουργούς, σε νέες καλλιτεχνικές ομάδες, σε μια εποχή που μπορεί να μην υπάρχουν χρήματα, αλλά υπάρχουν άλλα πράγματα που είναι πολύ απαραίτητα για τους νέους δημιουργούς: χώροι, υποδομές, δίκτυα, πληροφορία.

Θα υποστηρίξουμε άμεσα όλους τους κρίσιμους θεσμούς εθνικής εμβέλειας, όπως είναι το Εθνικό Θέατρο, η Εθνική Λυρική Σκηνή, το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου και παράλληλα, με μια ειδική στρατηγική εξωστρέφειας, ο σύγχρονος πλούτος που παράγεται θα διασπαρεί, θα διαχυθεί στο διεθνές περιβάλλον.

Ένας τρίτος τομέας δράσης που θα τον πω λίγο επιγραμματικά, αλλά έχει μεγάλη σημασία, είναι η διαπλοκή, η διασύνδεση του πολιτισμού με την απασχόληση. Ο πολιτισμός αποτελεί διεθνώς μια από τις βασικές δραστηριότητες παραγωγής πλούτου και μάλιστα, πλούτου με κύρος, εύρος και διάρκεια που μπορεί να στηρίξει απασχόληση υψηλών απαιτήσεων και με μεγάλη διάρκεια. Γι' αυτό θα ενισχύσουμε την απασχόληση, όπου είναι εφικτό, τόσο στους τομείς εκτέλεσης έργων με αυτεπιστασία, που είναι πολλοί στο Υπουργείο Πολιτισμού, όσο και σε τομείς με άμεση συμπλοκή με τον πολιτισμό, όπως είναι ο τουρισμός.

Σε αυτόν τον τομέα θα συνεργαζόμαστε στενά και με τη νέα Υπουργό Εργασίας την κ. Αντωνοπούλου που έχει αναλάβει το θέμα της ανάπτυξης-απασχόλησης για την εξεύρεση νέων λύσεων στην τόνωση εργασίας.

Τέταρτος τομέας δράσης στο οποίο ευνοεί και η καινούργια δομή του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού είναι οι συνεργασίες του πολιτισμού, της παραγωγής πολιτιστικού έργου με τον τομέα της έρευνας. Θα δημιουργήσουμε συνεργασίες με τον Ειδικό Αναπληρωτή Υπουργό Έρευνας, τον κ. Φωτάκη και τη Γενική Γραμματεία Έρευνας στην ανάπτυξη προγραμμάτων καινοτομίας για καινοτομικά προϊόντα πολιτισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Θα αξιοποιήσουμε την πλούσια εμπειρία των ερευνητών και των τεχνολόγων για διοχέτευση πόρων του νέου ΕΣΠΑ σε έργα πολιτισμού και δημιουργικής επιχειρηματικότητας.

Θα κλείσω με το εξής: Στα δύσκολα χρόνια ο πολιτισμός ήταν οδηγός. Στα δύσκολα χρόνια της κατοχής ο ποιητής Άγγελος Σικελιανός ξεσήκωσε την Ελλάδα πάνω από το φέρετρο του Κωστή Παλαμά. Στα δύσκολα χρόνια ο πολιτισμός ήταν πάντα ο οδηγός και ο αρωγός του ελληνικού λαού. Είμαστε λαός ποιητών, φιλοσόφων, εμπόρων, ταξιδευτών και αν χρειαστεί, πολεμιστών. Έστω και υπό πίεση, έστω και υπό το βάρος μιας μεγάλης ιστορικής

ανάγκης, έχουμε τώρα την ευκαιρία να ξαναδούμε τα πράγματα από την αρχή και να δώσουμε μια νέα πνοή.

Ξαναπιάνουμε, λοιπόν, το νήμα από τη διακοπή της Άνοιξη του 1960, την περίφημη «Χαμένη Άνοιξη» του Στρατή Τσίρκα. Φιλοδοξούμε να είμαστε μέρος -όλοι μας- της «άνοιξης» του 2015, αυτής που έρχεται, αυτής που ξεκίνησε και να τη ζήσουμε σαν πρωταγωνιστές με χαρά και με ευθύνη. Να γράψουμε την ιστορία της γενιάς μας, την «άνοιξη» του 2015! Ο πολιτισμός είναι το όχημα γι' αυτήν την καινούργια εποχή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Ξυδάκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε υψηλές επισκέψεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα νότια θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επιτά μέλη του 3ου ΚΑΠΗ Αργυρούπολης.

Αγαπητές κυρίες και κύριοι, οι Βουλευτές του Κοινοβουλίου σας εύχονται υγεία και μακροχρόνιο.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος, συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός στις 25 Ιανουαρίου έκανε μια επιλογή. Έδωσε εντολή διακυβέρνησης σε πολιτικές δυνάμεις, και πρωτίτως στο ΣΥΡΙΖΑ, που υποσχέθηκαν μια διαφορετική αντιμετώπιση του τεράστιου οικονομικού προβλήματος της χώρας.

Η προηγούμενη κυβέρνηση, σε αντίθετες συνθήκες, επεδίωξε να θέσει τις βάσεις για την έξοδο από τα μνημόνια και την επιτροπεία. Στα δύομισι αυτά χρόνια παρά τα λάθη και τα στραβοπατήματα, έγιναν βήματα προς τη σωστή κατεύθυνση. Η απόσταση που διανύθηκε από το 2012 έως σήμερα είναι πράγματι αξιοσημείωτη και γι' αυτό είναι άδικο να γίνεται λόγος από τον Πρωθυπουργό για «καμένα σπαρτά», κατά τη γνωστή ρήση της εκάστοτε νέας κυβέρνησης που λέει ότι παρέλαβε «καμένη γη».

Προεκλογικά, όπως είχαμε καθήκον, προειδοποιήσαμε για το ρίσκο που ενέχει μια κατά μέτωπο αντιπαράθεση με τους δανειστές. Μιλήσαμε για την αδήριτη ανάγκη να συνεχιστεί αδιατάρακτα η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να μην τεθούν εν αμφιβολά οι κατακτήσεις και οι θυσίες του ελληνικού λαού. Όμως τελικά δεν πείσαμε. Οι πολίτες, προφανώς κουρασμένοι από την παρατεταμένη πολιτική λιτότητας, απογοητευμένοι από τη καθυστέρηση μιας χειροπιαστής αλλαγής, αγανακτισμένοι ίσως από την άδικη ενίοτε φορολογία, αποφάσισαν, παρά τους κινδύνους, να δοκιμάσουν έναν άλλον δρόμο. Πλέον έχουμε μια νέα πραγματικότητα.

Από την πρώτη στιγμή κατέστη σαφές ότι οι δυσκολίες να πείσει η νέα Κυβέρνηση εταίρους και αγορές θα είναι μεγάλες, πολλών δε μάλλον που οι προεκλογικές της εξαγγελίες προδιέθεταν στην επιστροφή σε πρακτικές της προ κρίσης εποχής. Ευτυχώς, μετατοπίσει προς μια ρεαλιστικότερη οπτική έχουν ήδη καταγραφεί και η διαπίστωση αυτή, πιστέψτε με, δεν έχει καμμία δόση χαιρεκακίας ή μομφής. Θεωρώ ότι είναι μέγιστο πολιτικό λάθος αυτές τις κρίσιμες για τη χώρα ώρες να επιδεικνύουμε μικροκομματικά απωθημένα ή μυωπικές πρακτικές.

Αυτός ο τόπος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς έχει δεινοπαθήσει από τις άγονες κομματικές αντιπαραθέσεις. Έχει πληρώσει ακριβά τις στείρες αντιπολιτευτικές συγκρούσεις. Νομίζω ότι ήρθε η στιγμή να τραβήξουμε μία γραμμή με το παρελθόν, γιατί αυτό που προέχει είναι η σωτηρία της χώρας. Επομένως, μία είναι η ορθή στάση, αυτή της αντικειμενικής κριτικής.

Γι' αυτό τον λόγο διατυπώνουμε τη αγωνία μας για την πορεία των διαπραγματεύσεων με τους εταίρους, διότι τα μηνύματα ρήξης που υπονόησε ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του μπορεί να μαςβάλουν σε μεγάλες περιπέτειες.

Η άσκηση υπερήφανης πολιτικής δεν είναι ζήτημα εύκολης ρητορικής, αλλά επίπονης προσπάθειας που βασίζεται στο ρεαλισμό. Είναι, λοιπόν, ενθαρρυντικό το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός αναγνώρισε πως τα πλεονάσματα ή έστω ο ισοσκελισμένος προϋπολογισμός συνιστούν παράγοντα ενίσχυσης της εθνικής κυριαρχίας.

Η πραγματικότητα, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι αν δεν γίνουν πραγματικές μεταρρυθμίσεις, η χώρα δεν θα πάει μπροστά. Θα παραμείνει ες αεί ο μεγάλος ασθενής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Επιστροφή στην εποχή των δανεικών και των άκριτων παροχών δεν υπάρχει. Και όσο, κύριοι Υπουργοί, έρχεστε σε τριβή με την καθημερινή σκληρή πραγματικότητα θα το ανακαλύψετε κι εσείς, όπως ο Πρωθυπουργός ανακάλυψε την ανάγκη να πληρώνονται οι υποχρεώσεις των πολιτών προς το δημόσιο και ήδη, εγκαταλείποντας το κίνημα «Δεν πληρώνω», προσχώρησε στο «Όλοι στο ταμείο».

Πέρα, όμως, από τρόικες ή όποιον άλλο εποπτικό μηχανισμό που προτείνει το ένα ή το άλλο, η αλήθεια είναι ότι χρειαζόμαστε ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο. Χρειαζόμαστε στροφή στην πραγματική παραγωγή. Αυτό είναι το μεγάλο στοίχημα της επόμενης δεκαετίας.

Μου προκάλεσε, λοιπόν, ιδιαίτερο προβληματισμό το γεγονός ότι στις προγραμματικές δηλώσεις δεν ακούστηκε τίποτε από τον Πρωθυπουργό για την πρωτογενή παραγωγή, για τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους. Ελπίζω να μην είναι ενδεικτικό της χαμηλής ιεράρχησης που επιφυλάσσετε στον αγροτικό κόσμο, ο οποίος σας ανέδειξε πρώτους στις πρόσφατες εκλογές. Χωρίς, όμως, την ενίσχυση της γεωργίας και της κτηνοτροφίας, σοβαρή ανάπτυξη δεν μπορεί να υπάρξει, μόνο «ανάπτυξη-φούσκα» και αυτή είδαμε τι τέλος είχε.

Εδώ επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναφερθώ σε ένα ζήτημα που προκάλεσε αναστάτωση πριν ένα χρόνο και αποτέλεσε και την αιτία της δικής μου παραίτησης από τη θέση του Αναπληρωτή Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης. Μιλώ για τη διάρκεια ζωής του γάλακτος, ένα μέτρο που προτάθηκε από την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ, που παρουσιάστηκε στην Ελλάδα ως οι πλάκες του Μωυσέως, υποτίθεται για να μειώσει την τιμή του γάλακτος στον καταναλωτή. Εν τέλει η τιμή στο ράφι δεν μειώθηκε, μάλλον αυξήθηκε, ενώ ο παραγωγός υπέστη ζημία από την εφαρμογή του μέτρου.

Ήρθε, λοιπόν, η ώρα το μέτρο να επανεξεταστεί και να προχωρήσει η ακύρωσή του. Άλλωστε για την κατάργησή του είχατε δεσμευτεί κατά την ψήφισή του. Ελπίζω να μην τη λησμονήσατε.

Βεβαίως, χαιρετίζω τις εξαγγελίες για πάταξη φαινομένων διαπλοκής και διαφθοράς, εξάλειψη κάθε είδους καρτέλ, αλλά και ενίσχυση της διαφάνειας. Ελπίζω μόνο να μην μείνουν λόγια του αέρα.

Επίσης, συμμερίζομαι την πρόθεση να αποδοθούν ευθύνες σε όσους αποδεδειγμένα συνετέλεσαν ώστε η χώρα να βρεθεί σε αυτή τη θέση. Αρκεί, όμως, αυτές οι διαδικασίες από πλευράς Κυβέρνησης να μην αποτελέσαν θέμα για το λαό, ελλείψει άρθρου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελπίζω η Κυβέρνηση να ξεπεράσει τις προεκλογικές της εμμονές και να προσγειωθεί γρήγορα στην πραγματικότητα. Το μέλλον της Ελλάδας δεν μπορεί να είναι η απομόνωση και ο βαλκανικός επαρχιωτισμός. Η παραμονή μας στην ευρωπαϊκή οικογένεια πρέπει να είναι αδιαπραγμάτευτη. Προς αυτή την κατεύθυνση, καθένας, από τη θέση που τον έταξε ο ελληνικός λαός, οφείλει να δώσει όλες του τις δυνάμεις, ώστε να τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Κύριε Χαρακόπουλε, σας ευχαριστούμε.

Έπεται ο συνάδελφος κ. Δερμιτζάκης Κωνσταντίνος, θα ακολουθήσει ο κ. Κεφαλογιάννης Ιωάννης από τη Νέα Δημοκρατία και θα απευθυνθεί στο Σώμα μετά η κ. Μαρία Κόλλια, Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δίσεκτα χρόνια του μνημονίου και της καταστροφικής λιτότητας, τα «πέτρινα χρόνια», που το άδικο και η βαρβαρότητα

πέρασαν σαν λαίλαπα, σαν σκοτεινός εφιάλτης γκρεμίζοντας και ισοπεδώνοντας τις ζωές και τα όνειρα των Ελλήνων, τελείωσαν στις 25 του Γενάρη.

Ο λαός μας, με σαφή εντολή, νικώντας τον φόβο και την κινδυνολογία, που χρησιμοποίησε σαν ύστατη προσπάθεια μία υποταγμένη Κυβέρνηση, αφού δεν είχε επιχειρήματα να προβάλει, έδωσε ο ίδιος λύση στο δράμα και, συγχρόνως, άνοιξε τον δρόμο για τη νέα πορεία, τη νέα εποχή και την εντολή στην Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας να εφαρμόσει το πρόγραμμά της και να βγάλει τη χώρα από το τέλμα και την παγίδα που την είχαν οδηγήσει.

Ήταν πέντε χρόνια που δημιούργησαν ένα γενικευμένο σεληνιακό τοπίο παντού: οικονομική εξαθλίωση, φτώχεια, ανεργία, εκτίναξη του χρέους, ύφεση, καταστροφή των κοινωνικών αγαθών στην κοινωνική ασφάλιση, στην υγεία, στην παιδεία, στην εργασία. Στοχοποιήθηκαν βάνασα μικρομεσαίοι επαγγελματίες, λαϊκά στρώματα και νεολαία.

Ο εφιάλτης τέλειωσε. Το χαμόγελο γυρίζει ξανά στα πρόσωπα των ανθρώπων. Η ρημαγμένη Ελλάδα νιώθει ξανά περήφανη. Είμαστε κυρίαρχο κράτος. Μας ακούνε. Είμαστε ισότιμο μέλος σε μία Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι παρίες.

Ξεκίνησε για πρώτη φορά μία πραγματική και ουσιαστική διαπραγμάτευση. Δεν μπορεί να καταστραφεί ένας λαός που έχει δώσει τα φώτα του πολιτισμού, της δημοκρατίας, της επιστήμης και της γνώσης στην ανθρωπότητα για να επιβληθούν οι αγορές, για να επικρατήσει η βαρβαρότητα.

Δεν είναι μόνο δικό μας το πρόβλημα. Είναι πανευρωπαϊκό. Η ευρωπαϊκή αλληλεγγύη δεν δίνεται με δάνεια που τα επιστρέφουμε ξανά πίσω, χωρίς να προλάβει η Ελλάδα να πάρει μία μικρή ανάσα. Πρέπει να μπούμε σε ρυθμούς ανάπτυξης, να σταματήσει η λιτότητα και η ρημαγιά, να αντιμετωπιστεί η ανθρωπιστική κρίση, να πάρει μπρος ο τροχός της οικονομίας, να αρχίσει να παράγει η χώρα, να γίνουμε διατροφικά αυτόνομοι.

Φτάνει, λοιπόν, ως εδώ! Η θηλειά στον λαιμό των ανθρώπων πρέπει να φύγει, να αναπνεύσει ο λαός μας. Έχουμε μαζί μας το δικό. Έχουμε μαζί μας ένα λαό που είναι λαβωμένος και ζητά την περηφάνια του, ένα λαό που κουβαλά μία τριςχιλιόχρονη ιστορία αγώνων και έχουμε αυτήν την ιερή παρακαταθήκη μαζί μας, τις γενιές των αγωνιστών που θυσιάστηκαν για ιδανικά και αξίες. Θα τα καταφέρουμε. Θα κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα.

Θέλω σαν υπεισυνεισφέρω να κάνω μία ιδιαίτερη αναφορά στον σημαντικό τομέα της δημόσιας υγείας, ο οποίος ήταν από τους πρώτους που στοχοποιήθηκε με ιδιαίτερη βαρβαρότητα, προκειμένου να εισβάλλουν ελεύθερα τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα. Οφείλουμε να αποκαταστήσουμε άμεσα πληγές που αιμορραγούν και ελλείψεις σε ιατρικό, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό, ελλείψεις που θέτουν σε κίνδυνο την ίδια τη ζωή και την ασφάλεια των πολιτών.

Υπάρχουν ακραίες περιπτώσεις και έχω την εικόνα του Νομού Λασιθίου, του νομού που κατάγομαι, ενός νομού απομονωμένου, με άθλιο οδικό δίκτυο. Άφησαν τη Σητεία χωρίς καρδιολόγους, την Ιεράπετρα χωρίς παθολόγους, τον Άγιο Νικόλαο δίχως παιδίατρος. Αυτή η αθλιότητα εγκυμονεί κινδύνους.

Στον τομέα της φαρμακευτικής περίθαλψης στοχοποίησαν και διέλυσαν το μικρομεσαίο φαρμακείο, που ήταν πάντα δίπλα στον ασθενή, ενώ παράλληλα μετακύλησαν με τεχνάσματα τη μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης στις πλάτες των ασφαλισμένων. Την ίδια ώρα, με την ανεξέλεγκτη εισαγωγή φθηνών γενοσήμων, τα οποία παράγουν μεγάλες πολυεθνικές, χτύπησαν καίρια την ελληνική φαρμακοβιομηχανία.

Σε συνεργασία και συνεννόηση με όλους τους φορείς στον χώρο της υγείας οφείλουμε να αλλάξουμε το τοπίο με άμεσα μέτρα, με την κατάργηση των 5 ευρώ στα νοσοκομεία, με την κατάργηση του 1 ευρώ ανά συνταγή, με μείωση της συμμετοχής των ασφαλισμένων ιδιαίτερα στις χρόνιες παθήσεις, με νομοθετική ρύθμιση που θα κατοχυρώνει το δικαίωμα να πουλιούνται αποκλειστικά από τα φαρμακεία τα μη συνταγογραφούμενα φάρμακα, γιατί είναι φάρμακα και αυτά που έχουν παρενέργειες, με επαναφορά του ωραρίου στα φαρμακεία των εφημεριών, με μεγαλύτερο ποσοστό εφημερευόντων, σε συνεννόηση με τον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο και τους τοπικούς συλλόγους, με ελεγκτικούς μηχανισμούς στον ΕΟΠΥΥ για τον σωστό, ποι-

οτικό έλεγχο και τον έλεγχο βιοϊσοδυναμίας των γενοσήμων, με μέτρα για τη στήριξη της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας.

Θα κάνω, επίσης, μία σύντομη αναφορά σε θέματα αγροτικής ανάπτυξης, έχοντας πάντα την εικόνα της περιοχής μου, του Νομού Λασιθίου, με τις τεράστιες δυνατότητες, που, δυστυχώς, παραμένουν αναξιοποίητες, τόσο στα πρώιμα κηπευτικά, όσο και σε παραδοσιακά προϊόντα.

Με τη στήριξη του αγροτικού κόσμου με άμεσα μέτρα μείωσης του κόστους παραγωγής, αλλαγή του φορολογικού συστήματος, εξυγίανση του τρόπου διακίνησης των προϊόντων και ένα φιλικό τραπεζικό σύστημα εξυγίανσης και ανάπτυξης των συνεταιρισμών μπορεί η αγροτική ανάπτυξη να φέρει το ξαναζωντάνεμα της υπαίθρου, να μετατρέψει την πατρίδα μας σε ένα τεράστιο περιβάλλον, όπου θα παράγονται φθηνά και ποιοτικά προϊόντα. Μπορεί επίσης να αυξηθούν οι εξαγωγές και να αποτελέσει η αγροτική ανάπτυξη βασικό μοχλό ανάπτυξης, ανόρθωσης και επανεκκίνησης της οικονομίας.

Είπαν κάποιοι προλαλήσαντες συνάδελφοι –εάν δεν απατώμαι ο κ. Κεγκερόγλου και ο κ. Χαρακόπουλος- ότι ο Πρωθυπουργός δεν ανέφερε κάτι για την αγροτική ανάπτυξη, για να δημιουργήσουν εντυπώσεις, ενώ γνωρίζουν πολύ καλά ότι αυτό θα το πράξουν οι αρμόδιοι Υπουργοί.

Όμως, θα μπορούσε να πει κάποιος ότι οι δικές τους κυβερνήσεις διέλυσαν τον αγροτικό κόσμο, τον παραγωγικό ιστό της πατρίδας μας, ερημοποίησαν την υπαίθρο. Και εάν συνεχίζατε να εφαρμόζετε αυτή τη πολιτική, εάν κυβερνούσατε σήμερα, σε λίγο οι αγρότες θα ήταν δείγμα προς εξαφάνιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προγραμματικές δηλώσεις που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί αποτελούν την αφετηρία για μια διαφορετική πορεία της χώρας με ελπίδα και προοπτική.

Τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας και οι τεράστιες δυνατότητες του λαού μας αξιοποιούνται σε ένα κλίμα φιλικό προς τους πολίτες. Το τοπίο αλλάζει ριζικά και γίνεται φωτεινό και ελπιδοφόρο.

Στην οικονομία σημαντική παράμετρος είναι ο ψυχολογικός παράγοντας και ήδη έχουμε περάσει σε αυτό το στάδιο. Η βούλησή μας είναι και παραμένει αταλάντευτη: Δεν υποχωρούμε από τις δεσμεύσεις μας. Θα υπηρετήσουμε με όλη μας τις δυνάμεις, με αποφασιστικότητα, με λογισμό και με όνειρο τον λαό μας και θα εφαρμόσουμε την εντολή που μας έδωσε στις 25 Ιανουαρίου.

Αυτές οι εκλογές έχουν ήδη αποφέρει ένα τεράστιο κέρδος για τον λαό μας: Την ενότητα, την αγωνιστικότητα, την εγρήγορση, τη συμμετοχή, την αποφασιστικότητα να πάρουν τη μοίρα στα χέρια τους, να είναι στο προσκήνιο.

Στηρίζουν αυτόν τον πανεθνικό αγώνα, αυτή τη μεγάλη προσπάθεια της Κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, γιατί συνειδητοποιούν ότι αυτή η Κυβέρνηση εκφράζει και υπηρετεί και σέβεται τη λαϊκή εντολή, τη λαϊκή κυριαρχία και το Σύνταγμα της πατρίδας μας.

Γι' αυτό και αυτή η μάχη και όλες οι μάχες που έρχονται θα κερδηθούν. Αυτό είναι το μεγάλο όπλο της Ελλάδας σε αυτή την κρίσιμη ώρα: Ο λαϊκός παράγοντας, η αμετάκλητη βούληση ενός ολόκληρου λαού να είναι κυρίαρχος, να διαφεντεύει επιτέλους τη χώρα του και να καθορίζει το μέλλον του.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να πρωτοτυπήσω, ίσως επηρεασμένος και από την πολύ σημαντική ομιλία του κυρίου Υπουργού Πολιτισμού και εάν και ακούγεται πρωτόγνωρο, να σας απαγγείλω μερικούς στοίχους από ένα άγνωστο ποίημα, που ονομάζεται «Χρηματιστήριο»: «Ετούτη εδώ η υπέρλαμπρη φωτεινότητα του τόπου, των βράχων η ακτινοβολία και η λάμψη των ανθρώπων που στοχάζονται, των ποιητών, των πεζογράφων, των θαλασσορρήδων και των αιώνων ταξιδευτών, όλα ετούτα τα υπέρλαμπρα, τα τόσο ακριβά, ετούτα τα σημαντικά, δεν δύναται να πωληθούν στα διεθνή σαλόνια. Είναι απρόσιτα, είναι άυλα, είναι αδύνατο να εκτιμηθούν με βάση τις τρέχουσες τιμές της αγοράς.

Έτσι ανέγγιχτα, απαστράπτοντα, ο χώρος ετούτος ο ιερός και οι ποιητές, οι Έλληνες -γιατί όλοι οι Έλληνες είναι ποιητές- θα ταξιδεύουν ες αεί μέσα στο χρόνο, σε ένα ταξίδι υπέρροχο, όπου αλήθεια δεν χωράνε οι μικρότατοι, ούτε αυτοί που άδικα πασχίζουν να εγκλωβίσουν το πνεύμα μέσα σε πλαίσια και συμπαγή μεταλλικά κιβώρια».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Δερμιτζάκη, ιδιαίτερα για το ποίημα.

Έχουμε και άλλες τιμητικές προσελεύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις συνοδοί εκπαιδευτικοί τους από το 1^ο τμήμα του 3^{ου} Γυμνασίου Νικαίας.

Σας καλωσορίζουμε στη Βουλή και σας ευχόμαστε καλή πρόοδο και υγεία.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο.

Αμέσως μετά τον λόγο θα λάβει η κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά, Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επ' ευκαιρία να σας ευχηθώ και καλή επιτυχία στα καθήκοντά σας, μιας και απευθύνομαι πρώτη φορά από το Βήμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές από την προχθεσινή ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων του Πρωθυπουργού, ότι η Κυβέρνηση επιλέγει στη διαπραγμάτευση με τους εταίρους μας μία σκληρή και αδιάλλακτη γραμμή, μία στρατηγική που εκ των προτέρων απαγορεύει κάθε έντιμο συμβιβασμό. Είναι, επίσης, προφανές ότι η ρητορική που επιλέγει προκειμένου να εκφράσει τις θέσεις της, αφήνει ελάχιστα περιθώρια διπλωματικών ελιγμών και αναδιπλώσης.

Κυριαρχεί στις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης η πάγια τακτική του «όλα ή τίποτα» που διέκρινε προεκλογικά τον πολιτικό λόγο της σημερινής Κυβέρνησης, έναν πολιτικό λόγο που αντιμετωπίζει, δυστυχώς, κάθε άλλη προσέγγιση στη σχέση με τους εταίρους και δανειστές μας ως ένδειξη υποταγής και ιδιοτέλειας.

Όσο καλόπιστος κι αν είναι κάποιος απέναντι στη νέα Κυβέρνηση, πολύ δύσκολα μπορεί να διακρίνει μια συγκροτημένη πρόταση εξόδου από την κρίση, με την οποία θα προσέλθει τις αμέσως επόμενες ημέρες στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Να ξεκαθαρίσουμε, όμως, κάτι εξ αρχής: Τόσο προσωπικά όσο και ως παράταξη θέλουμε πραγματικά να επιτύχει η νέα Κυβέρνηση στη συνέχιση των διαπραγματεύσεων με τους ευρωπαίους εταίρους. Νομίζω ότι κάθε γνήσιος πατριώτης, ανεξαρτήτως πολιτικής και κομματικής προέλευσης και ανεξαρτήτως της σύνθεσης της Κυβέρνησης, επιδιώκει να πηγαίνει καλά η χώρα του. Και θα έλεγα, μακάρι να είχατε επιδείξει και εσείς την ίδια πολιτική γενναιοψυχία ως αντιπολίτευση στην προηγούμενη κυβέρνηση. Διότι νομίζω ότι δεν υπάρχει κανείς χέφρων άνθρωπος που να αποδέχεται ότι η προηγούμενη κυβέρνηση τα έκανε όλα λάθος.

Θα σταθώ, όμως, σε δύο σημεία που αναδεικνύουν –κατά τη γνώμη μου– τη διαπραγματευτική αδυναμία της Κυβέρνησης, με την ελπίδα ότι θα προχωρήσει τις αμέσως επόμενες ημέρες στις διορθωτικές κινήσεις, για το καλό της πατρίδας μας.

Υποτίθεται ότι το κεντρικό διαπραγματευτικό επιχείρημα της Κυβέρνησης είναι ότι δεν ζητάμε χρήματα, αλλά χρόνο. Έφθασε, μάλιστα, στο σημείο να καταγγείλει την απελθούσα κυβέρνηση για το ότι δεν παρέτεινε το τρέχον πρόγραμμα για ένα εξάμηνο, προτιμώντας τη δίμηνη παράταση, με σκοπό –δήθεν– να φέρει το ΣΥΡΙΖΑ σε δύσκολη θέση έναντι των ευρωπαίων εταίρων.

Το ερώτημα, όμως, που τίθεται είναι το εξής: Ο ΣΥΡΙΖΑ, αν επιθυμεί πράγματι την εξάμηνη παράταση του μνημονίου, γιατί δεν τη ζητάει από τους ευρωπαίους; Και αν είχε γίνει δεκτή η εξάμηνη παράταση από την προηγούμενη κυβέρνηση, τι θα έκανε σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα στήριζε αυτήν την επιλογή ή θα κατήγγειλε την απελθούσα κυβέρνηση για ενδοτισμό και διαιώνιση των μνημονιακών πολιτικών; Θα ολοκλήρωνε ή όχι την αξιολόγηση του τρέχοντος προγράμματος; Και το κυριότερο, τι θα άλλαζε στη στρατηγική της χώρας ως προς τη χρηματοδότησή της, η οποία χρειάζεται περίπου 15 δισεκατομμύρια το αμέσως επόμενο διάστημα;

Μην ξεχνάτε ότι μόλις πριν δυο μήνες και συγκεκριμένα στις 12 Δεκεμβρίου, ο Γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ κ. Βίτσας δήλωνε ότι δεν αναγνωρίζει ούτε καν τη δίμηνη παράταση του προγράμματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο χρόνος που ζητά επισταμένως ο Υπουργός Οικονομικών δεν είναι τίποτα άλλο παρά χρήμα. Η πρόταση για ένα πρόγραμμα-γέφυρα δεν είναι παρά ένα αίτημα χρηματοδότησης από τους εταίρους μας, μία έμμεση χρηματοδότηση αυτήν τη φορά, μέσω άντλησης κεφαλαίων από το τραπεζικό σύστημα, από την επιστροφή των κερδών από τα ελληνικά ομόλογα που κατέχει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και μέσω της αύξησης στις εκδόσεις των εντόκων γραμματίων.

Αντί να ρίξει το βάρος των διαπραγματεύσεων στην παράκαμψη ορισμένων παράλογων προαπαιτούμενων της τρέχουσας αξιολόγησης, να ολοκληρώσει το τρέχον πρόγραμμα και να διώξει μια και καλή την τρόικα, όπως επιχείρησε η προηγούμενη κυβέρνηση, η παρούσα Κυβέρνηση αυτοεγκλωβίζεται στις προεκλογικές εξαγγελίες περί κατάργησης των μνημονίων, επιδιώκει σε μία καθαρά θεωρητική άσκηση οικονομικών, σπαταλώντας πολύτιμο χρόνο και θέτοντας σε κίνδυνο όσα με κόπο η χώρα μας κατέκτησε μέχρι τώρα. Αυτό, όμως, που ζούμε σήμερα δεν είναι ούτε άσκηση ούτε θεωρία παιγνίων.

Με χαρά ακούσαμε τον Υπουργό Οικονομικών χθες να κάνει μία στροφή προς τον ρεαλισμό, μία κυβίστηση σε σχέση με τις προχθεσινές δηλώσεις του Πρωθυπουργού, ίσως επειδή οι προγραμματικές δηλώσεις του κ. Τσίπρα είχαν ως ακροατήριο το εσωτερικό της χώρας και ίσως το εσωτερικό αυτής της Αίθουσας, ενώ εκείνες του κ. Βαρουφάκη το εξωτερικό και εκείνους με τους οποίους αύριο, μεθαύριο θα καθίσει στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων.

Ανέφερε ο κ. Βαρουφάκης ότι η Κυβέρνηση δεν θα σκίσει το μνημόνιο, όπως δεσμεύτηκε προεκλογικά, αλλά θα συμπεριλάβει το 70% αυτού στη νέα συμφωνία-γέφυρα. Θα συνεργαστεί, μάλιστα, με τον επικεφαλής του ΟΟΣΑ, τον κ. Γκουρία, για την κατάρτιση προγράμματος μεταρρυθμίσεων και την πιστή εφαρμογή του, όταν όλοι θυμόμαστε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προεκλογικά μιλούσε για κατάργηση της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση επιχειρεί σε πολύ λίγες ημέρες να ανταποκριθεί σε μια στοιχειώδη υποχρέωσή της: Να δημιουργήσει και να παρουσιάσει στους Έλληνες πολίτες και στους εταίρους μας ένα συγκροτημένο σχέδιο εξόδου από την κρίση και ανάταξης της πατρίδας μας, πράγμα το οποίο δεν κατόφερε ούτε τα δυόμισι χρόνια που ήταν στην Αντιπολίτευση ούτε βεβαίως και προεκλογικά.

Δύσκολα, βέβαια, μπορεί κανείς να χαρακτηρίσει «πρόγραμμα» την επιλεκτική συρραφή προεκλογικών εξαγγελιών, κυρίως γιατί δεν υπάρχει καμία απάντηση ως προς τη χρηματοδότησή του.

Ο Πρωθυπουργός προχθές έκανε μία όμορφη έκθεση ιδεών, η οποία, αν και περιείχε πολύ κρατισμό, θεωρητικά ικανοποίησε την πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, με τον εξής, όμως, αστερίσκο: Δεν έγινε καμία αναφορά πώς θα υλοποιηθεί αυτό το πρόγραμμα, με τι χρήματα και σε τι χρονοδιάγραμμα. Γι' αυτό οφείλει η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός προσωπικά τις αμέσως κιόλας επόμενες ημέρες, να παρουσιάσει πειστικά επιχειρήματα για το πώς σκοπεύει να υλοποιήσει τις προεκλογικές του δεσμεύσεις στο πλαίσιο ισοσκελισμένων προϋπολογισμών, με ταυτόχρονη διατήρηση πρωτογενών πλεονασμάτων. Αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο δεν πρόκειται να παράσχω ψήφο εμπιστοσύνης στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Σε ό,τι αφορά συνολικά τη χώρα είμαστε σε έναν αγώνα δρόμου. Δεν έχουμε την πολυτέλεια του χρόνου, αλλά δεν νομίζω ότι τη χρειαζόμαστε. Ξέρουμε, νομίζω, πολύ καλά τι πρέπει ακριβώς να κάνουμε. Και πρέπει να το κάνουμε. Και όσο πιο γρήγορα κινηθούμε, τόσο γρηγορότερα και μεγαλύτερα θα είναι τα οφέλη για τη χώρα μας, τα οποία νομίζω ότι τα έχουμε ανάγκη περισσότερο από ποτέ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Κεφαλογιάννη.

Τον λόγο έχει για εννέα λεπτά η Υφυπουργός Εσωτερικών και

Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά.

Θα ακολουθήσει ο κ. Ηλίας Παναγιώταρος από τη Χρυσή Αυγή και μετά ο κ. Πολάκης Παύλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ (Υφυπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, εύχομαι καλή θητεία σε εσάς και στο Προεδρείο σε αυτό το νέο έργο. Θα αντιληφθείτε πόσο δύσκολο είναι καμμία φορά να τα βάζεις με συναδέλφους για να τηρούν το χρόνο και να είναι συνεπείς στον σωστό κοινοβουλευτικό διάλογο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο ερώτημα ποιος ευθύνεται γι' αυτά που βιώνουμε σήμερα, θα ήθελα να απαντήσω λέγοντας ότι η ευθύνη για την κατάντια μας αυτή βαρύνει όλους μας, αγγίζει όλο το πολιτικό σύστημα. Δεν έχει την παραμικρή σημασία το ποιος ευθύνεται λιγότερο ή περισσότερο. Μια τέτοια προσέγγιση μας οδήγησε στην κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα. Όλοι κρύφτηκαν πίσω από αυτό, ότι «δεν είναι δική μας η ευθύνη».

Αυτή η πρακτική έχει κλείσει τον κύκλο της. Αυτό που ανατέλλει, δεν έχει να κάνει, τόσο με την απόδοση των ευθυνών -αν και επιβάλλεται να γίνει και θα γίνει- αλλά με το ότι αυτή η Κυβέρνηση έχει υποχρέωση να σηκώσει όλο το βάρος των επιλογών όλων των ανευθυνό-υπεύθυνων του παρελθόντος.

Η νέα εποχή, η «νέα άνοιξη» όπως είπε ποιητικά ο κ. Ξυδάκης, ας ξεκινήσει δίνοντας το στίγμα της, κάνοντας τα αυτονόητα που έπρεπε να γίνουν, με τις αυτονόητες προτεραιότητες που πρέπει να δοθούν ως στίγμα της πολιτικής της και επιτέλους να σεβαστεί το γεγονός ότι αυτός ο λαός είχε μάθει κάποτε να πορεύεται με αξιοπρέπεια.

Σε όσους έχουν ακόμα δεύτερες σκέψεις θα ήθελα να πω ότι οφείλουν να αποδεχτούν ότι ο νέος Πρωθυπουργός της χώρας, κ. Αλέξιος Τσίπρας, έλαβε ισχυρή εντολή να εφαρμόσει το πρόγραμμά του. Για τις σχέσεις μεταξύ των δύο κυβερνητικών εταίρων μόνο ο χρόνος θα αποδείξει -και δεν αναφέρομαι στις ηγεσίες- ότι αυτή είναι μία Κυβέρνηση εθνικής διαπραγμάτευσης και κοινωνικής ανακούφισης, όπου ο μικρός εταίρος που αγγίζει το 5% γίνεται σεβαστός, ειδικά όταν εξαρχής, δημόσια, χωρίς παρασκήνιο όρισε τις κόκκινες γραμμές του ως απαραβίαστες και αδιαπραγμάτευτες.

Αναπτύσσεται μια ανούσια κριτική για το πώς εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, οι κεντροδεξιοί, είναι δυνατόν να έχουμε ίδια περπατησιά με τους αριστερούς. Επιλέξαμε να συναποτελούμε μέρος της κοινής προσπάθειας, στο όνομα της αξιοπρέπειας των Ελλήνων.

Ήταν η μόνη μας επιλογή. Όταν έχεις να κάνεις με τη σωτηρία της πατρίδας, προσωπικές στρατηγικές δεν χωρούν.

Λένε ότι για να γεννηθεί το καινούργιο, θα πρέπει να μας αφήσει χρόνους το παλιό. Η ίδια η κοινωνία -δυστυχώς για ορισμένους- έχει προδιαγράψει το μέλλον τους. Στην εποχή του αυτονόητου τώρα δεν μπορεί να αποσιωπηθεί η αλήθεια.

Συμφωνούμε ότι η πατρίδα μας θα πρέπει να σταματήσει να ζει με ξένα δανεικά, τοκογλυφικά χρήματα που δεσμεύουν τις επόμενες γενιές των Ελλήνων. Αν αυτό δεν το πράξουμε, όπως είχε προδιαγραφεί, τα πάντα θα είχαν ξεπουληθεί και θα είχαμε καταλήξει αποικία χρέους ή ένα προτεκτοράτο, όπως κάποιοι διαφαίνεται ότι επιθυμούσαν.

Όταν δεν αντιλαμβάνεσαι -όπως γνωρίζει κάθε Έλληνας νοικοκύρης σε αυτή τη χώρα- ότι το να πουλάς από το να ξεπουλάς έχει τεράστια διαφορά, τότε δεν είσαι σε θέση να υπερασπίζεσαι τα συμφέροντα της πατρίδας σου. Όταν δεν διαφυλάττεις και δεν προστατεύεις το δικαίωμά σου να έχεις δική σου παραγωγή και κατ' επέκταση δικά σου έσοδα, τότε θέτεις σε άμεσο κίνδυνο την ίδια την εθνική κυριαρχία της πατρίδας σου.

Όταν δεν αισθάνεσαι ότι οι πολιτικές σου έχουν δημιουργήσει στρατιές απελπισμένων πολιτών, ότι χιλιάδες νέοι εγκατέλειψαν τον τόπο τους και ντροπιασμένοι ψάχνουν αλλού την τύχη τους, θα πρέπει να αρχίσεις να διερωτάσαι: Τελικά, ποιον υπηρετείς;

Αυτός ο τόπος πλήρωσε ακριβά, τόσο την κινδυνολογία, όσο και τις ανεύθυνες, χωρίς αντίκρισμα, υποσχέσεις. Οι ιδεολογικοί όροι του παρελθόντος έχουν ξεπεραστεί. Τιμωρήθηκε παραδειγματικά το πολιτικό σύστημα, γιατί αποδείχθηκε ανίκανο όχι μόνο να αντιμετωπίσει την κρίση, αλλά γιατί αδυνατούσε να χαράξει μια διεξοδό.

Γράφτηκε και αποδίδει επακριβώς την επιλογή μας: Ή θα συμβιβαστούμε με το μέλλον της εξαρτημένης επαρχίας ή θα ζήσουμε όρθιοι με αξιοπρέπεια.

Όσοι ακόμα σήμερα επιμένουν να χωρίζουν τους Έλληνες σε μνημονιακούς και μη ευρωπαίους, λαϊκιστές, ακροδεξιούς, αριστερούς, ακροαριστερούς δεν υπηρετούν την πατρίδα. Προσβάλλουν όλους τους Έλληνες, γιατί αναπαράγουν όρους τους χθες και υποβαθμίζουν τον ίδιο το δημόσιο διάλογο. Ας μάθουν επιτέλους ότι η ένδεια πολιτικών επιχειρημάτων οδηγεί πάντα σε προσωπικές επιθέσεις.

Όσοι επενδύουν στην καταστροφολογία, να ξέρουν ότι και θα ξεπεραστούν από τις εξελίξεις, αλλά και θα τεθούν ολοκληρωτικά στο περιθώριο. Το κοινό μας συμφέρον είναι να πετύχουν οι διαπραγματεύσεις. Αυτό να καθορίσει τη στάση τους. Εμείς ζητάμε να σταθούν όλοι δίπλα μας και να δημιουργηθεί ένα κοινό μέτωπο, για να καταφέρουμε να πετύχουμε καλύτερους όρους.

Ας σταθούν δίπλα μας στην κοινή διαπίστωση ότι χρειάζονται μεταρρυθμίσεις, ότι πρέπει να αποκτήσουμε ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα, ότι πρέπει να συντρίψουμε τη φοροδιαφυγή. Ας χτίσουμε ένα αρραγές εθνικό μέτωπο πίσω και δίπλα από την Κυβέρνηση στις ρεαλιστικές επιδιώξεις της, αλλά και με κριτική στις αγκυλώσεις της.

Ζητάμε μια αξιοπρεπή συμφωνία με τους εταίρους μας. Και ας παραδεχθούν και οι ίδιοι τις ευθύνες τους για την κατάσταση που κληρονομήθηκε σε ό,τι αφορά την οικονομία, τα δημόσια οικονομικά, το ασφαλιστικό και πολλά άλλα. Ας αναγνωρίσουν ότι έχουμε πληρώσει πέντε φορές το αρχικό ποσό του δανεισμού μας, ενώ μας έχουν βάλει να πληρώσουμε άλλες δύο με κατεστραμμένη οικονομία.

Αυτή η νέα Κυβέρνηση οφείλει να σεβαστεί όσους τη στηρίζουν, αλλά και να νιώσει το βάρος ότι σε αυτή έχουν εναποθέσει ελπίδες πολλοί, ακόμα και αυτοί που δεν την ψήφισαν.

Πρόσφατα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαμαρτυρήθηκε στο Διοικητήριο της Θεσσαλονίκης αντιπροσωπεία φοιτητών όπου έγιναν δεκτοί. Οι φοιτητικές εστίες τους δεν έχουν θέρμανση. Και την ώρα που η διοίκηση αποφασίζει -ορθά για μένα- την αναστολή της λειτουργίας τους για λόγους προστασίας τους, οι φοιτητές απαιτούν δικαιολογημένα τη στήριξη της πολιτείας.

Το πρώην Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης -εγώ θα πω το Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης- ήταν ένα περιφερειακό και πολυθεματικό Υπουργείο, περιορισμένο σε ένα τμήμα της ελληνικής επικράτειας και πολυθεματικό όσον αφορά τα αντικείμενα της αρμοδιότητάς του.

Το πώς θα έπρεπε να ήταν για να λειτουργήσει ως επιτελικό όργανο άσκησης ενεργοποίησης και εναρμόνισης της κυβερνητικής πολιτικής στη Μακεδονία και τη Θράκη, θα το εξηγήσω αμέσως παρακάτω, αφού πρώτα θέσω κάποια συγκεκριμένα ερωτήματα προς όλους, μιας και έχουν ειπωθεί πολλά και έχουν γραφεί περισσότερα -και ήδη γράφονται στη Θεσσαλονίκη- για την αναγκαιότητα ή όχι της ύπαρξής του.

Δείτε τον χάρτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους γείτονές μας. Μελετήστε την ιστορία του. Σταθείτε στην περιθωριοποίηση των ακριτικών περιοχών. Μην προσπερνάτε αβασάνιστα τους συμβολισμούς του. Φέρτε στο νου σας το Περιβόλι της Παναγίας, την αγιορείτικη κληρονομιά και την Κίβωτό της Ορθοδοξίας. Ανακαλύψτε εκ νέου τα συγκριτικά του πλεονεκτήματα και τις δυνατότητες της περιοχής. Ενεργοποιήστε τα ανώτατα ιδρύματα και το ανθρώπινο δυναμικό αυτών. Μην προσπερνάτε αβασάνιστα την εξωστρέφεια της χώρας ή τον επιτελικό ρόλο που μπορεί να επιτελέσει. Δείτε μέριμνα για την ισόρροπη ανάπτυξη των περιφερειών του χώρου ευθύνης του. Απαντήστε αν απαιτείται ένας συντονιστικός ρόλος των φορέων του από τη Φλώρινα ως τον Έβρο. Τότε μόνο θα απαντήσετε στο αν πρέπει να υπάρχει, αλλά και αν θα πρέπει να αποτελέσει ένα πρότυπο Υπουργείο περιφερειακής ανάπτυξης που να αποδεικνύει έμπρακτα την κυβερνητική αποκέντρωση που παραμένει το μεγάλο ζητούμενο της πατρίδας μας.

Αν μας ενδιαφέρει, λοιπόν, η βελτίωση της ποιότητας ζωής των συμπολιτών μας, αλλά κι αν θέλετε να λειτουργήσει ως πυλώνας ανάπτυξης και ανάκαμψης της οικονομίας, για να μπορέ-

σει να προωθήσει τις επενδύσεις, να στηρίξει την αγορά στην ευρύτερη περιοχή της Βόρειας Ελλάδας, τότε στηρίζετε το, ώστε να αναλάβει αποκλειστική εποπτεία των φορέων που εδρεύουν στη Θεσσαλονίκη και τη Βόρειο Ελλάδα, που η λειτουργία και το έργο τους αφορούν την ευρύτερη περιοχή της.

Προστατέψτε την Αλεξάνδρεια Ζώνη Καινοτομίας, τους σημαντικότερους εποπτευόμενους φορείς του, τη σπουδαιότητά τους και τα όσα έχουν πετύχει μέχρι σήμερα. Πίστεψτε κανείς στις δυνατότητες της Διεύθυνσης Διεθνών Βαλκανικών Σχέσεων; Η προστασία των διατηρητέων μάς αγγίζει; Αν το εγκαταλείψετε, θα σβήσει, αναλαμβάνοντας, όμως, εσείς την ευθύνη αυτής της επιλογής.

Κατά την πολιτική προσέγγιση των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, το Υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης είναι σε θέση να αποτελέσει ένα σημαντικό εργαλείο ανάπτυξης της Μακεδονίας και της Θράκης, αλλά μόνο με αναβαθμισμένο ρόλο και ενισχυμένες αρμοδιότητες.

Ενδυναμώνετε τον ηγετικό ρόλο της Θεσσαλονίκης στο βαλκανικό χώρο. Προωθήστε τη συνεργασία με τις χώρες της βαλκανικής και του Ευεϊνίου Πόντου. Ας καταστεί η Βόρεια Ελλάδα πρότυπο περιφερειακής ανάπτυξης, ενισχύοντας τον εκτελεστικό του ρόλο στη λήψη των αποφάσεων, στην επίλυση των προβλημάτων, στην έγκριση αλλά και τη διάθεση πιστώσεων, αλλά ενισχύοντας κυρίως τον ελεγκτικό του ρόλο.

Μεταβιβάστε αρμοδιότητες του αναπτυξιακού νόμου, να αναλάβει την ολοκληρωμένη ευθύνη της εποπτείας της αγοράς, των χερσαίων μεθοριακών σταθμών της βόρειας χώρας. Δώστε του πιο ενεργό ρόλο στην εποπτεία των συγχρηματοδοτούμενων προγραμμάτων. Επαναλαμβάνω: Αν δεν ενισχυθεί, θα υποπέσει σε μια διαρκή περιθωριοποίηση.

Η ένταξη αριθμού υπαλλήλων του Υπουργείου στα μητρώα των ελεγκτών της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας του Υπουργείου Ανάπτυξης σε θέμα ποιότητας προϊόντων, αλλά και η ανάπτυξη μικτών κλιμακίων ελέγχου στη Μακεδονία και τη Θράκη είναι απολύτως απαραίτητα, όπως και ο συντονισμός σε ό,τι αφορά την καλύτερη διαχείριση των περιφερειακών επιχειρησιακών προγραμμάτων, αλλά και η εποπτεία των συγχρηματοδοτούμενων ευρωπαϊκών και διασυνοριακών προγραμμάτων.

Όταν απουσιάζει ο εκτελεστικός ρόλος, η λήψη των αποφάσεων, η εκτέλεση πολιτικών, η επίλυση προβλημάτων, η έγκριση και η διάθεση πιστώσεων, πού οδηγείται;

Ας εγγραφούν στον προϋπολογισμό του ΥΜΑΘ οι πόροι για την επιχορήγηση των εγκεκριμένων επενδυτικών σχεδίων και προγραμμάτων, ας ενταχθούν στο μητρώο ελεγκτών της ανάπτυξης υπάλληλοί του και θα διαπιστώσετε αμέσως αν όλος ο επιχειρηματικός κόσμος της Βόρειας Ελλάδας θα βάλει τα στήθη του για να το προστατεύσει.

Ως πότε μπορεί να συνεχιστεί το φαινόμενο να εγκρίνει επιχορηγήσεις και σχέδια, να υποδέχεται εγγυητικές επιστολές και παρ' όλα αυτά να μην έχει τις πιστώσεις να καταβάλει συγκεκριμένες επιχορηγήσεις; Δώστε τη δυνατότητα να χρηματοδοτεί συγκεκριμένες δράσεις και θα διαπιστώσετε ότι άπαντες θα σταθούν δίπλα του.

Είναι σε θέση, λοιπόν, να λειτουργήσει συντονιστικά σε θέματα προστασίας, ανάδειξης και ανάπτυξης του Θερμαϊκού Κόλπου, συντονισμού της περιφέρειας για την επίλυση προβλημάτων και ενίσχυση της παραμεθόριας ζώνης. Είναι σε θέση να αναλάβει την εποπτεία της ειδικής υπηρεσίας του «INTERREG IVC», αλλά και να στηρίξει την ίδρυση ερευνητικού ινστιτούτου πολιτικής μειονοτικών πληθυσμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ηγεσίες οριοθέτησαν επακριβώς τις εθνικές προτεραιότητες. Όσο εύκολο είναι να πάτε σε εκλογές, άλλο τόσο εύκολο είναι και για εμάς να αποχωρήσουμε. Ας διαφυλάξουμε, όμως, αυτό που μας ενώνει, να το ενδυναμώσουμε και να το προστατεύσουμε ως τη μόνη εθνική, ορθή επιλογή.

Πίστευα και πιστεύω ότι οι πράξεις μας καθορίζουν και την ισχύ του λόγου μας. Την ώρα που άλλοι υποστηρίζουν ότι η Ελλάδα μας έκανε περισσότερα μέσα σε τρία χρόνια από όσα περίμεναν οι ειδικοί, ας αναλογιστούμε ότι αυτό σημαίνει μείωση του ΑΕΠ κατά 25%, εκτόξευση της ανεργίας, διεύρυνση της

φτώχειας, εξαφάνιση της μεσαίας τάξης, περιορισμό των δικαιωμάτων εργασίας, αύξηση του χρέους, συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, φυγή αναρίθμητων νέων μας -και ιδιαίτερα από τη Βόρεια Ελλάδα- και μία χώρα σε μόνιμη κατάθλιψη.

Ας καταλάβουν όλοι ότι η δική μας δύναμη πηγάζει από το δίκαιο της Ελλάδας. Είναι μία μάχη με το παράλογο που μας επιβλήθηκε.

Ας κρατήσουμε διαρκή την επαφή με κάθε άξιο και τίμιο Έλληνα πολίτη, αγρότη, εργάτη, επιστήμονα, επιχειρηματία, επαγγελματία, διανοούμενο. Και αν καταφέρουμε να ταυτιστούμε με τις πράξεις μας μαζί τους, τότε το φιλότιμο όλων, αλλά και η δημιουργικότητά τους, θα βρει τη διέξοδο που αναζητούμε.

Ας ακούσουμε την ψυχή των Ελλήνων. Ας τους ενώσουμε με τις πράξεις μας. Ας γίνουμε το σκαλοπάτι που θα πατήσουν οι επόμενοι και οι καλύτεροι Έλληνες από εμάς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Ευχαριστούμε, κυρία Κόλλια.

Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Παναγιώταρος Ηλίας.

Θα ακολουθήσει ο κ. Πολάκης Πάυλος και στη συνέχεια θα μιλήσει ο Υπουργός κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης. Τον λόγο μετά θα λάβει ο κ. Τραγάκης Ιωάννης αντί του κ. Τριανταφυλλίδη Αλεξάνδρου για να υπάρξει εναλλαγή Βουλευτών-Υπουργών.

Σε αυτό το σημείο, θα ήθελα να καλωσορίσουμε ελπιδοφόρους νέους και νέες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήριο Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι ένας μαθητές και μαθήτριες και ένας εκπαιδευτικός-συνοδός τους από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Γαλατίου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει. Σας ευχόμαστε υγεία και καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Παναγιώταρε, έχετε τον λόγο.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, και καλή θητεία να έχετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστώ πολύ.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Η κατά κράτος εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ επετεύχθη λόγω της ακραίας αντιμνημονιακής ρητορικής του, έχοντας κάνει σημαία το σκίσμο των μνημονίων -είναι εδώ και ο κ. Στρατούλης ο οποίος μάλλον έχει εκτεθεί ανεπανόρθωτα ως προς αυτό- το λογιστικό έλεγχο του χρέους, προκειμένου να αποδειχτεί αν και ποιο τμήμα του είναι παράνομο και απεχθές, είναι προϊόν τοκογλυφικών πρακτικών και άρα θα πρέπει να διαγραφεί.

Και εδώ κάνουμε μία μικρή παρένθεση για να αναγνώσουμε τι είναι απεχθές, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο.

Ένα χρέος χαρακτηρίζεται απεχθές όταν συντρέπει ένας από τους τρεις λόγους: Πρώτον, είτε έχει συναφθεί από δικτατορικά, δεσποτικά καθεστώτα, με στόχο την εδραίωση της θέσης τους. Δεύτερον είτε τα χρήματα αυτά δεν πήγαν προς το συμφέρον του λαού, παρά ιδιοποιήθηκαν από στενό περιβάλλον των κυβερνώντων. Και τρίτον είτε η ως άνω κατάσταση ήταν εις γνώσιν των πιστωτών, δηλαδή όταν λείπει η συναίνεση, όταν δεν υπάρχουν οφέλη για το λαό και όταν οι πιστωτές γνωρίζουν εκ των προτέρων ότι δεν θα υπάρξουν οφέλη.

Επίσης, ο χαρακτηρισμός ενός χρέους ως παράνομου δεν έχει ακόμα νομική υπόσταση, αλλά έχει σχηματοποιηθεί η έννοιά του σε κάποιες επιτυχείς υποθέσεις. Πρώτον, όταν το χρέος συνάπτεται από δικτατορικά καθεστώτα. Δεύτερον, όταν τα επιτόκια δανεισμού είναι υπερβολικά. Τρίτον, όταν υπάρχει γνώση ότι η χώρα δεν θα μπορέσει να ανταπεξέλθει. Τέταρτον, οι όροι που επιβάλλονται -συνήθως από ΔΝΤ και Παγκόσμια Τράπεζα- εξοντώνουν οικονομικά τη χώρα, με αποτέλεσμα να υπονομεύεται η δυνατότητα αποπληρωμής. Αυτά προς το παρόν.

Επίσης, ο ΣΥΡΙΖΑ κέρδισε κατά κράτος, γιατί ανέφερε συνεχώς την άμεση απαίτηση του κατοχικού δανείου, και πληθώρα

άλλων μικρότερων, αλλά εξίσου σημαντικών, αλλαγών, όπως την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και άλλων καταστάσεων.

Αντ' αυτού, ο Πρωθυπουργός της μόλις προ ολίγων ημερών αφιχθείσης ελπίδας, μας εξέπληξε με τις απανωτές τάχιστες κυβιστήσεις του -κοινώς «κωλοτούμπες» στην απλή νεοελληνική- όπου μαζί με τις «κωλοτούμπες» του υπερπροβεβλημένου Υπουργού Οικονομικών, του κ. Βαρουφάκη, αρχίζουν να προσγειώνουν ανωμάλως την κοινή γνώμη στη συνέχιση της μνημονιακής πραγματικότητας, έστω και με μία διαφορετική ονομασία, όπως ετοιμάζονται να πράξουν τις επόμενες ημέρες.

Ο κ. Τσίπρας προχθές στην ομιλία του μίλησε για μη βιώσιμο χρέος, γενικά και αόριστα, χωρίς να αναφέρει λέξη για την ταμπακίερα, για τις προεκλογικές του εξαγγελίες περί κουρέματος, περί λογιστικού ελέγχου του χρέους, περί διαφόρων άλλων καταστάσεων κ.λπ., κ.λπ., κ.λπ., για τα οποία και ψηφίσθη.

Την ίδια ώρα, ο Υπουργός Οικονομικών ομιλούσε στις ανά τον κόσμο χλιδάτες, γκλαμουράτες συνεντεύξεις του για επίκυψη -συγγνώμη, επιμήκυνση- του χρέους, που και αυτό ήταν εντελώς έξω από την ατζέντα του ΣΥΡΙΖΑ, για έκδοση ομολόγων στο διηκεές, swap χρέους, ή για έκδοση ομολόγων με ρήτρα ανάπτυξης. Πουθενά, όμως, δεν ακούσαμε τίποτα για το πώς θα γίνει μια ανάπτυξη επί της ουσίας. Μόνο παροχολογία και αποκατάσταση αδικιών. Πολύ σωστά. Αλλά για να γίνουν αυτά, πρέπει να υπάρχει ανάπτυξη, για να υπάρχουν έσοδα, για να μπορούν να γίνουν όλα αυτά.

Ομολόγησε, επίσης, ότι το 65% με 70% του μνημονίου είναι σωστό και πρέπει να εφαρμοστεί. Μήπως με αυτό το οποίο λέγατε προεκλογικά για τη διαγραφή του 70% του χρέους ίσως να αναφερόσασταν σε αυτό κάπως, ότι θα πρέπει να διαγραφούν οι απαιτήσεις από το 70% του χρέους από την Ελληνική Κυβέρνηση.

Όσο για το κατοχικό δάνειο, δεν τόλμησε να ψελλίσει λέξη, όταν βρέθηκε τ'ετ'ετ με τον «αξιγάπητο» -εντός εισαγωγικών- κ. Σόιμπλε, την ίδια ώρα που του κλαιγόταν ότι θα γυρίσει στην Ελλάδα, θα έρθει στο Κοινοβούλιο και θα έχει το τρίτο πολιτικό κόμμα, το οποίο δεν είναι νεοναζιστικό, είναι ναζιστικό και «κάτι πρέπει να κάνετε να μας βοηθήσετε, γιατί ενδεχομένως αυτοί οι κακοί, οι φασίστες θα γίνουν δεύτεροι και πρώτοι, αν δεν κάνουμε κάτι ως προς τους ψηφοφόρους μας».

Ένα μικρό σχόλιο θα ήθελα να κάνω: Αν η Χρυσή Αυγή είναι η αιτία για να υπάρξει χαλάρωση των μέτρων, καλώς να είναι η αιτία, αλλά να μας πιστωθεί στο τέλος αυτό.

Χθες πάλι ο Υπουργός Οικονομικών είπε -γιατί κάθε μέρα που περνάει προσθέτει και καινούριες κυβιστήσεις- ότι δεν θα κάνουμε του κεφαλιού μας, ασχέτως αν έχουμε το δίκιο με το μέρος μας. Αυτό είναι το σχόλιο το δικό μας. Σε απλή μετάφραση, σημαίνει ότι θα είμαστε καλά και υπάκουα παιδιά, «yes man», ασχέτως αν τους σπληνίτευσε τους «yes man» ο κ. Βαρουφάκης. Γιατί χειρότερο από τους «yes man» δεν είναι οι «no man», όπως είπε. Γιατί αν είσαι «no man» με κάποια αιτιολογία έχει αξία. Το χειρότερο είναι να είσαι «please man», να παρακαλάς και να επιαιτείς.

Η διαφορά μας με εσάς έγκειται στο ότι εφαρμόζουμε στην πράξη το δόγμα ότι, όταν έχεις το δίκιο με το μέρος σου, δεν συμβιβάζεσαι, δεν υποχωρείς, δεν το κοστολογείς, δεν το ζυγίζεις. Πολύ απλά το εφαρμόζεις και το διεκδικείς με κάθε κόστος, με κάθε τίμημα, αν και εφόσον θέλουμε να λεγόμαστε ανεξάρτητο και εθνικά υπερήφανο κράτος, με οποιοδήποτε αποτέλεσμα. Έτσι έκαναν οι πρόγονοί μας τα παλαιότερα χρόνια και πάντοτε έβγαιναν δικαιωμένοι και κερδισμένοι. Από ό,τι φαίνεται όμως, εσείς δεν είστε καθόλου διατεθειμένοι να το πράξετε.

Να σας θυμίσουμε στο παρελθόν περιπτώσεις όπου επιβεβαιώνεται ότι το δίκιο είναι με το μέρος μας, όπως έγινε το 1938, όταν το «κακό» φασιστικό καθεστώς του Ιωάννη Μεταξά σταμάτησε να αποπληρώνει το χρέος του προς μια βελγική τράπεζα με συγκεκριμένη αιτιολογία: την ανθρωπιστική κρίση που υπήρχε εκείνη την εποχή στον ελληνικό λαό. Η βελγική τράπεζα ζήτησε τη βοήθεια του βελγικού κράτους, κατέφυγαν στην τότε Κοινωνία των Εθνών και στο τέλος κέρδισε η Ελλάδα. Λίγα χρόνια αργότερα, το 1953 και η Ελλάδα μαζί με άλλες είκοσι χώρες, τις νικητρίες του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, υπέγραψαν τη διαγραφή του

50% των χρεών της Γερμανίας, για ανθρωπιστικούς και πάλι λόγους, διότι ήταν κατεστραμμένη η χώρα. Είχαμε βάλει την υπογραφή μας τότε και εμείς.

Ερχόμαστε και πιο πρόσφατα, στην περίπτωση της Αργεντινής, όπου όχι για ανθρωπιστικούς λόγους, αλλά γιατί το χρέος ήταν απεχθές και παράνομο, επετεύχθη πολύ μεγάλο κούρεμα του χρέους της Αργεντινής. Το ίδιο έκαναν και οι Ινδιάνοι του Εκουαδόρ, οι οποίοι αποδεικνύονται πολύ πιο μάγκες από κάποιους άλλους πολιτισμένους ή δεν ξέρω εγώ πώς αλλιώς μπορείτε να τους πείτε. Πέτυχαν και αυτοί κούρεμα του χρέους σε πολύ μεγάλο ποσοστό.

Φτάνουμε σε ένα άλλο τμήμα των εξαγγελιών του Πρωθυπουργού. Όσο τραγικά και αν είναι τα οικονομικά δεδομένα στην πατρίδα μας, η Χρυσή Αυγή πάντοτε θα έχει στην κορυφή των προτεραιοτήτων της τα εθνικά θέματα ως προϋπόθεση ενός εθνικού ανεξάρτητου κράτους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΗΛΙΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ: Δυνατός στρατός και κανένας συμβιβασμός για εθνικά ζητήματα, όποια και αν είναι αυτά. Γιατί τους «yes man», όπως είπε ο κ. Βαρουφάκης, τους υποτακτικούς, δεν τους θέλει κανείς, και όχι μόνο στα οικονομικά ζητήματα, αλλά και σε όλα τα υπόλοιπα, που πολλές φορές, πάντοτε είναι πολύ πιο σοβαρά και πιο χρήσιμα.

Σε οποιαδήποτε περίπτωση, δεν θα πρέπει να υπάρξει κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας. Στο Συμβούλιο των Αρχηγών το 1993 -το τελευταίο που έγινε- όπου ήταν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και οι Αρχηγοί όλων των κομμάτων, αποφάσισαν κάτι συγκεκριμένο. Δεν έχει επέλθει καμία αλλαγή. Εντελώς αυθαίρετα εσείς λέτε «συμβιβαστική λύση με σύνθετη ονομασία» και άλλες τέτοιες μπουρδες αντεθνικές. Κάντε ένα συμβούλιο Αρχηγών. Φέρτε τον νέο Πρόεδρο της Δημοκρατίας. Να ξανακάτσουν όλοι σε ένα τραπέζι, για να δούμε τι θα αποφασίσουν και να αναλάβει ο καθένας τις ευθύνες του. Όχι ύπουλα και με πλάγιο τρόπο να περάσετε αντεθνικές θέσεις.

Το ίδιο ισχύει και για το ζήτημα της Κύπρου μας, κανένας συμβιβασμός και εκεί. Τα πράγματα είναι απλά. Υπάρχει ο Τούρκος κατακτητής. Το 40% της Κύπρου είναι κατεχόμενο. Πάει και τελείωσε, τίποτα άλλο. Με αυτούς, με τους βάρβαρους Τούρκους δεν πρέπει να συνομιλούμε για τίποτα.

Όσο για το θέμα της ιθαγένειας, όπως προείπε και ο συναγωνιστής Βουλευτής Β' Αθηνών, ο κ. Γερμενής, τα έχετε μεπρεδέψει. Αλλά βέβαια, στο κόμμα σας υπάρχει πλέον πληθώρα πασόκων και στα υπουργικά έδρανα και στις βουλευτικές έδρες, αλλά και αλλού. Τότε το ΠΑΣΟΚ ελληνοποιούσε κατά εκατοντάδες χιλιάδες διαφόρους τύπους, οι οποίοι ουδεμία σχέση είχαν με την Ελλάδα ούτε καν παιδιά ήταν που ζούσαν εδώ πρώτης, δεύτερης και τρίτης γενιάς και τίποτα απολύτως. Δεν έχετε απολύτως κανένα δικαίωμα. Έλληνας γεννιέσαι, δεν γίνεσαι. Άμα θέλετε, δώστε τους καμμία υπηκοότητα και ως εκεί. Η ιθαγένεια είναι κάτι ιερό, το οποίο δεν μπορείτε να το κάνετε κουρελόχαρτο.

Τελειώνοντας, θα κάνω ένα σχόλιο για την πραγματικά αξιολογική και σημαντική ομιλία της νέας Προέδρου της Βουλής, η οποία εκτός των άλλων αναφέρθηκε και στο άρθρο 120 του Συντάγματος, το πρώην ηρωικό 1.1.4, για το οποίο εκατοντάδες χιλιάδες Ελλήνων έβγαιναν για πάρα πολλά χρόνια στους δρόμους σε κάποιες άλλες εποχές.

Θα θέλαμε να δούμε -και ελπίζουμε να μην διαψευστούμε- ότι η εφαρμογή του δεν θα γίνεται «la carte», όπως έκαναν κάποιοι επίορκοι διεφθαρμένοι πολιτικοί, Υπουργοί, δικαστικοί της προηγούμενης Κυβέρνησης. Το ξέρουν όλοι. Το ξέρουν και οι πέτρες. Το ξέρουν τα στασίδια. Το ξέρει ο κόσμος. Τα αίτια τα οποία συνέβησαν εις βάρος της τρίτης πολιτικής δύναμης, εις βάρος της Χρυσής Αυγής, όπου ακόμα και τώρα -γιατί ο Θεός αγαπάει τον κλέφτη, αγαπάει και το νοικοκύρη- τους βλέπουμε, αφού κατέρρευσαν -και θα υπάρχει και συνέχεια, γιατί έχουμε δώσει υπόσχεση ότι όλους αυτούς τους σάπιους και βρώμικους θα τουςβάλουμε φυλακή κάποια στιγμή- παρακαλάνε στελέχη

της νέας Κυβέρνησης να μην εξευτελιστούν. Εμείς τους υποσχόμαστε ότι θα εξευτελιστείτε στο δικαστήριο, εάν και όποτε γίνει. Είμαστε εκεί και σας περιμένουμε, πάντοτε πολύ πιο δυνατοί και πιο αξιοπρεπείς από ποτέ.

Φυσικά και καταψηφίζουμε τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης, όσο καλά και αν τα πάτε σε οικονομικό επίπεδο, γιατί, όπως και η κ. Κόλλια, δώσατε ελπίδα σε όλους τους Έλληνες, ακόμα και σε αυτούς που δεν σας ψήφισαν. Αλλά αυτό είναι πολύ χειρότερο, όταν δίνετε ελπίδα και αμέσως μετά του την παίρνετε. Καλύτερα να τους υποσχόσασταν δάκρυα, πόνο, αίμα και αγώνα και -πιστέψτε με- θα ήταν όλοι μαζί σας μέχρι το τέλος.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Παναγιώταρε.

Τον λόγο έχει ο κ. Πολάκης Παύλος από το ΣΥΡΙΖΑ και μετά ο Υπουργός κ. Λαφαζάνης. Ακολουθούν ο κ. Τραγάκης Ιωάννης και ο Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος.

Με χαρά διαπιστώνουμε προοίοντα πύκνωση υψηλών επισκέψεων στο Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και τρεις εκπαιδευτικοί-συνοδοί τους από το 3^ο Γυμνάσιο Νίκαιας 2^ο Τμήμα.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

Σας ευχόμαστε υγεία, καλή πρόοδο και κάθε καλό.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Πολάκη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μεγάλη τιμή και μεγάλο χρέος -έτσι το νιώθω- να βρίσκομαι σε αυτό το Βήμα εδώ. Ένα ευχαριστώ, μέσα από την καρδιά μου, στους Χανιώτες που με έστειλαν εδώ για να υπηρετήσω τα Χανιά, την Κρήτη και την πατρίδα. Υπόσχομαι ότι θα το κάνω με τον ίδιο τρόπο που το έκανα για τα Σφακιά και με εξέλεξαν οι συνδημότες μου εκεί δυο φορές δήμαρχο, μια το 2010 με 62% και μια το 2014 με 96,5% μετά από αυτό το έργο το οποίο κάναμε εκεί.

Υπάρχει μία κρητική μαντινάδα, η οποία για τον τρόπο που κινήθηκε -και βλέπω πολλούς εδώ μέσα σ' αυτή την Αίθουσα που κινούνται με τον ίδιο τρόπο- λέει το εξής: «Στο μετερίζι της ανθρωπιάς και τσι τιμής το χρέος, πρέπει κανείς να πολεμά κι ως είν' κι ο τελευταίος». Γι' αυτό μας έστειλε ο λαός εδώ. Για να πολεμήσουμε στο μετερίζι της ανθρωπιάς και στης τιμής το χρέος. Διότι όσο κι αν προσπαθούν διάφοροι να φαρμακώσουν την ψυχή των ανθρώπων μ' αυτά που λένε τσι τελευταίες μέρες εδώ πέρα -γιατί έχουν λερωμένη τη φωλιά τους- στην Ελλάδα φυσάει ένας άλλος αέρας από τις 25 Ιανουαρίου και μετά. Έφυγε η μούχλα του νοτιά, η σκόνη της Σαχάρας, έφυγε η υγρασία του πουνέντε που έρχεται από τα δυτικά, από την εσπερία. Φύσηξε καθαρός, βορεινός, μαδαρίτικος αέρας, αυτό το μελτέμι που δίνει τη ζωή στα βράχια του Αιγαίου κάθε καλοκαίρι. Και πήρε τη μαυρίλα, που για τέσσερα χρόνια αυτοί οι γκεμπελίσκοι δημοσιογράφοι κάθε βράδυ στις 20.00' ήθελαν να πείσουν ένα λαό ότι το μόνο που μέλλον για τα επόμενα τριάντα χρόνια είναι να τον ξεσκίζουν και αυτόν και τα παιδιά του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Έφυγε αυτό, τέλειωσε! Ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε την εντολή σε συνεργασία με τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Ιστορικό γεγονός αυτό, το να συνεργαστούν αυτά τα δύο κόμματα. Ο λαός μας έδωσε μία πολύ καθαρή εντολή. Ακούμπησε την ελπίδα του επάνω μας και μας είπε: «Θα σταματήσετε την ανθρωπιστική κρίση, θα τιμωρήσετε τους ενόχους, θα επαναδιαπραγματευθείτε το χρέος και θα βάλετε μπροστά μια άλλη Ελλάδα, την Ελλάδα της παραγωγικής ανασυγκρότησης». Αυτό μας είπε. Απαγορεύεται να αποτύχουμε. Τέλος! Δεν υπάρχει άλλη κουβέντα. Θα πετύχουμε, ό,τι και να λέτε!

Η μεσοηνιακή ακροδεξιά, η οποία στήριξε τον κ. Σαμαρά, συνέλαβε ένα σχέδιο -αυτό της αριστερής παρένθεσης και καλά!- και πήγε να μας γκρουπεί. Έφερε την παράταση δύο μήνες πιο κοντά και σου λέει: «Τι θα κάμουνε; Θα τους κλείσει η τράπεζα

τη ρευστότητα, θα παίξει η καρδιά των σαν τα περδικάκια και θα υποχωρήσουν, όπως υποχωρήσαμε εμείς». Κούνια που σας εκούναγε! Δεν πρόκειται να υποχωρήσουμε. Η συγκλονιστική κατάληξη της ομιλίας του Αλέξη Τσίπρα προχθές είναι ο λόγος που θα νικήσουμε. Είμαστε σάρκα από το λαό και δεν θα τον προδώσουμε, θα κρατήσουμε ψηλά την αξιοπρέπειά του και το πήραν το μήνυμα.

Κοιτάξτε. Τα πράγματα είναι πολιτικά και γεωπολιτικά και γι' αυτό και θα νικήσουμε. Όχι για τα τεχνοκρατικά. Αυτά θα τα βρουν οι τεχνοκράτες, θα τα βρουν διάφοροι. Εδώ η κεντρική ιδέα είναι η εξής: Εμείς θέλουμε δύο βήματα. Πρώτον, να γλιτώσουμε το πνίξιμο που πήγατε να μας κάνετε. Και θα το γλιτώσουμε, γιατί στείλαμε το μήνυμα ότι εάν μας ζορίσετε, εμείς δεν θα πούμε «σφάξε με, αγά μου, ν' αγιάσω». Θα πούμε «όχι». Και αυτό το «όχι» δεν θα έχει επίδραση μόνο στην ελληνική κοινωνία, αλλά θα προκαλέσει ντόμινο σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μπορείς, κυρία Άνγκελα, να το κάνεις αυτό; Ε, δεν νομίζω ότι μπορείς, κάτι που σου είπε χθες και το μεγάλο αφεντικό, ο Ομπάμα. Σου είπε ότι με ανοιχτή την Ουκρανία και δεξιά και αριστερά και τα υπόλοιπα και με όλα αυτά που συμβαίνουν και με την Κίνα, δεν μπορούμε να έχουμε ανοιχτή και την Ελλάδα.

Εμείς, λοιπόν, θα αξιοποιήσουμε κάθε χαραμάδα της γεωπολιτικής και του ανταγωνισμού που έχουν τα μεγάλα κέντρα, για να πάρουμε χρόνο και να λειτουργήσει η κοινωνία και η οικονομία μας τους επόμενους πέντε, έξι μήνες, να μπουν μπροστά αυτές οι μεταρρυθμίσεις που θα κάνουμε -και θα πω κάμποσα πράγματα γι' αυτές μετά- να αλλάξει το κλίμα και θα φτάσουμε στη συμφωνία, στην οποία η κεντρική ιδέα είναι η εξής: Εμείς θέλουμε να μειώσουμε 6.000.000.000-10.000.000.000 ευρώ το χρόνο αυτά που πληρώνουμε για το χρέος. Και πες το όπως θες! Πες το «κούρεμα», πες το «μείωση», πες το «πάγωμα», πες το «επιμήκυνση», πες το «swap», πες το δεν ξέρω και εγώ τι, με ό,τι ακρωνύμια και ακροστοιχίδια. Εμείς θέλουμε να μην πληρώνουμε τα επόμενα χρόνια 6.000.000.000-10.000.000.000 ευρώ. Αυτό θα δώσει τη μεγάλη ανάσα στην οικονομία. Και αυτό θα κάνουμε! Και αυτό είναι κούρεμα, όπως και αν το πουν για να το δεχθούν οι λαοί.

Και προσέξτε: Πώς μιλάγαμε πριν από δύο μήνες; «Με την παντοκρατορία των Γερμανών δεν αλλάζει τίποτα, αυτός είναι ο δρόμος», το mail του Χαρδούβελη, τα νέα μέτρα, κλπ. Τώρα τι κουβεντιάζουμε; Αυτό που λέμε τώρα. Τι νομίζετε ότι θα κουβεντιάσουμε μετά από έξι μήνες, όταν θα έχουν περάσει οι εκλογές στη Γερμανία, όταν θα έχουν περάσει οι εκλογές στη Φινλανδία, όταν θα πλησιάζουν οι εκλογές στην Ισπανία, όπου οι συναγωνιστές μας εκεί δημοσκοπικά είναι πρώτο κόμμα, όταν θα γίνουν αλλαγές στην Ιταλία και ο Ρέντσι δεν θα μπορεί να ελέγχει τόσο πολύ κάποια πράγματα, όταν θα υπάρχει όλη αυτή η κίνηση που τη δημιουργήσε ο ΣΥΡΙΖΑ, τη δημιουργήσε η στάση του ΣΥΡΙΖΑ; Γιατί από εδώ, από την Ελλάδα, θα ξεκινήσει η αλλαγή στην Ευρώπη. Και χωρίς τον ΣΥΡΙΖΑ αυτό δεν θα γινόταν. Και τότε θα δούμε εμείς ποιος κουρεύει, ποιος δεν κουρεύει, ποιος λέει «όχι», ποιος έχει τη δύναμη να προχωρήσει κάποια πράγματα παραπέρα. Και το ξέρουν πολύ καλά. Γι' αυτό μας πιέζουν τώρα. Θα τον περάσουμε τον κάβο του Φλεβάρη-Μάρτη. Και άμα τον περάσουμε τον κάβο του Φλεβάρη-Μάρτη, τότε να δούμε σε τι λιμάνι θα καταλήξουμε καλοκαιριάτικα.

Θέλω να πω δυο-τρία πράγματα, πέρα από το γενικό πολιτικό, γιατί έτσι θα κινηθούμε και δεν πρόκειται να ριζούμε τη χώρα στα βράχια. Την έχετε καταστρέψει εσείς, το κουτούλησατε το καράβι. Εμείς θα το ανασύρουμε τώρα.

Έχετε φτιάξει ένα κράτος -γιατί αυτά θέλουμε να φανούν τους επόμενους μήνες, γιατί αυτά θα τροποποιήσουν και την κοινωνική συνείδηση αλλιώς- που έχει τρία χαρακτηριστικά εβδομήντα χρόνια τώρα: Είναι πελατειακό, για να αναπαράγει το κομματικό σας σύστημα, διαχέει τη διαφθορά για να ταΐζει ογκόντα οικογένειες δόσολογων της κατοχής και είκοσι νέων «τζακίων» του Ανδρέα Παπανδρέου μετά το 1980 και τρίτον, κάνει μια διάχυση της ευθύνης. Αυτό το κράτος έχετε φτιάξει. Εμείς αυτό το κράτος θα το τσακίσουμε. Όχι απολύοντας τον κόσμο, όχι καταστρέφοντας ζωές και προοπτικές και τη νέα γενιά, αλλά αλλάζοντας ριζικά τον τρόπο που δουλεύει. Και αυτή θα είναι η μεγάλη μας μεταρρύθμιση.

Εσείς όταν λέτε «μεταρρύθμιση», εννοείτε αίμα, πόνο και δάκρυα. «Πουλήστε τα, σκίστε, απολύστε, κάντε, δείξτε, κλπ.». Για μας η μεταρρύθμιση έχει ένα άλλο περιεχόμενο. Και δεν μου αρέσει η λέξη «μεταρρύθμιση». Μου αρέσει η λέξη «ανατροπή».

Δηλαδή, εγώ θέλω μια ανατροπή στη δικαιοσύνη, η οποία να μην κάνει δέκα ή δώδεκα χρόνια για να βγάλει απόφαση για την προσφυγή του βιολογικού της Παλιόχωρας στην Κρήτη, που βρωμίζει το μισό Λιβυκό. Και δέκα χρόνια το παπαριάζουν -συγγνώμη για την έκφραση- στο Συμβούλιο της Επικρατείας και δεν βγάζουν απόφαση. Εγώ θέλω μια μεταρρύθμιση στη δικαιοσύνη που να τη βγάζει σε δύο μήνες. Θα το κάνουμε ή δεν θα το κάνουμε;

Θέλω μια μεταρρύθμιση στην αστυνομία, η οποία να μην κλείνει πέντε αστυνομικά τμήματα για να πάει κάποιος Υπουργός σε ένα spa στο Καρπενήσι από τη μια μεριά. Και από την άλλη, εμένα που μου έκαναν απόπειρα με τέσσερα κιλά δυναμίτη να μου ανατινάξουν το σπίτι και την οικογένεια, να κάνουν πέντε μήνες να μου βάλουν συνοδεία, που δεν την πήρα τελικά. Και την έκαναν την ημέρα που ανακοινώθηκε ότι θα ήμουν υποψήφιος. Θέλω μια βαριά μεταρρύθμιση εκεί.

Θέλω μια μεταρρύθμιση στο θέμα της αγροτικής παραγωγής. Φέτος θα βγάλουμε τετρακόσιες χιλιάδες τόνους λάδι, από το οποίο το 80%, όλη την προστιθέμενη αξία της μεταποίησης του θα την πάρουν οι Ιταλοί. Εμείς θα πάρουμε τα 2-2,5 ευρώ και οι Ιταλοί θα πάρουν τα 10-15 ευρώ. Γιατί; Γιατί έχετε ένα κράτος, στο οποίο ο Αγροτικός Συνεταιρισμός Σφακίων για να κάνει τυποποιητήριο πρέπει να φτιάξει κάτι χαρτιά που είναι τόσα. Μόνο που τα βλέπεις λες «δεν το κάνω αυτό το πράγμα». Πώς, λοιπόν, θα πάρει μπροστά η μηχανή;

Θέλω μια μεταρρύθμιση σε σχέση με τις επενδύσεις, με την οποία αυτό το κράτος να μην δίνει σε χρόνο dete άδεια για να μπουν τεράστιες ανεμογεννήτριες -εκατόν ογδόντα στα Σφακιά και στον Άη Βασίλη- για να παράξουν 550Mw ρεύμα, όταν όλη η Κρήτη καίει, για παράδειγμα, 750Mw. Και θα μπουν στα δικά μας τα βουνά, που εμείς καίμε 2Mw στη χειρότερη των περιπτώσεων. Και δεν με αφήνει εμένα σαν Δήμο Σφακίων να κάνω αυτό που τους είπα: Οκτώ με δώδεκα μικρές ανεμογεννήτριες σε δύο συγκεκριμένες περιοχές με πλειοψηφικό ποσοστό του δήμου. Αν θέλει κανείς ιδιώτης, να συμμετέχει, αλλά εμείς να έχουμε το κουμάντο. Για να μην πληρώνει έτσι κανείς άνθρωπος ρεύμα, καμμία επιχείρηση -να το αναπτυξιακό κίνητρο- και να βγάζουμε και κανένα φράγκο δίνοντας το ρεύμα στους όμορους δήμους. Αυτή τη μεταρρύθμιση θέλουμε εμείς. Και αυτές τις μεταρρυθμίσεις θα κάνουμε, οι οποίες δεν έχουν καμμία σχέση με τις δικές σας.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ για την ανοχή.

Εκθές άκουσα τον κ. Βενιζέλο και πολύ εκνευρίστηκα. Πρέπει να έχει πολύ θράσος κανείς, όταν παρουσίαζε τον Λαυρεντιάδη σαν παράδειγμα περικοπών, που αυτοδημιούργητου, όταν έγινε όλο αυτό το σκάνδαλο, που φάγαν το λεφτά από την τράπεζα -και είναι και ο κ. Βενιζέλος από πίσω σε αυτά- όταν έδωσαν το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο έναντι πινακίου φακής στη «Eurobank», όταν έδωσαν την Αγροτική στην Πειραιώς με την αξία ενός κτηρίου -και είναι ο κ. Βενιζέλος πίσω από αυτά- όταν πήραν 1 δισεκατομμύριο από το 1.150.000.000 του Πράσινου Ταμείου και το έδωσαν για το χρέος, να έρχεται εδώ και να μας λέει ότι: «Κάνετε αυτά που κάνω». Να πάει να βρει μία τρύπα να κρυφτεί και να διαλογιστεί γιατί τον πήγανε στο 4,5%.

Επειδή ξεπέρασα το χρόνο και έχω πολλά να πω, λοιπόν, θα τελειώσω με ένα μήνυμα που μου έστειλαν κάποιοι συνάδελφοι, κάποιοι φίλοι από τα Σφακιά, που είναι πολύ όμορφο και θα σας το πω: «Όταν περμένος βρίσκεσαι στου πηγαδιού τον πάτο και αναντρινίζεις τη ματιά στον κόσμο τον απάνω, τεντώνεις χέρια και αρμούς στον πόρο αναρριχάσαι, τον τρόπο σου κατανικάς και λεφτερός λογάσαι». Γι' αυτό θα νικήσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αλέξιος Μητρόπουλος): Σας ευχαριστούμε, κύριε Πολάκης.

Ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης, Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας έχει τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι ο κ. Πολάκης έκανε μια καλή εισαγωγή για τη δική μου παρέμβαση επίσης.

Πριν από τις εκλογές ένα ερώτημα επλανάτο στην ατμόσφαιρα και -για να είμαστε ειλικρινείς- εγώ το έβλεπα ακόμα και σε αυτούς που ήταν αποφασισμένοι να ψηφίσουν τον ΣΥΡΙΖΑ. Μας λέγανε: «Εάν κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ, θα υλοποιήσει το ριζοσπαστικό προεκλογικό πρόγραμμά του ή θα ακολουθήσει την πεπατημένη όλων των προηγούμενων κυβερνήσεων, που άλλα έλεγαν προεκλογικά και άλλα έπρατταν μετεκλογικά;» Νομίζω ότι για πολλούς από τους δύσπιστους- είτε δύσπιστους με την καλή έννοια είτε δύσπιστους από ιδιοτέλεια- το ερώτημα αυτό απαντήθηκε αξιόπιστα -θα έλεγα- με τις προγραμματικές δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού.

Αν όμως, υπάρχουν ακόμα δύσπιστοι για τη συνέχεια του κυβερνητικού έργου -και βλέπω εδώ πέρα αρκετούς και μάλιστα ακραιφνείς μνημονιακούς, που πανηγύριζαν με τα μνημόνια και επειδή βλέπω αρκετούς εδώ να βγαίνουν στο βήμα και να ανησυχούν μήπως εφαρμόσουμε μέρος του μνημονίου, το 70%, το 60%, το 50% και το άλλο μόνο δεν εφαρμόσουμε- λοιπόν, να τους διαβεβαιώσουμε: Κύριοι, μην ανησυχείτε. Τα μνημόνια και η τρόικα τέλος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Σ' εμάς το λέτε ή στον κ. Βαρουφάκη; **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας):** Γιατί ανησυχείτε. Βλέπω ότι ανησυχείτε πολύ.

Τα μνημόνια και η τρόικα τέλος. Το ριζοσπαστικό προοδευτικό πρόγραμμά μας, το οποίο επαναλάβαμε και στις προγραμματικές μας δηλώσεις θα το εφαρμόσουμε το επόμενο διάστημα πλήρως, απολύτως και κατά γράμμα. Ας μην ελπίζουν κάποιοι -και δυστυχώς είναι αρκετοί που το ελπίζουν σε αυτή την Αίθουσα- ότι κυρίαρχο κύκλο της Ευρωζώνης και πρώτα απ' όλα η Μέρκελ και ο Σόιμπλε θα μας εκβιάσουν και έτσι θα μας εξαναγκάσουν σε άτακτη αναδίπλωση. Το πρόγραμμά μας δεν είναι σημαία ευκαιρίας, ώστε να το περιφέρουμε όπως ίσως πιστεύουν κάποιοι κύκλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα ευρωπαϊκά όργανα και να το αλλάζουμε όπως τα πουκάμισα. Το πρόγραμμά μας δεν τεμαχίζεται, δεν διαιρείται, δεν χωρίζεται.

Αν επιχειρήσουν κάποιοι -που δεν θέλουμε να το πιστέψουμε- να μας στείλουν τελεσίγραφα και να μας απευθύνουν εκβιαστικά διλήμματα, οφείλουν από τώρα να γνωρίζουν ότι θα επιλέξουν λάθος χώρα, λάθος λαό και θα έλεγα λάθος Κυβέρνηση.

Η Κυβέρνησή μας δεν εκβιάζεται, γιατί δεν μπορεί να εκβιαστεί μαζί της ένας ολόκληρος λαός, ο οποίος αυτήν την ώρα, ανεξαρτήτως του τι ψήφισε, ομόθυμα και αγωνιστικά στηρίζει την εθνική και κοινωνική μας προσπάθεια.

Η Ελλάδα δεν είναι προτεκτοράτο. Έπαψε να είναι προτεκτοράτο, όπως είχε καταστήσει στα μνημονιακά χρόνια. Δεν είναι όμηρος κανενός. Και δεν δεχόμαστε τη μετατροπή της ευρωζώνης σε χώρο νεοαποικιοποίησης.

Η Κυβέρνησή μας αυτήν την ώρα δεν δίνει μόνο έναν αγώνα για την πατρίδα μας και τον ελληνικό λαό. Δίνει έναν αγώνα για όλους τους εργαζόμενους της Ευρώπης που πνίγονται από το νεοφιλελευθερισμό και τις άγριες ταξικές πολιτικές της λιτότητας που εφαρμόζουν οι κυρίαρχοι κύκλοι της ευρωζώνης. Δίνουμε μια μάχη για μια άλλη προοδευτική Ευρώπη των λαών και της δημοκρατίας, χωρίς επικυριαρχίες και χωρίς επικυρίαρχους.

Η ευρωζώνη και η Ευρωπαϊκή Ένωση αν συνεχίσουν τις σημεινικές άγριες νεοφιλελεύθερες επιλογές της ταξικής και κοινωνικής λεηλασίας, θα έχουν ίσως -και πολύ γρήγορα- την ίδια τύχη, πιθανόν με άλλη μορφή, που είχε ο υπαρκτός σοσιαλισμός. Η Ευρώπη ή θα αλλάξει ή δεν θα έχει μέλλον. Και σε αυτόν τον αγώνα για την αλλαγή στην Ευρώπη επιδιώκει να συμβάλει η νέα ελληνική Κυβέρνηση και ζητάει γι' αυτό την αλληλεγγύη των ευρωπαϊκών λαών και των δημοκρατικών προοδευτικών δυνάμεων και κινημάτων σε όλες τις χώρες.

Αν η Κυβέρνησή μας σταθεί όρθια -και θα σταθεί- απέναντι στις θύελλες και τις πιέσεις και εφαρμόσει το πρόγραμμά της, δεν θα κερδίσει μόνο ο ελληνικός λαός. Θα έχει νικήσει η ελπίδα

σε όλη την Ευρώπη. Θα έχουν νικήσει κυρίως οι λαοί της Ευρώπης.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, η κρίση που περνάμε, καλό είναι να θυμόμαστε ότι δεν προκλήθηκε από την Ελλάδα, όπως ίσως νομίζουν ορισμένοι, αλλά ότι γεννήθηκε στις ΗΠΑ, στη χώρα-μοντέλο του διεθνούς καπιταλισμού. Αυτή η κρίση του ανεπτυγμένου καπιταλισμού δεν έχει παρέλθει ακόμα. Αυτή η κρίση μάλιστα πλήττει ιδιαίτερα την ευρωζώνη, η οποία εξαιτίας και της απαράδεκτης δόμησής της, έχει καταντήσει να είναι η πιο προβληματική περιοχή της διεθνούς οικονομίας.

Η ιδιομορφία της χώρας μας δεν είναι μόνο ότι εξαιτίας των πολιτικών που ακολουθήθηκαν είναι ο αδύνατος κρίκος στην ευρωζώνη. Η κύρια ίσως ιδιομορφία της Ελλάδας είναι ότι για εμάς η κρίση έχει γίνει πιο έντονη και πιο βαθιά για μια σειρά ειδικούς λόγους και κυρίως, λόγω της υποβάθμισης και διάλυσης της παραγωγικής βάσης της χώρας.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι το Υπουργείο μας μετασχηματίστηκε, διευρύνθηκε κιόλας και ονομάστηκε Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης. Διότι η παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας αποτελεί την πρώτη και κύρια προτεραιότητα για μια προοδευτική διέξοδο από τη σημερινή κρίση. Ούτε είναι τυχαίο ότι το περιβάλλον συνδέθηκε με την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Για εμάς η παραγωγική ανασυγκρότηση και η ανάπτυξη της χώρας οφείλει να είναι βιώσιμη και αειφόρος και επομένως, με οικολογικό περιεχόμενο. Γιατί για εμάς η προστασία του περιβάλλοντος δεν συνιστά κόστος, αλλά συστατική στρατηγική επιλογή για την αδιάκοπη παραγωγή πλούτου με συνεχή αναβάθμιση της ποιότητας ζωής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**)

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, στο επίκεντρο της παραγωγικής προσπάθειας της νέας Κυβέρνησης θα βρίσκεται η ολόπλευρη στήριξη, ενίσχυση και αναβάθμιση της βιομηχανικής παραγωγής, η οποία υποχωρεί τις τελευταίες δεκαετίες και ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια έχει καταρρεύσει, συμμετέχοντας, δυστυχώς, με εξευτελιστικό μονοψήφιο αριθμό στο ακαθάριστο εθνικό προϊόν της χώρας.

Η βιομηχανική παραγωγή, πέραν των πολλών άλλων, συνθλίβεται, πιεσμένη ανάμεσα στο χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο, που συχνά κλείνει τις πόρτες απέναντί της, το μεγάλο πολυεθνικό εμπορικό κεφάλαιο, αλλά και τα ιδιωτικά συμφέροντα στο χώρο της ενέργειας, που εξωθούν σε υψηλές ενεργειακές τιμές.

Την ίδια ώρα η βιομηχανική παραγωγή νιώθει την εξουθένωση από τις άμεσες διαπλεκόμενες επιχειρηματικές δυνάμεις, που κερδοσκοπούν από τα έργα και τις προμήθειες του δημοσίου, ελέγχοντας ταυτόχρονα τα μεγάλα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Γι' αυτό έχει και ειδική σημασία, προκειμένου να στηρίξουμε και την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, η δημόσια ιδιοκτησία και διαχείριση των τραπεζών, μια νέα χρηματοπιστωτική πολιτική, με αποκλειστικά αναπτυξιακά κριτήρια και η κεντρική παρουσία του δημοσίου, σε ένα μη πελατειακό ρόλο στο χώρο της ενέργειας.

Η Κυβέρνησή μας, θα στηρίξει, με όλα τα μέσα που διαθέτει, μια σύγχρονη και καινοτόμα βιομηχανική ανάπτυξη, η οποία θα συνδυάζεται με την πλήρη στήριξη και προάσπιση στα μισθολογικά, εργασιακά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων και στο περιβάλλον. Σε αυτήν την κατεύθυνση θα αναπροσανατολίσουμε ριζικά και θα αναβαθμίσουμε το ρόλο της Γενικής Γραμματείας Βιομηχανίας. Η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, παρά τους περιορισμούς της ενιαίας ευρωπαϊκής αγοράς, θα αναλάβει ένα νέο, έντονα ενεργητικό και παρεμβατικό ρόλο για τη διαμόρφωση μέσων, εργαλείων και πολιτικών, που θα στηρίζουν τη βιομηχανική παραγωγή και ειδικότερα θα στηρίζουν κλαδικές και τομεακές βιομηχανικές πολιτικές.

Σε αυτό το πλαίσιο θα αναπτύξουμε με τόλμη ειδικά σχέδια για την αναζωογόνηση και ανασυγκρότηση τομέων και κλάδων της βιομηχανίας, όπως για παράδειγμα η ναυπηγική και ναυπηγοεπισκευαστική βιομηχανία, η οποία έχει καταρρεύσει, παρ' ότι διαθέτουμε μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα για την ανάπτυξή της.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, καρδιά για μια νέα παραγωγική προσπάθεια στη χώρα αποτελεί η διαμόρφωση μιας νέας ενεργειακής πολιτικής. Η πολιτική των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ στον τομέα της ενέργειας γενικά και ειδικότερα στον τομέα της ηλεκτρικής ενέργειας, υπήρξε καταστροφική. Η ΔΕΗ υποβαθμίστηκε παραγωγικά και καταληστεύεται από μεσαία και μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα και αν δεν αλλάξει γρήγορα πορεία, οδηγείται σε οικονομική ασφυξία.

Οι τιμές της ηλεκτρικής ενέργειας για τα νοικοκυριά, τις επιχειρήσεις και ειδικά για την ενεργοβόρα βιομηχανία έχουν εκτιναχθεί σε απίστευτα ύψη, έχουν γίνει ανυπόφορες και επιτείνουν την ύφεση. Η περίφημη «απελευθέρωση» στο χώρο της ηλεκτρικής ενέργειας και γενικότερα της ενέργειας, μπορεί να ευνόησε τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα, αλλά αποδιοργάνωσε την αγορά, εκτίναξε τις τιμές και αποδυνάμωσε την οικονομία. Η ενεργειακή φτώχεια έχει γνωρίσει πρωτοφανή εξάπλωση, ενώ οι ληξιπρόθεσμες οφειλές στη ΔΕΗ που καλπάζουν συνεχώς, έχουν ξεπεράσει το 1,7 δισεκατομμύριο ευρώ.

Οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σημειώνουν σημαντική επιβελούση αύξησης του μεριδίου τους στην παραγωγή, όμως οι μικροί και ιδιαίτερα οι πολύ μικροί παραγωγοί εξοντώνονται και δεν γνωρίζουν πότε θα πληρωθούν. Τα ελλείμματα του Λειτουργού της Αγοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας (ΛΑΓΗΕ), παρά τις πολύ μεγάλες μειώσεις στις τιμές των παραγωγών ΑΠΕ, που εξοντώνουν, όπως είπα τους μικρούς και πολύ μικρούς παραγωγούς, ξεπερνούν τα 500 εκατομμύρια ευρώ.

Η Κυβέρνησή μας θα στηρίξει τους πολύ μικρούς και μικρούς παραγωγούς των ΑΠΕ για τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεών τους. Η παταγώδης αποτυχία της ενεργειακής πολιτικής δεν ήρθε μόνο ως συνέπεια της κρίσης, αλλά και του αποτυχημένου και ανύπαρκτου σχεδόν ενεργειακού σχεδιασμού, που ευνοούσε ιδιωτικά συμφέροντα.

Αυτήν την ώρα, η Ελλάδα χρειάζεται μια νέα ενεργειακή στρατηγική με σαφέστατο προοδευτικό πρόσημο. Αυτήν την ενεργειακή στρατηγική θα υλοποιήσει η Κυβέρνησή μας. Η νέα Κυβέρνηση θα προωθήσει σ' αυτήν την κατεύθυνση μια σειρά από άμεσα μέτρα.

Ακυρώνουμε άμεσα τον τεμαχισμό της ΔΕΗ σε μεγάλη και μικρή ΔΕΗ. Σταματάμε κάθε περαιτέρω ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ. Σταματάμε την ιδιωτικοποίηση του Ανεξάρτητου Διαχειριστή Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας, του ΑΔΜΗΕ. Σταματά η εγκληματική υποβάθμιση της «ΔΕΗ-Ανανεώσιμες». Οι «ΔΕΗ-Ανανεώσιμες» αναβαθμίζονται με στόχο να παίξουν κεντρικό ρόλο στο χώρο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας. Ο όμιλος της ΔΕΗ μπορεί να αποτελέσει μια μεγάλη «ατμομηχανή» για μια νέα ενεργειακή ανάπτυξη με σεβασμό στο περιβάλλον και μια νέα βιομηχανική αναζωογόνηση και απογείωση της χώρας.

Γι' αυτόν το σκοπό η ΔΕΗ χρειάζεται μια σχεδιασμένη ανασυγκρότηση συνολικά και σ' όλους τους τομείς, πρόσληψη νέου προσωπικού και πλήρη απεξάρτηση από τα ιδιωτικά συμφέροντα. Αυτήν την ανασυγκρότηση θα φέρει σε πέρας η Κυβέρνησή μας.

Η ΔΕΗ μπορεί μέσα από ένα σχέδιο ανασυγκρότησης να μειώσει –πράγμα που παραδέχεται και η ΡΑΕ, η Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας– από 20% έως 40% το κόστος παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος, πράγμα που θα επιφέρει σημαντική μείωση στα τιμολόγια για τους καταναλωτές, τα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις.

Η Κυβέρνησή μας επίσης θα λάβει πρωτοβουλία να αναθεωρήσει το θεσμικό πλαίσιο της ΡΑΕ, έτσι ώστε η κυβερνητική πολιτική να αναλάβει ένα μεγαλύτερο ρόλο στη χάραξη του ενεργειακού σχεδιασμού σε όφελος του δημοσίου συμφέροντος.

Πέραν αυτών, ισχύει η δέσμευση της Κυβέρνησής μας για παροχή δωρεάν ηλεκτρικού ρεύματος τριακοσίων κιλοβάτ ανά μήνα σε τριακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά που βρίσκονται κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Όσον αφορά στον ευρύτερο ενεργειακό τομέα, η Κυβέρνησή μας, διαμορφώνοντας μια νέα εξωτερική πολιτική και μια ισχυρή διαπραγματευτική τακτική, θα επιδιώξει -και πιστεύω ότι θα επιτύχει- μια σημαντική μείωση στις τιμές προμήθειας του φυσικού αερίου, οι οποίες είναι ίσως οι ακριβότερες στο χώρο της Ευρώπης.

Η Δημόσια Επιχείρηση Αερίου, η ΔΕΠΑ, ανασυγκροτείται και αναλαμβάνει ένα νέο ρόλο, χωρίς μεσάζοντες, για να πάει το φυσικό αέριο παντού στη χώρα μας. Κάθε ιδέα για ιδιωτικοποίηση της ΔΕΠΑ εγκαταλείπεται. Αν είχαμε εμείς την κυβέρνηση, δεν θα προβαίναμε στην ιδιωτικοποίηση του Διαχειριστή του Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου, του ΔΕΣΦΑ. Υπήρξε ιδιωτικοποίηση του ΔΕΣΦΑ στην αζέρικη εταιρεία «SOCAR». Υπογραμμίζω ότι αυτή η αζέρικη εταιρεία είναι κρατική εταιρεία. Οι περισσότερες λεγόμενες ιδιωτικοποιήσεις στην Ελλάδα δεν είναι ιδιωτικοποιήσεις, είναι επανακρατικοποιήσεις, μόνο που πάνε σε ξένα κράτη. Η ιδιωτικοποίηση, λοιπόν, του ΔΕΣΦΑ στην αζέρικη εταιρεία «SOCAR» έχει προχωρήσει αρκετά. Εμείς πάντως, θα αποφασίσουμε τις περαιτέρω κινήσεις μας για την τύχη του ΔΕΣΦΑ, μετά την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Ανταγωνισμού, στην οποία εκκρεμεί προς εξέταση η συγκεκριμένη εξαγορά.

Θα ήθελα, επίσης, να υπογραμμίσω τον μεγάλο παραγωγικό ρόλο των Ελληνικών Πετρελαίων όσον αφορά στον κρίσιμο τομέα του πετρελαίου και των πετρελαιοειδών. Αυτό που θα ήθελα να τονίσω εδώ είναι ότι το δημόσιο θα ασκήσει όλα τα δικαιώματα της συμμετοχής του στα ΕΛΠΕ, προκειμένου αυτή η σύγχρονη βιομηχανία να ανασυγκροτηθεί και να παίξει κεντρικό ρόλο για τη μείωση των τιμών του πετρελαίου, της βενζίνης και των πετρελαιοειδών στη χώρα μας.

Συνάδελφοι και συναδέλφισσες, αναβαθμίζουμε και την προσπάθεια για εντοπισμό και εκμετάλλευση κοιτασμάτων υδρογονανθράκων, αναζητώντας γι' αυτό τις ευρύτερες δυνατότες συνεργασίες. Ιδρύουμε δημόσιο φορέα έρευνας και εκμετάλλευσης υδρογονανθράκων.

Μετά τον επιτυχή πρόσφατο διαγωνισμό για τα τρία χερσαία οικόπεδα θα προχωρήσουμε ταχύτατα στην επανεξέταση του τρόπου διαγωνισμού για τα θαλάσσια οικόπεδα στις δυτικές θαλάσσιες περιοχές της χώρας μας και νότια της Κρήτης.

Τέλος, θα ήθελα να πω μόνο μια κουβέντα για την ανάγκη να αναπτύξει η χώρα μας μια νέα διεθνή πολιτική ενεργειακών σχέσεων. Με την Κυβέρνησή μας η Ελλάδα θα πάψει οριστικά να αποτελεί τον εξαρτημένο ενεργειακό δορυφόρο ορισμένων ηγεμονικών κρατών ή ομάδας κρατών.

Στον τομέα των εξωτερικών μας ενεργειακών σχέσεων θα αναπτύξουμε μια πολυεπίπεδη και πολυδιάστατη ενεργειακή στρατηγική πολλαπλών δεσμών και συνεργασιών με όλες τις χώρες και με αποκλειστικό γνώμονα τη μεγιστοποίηση του εθνικού οφέλους και την εξυπηρέτηση του εθνικού και δημοσίου συμφέροντος.

Για τα θέματα της πρωτογενούς παραγωγής και ειδικότερα της αγροτικής οικονομίας, θα μιλήσει αναλυτικά ο Αναπληρωτής Υπουργός κ. Βαγγέλης Αποστόλου. Δεν έχω και το χρόνο να αναφερθώ πλήρως.

Αυτό, όμως, που θα ήθελα και εγώ από την πλευρά μου να επαναλάβω είναι ότι η Κυβέρνησή μας θα κάνει μια μεγάλη στροφή στην πρωτογενή παραγωγή και την πρωτογενή παραγωγική ανάπτυξη της χώρας, στην οποία διαθέτουμε ισχυρότατα συγκριτικά πλεονεκτήματα.

Προτεραιότητά μας είναι ποιοτικά ταυτοποιημένα αγροτικά κτηνοτροφικά και αλιευτικά προϊόντα. Προτεραιότητά μας είναι οι δημοκρατικοί συνεταιρισμοί και τα αγροτοδιατροφικά συμπλέγματα, που θα ξεκινούν από την παραγωγή, την έρευνα, την τυποποίηση, την ποιότητα, την μεταποίηση και την εμπορία με εξαγωγικό προσανατολισμό.

Σε αυτό το πλαίσιο επιτρέψτε μου να πω ότι η Κυβέρνησή μας θα στηρίξει άμεσα την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης, για να επιβιώσει και μαζί της να επιβιώσουν, όχι μόνο οι εργαζόμενοι, αλλά και χιλιάδες τευτοπαραγωγοί από τη Φθιώτιδα έως τον Έβρο.

Δεν ξεχνάμε επίσης, μια και αναφερόμαστε στον αγροτικό τομέα, την σκανδαλώδη, χαριστική μεταβίβαση της Αγροτικής Τράπεζας στην Τράπεζα Πειραιώς. Όπως δεν ξεχνάμε την ανάλογη σκανδαλώδη μεταβίβαση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου στην Eurobank. Θα εξεταστούν. Και σε κάθε περίπτωση ο αγροτικός κόσμος, η πρωτογενής παραγωγή πρέπει να έχουν τη δική τους τράπεζα, μία τράπεζα με έναν άλλον προσανατολισμό που να στηρίζει τον αγροτικό τομέα, να στηρίζει την αγροτική ανάπτυξη, να στηρίζει τον αγρότη, τον κτηνοτρόφο και τον αλιέα.

Όσον αφορά το περιβάλλον, και γι' αυτό θα μιλήσει αρκετά αναλυτικά ο Αναπληρωτής Υπουργός ο κ. Τσιρώνης. Επιτρέψτε μου, όμως, να κάνω μόνο δύο επισημάνσεις που δείχνουν το δικό μας προσανατολισμό σε αυτό το θέμα και είναι κρίσιμες.

Θέλω να επαναλάβω μια γνωστή μας θέση την οποία είχαμε ως αντιπολίτευση και την παλέψαμε με αγώνες, τη διατηρούμε ως Κυβέρνηση και θα την προωθήσουμε. Είμαστε αντίθετοι στην επένδυση του χρυσού στις Σκουριές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και θα αξιοποιήσουμε όλα τα δυνατά νόμιμα μέσα για να προωθήσουμε αυτήν τη θέση μας.

Υπογραμμίζω, όμως ότι, σε κάθε περίπτωση, θα στηρίξουμε όλους τους εργαζόμενους στα μεταλλεία, τη δουλειά τους και την προοπτική τους.

Μαζί με αυτό θα ήθελα, επίσης, να τονίσω κάτι για το οποίο είχαμε πει πάρα πολλά πράγματα προεκλογικά και είχαμε δώσει αγώνες: Η εξαγορά του Ελληνικού υπήρξε σκανδαλώδης, ενώ τα σχέδια για την αξιοποίηση του Ελληνικού είναι ακραία αντιπεριβαλλοντικά. Εμείς θα επανεξετάσουμε αυτήν τη σκανδαλώδη εξαγορά, με στόχο την ακύρωσή της.

Νομίζω, λοιπόν, ότι σε αυτό το πλαίσιο, το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης μπορεί να προσφέρει –και μάλιστα, νομίζω, θετικά και προωθητικά– στη μεγάλη προσπάθεια της Κυβέρνησής μας να φύγουμε από την κρίση και να κτίσουμε μια καινούργια, ανεξάρτητη, προοδευτική, δημοκρατική, ανασυγκροτημένη και παραγωγική Ελλάδα. Η ελπίδα γεννήθηκε. Η ελπίδα αυτή δεν πρόκειται να σβήσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Ιωάννης Τραγάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι ώρες είναι κρίσιμες, οι μέρες είναι κρίσιμες. Θεωρώ υποχρέωσή μου σε αυτήν τη σύντομη παρέμβαση, ως παλιός κοινοβουλευτικός με πολύχρονη εμπειρία και θητεία στα έδρανα της Βουλής, να απευθυνθώ στην Εθνική Αντιπροσωπεία μιλώντας χωρίς φανατισμό. Αυτό, άλλωστε, επιτάσσει και η συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων μιας νέας Κυβέρνησης με νωπή λαϊκή εντολή. Μιας Κυβέρνησης που σχηματίστηκε, όμως, χωρίς κατεύθυνση και με εύθραυστες ισορροπίες, η οποία έχει να αντιμετωπίσει μεγάλα, ζωτικά, επιτακτικά θέματα που θα επηρεάσουν το μέλλον του τόπου για τα επόμενα χρόνια.

Κι επειδή ο μόνος κατελθών του Βήματος, Υπουργός Ανασυγκρότησης, Ανάπτυξης, Περιβάλλοντος και Βιομηχανίας και δεν ξέρω τι άλλο έθεσε ορισμένα ερωτήματα, θα ήθελα κι εγώ με τη σειρά μου να πω τα εξής.

Κατ' αρχάς, το 70% για το μνημόνιο, στο οποίο αναφέρθηκε, δεν το είπα κανένας από τη Νέα Δημοκρατία. Το είπε ο Υπουργός των Οικονομικών, ο κ. Βαρουφάκης. Και για να τον βάλω και λίγο στα δύσκολα, επειδή εμείς έχουμε πει ότι η καταπολέμηση της ανεργίας γίνεται μόνο με ανάπτυξη, έχω ορισμένα ερωτήματα:

Δεν μας είπε ο κύριος Υπουργός τι θα γίνει με τις πέντε χιλιάδες νέες θέσεις που προβλέπονται από την ακύρωση του Ελληνικού. Δεν μας είπε ο κύριος Υπουργός για την επιστολή που πήρε από τους εργαζόμενους στις Σκουριές Χαλκιδικής, η οποία ήταν πολύ σκληρή και ζητούν να μάθουν τι θα γίνει με το μέλλον τους. Δεν μας είπε ο κύριος Υπουργός τι θα γίνει με την επέκταση της «COSCO» στο λιμάνι του Πειραιά, όπου προβλέπονται άλλες δύο χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας και μάλιστα στην περιφέρειά μας. Δεν μας είπε ο κύριος Υπουργός τι θα γίνει με τον διαγωνισμό για τα δεκατέσσερα περιφερειακά αεροδρόμια που απέφερε στο ελληνικό δημόσιο 1,6 δισεκατομμύρια ευρώ και 3 δισεκατομμύρια επενδύσεις και γύρω στις δυόμισι με τρεις χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας στα νησιά. Δεν μας είπε ο κύριος Υπουργός τι θα γίνει με τις επεκτάσεις των λιμανιών της Κρήτης, των Κυκλάδων, της Δωδεκανήσου, για να δεχτούν τα κρουαζιερόπλοια. Δεν μας είπε ο κύριος Υπουργός τι θα γίνει με την επέκταση της σύμβασης στον ΟΛΠ σχετικά με τα κρουαζιερόπλοια, ώστε να δεχτούμε όλα αυτά τα τεράστια κρουαζιερόπλοια με την

αύξηση του τουρισμού. Δεν μας είπε ο κύριος Υπουργός τι θα γίνει με την ΔΕΣΦΑ, διότι αυτό περί αζερικής κρατικής εταιρείας ήταν γνωστό τοις πάσι εξ αρχής και δεν σημαίνει τίποτα. Έπρεπε να σας επισκεφθεί ο πρεσβευτής του Αζερμπαϊτζάν για να αλλάξετε ρότα και πορεία και σε αυτό το σημείο.

Επίσης, θα ήθελα να μιλήσω και για την ενεργειακή πολιτική. Χάρηκα που ο κύριος Υπουργός αναγνώρισε ότι ο πρώτος διαγωνισμός για τα τρία οικόπεδα της εκμετάλλευσης των υδρογονανθράκων ήταν ένας θετικός διαγωνισμός και θα τον συνεχίσει.

Εμείς, πραγματικά, έχουμε δηλώσει πως ό,τι θετικό προέρχεται από την Κυβέρνηση θα το στηρίξουμε. Ό,τι όμως είναι αρνητικό, θα μας βρει κάθετα αντίθετος.

Η Κυβέρνηση επιχειρεί να δει αν θα φέρει αποτέλεσμα η διαπραγμάτευση, την οποία ευαγγελιζόταν επί πέντε ολόκληρα χρόνια. Υπάρχει απειρία; Υπάρχει άγνοια κινδύνου;

Επιτρέψτε μου να πω ότι υπάρχει και αλαζονεία από ορισμένα όμως κυβερνητικά στελέχη. Κανείς δεν οφείλει και δεν πρέπει να επιχαιρεί αν τα πράγματα δεν πάνε καλά. Υπάρχουν μεγάλοι εθνικοί κίνδυνοι, υπάρχουν ανοικτά μέτωπα. Αν τα πράγματα δεν πάνε καλά, κινδυνεύουμε να βρεθούμε απομονωμένοι εκτός του πυρήνα της Ευρώπης όλοι, κινδυνεύουμε να γυρίσουμε πολλά χρόνια πίσω.

Γι' αυτό τον λόγο, όμως, δεν έχει κανείς το δικαίωμα να επιχαιρεί και να κατηγορήσει ως τάχα εθνικούς μειοδότες όσους από εμάς εκφράσαμε ανησυχία και προβληματισμούς, τόσο για τους χειρισμούς αυτούς, όσο και για το τελικό αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης.

Εμείς, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση και υπεύθυνη πολιτική δύναμη, θα στηρίξουμε, όπως είπα, την Κυβέρνηση σε όποιους σωστούς χειρισμούς κάνει στο θέμα του χρέους, ανεξάρτητα αν έρχονται σε πλήρη αντιδιαστολή και αντίθεση με όσα έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ προεκλογικά. Ήρθε η ώρα να αντιληφθείτε ότι η σύγκρουση με τους εταίρους μας δεν μας ωφελεί, δεν θα οδηγήσει πουθενά. Χρειάζεται μια πιο συνετή και αξιόπιστη στάση.

Πέρα όμως από τη διαπραγμάτευση του χρέους υπάρχει και το ανοικτό εσωτερικό μέτωπο της οικονομίας, για το οποίο η Κυβέρνηση σφυρίζει αδιάφορα, συνεχίζει να μη δίνει πειστικές απαντήσεις. Η χώρα κινδυνεύει να μείνει χωρίς χρήματα. Οι εκλογές προκάλεσαν μεγάλη πτώση στα έσοδα. Η προοπτική κυβερνητικής αλλαγής πάγωσε τις οικονομικές δραστηριότητες της χώρας, ενώ παράλληλα ένα μεγάλο μέρος των πολιτών, παρυσυρόμενο από τις προσδοκίες που του καλλιέργησε προεκλογικά ο ΣΥΡΙΖΑ, σταμάτησε να πληρώνει τις υποχρεώσεις του.

Ο Πρωθυπουργός ζήτησε από όλους να πληρώσουν τον ΕΝΦΙΑ. Από το «δεν πληρώνω-δεν πληρώνω» πήγαμε στο «πληρώστε όλοι». Ήδη ο καταθλών του Βήματος Υπουργός είπε ότι οι οφειλές προς τη ΔΕΗ υπερβαίνουν τα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ, 7,5 δισεκατομμύρια ήταν από το σύνθημα «δεν πληρώνω-δεν πληρώνω».

Όλα τα στοιχεία δείχνουν ότι τα φορολογικά έσοδα εμφανίζουν σημαντική υστέρηση σε σχέση με τους στόχους του προϋπολογισμού. Το πρόβλημα ρευστότητας στα κρατικά ταμεία έχει επιταθεί. Εδώ και πέντε χρόνια ακούγαμε συνεχώς από τα κόμματα που συγκυβερνούν τώρα ότι υπήρχε άλλος δρόμος, πιο εύκολος, πιο ανώδυνος από αυτόν στον οποίο μάς υποχρέωνε η Ευρωπαϊκή Ένωση και το πρόγραμμα που εφαρμόζονταν.

Εδώ και πέντε χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ εναντιώθηκε σε κάθε μεταρρύθμιση, σε κάθε ξένη επένδυση. Τώρα μιλάτε για ριζικές μεταρρυθμίσεις στο πελατειακό κράτος, τη δημόσια διοίκηση, παντού. Τις χαϊρετίζουμε, αλλά είναι οι Υπουργοί σας που βιάζονται να γκρεμίσουν όσα έγιναν τα τελευταία χρόνια, είναι οι Υπουργοί σας που ανακοινώνουν την επαναπρόσληψη των χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων, που ακυρώνουν κρατικές συμφωνίες και ιδιωτικοποιήσεις, που μιλούν για κατάργηση του ΑΣΕΠ και επαναφορά των αιώνων φοιτητών.

Δεν ξεφύγατε από τις προεκλογικές σας και προγραμματικές σας δεσμεύσεις. Για μια ακόμα φορά, όπως όλες οι κυβερνήσεις που αναλαμβάνουν, μιλήσατε για «καμένη γη», το είπε ο Πρωθυπουργός. Ο Υπουργός των Οικονομικών για την οικονομία μίλησε για «άρρωστη αγελάδα». Ο προηγούμενος επί κυβερνήσεως Παπανδρέου είχε μιλήσει για «Τιτανικό». Ονομάσατε το μνημόνιο

«μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα».

Κρύψατε ότι μιλήσατε με την τρόικα, ότι μιλήσατε με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Ευτυχώς που αναγνωρίσατε και κάτι, ότι δηλαδή ήταν πολύ θετικό για τις διαπραγματεύσεις μας το πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο είχε παρουσιάσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Εμείς, σαν υπεύθυνη Αντιπολίτευση δεν θα λέμε όχι σε όλα, όπως τόσο ανεύθυνα έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ, υποσκάπτοντας κάθε μεταρρύθμιση. Θα στηρίξουμε ό,τι θετικό κάνετε, έχοντας πάντα ως μοναδικό κριτήριο το συμφέρον του ελληνικού λαού. Σε καμία περίπτωση, όμως, δεν θα σας αφήσουμε να γκρεμίσετε τα πάντα. Είμαστε εδώ για να εγγυηθούμε την ευρωπαϊκή και αναπτυξιακή πορεία του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Τραγάκη.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Αλέξανδρο Τριανταφυλλίδη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ομιλία του Προέδρου και Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα προσδιόρισε, συμπύκνωσε και καθόρισε το μέτρο της ιστορικότητας και της ευθύνης που βιώνουμε ετούτες τις μέρες.

Ας επιχειρήσουμε, όμως, μια αφαιρετική, σοκαριστική προσομοίωση. Έχουν γίνει εκλογές, έχουν εκλεγεί η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Τι θα είχαμε; Θα είχαμε τον κ. Χαρδούβελη να συναντά την τρόικα και να προσπαθεί να βαφτίσει το κρέας ψάρι. Τι θα είχαμε; Τις ατελείωτες δηλώσεις του κ. Βενιζέλου στα κάγκελα του Μαξίμου, που θα προσπαθούσαν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολογήτα. Θα είχαμε τους σεσημασμένους απολογητές του μνημονίου να δίνουν μάχες οπισθοφυλακών στα δελτία ειδήσεων για να κάνουν το μαύρο άσπρο. Τι θα είχαμε; Τους δήθεν διαφωνούντες Βουλευτές της συγκυβέρνησης να κάνουν κουρέλια την αξιοπιστία της πολιτικής στα τηλεοπτικά παράθυρα και στο τέλος να ψηφίζουν με βαριά καρδιά, για να μην πέσει η κυβέρνηση και υπάρξει πρόβλημα στην κυβερνητική σταθερότητα. Αυτό θα είχαμε.

Αυτή την τεράστια διαφορά αξίας, σημασίας, νοήματος της πολιτικής βιώνουν οι πολίτες σε μια πλατιά εθνική και κοινωνική συμμαχία. Ακουμπούν πάνω στον ΣΥΡΙΖΑ, την Κυβέρνησή του και τον Πρόεδρο Αλέξη Τσίπρα. Οι πολίτες θεωρούν πλέον κεκτημένο τους ότι η πολιτική επέστρεψε, η χαρά του να κάνεις πολιτική επέστρεψε, η αξιοπιστία επέστρεψε, οι ευθύνες μοιράστηκαν. Ποιες ευθύνες;

Το αίνιγμα εξόδου από τον μνημονιακό κανιβαλισμό, το αίνιγμα ζωής, προοπτικής και ελπίδας για εμάς και τα παιδιά μας, για την πατρίδα μας, απαιτούν το συλλογικό πολιτικό υποκείμενο να έχει τα χαρακτηριστικά του διφυούς Οιδίποδα. Πρώτη όψη: την κυβέρνηση εθνικής και κοινωνικής σωτηρίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ να επιλύσει το αίνιγμα της Σφίγγας «μνημόνιο», χωρίς να σκοτώσει τον πατέρα του «αξίες και αρχές» και χωρίς βεβαίως να παντρευτεί τη μάνα του, «την εξουσία και την ιδιοτέλεια».

Η άλλη όψη του Οιδίποδα: τους πολίτες ενεργούς στους δρόμους και τις πλατείες να βάζουν πλάτη στη δική τους Κυβέρνηση. Γιατί; Ανατροπή «ντελίβερι», διανομή κατ' οίκον, δεν υφίσταται. Διότι η αξιοπρέπεια δεν δανείζεται, δεν χαρίζεται, δεν κληροδοτείται. Κατακτιέται με αγώνες, διατηρείται με αγώνες, μόνο για όσους την αξίζουν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι φίλοι στα social media έγραψαν: «Βήμα πίσω δεν κάνετε ούτε για να πάρετε φόρα». Αυτό είναι το κλίμα, αυτή είναι η αντιμετώπιση, αυτή είναι η ενεργοποίηση, αυτή είναι η κινητοποίηση και η εγρήγορση των πολιτών.

Έρχομαι στη Θεσσαλονίκη, τη Θεσσαλονίκη της ιστορίας, του πολυπολιτισμού και των προσφύγων, την πόλη των μεγάλων εργατικών αγώνων, την πόλη μας. Παραμένει η πόλη των απατηλών δεσμεύσεων και των ανεκπλήρωτων υποσχέσεων.

Η πρωτιά του ΣΥΡΙΖΑ με δέκα μονάδες διαφορά από τη Νέα Δημοκρατία δεν αλλάζει αυτόματα τον χάρτη του μαύρου, τις μαύρες τρύπες που καθλώνουν την πόλη πέραν των συνεπειών του μνημονίου. Το μετρό καρκινοβατεί, το λιμάνι απαξιώνεται, το

Κρατικό Θέατρο Βορείου Ελλάδος υπολείπεται, τα νοσοκομεία καταρρέουν. Είναι πρωτεύουσα της ανεργίας, των νέων ειδικά και των γυναικών, με δεκάδες χιλιάδες συσσίτια από την τοπική αυτοδιοίκηση και την Εκκλησία μόνο για τη δυτική Θεσσαλονίκη.

Η πόλη είναι καθηλωμένη από το κυκλοφοριακό και από το μετρό και τα εργοτάξιά του, που θα έπρεπε να έχει ολοκληρωθεί ήδη από το 2012, με ένα και μοναδικό μέσο μεταφοράς των πολιτών, τον ιδιωτικό ΟΑΣΘ, με μονοπωλιακή κρατική επιδότηση.

Αυτή τη Θεσσαλονίκη παραλάβαμε, με μοναδική προίκα τα ανεκμετάλλεα και παροπλισμένα συγκριτικά της πλεονεκτήματα και το απόθεμα αποκλειστικής αγάπης των Θεσσαλονικέων για την πόλη μας. Η πόλη χρειάζεται ένα επείγον έκτακτο πρόγραμμα -Θεσσαλονίκη 2 θα μπορούσε να χαρακτηριστεί- με εξασφαλισμένη χρηματοδότηση, με αξιοποίηση όλων των δυνατών ευρωπαϊκών πόρων.

Αναφερόμενος ειδικά στη δυτική Θεσσαλονίκη, απαιτείται η κατάρτιση ενός νέου σχεδίου για την ενίσχυση και την προώθηση της ορθής διαχείρισης των απορριμάτων μέσα από δημόσιες επενδύσεις και απαγόρευση της καύσης απορριμμάτων.

Τα πρώην στρατόπεδα της Θεσσαλονίκης πρέπει να αποδοθούν στις τοπικές κοινωνίες ως ελεύθεροι κοινόχρηστοι χώροι πρασίνου, πολιτισμού, αναψυχής. Επίσης, απαιτείται η υλοποίηση των αντιπλημμυρικών έργων για τα ρέματα και τους χειμάρρους της δυτικής Θεσσαλονίκης, λόγω της υψηλής επικινδυνότητας για τις ζωές και τις περιουσίες των κατοίκων.

Αυτή την πρόταση-υπόμνημα, με τεχνοκρατική τεκμηρίωση, καταθέτω στα Πρακτικά, για να συνεχίσω και να έρθω στο κύριο μέρος της πρώτης αυτής ομιλίας, που αφορά το σπίτι μου, την ΕΡΤ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, «πρέπει να παλέψουμε για το αδύνατο, για να μη βιώσουμε το αδιανόητο», είχε πει στην αρχή της κρίσης και του μνημονιακού ολετήρα, λίγο πριν φύγει από τη ζωή, ο καθηγητής του Ποινικού Δικαίου στο ΑΠΘ, ο Γιάννης Μαυλωδάκης.

Αυτούς τους είκοσι μήνες, τις εξακόσιες ατελείωτες μέρες και νύχτες από το «μαύρο» της ΕΡΤ στις 11 Ιουνίου μέχρι και το βράδυ των εκλογών, από την ατελείωτη νύχτα του μνημονίου μέχρι την αναστάσιμη Δευτέρα στις 26 Ιανουαρίου του 2015, παλέψαμε στην ελεύθερη ΕΡΤ για το αδύνατο, για να μη ζήσουμε το αδιανόητο στο μπουκέτο των «μαύρων» όχι μόνο επί της ΕΡΤ, που εξαφάνιζαν καθημερινά από τον χάρτη την ελληνική κοινωνία, την οικονομία, τον πολιτισμό, καταργώντας την έννοια της πολιτικής.

Ξαναγεννηθήκαμε. Ξανασυστηθήκαμε. Αναμετρηθήκαμε με εαυτούς και αλλήλους. Μετρήσαμε το μπόι μας, τις σχέσεις μας με τις έννοιες, τους ανθρώπους, τις ανάγκες και τον κώδικα αξιών, τις ορίζουσες μιας ολόκληρης ζωής απέναντι στο «μαύρο» όχι μόνο στις ζωές μας, αλλά το «μαύρο» ως το κακέκτυπο σήμα της δημοκρατίας, παντού, στην παιδεία, στην υγεία, στον πολιτισμό, έχοντας πάντα στο μυαλό μας πως δεν είμαστε αυτό που δηλώνουμε, αλλά αυτό που πράττουμε, τη δύναμη του βιωμένου παραδείγματος.

Εξακόσιες μέρες ελεύθερη ΕΡΤ, εθελοντικά και αμισθί. Την «επανάσταση συνειδήσης», που είπε από την ΕΡΤ3 στις 15 Φεβρουαρίου 2013 ο Πρόεδρος Αλέξης Τσίπρας, όπου ο λόγος δεν μένει ποικαίσιμο αδιανόητο, γιατί η πράξη τον αντιστρατεύεται. Έχοντας πάντα στο μυαλό μας την ηθική της συλλογικότητας απέναντι στη διαπλοκή, τους πελάτες, τα κονέ και τα παρασκήνια, της γενικής συνέλευσης των ορθών της ΕΡΤ, που σχεδιάζουν και αποφασίζουν και υλοποιούν, με αυτοδιαχείριση και αυτοδιεύθυνση, χωρίς κολλητούς, ομάδες επιρροής και συντεχνιακές εμμονές.

Αναλογιστήκαμε και αρνηθήκαμε την εύκολη επιλογή της διαχείρισης της τρέχουσας μιζέριας, αφού δεν γίνεται διαφορετικά. «Σκύψε, κρύψου, κάνε ό,τι κάνουν οι πολλοί. Μην εκτίθεσαι. Μην είσαι χαζός. Αν δεν πας εσύ στη ΔΤ και στη ΝΕΡΙΤ, θα πάει κάποιος άλλος στο μόνιωμα-έκτρωμα, την ντροπή της δημοσιογραφίας.».

Συγκρουστήκαμε με τον κυνισμό, την παραίτηση, την απελπισία και τη μοιρολατρία. Δεν πήγαμε στα σπίτια μας. Δεν επικαλεστήκαμε τα παιδιά μας για να λακίσουμε. Μείναμε στα κτήρια της ΕΡΤ. Πατήσαμε στα πόδια μας από το σοκ, την καταστροφή μιας ολόκληρης ζωής, την επένδυση ονείρων και κόπων με μεράκι και φιλότιμο στην ΕΡΤ3 από τη Θεσσαλονίκη και στις ΕΡΑ από όλη την Ελλάδα. Απόγνωση, γνώση, επίγνωση, πως η ιστορία γράφεται με τα «όχι» και όχι με τα μακιγιαρισμένα «ναι», με τις προσχηματικές δικαιολογίες που νομιμοποιούν τον κανιβαλισμό.

Παράλληλα, βιώσαμε την αλληλεγγύη με τα άλλα κινήματα ως καθημερινή πράξη, σχολείο συλλογικότητας, κόντρα στον πατακισμό και την ιδιώτευση. «Κανείς μόνος» ήταν το μότο, όταν συναντιόμασταν με τις καθαρίστριες, τους εργάτες της «COCA-COLA», τους διαθέσιμους εκπαιδευτικούς, τους σχολικούς φύλακες, τις Σκουριές, το ΣΜΑ Ευκαρπίας και τα στρατόπεδα στις δυτικές συνοικίες. Εμείς για εσάς, εσείς για εμάς.

Παραμείναμε όρθιοι, χωρίς αποζημίωση, χωρίς δεδουλευμένα, με μόνη προοπτική τον αγώνα, κόντρα στην κυβέρνηση του «μαύρου», της μισαλλοδοξίας, της εμπάθειας, της εκδικητικότητας, για τους αριστερούς της ΕΡΤ.

Θα θυμίσουμε τη δήλωση του πρώην Πρωθυπουργού, του κ. Αντώνη Σαμαρά, ο οποίος τρεις μέρες μετά το «μαύρο» της ΕΡΤ είπε καταχειροκροτούμενος από τη νεολαία της ΟΝΝΕΔ: «Διορίζαμε επί ΠΑΣΟΚ, διορίζαμε επί Νέας Δημοκρατίας, αλλά διορίζαμε αριστερούς.».

Γράφαμε στην εφημερίδα «Η ΑΥΓΗ» στις 4 Αυγούστου 2013, με τίτλο: Από το «μαύρο» στο φως: «Με την Κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου ανοίξαμε λογαριασμούς, που θα λυθούν δικαστικά και πολιτικά μέχρι τέλους».

Η επιλογή των Ελλήνων πολιτών στις 25 Γενάρη ήταν καθαρή. Κάθε ψήφος κι ένα πάτημα του κουμπιού για να φύγει το «μαύρο», για να ανοίξει η ΕΡΤ, η νέα ΕΡΤ, όπου διεκδικήσαμε έργο κι όχι λόγο αυτούς τους είκοσι μήνες. Αυτή η νέα ΕΡΤ που ακούει και εμπνέεται από τον Τίτο Πατρίκιο με την καθαρή θέση για το «μαύρο» στις 11 Ιουνίου. Όταν πονάει το μάτι, δεν το βγάζεις. Βάζεις σταγόνες.

Επιστροφή στην ΕΡΤ δεν σημαίνει επιστροφή στο χθες. Επιστροφή στην κανονικότητα της ΕΡΤ δεν σημαίνει επιστροφή στην ΕΡΤ της «πίσω αυλής», των σκανδάλων, των απευθείας αναθέσεων, των όποιων αργόσχολων και αργόμισθων. Επιστροφή στην ΕΡΤ σημαίνει επιστροφή στο μέλλον. Τώρα γυρίζουμε σελίδα. Απέναντι στο «μαύρο» το χαμόγελο της δικαίωσης δημοσιογράφων, τεχνικών και διοικητικών, το χρώμα της ελπίδας, η ελπίδα για σηκωμένα μανίκια για πολλή δουλειά.

Θέλουμε την ΕΡΤ ανοιχτή στην κοινωνία, την κριτική της κοινωνίας να αποτυπώνεται στο πρόγραμμά της και το δυναμικό πρόγραμμα της ΕΡΤ να εκφράζει, να είναι η φωνή της δρώσας και ζώσας κοινωνίας, των ενεργών πολιτών. Θέλουμε την ΕΡΤ να είναι πολυφωνική, πλουραλιστική, καλός αγωγός των νέων ρευμάτων και των τάσεων σε κάθε μορφή τέχνης, στην επιμόρφωση και την ψυχαγωγία.

Θέλουμε την ΕΡΤ σπίτι της ενημέρωσης όλων των Ελλήνων πολιτών που πληρώνουν μέσω του ανταποδοτικού, για να μη χρειάζεται κάθε φορά να παίξουν το έργο «φύγε εσύ, έλα εσύ», ανάλογα με τις κυβερνητικές αλλαγές.

Πολιτευτήκαμε έργο και όχι λόγο, για μία ΕΡΤ και πάλι ανοιχτή, χωρίς τις παθογένειες του πρόσφατου αλλά και του απώτερου παρελθόντος, χωρίς αργόμισθους και προκλητικά αμειβόμενους, με τη γενική συνέλευση των εργαζομένων συνδιαμορφωτή στα μεγάλα θέματα, χωρίς «πίσω αυλές» παραγοντισμού και δήθεν συνδιοίκησης.

Θέλουμε μια ΕΡΤ με διαρκή, γόνιμη και διαδραστική ώσμωση, σχέση αλληλεπίδρασης μέσω της ΑΣΚΕ -Αντιπροσωπευτική Συνέλευση Κοινωνικού Ελέγχου- και όχι ένα στείο αεροστεγές γραφείο Τύπου της εκάστοτε κυβέρνησης. Θέλουμε μια ΕΡΤ χωρίς διακρίσεις σε ημέτερους και κολλητούς, που αμείβονται πλουσιοπάροχα, τους άλλους, που αναμένουν την έλευση της δικής τους κυβέρνησης στον θάλαμο δημοσιογικής αναμονής, και τους πολλούς, που απλώς απαιτούν να αξιολογούνται αποκλειστικά και μόνο από την ποιότητα της δουλειάς τους.

Θέλουμε μια νέα ΕΡΤ, με τις αποδοχές των εργαζομένων δημοσιευμένες στο διαδίκτυο, από τον κλητήρα μέχρι τον Γενικό Συντονιστή Διευθυντή, για να μην απολογούνται οι δύο χιλιάδες εξακόσιοι πενήντα έξι εργαζόμενοι που αμείβονταν με τα κατώτατα προβλεπόμενα από τις συλλογικές συμβάσεις -δηλαδή, οι εργαζόμενοι των 700 ευρώ έως 1.700 ευρώ- για τους εκάστοτε πενήντα κυβερνητικούς χρυσόκανθαρους.

Η καμαρίλα της ΕΡΤ στις 11 Ιουνίου δεν υπάρχει, πέθανε. Την αφήσαμε πίσω μας, μαζί με τα βαρίδια, τις παθολογίες και τα κολλητικιλίκια που τη βάραιναν. Η ελεύθερη ΕΡΤ των παρόντων ορθών μάς αφορά και αυτή -εκπέμει και αυτή την ώρα που μιλάμε-, δεμένη ψυχή τε και σώματι με τα κοινωνικά κινήματα, απαλλαγμένη από τη σκουριά των γραφείων, των μηχανισμών εξουσίας και της εξασφαλισμένης ανυποληψίας του διαχειριστικού κυβερνητισμού.

Η ΕΡΤ επανιδρύθηκε, αναβαπτίστηκε στα αιτήματα των αλληλέγγυων ενεργών πολιτών και μόνο ως τέτοια μπορεί να λειτουργήσει, έχοντας εσεί πάνω στην πυξίδα της τον κοινωνικό παλμογράφο. Η νέα ΕΡΤ, αγκωνάρι των τεσσάρων άλφα της ελληνικής κοινωνίας, απολυμένων, άνεργων, άστεγων, άπορων, στο πλευρό του κάθε αδύναμου πολίτη, του μικρομεσαίου, του επαγγελματία, του επιχειρηματία, του κόσμου της παραγωγής και της εργασίας, που ταλαιπωρείται και καταδυναστεύεται από τη γραφειοκρατία και το γρηγορόσημο. Το συμβόλαιο αυτής της νέας ΕΡΤ με την κοινωνία σε μια αράδα: Είστε η δύναμή μας, είμαστε η φωνή σας!

Κλείνω. Σας πρότειναν δουλειά στη ΔΤ και στη ΝΕΡΙΤ και είπατε-απορούν!- όχι. Μας ρωτούν: «Πώς επιβίωσατε αυτούς τους είκοσι πέτρινους μήνες;». Απαντούμε με τους στίχους του Κωνσταντίνου Καβάφη: «Σε μερικούς ανθρώπους έρχεται μια μέρα που πρέπει το μεγάλο ναί ή το μεγάλο όχι να πούνε. Φανερώνεται αμέσως όποιος το έχει έτοιμο μέσα του το ναί και λέγοντάς το πέρα τηγαίνει στην τιμή και στην πεποίθησή του. Ο αρνηθείς δεν μετανιώνει. Εν ρωπιούνται, πάλι όχι θα ξαναέλεγε. Και όμως τον καταβάλλει εκείνο το όχι, το σωστό, εις όλη τη ζωή του.».

Αυτή την ηθική της Αριστεράς της πράξης και της δράσης, αυτή την αισθητική της ρωμιοσύνης υπηρετούμε, με αυτόν τον τρόπο συντονίζουμε τα ρήματά μας με τα βήματά μας για δημοκρατία, αλληλεγγύη και αξιοπρέπεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Τριανταφυλλίδη. Όσο για τον παραπάνω χρόνο -που βέβαια δεν ήταν παραπάνω από κάποιους άλλους Βουλευτές-, έχω να πω ότι σίγουρα δεν ισοσκελίζεται με τους ατελείωτους μήνες στην ελεύθερη ΕΡΤ.

Θα ήθελα να κάνω μία παρατήρηση από πλευράς Προεδρείου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ναι, κύριε Φίλη, σας είδα. Θα σας δώσω τον λόγο.

Από πλευράς Προεδρείου -και επειδή εθίγη το ζήτημα της ΕΡΤ- θα ήθελα να υπογραμμίσω, όπως δήλωσα και κατά την εναρκτήρια τοποθέτησή μου, ότι το ζήτημα της σφαιρικής, αντικειμενικής, αχειραγώγητης και αδιαμεσολάβητης ενημέρωσης είναι ένα ζήτημα που απασχολεί και θα απασχολήσει τη Βουλή και την ενημέρωση που εκπέμπει η Βουλή, τον τρόπο με τον οποίο ενημερώνεται ο πολίτης για τα τεκταινόμενα στο Κοινοβούλιο.

Προς τον σκοπό αυτό το υπόδειγμα που χτίστηκε από την αυτοδιαχειριζόμενη ΕΡΤ θα αποτελέσει πολύ χρήσιμη βάση.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Φίλης.

Κύριε Φίλη, θέλετε να δευτερολογήσετε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε, για διαδικαστικό θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Νομίζω ότι θα πρέπει να είμαστε αρκετά αυστηροί και τυπικοί στον χρόνο ομιλίας των συναδέλφων -και Βουλευτών και Υπουργών-, διότι είμαστε στην τελική ευθεία της διαδικασίας μας. Πρέπει να μιλήσουν αρκετοί συνάδελφοι. Δεν είναι στοιχείο δημοκρατικής λειτουργίας η κατάχρηση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Αυτό το έχει υπ' όψιν του το Προεδρείο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Δεν το τηρεί, όμως. Οφείλω να το πω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Φίλη, λυπάμαι για την παρατήρησή σας. Είναι βέβαια -αν θέλετε- λίγο δύσκολο για το Προεδρείο να δέχεται αυτές τις παρατηρήσεις από ομιλητές που έχουν ήδη μιλήσει.

Εν πάση περιπτώσει, τον λόγο έχει ο κ. Κατρούγκαλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχω δώσει τον λόγο στον Υπουργό, κύριε Μητσοτάκη. Θα σας τον δώσω αμέσως μετά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μετά θα ανέβω ούτως ή άλλως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Τα συγχαρητήριά μου για την εκλογή σας και για τον τρόπο με τον οποίο ασκείτε τα καθήκοντά σας. Θεωρώ ότι θα είστε πράγματι μια ιστορική Πρόεδρος της Βουλής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, ήδη από τη δεκαετία του 1950 και την περίφημη έκθεση Βαρβαρέσου ξέρουμε ότι η διοίκηση είναι ο μεγάλος ασθενής στην Ελλάδα. Μάλιστα, τα πορίσματα αυτής της έκθεσης και όσων ακολούθησαν -για παράδειγμα του Ζορζ Λαγκρό, ο οποίος ήταν ο πρώτος εκπρόσωπος του ΟΟΣΑ που ήρθε στην Ελλάδα- επιβεβαιώνουν τα ίδια ευρήματα που κουβεντιάζουμε μέχρι σήμερα, δηλαδή μια διοίκηση γραφειοκρατική, νομικίστικη, που αποτελεί τροχοπέδη και όχι μοχλό για την ανάπτυξη και που χαρακτηρίζεται από το πνεύμα της πατρωνίας.

Δεν είναι εύλογο το ερώτημα γιατί εβδομήντα χρόνια μετά, όταν συμφωνούμε για τα συμπτώματα, να μην μπορούμε να θεραπεύσουμε την ασθένεια;

Και όμως η απάντηση είναι απλή: Το πολιτικό σύστημα που κατέρρευσε τις χρονιές της κρίσης και αποδοκιμάστηκε από τις εκλογές αυτή τη διοίκηση έχει ανάγκη. Γιατί ένα πολιτικό σύστημα που χαρακτηρίζεται στην κορυφή του από τη διαπλοκή ανάμεσα στις πολιτικές και οικονομικές ελίτ, με ενδιάμεσο τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τις τράπεζες, δεν θέλει μια αντικειμενική, βεμπεριανή δημόσια διοίκηση. Θέλει μια πελατειακή διοίκηση, που ο νόμος του Υπουργού θα έχει μεγαλύτερο βάρος από τον λόγο του νόμου. Γιατί πώς αλλιώς θα γίνουν νομότυπα, αλλά με τον τρόπο που ξέρουμε, οι μεγάλες δημόσιες συμβάσεις που αποτελούν τη συγκολλητική ουσία ανάμεσα στις πολιτικές και τις οικονομικές ελίτ;

Το δεύτερο πράγμα που πρέπει να παρατηρήσουμε, όταν βρισκόμαστε μπροστά σε οποιαδήποτε μεταρρύθμιση, είναι ποιον προσανατολισμό δίνει στο κράτος. Γιατί, όπως γνωρίζετε, αυτή η επιθετική ιδεολογία των αγορών, ο φονταμενταλισμός που ονομάζουμε νεοφιλελευθερισμό, τυπικά θέλει να μας κάνει να πιστέψουμε ότι θέλει λιγότερο κράτος. Ο Ρίγκαν έλεγε ότι η πιο τρομακτική φράση στην αγγλική γλώσσα είναι ότι «είμαι από την κυβέρνηση και είμαι εδώ για να βοηθήσω».

Στην πράξη, όμως, όπου εφαρμόστηκαν τα νεοφιλελεύθερα δόγματα δεν μίκρυνε το κράτος. Αυτό που έγινε είναι να αλλάξει ο προσανατολισμός του. Μειώθηκαν οι κοινωνικές δαπάνες για την παιδεία, την εκπαίδευση, την πρόνοια και μέσω της ιδιωτικοποίησης δόθηκαν ολόκληροι τομείς κρατικών λειτουργιών στους ιδιώτες, ακόμα και σε τομείς του πυρήνα της κρατικής εξουσίας. Τον πόλεμο στο Ιράκ σε μεγάλο βαθμό τον έκανε η «LACKWATER». Στο κολαστήριο του Άμπου Γκράμπι αυτοί που έκαναν τις ανακρίσεις ήταν συμβασιούχοι, που είχαν τις ειδικές ψυχολογικές γνώσεις που χρειάζεται αυτού του είδους η ανάκριση.

Και αν νομίζετε ότι αυτά δεν αφορούν εμάς, ένα από τα πρώτα πράγματα που είδα -και με έκαναν να φρίξω- στο Υπουργείο που ανέλαβα είναι η παρουσία ιδιωτικής σκευούριτι επιπλέον της κλούβας με τις δεκάδες αστυνομικούς που ήταν έξω από την είσοδο του Υπουργείου.

Υπό το πρίσμα αυτό, λοιπόν, πώς μπορούμε να αξιολογήσουμε τα πεπραγμένα της πενταετίας στον χώρο της διοίκησης; Δεν επρόκειτο για καρικατούρα μεταρρύθμισης, επρόκειτο για πλήρη

αντιμεταρρύθμιση, νεοφιλελεύθερης σύλληψης και πελατειακής εκτέλεσης. Αυτό δεν αφορά μόνο το κράτος και τη διοίκηση, αλλά όπου εφαρμόζεται νεοφιλελεύθερη πολιτική το αποτέλεσμα είναι να αυξάνονται οι κοινωνικές ανισότητες, να υπονομεύεται το κοινωνικό κράτος, να δημιουργείται κοινωνική αθλιότητα. Αυτό δεν αφορά μόνο τη διοίκηση και το κράτος, αλλά την ίδια τη δημοκρατία. Έλεγε ο Μπέρτραντ Ράσελ σωστά ότι όταν έχεις να διαλέξεις ανάμεσα στο δικαίωμα ψήφου και σε μια φραντζόλα ψωμί ένα μόνο κριτήριο προσδιορίζει την απόφασή σου: το πόσο πεινασμένος είσαι.

Γιατί χαρακτηρίσα έτσι, όμως, την αντιμεταρρύθμιση της πενταετίας; Πρώτα πρώτα γιατί χαρακτηριζόταν από ιδεοληψίες. Κεντρικό σημείο έγινε η απόλυση δεκαπέντε χιλιάδων υπαλλήλων. Αυτό είναι ιδεοληψία, γιατί ποτέ το μέγεθος της διοίκησης καθ' εαυτό δεν ήταν το βασικό πρόβλημα του ελληνικού κράτους. Πριν από την κρίση ήμασταν περίπου στον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΟΟΣΑ και μετά την κρίση είχαμε μια μείωση του ανθρώπινου δυναμικού της τάξης σχεδόν του 40%. Από εννιακόσιες σαράντα δύο χιλιάδες εξακόσιους είκοσι πέντε δημοσίου υπαλλήλους το 2010 είμαστε τώρα στις πεντακόσιες εβδομήντα έξι χιλιάδες οκτακόσιες εξήντα πέντε δημοσίου υπαλλήλους, με βασικό μοχλό αυτής της μείωσης την πλήρη κατάργηση πρακτικά των συμβασιούχων ορισμένου χρόνου και την πρόωρη αποχώρηση αυτών που αποτελούσαν τη θεσμική μνήμη του δημοσίου, των στελεχών της διοίκησης, που, υπό το κλίμα ουσιαστικά κυνηγιού μαγισσών σε βάρος του δημόσιου τομέα, προχώρησαν σε πρόωρες συνταξιοδοτήσεις.

Ακόμα πιο ανορθολογική ήταν η εφαρμογή του κυνηγιού αυτού των κεφαλών των δεκαπέντε χιλιάδων απολύσεων. Χωρίς αξιολόγηση, είτε προσώπων είτε δομών, στην πραγματικότητα καταργήθηκαν χρήσιμες υπηρεσίες. Ποιος πιστεύει ότι δεν χρειάζονταν η Δημοτική Αστυνομία, η οποία έφερνε έσοδα στους δήμους; Ποια ιδιωτική επιχείρηση που θα έκανε downsizing θα έκλεινε το τμήμα είσπραξης οφειλών; Αυτό δεν είναι καν νεοφιλελευθερισμός. Αυτό είναι παραλογοισμός. Είναι σαν να θες να αδυνατίσεις και, για να χάσεις βάρος, να κόβεις το χέρι σου.

Πέρα από τη λογική, όμως, το δεύτερο θύμα της εφαρμογής αυτών των πολιτικών ήταν η νομιμότητα, ειδικά η συνταγματική νομιμότητα. Σωστά είπε ο Υπουργός Δικαιοσύνης χθες ότι το «παρασύνταγμα» των μνημονιακών ρυθμίσεων ουσιαστικά λειτούργησε ως «υπερσύνταγμα», που εκτόπισε τις ρυθμίσεις των νόμων για να εφαρμοστούν τα μνημονιακά συμφωνηθέντα.

Ένα μόνο παράδειγμα θα σας πω. Βρήκα στο Υπουργείο τετρακόσιες ανεκτέλεστες αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις και με πληροφόρησαν οι υπηρεσιακοί του Υπουργείου ότι υπήρχε εντολή του προκατόχου μου να μην εκτελούνται αυτές οι αποφάσεις, μέχρις ότου έφταναν στην επιτροπή Συμμόρφωσης του Συμβουλίου της Επικρατείας, η οποία επέβαλλε πρόστιμο στη διοίκηση. Αντιλαμβάνεστε ποιο είναι το μήνυμα μιας τέτοιας απόφασης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Παντελώς ψέματα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Έχω το υπηρεσιακό έγγραφο και θα το καταθέσω στα Πρακτικά, αν αμφισβητηθεί, κύριε Υπουργέ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Βεβαίως το αμφισβητώ και να το καταθέσετε τώρα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Βεβαίως θα το καταθέσω, το έχω και στα χαρτιά μου.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Τώρα να το καταθέσετε, τώρα!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Το μήνυμα, λοιπόν, αυτής της κίνησης ήταν ότι ο λόγος του Υπουργού είναι βαρύτερος από τον νόμο του νόμου και του δικαστή και το μήνυμα αυτό ανομίας είναι ακριβώς αυτό που χαρακτήριζε το πελατειακό σύστημα που υπηρετούσαν αυτά τα κόμματα του παλαιοκομματισμού.

Το τρίτο θύμα της αντιμεταρρύθμισης ήταν η δημοκρατία. Γιατί δημοκρατία σημαίνει συμμετοχή στη λήψη των αποφάσεων και σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα. Η αντιμεταρρύθμιση

κατάργησε μία παράδοση δεκαετιών του δημοσιοϋπαλληλικού μας δικαίου, να συμμετέχουν δηλαδή στα πειθαρχικά συμβούλια οι εκπρόσωποι των δημοσίων υπαλλήλων για να κρίνονται από τους ομοίους τους, «from your peers», όπως λένε και οι Αγγλοσάξονες. Επίσης, καταργήθηκε το τεκμήριο της αθωότητας και οποιοσδήποτε διωκόταν πειθαρχικά για οποιαδήποτε αιτία, με ταξί των οποίων και η συνδικαλιστική δράση, έβλεπε να τίθεται αυτομάτως εκτός υπηρεσίας με την αυτοδίκαιη αργία, που κατάργησε έναν προηγούμενο δόκιμο θεσμό του υπαλληλικού δικαίου, τη δυνητική αργία.

Τέλος, το τελευταίο θύμα της αντιμεταρρύθμισης ήταν η πολιτική ουδετερότητα. Ο προκατόχος μου ήταν ο μοναδικός Υπουργός, ο οποίος διόρισε με προσωπική του απόφαση γενικούς διευθυντές και διευθυντές, παραμερίζοντας γενικούς διευθυντές που είχαν επιλεγεί από υπηρεσιακά συμβούλια, με την πρόφαση της προσαρμογής στα νέα οργανογράμματα.

Η εκτεταμένη αναφορά μου στην προηγούμενη κατάσταση γίνεται για να δείξω ότι εμείς θα είμαστε το ακριβώς αντίθετο, το απολύτως αρνητικό αυτών που έγιναν τα προηγούμενα χρόνια. Θα υπηρετήσουμε τη λογική στις μεταρρυθμίσεις, το Σύνταγμα, τη νομιμότητα, τη δημοκρατία και την πολιτική ουδετερότητα.

Τα πρώτα μέτρα, όπως εξαγγέλθηκαν και από την αρχική τοποθέτηση του Πρωθυπουργού, είναι η αποκατάσταση των αδικιών. Αυτό δεν συνιστά μεταρρύθμιση, είναι όμως απαραίτητο να γίνει.

Σε αυτό το πλαίσιο έχουμε την ανάκληση των απολυμένων της διαθεσιμότητας. Και ξέρετε ποιοι τελικά απολύθηκαν, έτσι δεν είναι; Αυτοί που δεν είχαν την προστασία του πελατειακού συστήματος, οι μικροί άνθρωποι, οι καθαρίστριες και οι σχολικοί φύλακες. Όλοι αυτοί θα επανέλθουν. Θα προηγηθεί μία διαδικασία μίνι εθελοντικής κινητικότητας γι' αυτούς που ταιριάζει το εργασιακό τους προφίλ με άλλες ανάγκες που έχει αυτή τη στιγμή η δημόσια διοίκηση, αλλά όσοι δεν επιλέξουν να πάνε σε αυτές τις νέες θέσεις θα επιστρέψουν στις παλιές. Προφανώς, επίσης, και προχωρούμε άμεσα στην αντικατάσταση των αντισυνταγματικών διατάξεων του πειθαρχικού δικαίου.

Το δεύτερο βήμα που θα κάνουμε είναι το σύστημα επιλογής προϊσταμένων. Παρά τις επεμβάσεις αυτές που είπα, που έχουν γίνει στη δημόσια διοίκηση και έχουν ξεσηκώσει έναν δικαιολογημένο θόρυβο, δεν πρόκειται να προχωρήσουμε σε μεμονωμένες επεμβάσεις, ad hoc, στις θέσεις προϊσταμένων, γιατί αυτό θα έστελνε το εσφαλμένο μήνυμα ότι κάνουμε ό,τι οι παλαιότεροι, ότι συνεχίζουμε τον πελατειασμό και την πατρωνία. Μόνο όταν θα έχει θεσπιστεί νομοθετικά νέο σύστημα επιλογής, θα προχωρήσουμε σε αντικατάσταση των προϊσταμένων.

Από εκεί και μετά, ερχόμαστε στην ουσία της μεταρρύθμισής μας. Ποιο είναι το βασικό πρόβλημα του ελληνικού κράτους; Είπα, δεν είναι το μέγεθος, είναι η στρεβλή οργάνωση και η ανισοκατανομή του προσωπικού. Τι έγινε σε αυτόν τον τομέα; Ασκήσεις επί χάρτου. Ο πρώτος Υπουργός της προηγούμενης κυβέρνησης δημιούργησε διακόσιες εξήντα χιλιάδες περιγράμματα εργασίας, αυτό που λέμε job description, το προφίλ των θέσεων. Ο διάδοχός του τροποποίησε τα οργανογράμματα. Υπήρξε κάποια επαφή ανάμεσα στις διακόσιες εξήντα χιλιάδες περιγράμματα των θέσεων εργασίας και στα οργανογράμματα; Όχι. Άρα προφανώς το ένα ήταν άχρηστο για το άλλο.

Γιατί έγιναν τότε τα μεν και τα δε; Η απάντηση είναι απλή. Αυτά δεν έγιναν για να αλλάξει το κράτος. Αυτά έγιναν απλώς για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις κάποιων από τις αξιολογήσεις. Με λίγα λόγια, δεν έγιναν για να αλλάξουμε τη διοίκηση. Εμείς κοροϊδύσαμε τους δανειστές μας και αυτοί κοροϊδύουν τους εαυτούς τους. Γιατί τίποτε απ' όλα αυτά δεν έγινε, για να εφαρμοστεί.

Αυτό, λοιπόν, που πρέπει να γίνει και μέχρι στιγμής δεν έχει γίνει είναι να εξετάσουμε τι ανάγκες καλύπτει κάθε Υπουργείο εκ του μηδενός, όχι απλώς να κάνουμε επεμβάσεις στα οργανογράμμά του. Γιατί, κακά τα ψέματα, οι θέσεις δεν υπάρχουν για να μισθοδοτούνται οι δημόσιοι υπάλληλοι. Οι θέσεις υπάρχουν για να καλύπτονται συγκεκριμένες κοινωνικές ανάγκες. Όταν θα έχουμε, λοιπόν, προσδιορίσει το τι ανάγκες έχει να καλύψει κάθε Υπουργείο, θα προσδιορίσουμε το προφίλ θέσεων

καθεμιάς απ' αυτές τις θέσεις και θα ξαναθεσπίσουμε τις διαδικασίες που χρειάζονται, ώστε οι ανάγκες που καλύπτει η θέση να εξυπηρετούνται. Όταν θα το έχουμε κάνει αυτό, τότε θα διαμορφώσουμε και ένα σύστημα αξιολόγησης που δεν θα έχει τιμωρητικά χαρακτηριστικά, αλλά θα εξετάζει ακριβώς το πώς ανταποκρίνεται κάθε υπάλληλος στα καθήκοντά του, όταν θα έχει το προφίλ καθηκόντων για να κριθεί. Γιατί, όποιος θέλει να κάνει πρώτα το σύστημα αξιολόγησης και μετά να προχωρήσει στην αναδιοργάνωση της δημόσιας διοίκησης, είναι πρακτικά σαν να φτιάχνει ένα σπίτι από τη στέγη και όχι από τα θεμέλια.

Μετά, θα εφαρμόσουμε μια πολιτική κινητικότητας, όχι τη δυσφημισμένη, που ουσιαστικά ήταν πρόσχημα-φερετζές των προκατόχων μας για απόλυση. Η κινητικότητα δεν είναι εργαλείο δημοσιονομικής πολιτικής, για να γλιτώνει έσοδα για το δημόσιο, για τον ίδιο, αν και αντίστροφο, λόγο που και οι διορισμοί στη δημόσια διοίκηση δεν είναι τρόπος άσκησης κοινωνικής πολιτικής.

Η κινητικότητα είναι ένας τρόπος να μεταφέρουμε προσωπικό από εκεί που χρειάζεται λιγότερο εκεί που χρειάζεται περισσότερο. Όταν θα έχουμε, λοιπόν, εφαρμόσει αυτό το σύστημα, χωρίς ανασφάλεια, εγγυώμενοι ότι κανείς δεν θα χάσει τη δουλειά του, θα ανταποκριθούμε και σε ένα άλλο αίτημα πάγιο της διοίκησης, να μην έχουμε πρόσκαιρες θέσεις στο δημόσιο, που προωθούν την εργασιακή ανασφάλεια, αλλά, κατά το δυνατόν, να εξασφαλίζουμε τη συνταγματική μονιμότητα για όλους τους υπαλλήλους του δημοσίου.

Το επόμενο βήμα είναι οι μορφές κοινωνικού ελέγχου. Εμείς την αξιολόγηση είπα ότι δεν τη θεωρούμε τιμωρητική, απλώς σαν επιβράβευση των καλύτερων και σαν τρόπο επιλογής τους. Μας ενδιαφέρει όμως και ο τρόπος με τον οποίον η ίδια η κοινωνία θα αξιολογεί και θα υποδέχεται τις υπηρεσίες που της προσφέρει η διοίκηση.

Γι' αυτόν τον σκοπό θα αξιοποιήσουμε και τα εργαλεία ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Εδώ, για να είμαι ειλικρινής και αντικειμενικός, θα πω ότι θα κτίσουμε σ' αυτό που βρήκαμε, εμβαπτίζοντάς το, όμως, στη δική μας λογική, που είναι μια λογική γενίκευσης της διαφάνειας. Για παράδειγμα, η «ΔΙΑΥΓΕΙΑ» μπορεί να συνδεθεί και με άλλες τράπεζες δεδομένων του δημοσίου και με τη λογική κοινωνικού ελέγχου που έχουμε, δηλαδή κοινωνικής λογοδοσίας της διοίκησης προς την κοινωνία.

Θα προχωρήσουμε στην αξιοποίηση των ΚΕΠ, ουσιαστικά φτιάχνοντας και virtual ΚΕΠ, που θα μπορεί κανείς να έχει πρόσβαση σ' αυτά μέσω του υπολογιστή του. Θα αξιοποιήσουμε το σύστημα «ΣΥΖΕΥΞΙΣ», επικοινωνίας μεταξύ των υπηρεσιών του δημοσίου, ούτως ώστε να επιτύχουμε τον σκοπό της οριζόντιας διασύνδεσης των Υπουργείων και να απλοποιήσουμε και τις διαδικασίες, ώστε κανείς πια να μη χρειάζεται να αναζητά ο ίδιος πιστοποιητικά που είναι στην κατοχή της δημόσιας υπηρεσίας και που μπορούμε με ευθύνη των ιδίων των υπηρεσιών και με πρωτοβουλία τους να εξασφαλίσουμε. Στο τέλος αυτής της προσπάθειας θα έχουμε έναν νέο Υπαλληλικό Κώδικα.

Τελευταίο άφησα το ζήτημα του μισθολογίου. Είναι προφανές ότι υπάρχουν πολλές αδικίες που έχουν σωρευτεί και επί των δημοσίων υπαλλήλων στην εφαρμογή των μνημονιακών νόμων και της λιτότητας της πενταετίας. Είναι εξίσου προφανές ότι δεν μπορούμε να αποκαταστήσουμε τώρα αυτές τις αδικίες.

Αλλά με ένα νέο πραγματικά δίκαιο και ενιαίο μισθολόγιο, το οποίο θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις ανάγκες τόσο της διοίκησης όσο και των δημοσίων υπαλλήλων, θέλω να ελπίζω ότι από την επόμενη χρονιά, όταν θα έχει ανρθωθεί η οικονομία, θα μπορέσουμε να κάνουμε κάτι και στον οικονομικό τομέα. Αλλά να βασιζόμαστε και στις συλλογικές διαπραγματεύσεις στο δημόσιο, έναν θεσμό που σε εκτέλεση διεθνούς σύμβασης είχε επιχειρηθεί να εφαρμοστεί εδώ και δέκα χρόνια, θεσμός που κολοβώθηκε όμως από τις διαδοχικές κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, ουσιαστικά αποστερούμενος το ουσιαστικό του νόημα.

Για να ολοκληρώσω, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι και κυρίες και κύριοι Βουλευτές: Για να κάνεις μια μεταρρύθμιση υπάρχουν δυο τρόποι. Το έναν τον περιγράφει ο Καβάφης στο γνωστό του ποίημα «Εν μεγάλης ελληνική αποικία, 200 π.Χ.». Ο τρόπος αυτός είναι να φέρεις έναν αναμορφωτή απ' έξω, όπως

φέραμε εμείς την τρόικα. Όχι εμείς, οι προκάτοχοί μας. Ποιο είναι το πρόβλημα αυτής της συνταγής; Ότι λειτουργεί μόνο στις αποικίες.

Υπάρχει και ο άλλος τρόπος. Να αλλάξουμε εμείς το κράτος μας. Εμείς, γιατί το έχει ανάγκη, γιατί θέλουμε να γκρεμίσουμε το πελατειακό σύστημα και το σύστημα διαπλοκής, όχι γιατί θέλουμε να ικανοποιήσουμε οποιονδήποτε έξω από την Ελλάδα. Κι αυτό να το κάνουμε με τις δικές μας δυνάμεις, αξιοποιώντας τις καλύτερες πρακτικές του εξωτερικού. Αλλά όχι γιατί μας υποχρεώνει κάποιος άλλος, μα γιατί είναι η δική μας χώρα, η δική μας πατρίδα και θέλουμε να την κάνουμε καλύτερη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Γεώργιος Κατρούγκαλος κατέθετε για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Υπουργό.

Τον λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Κουτσούκο, θα μιλήσετε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχω ζητήσει τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το ξέρω, αλλά έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Κουτσούκος πριν από εσάς. Αμέσως μετά είστε εσείς.

Ορίστε, κύριε Κουτσούκο, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Επί της διαδικασίας τότε, κυρία Πρόεδρε, για το θέμα για το οποίο δεν μου δώσατε τον λόγο πριν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Αμέσως μετά τον κ. Κουτσούκο θα πάρετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε. Ζήτησα πριν τον λόγο. Θα μου επιτρέψετε να μου τον δώσετε τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Με την άδεια του κ. Κουτσούκου, λοιπόν.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Με την άδεια του κ. Κουτσούκου, που είναι πάρα πολύ ευσυνειδήτος.

Κυρία Πρόεδρε, θέλω να κάνω μία επισήμανση σε συνέχεια της παρατήρησης του κ. Φίλη για την ανάγκη ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Κουτσούκο μην μεπερδεύετε. Εκεί είναι τα έδρανα του ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν νομίζω ότι κινδυνεύει να μεπερδευτεί.

Μια επισήμανση σε συνέχεια της παρατήρησης του κ. Φίλη, η οποία νομίζω ότι απηχεί και τις απόψεις των πιο πολλών συναδέλφων για την ανάγκη τήρησης του χρόνου των ομιλητών.

Θέλω να επισημάνω, κυρία Πρόεδρε, ότι η παρατήρηση την οποία κάνατε και η δικαιολογία την οποία δώσατε, για την υπερβολική ανοχή στην ομιλία του κ. Τριανταφυλλίδη, πραγματικά με εξέπληξε. Δεν ήξερα ότι ο πρότερος βίος ενός Βουλευτή θα πρέπει να καθορίζει και τον χρόνο ομιλίας του στο Κοινοβούλιο. Αυτή είναι πραγματικά μια ενδιαφέρουσα, διασταλτική ερμηνεία του Κανονισμού. Δεν ξέρω αν θέλετε να την εισηγηθείτε και μόνιμα να έχουμε μία επιτροπή, η οποία ανάλογα με τον βαθμό κοινωνικής ευαισθησίας του κάθε ομιλητή, ανάλογα με το συναίσθημα με το οποίο φορτίζει τον λόγο του, ανάλογα να αναπροσαρμόζεται και ο χρόνος.

Νομίζω ότι η συγκεκριμένη παρατήρηση ήταν άστοχη και σίγουρα θα αποφεύγαμε να κάνουμε αυτή τη συζήτηση, εάν κάνατε αυτό το οποίο σάς ζητήσαμε και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι εξαρχής, να τηρείτε τον χρόνο αυστηρά για όλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μητσοτάκη, σας ευχαριστώ για την παρατήρησή σας.

Το πρώτο που έχω να σας πω είναι ότι, αν συμμορφωνόμουν στις υποδείξεις σας, δεν έπρεπε να σας είχα δώσει τον λόγο.

Το δεύτερο που θέλω να σας πω είναι ότι χθες, ενώ είχατε δώ-

δεκα λεπτά, μιλήσατε δεκαέξι και μου ζητάτε τον λόγο για δευτερολογία – και πιστεύω ότι πρέπει να λάβετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Βεβαίως και πρέπει, βάσει του Κανονισμού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Προκρίνω την ελευθερία έκφρασης των Βουλευτών και ο καθένας θα αναμετρηθεί με το παράδειγμά του, όταν επικαλείται τους κανόνες μόνο για τους άλλους. Η απόφαση του Προεδρείου είναι κατά το δυνατόν όλοι οι συνάδελφοι να διευκολυνθούν για να εκφραστούν, χωρίς οχληρές παρεμβάσεις από το Προεδρείο.

Σε σχέση με αυτό το οποίο όμως αναφέρατε πριν από λίγο και επειδή προφανώς παρανοήσατε, θα ήθελα να πω ότι η παρατήρηση του Προεδρείου δεν είχε να κάνει με τον πρότερο βίο του κ. Τριανταφυλλίδη. Είχε να κάνει με το μείζονος σημασίας και δημοσίου ενδιαφέροντος ζήτημα της ΕΡΤ, της ελευθερίας ενημέρωσης και της ελευθερίας λόγου ακόμη περισσότερο.

Το Προεδρείο έκρινε ότι θα ήταν τουλάχιστον προκλητικό και προσβλητικό, την ώρα που αναπτυσσόταν το ζήτημα του «μαύρου» και της λογοκρισίας στην ΕΡΤ, να κλείσει τα μικρόφωνα σε εκείνον που το ανέπτυσσε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Άρα ο χρόνος τον οποίο δικαιούται ο κάθε Βουλευτής είναι ανάλογος του περιεχομένου αυτού που λέει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Δέχομαι την παρατήρησή σας και δίνω τον λόγο στον κ. Κουτσούκο για δώδεκα λεπτά για την πρωτολογία του, διότι δεν έχει πρωτολογήσει. Ακολουθούν, κατά τη σειρά που έχουν δηλώσει, ο κ. Παφίλης για την πρωτολογία του και εν συνεχεία εσείς για τη δευτερολογία σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πιστεύω ότι θα έχουμε την ευκαιρία κατά τη διάρκεια της Προεδρίας σας, για την οποία έχουμε ευχηθεί τα καλύτερα, να συζητήσουμε για ορισμένα διαδικαστικά ζητήματα. Δείχνουμε κι εμείς ανοχή σε αυτήν την πρώτη συζήτηση, εκτιμώντας και τη διάθεση των συναδέλφων να συμμετάσχουν χωρίς τους περιορισμούς του χρόνου, αλλά πρέπει κάποια στιγμή τους κανόνες να τους τηρούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ευχηθεί από το πρώτο βράδυ των εκλογών διά των δηλώσεων του Προέδρου μας, Βαγγέλη Βενιζέλου, κάθε επιτυχία στην καινούργια Κυβέρνηση. Το ευχόμαστε ολόψυχα, γιατί θεωρούμε ότι μια επιτυχία της νέας ελληνικής Κυβέρνησης θα είναι επιτυχία του λαού και δικαίωση των θυσιών του.

Μακριά από εμάς κάθε σκέψη καταστροφική, που πάνω σε αυτή θα μπορούσαμε να στηρίξουμε τη δική μας δικαίωση. Τη δική μας δικαίωση θέλουμε να τη στηρίξουμε στην επιτυχία και θα αιτιολογήσουμε γιατί αυτή η επιτυχία έχει να κάνει με τις θυσίες και τους κόπους στους οποίους υπεβλήθη ο ελληνικός λαός και το πολιτικό κόστος που υπέστημεν εμείς για να δρομολογήσουμε αυτές τις διαδικασίες.

Η οφειλόμενη κριτική και τοποθέτησή μου πάνω στις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης θα γίνει σε τέσσερα βασικά σημεία.

Το πρώτο σημείο αφορά τον φόβο μπροστά στη συμφωνία. Έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία προέρχεται από μια προεκλογική ρητορική υποσχέσεων, ψευδολογιών, που την κρατά δέσμια σε μια αναγκαία διαδικασία προσαρμογών εν όψει της επιβαλλομένης συμφωνίας.

Το είδαμε αυτό στην τοποθέτηση του κυρίου Πρωθυπουργού. Η συναισθηματική φόρτιση δεν μπορούσε να κρύψει το άγχος της επιβαλλόμενης συμφωνίας, γιατί μια πολιτική σύγκρουση θα είναι καταστροφική. Άρα η συμφωνία είναι επιβαλλόμενη. Όποια συμφωνία επιτευχθεί μέσα από τη διαδικασία της διαπραγμάτευσης έχουμε δηλώσει ότι θα τη στηρίξουμε. Θέλουμε όμως να δούμε το περιεχόμενό της.

Έρχομαι τώρα στο δεύτερο σημείο. Ποιο είναι το περιεχόμενο της πρότασης; Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρουμε μόνο το περιτύλιγμα. Πώς έχει βαφτιστεί το περιτύλιγμα; Έχει βαφτιστεί ως γέφυρα. Τι είναι αυτή η γέφυρα; Είναι ένα νέο μνημόνιο; Είναι παράταση του υπάρχοντος μνημονίου; Είναι λίγο από τα δύο ή και τα δύο μαζί; Ας το βαφτίσει η Κυβέρνηση όπως θέλει.

Εκείνο που εμείς οφείλουμε να επισημάνουμε είναι η μεγάλη αντίφαση: Από τη μια μεριά μάς κατήγγειλε η Κυβέρνηση, γιατί δεν πήραμε την εξάμηνη παράταση που μας προσέφεραν οι δανειστές -και αυτό είναι αλήθεια-, ενώ όταν φέραμε εδώ να ψηφίσουμε τη δέμηνη παράταση, το τι ακούσαμε δεν λέγεται, γιατί παρατείνουμε για δύο μήνες το μνημόνιο και κρατάμε τη χώρα δεσμευμένη.

Θέλω να θυμίσω για την ιστορία ότι εμείς είχαμε παρουσιάσει έγκαιρα από τον Σεπτέμβριο -το είπαμε στον προϋπολογισμό, το είπαμε και πριν από τις πολιτικές εξελίξεις- τα πέντε βήματα εξόδου από το μνημόνιο και τις δανειακές συμβάσεις, που ήταν το κλείσιμο της συμφωνίας, η πιστωτική γραμμή στήριξης, η σχέση μας με το ΔΝΤ και η συζήτηση για την ελάφρυνση του χρέους με τις οποιεσδήποτε εκδοχές του, τις παραμετρικές αλλαγές – κάτι που προβλέπεται από τη συμφωνία κορυφής στο Συμβούλιο του 2012.

Εσείς τώρα λέτε ότι μπαίνουμε σε μία περίοδο, η οποία δεν περιέχει μειώσεις μισθών και συντάξεων. Λέτε ότι μας τελείωσε το mail του Χαρδούβελι και είμαστε στην άλλη μέρα. Και λέω εγώ ότι κυνηγάτε ανεμόμυλους και σκιαμαχείτε, διότι το mail του Χαρδούβελι τελείωσε, επειδή εμείς δεν συμφωνήσαμε στις παράλογες απαιτήσεις των δανειστών μας, που μας ζηταγαν παραπέρα μειώσεις μισθών και συντάξεων. Είπαμε ότι αυτό δεν το έχει ανάγκη ο τόπος, δεν μπορούν να το υποφέρουν οι μισθωτοί εργαζόμενοι και συνταξιούχοι. Κι έτσι δεν πήγαμε στη συμφωνία.

Γιατί οι δανειστές μας -θυμίζω- ζητούσαν παραπάνω από όσα έπρεπε, θεωρώντας ότι δεν θα έχουν μία σταθερή κυβέρνηση να διαπραγματευθούν τον Ιούνιο. Αυτό πρόκυπτε, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή εσείς παραφράσατε τη συνταγματική εντολή της συναινετικής και επιδιώξατε την πτώση της κυβέρνησης μέσω της διαδικασίας της εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας.

Δεν λέτε λοιπόν σε αυτή την πρόταση, της οποίας μάς έχετε παρουσιάσει το περιτύλιγμα, αν θα έχουμε χρήμα από τους δανειστές μας, αν δηλαδή θα επιδιώξουμε να πάρουμε τις δόσεις που είναι φθηνότερες, ή θα πάρουμε χρήμα από την αγορά, που είναι ακριβότερο.

Ποιος θα το πληρώσει αυτό το κόστος; Οι τράπεζες θα το πληρώσουν; Η οικονομία θα το πληρώσει; Ο προϋπολογισμός θα το πληρώσει; Δεν λέτε τι επιπτώσεις θα έχει η οποιαδήποτε επιλογή στο τραπεζικό σύστημα, στην αγορά και την πραγματική οικονομία.

Δεν μας λέτε αν αυτή η εξάμηνη παράταση που ζητάτε θα είναι ένα εξάμηνο ομηνίας της ελληνικής κοινωνίας, της οικονομίας και της Κυβέρνησης ή θα είναι η αφετηρία ενός νέου μνημονίου, ενός τρίτου μνημονίου.

Βεβαίως μας παρουσιάσατε από την αρχική επιλογή των ισοσκελισμένων προϋπολογισμών μία πρόταση για πλεόνασμα 1,5%, ίσο δηλαδή με τους στόχους που είχε και πέτυχε ο προϋπολογισμός του 2014. Δεκτή αυτή η επιλογή. Είναι μία επιλογή που πάντα θέλαμε, που δεν μας επέτρεψαν οι συσχετισμοί της διαπραγμάτευσης να επιτύχουμε, διότι ήταν αρνητικοί οι συσχετισμοί. Θεωρώ όμως ότι είναι μία σωστή επιλογή η μείωση του πρωτογενούς πλεονάσματος, διότι ελευθερώνει πόρους, οι οποίοι μπορεί να πάνε στην πραγματική οικονομία ή να πάνε στην κοινωνική συνοχή.

Ερχόμαστε όμως στο τρίτο σημείο, που είναι ο λογαριασμός. Βγαίνει ο λογαριασμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, του 1,5% πρωτογενούς πλεονάσματος;

Λέω λοιπόν -και το ξέρετε, πιστεύω, πολύ καλά- ότι λόγω των εξελίξεων έχουμε μία μείωση εσόδων τον Δεκέμβριο και μία σημαντική μείωση εσόδων τον Γενάρη: τον μεν Δεκέμβριο έναντι του 2013 κατά περίπου 1 δισεκατομμύριο και το Γενάρη έναντι των στόχων του προϋπολογισμού περίπου 1 δισεκατομμύριο επίσης. Είναι συνολικά περίπου 2 δισεκατομμύρια. Αυτή τη μείωση των εσόδων πώς θα την αντιμετωπίσετε, όταν μας λέτε ότι θα έχουμε αυξήσεις δαπανών από διάφορες πολιτικές που προτείνετε, έστω αυτό το κουτσουρεμένο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης -γιατί δεν είναι ολοκληρωμένο- όταν μας λέτε ότι θα πάτε σε κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, τον οποίο θα αντικαταστήσετε με έναν φόρο περιου-

σίας, που όμως δεν τον έχετε οριοθετήσει, για να δούμε τι θα εισπράξετε, και όταν μας λέτε ότι θα πάτε σε αφορολόγητο των 12.000;

Άρα το ερώτημα είναι: Θα επιβαρύνετε τις κλίμακες της μεσαίας τάξης για να εισπράξετε τα ίδια ποσά από φόρο εισοδήματος; Διότι ο λογαριασμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απλός και λέει ότι έχει πρόβλεψη εσόδων 55,6 δισεκατομμυρίων και εξόδων 55,7 δισεκατομμυρίων. Αυτός είναι ο λογαριασμός.

Φέρτε μας, λοιπόν, από το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης ένα φύλλο χαρτί με τα έσοδα, τα έξοδα και από πού θα τα εισπράξετε. Κάτι τέτοιο δεν μας το έχετε φέρει κι εμείς φοβόμαστε ότι αυτός ο λογαριασμός δεν βγαίνει, ότι θα πέσετε έξω ή ότι θα αναγκαστείτε να επιβαρύνετε κι άλλο τη μεσαία τάξη και άλλες κοινωνικές ομάδες που επιβίωσαν της κρίσης ή, σε τελική ανάλυση, να μην υλοποιήσετε τους στόχους σας.

Το τέταρτο σημείο είναι ότι δεν έχετε κανένα σχέδιο για την πραγματική οικονομία, τη ρευστότητα και την ανταγωνιστικότητα. Ακούσαμε τόσα πολλά εδώ, ακούσαμε λεπτομέρειες και κοινοτοπίες, όπως, παραδείγματα χάριν, ότι θα μειώσει ο Πρωθυπουργός τους αστυνομικούς στο Μέγαρο Μαξίμου –γνωστά πράγματα- και τους οργανισμούς των Υπουργείων. Εγώ τα έχω ακούσει χιλιάδες φορές. Κάθε καινούργιος Υπουργός και κάθε Πρωθυπουργός τα ίδια λέει. Όμως δεν μας είπε το σχέδιο της παραγωγικής ανασυγκρότησης, δεν μας είπε για την ανταγωνιστικότητα. Κρατάει την αγορά σε αναμονή και ανασφάλεια. Δεν έχει σχέδιο για τη ρευστότητα, για την αντιμετώπιση του εμπορικού ισοζυγίου.

Ο αγροτοδιατροφικός τομέας, που είναι το συγκριτικό πλεονέκτημα της χώρας μας και που βελτίωσε το ισοζύγιο εμπορικών των συναλλαγών τα τελευταία χρόνια, απουσίαζε παντελώς από τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού. Επιχείρησε κάτι να πει ο κ. Λαφαζάνης και είπε ότι τα υπόλοιπα θα μας τα πει ο κ. Αποστόλου. Περιμένουμε.

Προσέξτε τώρα. Πάμε στις μεταρρυθμίσεις. Ποιες είναι οι μεταρρυθμίσεις στις οποίες αναφερθήκατε; Οι μεταρρυθμίσεις στις οποίες αναφερθήκατε είναι μεταρρυθμίσεις που δεν έχουν καμμία πνοή, καμμία προοδευτική κατεύθυνση. Πού είναι, λοιπόν, το σχέδιο της προοδευτικής διακυβέρνησης που θα ακολουθήσει στη μεταμνημονιακή Ελλάδα; Εμείς είχαμε παρουσιάσει ένα σχέδιο και περιμέναμε ότι μία καινούρια αριστερή κυβέρνηση τουλάχιστον θα έχει την έμπνευση των αλλαγών στο πολιτικό σύστημα, οι οποίες θα ενσωματώνονταν σε μία συνταγματική αλλαγή.

Έχει μιλήσει ο κ. Κατρούγκαλος, όχι σήμερα εδώ. Στον δημόσιο λόγο του, ο Πρωθυπουργός όμως δεν είπε τίποτα. Τα ξεχάσατε; Πού είναι οι αλλαγές που πρέπει να γίνουν στην αποκέντρωση, στη μεταφορά αρμοδιοτήτων και πόρων στην αυτοδιοίκηση; Γιατί είστε φοβικοί; Τι φοβάστε; Φοβόσαστε τον συντηρητισμό των συνεταίρων σας στην Κυβέρνηση, των ΑΝΕΛ; Φοβάστε τη θρυσυαλλία που μπορεί να σπάσει και να διαταράξει την Κυβέρνηση; Δεν μας ενδιαφέρει εμάς η Κυβέρνηση. Εμάς μας ενδιαφέρει η Ελλάδα, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Όμως πρέπει να τολμήσετε να προχωρήσετε μπροστά.

Δεν ακούσαμε τίποτα, επίσης, για όλα αυτά που έχουν να κάνουν με το πολιτικό σύστημα, την απλή αναλογική. Ποια είναι η Αριστερά; Είδα έναν τίτλο σήμερα που λέει: «Άρωμα Αριστεράς στις Προγραμματικές Δηλώσεις». Βεβαίως, αναφέρθηκε στους ξενοφοβικούς, αναφέρθηκε στα σύμφωνα συμβίωσης. Θα τα ψηφίσουμε. Ήταν δικές μας πολιτικές.

Παραδώσαμε, κύριε Υπουργέ, το σχέδιο για την ιθαγένεια σε εσάς. Το παρέδωσε ο κ. Ντόλιος, μετά από πάρα πολύ σκληρή διαπραγμάτευση με τη Νέα Δημοκρατία και περιμένουμε να το φέρετε να το ψηφίσουμε και να δούμε και τι θα κάνουν οι εταίροι σας. Εμείς σε αυτές τις αλλαγές θα είμαστε εδώ παρόντες με ένα θετικό πρόσημο, όπως κάναμε πάντα.

Τι μας παρουσιάσατε ως αλλαγές και μεταρρυθμίσεις; Το νέο εργαλείο του ΟΟΣΑ. Και –προσέξτε- διαβάζω σήμερα από την εφημερίδα «Η ΑΥΓΗ», για να μην πείτε ότι τα έβγαλα από το κεφάλι μου: «Το toolkit θα το μεταφράσουμε ως tailor made...». Αυτό σημαίνει «το κουστούμι του ράφτη». Δηλαδή θα μας ράψετε ένα κουστούμακι. Βρήκαμε τον ράφτη και μας λείπει τώρα ο κουρέας! Επαναλαμβάνω ότι είναι ο δεκάλογος της εφημερίδας «Η

ΑΥΓΗ» για τις μεταρρυθμίσεις που θα προσαρμόσει ο κ. Γκουρία του ΟΟΣΑ σε ό,τι αφορά την Ελλάδα.

Λέω, λοιπόν, ότι με βάση αυτό το πλαίσιο έχω την εκτίμηση ότι δεν αντιμετωπίζετε τα ουσιαστικά προβλήματα, αυτά που έχει ανάγκη ο τόπος, μιας μεγάλης ανατροπής, που θα ήταν αποτέλεσμα μιας αριστερής κυβέρνησης.

Συμπερασματικά, λοιπόν, η κριτική μας γι' αυτά που ακούσαμε και από αυτά που δεν ακούσαμε είναι η εξής: Σε ό,τι αφορά τα μεγάλα θέματα ακούσαμε γενικόλογες κοινοτοπίες και επαναλήψεις. Πάρα πολύ κουράζουν αυτά. Σε ό,τι αφορά τα δευτερεύοντα είδαμε αναλυτική αντιμετώπιση, όπως πόσα αυτοκίνητα θα πάρουμε από τους Βουλευτές, πόσους αστυνομικούς από τους Υπουργούς και όλα αυτά, τα οποία τα έχουμε ακούσει χιλιάδες φορές και έχουν κουράσει τον κόσμο. Σε ό,τι αφορά το ολοκληρωμένο σχέδιο της διαπραγμάτευσης, είδαμε το περιτύλιγμα. Το περιεχόμενο δεν το έχουμε δει ακόμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό μπορώ να έχω; Είναι ενοχλητικό το κουδούνι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Βεβαίως. Όσο θέλετε. Η ανοχή του Προεδρείου είναι στη διάθεσή σας. Μετά όμως θα σας αναλύσω...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Δεν θέλω παραπάνω ανοχή. Εγώ είμαι υποστηρικτής της τήρησης του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ωραία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ: Λέω, λοιπόν, ότι σε ό,τι αφορά το μεταρρυθμιστικό σχέδιο είναι χωρίς πνοή και προοδευτική κατεύθυνση.

Επαναλαμβάνω, όμως, ότι εμείς ευχόμαστε να πετύχει η Κυβέρνηση. Θα τη στηρίξουμε, παρ' ό,τι δεν μας το ζητήσατε, παρ' ό,τι δεν αποδεχθήκατε την πρότασή μας για εθνική επιτροπή διαπραγμάτευσης, που την επαναλαμβάνουμε από το 2012.

Φυσικό είναι, με βάση αυτά που είπα, ότι δεν θα ψηφίσουμε τις Προγραμματικές Δηλώσεις. Θα ψηφίσουμε, όμως, τη συμφωνία, όταν τη φέρετε εδώ. Θα ψηφίζουμε τις προοδευτικές αλλαγές, όταν θα τις φέρνετε.

Δεν είμαστε ίδιοι, κύριοι συνάδελφοι.

Σου θυμίζω, αγαπητέ κύριε Λαφαζάνη, ότι θα σας κυνηγάει το ότι δεν ψηφίσατε το άνοιγμα των λογαριασμών. Μιλάτε για την πιο μεγάλη αλλαγή που θα παρουσιάσετε στους εταίρους μας, την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς. Ξεχνάτε να πείτε ότι η πιο μεγάλη αλλαγή ήταν το άνοιγμα των λογαριασμών, κάτι που έγινε για πρώτη φορά στην Ελλάδα, έγινε από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και δεν το ψηφίσατε.

Εμείς, λοιπόν, θα ψηφίζουμε αλλαγές σ' αυτήν την κατεύθυνση. Θα ψηφίζουμε, γιατί είμαστε δύναμη ευθύνης και πληρώσαμε το κόστος, γιατί είμαστε δύναμη ευθύνης.

Ευχόμαστε –επαναλαμβάνω- χάρη στους κόπους και τις θυσίες του ελληνικού λαού, για τις οποίες εμείς συμβάλουμε με το πρόγραμμά μας, ώστε να υπάρξουν αποτελέσματα να πάνε καλά τα πράγματα, να φέρετε κάτι καλύτερο. Δεν θα σας επιτρέψουμε, όμως, να οικειοποιηθείτε αυτές τις θυσίες και αυτούς τους κόπους του ελληνικού λαού, τις δικές μας προσπάθειες, τις δικές μας ιδέες και τις πολιτικές που βρήκατε έτοιμες και ιδίως το γεγονός ότι αυτήν τη στιγμή μπορείτε και διαπραγματεύεστε επειδή η Ελλάδα είναι όρθια. Διότι, αν δεν ήταν όρθια, αλλιώς θα ήταν τα πράγματα. Σκεφθείτε τι συνέβαινε το 2009, όταν η Ελλάδα είχε έλλειμμα 36 δισεκατομμύρια και τώρα έχει πρωτογενές πλεόνασμα, με βάση το οποίο μπορούμε να συζητάμε και να διαπραγματευόμαστε.

Καλή σας επιτυχία, λοιπόν!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσοκού.

Για την αποκατάσταση των πραγμάτων και την ενημέρωση του Σώματος, επειδή, κύριε συνάδελφε, ξεκινήσατε μιλώντας εκ μέρους της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας, του ΠΑΣΟΚ, και λέγοντας ότι δείχνετε μία ανοχή στη μη τήρηση του χρόνου –υποθέτω από τον εαυτό σας,- ενημερώνω για τη διαφάνεια ότι έχουν μι-

λήσει από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα οι εξής Βουλευτές: Ο κ. Γρηγοράκος από τα επτά λεπτά που εδικαιούτο μίλησε εννέα λεπτά και πενήντα οκτώ δευτερόλεπτα. Η κ. Φώφη Γεννηματά από τα επτά λεπτά που εδικαιούτο μίλησε οχτώ λεπτά και δεκαεπτά δευτερόλεπτα και ήταν η πιο συνεπής με τον χρόνο. Ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος από τα επτά λεπτά που εδικαιούτο μίλησε δεκατρία λεπτά και σαράντα δύο δευτερόλεπτα και όταν τον διέκοψα, διαμαρτυρήθηκε. Ο κ. Κεγκέρογλου Βασίλειος, αν και δεν ήταν χθες παρών, και τον οποίο διευκολύναμε για να μιλήσει σήμερα με απόφαση του Προεδρείου και κατόπιν αιτήματος του κ. Λοβέρδου, από τα επτά λεπτά που εδικαιούτο μίλησε δέκα λεπτά και σαράντα επτά δευτερόλεπτα. Ο Αρχηγός του κόμματός σας, ο κ. Βενιζέλος, από τα δεκαπέντε λεπτά που εδικαιούτο μίλησε τριάντα ένα λεπτά και πενήντα τρία δευτερόλεπτα. Εσείς από τα δώδεκα λεπτά που εδικαιούσθε, μιλήσατε δεκατέσσερα λεπτά και είκοσι τέσσερα δευτερόλεπτα. Τέλος, το ΠΑΣΟΚ μιλάει με έναν Βουλευτή σε κάθε κύκλο των δεκατριών Βουλευτών, ενώ το ποσοστό του είναι αναλογικό για να μιλάει με έναν Βουλευτή κάθε είκοσι Βουλευτές.

Άρα νομίζω ότι καλό είναι να υπάρχει ένας αυτοπεριορισμός στην κριτική σε σχέση με το πόση ελευθερία αφήνει το Προεδρείο, διότι της ελευθερίας αυτής απολαμβάνουν όλοι οι Βουλευτές και αυτή είναι και η πρόθεσή μας.

Τον λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παφίλης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Μπαίνω στον πειρασμό να πω ότι αν δεν ήμασταν κι εμείς εδώ μέσα, η συνεδρίαση θα ήταν ανταλλαγή συγχαρητηρίων ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και στον ΣΥΡΙΖΑ, στο ΠΑΣΟΚ και στον ΣΥΡΙΖΑ, στο Ποτάμι και στον ΣΥΡΙΖΑ, βεβαίως με ορισμένες παρενθέσεις, πιέσεις κ.λπ., σε ό,τι αφορά την επερχόμενη συμφωνία.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Από τώρα ενοχλείστε; Σκεφθείτε αργότερα τι θα γίνει.

Ο Γενικός Γραμματέας του κόμματός μας Δημήτρης Κουτσούμπας, όπως κι οι Βουλευτές του ΚΚΕ που μίλησαν μέχρι τώρα, τοποθετήθηκαν στις προγραμματικές δηλώσεις. Εγώ θα ήθελα να ξεκινήσω από τη νέα συμφωνία που φαίνεται ότι έχει επιτευχθεί. Εκτός εάν διαψευστεί το επίσημο όργανο του ΣΥΡΙΖΑ και όλες οι εφημερίδες, οι οποίες γράφουν περίπου τα ίδια και επικαλούνται –και μάλλον σωστά– πηγές από το Υπουργείο Οικονομικών. Θα είναι μια νέα συμφωνία, που θα έχει μεταβατικό πρόγραμμα εξαμηνιαίας διάρκειας, ανεξαρτήτως του πώς θα λέγεται. Άλλωστε, ο κ. Βαρουφάκης το είπε: «Δεν μας ενδιαφέρει το όνομα», αν θα είναι δηλαδή, τεχνική παράταση του μνημονίου ή συμφωνία-γέφυρα. Βέβαια, μπαίνω στον πειρασμό να κάνω και εδώ ένα σχόλιο. Συμφωνία-γέφυρα προωθείτε, πάντως συμφωνία-γέφυρα είχατε και από τον κ. Μητσοτάκη χθες καθαρά, όπως επίσης και πολλά συγχαρητήρια. Από άποψη ουσίας είναι το ίδιο, ανεξαρτήτως του πώς θα ονομάζεται, αν θα λέγεται «νέο μνημόνιο», «παράταση του μνημονίου», «συμφωνία-γέφυρα», κ.λπ..

Τι προβλέπουμε, από όσα τουλάχιστον ξέρουμε και έχουμε ακούσει και με τα ίδια μας τα αυτιά: Πρώτον, το μνημόνιο κατά τα 2/3 ή το 70% παραμένει και το 1/3 θα αντικατασταθεί από ισόδυναμα μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα. Συνήθως –μακάρι να κάνουμε λάθος– όταν ακούμε «μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα», αντιλαμβάνομαστε νέα αντιλαϊκά μέτρα. Λέω: Μακάρι να κάνουμε λάθος. Η συμφωνία αυτή θα είναι υπό την αιγίδα του ΟΟΣΑ –όλοι οι φιλεργατικοί παγκόσμιοι οργανισμοί!– θα είναι με τη στήριξη του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Άλλο φιλανθρωπικό ίδρυμα για τους εργαζόμενους! Εμείς, λοιπόν, λέμε στους εργαζόμενους: «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας!».

Αλήθεια, πού πήγαν οι διακηρύξεις περί κατάργησης του μνημονίου; Όπως ήρθε, λέγατε, έτσι θα φύγει: με έναν νόμο και με ένα άρθρο. Κάνω λάθος;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Με ένα άρθρο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Πού είναι; Αυτό είναι; Εδώ, όμως, τώρα έχουμε προχωρημένα πράγματα. Το διαχωρίζουμε: 70% είναι καλό, φιλεργατικό δηλαδή, φιλολαϊκό, και 30% τοξικό. Πάντως χρεϊς πιστεύουμε –για να μιλήσω με τέτοιους όρους, επειδή τους χρησιμοποιεί πολύ ο κύριος Υπουργός Οικονομικών– ότι

όταν έχεις 30% τοξικότητα, όλο το μείγμα είναι τοξικό. Αυτή είναι η δική μας άποψη.

«Επειδή, λοιπόν, είμαστε σώφρονες άνθρωποι», είπε ο κ. Βαρουφάκης, «θα δεχθούμε βεβαίως και δεν έχουμε καμμία αντίρρηση για την εφαρμογή του 70%». Αυτά λέγατε στον λαό παλιότερα; Το αντίθετο. Τι λέγατε; Λέγατε ότι το μνημόνιο είναι καταστροφή, ότι το μνημόνιο είναι λαίλαπα, είναι Αρμαγεδδώνας –και έτσι είναι, όντως– και επομένως δεν χωράει καμμία συζήτηση. Ένα πράγμα χωράει: να καταργηθεί με έναν νόμο.

Εμείς δεν λέμε ότι κάνετε κωλοτούμπα, γιατί την έχετε κάνει ήδη εδώ και πολύ καιρό. Λέμε, όμως, ότι δεν μπορεί να λέτε στον λαό ότι το μνημόνιο διαχωρίζεται σε καλό και σε κακό.

Αυτό, κατά τη γνώμη μας, είναι κοροϊδία. Γιατί; Γιατί το μνημόνιο έχει μια ενιαία φιλοσοφία – κάτι που λέγατε και εσείς.

Τι είναι το μνημόνιο; Είναι ένα πακέτο αντιλαϊκών, βάρβαρων μέτρων που εφαρμόζονται ξεχωριστά και ανάλογα με τη χώρα, σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες σήμερα. Όμως εδώ ήρθε απότομα, γρήγορα, τσακίζοντας κυριολεκτικά τους εργαζόμενους και είχε έναν στόχο: Να φορτώσει κατ' αρχάς την κρίση σε αυτούς που δεν φταίνε, στους εργαζόμενους, να τους εξαθλιώσει και να δημιουργήσει προϋποθέσεις ανάκαμψης της καπιταλιστικής οικονομίας και των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου. Έτσι δεν είναι, κύριε Κατρούγκαλε; Έτσι λέγατε, ή τέλος πάντων περίπου τα ίδια.

Επομένως δεν μπορείς να το διαχωρίσεις, γιατί αντικειμενικά έχει φιλοσοφία. Ακόμα και εάν διαφωνούμε στα επιμέρους, έχει μια τέτοια φιλοσοφία.

Τώρα τι έγινε; Έχει φιλοσοφία να μειώσει την τιμή της εργατικής δύναμης, να την απαξιώσει τελείως, για να μπορέσει να επενδύσει το κεφάλαιο. Αφήστε τα αυτά που λέτε, γιατί τα διαβάζουμε όλοι εδώ και πολλά χρόνια. Αφήστε τα αυτά, ότι η ανταγωνιστικότητα δεν εξαρτάται από το εργατικό κόστος. Εξαρτάται και πολύ μάλιστα και εάν θέλετε να το αναλύσουμε αυτό.

Δεύτερον, έχει τη φιλοσοφία να εξαφανίσει όσο το δυνατόν περισσότερο τον κοινωνικό τομέα για δύο λόγους: Ο ένας είναι για να μην πληρώνει εκεί το κράτος, αλλά να εξοικονομήσει χρήματα για να χρηματοδοτεί τους επιχειρηματίες και το μεγάλο κεφάλαιο και ο δεύτερος για να ανοίξει πεδίο επένδυσης στον κοινωνικό τομέα.

Επειδή, λοιπόν, ακούσαμε εδώ πολλά πράγματα, πείτε μας: Θα καταργήσετε τα φροντιστήρια; Θα καταργήσετε την ιδιωτική υγεία; Για να δούμε, δηλαδή, πόση αξία έχουν οι διακηρύξεις, για παράδειγμα –δεν λέω ονόματα– του Υπουργού Παιδείας, ότι είμαστε υπέρ της δημόσιας, δωρεάν παιδείας. Θα τα καταργήσετε αυτά; Θα καταργήσετε τους ιδιώτες γενικά στον τομέα της υγείας; Όχι.

Τρίτον, το μνημόνιο είχε σκοπό τις ιδιωτικοποιήσεις και ορισμένα άλλα μέτρα. Αυτό ήταν το μνημόνιο.

Τώρα, λοιπόν, τι έγινε το μνημόνιο που ήταν τέτοιο, «βάρβαρο»; Δεχόμαστε το 70% των μέτρων–δεν ξέρουμε βέβαια και ποια είναι αυτά– και απορρίπτουμε τα τοξικά! Το μνημόνιο δεν είναι κατάλογος μέτρων, που παίρνεις τα εβδομήντα και τα τριάντα τα αφήνεις. Έχει ενιαία φιλοσοφία, αυτή που σας είπα και δεν φαντάζομαι ότι κανένας, σοβαρός τουλάχιστον, αναλυτής μπορεί να το αμφισβητήσει. Άρα πάει το μνημόνιο. Πάει η δέσμευση.

Δεύτερον, είπατε «δεν διαπραγματευόμαστε με την τρόικα, αλλά με τους θεσμικούς εταίρους». Ειλικρινά, μας δουλεύετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Τώρα το κατάλαβες;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Γιατί τέτοιο πράγμα είναι. Τι πάει να πει «δεν διαπραγματευόμαστε με την τρόικα, αλλά με τους θεσμικούς εταίρους»; Ποιοι είναι οι θεσμικοί εταίροι; Η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ένα τρίτο της τρόικας, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το άλλο ένα τρίτο, και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Διαπραγματεύεστε και με τους τρεις ξεχωριστά, λέτε, αλλά όχι με όλους μαζί. «Όχι Γιάννης, αλλά Γιαννάκης», ή με δύο ή με ένα «ν», όπως αρέσει του κυρίου Υπουργού Οικονομικών.

Άρα εμείς λέμε ότι η συμφωνία που φαίνεται –δεν θέλω να την αναλύσω– και που δημοσιεύεται, κινείται στον ίδιο δρόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, στον ίδιο δρόμο που ευρωπαϊκό μονόδρομο, όπως θα πω παρακάτω, στον ίδιο δρόμο που έφερε

τους εργαζόμενους εδώ. Βέβαια μπορεί να εξασφαλιστούν και μερικά ψίχουλα, τα οποία έτσι ή αλλιώς και με την προηγούμενη Κυβέρνηση είχαν διασφαλιστεί σε έναν βαθμό και πιθανόν να δοθούν και περισσότερα, για να μην είμαστε απόλυτα ίδιοι.

Εμείς, λοιπόν, θα πούμε στον ελληνικό λαό: καμμία επανάσταση. Αντιλαμβάνομαστε πάρα πολύ καλά και περισσότερο από ορισμένους άλλους ότι ο ελληνικός λαός πανηγυρίζει -όσο πανηγυρίζει- ή χαίρεται, διότι έφυγε μια κυβέρνηση που του έκανε τον βίο άβιωτο, που τον έστειλε κυριολεκτικά στην κόλαση. Το καταλαβαίνουμε πάρα πολύ καλά.

Όμως, θέλουμε να πούμε το εξής. Το ερώτημα δεν είναι να φύγει μια κυβέρνηση, αλλά να φύγει η πολιτική που ακολούθησε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Η πολιτική που ακολούθησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις στον ίδιο δρόμο κινήθηκε, στον δρόμο του ευρωμονόδρομου, στον δρόμο της καπιταλιστικής ανάπτυξης.

Γι' αυτό λέμε, λοιπόν, στον ελληνικό λαό, στον εργαζόμενο που νιώθει μια ανακούφιση -και αυτό είναι φυσιολογικό και ανθρώπινο και εμείς το αντιλαμβανόμαστε- να μην εφησυχάζει, αλλά το αντίθετο. Δεν έρχονται μέρες καλές και ωραίες, που ορισμένοι τις περιγράφουν με οίστρο, -και είναι κατανοητό από ανθρώπινης πλευράς. Έρχονται δύσκολες μέρες, γιατί το μνημόνιο έφυγε, αλλά οι νόμοι είναι εδώ, γιατί αυτοί που οδήγησαν τον λαό, τους εργαζόμενους στην κόλαση όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε όλο τον κόσμο -και σταματήστε επιτέλους αυτό το ευρωπαϊκό παραμύθι, το 20% των κατοίκων των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ζει κάτω από το κατώτατο όριο της φτώχειας- οι παράγοντες που τον οδήγησαν στην κόλαση είναι εδώ.

Το θέμα δεν είναι μόνο ότι είναι εδώ, είναι κι ότι δεν αμφισβητούνται, κύριε Βούτση, ούτε από εσάς ούτε από κανέναν άλλο. Με αυτούς πάτε να λύσετε τα προβλήματα, με αυτούς που έστειλαν τον κόσμο στην κόλαση.

Είναι, λοιπόν, ακήρυχτος πόλεμος. Έτσι δεν λέτε; Συμφωνούμε. Εμείς λέμε ότι είναι κηρυγμένος ο πόλεμος που έφερε την ανθρωπιστική κρίση που λέτε. Εμείς δεν δεχόμαστε αυτόν τον όρο, είναι αφηρημένος γενικά. Όμως, για χάρη της συζήτησης να τον δεχθούμε. Πράγματι, είναι πόλεμος ακήρυχτος, σκληρός, απάνθρωπος πόλεμος, με θύματα εκατομμύρια εργαζόμενους. Τι πόλεμος είναι αυτός, αλήθεια; Εμείς λέμε ότι είναι ταξικός πόλεμος, σκληρός και βάρβαρος.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι τα μνημόνια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μη βιάζεστε, κυρία συνάδελφε.

Εμείς λέμε ότι είναι επίθεση του κεφαλαίου σε αυτές τις συνθήκες της κρίσης και σε αυτό το επίπεδο ανάπτυξης του καπιταλισμού. Και εδώ πρέπει, αν συμφωνούμε, να...

Συμφωνούμε, κυρία Φωτίου;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τι είπα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Συμφωνούμε.

Ποιος, λοιπόν, πολεμάει ποιον; Ποιος είναι ο αντίπαλος;

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εγώ είπα «τα μνημόνια».

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Οι παθογένειες του συστήματος; Τέτοια λένε. Αντίπαλος ποιος είναι; Ποια είναι τα στρατόπεδα; Να τα προσδιορίσουμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο αντίπαλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Αυτά -ξέρετε- τώρα ούτε στις συνελεύσεις του πρώτου έτους της Νομικής δεν λέγονταν. Ούτε εκεί! Ούτε στο πρώτο έτος της Νομικής!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Εξυπνάδες!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, να μη διακόπτεται ο ομιλών!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δηλαδή όταν ήμασταν όλοι «ψαρωμένοι» για να μιλήσουμε, πετάγαμε και κανένα τέτοιο.

Γι' αυτό, λίγη σοβαρότητα δεν βλάπτει.

Ποια είναι τα στρατόπεδα; Εμείς λέμε, λοιπόν, καθαρά -και το είπαμε από την αρχή- ότι είναι κρίση του καπιταλισμού γνήσια, original, σε απλά ελληνικά!

Εσείς τι λέγατε; «Φούσκες» του Χρηματιστηρίου -τα θυμάστε;- χρηματοπιστωτική κρίση κ.λπ.. Τα θυμάστε όλα αυτά;

Άρα να προσδιορίσουμε ποιοι είναι οι αντίπαλοι. Γιατί δεν τους κατονομάζετε εδώ μέσα; Τη λέξη «καπιταλισμός» δεν την άκουσα από κανέναν, εκτός και αν κάνω λάθος. Αν κάποιος την είπε, να με συγχωρήσει. Πάντως από πλευράς Κυβέρνησης δεν ειπώθηκε. Και γνωρίζομαστε όλοι εδώ.

Ποιοι είναι, λοιπόν, οι αντίπαλοι; Εμείς λέμε καθαρά ότι από τη μια μεριά είναι η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα και από την άλλη είναι τα μονοπώλια, το κεφάλαιο και οι ιμπεριαλιστικές ενώσεις τους, δηλαδή η Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, το ΝΑΤΟ, ο ΟΟΣΑ και όλα τα υπόλοιπα. Αυτοί είναι οι πραγματικοί αντίπαλοι. Αυτοί έφεραν τον κόσμο στην κόλαση. Γιατί δεν τους ονομάζετε;

Αν έχουμε άδικο, θα θέσουμε σε όλους και στη Νέα Δημοκρατία -μη χαίρεστε, κύριοι συνάδελφοι- το εξής ερώτημα: Το 1%, λοιπόν, του παγκόσμιου πληθυσμού, σύμφωνα με στοιχεία των Αμερικανών, κατέχει το 99% του παγκόσμιου πλούτου και το 99% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει το 1% και ψάχνετε όλοι σας για παθογένειες; Τόσο μεγάλη αθώωση του καπιταλιστικού συστήματος γίνεται; Να μην τολμάτε να πείτε ότι είναι βαρβαρότητα, ότι πλέον έχει σαπίσει, ότι στέλνει την ανθρωπότητα στην κόλαση και ότι πρέπει να ανατραπεί, αλλά να λέτε έμμεσα ή άμεσα ότι θα το διαχειριστούμε καλύτερα;

Αυτή είναι η βασική αντίθεση και αυτή πρέπει να λυθεί. Αυτή η αντίθεση θα λυθεί με σκληρή ταξική πάλη και με ανατροπή, με κοινωνική επανάσταση. Αλλιώς, αυτή η αντίθεση δεν λύθηκε ποτέ στην ιστορία. Αυτή είναι η γνώμη μας και επιβεβαιώνεται από την ίδια την πραγματικότητα.

Και για να υπάρξει λαϊκή κυριαρχία, αυτό δεν μπορεί να γίνει με διάφορες κορόνες, αλλά μόνο όταν αυτοί που παράγουν τον πλούτο, δηλαδή οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα, τον πάρουν και τον διαχειριστούν οι ίδιοι και οικοδομήσουν μια άλλη κοινωνία.

Εδώ, λοιπόν, δεν χωράνε διλήμματα. Δεν μπορεί να είσαι και με τους δύο. Ή θα είσαι με τους εργαζόμενους και τον λαό ή θα είσαι με τα μονοπώλια.

Ο κ. Μπαλτάς -θα μου επιτρέψετε- χθες ανέφερε ότι ο Μαρξ είπε ότι η εργατική τάξη θα απελευθερώσει και τους καταπιεστές της.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή.)

Θα ήθελα την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε. Αν θέλετε, δώστε μου και τον χρόνο της δευτερολογίας μου, για να μην ξαναμιλήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Παφίλη, έκανα λάθος και σας έβαλα δεκαπέντε λεπτά, ενώ έχετε δώδεκα. Έχετε την ανοχή του Προεδρείου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ωραία.

Λέμε, λοιπόν, στον κ. Μπαλτά ότι κάτι άλλο είπε ο Μαρξ και δεν είπε αυτό, εκτός εάν τον διαβάζουμε επιλεκτικά. Ο Μαρξ είπε: «Δεν ανακάλυψα εγώ την ταξική πάλη. Αυτό το έκαναν αστοί φιλόσοφοι».

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν είπα αυτό!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το καινούργιο που φέρνει η θεωρία μας -θα σας πω και τη σελίδα, θα ξαναγυρίσουμε στα πανεπιστήμια πάλι- είναι ότι, για να οικοδομηθεί μία αταξική κοινωνία, αναγκαστικά πού οδηγεί η πάλη των τάξεων; Να σας πω την απαγορευμένη λέξη; Στη δικτατορία του προλεταριάτου. Αυτά είπε ο Μαρξ. Δεν είπε ότι η εργατική τάξη θα απελευθερώσει την αστική τάξη. Είπε ότι προϋπόθεση για να γίνει αυτό είναι να τσακιστεί η αστική τάξη. Δεν εννοώ ως πρόσωπα, αλλά ως τάξη. Αυτή είναι, κατά τη γνώμη μας, η καθοριστική πλευρά.

Το ένα θέμα, λοιπόν, είναι ότι δεν μπορείς να κάνεις φιλολαϊκή πολιτική, όταν την οικονομία την έχουν οι καπιταλιστές. Έχει κανένας άλλος άλλη συνταγή; Όπου δοκιμάστηκε πού κατέληξε; Στον πιο άγριο καπιταλισμό.

Δεύτερο θέμα είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα τα πω λίγο γρήγορα, αν και δεν θα ξαναμιλήσω. Οπότε μπορώ να χρησιμοποιήσω τον χρόνο μου, εάν μου επιτρέψει το Προεδρείο. Όταν ξεκινάς με τη θέση ότι είναι αδιαπραγμάτευτη -για τον λαό εννοώ- η θέση μας μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει να εξη-

γήσεις στον λαό και τι σημαίνει.

Τι είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση; Πέρασαν πολλά χρόνια από το 1980 και μετά με τη Συμφωνία του Μάαστριχτ και όλα τα υπόλοιπα. Τι λέγαμε εμείς; Ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένωση καπιταλιστικών χωρών και έχει στόχο να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Όταν ψηφιζόταν η Συνθήκη του Μάαστριχτ, μας είπατε «πολιτικά καθυστερημένους» μέσα σε αυτήν την Αίθουσα –ήμουν εισηγητής τότε- γιατί είπαμε ότι θα οδηγήσει σε βαρβαρότητα.

Σήμερα τι έχετε να πείτε στον λαό, που τόσα χρόνια τού λέτε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος, ότι υπάρχει η Ευρωπαϊκή Ένωση και μόνο; Τι δείχνει η εμπειρία σήμερα; Δεν μιλάμε τώρα με προβλέψεις, αν και αυτές έχουν μεγάλη σημασία για τα πολιτικά κόμματα. Υπάρχει σήμερα σοβαρός άνθρωπος που να μπορεί να ισχυριστεί ότι είναι φιλολαϊκή η Ευρωπαϊκή Ένωση;

Όταν, λοιπόν, σέβασαι την αντιδραστική Ευρωπαϊκή Ένωση, την Ευρωπαϊκή Ένωση του κεφαλαίου, όταν υποτάσσεται σε αυτήν, υποχρεωτικά δεν θα εφαρμόσετε ευρωπαϊκές οδηγίες; Τι θα κάνετε; Θα τις εφαρμόζετε. Ειπώθηκε και στις Προγραμματικές Δηλώσεις.

Δεν λέτε συνέχεια ότι «δεν αμφισβητούμε το θεσμικό πλαίσιο»; Ποιο είναι το θεσμικό πλαίσιο; Είπε ο κ. Χουντής ότι «διαφωνούμε με το θεσμικό πλαίσιο». Ε, και λοιπόν; Βάζεις και έναν αστερίσκο. Είσαι, όμως, υποχρεωμένος, όταν λες ότι «σέβομαι και ακολουθώ την Ευρωπαϊκή Ένωση», να εφαρμόσεις την πολιτική της ανταγωνιστικότητας και της εξυπηρέτησης συμφερόντων του κεφαλαίου. Ας μην αναλύω πάρα πολλά πράγματα.

Άρα το βασικό πολιτικό πρόβλημα για να υπάρξει διέξοδος, κατά τη γνώμη του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, είναι η έξοδος από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτοί που παράγουν τον πλούτο να τον πάρουν στα χέρια τους, δηλαδή λαϊκή εξουσία και κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής.

Αυτό συζητιέται σήμερα; Όχι. Ακούσαμε για ανατροπές, για πολλά πράγματα. Έγινε καμμία κουβέντα εδώ, έστω και για να προετοιμάζεται ο κόσμος από το κυβερνών κόμμα; Δεν λέω, βεβαίως, από τους συμμάχους, όχι γιατί υποτιμώ, αλλά γιατί έχουν μία συγκροτημένη άποψη. Έγινε καμμία τέτοια συζήτηση; Ακούσατε τίποτα, εκτός από κάποιον που είπε για τον σοσιαλισμό; Αυτή η κουβέντα γίνεται σήμερα εδώ; Για να αλλάξει, δηλαδή, η εξουσία, για να υπάρξει φιλολαϊκή λύση; Θα πει, όμως, κανένας: Καλά, εκεί τα παραπέμπετε όλα;

Ήθελα από αυτό το Βήμα να πω -δεν το κάναμε, αλλά θα το κάνουμε τώρα- το εξής: Σε όσους τολμούν να μας πουν ότι δεν ενδιαφερόμαστε για το σήμερα, να σταματήσουν γιατί αυτό είναι τουλάχιστον ανήθικο. Γιατί οι κομμουνιστές –με τις αδυναμίες, με τα προβλήματά τους- λιώνουν τα παπούτσια τους, ξενυχτάνε έξω από τα εργοστάσια, διαθέτουν τον ελεύθερο χρόνο τους, αφήνουν τα παιδιά τους, κάνουν κάποιες σύγχρονες θυσίες –ίσως μικρότερες από αυτές που έκαναν οι παλιότερες γενιές- για να μπορούν να ξεσηκώνουν τον κόσμο, όταν άλλοι παίρνουν άδειες ασθένειας και δεν συμμετέχουν καν στην απεργία. Και αυτά τα λέω γενικά.

Επομένως, ενδιαφερόμαστε, παλεύουμε κάθε μέρα για το παραιμικό, το μικρότερο πρόβλημα. Αυτή είναι η ιστορία μας. Ενδιαφερόμαστε και για το πιο μικρό πρόβλημα που υπάρχει και μακάρι ο κόσμος να ανακουφίζεται. Γιατί όσο ο κόσμος με την πάλη του αντιλαμβάνεται ότι μπορεί να κερδίσει, τόσο καλύτερα μπορεί να αντιληφθεί και τη μεγάλη ανατροπή που πρέπει να κάνει.

Εμείς δεν κάναμε θέατρα μόνο στη Βουλή –ορισμένοι, βέβαια, χαμογελούν- ούτε πάμε στις περιοδείες με τις τηλεοράσεις, κάnuουμε δηλώσεις και φεύγουμε. Καθόμαστε τρεις και τέσσερις ώρες, καλώς ή κακώς. Δεν έχει σημασία. Θα μας κρίνει ο κόσμος.

Εμείς, λοιπόν, παλεύουμε και εκτός -που είναι πάντα το καθοριστικό- και εντός της Βουλής και με προτάσεις που δεν έχουν καν σχέση με τον σοσιαλισμό, με την έννοια ότι είναι κοινωνικά δίκαιες. Πόσες προτάσεις νόμου δεν έχουμε κάνει; Πόσες δεν έχουμε καταθέσει;

Θέλουμε να ξεκαθαρίσουμε τη στάση μας απέναντι στην Κυβέρνηση και σε αυτόν τον τομέα. Λέμε πως οτιδήποτε πραγματικά ανακουφίζει τον λαό και του δίνει έστω και κάποιες μικρές

ανάσες εμείς θα το στηρίξουμε. Δεν ήμασταν ποτέ μικρόψυχοι. Ακόμα και με άλλες κυβερνήσεις το κάναμε. Να είναι, όμως, προς όφελος του λαού και όχι απλώς να φαίνεται.

Θα είμαστε απέναντι μαχητική, εργατική Αντιπολίτευση, υπερασπιζόμενη τα συμφέροντα του λαού. Θα παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις για την ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Θα παλέψουμε για τη συγκρότηση της κοινωνικής, της λαϊκής συμμαχίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς θέλουμε να ενώσουμε τον λαό σε ταξική κατεύθυνση, ανεξάρτητα -αν θέλετε- από το τι ψηφίζει και τι μπορεί προσωρινά να πιστεύει πολιτικά. Αυτή θα είναι η μεγάλη δύναμη. Αυτή θα είναι η ορμή που θα δοθεί από τον λαό, όταν ενωθεί και αντιληφθεί τα ταξικά του συμφέροντα. Αυτό είναι η λαϊκή κοινωνική συμμαχία που θα παλεύει να αποσπάσει κατακτήσεις. Γι' αυτό θέλουμε το κίνημα όχι να χειροκροτάει οποιαδήποτε κυβέρνηση, αλλά να παλεύει, να βάζει στόχους, για να αυξήσει τη λαϊκή αλληλεγγύη, στην πάλη όμως για την κατάργηση των μονοπωλίων, για τον σοσιαλισμό.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε -και σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή- με το εξής:

Ο κ. Πολάκης είπε μία μαντινάδα πολύ καλή και πολύ αξιόλογη. Η μαντινάδα λέει: «Στο μετερίζι της αντρείας και στην τιμή του χρέος θα πολεμάω μοναχός και ας είμαι ο τελευταίος...». Θα μου πείτε πώς την ξέρω; Την αντέγραψα;

Αυτή τη μαντινάδα, κυρίες και κύριοι, την αφιέρωσε ένας Κρητικός στο δέκατο τέταρτο συνέδριο του ΚΚΕ το 1991. Όταν όλοι προσκυνούσαν την καπιταλιστική βαρβαρότητα, όταν όλοι υποτάσσονταν στον νέο βάρβαρο κόσμο, όταν χαϊρέτιζαν την πτώση του τείχους και το ότι μπαίνουμε σε μία νέα περίοδο ειρήνης και συνεργασίας, τότε ο αείμνηστος Τρίτος είπε στο συνέδριό μας: «Κρατάτε τις κόκκινες σημαίες ψηλά! Έρχεται μεσαιώνας, έρχονται μαύρες μέρες!».

Ναι, αυτό κάναμε. Μείναμε όρθιοι, όταν οι άλλοι προσκύνησαν. Βήμα πίσω δεν πρόκειται να κάνουμε και γι' αυτό, όπως καταλαβαίνετε, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε Προγραμματικές Δηλώσεις καπιταλιστικής διαχείρισης, Προγραμματικές Δηλώσεις φτωχοκομείου, Προγραμματικές Δηλώσεις νέας λιτότητας και λιπού βίου.

Θα ήταν σαν να απαρνιόμασταν όχι τον δικό μας ρόλο, αλλά τον ιστορικό ρόλο της ίδιας της εργατικής τάξης. Θα ήταν σαν να λέγαμε στον κόσμο «εκεί που σου αξίζουν όλα, πάρε μερικά ψίχουλα». Όχι, λέμε στους εργαζόμενους να παλέψουν, για να πάρουν αυτά που τους ανήκουν και δεν πρόκειται να κάνουμε βήμα πίσω, όσες πιέσεις και αν υπάρχουν.

Διότι η ίδια η ζωή απαιτεί ένα ισχυρό Κομμουνιστικό Κόμμα, απαιτεί ένα λαϊκό κίνημα που να είναι στην πρώτη γραμμή, για να ανοίξει δρόμο στις μεγάλες ανατροπές, που ορισμένοι τις έχουν απαρνηθεί και θεωρητικά, αλλά και πρακτικά.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Παφίλη.

Κύριε συνάδελφε, κατάλαβα ότι ίσως να μη δευτερολογήσετε ούτε και να τριτολογήσετε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι. Τέλος. Το είπα από την αρχή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε για τη διευκόλυνση προς το Προεδρείο.

Κύριε Μητσοτάκη, είναι η σειρά σας για τη δευτερολογία σας. Έχετε έξι λεπτά. Επομένως ομιλείτε από τη θέση σας, κατά τον Κανονισμό, εκτός αν θέλετε να μην εφαρμόσουμε τον Κανονισμό σε σχέση με αυτό. Ανακοινώνω εν τω μεταξύ και τους επόμενους ομιλητές. Θα ακολουθήσει ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Στρατούλης για δεκατέσσερα λεπτά, εν συνεχεία, ο κ. Δανέλλης από το Ποτάμι για επτά λεπτά, η κ. Διώτη από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά, η κ. Κανέλλη από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας για επτά λεπτά, η κ. Χαραλαμπίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

Έχετε τον λόγο, κύριε Μητσοτάκη, για έξι λεπτά και θα αντιπροεδρεύει ο εκλεκτός συνάδελφος κ. Κακλαμάνης, Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα ακολουθήσω την

παρότρυνση του κ. Παφίλη να συγχαρώ κάποιους σε αυτή την Αίθουσα, διότι με αυτά τα οποία άκουσα από τον Αναπληρωτή Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης, θα ήταν τουλάχιστον παράδοξο να τον συγχαρώ για την ομιλία του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Ξεκινώ, λέγοντας ότι ο Υπουργός είπε ένα μεγάλο ψέμα. Είπε ένα ψέμα ότι εγώ τάχα είχα δώσει εντολή να μην εκτελούνται αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις.

Θέλω να αναζητήσετε, κύριε Υπουργέ, από τις υπηρεσίες σας πόσες αμετάκλητες αποφάσεις εκτελέστηκαν επί δικής μου υπουργίας. Είπατε μάλιστα - καταθέσατε και σχετικό έντυπο στα Πρακτικά - ότι αυτό πιστοποιείται από το σχετικό αυτό έγγραφο.

Αυτό το σχετικό έγγραφο, κύριε Υπουργέ, το μόνο το οποίο λέει είναι ότι εξακολουθούν να υπάρχουν εκκρεμότητες σε αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις και μάλιστα λέει από κάτω ότι επισημαίνεται ότι ο αριθμός των εκκρεμοτήτων των στοιχείων αυτών μεταβάλλεται συνεχώς, καθώς αποστέλλονται σχεδόν καθημερινώς αιτήματα φορέων για διορισμούς, βάσει των προαναφερομένων περιπτώσεων.

Ουδεμία εντολή, λοιπόν, δόθηκε από εμένα και παρακαλώ και να ανακαλέσετε και να αναζητήσετε από τις υπηρεσίες σας πόσες αμετάκλητες αποφάσεις εκτελέστηκαν επί δικής μου υπουργίας. Αυτό ως προς την αποκατάσταση της αλήθειας.

Κατανοώ τον Αναπληρωτή Υπουργό. Ενδεχομένως επειδή είναι καινούργιος Υπουργός, δεν έχει πλήρη κατανόηση του χαρτοφυλακίου του. Αντιλαμβάνομαι ότι περνάει και αρκετό καιρό δίνοντας συνεντεύξεις σε ελληνικά και ξένα μέσα, οπότε ίσως ακόμα δεν γνωρίζει ορισμένα βασικά δεδομένα που αφορούν το χαρτοφυλάκιό του. Είμαι σίγουρος ότι συν τω χρόνω θα εξοικειωθεί με αυτά.

Το πιο εντυπωσιακό από αυτά τα οποία άκουσα ήταν ο ισχυρισμός ότι το ελληνικό δημόσιο το 2010, όταν είχε περί τις εννιάκοσιες τριάντα χιλιάδες υπαλλήλους, ήταν στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς το μέγεθος του δημοσίου και ως προς το κόστος εξυπηρέτησης αυτού του δημοσίου.

Δεν θα είχαμε πετύχει ποτέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρωτογενή πλεονάσματα, αν δεν είχαμε καταφέρει να συγκρατήσουμε το μέγεθος του δημοσίου, περιορίζοντας σημαντικά τις συμβάσεις ορισμένου χρόνου και ακολουθώντας μια επιθετική πολιτική νέων προσλήψεων προς τις συνταξιοδοτήσεις, το γνωστό «ένα προς πέντε». Αυτό είναι που μας επέτρεψε, επιτέλους, να έχουμε ένα δημόσιο βιώσιμο, να μην είναι το δημόσιο βραχνάς για τα δημόσια οικονομικά, να μην απομυζά το δημόσιο τους κόπους της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Αν ο σκοπός σας, κύριε Υπουργέ, είναι να επαναφέρετε το δημόσιο στο μέγεθος που ήταν το 2010, να βγείτε ανοιχτά και να το πείτε, ότι η χώρα χρειάζεται ένα πολύ μεγαλύτερο κράτος από αυτό που έχει σήμερα και, βέβαια, να μας εξηγήσετε και από πού θα βρείτε τους πόρους, για να μπορέσετε να χρηματοδοτήσετε ένα τέτοιο μεγάλο κράτος.

Μιλήσατε -και έχετε μιλήσει πολλές φορές- για αντισυνταγματικές απολύσεις. Είστε και συνταγματολόγος. Δεν γνωρίζετε ότι η συνταγματικότητα των αποφάσεων που αφορούν τη διαθεσιμότητα κρίνονται από το Συμβούλιο της Επικρατείας; Γνωρίζετε μία απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας η οποία να μην έχει δικαίωση τα συναρμόδια Υπουργεία; Αν ναι, γιατί δεν την καταθέτετε στα Πρακτικά; Εκτός και αν η αντίληψη που έχετε περί αντισυνταγματικότητας εντάσσεται σε αυτή την ευρεία συζήτηση ότι περίπου όλο το αντι-μνημόνιο είναι αντισυνταγματικό και ότι -εν πάση περιπτώσει- ό,τι δεν μας αρέσει και ό,τι δεν υπακούει στους κανόνες της δικιάς μας ιδεολογίας θα το βαπτίσουμε αντισυνταγματικό και θα αναλωθούμε σε ένα τέτοιο αφήγημα. Θα περίμενα από εσάς, λοιπόν, ως συνταγματολόγος να είστε λίγο πιο προσεκτικός, όταν μιλάτε για αντισυνταγματικές απολύσεις.

Έχετε κάθε δικαίωμα, βέβαια, να προβείτε στην επαναπρόσληψη αυτών που έχουν απολυθεί, αλλά τότε θα πρέπει να εξηγήσετε στο Σώμα και στους Έλληνες πολίτες ότι, επαναπρολαμβάνοντας σχολικούς φίλακες και καθαρίστριες, δεν θα προσλάβετε νοσηλευτές στις εντατικές, βρεφονηπιοκόμους,

ελεγκτές στο φοροεισπρακτικό μηχανισμό, διότι -σας θυμίζω και έχετε συμφωνήσει και εσείς σε αυτό- ο αριθμός των προσλήψεων για το 2015 είναι ήδη καθορισμένος και έχουν εγγραφεί οι σχετικές πιστώσεις στον προϋπολογισμό. Είναι δεκαπέντε χιλιάδες τετρακόσιες οι εγκεκριμένες προσλήψεις από το Κυβερνητικό Συμβούλιο Μεταρρύθμισης. Φαντάζομαι ότι στον ελεύθερο χρόνο σας θα έχετε βρει τον χρόνο να μελετήσετε τα σχετικά πρακτικά, για να είστε ενήμερος για το τι είδους προσλήψεις έχουν εγκριθεί.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, βεβαίως, μπορείτε να επαναπροσλάβετε τους απολυθέντες και τους εργαζόμενους στην ΕΡΤ, αλλά θα πρέπει τότε να εξηγήσετε γιατί δεν θα προσλάβετε ειδικότητες οι οποίες πραγματικά είναι καίριες για τη λειτουργία του κρατικού μηχανισμού.

Μου έκανε εντύπωση πραγματικά η ευκολία με την οποία αφορίζατε όλο το μεταρρυθμιστικό έργο το οποίο έγινε στο Υπουργείο. Δεν βρήκατε τίποτα καλό να πείτε. Είστε ο μόνος Υπουργός -από όσους, τουλάχιστον, άκουσα στην Αίθουσα- ο οποίος αντιμετώπισε με τέτοια διάθεση αφορισμού όλη τη δουλειά η οποία έχει γίνει.

Αναρωτιέμαι οι νέοι οργανισμοί, για τους οποίους δούλεψαν εκατοντάδες δημόσιοι υπάλληλοι για να αξιολογήσουν τις δομές και επιτέλους να έχουμε οργανισμούς οι οποίοι να είναι πιο λιτοί, πιο αποτελεσματικοί και χωρίς περιττές γενικές διευθύνσεις, δεν συνιστούν μια σημαντική μεταρρυθμιστική τομή; Εν πάση περιπτώσει, εσείς τι θα κάνετε; Θα επαναφέρετε τους παλιούς οργανισμούς, με τμήματα και με τμηματάρχες χωρίς εργαζόμενους; Έτσι θα εξυπηρετείται πραγματικά η δημόσια διοίκηση;

Αναφερθήκατε και στο σύστημα των προϊσταμένων, το οποίο θέλετε να αλλάξετε. Εξηγήστε μου ακριβώς τι δεν σας αρέσει στο σύστημα προϊσταμένων. Δεν έχετε υποχρέωση απέναντι στην Αντιπροσωπεία να πείτε «ναι, αυτό δεν μου αρέσει στο σύστημα», να πείτε, παραδείγματος χάριν: «Δεν μου αρέσει η συνέντευξη από το ΑΣΕΠ και θέλω κάτι διαφορετικό...». Δεν θα μας πείτε τι σύστημα προϊσταμένων θέλετε; Σας θυμίζω ότι το σύστημα προϊσταμένων αυτή τη στιγμή ισχύει. Υπάρχουν γενικοί διευθυντές που έχουν ήδη υποβάλει τις αιτήσεις τους. Στις Προγραμματικές Δηλώσεις δεν θα μας πείτε τι σύστημα προϊσταμένων θέλετε;

Για τα πειθαρχικά, γιατί δεν αναφέρατε στο Σώμα ότι εγώ σας έδωσα στην παράδοση επεξεργασμένο νομοσχέδιο το οποίο αφορά την αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου, στο οποίο πραγματικά θα αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα της αυτοδίκαιης αργίας, το οποίο υπό ορισμένες προϋποθέσεις, πράγματι, οδήγησε σε υπερβολές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα την έχετε για δύο λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ.

Γιατί δεν το είπατε αυτό, κύριε Υπουργέ, και σπεύσατε με τέτοια άνεση να αφορίζετε όλο το έργο;

Εν πάση περιπτώσει, για τα πειθαρχικά συνιστά πραγματική μεταρρύθμιση η επαναφορά των συνδικαλιστών στα πρωτοβάθμια πειθαρχικά όργανα; Δεν ξέρουμε τι γινόταν στη δημόσια διοίκηση τόσο καιρό; Δεν ξέρουμε ότι όλες οι υποθέσεις στην ουσία συγκαλύφθηκαν και με τη συμμετοχή των εργαζομένων, οι οποίοι σχεδόν ποτέ δεν ψήφισαν υπέρ της πειθαρχικής παραπομπής εργαζομένου; Έτσι αντιλαμβάνεστε εσείς το νέο πειθαρχικό δίκαιο;

Αυτά θα πείτε στον ΟΟΣΑ, όταν θα έρθει να σας συναντήσει για να προωθήσει, κύριε Λαφαζάνη, το καινούργιο μεταρρυθμιστικό πρόγραμμα της Κυβέρνησης, για να του πείτε ότι αυτές θα είναι οι μεταρρυθμίσεις με εθνικό πρόσημο που θέλουμε να αντικαταστήσουν το 30% του μνημονίου που δεν θα κρατήσουμε, γιατί το 70% μάς αρέσει; Αν είναι αυτές οι μεταρρυθμίσεις, συζητήστε τις και με τον ΟΟΣΑ και ελάτε να τις συζητήσουμε και εδω πέρα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, γιατί δεν έλω να κάνω κατάχρηση του χρόνου, με μια αναφορά σε όσα είπε ο κ. Λαφαζάνης.

Κύριε Λαφαζάνη, πραγματικά σας ενθαρρύνω να μετονομάσετε το Υπουργείο σας σε «Υπουργείο Επανακρατικοποιήσεων και Αφορισμού των Επενδυτών».

Βλέπω ότι συμφωνείτε απόλυτα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Για το πρώτο σκέλος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το ερώτημα είναι εάν μαζί σας συμφωνεί και η υπόλοιπη Κυβέρνηση. Το ερώτημα είναι αν μαζί σας συμφωνεί και ο κ. Βαρουφάκης. Αν αυτά είναι πράγματα τα οποία έχουν συζητηθεί στο Υπουργικό Συμβούλιο και αν, εν πάση περιπτώσει, πιστεύετε -και εσείς το πιστεύετε- ότι με αυτόν τον τρόπο θα μπορούσατε να δώσετε μία απάντηση στο τεράστιο πρόβλημα της ανεργίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Δώσατε εσείς, κύριε Μητσοτάκη, τόσα χρόνια απάντηση στην ανεργία.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Θα δώσατε εσείς τη δική σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφήστε, λοιπόν, να μη δώσουμε την ίδια απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Μην κάνετε διάλογο, κύριοι συνάδελφοι, γιατί θα ξεφύγουμε από τον χρόνο. Πρέπει να μιλήσουν και οι Βουλευτές.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Άκουσα χθες τον κ. Χατζηδάκη να λέει ότι θέλετε επενδύσεις χωρίς επενδυτές. Έκανε λάθος. Ούτε επενδύσεις θέλετε ούτε επενδυτές. Είναι σαφέστατο αυτό από την τοποθέτησή σας.

Νομίζω ότι είναι καλό να συντονιστεί η Κυβέρνηση στα ζητήματα αυτά, έτσι ώστε να μην ακούμε τελείως διαφορετικά πράγματα από εσάς σε σχέση με αυτά τα οποία ακούσαμε από τον κ. Βαρουφάκη και από τα υπόλοιπα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία παρατήρηση επί του διαδικαστικού. Θα την έκανα και στην κ. Κωνσταντοπούλου, εάν προήδρευε. (Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα παρακαλούσα τις υπηρεσίες της Βουλής, οι οποίες αντιλαμβάνομαι ότι είναι πάρα πολύ συνεπείς στο να κρατούν χρόνο για όλους τους ομιλητές, να μας ενημερώσουν και για το πόση ώρα έχει μιλήσει η Πρόεδρος της Βουλής και να συγκρίνουν τον χρόνο αυτό με τις παρεμβάσεις υπόλοιπων Προέδρων σε αντίστοιχες συζητήσεις.

Φαντάζομαι ότι αυτά τα στοιχεία θα υπάρχουν στα Πρακτικά, έτσι ώστε να έχουμε συγκρίσιμα στοιχεία σε όλα τα επίπεδα και όχι μόνο όσον αφορά...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, κλείστε αυτό το κουδούνι! Κατεβαίνω από το Βήμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με παρακαλείτε, αλλά σας έχω ήδη δώσει τρία λεπτά επιπλέον.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κατεβαίνω, κύριε Πρόεδρε, από το Βήμα.

Καλό είναι εάν υπάρχει αυτή η πολιτική -την οποία εγώ προ-σπογράφω- να ισχύσει συνολικά από εδώ και στο εξής για όλους τους Βουλευτές. Σ' αυτό θα βρείτε και εμένα και τον κ. Φίλη σύμφωνους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει.

Σε ό,τι αφορά το θέμα της παρατήρησής σας για την Πρόεδρο της Βουλής, όταν θα είναι εδώ -και θα είναι για πολλές ώρες και σήμερα- νομίζω ότι θα σας απαντήσει η ίδια. Δεν είναι σωστό να απαντήσω εγώ εκ μέρους της.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Στρατούλη για δεκατέσσερα λεπτά...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητά τον λόγο ο κ. Κατρούγκαλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): ...έχω την τιμή να

ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, δεκαεννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Καστορείου Λακωνίας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κύριε Κατρούγκαλε, θέλετε τον λόγο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Για πολύ λίγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Βεβαίως, έχετε το δικαίωμα, αλλά μόνο για δύο λεπτά, γιατί έχουν μιλήσει πολύ λίγοι συνάδελφοι Βουλευτές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, θα χρειαστώ λιγότερο από δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, απλώς επειδή ο καθένας έχει δικαίωμα στη γνώμη του, αλλά δεν έχει ο καθένας δικαίωμα στα δικά του δεδομένα, για τα ζητήματα που τέθηκαν σε αμφισβήτηση από τον κ. Μητσοτάκη, θα ήθελα να πω το εξής: Σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ -«OECD, Public Governance Reviews» του 2011- αυτά που είχαν τεθεί υπ' όψιν από την Task Force και τέθηκαν υπ' όψιν και σε εμένα, διαβάζω από τη σελίδα 71, μεταφράζοντας από τα αγγλικά: «Η Ελλάδα έχει ιδιαίτερα χαμηλό επίπεδο απασχόλησης στην κεντρική διοίκηση κατά 7,9% της εργατικής δύναμης. Η απασχόληση στην κεντρική διοίκηση είναι χαμηλότερη από κάθε άλλη χώρα του ΟΟΣΑ, εκτός από την Ιαπωνία.».

Ως προς το ζήτημα των διορισμών βάσει των ανεκτέλεστων αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων, διαβάζω από το έγγραφο που κατέθεσα, του προϊσταμένου της γενικής διεύθυνσης, επί λέξει τα εξής: «Ο αριθμός των διορισμών που εκκρεμούν βάσει αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων ανέρχεται περίπου στις τετρακόσιες». Αυτά, κύριε Πρόεδρε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μισό λεπτό επί προσωπικού.

Είπατε επί λέξει ότι έδωσα εντολή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Μητσοτάκη, κατ' αρχάς δεν σας έχω δώσει τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Θέλω, λοιπόν, τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό, για να μας πείτε σε τι συνίσταται το προσωπικό θέμα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είπατε επί λέξει ότι έδωσα εντολή να μην εκτελούνται αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις και ότι έχετε το σχετικό έγγραφο για να το αποδείξετε. Παρακαλώ, περιμένω να το καταθέσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Κατρούγκαλε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό. Παρακαλώ να σταματήσει αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Θα χρειαστώ λιγότερο χρόνο, κύριε Πρόεδρε.

Είπα ότι έχω την ενημέρωση από τους υπηρεσιακούς παράγοντες ότι δώσατε αυτή την εντολή. Έχω ήδη καταθέσει το σχετικό έγγραφο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Μάλιστα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό δεν είναι αυτό που είπατε, κύριε Υπουργέ!

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πολύ ωραία!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία! Νομίζω ότι λύθηκε η παρεξήγηση.

Κύριε Στρατούλη, έχετε τον λόγο για δεκατέσσερα λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατ' αρχάς, θα ήθελα να επαναλάβω -γιατί είδα πάρα πολλούς ανησυχούντες ομιλητές από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, εξαιτίας του ότι δεν αποδεχθήκαμε ακόμα τις θρασύτερες απαιτήσεις των δανειστών της χώρας- και να διαβεβαιώσω για άλλη μια φορά, λέγοντας αυτό που είπαν και οι προηγούμενοι ομιλητές-Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και κυρίως οι Υπουργοί της Κυβέρνησης, ότι ως Κυβέρνηση ούτε εκβιαζόμαστε ούτε φοβόμαστε ούτε θα υπαναχωρήσουμε από τις προεκλογικές προγραμματικές μας δεσμεύσεις και θα τιμήσουμε και θα σεβαστούμε πλήρως την πρόσφατη λαϊκή εντολή.

Με αποφασιστικότητα, με τόλμη, με συνέπεια, με σταθερότητα, με την ενεργοποίηση, στήριξη, αλλά και έλεγχο από τον λαό, με τη διεθνή αλληλεγγύη των λαών της Ευρώπης και την αξιοποίηση των διεθνών μας στηριγμάτων, θα καταφέρουμε ως Κυβέρνηση να κάνουμε παρελθόν την τρόικα και τα καταστροφικά της μηνμόνια.

Στην κατεύθυνση αυτή, αφού πρώτα πω για λογαριασμό της Κυβέρνησης ότι αυτή η Κυβέρνηση εγγυάται τις συντάξεις όλων των συνταξιούχων μέχρι το τελευταίο ευρώ, αφού πρώτα επαναλάβουμε αυτήν την εγγύηση, να πω ορισμένες προγραμματικές κατευθύνσεις τις οποίες θα έχουμε στο χαρτοφυλάκιο για το οποίο μου έχει ανατεθεί η πολιτική ευθύνη από τον Πρωθυπουργό, δηλαδή για τις κοινωνικές ασφαλίσεις.

Πρώτον, η Κυβέρνησή μας δεν συζητά και δεν αποδέχεται απροσπατούμενα της τρόικας για το ασφαλιστικό και για τις συντάξεις. Αυτό σημαίνει ότι η Κυβέρνησή μας θα σταματήσει -έχει ήδη σταματήσει- το νέο αντικοινωνικό έγκλημα, το οποίο ετοιμαζόταν σε βάρος των συνταξιούχων και δεν θα εφαρμόσει -και ήδη δεν εφαρμόζει- αυτά που η προηγούμενη Κυβέρνηση είχε συμφωνήσει με την τρόικα μέσω του γνωστού e-mail του Υπουργού Οικονομικών, του κ. Χαρδούβελη.

Επομένως δεν θα προχωρήσει η καινούργια Κυβέρνηση σε αυτό που είχαν συμφωνήσει, ούτε για αύξηση ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης για τις κατώτατες συντάξεις ούτε για τον περιορισμό των δικαιούχων του ΕΚΑΣ και στην κατάργηση του ΕΚΑΣ από 1-1-2016, που είχε συμφωνήσει η προηγούμενη κυβέρνηση, ούτε για τον περιορισμό των δικαιούχων των προνοιακών επιδομάτων και την κατάργησή τους από 1-1-2016, που θα τα ενσωμάτωναν στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, ούτε για την κατάργηση των πρόωρων συνταξιοδοτήσεων πριν από τα εξήντα δύο για τις γυναίκες τις εργαζόμενες με ανήλικα παιδιά, για τα άτομα με αναπηρία, για τους εργαζόμενους στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

Δεύτερον, θα αποκαταστήσουμε πλήρως το δημόσιο, καθολικό, αναδιανεμητικό χαρακτήρα της κοινωνικής ασφάλισης. Πώς θα το κάνουμε αυτό; Θα το κάνουμε άμεσα με κατάργηση ή τροποποίηση διατάξεων των νόμων 3863/10 και 3865/10 ή άλλων νόμων με τους οποίους από 1-1-2015 το Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης μετατρεπόταν σε κεφαλαιοποιητικό, με εγγυημένη από το κράτος μόνο τη λεγόμενη βασική σύνταξη των 360 ευρώ μηνιαία και με το υπόλοιπο κομμάτι της σύνταξης να θεωρείται, να μετατρέπεται και να μεταλλάσσεται σε ανταποδοτικό ατομικό.

Τρίτον, βάλαμε ήδη φρένο στις νέες μειώσεις των συντάξεων για το 2015 και μετά με την αναστολή εφαρμογής και εν συνεχεία με την κατάργηση μνημονιακών νομοθετικών ρυθμίσεων, με τις οποίες θα μειώνονταν -όπως είπα- από 1-1-2015 συνεχώς και αδιαλείπτως και για τα επόμενα χρόνια οι κύριες, οι επικουρικές συντάξεις και οι εφάπαξ παροχές, και με τις οποίες διατάξεις, τις οποίες αναστέλλουμε και θα καταργήσουμε, θα αυξάνονταν συνεχώς τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης με βάση το εκάστοτε προσδόκιμο όριο ζωής.

Αναστέλλουμε επομένως, την εφαρμογή και εν συνεχεία ακυρώνουμε τις προγραμματισμένες από ν νέο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων, δηλαδή από το ν. 3863/10 και το ν.3865/10, νέες μειώσεις των κυρίων συντάξεων από 1-1-2015 και μετά για όσους θεμελιώναν το δικαίωμα συνταξιοδότησής τους από την ημερομηνία αυτή.

Επίσης, όσον αφορά στο ΕΚΑΣ που είχε προγραμματιστεί και

προϋπολογιστεί με τον κρατικό προϋπολογισμό του 2015 από την προηγούμενη κυβέρνηση ότι θα περιοριζόταν ο αριθμός των δικαιούχων με αυστηρότερες εισοδηματικές προϋποθέσεις, έχει δοθεί εντολή και το ΕΚΑΣ θα καταβληθεί και φέτος κανονικά, όπως καταβαλλόταν μέχρι σήμερα.

Τέταρτον, καταργούμε άμεσα τη «ρήτρα θανάτου» στις επικουρικές συντάξεις. Αναστέλλουμε την εφαρμογή και εν συνεχεία καταργούμε τη ρήτρα μηδενικού ελλείμματος στις επικουρικές συντάξεις και θα αναθεωρήσουμε προς το καλύτερο τον μαθηματικό τύπο στις εφάπαξ παροχές. Επομένως ήδη ακυρώσαμε τη νέα μείωση ύψους 8% των επικουρικών συντάξεων που προγραμμάτιζε η προηγούμενη κυβέρνηση από 1^η Μαρτίου του 2015 -υπήρχε σχέδιο υπουργικής απόφασης, από την πρώτη μέρα που πήγα στο Υπουργείο, το γυρίσαμε πίσω- καθώς και τις συνολικές νέες μειώσεις των επικουρικών συντάξεων ύψους 15% για το 2015, που η προηγούμενη κυβέρνηση είχε προγραμματίσει και προϋπολογίσει. Το είχε κάνει αυτό με βάση τη μέχρι τώρα ισχύουσα ρήτρα μηδενικού ελλείμματος.

Όσον αφορά στα επικουρικά ταμεία των ενστόλων, θα ισχύουν και γι' αυτά οι παραπάνω δεσμεύσεις μας και επιπλέον θα αναστέλλουμε τις διατάξεις που καταργούν την αυτοτέλεια των επικουρικών τους ταμείων, με στόχο μετά από διάλογο με τους συνδικαλιστικούς τους φορείς να καταργήσουμε αυτές τις διατάξεις.

Πέμπτον, στο πλαίσιο λειτουργίας του κράτους δικαίου, η Κυβέρνησή μας θα σεβαστεί όλα τα θεμελιωμένα σύμφωνα με τον νόμο συνταξιοδοτικά δικαιώματα, ώστε οι ασφαλισμένοι να αποκτήσουν επιτέλους την αναγκαία βεβαιότητα στις δυνατότητες συνταξιοδότησής τους και να αποφευχθούν επικίνδυνες ανατροπές στον προγραμματισμό της ζωής τους από δω και πέρα.

Έκτον, η αποκατάσταση της λεηλασίας των συντάξεων και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων των ασφαλισμένων καθώς και των δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία που συντελέστηκε στα τεσσεράμισι χρόνια του μνημονίου, θα γίνει σταδιακά με βάση τους ρυθμούς επανεκκίνησης και ανάκαμψης της οικονομίας μας, ξεκινώντας πρώτα απ' όλα με τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Ως εκ τούτου, ως πρώτο μέτρο σ' αυτήν την κατεύθυνση και κυρίως ως μέτρο αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης, η Κυβέρνησή μας θα προχωρήσει στην επαναχορήγηση της δέκατης τρίτης σύνταξης, δηλαδή του δώρου των Χριστουγέννων, στους χαμηλοσυνταξιούχους, με μηνιαίες συντάξεις κάτω από επτακόσια ευρώ.

Έβδομον: έχουμε θέσει ως στόχο μας την ταχύτερη απονομή των συντάξεων και των εφάπαξ παροχών, ώστε να σταματήσει η τροπή της αναμονής των συνταξιούχων για ένα έως τέσσερα χρόνια. Αυτό θα γίνει όχι με ευχές, αλλά με επιστροφή όλων διαθέσιμων -περίπου διακοσίων, έχω συνεννοηθεί με τον αρμόδιο Υπουργό- απολύθηκαν από τα ασφαλιστικά ταμεία με τον θεσμό της διαθεσιμότητας την περασμένη χρονιά, με τις αναγκαίες προσλήψεις προσωπικού, επικεντρώνοντας κυρίως στα τμήματα ελέγχων για την εισφοροδιαφυγή αλλά και στα τμήματα παροχών των ασφαλιστικών ταμείων, δηλαδή αυτά που βγάζουν τις συντάξεις, και επίσης με την ολοκλήρωση της «πληροφοριακοποίησης» των υπηρεσιών των ασφαλιστικών ταμείων.

Στηρίζουμε και θα αναβαθμίσουμε όλα τα πληροφοριακά εργαλεία και συστήματα που λειτουργούν στο Υπουργείο Εργασίας τα τελευταία χρόνια ή θα δημιουργήσουμε και νέα, με στόχο τη συμβολή τους σε αποτελεσματικότερους ελέγχους της εισφοροδιαφυγής και στην καλύτερη και χωρίς καθυστερήσεις εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων.

Όγδοον, θα επανεξετάσουμε, με στόχο την κατάργηση της προϋπόθεσης των εκατό ημερών ασφάλισης για κάθε χρόνο της τελευταίας πενταετίας πριν από τη σύνταξη για τις μειωμένες συντάξεις, ώστε οι άνεργοι και οι άνεργες -και μάλιστα μεγάλης ηλικίας- να μη στερούνται αυτά τα πέντε χρόνια και ώστε οι ασθενείς σ' αυτό το χρονικό διάστημα, που έχουν συμπληρώσει κατά τα άλλα τις λοιπές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, να μη στερούνται τη λήψη, εξ αυτού του λόγου, της αντίστοιχης σύνταξης.

Ένατον, θα μειώσουμε άμεσα -όταν λέω άμεσα, εννοώ την επόμενη εβδομάδα- τα εκατό και εκατόν είκοσι έτη ετήσια που προβλέπονταν μέχρι σήμερα για τη θεώρηση βιβλιαρίων

υγείας. Θα τα μειώσουμε σε πενήντα ένησημα, όπου προβλέπονταν εκατό, και σε εξήντα, όπου προβλέπονταν εκατόν είκοσι. Βουλευτές της Β' Πειραιά, Β' Αθηνών ξέρουν...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Πενήντα ισχύει και τώρα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Τελειώνει η παράταση που δώσατε -και σωστά τη δώσατε- στις 28 Φλεβάρη και θα την παρατείνουμε. Γι' αυτό είπα την επόμενη εβδομάδα...

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Πενήντα είναι, όχι εξήντα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Πενήντα.

Η παράταση, κύριε Κεγκερόγλου, που σωστά δώσατε και το είχαμε ψηφίσει κι εμείς, ήταν μέχρι 28 Φλεβάρη. Την επόμενη εβδομάδα θα την παρατείνουμε και μάλιστα όχι απλά θα την παρατείνουμε, αλλά είπα ότι θα ακυρώσουμε αυτό που προβλεπόταν, τα εκατό και εκατόν είκοσι δηλαδή, και θα πάμε ως προϋπόθεση οριστικά πλέον και με νόμο στα πενήντα ένησημα.

Δέκατον, ο εξορθολογισμός της σύνθεσης και λειτουργίας και η ποιοτική αναβάθμιση των ΚΕΠΑ, των κέντρων πιστοποίησης αναπηρίας, ώστε να μην εγκλωβίζονται σε αυτά για πολλούς μήνες δεκάδες χιλιάδες ΑΜΕΑ, θα γίνει με προώθηση άμεσων μέτρων για πιο γρήγορες αποφάσεις πιστοποίησης των ποσοστών αναπηρίας και της εν γένει κατάστασης της υγείας των ασφαλισμένων, με στόχο το διάστημα αναμονής των ΑΜΕΑ, το οποίο όντως, κύριε Κεγκερόγλου, τους τελευταίους μήνες έχει βελτιωθεί, να φτάσει κατά το δυνατόν στους δύο μήνες.

Αν υπάρχουν καθυστερήσεις να βγουν οι αποφάσεις για τα άτομα με αναπηρία από τα κέντρα πιστοποίησης αναπηρίας χωρίς δική τους ευθύνη, δεν θα τους αφήσουμε αυτό το διάστημα χωρίς σύνταξη, χωρίς το προνοιακό τους επίδομα και, κυρίως, χωρίς την υγειονομική τους περίθαλψη, που, αν όλοι οι άλλοι τη χρειάζονται, αυτοί τη χρειάζονται λόγω της κατάστασης της υγείας τους όσο ποτέ.

Επίσης, θα φροντίσουμε να εφαρμοστεί η ισχύουσα νομοθεσία, ώστε η καταβολή του προβλεπόμενου παράβολου από τα ΑΜΕΑ, όταν ζητούν να κριθεί η αναπηρία τους των -46 ευρώ- να γίνεται όχι από τους ασφαλισμένους και ΑΜΕΑ, αλλά όπως προβλέπει ο νόμος από το ασφαλιστικό τους ταμείο. Να τηρείται ο νόμος, δηλαδή. Δεύτερον, τους ανασφάλιστους που δεν έχουν ασφαλιστικό ταμείο να τους δώσει τα 46 ευρώ, θα πρέπει να τους απαλλάξουμε. Γιατί οι ανασφάλιστοι είναι κατά τεκμήριο και άνεργοι. Για να κριθεί η αναπηρία τους, τα 46 ευρώ είναι δύο ημερομίσθια του ανειδίκευτου εργάτη, τα οποία, και να ήθελαν να τα δώσουν, δεν τα έχουν.

Βεβαίως, θα επανασυσταθεί, όπως είναι υποχρέωσή μας, η Ειδική Επισημοτική Επιτροπή του άρθρου 7 από έγκριτους επιστήμονες, για να επανεξετάσει τον κατάλογο των μη αναστρέψιμων παθήσεων, με στόχο την αιτιολογημένη επιστημονικά διευρύνση τους και για επικαιροποίηση του πίνακα προσδιορισμού ποσοστών αναπηρίας.

Ενδέκατον, θα προβούμε σε αντιμετώπιση ασφαλιστικών προβλημάτων των ελεύθερων επαγγελματιών και όσων υπάγονται στα ταμεία των αυτοαπασχολούμενων, ώστε και οι ίδιοι να ανακουφιστούν οικονομικά αυτά τα επόμενα χρόνια της κρίσης, αλλά και για τους αντίστοιχους ασφαλιστικούς φορείς να βελτιωθεί η εισπραξιμότητα και να διασφαλιστούν περισσότερα έσοδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δύο λεπτά θέλω, κύριε Πρόεδρε.

Τι θα κάνουμε γι' αυτό; Αποπoinικοποίηση οφειλών στα ασφαλιστικά τους ταμεία. Είναι χουντική διάταξη. Σε δικά τους ταμεία χρωστάνε. Δεν χρωστάνε χρήματα των ασφαλισμένων. Πρέπει να φύγει ο νόμος της χούντας. Δεύτερον, θεώρηση των βιβλιαρίων υγείας τους, να έχουν δηλαδή υγειονομική περίθαλψη αυτοί και τα παιδιά τους. Τρίτον, βελτίωση της ρύθμισης για δυνατότητα επιλογής κατώτερης ασφαλιστικής κλάσης. Είχατε βάλει σωστά, κύριε Κεγκερόγλου, μέχρι δύο κλιμάκια. Θα κοιτάξουμε να το βελτιώσουμε και να τους δώσουμε και άλλες δυνατότητες. Τέλος, διευκόλυνση της συνταξιοδότησης των αυτοαπασχολούμενων οι οποίοι συμπληρώνουν όλες τις προϋποθέσεις, ηλικιακές και άλλες, συνταξιοδότησης και αν χρωστάνε πάνω από 20.000

ευρώ δεν παίρνουν τη σύνταξη τους. Το όριο των 20.000 ευρώ των οφειλών τους θα το αυξήσουμε, ώστε να μπορούν και τη σύνταξη τους να παίρνουν και τα ταμεία, ο ΟΑΕΕ κυρίως και τα άλλα ταμεία αυτοαπασχολούμενων που έχουν και πρόβλημα εισόδων, εκεί που δεν θα εισέπρατταν τίποτα, να εισπράττουν με συμψηφισμό από το ένα τέταρτο των συντάξεών τους.

Δωδέκατον, θα τηρήσουμε τη ρητή προεκλογική μας δεσμευση για επαναφορά της μηνιαίας σύνταξης των 360 ευρώ του ΟΓΑ στους ανασφάλιστους υπερήλικες και ομογενείς.

Δέκατο τρίτον, τα έσοδα της κοινωνικής ασφάλισης, βεβαίως, χρειάζονται ενίσχυση, για να μπορέσουμε να κάνουμε όσα είπαμε, τα οποία είναι, όμως απολύτως κοστολογημένα. Είναι εφικτό να καλυφθούν από τα νέα έσοδα που θα έχουμε -αν προχωρήσει το εθνικό σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας με την αντικατάσταση των μνημονίων- με τα έκτακτα προγράμματα για την ενίσχυση απασχόλησης, ώστε να είναι περισσότεροι εργαζόμενοι και να δίνουν εισφορές- με τους αποτελεσματικούς ελέγχους στην αγορά εργασίας, με την εξομίσωση στο κατώτατο μισθό των νέων κάτω από είκοσι πέντε χρόνων με τους εργαζόμενους πάνω από είκοσι πέντε χρόνων, με την επαναφορά του κατώτατου μισθού, όπως θα την εξαγγείλει ο αρμόδιος Υπουργός Εργασίας, στα 751 ευρώ -διότι έτσι αυξάνονται και τα έσοδα από εισφορές- με την αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας -με τους αποτελεσματικούς ελέγχους στην αγορά εργασίας- και, βεβαίως, με τον περιορισμό των μορφών ελαστικής απασχόλησης σε όφελος των μορφών πλήρους και σταθερής εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Ολοκληρώνω σε ένα λεπτό.

Ταυτόχρονα, η Κυβέρνηση, για να ενισχυθεί η δημόσια χρηματοδότηση της κοινωνικής ασφάλισης, θα επαναφέρει σε έναν συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα την τριμερή χρηματοδότησή της, θα την ενισχύσει ως μέτρο αποκατάστασης των αποθεματικών της που λεηλατήθηκαν με αυξημένους συμπληρωματικούς δημόσιους πόρους, χωρίς να επιβαρύνει φορολογούμενους και κατ'εξοχή τραπεζών και κυρίως, θα τη χρηματοδοτήσει από το Ταμείο Εθνικού Πλούτου και Κοινωνικής Ασφάλισης και τα έσοδά του από το φυσικό και ορυκτό πλούτο και από την αξιοποίηση, χωρίς ξεπούλημα και ιδιωτικοποιήσεις, της κινητής και της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου, με ένα μεγάλο μέρος των εσόδων του.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, έχετε πει πέντε φορές τη λέξη «τέλος».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Τελείωνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνδικαλιστική πρακτική, κακές συνήθειες, αλλά παρακαλώ να τελειώσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κύριε Πρόεδρε, επειδή δεν προεδρεύατε πριν και επειδή οι Υπουργοί είχαν τη δυνατότητα για δυο, τρία, τέσσερα λεπτά παραπάνω να έχουν τον λόγο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Επειδή προεδρεύω τώρα κι έχω δει πόσοι συνάδελφοι Βουλευτές έχουν μιλήσει μόνο, γι' αυτό σας το λέω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Το τελευταίο μέτρο που ήθελα να πω είναι ότι θα καταπολεμήσουμε την εισφοροδιαφυγή, τη μεγάλη μαστίγα, με διάφορα μέτρα κυρίως ενίσχυσης των ελεγκτικών μηχανισμών, με την απλούστευση και την κωδικοποίηση της ασφαλιστικής νομοθεσίας. Θα θεσπίσουμε κώδικα ασφαλιστικού δικαίου. Θα εκδώσουμε χρηστικό οδηγό και για εργαζόμενους και εργοδότες και θα προωθήσουμε ως Υπουργείο καμπάνια για την ενημέρωση για τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, για να μπορέσουμε έτσι να καταπολεμήσουμε την εισφοροδιαφυγή.

Η διαφορά μας από προηγούμενες κυβερνήσεις, κυρίως, όσον

αφορά τους μεγαλοφειλέτες των ασφαλιστικών ταμείων, είναι ότι εμείς έχουμε καθαρή πολιτική βούληση, ότι δεν μας «κρατάει» κανείς, δεν έχουμε καμμία υποχρέωση σε κανένα και η Κυβέρνησή μας -αφού είπα όλα αυτά, που είναι προγραμματικές δεσμεύσεις- έχει ως βασικά κριτήρια, για τις αποφάσεις και πρακτικές της, την εξυπηρέτηση των αναγκών του λαού και της νεολαίας και την αξιοπρέπεια της χώρας μας, καθώς και την τήρηση των προεκλογικών μας δεσμεύσεων.

Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε και κύριοι Βουλευτές, είμαστε σίγουροι ότι θα ανοίξουμε νέους ελπιδοφόρους δρόμους και για τον λαό μας και για την πατρίδα μας.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τη μεγάλη τιμή που μου κάνετε να με εκλέξετε. Δ' Αντιπρόεδρο και ζήτη και την επιείκειά σας σε αυτήν την πρώτη εμφάνισή μου στη θέση του Προεδρεύοντος. Σύμφωνα και με τις οδηγίες που πήρα από την κυρία Πρόεδρο, η γνώμη μου είναι να μιλήσουν τέσσερις συνάδελφοι και μετά ο κ. Σκουρλέτης.

Παρακαλώ ο κ. Δανέλλης από το Ποτάμι να έλθει στο Βήμα και στη συνέχεια η κ. Διώτη, η κ. Κανέλλη, η κ. Χααραλαμπίδου και μετά ο κ. Σκουρλέτης.

ΣΥΓΓΡΑΔΩΝ ΔΑΝΕΛΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να συγχαρώ την Κυβέρνηση, όπως και κάθε Έλληνα, και να της ευχηθώ καλή επιτυχία στο έργο της για το καλό του τόπου και της κοινωνίας.

Πολύ σωστά ο κύριος Πρωθυπουργός επιμένει ότι η Ελλάδα δεν εκβιάζεται. Αντιστοίχως, όμως, και προφανώς και τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν εκβιάζονται. Η Ευρωπαϊκή Ένωση κατάφερε να επιβιώσει μέσω της κοινότητας, της συνεννόησης και του συμβιβασμού. Η λογική των εκβιασμών είναι απολύτως ξένη και απορριπτή στους ευρωπαϊκούς θεσμούς. Η εικόνα του Σομαλού πειρατή της Ευρώπης που ζητά λύτρα, απειλώντας να συμπαράσχει την Ευρώπη στην άβυσσο, κόντεψε να μας κοστίσει πολύ ακριβά το 2011 και το 2012.

Είπε ο κύριος Πρωθυπουργός προχθές πως δεν πρόκειται να διαπραγματευτεί την περιφάνια και την αξιοπρέπεια του ελληνικού λαού. Και ποιος ζήτησε κάτι τέτοιο; Πιστεύει ο ίδιος ότι με τη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση διακυβεύεται κάτι τέτοιο; Ας μας το πει καθαρά, γιατί άλλο τα προεκλογικά μπαλκόνια και άλλο το Βήμα των Προγραμματικών Δηλώσεων.

Η παραγμένη ιστορία της σύγχρονης Ελλάδας διδάσκει πως στις κρίσιμες στιγμές χωρίς στέρεες συμμαχίες την περίμενε ο όλεθρος. Και σήμερα βρισκόμαστε σε απόλυτη απομόνωση. Η μεγαλύτερη διαφορά αντιμετώπισης της κρίσης μεταξύ Ελλάδας και των λοιπών χωρών που μπήκαν σε προγράμματα στήριξης είναι η πεισματική άρνηση του πολιτικού μας συστήματος να συνεννοηθεί και να συμπαράταχθεί απέναντι στα προβλήματα.

Ακόμα και τώρα αρνούμαστε να αντιληφθούμε πως η κρίση είναι πολύ βαθιά για να την αντέξουν οι ώμοι του όποιου κόμματος από μόνοι τους. Μια από τις κακές παραδόσεις της Αριστεράς είναι ο βολонταρισμός, το να βαφτίζουμε δηλαδή την επιθυμία μας πραγματικότητα.

Το Ποτάμι επιμένει πως η στροφή στον ρεαλισμό, η συμφιλίωσή μας με τον πραγματικό κόσμο αποτελούν προϋπόθεση της επιτυχίας της εθνικής προσπάθειας.

Είναι αλήθεια πως στην Ευρώπη συντελείται μια μεγάλη, πλην όμως αργή, στροφή. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αντιμετωπίζει τη δυσπιστία όχι τόσο των αγορών, όσο των λαών της. Πυκνώνουν οι ενστάσεις στη λιτότητα ως οικονομικά αναποτελεσματικής, κοινωνικά μη αποδεκτής, πολιτικά καταστροφικής.

Ενισχύονται οι απόψεις πως κύριοι στόχοι της οικονομικής πολιτικής πρέπει να είναι η πραγματική οικονομία, η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα, πως οι δημοσιονομικοί στόχοι είναι ένα εργαλείο και όχι αυτοσκοπός, η μείωση του χρέους και του ελλείματος όχι αγώνας ταχύτητας, αλλά αγώνας αντοχής.

Για να παραμείνουμε όμως στο ευρωπαϊκό σκάφος όταν αυτό αλλάξει ρότα και να μη βρεθούμε στη θάλασσα, οφείλουμε να σεβόμαστε τους κανόνες που ορίζουν τη συνύπαρξη στην προνομιούχα ομάδα της Ευρώπης, με τα οφέλη και τις υποχρεώσεις,

πως διδύμη αδελφή της αλληλεγγύης είναι η υπευθυνότητα.

Πιστεύετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση απειλή την εθνική μας κυριαρχία; Έχετε την ψευδαίσθηση ότι εκτός Ένωσης, γιατί το να αναγκαστούμε να φύγουμε από την Ευρώπη θα πει ότι φεύγουμε συνολικά από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και επειδή Βαλκάνια δεν υπάρχουν όπως τα ξέραμε και είναι πλησιέστερα -οδεύουν προς την Ευρώπη και την Ευρώζων- θα προσχωρήσουμε στην αφρικανική εφιαλτική πραγματικότητα. Αυτή θα είναι η μόνη μας επιλογή.

Θα μπορούσαμε σε αυτήν την τόση φουρτούνιασμένη γειτονιά του κόσμου, σε τούτη εδώ τη συγκυρία να επιβιώσουμε μόνοι μας; Μόνο σε ευρωπαϊκό επίπεδο μπορούμε να ασκήσουμε ευρωπαϊκή κυριαρχία.

Ως Αριστερός, αγαπητοί φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν πίστευα ποτέ και δεν πιστεύω ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα ούτε πως ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου. Έτσι, δεν κατάλαβα ποτέ την εκλεκτική συγγένεια ΑΝΕΛ-ΣΥΡΙΖΑ. Η ρητορική των ΑΝΕΛ, όμως, αποτελεί ύβρη για την Αριστερά του ορθού λόγου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν η περιφάνια βιωσιμότητας του χρέους αποτελεί αναγκαία συνθήκη βιωσιμότητας της εθνικής μας οικονομίας, η παραγωγή πλούτου και η συνακόλουθη δημιουργία στέρεων θέσεων εργασίας καθιστά τη συνθήκη και ικανή. Ακόμα και ολική διαγραφή χρέους να μπορούσαμε να πετύχουμε, εάν δεν απεξαρτηθούμε από τα δανεικά, η χώρα θα μείνει εγκλωβισμένη στον φαύλο κύκλο των ελλειμμάτων και του χρέους.

Ο σχεδιασμός και η υποστήριξη ενός βιώσιμου μοντέλου παραγωγής ανασύνταξης της χώρας συμφωνούμε όλοι ότι θα στηρίζεται στους γνωστούς τομείς της γεωργίας, του πολιτισμού και του τουρισμού, της ενέργειας, της θαλάσσιας οικονομίας, της γαλάζιας ανάπτυξης.

Εκεί, όμως, που οφείλουμε να συμφωνήσουμε επιτέλους είναι στα προσαπαιτούμενα για τη δημιουργία ενός ελκυστικού για την επιχειρηματικότητα περιβάλλοντος, αφού η χρεοκοπία -μας αρέσει, δεν μας αρέσει- σήμανε και το τέλος του κρατισμού. Απαιτούνται, λοιπόν, μεγάλες μεταρρυθμίσεις για τον εξορθολογισμό του δημοσίου, αξιοκρατία, πάταξη της διαφθοράς και της γραφειοκρατίας.

Η αποδόμηση του κράτους των συντεχνιών και των ομάδων συμφερόντων που επιμελώς εξέθρεψε επί δεκαετίες το πολιτικό μας σύστημα στο πλαίσιο του πελατειασμού και της πολιτικής αντιπαροχής, δεν μπορεί παρά να είναι η πρώτη προτεραιότητα.

Ας μην ξεχνάμε ότι η Αριστερά διαχρονικά και παγκόσμια ήθελε να τα αλλάξει όλα.

Ο κύριος Πρωθυπουργός μάς κάλεσε να συμπαράταχθούμε στην προσπάθεια της χώρας. Ας μας πει, όμως, σε ποιες συγκεκριμένες προτάσεις να συμπαράταχθούμε. Ας μας πείτε αν έχετε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το Ποτάμι θα είναι δίπλα σας αν επιχειρήσετε τις μεγάλες αλλαγές που δεν έγιναν, γιατί δεν υπήρξε η πολιτική βούληση για να γίνουν, τις μεταρρυθμίσεις που θα μας κάνουν επιτέλους ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος.

Μην ξεχνάτε πως η φορολογική πειθαρχία αποτελεί τον καλύτερο φίλο του κράτους πρόνοιας. Τολμήστε τη σύγκρουση με κάθε είδους συμφέροντα, από τα τρωκτικά των κρατικών προμηθειών ως τους καταληψίες του δημοσίου αγαθού των τηλεοπτικών συχνοτήτων και εμείς, το Ποτάμι, θα είμαστε εκεί μαζί σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Δανέλλη, και το Προεδρείο σας ευχαριστεί, γιατί δεν εξαντλήσατε καν τον χρόνο.

Η κ. Ηρώ Διώτη έχει τον λόγο.

ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, παρ' όλη τη ματαιώση που προσπάθησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ να επιβάλει πρωτίτερα, κυρίως στον κόσμο που μας ακούει, εμένα μου είναι δύσκολο να περιγράψω τη συγκίνησή μου, συγκίνηση για αυτήν την τεράστια νίκη του ελληνικού λαού, των κινημάτων, των εργαζομένων, της νεολαίας, των ανέργων.

Σε αυτό εδώ το Βήμα ανεβήκαμε πολλές φορές τα προηγούμε-

μενα χρόνια και προσπαθήσαμε με όλες μας τις δυνάμεις να αποκαλύψουμε την παγίδα που είχε στηθεί από τις μνημονιακές δυνάμεις στους εργαζόμενους και στη χώρα, παγίδα θανάσιμη, που εξυπηρετούσε μόνο μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα και την κερδοφορία μιας ολιγαρχίας σε Ελλάδα και Ευρώπη. Προσπαθήσαμε με όλες μας τις δυνάμεις να περιγράψουμε έναν άλλο δρόμο, έναν εφικτό δρόμο για την έξοδο από την κρίση και να μη δεχτούμε τον θαλασσοπότη μονόδρομο, που προσπαθούσε να επιβάλει η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και οι εταίροι τους.

Οι τεράστιες κινητοποιήσεις του λαού και των κινημάτων στα πρώτα χρόνια της κρίσης, αλλά ακόμα και το σιωπηλό καζάνι που έβρασε στη συνέχεια -γιατί στον κόσμο ήταν η σιωπή και όχι στην ομιλία του Πρωθυπουργού, όπως ισχυρίστηκαν χθες η κ. Γεννηματά και ο κ. Βενιζέλος- έδωσαν στις 25 Γενάρη σε αριστερή κυβέρνηση την εντολή για αλλαγή πορείας. Κι αν ξανακάναμε εκλογές αυτήν τη στιγμή, γνωρίζετε όλοι σας και όλες σας ότι η συμφωνία του ελληνικού λαού με την προσπάθειά μας θα ήταν πολύ πολύ μεγαλύτερη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δόθηκε μετά από πολλές δεκαετίες εντολή διακυβέρνησης της χώρας στην Αριστερά. Νομίζω πως ήδη έχει αποδειχθεί ότι εμείς θέλουμε και μπορούμε, παρά τις τεράστιες δυσκολίες, τις οποίες δεν υποτιμούμε ούτε στο ελάχιστο -φάνηκε, προχθές, από τις Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού- ότι δεσμευόμαστε -όπως και ο ίδιος είχε πει- να πρωτοτυπήσουμε και να τηρήσουμε τις δεσμεύσεις μας, πράγμα που ήταν άγνωστο σε αυτήν τη χώρα. Θέλουμε να κρατήσουμε, λοιπόν, το ηθικό και πολιτικό μας ανάστημα εκεί που το έχουν ούτως ή άλλως ορίσει για την Αριστερά οι αγώνες που έχουν δώσει χιλιάδες άνθρωποι για δικαιοσύνη, ελευθερία και αξιοπρέπεια σε αυτόν τον τόπο.

Αυτές οι παρακαταθήκες μας δίνουν τη δύναμη και το σθένος στην ελληνική Κυβέρνηση να αναμετρηθεί με όλες τις δυσκολίες της διαπραγμάτευσης αλλά και της κατάστασης που παραλαμβάνουμε στη χώρα, του ενάμισι εκατομμυρίου ανθρώπων που έχασαν τη δουλειά τους, στη χώρα των δυόμισι εκατομμυρίων ανθρώπων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, στη χώρα των λουκέτων, στη χώρα του ξεπουλήματος του δημόσιου πλούτου και της φύσης, στη χώρα των ανθρώπων που στερούνται δικαιώματα, των ανθρώπων που πνίγονται στο Αιγαίο, έτσι απλά επειδή κάποιοι τελικά βάζουν τα κέρδη τους πάνω από τους ανθρώπους.

Και για να τα επιβάλουν όλα αυτά, δεν δίστασαν να αντιμετωπίσουν με αυταρχικό, κατασταλτικό τρόπο την αγωνία που έτρωγε την κοινωνία, να οδηγήσουν κόσμο στην αυτοκτονία, την απελπισία, την αναξιοπρέπεια, να νοιάζονται μόνο να χτίζουν φυλακές, να θωρακίζουν τα πολυτελή αυτοκίνητά τους, να κρύβονται από τον λαό.

Αυτό ήταν κατάντια και ξεπεσμός σίγουρα οικονομικός και πολιτικός, αλλά και ηθικός. Γι' αυτό εδώ, τώρα, μπαίνει ένα τέλος σε αυτόν τον εφιάλτη της παρακμής, που διέλυε τους ανθρώπους υλικά και συναισθηματικά.

Κυρίες και κύριοι, ξέρουμε τις τεράστιες ευθύνες που αναλαμβάνουμε. Ο δρόμος δεν είναι στρωμένος με κόκκινο χαλί, αλλά με την κινητοποίηση του λαού και των εργαζομένων θα τα καταφέρουμε.

Θα τα καταφέρουμε για μας αλλά και για τους ευρωπαϊκούς λαούς. Το σχέδιο της Κυβέρνησης είναι ρεαλιστικό στις παρούσες συνθήκες, όσο κι αν χθες ο κ. Βορίδης και πρωτίτερα ο κ. Δανέλλης προσπάθησαν να το αμφισβητήσουν. Είμαστε αποφασισμένοι και αποφασισμένες να το τηρήσουμε και να τιμήσουμε τον ελληνικό λαό, που δεν φοβήθηκε, παρ' όλη την εκστρατεία τρομοκρατίας που είχε εξαπολυθεί.

Εμείς οι Βουλευτές και οι Βουλευτίνες του ΣΥΡΙΖΑ, όλοι οι άνθρωποι της Αριστεράς, θα μιλήσουμε με τους ανθρώπους στις περιοχές μας, έναν προς έναν, μία προς μία, ότι αυτή είναι η στιγμή για όλους και για όλες μας. Δεν θέλουμε κανέναν εφησυχασμένο, κύριοι και κυρίες του ΚΚΕ. Η στιγμή να στηριχτεί η Κυβέρνηση και το πρόγραμμά της με όλους τους τρόπους, σε κάθε γωνιά, σε κάθε σπίτι, σε κάθε δουλειά, σε κάθε δρόμο της Ελλάδας είναι τώρα.

Η αντιμετώπιση, λοιπόν, της ανθρωπιστικής κρίσης, η ανά-

κτηση της εργασίας, η θεσμική ανασυγκρότηση, όπως δεσμευθήκαμε προεκλογικά στο πρόγραμμά μας και όπως αναλυτικά ανακοίνωσαν και ο Πρωθυπουργός και οι Υπουργοί της Κυβέρνησης, είναι η απάντηση στα προγράμματα που εφαρμόζαν οι νεοφιλελεύθερες μνημονιακές κυβερνήσεις. Όλα αυτά είναι ψίχουλα; Αναρωτιέμαι.

Για να το πω ορθότερα, είναι η επούλωση των πληγών, για να μπορέσουμε να σταθούμε όρθιοι και να επιχειρήσουμε την παραγωγική και κοινωνική ανασυγκρότηση της χώρας, με μεροληψία υπέρ της κοινωνίας και των εργαζομένων, υπέρ του δημόσιου πλούτου μας, υπέρ της δικαιοσύνης, υπέρ της ισότητας, υπέρ της ελευθερίας.

Θα θέλαμε -και εγώ με τη σειρά μου θα το ήθελα- να διαβεβαιώσουμε τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, που άκουσα κι εγώ σήμερα να μας εγκαλούν να προσγειωθούμε στην πραγματικότητα, ότι δεν θα το κάνουμε, γιατί πολύ απλά η δική μας πραγματικότητα δεν είναι ίδια με τη δική τους. Η δική μας πραγματικότητα είναι η πραγματικότητα των απλών ανθρώπων. Η δική σας πραγματικότητα δεν μας αφορά. Η δική μας πραγματικότητα είναι η δημοκρατία όπως πραγματικά πρέπει να είναι. Η δική μας πραγματικότητα γράφτηκε στις καρδιές. Τη δική σας θέλουν όλοι και όλες να την ξεχάσουν.

Αυτή η μάχη που δίνουμε εντός και εκτός της χώρας ως νέα Κυβέρνηση και λαός μαζί, αν δεν το έχει κάποιος καταλάβει, είναι η ιστορία η ίδια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει η κ. Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έγινε πολύ κριτική στην κ. Κωνσταντοπούλου. Θα ήθελα να επισημάνω ότι είναι από τις χαλαρότερες και δημοκρατικότερες λειτουργίες του Κοινοβουλίου. Έχω δεκαπέντε χρόνια και είμαι σε θέση να το πω. Και έχω συγκρουστεί μαζί της. Και μάλιστα όχι επί προσωπικού, αλλά επί διαδικαστικού. Έχει περάσει από κάτω. Ξέρει πόσες φορές χρειάστηκε να κάνει κατάχρηση η ίδια, να σπάσει η ίδια τον Κανονισμό, για να είναι χαλαρή σήμερα. Και αυτό προς αποκατάσταση των πραγμάτων με κάθε κατανόηση για καινούργιους ανθρώπους που ανεβάνουν επάνω να εφαρμόσουν έναν Κανονισμό με μια συναίσθηση.

Επειδή μιλάμε για κοινοκτημοσύνη, με βάση τον Κανονισμό, ο χρόνος, όπως κι αν έχει συμφωνηθεί να κατανεμηθεί, είναι κοινός χρόνος. Επομένως, όποιος τον παραβιάζει ή κάνει κατάχρηση του χρόνου, τον κλέβει από τους υπόλοιπους, δεν τον κλέβει από το Προεδρείο. Ενστάσεις επί άλλων ζητημάτων μπορεί και να προκύψουν ενδεχομένως. Όμως, αυτά προς αποκατάσταση μιας ισορροπίας. Δεχθείτε το ως εμπειρία ανθρώπου που έχει εδώ μέσα δεκαπέντε χρόνια και έχει εκλεγεί οχτώ φορές.

Επειδή αρχίζουμε τη συζήτηση έτσι, θα σας πω ότι η αντίληψή μου για εδώ ίσως να είναι και το σημαντικότερο κομμάτι που θέλησα να κάνω σήμερα αντί να πάω στον σχολιασμό των Προγραμματικών Δηλώσεων. Και δεν θα πάω στον σχολιασμό των Προγραμματικών Δηλώσεων, διότι, όπως ξέρετε, επιμεριζόμενος στους Βουλευτές, είναι πάρα πολύ ευκρινή τα πράγματα τα οποία έχουν ήδη λεχθεί.

Έχω απορίες και θα σας τις πω. Με ενδιαφέρει, όμως, το ζήτημα της παιδείας και σε αυτό θέλω να αναφερθώ. Τους άκουσα επισταμένως όλους, ακόμα και όταν δεν ήμουν παρούσα. Ήδη έχετε αρχίσει και οι καινούργιοι και καταλαβαίνετε ότι μπορείτε να ακούτε τους Βουλευτές ακόμα και όταν δεν είστε παρόντες. Και δεν συνεπάγεται ούτε απουσία ούτε λεζάντα στο διαδίκτυο ποιος ήταν και ποιος δεν ήταν, μετρώντας άδειες καρέκλες. Τα άδεια μυαλά, οι άδειες γλώσσες και οι άδειες θέσεις είναι το πρόβλημα, όχι οι άδειες καρέκλες εδώ.

Βουλή είναι. Δεν είναι ούτε παιδονομείο ούτε στρατόπεδο. Και ο τρόπος με τον οποίο διαμορφώνεται η γνώμη του Βουλευτή εδώ μέσα αρκετά έχει υποβαθμιστεί.

Επειδή, λοιπόν, μιλάμε για ζητήματα παιδείας, επειδή άκουσα τον κ. Μπαλτά και επειδή πολλή κουβέντα έγινε και για την ΕΡΤ και για τους δημοσιογράφους, θα ήθελα να σας πω ότι είμαι ένας άνθρωπος ο οποίος από τους δημοσιογράφους έχει κρεμαστεί

στα περίπτερα. Από τους δημοσιογράφους, τους συναδέλφους μου! Ανεκτό, δεκτό, παραδεκτό για οποιονδήποτε εκτίθεται.

Δεν θέλω καθόλου να μιλήσω επί προσωπικού. Θέλω να σας πω, όμως, ότι εδώ μέσα δεν μπορεί να κατηγορούνται οι κομμουνιστές ή οποιοσδήποτε άλλος για συναισθηματικές παρεκκλίσεις, όταν εκτείνεται συναισθηματισμός, πράγμα που μου είναι απολύτως κατανοητό για όποιον έχει έρθει εδώ και αισθάνεται δέος, θέλει να μιλήσει, συγκινείται. Μου είναι απολύτως κατανοητό και σεβαστό.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ, λοιπόν, να μη βάλουμε μια στέγη ισοπεδωτική, «Καλατράβα», πάνω από τη συναισθηματική φόρτιση του καθενός. Ας κριθούμε ο καθένας έτσι. Διότι μαζί με τα άλλα μέτρα βάλουμε και «συναισθηματιόμετρο».

Έχω κατηγορηθεί ότι έγινα Βουλευτής επειδή είμαι δημοσιογράφος, όπως έχει κατηγορηθεί ο «902» για την τύχη του σε συνθήκες καπιταλιστικές. Έχω ακούσει, όμως, και μια σειρά από πράγματα, τα οποία πρέπει να τα συμφωνήσουμε.

Δεν μπορεί να έρχεται εδώ ο Υπουργός Παιδείας, ο οποίος έχει και μια ακαδημαϊκή και φιλοσοφική τοποθέτηση βαρύτατη, και να τελειώνει με ένα τοπίο, το οποίο καταλήγει σε μια παραίνεση, «μην ψάχνετε τα σκάνδαλα οι δημοσιογράφοι, θα τα ψάχνουμε εμείς και θα σας τα δίνουμε εμείς».

Με συγχωρείτε, αλλά ως δημοσιογράφος νομίζω ότι όλοι οι δημοσιογράφοι θέλουν να ψάχνουν από μόνοι τους και δεν θέλουν κάποια εξουσία να τους τα δίνει. Εκεί πάει η αντίληψη ότι εμείς δεν μπορούμε, ως Κομμουνιστικό Κόμμα, να επιτρέψουμε την ικανοποίηση για τα ψίχουλα.

Το αν θα διαφωνήσουμε πολιτικά στην εκτίμηση αν είναι ή δεν είναι ψίχουλα, αν έκλεισε ή δεν έκλεισε η καπιταλιστική πληγή που ανοίχτηκε στο σώμα του λαού, αυτό μπορούμε να το συζητήσουμε. Αν είναι καλή η ραφή ή αν δεν είναι καλή η ραφή. Αν έμεινε ανοικτή η πληγή ή αν δεν έμεινε ανοικτή η πληγή. Να συζητήσουμε, όμως, ότι θα ικανοποιηθούμε πλήρως ιάσιμα, με συγχωρείτε, αλλά δεν υπάρχει περίπτωση να ακολουθήσουμε αυτήν τη διαδικασία.

Θα προτιμούσα έξω ένα στέγαστρο για τους δημοσιογράφους των ιδιωτικών και των κρατικών καναλιών, που τους καίει ο ήλιος το καλοκαίρι και τους βρέχει την ημέρα, για να παρακολουθούν στο κόκκινο χαλί τις διάφορες δηλώσεις, παρά συζητήσεις σε βαθύτερο επίπεδο όταν μιλάμε για πράγματα που δεν κοστίζουν.

Αν πάμε στα πράγματα που κοστίζουν, τότε θα πρέπει να πάμε σε πολιτική συζήτηση. Και στην πολιτική συζήτηση, σας παρακαλώ πάρα πολύ, ο συναισθηματισμός μπορεί να είναι ανεκτός, η αμετροέπεια δεν μπορεί. Είναι και πολιτισμικά αντεγκπαιδευτικό. Δεν θα μας κάνει με το ζόρι Ευρωπαίους. Δηλαδή, για παράδειγμα, δεν μπορεί η διαπραγματευτική μας στάση απέναντι στο μνημόνιο -δεν θα μπω στην ουσία του πράγματος- να χαρακτηρίζεται «έξοδος του Μεσολογγίου». Δεν μπορεί εκ των πραγμάτων.

Τι διδάσκετε τα παιδιά; Ότι είναι η έξοδος του Μεσολογγίου από τον κλωβό της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση τι είναι; Ένα δημοκρατικό όργανο, το οποίο μας προέκυψε από ιστορική ανάγκη κάπου;

Δεν θα το έλεγα αυτό, αν δεν έλεγε συνάδελφος εδώ μέσα ότι «ένα ερώτημα πλανάται πάνω από την Ευρώπη ωσάν το ερώτημα να καθίσταται αυτομάτως κομμουνιστικό, επειδή κάποτε ένα φάντασμα πλανιόταν πάνω από την Ευρώπη». Δεν θα το έλεγα, αν δεν έφτανε ο κ. Λαφαζάνης να πει ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έχει την τύχη της Σοβιετικής Ένωσης, εξισώνοντας την Σοβιετική Ένωση με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αδυνατώ να το παρακολουθήσω. Αδυνατώ πλήρως!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα σας ζητήσω δύο λεπτά, σας παρακαλώ πάρα πολύ.

Αδυνατώ, επίσης, να παρακολουθήσω αντιλήψεις, σύμφωνα με τις οποίες τα πάντα μπορούν να λησθούν εδώ μέσα φτάνει να είναι επαρκώς αντικομμουνιστικά. Και παύουν να είναι αντικομμουνιστικά όταν εκτοξεύονται από Αριστερούς συναδέλφους. Συγχωρήστε με.

Είκοσι τρία χρόνια συμπορεύομαι με το Κομμουνιστικό Κόμμα. Αριστερόμετρο, κομμουνιστόμετρο αν θέλετε να βάλετε, θα το

βάλετε. Όμως, να φαίνεται και ο αντικομμουνισμός φανερά και όχι επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έχει την τύχη της Σοβιετικής Ένωσης. Διότι τότε ξέρετε πώς ακούγεται; Σαν τον Εθνικό Ύμνο, τον οποίο τον έγραψαν για συναισθηματικούς λόγους, αλλά το περιεχόμενο δεν είναι σοβιετικό. Αυτό δεν κάνει τον Πούτιν ούτε Στάλιν ούτε Λένιν.

Δεν μπορεί η συζήτηση εδώ μέσα να γίνεται σε επίπεδο παιδείας και εκπαίδευσης προς τα έξω, για να στηρίξουμε την Ευρωπαϊκή Ένωση, για να στηρίξουμε το ΝΑΤΟ.

Άκουσα κουβέντες περί «βαλκανικού επαρχιωτισμού». Από επαρχιωτισμό κόπηκε και βομβαρδιζόταν η Γιουγκοσλαβία; Η εθνοκάθαρση που έχει γίνει και η δημιουργία κρατών, προτεκτοράτων, τι είναι; Αν θέλετε να ανοίξουμε συζήτηση, ευχαρίστως.

Εθελοντισμός ήταν και οι «Γιατροί Χωρίς Σύνορα». Ο πρώτος Πρωθυπουργός που διορίστηκε στο «Κόσοβο». Με τι έγγραφα ταξιδεύουν οι Κοσοβάροι; Από πότε είναι κράτος οι Κοσοβάροι; Με νατοϊκά έγγραφα ταξιδεύουν οι Κοσοβάροι. Διαβατήριο έχουν από το ΝΑΤΟ. Θα πρέπει σε αυτά να συναινέσουμε και να τα κουβεντιάσουμε; Θα πιάσουμε το παρελθόν και θα κάνουμε προσωπικές επιθέσεις; Θα κάνουμε αναλύσεις και κουβέντες; Θα λέμε ότι η συμφωνία-γέφυρα είναι η γέφυρα του Γοργοποτάμου;

Αν έρθει η ώρα κάποια στιγμή κρίσιμη να πρέπει αυτός ο λαός να βγει εν όπλοις έξω να υπερασπιστεί την πατρίδα του, τι θα του λέτε; Εν ονόματι ποίου πράγματος; Και κάναμε τη συζήτηση για την Ευρωπαϊκή Ένωση εγκλωβισμένοι. Πρέπει να υπάρχει κλωβός για να εγκλωβιστείς.

Η διαπραγμάτευση δεν είναι επανάσταση. Να συμφωνήσουμε δέκα πράγματα. Η διαπραγμάτευση δεν είναι επανάσταση. Δεν συντελέστηκε επανάσταση. Δε κάνουμε την έξοδο του Μεσολογγίου από το μνημόνιο. Το μνημόνιο δεν είναι Μεσολόγγι. Η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ δεν είναι καριοφίλι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κανέλλη, επειδή ξέρετε τον καημό του Βουλευτή, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τελιώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ πάρα πολύ ούτε δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δύο λεπτά σας έχω δώσει ήδη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Έχω δει συναδέλφους οι οποίοι μπορούν να κάνουν κατάχρηση του χρόνου επί διπλασίου, επειδή μίλησαν χωρίς.

Σας ζητώ -και κυριολεκτώ- δύο λεπτά.

Έχω μπροστά μου ένα κείμενο του κ. Βαρουφάκη, δημοσιευμένο στο protagon.gr, για να πάω και εγώ στις μεγάλες απορίες που πλανώνται στο μυαλό μου. Στο μυαλό μου πλανώνται και τις καταθέτω εδώ. Μιλάει για τη «χαρούμενη» χρεοκοπία. Είναι του Απριλίου του 2010. Και μάλιστα λέει: «Ήρθε η ώρα να αγκαλιάσουμε αυτό που φοβόμαστε». Το 2010 έλεγε: «Δεν είναι κακό πράγμα η χρεοκοπία. Να χρεοκοπήσουμε εδώ και τώρα». Παρακάτω λέει: «Διότι άμα θα χρεοκοπήσουμε εδώ και τώρα...» -το θύμισε σήμερα ο Ιγνατίου, εγώ είμαι υπέρ των πηγών ως δημοσιογράφος- «...όταν χρεοκοπήσεις, θα περάσεις άσχημα για πέντε-έξι μήνες και μετά είσαι ό,τι πολυτιμότερο για επενδύσεις».

Αυτό το αφήνω στην κρίση, όχι στην αριστερά ή στην δεξιά. Ο ίδιος ο κ. Βαρουφάκης ο οποίος σήμερα μιλάει με όρους καρκίνου. Επιτρέψτε μου, σε επίπεδο πολιτισμού -εντάξει, η κεύνσιανη αντίληψη είναι «σώστε τον καπιταλισμό από τους καπιταλιστές»- δεν μπορεί να καλείτε το σύνολο του πλήθους να βγει έξω. Να συμφωνήσουμε. Κερδίσατε. «Ο λόγος μου σας χόρτασε και το ψωμί μου φά' το». Κερδίσατε. Δεν σας λέει κανένας ότι δεν κερδίσατε. Να χαρείτε. Βεβαίως. Πήρατε την εξουσία. Είναι μια αστική εξουσία. Είναι ένα αστικό εκλογικό σύστημα. Πήρατε 36% συν το μπόνοους. Και πήρατε, ενδεχομένως, το αστικό μπόνοους, σε ένα αστικό καθεστώς. Δεν είναι η λαϊκή κυριαρχία η δική σας διαφορετική από τη λαϊκή κυριαρχία οποιοδήποτε άλλου δεν σας ψήφισε. Και είναι δημοσκοπικό το 70% που σας στηρίζει αυτήν τη στιγμή. Δεν μπορεί να περάσουμε σε πολιτικό συμπόλημα, το οποίο όλα αυτά να τα κάνει.

Άκουσα τον Υπουργό να λέει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κανέλλη, σας παρακαλώ πολύ ολοκληρώστε.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τελειώνω με μία φράση. Θα την αφήσω να αιωρείται.

Διαβάζω σήμερα από την «ΑΥΓΗ». Είναι του κ. Θάνου Παναγόπουλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κανέλλη, σας παρακαλώ πολύ.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τρεις λέξεις θα διαβάσω.

Το κείμενο που θα δώσουμε -αναφέρουν κύκλοι του Υπουργείου Οικονομικών- δεν θα έχει τίποτα το ριζοσπαστικό. Θα είναι ένα κείμενο που θα μοιάζει σε να κατατέθηκε από δικηγόρο της Νέας Υόρκης».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ πολύ. Είμαι αναγκασμένος να σας διακόψω.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αν αυτό το γράφει σήμερα η «ΑΥΓΗ», εγώ πρέπει να γεφυρώσω το ριζοσπαστικό τους ενός, την αποφευχθείσα ευχάριστη πτώχευση και να απαντήσω σε διλήμματα. Αυτά τα διλήμματα δεν απαντώνται με αντικομμουνιστική θεώρηση επειδή κάποιος δεν πανηγυρίζει για τα ψίχουλα. Τα ψίχουλα θα τα αντιμετωπίσει μπροστά της η εργατική τάξη, όταν ανακαλύψει ότι η ελληνική σημαία στα εφοπλιστικά πλοία σε όλον τον κόσμο δεν συνεπάγεται ελληνικό έδαφος, ελληνική ναυτοσύνη, Έλληνες εργάτες καλοπληρωμένους και γερό NAT.

Επειδή, λοιπόν, τα περιπλέοντα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Κανέλλη, με συγχωρείτε. Παρακαλώ τελειώστε!

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πάρα πολύ. Θα τελειώσω αμέσως.

Δεν μπορεί...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είναι ντροπή για τους άλλους συναδέλφους.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Κοιτάξτε. Μπορώ να τελειώσω αυτήν τη στιγμή. Τελειώνω. Δεν θα χαρακτηρίσω αντικομμουνιστική αυτήν τη στάση. Θα το θεωρούσα αστείο. Να είστε καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε, αλλά να θεωρήσετε αντικομμουνιστική τη στάση του Προεδρείου που έδωσε τέσσερα λεπτά επιπλέον, τότε δεν ξέρω τι πρέπει να κάνω για να είμαι το ανάποδο.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Χάσατε το χιούμορ σας, κύριε Πρόεδρε; Το χάσατε. Δεν πειράζει. Μπορώ να σας το δώσω. Είμαστε γενναίοι οι κομμουνιστές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η κ. Χαραλαμπίδου έχει τον λόγο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Να ξαναγυρίσουμε στις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα, για πρώτη φορά εδώ και πέντε χρόνια, καλούμαστε, μετά την ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων της νέας Κυβέρνησης από τον Πρωθυπουργό, να συζητήσουμε πάνω σε ένα κυβερνητικό πρόγραμμα το οποίο δεν έχει τη σφραγίδα της τρόικας. Πρόκειται για ένα προγραμματικό πλαίσιο που θέτει τις βάσεις για την αντιμετώπιση των ιδιαίτερα κρίσιμων ζητημάτων που αντιμετωπίζουν σήμερα οι πολίτες όλης της χώρας και κυρίως ο κόσμος της εργασίας αυτής της χώρας, την ανθρωπιστική κρίση, την τεράστια ανεργία και την πλήρη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων προς όφελος των εργοδοτών. Αυτά είναι ζητήματα τα οποία δημιούργησε η καπιταλιστική κρίση και η νεοφιλελεύθερη διαχείρισή της μέσα από τα μνημόνια.

Είναι, λοιπόν, σήμερα η πρώτη φορά που με καθαρή εντολή του ελληνικού λαού το πρόγραμμα που προτείνεται από τη μεριά της Κυβέρνησης, δεν έχει στον πυρήνα του την ικανοποίηση των ορέξεων των δανειστών, αλλά -και είναι το πλαίσιο των Προγραμματικών Δηλώσεων που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός- την ικανοποίηση των λαϊκών διεκδικήσεων και την ικανοποίηση των πραγματικών αναγκών των εργαζόμενων και των ανέργων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι κυβερνήσεις από το 2010 μέχρι το 2014 με τα μνημόνια και κυρίως με τους εφαρμοστικούς νόμους τους, επέφεραν βαρύτατα πλήγματα στον κόσμο της εργασίας, αφανίζοντας σχεδόν ολοκληρωτικά το συλλογικό εργατικό δίκαιο που ίσχυε στη χώρα μας για εβδομήντα πέντε ολόκληρα χρόνια και που ήταν αποτέλεσμα των θυσιών των κομ-

μουνιστών, των Αριστερών, των ανθρώπων της εργασίας.

Οι κυβερνήσεις σε αυτήν την περίοδο κατήντησαν τον θεσμό των συλλογικών συμβάσεων εργασίας κενό γράμμα, αφού στο 80% των εργαζόμενων της χώρας επιβλήθηκαν ατομικές συμβάσεις εργασίας. Οι κυβερνήσεις στα χρόνια του μνημονίου απαγόρευσαν ακόμα και τη μονομερή προσφυγή στη διαιτησία, στον Οργανισμό Μεσολάβησης και Διαιτησίας, μέχρι να επανέλθει από το Συμβούλιο της Επικρατείας. Ακόμη, όμως, και όταν το Συμβούλιο της Επικρατείας έκρινε ότι αυτό ήταν αντισυνταγματικό, περιορίστηκε και συρρικνώθηκε ο ρόλος του και ουσιαστικά αυτοακυρώθηκε.

Οι κυβερνήσεις αυτής της χώρας στα χρόνια του μνημονίου με πρόσχημα την αναχαίτιση της ανεργίας και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, μείωσαν τον κατώτατο μισθό κατά 22% -που γενικεύθηκε στο μεγαλύτερο κομμάτι των εργαζόμενων αυτής της χώρας λόγω των προηγούμενων ρυθμίσεων- και κατά 32% στους νέους εργαζόμενους, αφήνοντάς τους σαν μόνη επιλογή αυτή της μετανάστευσης.

Μιλάμε, δηλαδή, ότι στα χρόνια του μνημονίου δημιουργήθηκε ένα πλέγμα αυστηρά ταξικά μεροληπτικών μέτρων δήθεν για την αντιμετώπιση της κρίσης, που ενίσχυαν την κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων και παράλληλα ενίσχυαν το κλίμα της εργασιακής, κοινωνικής ανασφάλειας, δημιουργώντας ένα περιβάλλον γενικευμένης εργοδοτικής αυθαιρεσίας.

Για να είμαστε ειλικρινείς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, με αυτό το περιβάλλον έχουμε να αναμετρηθούμε σήμερα, με αυτήν την καθημερινή εργοδοτική αυθαιρεσία που επικρατεί στους τόπους δουλειάς. Και γι' αυτό πρέπει η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ να τολμήσει εκείνες τις προτάσεις σε μία κατεύθυνση, βέβαια, που θα αμφισβητήσουν την απόλυτη ισχύ του διευθυντικού δικαιώματος με κατεύθυνση να ανατραπεί αυτή η σχέση.

Επιστρέφω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης που αφορούν την εργασία στον ιδιωτικό τομέα, όπως εκφράστηκαν προχθές από το στόμα του Πρωθυπουργού.

Ζήτημα πρώτο, επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων με ταυτόχρονη επαναφορά της επεκτασιμότητας στο σύνολο των εργαζόμενων της χώρας. Ούτε ένας εργαζόμενος δεν πρέπει να μείνει ακάλυπτος.

Ζήτημα δεύτερο, επαναφορά των τριετιών, της μετενέργειας και του ρόλου και των αρμοδιοτήτων του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας, έτσι ώστε ο ΟΜΕΔ να αποτελεί πραγματικό θεσμό εγγύησης των δικαιωμάτων των εργαζόμενων.

Ζήτημα τρίτο, ίση αμοιβή για ίση εργασία, βάζοντας ένα τέλος στην άδικη ηλικιακή διάκριση που αφορά τον κατώτατο μισθό. Αντιμετωπίζουν τους νέους της χώρας μας σαν πολίτες δεύτερης κατηγορίας για να έχουν οι εργοδότες ακόμα περισσότερα κέρδη. Τα νέα αγόρια και τα νέα κορίτσια αυτής της χώρας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει να προστατεύονται γιατί είναι η ελπίδα αυτού του τόπου. Εμείς θέλουμε να χτίσουμε το μέλλον της χώρας μας και οφείλουμε να το χτίσουμε σε μία κατεύθυνση ισότητας, δημοκρατίας, δικαιοσύνης και αξιοπρέπειας.

Σημείο τέταρτο, κατάργηση της απελευθέρωσης των απολύσεων, αυστηροποίηση του πλαισίου για τις ομαδικές απολύσεις, για να ξαναγυρίσει στην εποχή πριν από τα μνημόνια, έχοντας κατά νου ότι η κατεύθυνση της νέας Κυβέρνησης θα πρέπει να είναι η αιτιολόγηση της απόλυσης, κάτι που συμβαίνει στο σύνολο σχεδόν των ευρωπαϊκών χωρών. Επίσης, η κατεύθυνση πρέπει να είναι η απαγόρευση των ομαδικών απολύσεων στις κερδοφόρες επιχειρήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει τα κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αντιπροέδρου)

Κυρίες Πρόεδρε, αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Παρακαλώ, συνεχίστε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Σημείο πέμπτο, η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ για όλους και για όλες σταδιακά, συμβάλλοντας στην αύξηση της παραγωγικότητας, ενισχύοντας με αυτόν τον τρόπο το εισόδημα και την αγοραστική δύναμη της λαϊκής οικογένειας και

χρηματοδοτώντας, επίσης, με αυτόν τον τρόπο την οικονομία της χώρας και κυρίως τη μικρή και μεσαίου μεγέθους επιχείρηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από χθες σε αυτήν την Αίθουσα αναπτύχθηκαν δύο τύπου κριτικές.

Η πρώτη κριτική είναι η μηδενιστική κριτική. Είναι η κριτική που λέει ότι τα μέτρα που έχουν εξαγγελθεί δεν βοηθάνε ούτε στο ελάχιστο τους πολίτες, ότι είναι ψίχουλα για τους εργαζόμενους. Σε αυτούς, για να είμαι καλοπροαίρετη, θα πρότεινα αυτά τα μέτρα να τα φέρουν για συζήτηση στον κόσμο της εργασίας. Να δουν τις άμεσες αλλαγές στην καθημερινότητα των μισθωτών που πηγάζουν από το εξαγγελθέν πρόγραμμα της Κυβέρνησης.

Υπάρχει, όμως, και μία δεύτερη κριτική που λέει ότι το πρόγραμμα αφορά προεκλογικές εξαγγελίες, ότι το πρόγραμμα δίνει πάρα πολλά μέσα σε ένα ασφυκτικό πλαίσιο. Σε αυτούς, λοιπόν, που κάνουν αυτήν την κριτική από την άλλη πλευρά έχω να πω, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισες, καλωσορίσατε. Καλωσορίσατε στην αλλαγή της σελίδας. Σε αυτήν την αλλαγή της σελίδας με μία νέα Κυβέρνηση στο τιμόνι αυτής χώρας, μια Κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ εμείς καλούμε όλους τους εργαζόμενους να στρατευτούν. Όχι, επιτρέψτε μου, στη βάση του δέκατου τρίτου μισθού, δηλαδή του δώρου Χριστουγέννων ή των 751 ευρώ, αλλά στην αλλαγή της κατεύθυνσης, στην αλλαγή της ταξικής μεροληψίας, στην αλλαγή της λαϊκής κυριαρχίας, στην αλλαγή της αξιοπρέπειας, της ανεξαρτησίας και της ανόρθωσης του εργαζόμενου λαού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει τα κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αντιπροέδρου)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρία Χαραλαμπίδου, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ (Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τελειώνω.

Να στρατευτούν οι εργαζόμενοι στη στήριξη και την εμβάθυνση αυτής της διαδικασίας, στην αλλαγή και στην ενίσχυση αυτού που ο Πρωθυπουργός είπε προχθές το βράδυ: Δημοκρατία παντού και πρώτα και κύρια δημοκρατία στα εργοστάσια, στις επιχειρήσεις, στις υπηρεσίες. Αυτό ζητάει ο κόσμος της εργασίας και είμαι σίγουρη ότι μαζί με την πάλη του θα το κατακτήσουμε.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Απευθύνομαι στις κυρίες και κύριους της Κυβέρνησης για να πω ότι με βάση τον κατάλογο που μου άφησε η κυρία Πρόεδρος τον λόγο θα λάβει ο Υπουργός Εργασίας κ. Σκουρλέτης για δεκαοκτώ λεπτά. Υποτίθεται ότι έχει συνεννοηθεί με τους συναδέλφους του, διότι προηγείται ο κ. Σκουρλέτης ο κ. Νικολούδης, ο οποίος εφόσον είναι εδώ θα μιλήσει μετά τους Βουλευτές που θα ακολουθήσουν τον κ. Σκουρλέτη και μετά είναι ο κ. Φλαμπουράρης. Εγώ θα ακολουθήσω μετά τον κατάλογο, όπως μου τον έχει αφήσει η Πρόεδρος.

Κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν περάσει αρκετές ώρες συζήτησης πάνω στις προγραμματικές θέσεις της Κυβέρνησης και θα ήθελα πριν μπω στην κυρίως τοποθέτησή μου να κάνω ορισμένες επισημάνσεις. Παρ' όλο που είχαμε ένα ηχηρό και καταδικαστικό αποτέλεσμα για την προηγούμενη συγκυβέρνηση, νομίζω πως δεν δείχνετε, κύριοι της προηγούμενης συγκυβέρνησης, ότι έχετε βγάλει σωστά συμπεράσματα. Εξακολουθείτε να μην αντιλαμβάνεστε αυτό που εδώ και χρόνια έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι άλλο το μνημόνιο, άλλο οι πολιτικές λιτότητας και άλλο η προσπάθεια να βρεθεί μια βιώσιμη λύση απέναντι στο χρέος και την εξυπηρέτησή του. Εξακολουθείτε και τις επόμενες μέρες του εκλογικού αποτελέσματος -και το ακούσαμε εδώ, σε αυτήν την Αίθουσα- να ταυτίζετε τις μνημονιακές πολιτικές με την αναγκαία διαπραγμάτευση που πρέπει να κάνει η χώρα μας απέναντι στις δανειακές συμβάσεις, έτσι ώστε να βρούμε αυτό που είπαμε πριν από λίγο, μία βιώσιμη λύση για το χρέος.

Εμμένετε, λοιπόν, σε κάτι που ήταν λάθος εξαρχής και σε κάτι που ο Πρωθυπουργός είχε τονίσει πάρα πολλές φορές σε αυτήν

την Αίθουσα. Εμμένετε σε μία λάθος εκτίμηση πως το ελληνικό χρέος ήταν βιώσιμο, πως η ακολουθούμενη πολιτική οδηγούσε στην εξυπηρέτησή του. Μα τα νούμερα σας διαψεύδουν, η εκτίμησή του. Τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής που ισοπέδωσαν την οικονομία και την κοινωνία δεν τα βλέπετε;

Νομίζω ότι έστω την ύστατη ώρα, αυτήν την κρίσιμη στιγμή για τη χώρα μας, την ιστορική στιγμή για τη χώρα μας, πρέπει και να ερμηνεύσετε σωστά το εκλογικό αποτέλεσμα, αλλά κυρίως πρέπει να διαλέξετε πλευρά. Η διαπραγμάτευση έχει ξεκινήσει και δεν έχουμε καταλάβει αν είστε με τη μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού, την πολύ μεγαλύτερη από αυτή που έδωσε στην Κυβέρνησή μας, ή αν είστε με τη μεριά της κ. Μέρκελ. Οφείλετε, τουλάχιστον μέχρι σήμερα το βράδυ, να μας δώσετε μία σαφή πολιτική απάντηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κ. Αντωνοπούλου, η κ. Φωτίου και εγώ έχουμε την πολιτική ευθύνη ενός Υπουργείου το οποίο καταγράφει τα αποτελέσματα της μνημονιακής πολιτικής. Καθημερινά διαπιστώνουμε πια με νούμερα και αριθμούς τι σημαίνει μνημόνιο, πώς μεταφράστηκε για τη ζωή των εργαζομένων, σε τι θέσεις εργασίας που χαθήκανε, σε ποιες επιχειρήσεις που κλείσανε. Αντιλαμβανόμαστε, λοιπόν, από πρώτο χέρι τι σημαίνει μνημονιακή πολιτική και καπιταλιστική κρίση, και ιδιαίτερα του νεοφιλελεύθερου παγκοσμιοποιημένου μοντέλου. Έχουμε απόλυτη συνείδηση των μεγάλων δυσκολιών της εποχής που ζούμε και του πλαισίου μέσα στο οποίο καλούμαστε να δράσουμε.

Για την Κυβέρνησή μας, όμως, δεν αποτελεί απλά προτεραιότητα η αναβάθμιση της εργασίας, η προστασία της και η πάλη για την ανάκτησή της, αλλά συνιστά έναν όρκο πίστης απέναντι στον κόσμο της εργασίας. Δεν συμβιβάζομαστε με τη σημερινή πραγματικότητα, που έχει καταστήσει τη χώρα μας πρωταθλήτρια της Ευρώπης στην ανεργία, που οδηγεί τα νέα παιδιά στη μετανάστευση, που συντρίβει τη ζωή των μακροχρόνια ανέργων, ιδιαίτερα στις μεγαλύτερες και μεσαίες ηλικίες.

Η βασικότερη, ίσως, πολιτική των μνημονιακών κυβερνήσεων της προηγούμενης περιόδου, που διαδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στη φτωχοποίηση μεγάλου μέρους της κοινωνίας όσο και στη δημιουργία του φαύλου κύκλου της ύφεσης, ήταν η κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων και η συρρίκνωση του εργατικού κόστους, η εμμονή σε ακραία νεοφιλελεύθερα δόγματα, που αποτελούν τη συνέχεια πολιτικών από τη δεκαετία του 1990 και εντείνονται με αφορμή και άλλοθι την κρίση. Ανάγουν τη μείωση του κόστους εργασίας σε θεμελιώδη παράγοντα της αύξησης της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας.

Και αυτό γίνεται, χωρίς να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τις υπόλοιπες παραμέτρους, αλλά και τα αποτελέσματα της μείωσης κατά 50% της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων ως απόρροια και της εξέλιξης του τιμαριθμού, της φορολογικής αφαίμαξης και της μείωσης των κοινωνικών παροχών.

Η διάλυση των εργασιακών σχέσεων αποτέλεσε τον πυρήνα αυτού που ακραίο νεοφιλελεύθερο πειράματος που εφαρμόστηκε κατά τρόπο βίαιο σε βάρος του λαού μας.

Η Κυβέρνηση, πιστή στις δεσμεύσεις της απέναντι στον ελληνικό λαό, σκοπεύει να βάλει άμεσα ένα τέλος στις αποτυχημένες και κοινωνικά άδικες πολιτικές λιτότητας, που έχουν οδηγήσει τον κόσμο της εργασίας σε απόγνωση και την οικονομία σε κατάρρευση και να αντιστρέψει τη ζοφερή πραγματικότητα στον χώρο της εργασίας. Όπου το δίκαιο των συλλογικών εργασιακών δικαιωμάτων και ιδίως των συλλογικών διαπραγματεύσεων έχει απορρυθμιστεί σε απόλυτο βαθμό, ενώ στο πεδίο των ατομικών εργασιακών σχέσεων κυριαρχούν οι ευέλικτες μορφές απασχόλησης, η απελευθέρωση των ατομικών και ομαδικών απολύσεων και η ανάδειξη του διευθυντικού δικαιώματος σε απόλυτο ρυθμιστή των όρων λειτουργίας της εργασίας.

Η απαξίωση της κοινωνικής διαπραγμάτευσης, η αποδόμηση του κοινωνικού κράτους και η υποβάθμιση των μηχανισμών ελέγχου της αγοράς εργασίας έχουν επιτρέψει την ενίσχυση όλων των μορφών και των εκδοχών αδήλωτης και ανασφάλιστης εργασίας, την καταπάτηση στοιχειωδών εργασιακών δικαιωμάτων και τη συνεχή αύξηση φαινομένων εργασιακής ζούγκλας.

Σε αυτούς τους τρεις τομείς της εργασίας απαιτείται να υιοθετηθούν και μάλιστα με κατεπείγοντα τρόπο στοχευμένες νο-

μοθετικές παρεμβάσεις, οι οποίες αφ' ενός μεν θα αποκαθιστούν άμεσα σοβαρές αδικίες και θα ανακουφίζουν τα κατώτερα λαϊκά στρώματα και αφ' ετέρου θα αναχαίτσουν το σπιράλ της ύφεσης, επιτρέποντας την επανεκκίνηση της αγοράς εργασίας στο πλαίσιο της παραγωγικής και κοινωνικής ανασυγκρότησης μιας καθημαγμένης χώρας.

Σχετικά με τα συλλογικά εργασιακά δικαιώματα, θα ήθελα να πω ότι ο συγκεκριμένος κλάδος δικαίου συγκεντρώνει αναμφίβολα τον μεγαλύτερο βαθμό απορρύθμισης κατά την τελευταία πενταετία. Η αποκατάστασή του ως πρώτο βήμα στα προ του μνημονίου επίπεδα δεν είναι εύκολη υπόθεση, αλλά απαιτούνται πολύ καλά μελετημένες άμεσες νομοθετικές πρωτοβουλίες στα εξής ζητήματα:

Συλλογική διαπραγμάτευση. Για την Κυβέρνησή μας η αποκατάσταση των συλλογικών διαπραγματεύσεων αποτελεί μία σαφή προεκλογική δέσμευση, η οποία εντάσσεται στον γενικότερο μεσοπρόθεσμο στόχο του επικουρικού και συμπληρωματικού ρόλου του κράτους στο πεδίο της ρύθμισης των όρων αμοιβής και των συνθηκών εργασίας για το σύνολο των κλάδων και των επιχειρήσεων της χώρας.

Η επαναφορά της αρχής της ευνοϊκότερης ρύθμισης και της επεκτασιμότητας και της υποχρεωτικότητας των συλλογικών συμβάσεων θα επιτρέψουν την αύξηση του αριθμού και του πεδίου κάλυψης των εργαζομένων από την ισχύ των οικείων συλλογικών ρυθμίσεων. Ταυτόχρονα, η επαναφορά της εξαμηνιαίας διάρκειας της μετενέργειας με πλήρη αποκατάσταση του έννομου περιεχομένου της θα παράσχει τον απαιτούμενο χρόνο στους κοινωνικούς συνομιλητές για τη σύναψη νέων συλλογικών συμβάσεων.

Τέλος, η επαναφορά του ρόλου, των αρμοδιοτήτων του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας, του ΟΜΕΔ, θα εξασφαλίσει εκ νέου τη δυνατότητα ειρηνικής διευθέτησης των συλλογικών εργατικών διαφορών και την επίτευξη μιας δίκαιης λύσης για τους εργαζόμενους και τον εργοδότη.

Σχετικά με τον κατώτατο μισθό, θα ήθελα να πω ότι η επανασύσταση του δικαίου των συλλογικών διαπραγματεύσεων αποτελεί από μόνη της εγγύηση για τη χωρίς προβλήματα και παρενέργειες αύξηση του κατώτατου μισθού με όρους πρόληψης και απορρόφησης τυχόν κραδασμών στην αγορά εργασίας. Ένα πρώτο αναγκαίο βήμα είναι η κατάργηση των αντεργατικών και παράνομων μνημονιακών ρυθμίσεων, που από τη μία πλευρά μείωσαν τον κατώτατο μισθό στα 586 ευρώ και στα 511 ευρώ για τους νέους κάτω των είκοσι πέντε ετών και πάγωσαν τις τριετίες πρακτικά επί αόριστον και από την άλλη πλευρά, μετέφεραν ουσιαστικά στην αποκλειστική αρμοδιότητα του Υπουργού Εργασίας τη διαδικασία καθορισμού του ελάχιστου νομοθετημένου μισθού στο τέλος μίας καρικατούρας κοινωνικού διαλόγου.

Παράλληλα, προωθείται η ικανοποίηση του διακηρυγμένου στόχου της επαναφοράς του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ και η αποκατάσταση της συλλογικής αυτονομίας στον τρόπο διαμόρφωσης των αμοιβών.

Θα ήθελα εδώ να κάνω μία παρένθεση, γιατί το τελευταίο εικοσιεττάχρονο έχουν ακουστεί διάφορα πράγματα και εντός της Αίθουσας και έξω από αυτήν. Ακουστήκαν από την πλευρά των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας πως στην πραγματικότητα το κατώτατο όριο καθορίζεται από την ίδια την αγορά. Δεν θυμάμαι το όνομα του συναδέλφου που το είπε έτσι ακριβώς χθες.

Και ερωτώ: Αυτό κάνατε εσείς; Αυτό κάνατε όταν με βίαιο τρόπο μειώσατε τον κατώτατο μισθό; Τώρα θυμηθήκατε πως από μόνη της η αγορά αυτορρυθμιζόμενη θα διαμορφώνει τον κατώτατο μισθό; Αντίθετα επιβάλλατε με τον πιο βάρβαρο τρόπο, στο πλαίσιο ενός σχεδίου φτωχοποίησης του ελληνικού λαού, ποιος θα έπρεπε, κατά τη γνώμη σας, να ήταν ο κατώτατος μισθός.

Υπήρξαν, όμως, και άλλες δηλώσεις. Σε μία χθεσινή του δήλωση ο κ. Βρούτσης, ο προκάτοχός μου στη θέση του Υπουργού Εργασίας, είπε ότι και μόνο η εξαγγελία από τον ΣΥΡΙΖΑ της επαναφοράς του κατώτατου μισθού στα προ μνημονίου επίπεδα οδήγησε στο να χαθούν σαράντα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Προφανώς, αποτελεί μία ομολογία εκ μέρους του πως ακόμη και το τελευταίο διάστημα της εφαρμογής αυτής της αντικοινωνικής και ισοπεδωτικής πολιτικής πήρατε μαζί σας από την αγορά ερ-

γασίας σαράντα χιλιάδες θέσεις εργασίας, γιατί είναι αποτέλεσμα της υφεσιακής πολιτικής που εφαρμόσατε και που υπερασπιζέστε ακόμη και σήμερα το γεγονός ότι χάθηκαν σαράντα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αγνοείτε, όμως, τη διεθνή εμπειρία. Διότι αν ίσχυε αυτό που λέτε, θα βλέπαμε ότι σε άλλες χώρες οι οποίες έχουν πολύ κατώτερους μισθούς από τον δικό μας, την ίδια στιγμή έχουν υψηλότερα επίπεδα ανεργίας, ενώ δεν έχουν βελτιώσει την ανταγωνιστικότητά της. Και ιδιαίτερα για τη χώρα μας, από το 2010 μέχρι το 2014 είχαμε μία μείωση 21% του ονομαστικού μισθού. Είχαμε, όμως, ταυτόχρονα 100% αύξηση της ανεργίας. Ούτε η ανταγωνιστικότητα βελτιώθηκε, ούτε βέβαια η ανεργία πολύ περισσότερο μειώθηκε.

Μιλήσατε δε κάποια στιγμή για τη σύνδεση του ονομαστικού μισθού με την παραγωγικότητα. Η παραγωγικότητα, όμως, τα τελευταία χρόνια μειώθηκε κατά 1%, ενώ οι μισθοί κατά 21%. Χρωστάτε 20%. Ξαναφέρτε το. Δεν μπορούσατε, βέβαια, γι' αυτό ο ελληνικός λαός σας έδωσε το μάθημα που έπρεπε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επανέρχομαι σε αυτά που ήθελα να πω, σχετικά με τις συνδικαλιστικές ελευθερίες. Είναι αναγκαίο να διεξαχθεί ένας ουσιαστικός διάλογος με τα συνδικάτα των εργαζομένων για την αναμόρφωση του συνδικαλιστικού νόμου στην κατεύθυνση της προοδευτικής αλλαγής του περαιτέρω εκδημοκρατισμού του, των συνδικαλιστικών οργανώσεων, με απόλυτο σεβασμό στην αυτονομία τους. Παράλληλα, καταργείται ο ρόλος των ενώσεων προσώπων ως εργαλείου διάρρηξης της προστατευτικής λειτουργίας των συλλογικών συμβάσεων και της ραγδαίας μείωσης των αποδοχών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τέλος, καταργείται ο νόμος για την επιστράτευση απεργών. Αποκαθιστούμε τα ατομικά εργασιακά δικαιώματα. Το μνημονιακό μοντέλο της υποαμειβόμενης και υπερευέλικτης εργασιακής σχέσης, χωρίς προσωπική αξιοπρέπεια και χωρίς κατοχυρωμένα, θεμελιώδη κοινωνικά δικαιώματα, πρέπει να ανατραπεί. Ο κόσμος της μισθωτής εργασίας χρειάζεται να εργάζεται σε ένα περιβάλλον δημοκρατίας, ατομικών ελευθεριών και ασφάλειας δικαίου, ώστε όχι μόνο να αναβαθμίζεται η παραγωγικότητα και η ποιότητα της παρεχόμενης εργασίας, αλλά και να συνδυάζεται αρμονικά ο οικογενειακός με τον επαγγελματικό βίο του καθενός και της καθεμιάς.

Η τρομοκρατία της φθηνής, ανατιολόγητης και αιφνίδιας απροειδοποίητης απόλυσης, ιδίως σε περιόδους οικονομικής κρίσης και υψηλών ποσοστών ανεργίας, δεν εξυπηρετεί ούτε την πλευρά του εργαζόμενου ούτε την εύρυθμη και αναβαθμισμένη λειτουργία μιας σύγχρονης επιχείρησης.

Ο φραγμός στο μνημονιακό καθεστώς της απόλυτης απελευθέρωσης των απολύσεων αφορά ταυτόχρονα και τις ομαδικές και τις ατομικές απολύσεις και επαναφέρει την αναγκαία προστασία του εργαζόμενου, ώστε οι απολύσεις να αποτελούν την έσχατη και όχι την εύκολη λύση, είτε πρόκειται για οικονομικούς είτε για λόγους που αφορούν στο πρόσωπο του εργαζόμενου.

Παράλληλα, απαιτείται να ληφθεί πρόνοια για την εγγυημένη πρόσβαση στο νέο δίκαιο της καταγγελίας της εργασίας όλων εκείνων των κατηγοριών που στην πραγματικότητα συμβάλλουνται με σχέση εργασίας.

Συνεπώς εκτός από τη μείωση του χρόνου της δοκιμαστικής περιόδου που συνεπάγεται την καταβολή αποζημίωσης σε περίπτωση απόλυσης, επιβάλλεται η δραστητική μείωση της επιτρεπόμενης διάρκειας, αλλά και των μορφών της προσωρινής απασχόλησης, καθώς και η καταπολέμηση του φαινομένου της ψευδοαπασχόλησης που υποκρύπτει σχέση μισθωτής εργασίας.

Στο δημόσιο τομέα, η επάνοδος στη συνταγματική και εν γένει εθνική και κοινοτική νομιμότητα συμπεριλαμβάνει μία δέσμη μέτρων αποκατάστασης επαναπρόσληψης των παρανόμως απομακρυνθέντων από τις υπηρεσίες τους με τις μορφές της ψευδοαπασχόλησης και της εφεδρείας και την κατάργηση των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων.

Εν συνεχεία, ο δραστητικός περιορισμός στην κατεύθυνση της κατάργησης των ελαστικών μορφών εργασίας περιλαμβάνει μια δέσμη μέτρων που κατ' αρχάς στοχεύουν στη διασφάλιση της πενήντης εργασίας και στην επαναφορά της κυριακής της αργίας, στη δραστητική μείωση του ρόλου του δανεισμού ενοικίασης

των εργαζομένων και των ιδιωτικών γραφείων εύρεσης εργασίας μέσα από την ενίσχυση του ρόλου των δημοσίων φορέων προώθησης της απασχόλησης, στον δραστικό περιορισμό των υπεργολαβιών και των εργολαβιών στον δημόσιο τομέα και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα στις περιπτώσεις αντικειμενικά αποδεδειγμένης έλλειψης τεχνογνωσίας και υλικοτεχνικής υποδομής και τέλος, στον εν γένει περιορισμό όλων των υπόλοιπων ευέλικτων μορφών απασχόλησης, όπως ιδίως η μερική απασχόληση, η εκ περιτροπής εργασία και οι προσωρινές συμβάσεις διά της υποχρεωτικής αντικειμενικής δικαιολόγησής τους και στη λήψη της απαιτούμενης μέριμνας για την αντιμετώπιση των κοινωνικών συνεπειών από την ενδεχόμενη χρήση τους.

Υπερασπιζόμαστε τη νομιμότητα στην αγορά εργασίας. Όλες οι προηγούμενες νομοθετικές πρωτοβουλίες θα παραμείνουν κενό γράμμα, εφόσον δεν καταπολεμηθεί με ριζικό τρόπο το εκτεταμένο σήμερα φαινόμενο της παραβατικότητας στην αγορά εργασίας, ιδίως οι πολλαπλές εκδοχές της αδήλωτης και της ανασφάλιστης εργασίας.

Στις άμεσες προτεραιότητες της Κυβέρνησής μας είναι η κοινωνική διαπραγμάτευση με τις αρμόδιες συνδικαλιστικές και εργοδοτικές οργανώσεις και τους φορείς της τοπικής αυτοδιοίκησης ενός ολοκληρωμένου στρατηγικού σχεδίου πάταξης των φαινομένων της μαύρης εργασίας και της φοροδιαφυγής.

Η εθνική συμμαχία ενάντια στην παρανομία στην αγορά εργασίας θεμελιώνεται σε επιτυχημένες και αποτελεσματικές πρακτικές που εφαρμόζονται σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες και περιλαμβάνει μια δέσμη κινήτρων, αντικινήτρων και θεσμικών παρεμβάσεων αμοιβαία επωφελών για όλους τους εμπλεκόμενους φορείς. Όμως πάνω απ' όλα η καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας συνεπάγεται αναβάθμιση και αναστελέχωση των αρμόδιων ελεγκτικών μηχανισμών του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και του ΙΚΑ, καθώς και τον εκσυγχρονισμό και περαιτέρω αξιοποίηση των τεχνολογικών μέσων για την πάταξη του φαινομένου.

Σε αυτήν την κατεύθυνση και σε άμεση συνεργασία με το καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργείο Εσωτερικών θα ληφθεί μέριμνα για μεταρρυθμίσεις στο ισχύον πλαίσιο μεταναστευτικής πολιτικής, ώστε να επανέλθουν σε νόμιμο καθεστώς διαμονής και εργασίας οι νόμιμα εγκατεστημένοι μετανάστες, οι οποίοι απώλεσαν τις άδειες διαμονής λόγω της κρίσης και κυρίως του δύσκαμπτου και αντεργατικού νομικού πλαισίου ανανέωσης των αδειών διαμονής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Ωραία, έχουμε ακόμα χρόνο.

Σχετικά με τους φορείς κοινωνικής πολιτικής, θα προωθήσουμε την επανασύσταση του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας και του Οργανισμού Εργατικής Εστίας. Άμεση προτεραιότητά μας είναι να δοθεί η δυνατότητα να επαναλειτουργήσουν αναβαθμισμένοι και να αποτελέσουν πολύτιμα εργαλεία για την άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Για την υλοποίηση των παραπάνω δεσμεύσεων θέλουμε να στηριχτούμε όχι μόνο στη σημερινή κοινοβουλευτική πλειοψηφία γι' αυτό και επιδιώκουμε ευρύτερες πολιτικές συναίνεσεις, ιδιαίτερα από εκείνες τις δυνάμεις που χαρακτηρίζονται για την ευαισθησία τους απέναντι στα προβλήματα του κόσμου της εργασίας. Ταυτόχρονα, δημιουργούμε όρους συναίνεσεων μέσα στην ίδια την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρκετοί πριν τις εκλογές και ακόμη περισσότεροι μετά μας ρωτούν μήπως είναι η ώρα να κάνουμε μια στροφή στο ρεαλισμό, υπονοώντας κάποιο πως πρέπει να βάλουμε νερό στο κρασί μας, πως πρέπει να προσγειωθούμε στην πραγματικότητα. Τους απαντούμε, όμως, πως για μας ο ρεαλισμός δεν είναι υποταγή στη σημερινή πραγματικότητα, αλλά η βαθιά κατανόησή της, η ανάλυσή της, όχι για να την αποδεχθούμε όπως είναι, αλλά για να την αλλάξουμε μέσα από ένα εφαρμόσιμο σχέδιο. Αυτός είναι ο δικός μας ρεαλισμός, ο ρεαλισμός της κοινωνικής δικαιοσύνης και της ικανοποίησης των μεγάλων κοινωνικών αναγκών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Η σειρά των συναδέλφων είναι η εξής: Η κ. Χριστοφιλοπούλου, την οποία παρακαλώ να έρθει στο Βήμα, μετά είναι ο δις συνάδελφός μου ο κ. Παπαχριστόπουλος -το «δις» πάει στο ότι είμαστε και οι δύο γιατροί και Βουλευτές- ο κ. Βαρβιτσιώτης και ο κ. Σαμοΐλης. Θα ακολουθήσει και ο κ. Νικολούδης εκ μέρους της Κυβέρνησης.

Τον λόγο έχει η κ. Χριστοφιλοπούλου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα συμφωνήσω με τον μόλις απελθόντα από το Βήμα Υπουργό ότι ο ρεαλισμός χρειάζεται σχέδιο, αλλά δυστυχώς αυτό είναι που μας λείπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου θέλω να πω κάτι που έχουμε πει από την αρχή- το έχουν πει και άλλοι συνάδελφοί μου από το ΠΑΣΟΚ. Δεν θα ασκήσουμε μία αντιπολίτευση του «όχι σε όλα». Μπορεί να ψηφίσουμε επιμέρους νομοσχέδια όπως αυτό της ιθαγένειας ή και άλλα. Και σίγουρα, όπως ήδη έχουμε πει, είμαστε πρόθυμοι να βάλουμε πλάτη στη μεγάλη υπόθεση της διαπραγμάτευσης.

Πώς θα ψηφίσει όμως κανείς Προγραμματικές Δηλώσεις, όταν το στοιχείο της ασάφειας, της έλλειψης σχεδίου επί τριών βασικών παραμέτρων, τις οποίες θα ήθελα να αναλύσω στα λίγα λεπτά που έχω στη διάθεσή μου, καθιστά αυτές τις Προγραμματικές Δηλώσεις εξαιρετικά ασαφείς, γενικόλογες και αόριστες;

Παραδοχή πρώτη. Δεν υπάρχει ένα συγκεκριμένο σχέδιο διαπραγμάτευσης. Η διαπραγμάτευση -η πραγματική που ξεκινάει τώρα και για την οποία ευχόμαστε, ξαναλέω, τα καλύτερα στην Κυβέρνηση και θα είμαστε κοντά της- χρειάζεται ένα σχέδιο. Εμείς δεν το ακούσαμε ούτε από τον Πρωθυπουργό ούτε από τον Υπουργό Οικονομικών ούτε από κανέναν άλλον.

Ακούσαμε για γέφυρες. Πείτε το όπως θέλετε. Κάντε τη στροφή στο ρεαλισμό με σχέδιο, όπως ακριβώς είπε ο κ. Σκουρλέτης -«με σχέδιο»- αλλά πείτε μας ποιο είναι το σχέδιο αυτό, εφόσον θέλετε και επιζήτησε και ο Πρωθυπουργός από αυτό εδώ το Βήμα την ευρύτερη συναίνεση στο σχέδιό σας για τις διαπραγματεύσεις.

Διότι το μόνο που ακούσαμε και από όλους τους Υπουργούς αλλά και από τον Πρωθυπουργό είναι να κάνουν αντιπολίτευση στην αντιπολίτευση. Και αυτό είναι μνησθημένο τρικ της μεταπολιτευτικής Ελλάδας. Το έχουμε δει. Το έχουμε ξαναζήσει αυτό πολλές φορές. Μήπως είναι η ώρα να αλλάξουμε στυλ, να αλλάξουμε τρόπο λειτουργίας και εδώ στο Κοινοβούλιο;

Ένα παράδειγμα -και το καλύτερο από όλα- είναι ότι μας καταλογίζετε -στην απελθούσα κυβέρνηση- ότι δεν ζητήσαμε παράταση εξαμήνου για το πρόγραμμα το οποίο τυπικά έληγε στις 31 Δεκεμβρίου του παρελθόντος έτους και ζητήσαμε μία διμήνη παράταση, την οποία αν είχαμε πάρει, επρόκειτο να μας καταγγείλετε προεκλογικά με τον χειρότερο τρόπο. Τι θα έπρεπε να έχουμε κάνει; Να έχουμε δεσμεύσει α priori την επόμενη Κυβέρνηση για έξι μήνες; Αυτό θέλατε; Γιατί δεν το ζητάγατε; Και αν εν πάση περιπτώσει, αν θέλετε, γιατί δεν ζητάτε εσείς τώρα την παράταση;

Πολύ ωραία, δεν τη ζητάτε. Θα είμαστε μαζί σας σε οποιοδήποτε διαπραγματευτικό σχέδιο δεν ενέχει μονομερείς ενέργειες και ενέργειες που διακυβεύουν την εθνική υπόσταση εντός της Ευρωζώνης.

Δεύτερο σημείο: Αναπτυξιακό σχέδιο. Παραγωγική ανασυγκρότηση. Το λέτε. Πού είναι;

Δεν είναι μόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ο Πρωθυπουργός μέσα στα εκατό περίπου λεπτά της ομιλίας του...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΪΛΗΣ: Έλεος!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Μην δυσανασχετείτε, κύριε συνάδελφε. Διάλογο κάνουμε εδώ. Δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε σε όλα. Εκατό λεπτά μίλησε ο κ. Τσίπρας, ο Πρωθυπουργός. Στα εκατό αυτά λεπτά δεν βρήκε πέντε να μας πει ποιο είναι το σχέδιο των συγκριτικών πλεονεκτημάτων των αναπτυξιακών που βλέπει;

Ποιο είναι το δικό του όραμα και το δικό σας όραμα για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας; Είναι το 70%-30% του προγράμματος που είπε ο κ. Βαρουφάκης; Είναι η κρατικοποίηση

των πάντων που μας είπε λίγο πριν ο κ. Λαφαζάνης; Είναι το ότι τις ιδιωτικοποιήσεις που έχουν γίνει θα τις συνεχίσουμε, που είπε ο κ. Βαρουφάκης πάλι; Μπορώ να συνεχίσω έτσι πολύ ώρα ξέρετε.

Άρα σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης δεν υπάρχει. Θέσεις δεν υπάρχουν. Πολιτισμός; Ναυτιλία; Τουρισμός; Και πολλά άλλα. Επιχειρηματικότητα; Και αυτή είναι μία πολύ κακή λέξη.

Έλλειψη τρίτη και σημαντικότερη: Ποιο είναι το μεταρρυθμιστικό σχέδιο; Ή μήπως πιπιλίζουμε την καραμέλα «μεταρρυθμίσεις», επειδή ακούμε ότι έξω είναι πιο εύκολο όταν τους λέμε ότι θα κάνουμε μεταρρυθμίσεις;

Κοιτάξτε, για την πάταξη της φοροδιαφυγής εφαρμόστε και τους νόμους τους δικούς μας που δεν ψηφίσατε. Θα είμαστε μαζί σας. Και αν φέρετε και στο φως και στη διαφάνεια και άλλα και πάλι θα είμαστε μαζί σας.

Και αυτό πάλι είναι γενικόλογος.

Κατά τα άλλα ποιο είναι ακριβώς το μεταρρυθμιστικό σχέδιο της Κυβέρνησης; Ας πάρω έναν τομέα προσφιλή σε μένα, αλλά νομίζω και σημαντικό για την ανάπτυξη της χώρας και για τις μελλοντικές γενιές, την παιδεία. Τι ακριβώς μας είπε ο Υπουργός Παιδείας; Μίλησε σαν Υπουργός Παιδείας του χθες; Μας είπε ότι θα επαναφέρει τους αιώνιους φοιτητές και το πρόβλημά μας είναι τα συμβούλια διοίκησης; Δηλαδή ποιο είναι το όραμά μας για τα πανεπιστήμια; Αυτό που ήταν παλιά; Δηλαδή φοιτητοπατέρες και παράγοντες που έκαναν πραγματικά ό,τι ήθελαν και αντί της ασυλίας είχαμε τη βία στα πανεπιστήμια, είχαμε τον κρατισμό και τον κομματισμό μέσα στα πανεπιστήμια; Υπήρχε αυτοτέλεια πραγματική και ουσιαστική στα πανεπιστήμια;

Εν πάση περιπτώσει, για την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση ποιο είναι το όραμά σας; Να σταματήσει η αξιολόγηση, όπως εξαγγείλατε, των καθηγητών και μάλιστα κατά μεγάλο λάθος του Υπουργού Παιδείας να νομίζει ότι τα ποσοστά ισχύουν και για τους καθηγητές και δασκάλους; Έτσι θα πάει μπροστά η παιδεία ή με έναν γενικόλογο διάλογο;

Να σας θυμίσω, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι ούτε στο διάλογο του 2009 που ξεκίνησε η Νέα Δημοκρατία επί Μπαμπινιώτη, στον οποίο μετείχαμε κι εμείς, είχατε λάβει μέρος ούτε στο διάλογο που είχαμε κάνει εμείς το 2011 θέλατε να λάβετε μέρος. Κάντε, λοιπόν, διάλογο. Εμείς θα είμαστε εκεί, αλλά επί ποίους;

Ο Πρωθυπουργός, δυστυχώς, ούτε ο Υπουργός Παιδείας, δεν βρήκαν τρεις λέξεις πιο συγκεκριμένες να μας πουν προς ποια κατεύθυνση είναι η αλλαγή στα σχολεία από το νηπιαγωγείο ως το λύκειο. Η τράπεζα θεμάτων ενοχλεί; Βεβαίως, ενοχλεί την ΟΛΜΕ. Μην μιλάτε για το πελατειακό κράτος, γιατί πολλούς πελάτες είδα να εξυπηρετούνται διά χειλέων Υπουργών εδώ πέρα.

Και τον «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» μεταρρυθμίστε τον, αλλά προς ποια κατεύθυνση; Διατηρώντας ποιο αυτοδιοικητικό κεκτημένο, κύριε Υπουργέ; Περιμένουμε κι εδώ ένα σχέδιο αποκέντρωσης, συγκεκριμένο, όμως, σχέδιο αποκέντρωσης. Γιατί χωρίς συγκεκριμένο σχέδιο, καταργώντας απλώς και εξαγγέλλοντας...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα κι εγώ την ανοχή σας για λιγότερο από δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για ένα λεπτό επιπλέον.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΧΡΙΣΤΟΦΙΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κάποιος, λοιπόν, θα έλεγε ότι εδώ είχαμε διάφορες εξαγγελίες, άλλες από αυτές αντικρουόμενες -σίγουρα αντικρουόμενες με αυτά που ακούσαμε εκτός Αιθούσης- και είναι σαφές ότι δεν μπορούμε να ψηφίσουμε τις Προγραμματικές Δηλώσεις.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως κάναμε πέντε χρόνια τώρα, θα στηρίξουμε την εθνική προσπάθεια εφόσον υπάρξει αυτό το σχέδιο της Κυβέρνησης, εφόσον συγκροτηθεί εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης με την ελπίδα ότι εάν αυτές οι προσπάθειες που έγιναν μέχρι τώρα -όχι χωρίς αδυναμίες, όχι χωρίς λάθη- οι σημαντικές προσπάθειες που έγιναν μέχρι τώρα να κρατηθεί η χώρα όρθια μέσα στην Ευρωζώνη και να μπορέσουμε να συνεχίσουμε προς χάριν των μελλοντικών γενεών και κυρίως οι θυσίες του ελληνικού λαού, πρέπει να αποδώσουν καρπούς, τότε

δεν πρέπει να χαθούν στον βωμό των δημαγωγικών και λαϊκιστικών κυβερνητικών εξαγγελιών, αλλά πρέπει να υπαχθούν σε ένα σχέδιο διαπραγμάτευσης βιώσιμο, ρεαλιστικό και ορθολογικό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Οι παλαιότεροι συνάδελφοι πρέπει, λόγω εμπειρίας, να είμαστε πιο «σφικτοί» σε σχέση με τους νέους, στους οποίους πρέπει να δείχνουμε λίγη επιεικεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτιρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της Αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδεί εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Τολού Αργολίδας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Τον λόγο έχει ο κ. Παπαχριστόπουλος για επτά λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Συνάδελφοι, πιστεύω ότι δεν είναι υπερβολή να πω ότι -έτσι τουλάχιστον το βλέπω εγώ- ζούμε ιστορικές στιγμές, που θα σηματοδοτήσουν το μέλλον μιας ολόκληρης χώρας. Πιστεύω ότι δεν θα είναι μια σύντομη διαδικασία, είναι μια διαδικασία που θα τραβήξει καιρό, αλλά σε συγκεκριμένο και περιορισμένο χρόνο.

Θα ήθελα εδώ να θυμίσω ότι -συγχωρείστε μου τον παραλληλισμό- την Ακρόπολη κατάφεραν και την έκτισαν ο Ικνίος και ο Καλλικράτης. Προσπάθησαν δεκάδες, εκατοντάδες άλλοι να κάνουν το ίδιο αυτό φοβερό παγκόσμιο μνημείο. Δεν τα κατάφερε κανένας. Πολύ εύκολα, όμως, αν μαζετούμε καμιά τριανταριά εδώ και πάρουμε βαριοπούλες, μπορούμε να την καταστρέψουμε. Αυτό είναι εύκολο. Το δύσκολο είναι η σύνδεση.

Το λέω αυτό, γιατί η υπερβολή σε αυτήν την Αίθουσα απ' όλες τις πλευρές θα πρέπει να εκλείψει, ειδικά αυτές τις συγκεκριμένες στιγμές. Η δημοκρατία, βέβαια, είναι αποδεκτή απ' όλους, γιατί έχουμε διαφορετικές απόψεις και καλά κάνουμε και τις έχουμε. Μπορεί να σέβεται ο ένας την άποψη του άλλου, αλλά να μην τη συμμερίζεται. Μπορούμε γι' αυτό να συνυπάρχουμε.

Τα λέω αυτά, φίλες και φίλοι, γιατί νομίζω ότι ένας πρόλογος ενός νέου Βουλευτή είναι απαραίτητος τουλάχιστον για αυτοσυγκράτηση και δική μου και όλων των καινούριων που έχουν έρθει σε αυτήν την Αίθουσα.

Θέλω, επειδή ο χώρος ευθύνης μου είναι ο χώρος της υγείας, σύντομα όμως, να πω δύο κουβέντες και να μπω στο κυρίως θέμα μου, που δεν είναι η υγεία.

Θέλω να κάνω τρεις προτάσεις, επειδή τα δημόσια νοσοκομεία είναι το δεύτερο σπίτι μου. Θέλω να πιστεύω ότι κάτι ξέρω απ' αυτόν τον χώρο. Θα ήθελα να προτείνω στον σεβαστό σε μένα Υπουργό Υγείας -που τώρα αν ήταν εδώ, ίσως να λέγαμε περισσότερα- τρία πράγματα, αν και είναι δεκάδες αυτά που θα μπορούσε να πει κανείς για τον χώρο της δημόσιας υγείας, αφού θυμίσω ότι γύρω στα πενήντα έξι νοσοκομεία αυτήν τη στιγμή είναι έτοιμα να καταρρεύσουν. Κέντρα υγείας δεν λειτουργούν. Η δημόσια υγεία είναι σε καθεστώς κατάρρευσης αυτήν τη στιγμή και, πραγματικά, θα είναι τιτάνιο το έργο του καινούριου Υπουργού, του κ. Παναγιώτη Κουρουμπλή, ο οποίος θα βρει μία κατάσταση απίστευτα ταλαιπωρημένη και δεν θα ήθελα να είμαι στη θέση του -με την καλή έννοια το λέω.

Θα ήθελα -επαναλαμβάνω- να πω τρία πράγματα και να φύγω από τον χώρο της υγείας.

Πρώτα απ' όλα, σωστά έκανε που ξεκίνησε το θέμα στις μονάδες εντατικής θεραπείας. Χτες έπρεπε τα εκατόν εξήντα κρεβάτια, που είναι εξοπλισμένα και άδεια, να έχουν γεμίσει. Σας λέω ότι από αυτήν την εγκληματική παράλειψη χάνουν τη ζωή τους δύομισι χιλιάδες Έλληνες κάθε χρόνο.

Πρέπει γρήγορα να κάνει ανεξάρτητα τα τμήματα επειγόντων των δημόσιων νοσοκομείων, στα οποία όποιος από εσάς έχει τύχει να πάει, είναι κόλαση. Θυμίζουν Ουκρανία ή Συρία με τους τζιχαντιστές. Με ανεξάρτητα τμήματα θα αποφευχθούν πάρα πολλά.

Το τρίτο αφορά τις περίφημες ΔΥΠΕ, που έγιναν ίσως καλοπροαίρετα από τον Αλέκο Παπαδόπουλο. Κατ' αρχάς, θέλω να πω ότι Υπουργός μου, με τον οποίο συνεχίζω να έχω μια πολύ καλή σχέση κι ως ανήκουμε σε διαφορετικά κόμματα και θέλω να πιστεύω ότι υπάρχουν σχέσεις αλληλοσεβασμού, ήταν ο Προεδρεύων σήμερα, ο κ. Κακλαμάνης. Οι ΔΥΠΕ απορροφούν προσωπικό, που το έχει ανάγκη το δημόσιο νοσοκομείο. Ξοδεύονται χρήματα που θα μπορούσαμε να τα έχουμε γλυτώσει. Το χειρότερο είναι ότι κάποιοι άνθρωποι, που δεν έχουν άμεση γνώση του τι γίνεται στο νοσοκομείο, παίρνουν αποφάσεις για το νοσοκομείο. Τη δομή, δηλαδή, της δημόσιας υγείας θα πρέπει να τη δούμε ξανά από τη αρχή.

Τελειώνω, όμως, γιατί δεν θέλω να πω περισσότερα για την υγεία και θέλω να μπω στο κυρίως θέμα μου, όσο προλάβω. Δεν θέλω να παραβιάσω τον χρόνο.

Θέλω να θυμηθώ και να θυμηθούμε όλοι μαζί ότι δεν τιμωρήθηκε ποτέ κανένας για το θέμα του Χρηματιστηρίου. Δεν τιμωρήθηκε κανένας για το «πάρτυ» που έγινε στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Δεν τιμωρήθηκε κανένας ποτέ για τα εξοπλιστικά, με μοναδικό θύμα τον γνωστό Υπουργό, που πιστεύω ότι ήταν πολιτικά ανενεργός όταν τιμωρήθηκε.

Θέλω, επίσης, να θυμίσω ότι το άρθρο 86, κύριοι συνάδελφοι, είναι ακόμη παρόν. Θέλω να θυμίσω ότι τον Άρειο Πάγο, το Συμβούλιο της Επικρατείας και το Ελεγκτικό Συνέδριο τα διορίζει ακόμα το Υπουργικό Συμβούλιο. Ποιος φοβάται την ανεξαρτησία της δικαιοσύνης; Ένας αδέκατος δικαστής –πολύ από εσάς θα τον ξέρετε- ο Σωτήρης Μπάγιας έχει κάνει φοβερές προτάσεις για την πραγματική ανεξαρτησία της δικαιοσύνης.

Τα λέω όλα αυτά, γιατί σήμερα, στη σημερινή πραγματικότητα, άκουσα με πολλή προσοχή και σεβασμό πάρα πολλούς συναδέλφους από την Αντιπολίτευση και πρώην Κυβέρνηση, να εγκαλούν τη σημερινή Κυβέρνηση, που δεν κυβέρνησε ποτέ, που είναι –δεν είναι δεκαπέντε ημέρες Κυβέρνηση, με πάθος, με ένταση –δικαίωμα τους- και να ξεχνούν ποια πραγματικότητα όχι βρήκε η συγκεκριμένη Κυβέρνηση, αλλά βιώνει ο Έλληνας πολίτης σήμερα.

Θέλω να θυμίσω με νούμερα και χωρίς καμμία υπερβολή κάτι που ξέρουμε όλοι, ότι δηλαδή οκτώ στους δέκα Έλληνες αυτήν τη στιγμή είναι στο δόκανο κάποιας τράπεζας ή της εφορίας.

Θέλω να θυμίσω ότι έξι εκατομμύρια τριακόσιες χιλιάδες άνθρωποι είναι στο όριο της φτώχειας, ότι τρία εκατομμύρια είναι ανασφάλιστοι. Δεν είναι ενάμισι εκατομμύριο οι άνεργοι, είναι δυόμισι εκατομμύρια. Και χιλιάδες παιδιά, κατά κύριο λόγο νεολαία, έχουν φύγει στο εξωτερικό.

Την ίδια στιγμή καμμία λίστα, καμμία offshore, κανένα έμβασμα που έφυγε στο εξωτερικό δεν ελέγχθηκε.

Αυτή είναι μια πραγματικότητα, για την οποία μπορεί εγώ να είμαι υπερβολικός, αλλά δεν μπορεί να είναι υπερβολικός ο γραμματέας διαφάνειας –ο δικός σας άνθρωπος- που σας έδωσε ογδόντα τεκμηριωμένες υποθέσεις διαφθοράς και δεν κάνετε τίποτα, που ουρλιάζει επί τρία χρόνια για τις εισροές-εκροές και δεν κάνετε τίποτα, που φωνάζει για το πού πήγαν τα 23 δισεκατομμύρια και ποιοι τραπεζίτες τα έδωσαν και φύγανε κατευθείαν στο εξωτερικό!

Να θυμίσω ότι ο Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης –πάλι δικός σας άνθρωπος- δημοσίευσε δεκατέσσερις τροπολογίες νύχτα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω μισό λεπτό, αλλιώς να σταματήσω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Επιθεωρητής Δημόσιας Διοίκησης, λοιπόν, δημοσίευσε δεκατέσσερις παράνομες τροπολογίες, όπως έκαναν και πέντε δικαστικές ενώσεις.

Δεν φαντάζομαι ότι όλοι αυτοί ήταν οπαδοί του ΣΥΡΙΖΑ και του Καμμένου των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Αυτοί σας είπαν ότι δεν τους αφήνετε να κάνουν τη δουλειά τους.

Παραδώσατε μια χώρα πραγματικά εξοντωμένη. Η έκφραση «ανθρωπιστική κρίση» για μένα είναι ευγενική φίλες και φίλοι. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν μπορεί κανείς να την αμφισβητήσει.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να χαιρετίσω τη σύνθεση του Υπουργικού Συμβουλίου. Είδα με μεγάλη μου χαρά μια συκοφαντημένη πολιτική, την κ. Κωνσταντοπούλου, να παίρνει τη θέση της Προέδρου της Βουλής. Είδα τον κ. Νικολούδη να γίνεται Υπουργός, που ξέρω απέξω και ανακατωτά τι έχει κάνει αθόρυβα. Είδα τον Γιάννη Πανούση, τον εγκληματολόγο και όχι κάποιον απόστρατο να παίρνει το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης. Θα μπορούσα να πω πολλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Σταματήστε την ονοματοδοσία, γιατί θα παραπονεθούν οι υπόλοιποι, ενώ γίνεται ελλείψει χρόνου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Σε αυτό έχετε δίκιο, δεν σημαίνει τίποτε άλλο για τους υπολοίπους, απλά τυχαίνει να ξέρω τους παραπάνω.

Στηρίζω πραγματικά αυτήν την Κυβέρνηση, πιστεύω σε αυτό που πάει να κάνει και μου αρέσει κιόλας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Βαρβιτσιώτης, μετά ο κ. Σαμοϊλης και ακολουθεί ο Υπουργός Επικρατείας, ο κ. Νικολούδης.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς πρέπει να πω το αυτονόητο, που όμως πολλές φορές πρέπει να το λέμε: Σήμερα η αγωνία όλων μας είναι η διαπραγμάτευση που κάνει η Κυβέρνηση να πετύχει. Γιατί, εάν δεν πετύχει η διαπραγμάτευση, τότε στον τόπο θα οδηγηθούμε σε πολύ δύσκολες εξελίξεις, εάν δηλαδή από τις 28 Φεβρουαρίου δεν υπάρχει ένα πρόγραμμα, το οποίο θα εγγυάται τη χρηματοδότησή μας, εφόσον πλέον τα επιτόκια δανεισμού της χώρας είναι απαγορευτικά.

Θέλουμε να πετύχει αυτή η διαπραγμάτευση και μακάρι να πετύχει κάτι καλύτερο από αυτό, το οποίο είχαμε πετύχει εμείς. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει χωρίς να παραδεχθεί ο ΣΥΡΙΖΑ και χωρίς να παραδεχθούν τα δύο κόμματα που συγκυβερνούν, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και ο ΣΥΡΙΖΑ, ότι ένα πολύ μεγάλο μέρος όλων των προεκλογικών τους εξαγγελιών ήταν ψεύτικο.

Ήταν ψεύτικη η φιλοδοξία που καλλιέργησαν στον κόσμο για την οριστική κατάργηση του μνημονίου, για την κατάργηση των μνημονιακών νόμων, για τις ρυθμίσεις που ελήφθησαν όλο το τελευταίο διάστημα.

Επίσης είναι ψέμα το ότι η προηγούμενη κυβέρνηση δεν διαπραγματεύθηκε, κάτι το οποίο ακούμε συνεχώς και σήμερα με αφορμή συγκεκριμένο περιστατικό, θα ήθελα να διαψεύσω.

Θα μιλήσω για την υπόθεση του ΟΛΠ, γιατί νομίζω ότι πολλοί έχουν μπερδευτεί, πολλά ακούγονται το τελευταίο διάστημα και θα ήθελα να ξεκαθαρίσω ποια είναι η πραγματική κατάσταση. Παράλληλα, θα ήθελα να προτείνω στην Κυβέρνηση να συνεχίσει το πρόγραμμα αξιοποίησης της περιουσίας του ΟΛΠ, έτσι όπως το έχουμε σχεδιάσει και να μην μπει και αυτό στη λίστα των προγραμμάτων ιδιωτικοποιήσεως που θα καταργήσει.

Για να είμαι πιο σαφής, ο ΟΛΠ είναι μια εταιρεία που διαχειρίζεται το λιμάνι του Πειραιά. Δεν του ανήκει το λιμάνι του Πειραιά. Το 2008 η τότε Κυβέρνηση Καραμανλή έκανε μια συμφωνία με την «COSCO» και ήρθε η «COSCO» και ανέλαβε τη διαχείριση μίας προβλήτας του λιμανιού και την κατασκευή μισής ακόμα. Αυτές οι δύο προβλήτες –η μιάμιση προβλήτα- που είχε η «COSCO» στη διάθεσή της, πληρώνοντας ενοίκιο στον ΟΛΠ, έφθασαν στα όριά τους, εκτόξευσαν τη δυναμικότητα και τη λειτουργία του λιμανιού και το 2013 αποφασίστηκε μετά από πρόταση της «COSCO» να επεκταθεί και να τους παραχωρήσουμε και άλλη θάλασσα, να κτίσουν το υπόλοιπο κομμάτι αυτής της προβλήτας, να την εξοπλίσουν. Επρόκειτο για μία επένδυση 230 εκατομμυρίων ευρώ.

Αυτή η επένδυση δεν ήρθε εύκολα και δεν ήρθε εύκολα γιατί τότε η τρόικα, όταν ξεκινήσαμε τις διαπραγματεύσεις με την «COSCO», μας είπε «σταματήστε! Δεν θέλουμε να γίνει αυτή η επένδυση». Και έχω εδώ μπροστά μου το mail του κ. Μορς, του εκπροσώπου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, το οποίο είχαμε λάβει ως κυβέρνηση –και θα το καταθέσω στα Πρακτικά- με το οποίο μας έλεγε «σταματήστε αυτήν την επένδυση, όχι μόνο γιατί αν-

τιβαίνει στους όρους του Ευρωπαϊκού Δικαίου» -γιατί ήταν μια απευθείας ανάθεση- «αλλά γιατί αν παραχωρήσετε αυτό το δικαίωμα στην «COSCO», τότε η ιδιωτικοποίηση» -η οποία είναι από τις βασικές υποχρεώσεις που έχει αναλάβει η χώρα απέναντι στο πρόγραμμα- «που θα γινόταν μετά του ΟΛΠ δεν θα συγκέντρωνε κανένα επιχειρηματικό ενδιαφέρον, αφού το καλύτερο κομμάτι του λιμανιού που θα μπορούσε να αξιοποιηθεί θα είχε ήδη παραχωρηθεί στην «COSCO»».

Από τις 18 Σεπτεμβρίου 2013 που μας έστειλε αυτό το mail ο κ. Μορς ξεκίνησε μία αέναη προσπάθεια σε δύο κατευθύνσεις, πρώτα από όλα να μην τεθεί από την πλευρά της τρόικας ένα βέτο πάνω σε αυτό το e-mail και δεύτερον να ξεπεραστούν όλα τα κωλύματα μέσα στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα οποία είχαν σχέση με την επέκταση αυτής της σύμβασης με την «COSCO» για την απευθείας ανάθεσή της και βέβαια, για να προχωρήσουμε στην υλοποίηση μίας τεράστιας, της μεγαλύτερης επένδυσης που έγινε στη χώρα σε όλη την περίοδο της κρίσης.

Είναι μία επένδυση 230 εκατομμυρίων που δημιουργεί πάνω από χίλιες θέσεις εργασίας, που δεν δημιουργεί μια καινούρια Τσάινα Τάουν, όπως ο κ. Λαφαζάνης έλεγε. Πολύ χαίρομαι που αυτά τα περί Τσάινα Τάουν και αυτά κατά της σύμβασης παραχώρησης, βεβαίως, τα οποία έλεγε ο κ. Λαφαζάνης σήμερα ο κ. Βαρουφάκης τα αναίρει. Σε πρόσφατη συνέντευξή του μάλιστα χαρακτήρισε αυτήν την επένδυση μία από τις κορυφαίες επιτυχημένες επενδύσεις στη χώρα. Τον ευχαριστώ για τα καλά του λόγια, αλλά νομίζω ότι θα έπρεπε να τα πει πολύ νωρίτερα στον ΣΥΡΙΖΑ.

Για του λόγου το αληθές έχω και το δελτίο Τύπου τότε του κ. Λαφαζάνη, ο οποίος έλεγε ότι θέλουμε να κάνουμε το λιμάνι του Πειραιά μία Τσάινα Τάουν.

Τι θέλω να σας πω με αυτά; Θέλω να σας πω ότι στη συνέχεια, αυξάνοντας τη δυναμικότητα του λιμανιού του Πειραιά, έχοντας εμπλέξει έναν διεθνή εταίρο, ο μόνος τρόπος για να μεγαλώσουμε ακόμα περισσότερο το λιμάνι ήταν να προχωρήσουμε στο σχέδιο αποκρατικοποίησης.

Είναι ένα από τα λίγα σχέδια αποκρατικοποίησης που γίνονται στη χώρα το οποίο συνδυάζει -και θα εξετασθεί παράλληλα- όχι μόνο το ύψος των χρημάτων που θα μας δώσουν για να πάρουν την αποψήφια των μετοχών του ΟΛΠ, αλλά και τη δέσμευσή τους όσον αφορά το επενδυτικό πρόγραμμα που θα πετύχουν μέσα στην πρώτη πενταετία, επενδυτικό πρόγραμμα που φιλοδοξούμε να ξεπερνάει τα 400 εκατομμύρια ευρώ. Πολλά από αυτά, πάνω από τα 150 εκατομμύρια, θα πέσουν στον τομέα της ναυπηγοεπισκευής με στόχο να αναβαθμιστούν οι υπηρεσίες, να υπάρξει μια καινούργια πλωτή δεξαμενή, καινούργιος υλικοτεχνικός εξοπλισμός, ώστε πραγματικά το Πέραμα, η Δραπετσώνα να αναγεννηθεί, εφόσον είναι κλειστά τα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά και φυτοζωούν τα Ναυπηγεία Ελευσίνας.

Και θα ήταν αμαρτία σήμερα αυτό το πρόγραμμα αποκρατικοποίησης να σταματήσει εν όψει της 6^{ης} Μαρτίου, που είναι η ημέρα για την κατάθεση των δεσμευτικών προσφορών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχετε κι εσείς ένα λεπτό παραπάνω.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα είναι αμαρτία να σταματήσει. Θα πάτε πίσω μία πολύ μεγάλη επένδυση εκεί όπου πραγματικά πονάει ο τόπος: στην αξιοποίηση του ναυπηγικού μας πλεονεκτήματος, στην αξιοποίηση της γεωστρατηγικής μας θέσης και στην αξιοποίηση του λιμανιού ως πόλου έλξης επενδύσεων, γιατί δεν άκουσα τίποτα περί επενδύσεων και πώς θα τις φέρετε και δεν άκουσα και τίποτα για την ανάπτυξη. Θα είναι πολύ μεγάλο λάθος αν, λόγω των προηγούμενων δηλώσεων Λαφαζάνη, που διαφωνεί με την παραχώρηση χρήσεων, που διαφωνεί με την πώληση των μετοχών, που διαφωνεί με την παρουσία των Κινέζων στο λιμάνι του Πειραιά, αφήσετε μία ευκαιρία να χαθεί.

Σήμερα ο ΟΛΠ έχει το μεγαλύτερο ενδιαφέρον από τους μεγαλύτερους οίκους του εξωτερικού. Δεν είναι μόνο η «COSCO». Είναι η «MAERSK» και πάρα πολλές εταιρείες, στις οποίες θα

μπορέσουμε να δώσουμε τις στρατηγικές συνεργασίες, το κράτος να δημιουργήσει έσοδα και η πιο πολύπαθη περιοχή, «πρωταθλήτης» της ανεργίας στην Ελλάδα, το Πέραμα και η Δραπετσώνα, να δουν επιτέλους καινούριες επενδύσεις στη γειτονιά τους.

Κύριε Πρόεδρε, με την ευχή να πρυτανεύσει η κοινή λογική και να μην πρυτανεύσουν οι ιαχές της προηγούμενης προεκλογικής περιόδου ελπίζω πραγματικά στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων που διεξάγονται να επιβεβαιωθούν οι πληροφορίες που θέλουν τον ΣΥΡΙΖΑ να υποχωρεί από την προηγούμενη θέση του για τη μη αποκρατικοποίηση του ΟΛΠ.

Καταθέτω στα Πρακτικά τα δύο σχετικά κείμενα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής.)

Καταψηφίζω, βεβαίως, τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης. Δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης γιατί δεν έχω καμμία εμπιστοσύνη ότι μπορείτε με αυτό το σχέδιο να φέρετε έστω και έστω και ένα ευρώ καινούργια επένδυση στη χώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Σαμοίλης Στέφανος.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΑΜΟΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις μέρες γίνεται μια ουσιαστική θα έλεγα συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης, οι οποίες και αναλυτικές είναι και ανά Υπουργείο παρουσιάζεται συγκεκριμένο στρατηγικό πρόγραμμα. Θα έλεγα ότι μπήκαμε σε μια νέα εποχή. Δεν γινόταν πριν η συζήτηση κατ' αυτόν τον τρόπο.

Γνωρίζουμε πως με την εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ θα υπάρξει ένα θετικό σοκ στην κοινωνία, αλλά η πραγματικότητα είναι πολύ πιο ενθαρρυντική από τις προβλέψεις μας. Ένα καθεστώς πέντε χρόνων έπεσε με πάταγο. Έπεσε έχοντας εξαντλήσει όλα τα όπλα του και η κοινωνία πήρε ανάσα. Και όχι μόνο αυτό, αλλά ξαναθυμήθηκε και μας ξαναθύμισε τι σημαίνει αξιοπρέπεια, διεκδίκηση, αλληλεγγύη και ελπίδα. Μπορεί να απήχουμε ημερολογιακά δεκαπέντε ημέρες από την ημέρα που η χώρα έφυγε από το σκοτάδι των μνημονίων, αλλά σε πολιτικό και ιστορικό χρόνο όλοι νιώθουμε -πιστεύω ακόμα και το μεγαλύτερο μέρος της Αντιπολίτευσης- ότι πλέον μπορούμε να ορθώσουμε ανάστημα.

Την Τετάρτη καλούμε τον ελληνικό λαό να δώσει το δικό του στίγμα, να ακουστεί η δική του φωνή στους δρόμους, την ίδια στιγμή που θα δίνεται η μάχη της διαπραγμάτευσης στη Σύνοδο του Eurogroup.

Μιλάμε για νέα εποχή. Αυτό που βιώνουμε μετά την ανατροπή της προηγούμενης κυβέρνησης λέγεται «πραγματική διαπραγμάτευση». Αυτοί που τα προηγούμενα χρόνια υπέγραφαν αλληπάλληλα μνημόνια περικοπών και λιτότητας πρώτη φορά βλέπουν τι σημαίνει διαπραγμάτευση και υπεράσπιση της αξιοπρέπειας του ελληνικού λαού.

Πρώτη φορά βλέπουν τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει ένας λαός και μία Κυβέρνηση που αρνούνται να καταδικαστούν στο φαύλο κύκλο της φτώχειας και της ύφεσης. Πρώτη φορά βλέπουν μία κυβέρνηση να διαπραγματεύεται ανοικτά, δυναμικά και ειλικρινά σε όλη την Ευρώπη.

Ο φόβος που περικυκλώνει τις μνημονιακές δυνάμεις είναι να μην πέσουν οι ίδιοι στα βράχια και όχι ο ελληνικός λαός. Η σωτηρία της κοινωνίας είναι πλέον ασύμβατη με τη δική τους σωτηρία, γι' αυτό ο κ. Βενιζέλος χθες -και άλλοι Βουλευτές βέβαια του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας- πίεσε την Κυβέρνηση να υπογράψει την παράταση του μνημονίου, γιατί μόνο έτσι θα μπορέσει να δικαιολογήσει τη δική του ατομική πολιτική λύτρωση. Γιατί ο κάθε «κύριος Βενιζέλος» τελειώνει όταν τελειώνουν και τα μνημόνια.

Η συγκεκριμένη διαπίστωση δεν πρέπει να θεωρείται υπερβολή. Θυμηθείτε τις δηλώσεις του πρώην επικεφαλής του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου κ. Στρος Καν, που μας έλεγε ότι ο κ. Παπανδρέου είχε προσυμφωνήσει την υπογραφή του μνημονίου την ίδια στιγμή που μας έλεγε «λεφτά υπάρχουν».

Θυμηθείτε τις δηλώσεις του κ. Στουρνάρα πως το μνημόνιο είναι ευλογία ή τις δηλώσεις του κ. Άδωνι Γεωργιάδη για το ότι

η τρόικα του κλέβει τη δόξα. Θυμηθείτε τα, κύριοι συνάδελφοι. Είναι τουλάχιστον αντιφατικό σήμερα να μας λένε ότι τάχα ελπίζουν να πετύχουν οι διαπραγματεύσεις της νέας Κυβέρνησης, που κύριο στόχο έχουν την κατάργηση των μνημονίων λιτότητας. Ακόμη και μέσα από αυτά τα ασφυκτικά χρηματοπιστωτικά χρονοδιαγράμματα, η στρατηγική της Κυβέρνησης κερδίζει χώρο σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Ο τερματισμός της λιτότητας, η αναδιανομή του πλούτου, η επιστροφή στη δημοκρατία και η αλληλεγγύη αποτελούν αιτήματα που υπερβαίνουν τον ελληνικό λαό και απλώνονται τόσο στους λαούς του Νότου όσο και του Βορρά, διότι ακόμη και οι Γερμανοί εργαζόμενοι υποφέρουν από τη λιτότητα, τη γιγάντωση των επισφαλών μορφών εργασίας, το πάγωμα των μισθών και των συντάξεων και τη συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια της γερμανικής ελίτ. Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε πως τα αιτήματα της ελληνικής Κυβέρνησης μόνο εγωιστικά δεν είναι, αλλά ανοικτά προς υιοθέτηση από κάθε Ευρωπαίο πολίτη.

Η Ευρώπη είναι αναγκασμένη να αλλάξει ρότα, αν θέλει να συνεχίσει να είναι ενωμένη. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα εργαστεί αταλάντευτα προς αυτή την κατεύθυνση της ενότητας, μέσα από την ουσιαστική αλληλεγγύη των λαών της Ευρώπης.

Οι Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού ξεκαθάρισαν ένα θολό σημείο που άφησε η προηγούμενη κυβέρνηση. Είναι αδύνατο να υπάρξει ανάπτυξη με την κοινωνία διαλυμένη από την ανθρωπιστική κρίση, την ανεργία και τις αντιδημοκρατικές εκτροπές.

Για εμάς ανάπτυξη σημαίνει πάτος στο βαρέλι. Σημαίνει πως η ανοικοδόμηση της χώρας ξεκινάει πρώτα από την άμεση στήριξη του λαού μας, έτσι ώστε να μπορέσει να ξανασταθεί στα πόδια του. Σημαίνει άμεση εξασφάλιση στοιχειωδών αγαθών, όπως στέγη, τροφή και ηλεκτρικό ρεύμα σε χιλιάδες νοικοκυριά που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Σημαίνει φορολογική δικαιοσύνη και μεταφορά του βάρους στα υψηλά εισοδήματα, με παράλληλα και αποφασιστικά χτυπήματα στη διαπλοκή και στη διαφθορά της οικονομικής ολιγαρχίας και την καταπολέμηση του λαθρεμπορίου, ανασύσταση της κοινωνικής πρόνοιας και της δημόσιας υγείας ως μηχανισμού ανακούφισης της ανθρωπιστικής κρίσης. Σημαίνει καθολική δημόσια παιδεία, με άμεσο στόχο τη μεγαλύτερη δυνατή απορρόφηση όλων των παιδιών αυτού του τόπου στο δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα. Σημαίνει πρόγραμμα παραγωγικής ανασυγκρότησης που στον πυρήνα του θα έχει τη σταθερή εργασία, με αξιοπρεπείς όρους την επιστήμη, την έρευνα και την καινοτομία.

Ανταγωνιστικότητα για εμάς δεν σημαίνει διαρκής υποτίμηση μισθών. Αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας για εμάς σημαίνει στρατηγικό σχεδιασμό για την αξιοποίησή της και όχι ξεπούλημα των πάντων αντί πινακίου φακής.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και εμείς ευχαριστούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα υπάρξει διάλειμμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι, κύριε Φίλη, για να μπορέσουν να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι Βουλευτές.

Ο κ. Νικολόυδης έχει τον λόγο για δεκαοκτώ λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου πρώτα απ' όλα να σας συγχαρώ και να σας ευχηθώ καλή δύναμη στα υψηλά καθήκοντα που έχετε αναλάβει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστώ πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Το δεύτερο πράγμα που θέλω να πω είναι ότι αισθάνομαι ιδιαίτερη τιμή που μου δόθηκε αυτό το προνόμιο να απευθύνομαι στην Εθνική Αντιπροσωπεία και μέσω της Εθνικής Αντιπροσωπείας σε κάθε Έλληνα πολίτη.

Η προστασία της περιουσίας του ελληνικού δημοσίου τόσο από εσωτερικές προσβολές –δηλαδή εγκλήματα υπαλλήλων του ίδιου του δημοσίου– όσο και από εξωτερικές προσβολές αποτελεί μέγιστο πρόταγμα για την Κυβέρνηση και θα επιχειρηθεί με όλα τα διαθέσιμα πολιτικά και διοικητικά μέσα και μέτρα.

Στην παρούσα κρίσιμη για τη χώρα οικονομική συγκυρία, ως ζήτημα απόλυτης προτεραιότητας τίθεται η αποτελεσματική αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς στο δημόσιο τομέα. Οι διάφορες μορφές φοροδιαφυγής, δηλαδή η φοροαποφυγή, η φοροδιαφυγή, η φοροϋπερμερία, στο σύνολό τους θεωρούμενες δεν προσβάλλουν μόνο την περιουσία του ελληνικού κράτους, αλλά παραπέρα προκαλούν μία σειρά από δημοσιονομικές και κοινωνικοοικονομικές δυσλειτουργίες και ειδικότερα, αδυναμία χρηματοδότησης κρατικών δαπανών για την εξυπηρέτηση δημόσιων αναγκών, ματαίωση της δραστηριότητας του φόρου ως οικονομικοπολιτικού εργαλείου για την επίτευξη μη ταμειακών στόχων, στρέβλωση των όρων κοινωνικής συνοχής και αλληλεγγύης. Για τη διαφθορά απλά περιορίζομαι να πω ότι εν τέλει βλάπτει επικίνδυνα την ίδια τη δημοκρατία.

Παρά το ότι τα τελευταία χρόνια, πιεζόμενη και από την ανάγκη και συμμορφούμενη προς τις δεσμεύσεις που έχει αναλάβει από τα διεθνή και ευρωπαϊκά συμβατικά κείμενα, η χώρα μας έχει σημαντικά αυξήσει το νομικό οπλοστάσιό της. Η διαφθορά και κυρίως η αποκαλούμενη υψηλού επιπέδου ή «peak corruption» αποτελεί μία από τις σημαντικότερες αιτίες της θεσμικής και οικονομικής κρίσης και παροξύνει τις συνέπειες από την κρίση αυτή.

Κατά κοινή διαπίστωση, ο βασικότερος λόγος της αδυναμίας του κρατικού μηχανισμού να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά τα παραπάνω φαινόμενα έγκειται στην κατανόηση των αρμοδιοτήτων και την πολυδιάσπαση των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εμπλεκόμενων υπηρεσιών και οργάνων ελέγχου, η μη σαφής οριοθέτηση των οποίων αποδυναμώνει την πρακτική αποτελεσματικότητα του συστήματος, ευνοεί τη διάχυση της ευθύνης και καθιστά δυσχερή την επιχειρησιακή παρακολούθηση των ερευνώμενων υποθέσεων.

Κατά συνέπεια, λοιπόν, η επιλογή της Κυβέρνησης για τη σύσταση ενός νέου Υπουργείου εις το οποίο υπάγονται όλοι οι ελεγκτικοί μηχανισμοί είναι εξ ορισμού σοφή, ανεξάρτητα με το πρόσωπο στο οποίο επρόκειτο να ανατεθεί η ευθύνη αυτού του Υπουργείου.

Έχετε, λοιπόν, αξιότιμοι κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι, ενώπιόν σας εκείνον στον οποίο ο Πρωθυπουργός έκανε την τιμή και ανέθεσε το σοβαρό καθήκον να ηγηθεί αυτού του Υπουργείου, έναν άνθρωπο που πριν από μόλις λίγες μέρες, αφινιδιαστικά ίσως, απέβαλε την τήβεννο του ανώτατου δικαστικού λειτουργού, διότι –για όσους πιθανώς δεν το γνωρίζουν– μέχρι πριν από λίγες μέρες ήμουν Αντεισαγγελέας στον Αρειο Πάγο και ήμουν ο Πρόεδρος της Ανεξάρτητης Αρχής για την Καταπολέμηση του Μαύρου Χρήματος και το έκανα, σας διαβεβαιώ, χωρίς δεύτερη σκέψη.

Είναι πάρα πολύ απλό. Δεν είχα καμμία φιλοδοξία στο τέλος της καριέρας μου να φορέσω κοστούμι Υπουργού. Η τήβεννος μου έφτανε. Το έκανα απλά και μόνο επειδή πίστεψα ότι, όταν ο Πρωθυπουργός μιλούσε για πάταξη της φοροδιαφυγής και κυρίως, πάταξη της διαφθοράς, το εννοούσε. Και το εννοούσα και εγώ πολύ καιρό πριν.

Έχω, βεβαίως, και ένα νεοσύστατο Υπουργείο, το οποίο θα πρέπει να πω ότι για την ώρα δεν έχει εγκαταστάσεις, δεν έχει καν γραμματεία, δεν παρέλαβε φακέλους από κανέναν, δεν έχουμε ούτε καν χαρτί, δεν έχω μόνιμα να καθίσω κάπου. Όμως, αυτά όλα είναι απόλυτα φυσιολογικά. Απλώς, θέλω να δώσω τη διαβεβαίωση και στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι παρ' ότι έτσι, αυτό το Υπουργείο ήδη αρχίζει να δουλεύει και να παράγει έργο. Να μην μένει η παραμικρή αμφιβολία σε κανέναν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ίσως γιατί το παραλάβετε από μηδενική βάση. Είναι τα καλά αυτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Πιθανότατα, κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ για την παρατήρηση.

Ακριβώς σε αυτό ήθελα να περάσω, δηλαδή ποια είναι τα «συν» αυτής της υπόθεσης. Είναι ό,τι είπε ο κύριος Πρόεδρος. Επιπλέον, είναι το ότι την προηγούμενη θητεία μου σε αυτήν την ανεξάρτητη αρχή –που τα τελευταία, τουλάχιστον, τέσσερα χρόνια ως κύριο αντικείμενο είχε την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς– τη βλέπω σαν συνέχεια από μία καινούργια θέση, από ένα καινούργιο πόστο, το πόστο του Υπουργού.

Επιπλέον, θεωρώ θετικό και το ότι δεν έχω να αναμετρηθώ με κανένα προκάτοχο, παρά μόνο με το ίδιο το έργο μου, το προηγούμενο έργο μου, με τον ίδιο τον εαυτό μου. Θα εντείνω τις προσπάθειές μου για να κάνω τα πράγματα καλύτερα από ό,τι προηγούμενως.

Σήμερα γνωρίζω πολύ καλά ότι ο ρόλος μου και ο σκοπός μου εδώ είναι να σας ενημερώσω, συνεχίζοντας αυτό που κάναμε αφ' ενός ο Πρωθυπουργός και όλοι οι προλαλήσαντες συνάδελφοί μου, για το τι πρόκειται να κάνω -αυτήν την έννοια έχουν οι Προγραμματικές Δηλώσεις- για τα συγκεκριμένα θέματα της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς και τι μέτρα έχω στο μυαλό μου να κάνω.

Ωστόσο, επιτρέψτε μου να επιχειρήσω να σας περιγράψω με κάθε ειλικρίνεια και με τη μεγαλύτερη τεκμηρίωση ποια είναι η πραγματική κατάσταση στη χώρα μας και ποια η σχέση της με αυτά τα δύο φαινόμενα, δηλαδή τη φοροδιαφυγή και τη διαφθορά, διότι θεωρώ ότι ελάχιστα μπορούν να βοηθήσουν και ελάχιστα μπορούν να αξιολογηθούν στόχοι, εάν δεν ξέρεις ποιες είναι οι ανάγκες που δημιουργούν αυτούς τους στόχους.

Μπαίνω απευθείας εις τα θέματα. Θα αναφερθώ στο θέμα της φοροδιαφυγής. Δεν θέλω να κομίσω γλαύκα εις Αθήνας, να προσπαθήσω να σας πω τι είναι φοροδιαφυγή. Παίρνω το συντομότερο και συνεκτικότερο όρο. Είναι *conditio sine qua non*, ο όρος άνευ του οποίου ένα οποιοδήποτε κράτος δεν μπορεί να επιβιώσει. Δηλαδή κράτος το οποίο δεν έχει την ικανότητα να εισπράττει τους νόμιμους φόρους που το ίδιο προβλέπει και επιβάλλει είναι υποχρεωμένο νομοτελειακά να καταφύγει στο δανεισμό και εφόσον δεν μπορεί να καταφύγει στον δανεισμό είναι βέβαιο πως θα βρεθεί σε πάρα πολύ δύσκολη κατάσταση με απειλή κατά της ίδιας της ύπαρξής του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**)

Έχουμε, λοιπόν, διάφορες απόψεις. Έχω ακούσει κατά καιρούς διάφορες εκστρατείες και διάφορες διακηρύξεις, πάρα πολλά «θα», «θα», «θα πατάξουμε τη φοροδιαφυγή».

Ειλικρινώς, χωρίς καμμία διάθεση υπερβολής, εκείνο που έχω να σας πω ως κατασταλαγμένη σκέψη, συμπέρασμα βγαλμένο από την εμπειρία μου -και θα σας πω παρακάτω ποια είναι αυτή η εμπειρία μου- είναι ότι ατυχώς στη χώρα μας δεν υπήρξε από το 1974 και μέχρι σήμερα -για σαράντα χρόνια- όχι αποτελεσματικός φοροελεγκτικός και φοροεισπρακτικός μηχανισμός, δεν υπήρξε τέτοιος μηχανισμός που να λειτουργεί έστω στοιχειωδώς.

Και μέσα μου πάντα είχα την απορία πώς μπορέσαμε ως κράτος να φτάσουμε μέχρι εδώ σε αυτήν την κρίσιμη κατάσταση και αυτό δεν είχε συμβεί πολλά χρόνια πριν.

Θεωρώ ότι δεν είναι σωστό να ανατρέχεις στους προκατόχους σου και στο παρελθόν και να αποδίδεις ευθύνες σ' αυτούς που δούλεψαν στον ίδιο σκοπό πριν από εσένα. Όμως, χωρίς να θέλω να θίξω κανέναν προσωπικά, θεωρώ πως όσοι χρημάτισαν Υπουργοί Οικονομικών από το 1973, από τη Μεταπολίτευση και μέχρι σήμερα, φέρουν σημαντικές ευθύνες όχι κατ' ανάγκη ποινικές -κάθε άλλο παρά ποινικές ευθύνες εννοώ- για το ότι δεν μπορέσαμε ποτέ να έχουμε έναν αποτελεσματικό μηχανισμό.

Μπαίνω σε μία περιγραφή της κατάστασης, όπως αυτή υφίσταται σήμερα. Ξέρετε σήμερα ποιος μηχανισμός υπάρχει για να ελέγχει τους φόρους και να επιδιώκει την είσπραξή τους; Από το 2012 και μετά έγινε μία αρχή. Μέχρι τότε δεν υπήρχε κυριολεκτικά τίποτα. Πήγαινε μόνο ο φορολογούμενος στον έφορο και ουδέποτε ο έφορος στο φορολογούμενο. Αυτό δεν είναι δυνατόν να φέρει κανένα αποτέλεσμα. Είναι σαν να επικαλείσαι τον πατριωτισμό κάποιου και σε τέτοια θέματα δεν φτάνει η επίκληση του πατριωτισμού. Ο πατριωτισμός πάρα πολλών σταματάει εκεί που αρχίζει να πονάει η τσέπη τους.

Μέχρι το 2013, λοιπόν, δεν υπήρχε ούτε φοροελεγκτικός ούτε φοροεισπρακτικός μηχανισμός. Το τέλος του 2012 προς το 2013, αυτός ο μικρός μηχανισμός -τον οποίο είχα την τιμή να έχω στον έλεγχό μου, να προεδρεύω και να προϊσταμαι- με παραινέσεις, αν θέλετε, τα τεχνοκρατών της ομάδας Ράιχενμπαχ ανέλαβε να αποκαταστήσει σε κάποιο βαθμό την ανυπαρξία φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού.

Με απλές κουβέντες, αυτό που κάναμε ήταν να ζητήσουμε από όλες τις τράπεζες να μας στείλουν καταλόγους -προσπαθώ να αποφύγω τη χλιοειπωμένη λέξη «λίστες»- καταθετών οι οποίοι είχαν σε κάθε τράπεζα πάνω από 200.000 ευρώ. Συγκεντρώσαμε τα στοιχεία όλων εκείνων οι οποίοι είχαν στείλει κεφάλαια στο εξωτερικό. Ακόμη, συγκεντρώσαμε στοιχεία που δεν μπορεί να τα υποθέσει κανένας, όπως και στοιχεία από ασφάλειες, από ασφαλιστικές εταιρείες. Διότι είναι πρόκληση και παράλογο κάποιος που δηλώνει εισόδημα 25.000 ευρώ το χρόνο, να πληρώνει ασφάλιστρο 17.000 ευρώ. Σας δίνω και ορισμένα κριτήρια που καθόρισαν τη σκέψη και τη συλλογιστική μας.

Τέλος, πρόσφατα εντάξαμε και αυτήν την περιβόητη πλέον λίστα Λαγκάρντ. Και αφού βάλαμε όλα αυτά τα στοιχεία σε μία βάση δεδομένων, μετά κάναμε βάσει του ΑΦΜ μία αξιολόγηση και βρήκαμε περίπου μία συνολική εικόνα του τι κατέχει και έχει ο καθένας.

Το δεύτερο βήμα που κάναμε ήταν να κοιτάξουμε τις φορολογικές δηλώσεις από το 2000 και εντεύθεν και καταλήξαμε σε περίπου τρεισήμισι χιλιάδες περιπτώσεις έχοντας μία πλήρη εικόνα της δυσαναλογίας -για να μην πω τίποτα άλλο- ανάμεσα στα εισοδήματα, στα περιουσιακά στοιχεία που κατείχε κάποιος και στα περιουσιακά στοιχεία που κάποιος δήλωνε.

Αυτές τις τρεισήμισι χιλιάδες υποθέσεις, οι οποίες από πρώτη ματιά και μόνο μιλούσαν και κραύγαζαν -όχι απλά μιλούσαν- για την ύπαρξη φοροδιαφυγής, κυριολεκτικά δεν είχαμε και δεν έχουμε σήμερα τι να τις κάνουμε. Αξίζει να σας πω πως το συνολικό ποσό ύλης που έχει φοροδιαφύγει φτάνει τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ, μετρημένα και υπολογισμένα μέχρι το τελευταίο ευρώ, κάτι που αναμένεται με εξαιρετική πιθανότητα να αποδώσει στο δημόσιο 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ κατ' ελάχιστο. Και όμως, αυτό το θησαυρό, τον πακτωλό χρήματος που το δημόσιο έχει όχι απλώς δικαίωμα, αλλά καθήκον να τον εισπράξει, δεν έχει τη δυνατότητα να το πράξει. Γιατί απλούστατα, αξιότιμοι κύριες και κύριοι εκπρόσωποι, ούτε οι εφορίες ούτε το ΣΔΟΕ δεν έχουν ελεγκτές ικανούς να ανταποκριθούν σε αυτό.

Για να μην πλατιάσω και χάσω χρόνο, μπαίνω απευθείας στα μέτρα που σκοπεύουμε να λάβουμε, άμεσα μέτρα. Θα ζητήσουμε από όλους τους ελεγκτές του ΣΔΟΕ να αφήσουν στην μπάνα τιτιδήποτε άλλο κάνουν, που τις περισσότερες φορές ήταν άσκοπο ή άχρηστο, και να απασχοληθούν αποκλειστικά με το αντικείμενο των υποθέσεων αυτών.

Σε δεύτερο βαθμό, αλλά πολύ σύντομα, θα μεριμνήσουμε -και ως προς αυτό ευρισκόμαστε σε πλήρη συνεννόηση με το Υπουργείο Οικονομικών- για μία νομοθετική ρύθμιση, η οποία θα δίνει στο ΣΔΟΕ, που, όπως σας είπα, κάνει τον έλεγχο, την αρμοδιότητα να βεβαιώνει τον φόρο. Γιατί πιθανώς εκπληκίσσεσθε: Το ΣΔΟΕ δεν έχει την αρμοδιότητα να βεβαιώνει το φόρο. Άλλος κάνει τον έλεγχο, το ΣΔΟΕ δηλαδή, και μετά ταύτα θα στείλει μια έκθεση στις εφορίες, οι οποίες έχουν περίπου παντελή έλλειψη και αδυναμία να κάνουν έναν ακόμη έλεγχο, και τέλος θα επιβάλλουμε τον φόρο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Για να μην χάσω την ευκαιρία και τη δυνατότητα να αναφερθώ και στο πιο κρίσιμο θέμα της διαφθοράς, το οποίο πρόκειται να απορροφήσει το μεγαλύτερο μέρος της δραστηριότητάς μου σας λέγω απλώς: Το μέγεθος της διαφθοράς που είδα μπροστά μου εκτελώντας τα καθήκοντά μου σε αυτήν την Επιτροπή, σε αυτήν την αρχή που σας προανέφερα, δεν είναι βγαλμένο από θεωρίες, ημερίδες, διημερίδες, φήμες, αλλά είναι η διαπίστωση του ανθρώπου που έβαλε το δάκτυλό του επί τον τύπον των ήλων.

Και ποιο είναι το συμπέρασμα; Όλα αυτά τα οικονομικά σκάνδαλα που αφορούσαν τις τράπεζες, που αφορούσαν τις επιχειρήσεις, που αφορούσαν και αφορούν τον τρόπο με τον οποίο γίνεται η διακίνηση καπνικών προϊόντων και καυσίμων τα τέλεσαν -ειλικρινώς σας διαβεβαιώ- μία δράκα ανθρώπων ή μία δράκα οικογενειών, οι οποίοι είναι ακριβώς αυτό που με γενικά λόγια λέμε κρατικοδίαιτος καπιταλισμός. Είναι μία δράκα ανθρώπων, οι οποίοι έχουν την αντίληψη ότι το κράτος είναι φτιαγμένο αποκλειστικά και μόνο για να εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους. Και ατυχώς, κάποιες στιγμές, το κράτος και οι φορείς του έδειξαν να

συμμερίζονται αυτήν την άποψη.

Τελειώνω λέγοντας ότι αυτό που έγινε μέχρι σήμερα θα προσπαθήσουμε να το ελέγξουμε και να αποδοθούν και ποινικές ευθύνες. Το σίγουρο όμως είναι ότι από εδώ και στο εξής συμβάσεις με κάλπικα χαρτιά, συμβάσεις πολεμικού υλικού, οι οποίες είχαν περίπου θεσμοθετημένα και νομοθετημένα υπερβολικά ανταλλάγματα, τις λεγόμενες «μίζες», επιχορηγήσεις είτε με χρήματα του ελληνικού δημοσίου είτε με χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν πρόκειται ξανά να δοθούν.

Ο δρόμος θα κλείσει. Ο έλεγχος της διακίνησης καπνικών προϊόντων η οποία γίνεται με τρόπους απαράδεκτους, αποφέρει σε κάποιους ποσά που έχουν υπολογιστεί στο 1 δισεκατομμύριο. Ας το πάρουν απόφαση. Από εδώ και στο εξής αυτό δεν θα επιτραπεί, γιατί θα χαλάσουν οι μηχανισμοί τους και θα χαλάσουν άμεσα.

Για το σκοπό αυτό, αυτή η Κυβέρνηση και αυτός ο Υπουργός που μιλάει σήμερα δεν θα κάνουμε απλά ό,τι μπορούμε. Θα κάνουμε ό,τι πρέπει, θα κάνουμε ό,τι χρειάζεται, θα κάνουμε ό,τι απαιτείται από τις ιδιαίτερες συνθήκες και τις ανάγκες στις κρίσιμες περιστάσεις στις οποίες βρίσκεται η χώρα μας, ώστε αυτό το κράτος να γίνει ένα κράτος φυσιολογικό, να γίνει ένα κράτος που θα διέπεται από τη νομιμότητα.

Υπεραισίδωξος δεν είμαι. Αλλά πίστη μου είναι ότι παίρνεις ό,τι παλέψεις. Εγώ και όλη η Κυβέρνηση είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε.

Για πρώτη αγοράευση σε αυτήν τη Βουλή, κυρία Πρόεδρε, έκανα ένα απόπημα. Δεν το είχα σκοπό. Είχα σκοπό να περιοριστώ στο χρόνο και σε λιγότερο. Ας μου συγχωρεθεί ότι τον παρβίασα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Θα ήθελα να σας πω ότι το Κοινοβούλιο έχει πολύ μεγάλο ενδιαφέρον για τα ζητήματα πάταξης της διαφθοράς και της διαπλοκής και θα αναλάβει και πρωτοβουλίες, αλλά και στο βαθμό της συναρμοδιότητάς, όπου ανακύπτει, να ξέρετε ότι οι Βουλευτές είναι πάντοτε πρόθυμοι και ενεργοί στα θέματα αυτά.

Πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, που είναι ο κ. Χρίστος Δήμας από τη Νέα Δημοκρατία, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι η Κυβέρνηση εξέφρασε την πρωτοβουλία -και θέλω ως Πρόεδρος να την συγχαρώ γι' αυτήν την πρωτοβουλία- μετά από τους επόμενους δύο Υπουργούς που πρόκειται να μιλήσουν -και το λέω για να υπάρξει και ο αναγκαίος χρόνος προσαρμογής των ομιλιών- οι ομιλίες των Υπουργών, των Αναπληρωτών και των Υφυπουργών να περιοριστούν σε διάρκεια, ούτως ώστε να δοθεί ακόμη περισσότερος χρόνος στους Βουλευτές.

Θέλω να δώσω συγχαρητήρια στην Κυβέρνηση, γιατί είναι η πρώτη φορά που κυβέρνηση αυτοπεριορίζεται για να ακουστεί ακόμη περισσότερο το Κοινοβούλιο.

Ενημερώνω, λοιπόν, ότι μετά από τους δύο επόμενους Υπουργούς που πρόκειται να μιλήσουν και οι οποίοι είναι ο κ. Τσακαλώτος και η κ. Βαλαβάνη -για τη σειρά θα ενημερωθείτε εν συνεχεία-, οι Υπουργοί θα έχουν χρόνο ομιλίας δώδεκα λεπτά από δεκαοκτώ που είναι το προβλεπόμενο στον Κανονισμό, οι Αναπληρωτές Υπουργοί θα έχουν χρόνο ομιλίας δέκα λεπτά από τα δεκατέσσερα που προβλέψαμε με την απόφασή μας και οι Υφυπουργοί θα έχουν χρόνο ομιλίας επτά λεπτά από τα εννέα που προβλέπονται στον Κανονισμό.

Νομίζω ότι αξίζει να συγχαρούμε την Κυβέρνηση γι' αυτήν την πρωτοβουλία, που θα δώσει τη δυνατότητα σε ακόμη περισσότερους Βουλευτές να μιλήσουν.

(Χειροκροτήματα)

Οφείλω, βέβαια, να σας πω ότι σύμφωνα με το σημείο στο οποίο έχουμε φθάσει και τους Βουλευτές που έχουν μιλήσει, έχει υπάρξει περισσότερη συζήτηση χρονικά και περισσότεροι ομιλητές χρονικά από κάθε άλλη φορά, ήδη τώρα στα τελευταία είκοσι δύο χρόνια τουλάχιστον που έχουμε καταγεγραμμένη την αποτύπωση.

Θα προεδρεύσει η αξιότιμη Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, η κ. Δέσποινα Χαραλαμπίδου.

Κύριε Δήμα, ελάτε στο Βήμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αρχικά θα ήθελα να ευχηθώ καλή επιτυχία στη νέα Κυβέρνηση. Παρά το γεγονός ότι υπάρχουν ενδεχόμενες πολιτικές διαφορές, πάνω από όλα είμαστε όλοι Έλληνες και θέλουμε το καλό της πατρίδας μας, συνεπώς και την επιτυχία της Κυβέρνησης.

Όμως, αν κάποιος απουσίαζε από την Ελλάδα τους τελευταίους τρεις μήνες και ξαφνικά επέστρεφε πίσω να ακούσει τις Προγραμματικές Δηλώσεις της καινούργιας Κυβέρνησης και άκουγε τον Πρωθυπουργό να διαμαρτύρεται επειδή η προηγούμενη κυβέρνηση ζήτησε δίμηνη παράταση του μνημονίου και όχι εξάμηνη, σίγουρα θα του προξενούσε εντύπωση. Όπως εντύπωση θα του προξενούσε το γεγονός αν άκουγε τον Υπουργό Οικονομικών να υπογραμμίζει πως συμφωνεί με το 70% του μνημονίου, να διαφημίζει ο ίδιος την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ και να ισχυρίζεται ότι η Κυβέρνηση δεν θέλει διαγραφή του χρέους.

Επίσης, εντύπωση θα προκαλούσε το γεγονός ότι Υπουργοί της σημερινής Κυβέρνησης θα ήταν υπέρμαχοι της φιλελεύθερης πολιτικής σκέψης και θα συνέχιζαν τις ιδιωτικοποιήσεις, σαν να ήταν έτοιμοι από καιρό. Δεν θα πίστευε στα αφτιά του. Ξαφνικά οι αντιμνημονιακοί έγιναν μνημονιακοί.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, έχετε πείσει και τον πιο δύσπιστο πως άλλα έλεγε ο ΣΥΡΙΖΑ στο περίφημο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης και άλλα κάνει μετεκλογικά. Ειλικρινά, όμως, δεν έχω πρόθεση να σας κατηγορήσω. Οι πολιτικές προσαρμογές στην πραγματικότητα είναι απαραίτητο να γίνουν. Εκείνο, όμως, που έχει εξίσου μεγάλη σημασία από εδώ και μπρος, είναι η αξιοπιστία της χώρας να παραμείνει ισχυρή και να μην υπάρχει διαφορά μεταξύ των δηλώσεων εσωτερικής κατανάλωσης και εξωτερικής αναγκαιότητας.

Ο Πρωθυπουργός την Κυριακή υπογράμμισε την ανάγκη επίτευξης ισοσκελισμένων προϋπολογισμών, διότι αυτή είναι η προϋπόθεση της οικονομικής μας αυτοδυναμίας και της εθνικής μας κυριαρχίας. Είπε πως είναι η προϋπόθεση για μια ισχυρή διαπραγματευτική θέση και εν τέλει για θετική έκβαση στις διαπραγματεύσεις. Ο λόγος είναι απλός. Όσο λιγότερα χρήματα σου λείπουν, τόσο πιο ανεξάρτητος είσαι, τόσο πιο δυνατός σε πιέσεις και στη δυνατότητα να αντισταθείς.

Την παραπάνω δήλωση του Πρωθυπουργού την προσυπογράφω. Να υπενθυμίσω όμως πως για πρώτη φορά στην Ελλάδα, ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και πρωτογενή πλεονάσματα είχαμε τα τελευταία δύο χρόνια επί κυβερνήσεων Νέας Δημοκρατίας. Τον Ιούνιο του 2012 η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε έλλειμμα της τάξεως του 10% και μέσα σε μία χρονιά κατάφερε να το μηδενίσει.

Σήμερα συνεπώς, αν έχει η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τη δυνατότητα να συζητά με τους Ευρωπαίους εταίρους, την οφείλει στο γεγονός ότι η προηγούμενη Κυβέρνηση έκανε μια δημοσιονομική προσαρμογή ρεκόρ. Ο ΣΥΡΙΖΑ και οι ΑΝΕΛ όχι μόνο δεν συνέβαλαν τότε σε αυτήν την πατριωτική ευθύνη, όπως σωστά την αποκαλεί ο κ. Τσίπρας, αντιθέτως όμως την πολέμησαν. Βέβαια, να υπογραμμίσω πως υπάρχει αμφισβήτηση για το κατά πόσο θα μπορέσει η Κυβέρνηση να πετύχει ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, έχοντας εξαγγείλει μια σειρά από φιλολαϊκά μέτρα.

Ενδιαφέρον θα είχε να μας λέγατε πού θα βρει η Κυβέρνηση όλα τα χρήματα που απαιτούνται όχι μόνο για τις εξαγγελίες, αλλά και για να καταφέρει να διατηρήσει τον προϋπολογισμό ισοσκελισμένο. Δίνετε την εντύπωση ότι θα υπερφορολογήσετε τη μεσαία τάξη ακόμα περισσότερο για να καλύψετε τις τρύπες στον προϋπολογισμό, τις οποίες αναπόφευκτα εσείς δημιουργείτε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Ελλάδα χρειάζεται να εφαρμόσει ένα εθνικό σχέδιο για την οριστική έξοδο από την κρίση. Οι μεταρρυθμίσεις που έχουν ξεκινήσει από την προηγούμενη κυβέρνηση δεν πρέπει να αναχαιτιστούν.

Σε καμία περίπτωση δεν λέω ότι η προηγούμενη κυβέρνηση τα έκανε όλα σωστά. Αυτό, όμως, που εμείς λέγαμε και πριν από τις εκλογές και συνεχίζουμε να λέμε και σήμερα είναι ότι το πρόγραμμα ολοκληρώνεται, ότι βγαίνουμε απ' αυτό και τώρα πλέον επείγει η ανάγκη για άμεση συνεννόηση με τους εταίρους μας για

μία προληπτική γραμμή πίστωσης για σύντομο χρονικό διάστημα.

Αυτή, λοιπόν, την κρίσιμη περίοδο κατά την οποία η χώρα καλείται να διαπραγματευθεί με τους εταίρους, βεβαίως ευχή όλων είναι η Κυβέρνηση να καταλήξει στην καλύτερη δυνατή συμφωνία για την πατρίδα μας.

Δύο ρεαλιστικοί και αντικειμενικοί στόχοι για τη νέα συμφωνία θα πρέπει να είναι η χαλάρωση του στόχου για την επίτευξη μεγάλων πρωτογενών πλεονασμάτων, προκειμένου να αντιμετωπιστούν επείγοντα κοινωνικά προβλήματα και να τονωθεί η ανάπτυξη, καθώς και η σημαντική αύξηση των δημοσίων επενδύσεων, η οποία θα αποτελέσει βασικό πυλώνα επίτευξης μεγαλύτερου ρυθμού ανάπτυξης στην ελληνική οικονομία.

Η μη επίτευξη συμφωνίας θα έχει δυσμενείς συνέπειες όχι για ένα ή για δύο χρόνια, αλλά για πολλά χρόνια. Θα αυξηθεί σημαντικά η πιθανότητα να αποχωρήσουμε οικειοθελώς από το ευρώ. Το περίφημο Grexit το επαναφέρετε στο προσκήνιο.

Σε αυτήν την περίπτωση –που όλοι απευχόμαστε, αλλά πλέον πρέπει να εξετάζουμε– το νέο εθνικό μας νόμισμα θα υποτιμηθεί ταχύτατα και ο πληθωρισμός θα εκτοξευθεί, το δημόσιο χρέος θα επαναπροσδιοριστεί σύμφωνα με το νέο νόμισμα και συνεπώς θα πολλαπλασιαστεί, οι εισαγωγές θα είναι πολύ πιο ακριβές, όπως για παράδειγμα στα τρόφιμα, στα φάρμακα, στα καύσιμα και θα υπάρχουν πάρα πολλές ελλείψεις. Το τραπεζικό σύστημα θα είναι στα όρια της κατάρρευσης, με αποτέλεσμα και ο ιδιωτικός τομέας να οδηγηθεί σε τέλμα. Το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων θα πέσει δραματικά και για πολλά χρόνια. Δεν θα είναι η δραχμή όπως τη θυμόμαστε. Θα είναι εφιάλτης για τη χώρα και ειδικά για τους φτωχότερους.

Να υπενθυμίσω πως δεν υπάρχει προβλεπόμενη διαδικασία αποχώρησης από το ευρώ ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε υπάρχει ιστορικό προηγούμενο. Θα είμαστε οι πρώτοι που θα διακινδυνεύσουμε τις ευρωπαϊκές αγροτικές επιδοτήσεις; Θα είμαστε οι πρώτοι που θα διακινδυνεύσουμε τα χρήματα από το πρόγραμμα ΕΣΠΑ και άλλους κοινοτικούς πόρους;

Με την πολιτική στάση της Κυβέρνησης φλερτάρουμε με τον κίνδυνο να γίνουμε περίπτωση παραδείγματος προς αποφυγή σε όλη την Ευρώπη. Η ανησυχία μεγαλώνει όταν ακούω Βουλευτές της Συμπολίτευσης να λένε –όπως και παλιότερα– ότι πρέπει να αποχωρήσουμε από το ΝΑΤΟ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να είναι σίγουρη η Κυβέρνηση ότι εμείς από την πλευρά μας θα ασκήσουμε υπεύθυνη αντιπολίτευση. Όπου λαμβάνονται σωστές αποφάσεις, θα τις στηρίζουμε, αλλά όπου βλέπουμε κινδύνους, θα τους υπογραμμίζουμε. Δεν θα χαριστούμε, αλλά δεν πρόκειται να κινηθούμε και σε παλαιοκομματικές νοοτροπίες ανούσιας άρνησης που αποδείχτηκαν βλαπτικές για τον τόπο.

Είμαι πεπεισμένος ότι στις δύσκολες εποχές που περνάει η χώρα, καθένας από μας θα πολιτευτεί θέτοντας το εθνικό συμφέρον πέρα και πάνω από το κομματικό.

Δυστυχώς, προκαλέσατε πρόωρες εκλογές χωρίς να έχετε σχέδιο για την οικονομία, με αποτέλεσμα τώρα να ζητάτε απεγνωσμένα παραπάνω χρόνο. Και είναι παράδοξο, επίσης, το γεγονός πως κάνετε εξαγγελίες με βάση την τετραετία, ενώ εσείς οι ίδιοι διακόψατε τη λαϊκή εντολή του 2012 για τετραετή θητεία της προηγούμενης κυβέρνησης.

Με τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης αποδεικνύεται πως δεν υπάρχει συγκεκριμένο σχέδιο με σαφή προσανατολισμό. Ενώ ορθώς λέτε ότι σκοπεύετε να ολοκληρώσετε μία συμφωνία, την ίδια στιγμή τα λόγια και οι πράξεις σας αποδεικνύουν πως δεν έχετε αποκλείσει τη σύγκρουση.

Γι' αυτόν τον λόγο δεν θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Δήμα.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νικόλαος Φίλης για έξι λεπτά για να δευτερολογήσει.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κατ' αρχάς θα ήθελα να συγχαρώ τον Υπουργό κ. Νικολόπουδο. Είναι ένας άνθρωπος του κράτους –με

την καλή έννοια–, ο οποίος μας διαβεβαίωσε ότι θα χαλάσουν οι μηχανισμοί της διαφθοράς άμεσα.

Είναι ένας άνθρωπος ο οποίος γνωρίζει, θέλει και μπορεί να δώσει τη μάχη κατά της διαφθοράς. Θα είμαστε στο πλευρό του.

Ας πάμε τώρα στα ζητήματα τα οποία απασχολούν –ή δεν απασχολούν όσο πρέπει– τη σημερινή μας συνεδρίαση. Χθες υπήρξε μία δημόσια δήλωση του Προέδρου Ομπάμα. Μετά τη συνάντησή του με την κ. Μέρκελ, την κάλεσε να βρεθεί πρόγραμμα με δική της πρωτοβουλία ώστε να υπάρξει ανάπτυξη στην Ελλάδα μέσα στην Ευρώπη. Η ίδια επιφυλάχτηκε με αρνητικό μάλλον τρόπο, από ό,τι καταλάβαμε.

Αυτό τι επιβεβαιώνει; Επιβεβαιώνει ότι μέσα σε λίγες μόλις μέρες αυτή η Κυβέρνηση την οποία κατηγορείτε κάποιος από την Αντιπολίτευση ότι ετοιμάζει το Grexit ή να πέσει στη λακκούβα του Grexit, κατόρθωσε να μετατρέψει ένα «ιδιόρρυθμο», «βαλκανικό» πρόβλημα, το «ελληνικό» –και εδώ βάζω πολλά εισαγωγικά–, σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο πρόβλημα.

Διότι, ο Πρόεδρος Ομπάμα είπε ότι από τις σχέσεις της Ελλάδας με την Ευρώπη, από το αν δηλαδή θα υπάρξει ανάπτυξη –ακό πρόγραμμα για την ουσιαστική ένταξη της χώρας στην ευρωζώνη, επηρεάζεται η ευρωπαϊκή και η παγκόσμια οικονομία.

Τα ακούει αυτά η Αντιπολίτευση; Εάν τα ακούει, γιατί έρχονται εδώ οι διάφοροι συνάδελφοι και επαναλαμβάνουν τους φόβους τους για το Grexit, για την Κύπρο και πάει λέγοντας; Ακούει η Αντιπολίτευση αυτό το μεγάλο επίτευγμα της παραμονής της μεγάλης διαπραγμάτευσης στο Eurogroup; Δεν δίνει τουλάχιστον, αν όχι συγχαρητήρια, μία περίοδο δύο ημερών χάριτος, μία εμπιστοσύνη στην Κυβέρνηση να δώσει αυτήν τη μάχη; Γιατί, λοιπόν, αυτή η μικροψυχία και η ανειλικρίνεια ότι δήθεν υποστηρίζει τα καλά, αλλά χτυπάει τα κακά; Τίποτα! Μηδενισμός!

Δεύτερον, ακούω την εύκολη κριτική. «Μα, ο Ομπάμα; Ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός;» Θέλω να πω σε αυτούς τους συναδέλφους, οι οποίοι με τόση ευκολία πηγαίνουν πριν το συνέδριο της Κομμουνιστικής Διεθνούς το 1935, ότι πάντοτε η Αριστερά έδινε μεγάλη σημασία στις ρωγμές του αντιπάλου. Έφτιαχνε συμμαχίες και μέτωπα.

Και τώρα η Αριστερά, που είναι Κυβέρνηση στην Ελλάδα, αξιοποιεί αυτήν την τεχνονομία, την ιδεολογική προδιάθεση και σταθερά της Αριστεράς, για να φτιάξει διαύλους μέσα στον αντίπαλο, να αξιοποιήσει αντιφάσεις που υπάρχουν στον αντίπαλο μέσα, να φτιάξει μέτωπα υπέρ των λαϊκών συμφερόντων και εδώ και σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Είναι σαφές ότι μεθαύριο που θα γίνει το Eurogroup, θα υπάρχει ένα σφαγείο στημένο εις βάρος της ελληνικής εκπροσώπησης. Είναι σαφές αυτό. Το πού θα καταλήξει είναι και αυτό θέμα συζητήσιμου, απ' έξω και από μέσα. Γι' αυτό θα είχε μεγάλη αξία αν ο κ. Σαμαράς, ο οποίος συμμετέχει στο πιο σημαντικό σήμερα, από άποψη θεσμικής εκπροσώπησης, κόμμα της Ευρώπης, το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, στη σύνοδο κορυφής του κόμματος αυτού, που θα γίνει πριν την ευρωπαϊκή σύνοδο κορυφής, θέσει με σαφήνεια το θέμα της υποστήριξης της ελληνικής πρωτοβουλίας για το χρέος, για το να καταργηθεί η λιτότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εκεί θα αποδειχθεί εάν εννοούμε ότι δεν κάνουμε μικροκομματική αντιπολίτευση, αν εννοούμε ότι είμαστε έτοιμοι να συμπαρασταθούμε στους εθνικούς στόχους, στην εθνική προσπάθεια. Όλα τα άλλα..., εντάξει.

Έγινε πολύ συζήτηση για το ζήτημα που αφορά την αναφορά του Υπουργού Οικονομικών του κ. Βαρουφάκη για τα 7/10. Ο κ. Βαρουφάκης δεν τα είπε κάποιο κρυφά. Μίλησε εδώ, από το Βήμα της Βουλής. Πρέπει να πω ότι είχε την πολιτική δύναμη και διορατικότητα να μην μιλήσει μόνο με μία φράση, αλλά με μια αρκετά πλούσια πολιτική ομιλία. Είπε κάτι το οποίο ξεχνιέται από τους εύκολους επικριτές, ότι το μνημόνιο είναι καθεστώς. Και αυτό το καθεστώς εμείς θέλουμε να το ξλωσουμε με μεθοδικές κινήσεις. Το μνημόνιο –είπε– είναι καθεστώς.

Αυτό, θα μου πείτε, πώς είναι δυνατόν να προσιδιάζει προς την επιλεκτική αντίληψη των 7/10; Είναι σαφές ότι είναι σχήμα λόγου και πρέπει να δούμε τα ποσοτικά στοιχεία του 30% και του 70%, δηλαδή την ουσία. Ήδη οι κύριοι Υπουργοί που μίλησαν προηγουμένως από εδώ, όπως για παράδειγμα ο κύριος Υπουργός

Εργασίας, μας έδωσαν δείγμα για το τι σημαίνει «ξηλώνουμε τον πυρήνα του μνημονίου», που είναι η εσωτερική υποτίμηση, που είναι η διάλυση των εργασιακών σχέσεων και η διάλυση των εισοδημάτων.

Αυτά για να μην υπάρχει μία εύκολη κριτική σε μία δύσκολη στιγμή που είναι η διαπραγμάτευση. Αυτή η διαπραγμάτευση θα γίνει με όρους μαζικού κινήματος, με τα μεγάλα συλλαλητήρια την Τετάρτη, αύριο, στην Αθήνα και σε άλλες ευρωπαϊκές πόλεις. Επαναλαμβάνω ότι κατορθώσαμε σε λίγες μέρες ένα θέμα να μην είναι απλά μια ιδιορρυθμία ελληνική, αλλά το θέμα της Ελλάδας να είναι ένα κεντρικό πρόβλημα της παγκόσμιας οικονομίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Φίλη που ήταν συνεπής στον χρόνο του.

Τον λόγο έχει η κ. Βασιλική Κατριβάνου, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Να ετοιμάζεται κι ο κ. Νικόλαος Μίχος από τον Λαϊκό Σύνδεσμο -Χρυσή Αυγή.

Ορίστε, κυρία Κατριβάνου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Αντιπρόεδρε, θέλω να πω κατ' αρχάς ότι αυτή η χαρά που βλέπουμε στον κόσμο είναι πάρα πολύ σημαντικό πράγμα γιατί εκλύει ενέργεια και δημιουργικότητα. Και αυτό είναι μεγάλο κεφάλαιο.

Εγώ που είμαι Βουλευτής από την προηγούμενη περίοδο θα πω ότι βλέπω μία πάρα πολύ διαφορετική ατμόσφαιρα και σε αυτήν την Αίθουσα. Υπάρχει ένα άνοιγμα. Δεν υπάρχει η ένταση και το βρισίδι -να το πω έτσι- που έπεφτε πριν. Υπάρχει ένας άλλος αέρας και αυτό θέλω να το μοιραστώ μαζί σας.

Είναι σημαντικό που έχουμε μια γυναίκα Πρόεδρο. Αυτές είναι αλλαγές, τομές.

Προχωρώ. Με χαρά αυτήν τη στιγμή, με ιδιαίτερη συγκίνηση και με αίσθημα ευθύνης λέω ότι ήρθε η ώρα της πράξης. Ήρθε η ώρα της πράξης για όλα όσα έχουμε αγωνιστεί και για όσα έχουμε δουλέψει συλλογικά, για μία κοινωνία επιτέλους δημοκρατική που να στηρίζει τον άνθρωπο και τα δικαιώματα που είχαν τσαλαπατηθεί. Για εμάς συστατικά της αντίληψής μας είναι αξίες όπως αξιοπρέπεια, δικαιοσύνη, ανθρωπιά και αλληλεγγύη.

Λέω πράγματα επιγραμματικά που, όμως, επί της ουσίας είναι ολόκληρα κεφάλαια και ζωές ανθρώπων.

Μιλήσαμε για ιθαγένεια των παιδιών της δεύτερης γενιάς μεταναστών.

Επίσης, για διευρυμένο σύμφωνο συμβίωσης, κατ' αρχάς, που να συμπεριλαμβάνει και τα ομόφυλα ζευγάρια και μετά είναι ο πολιτικός γάμος.

Αντιμετώπιση όλων των διακρίσεων για θέματα φυλής, εθνικότητας, θρησκείας, φύλου, σεξουαλικού προσανατολισμού, ταυτότητας φύλου, κατάργηση των εξοντωτικών φυλακών τύπου Γ', κατάργηση των φυλακών ανηλίκων, φροντίδα για τους ψυχικά ασθενείς και τους τοξικοεξαρτημένους, φροντίδα για τους εργαζόμενους στις δημόσιες δομές υγείας και ψυχικής υγείας, μέριμνα για τα δικαιώματα των ανθρώπων με αναπηρία. Από τη χθεσινή ομιλία ήδη του Υπουργού Δικαιοσύνης που συμπεριλάμβανε πολλά απ' αυτά που αναφέρω αναπνέουμε νέο αέρα στην Ελλάδα αυτήν τη στιγμή.

Θα σταθώ σε τρία σημεία που δεν είναι δικές μου απόψεις. Είναι συλλογικές επεξεργασίες.

Για πρώτη φορά ιδρύεται Υπουργείο Μετανάστευσης όπως σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Σε αυτό το Υπουργείο θα μεταφερθούν οι υπηρεσίες ασύλου, πρώτης υποδοχής, Αρχής Προσφυγών, που αυτή τη στιγμή είναι στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης.

Το μεταναστευτικό γίνεται καίριο θέμα για μας από την πλευρά ενός κράτους δικαίου. Είναι ζήτημα συνολικής διαχείρισης με ενιαία στρατηγική. Εμείς θα εφαρμόσουμε μία πολιτική που θα έχει πρόσημο την ένταξη, την προστασία, το σεβασμό των δικαιωμάτων και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, γιατί η κοινωνική ένταξη των μεταναστών και προσφύγων, η πρόσβασή τους δηλαδή σε θεμελιώδη δικαιώματα, όπως εργασία, υγεία, παιδεία, είναι αυτό ακριβώς που ενισχύει την κοινωνική ασφάλεια και την κοινωνική συνοχή.

Αντίθετα, ο αποκλεισμός διευρύνει το κοινωνικό περιθώριο και ευνοεί την παραβατικότητα στην οποία εμπλέκονται ντόπιοι και ξένοι. Οι μεταναστευτικές ροές, όμως, δεν είναι ένα ζήτημα εθνικό. Δεν επιδέχεται μόνο εθνικές λύσεις, αλλά ευρωπαϊκές, διεθνείς.

Θα εργαστούμε, λοιπόν, για μια ευρωπαϊκή πολιτική μετανάστευσης και ασύλου, με σεβασμό στα δικαιώματα των ανθρώπων και στην ανάληψη ευθύνης από όλα τα κράτη-μέλη της Ευρώπης, για δίκαιο καταμερισμό ευθυνών και αλληλεγγύης. Για τους μετανάστες που είναι επί μακρόν εγκατεστημένοι στη χώρα, για τα παιδιά που είναι ριζωμένα εδώ -είτε γεννημένα είτε έχουν πάει σχολείο- που δεν έχουν γνωρίσει άλλη πατρίδα και πληρούν τους όρους ένταξης θα προχωρήσουμε στην κτήση της ελληνικής ιθαγένειας, με σεβασμό στην απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Είναι ένα μέτρο ώριμο που προάγει μία κοινωνία ανοικτή.

Η γενική λογική μας είναι ότι απέναντι σε μια μεταναστευτική πολιτική που λειτουργεί με κέντρο την καταστολή και τον αποκλεισμό εμείς επιλέγουμε την ένταξη και θα ξεκινήσουμε από τους ανθρώπους που έχουν εκπέσει από τη νομιμότητα επειδή δεν είχαν τη δυνατότητα να έχουν ένσημα, ανθρώπους που ζουν χρόνια στην Ελλάδα, τους ανθρώπους αυτούς που έχουν αναπτύξει βιοτικούς και νομικούς δεσμούς με την Ελλάδα και στους οποίους έχουν στηριχτεί όλα αυτά τα χρόνια η γεωργία, η οικοδομή και οι οποίοι συντήρησαν και βοήθησαν τους ανθρώπους μας, τους παππούδες μας, τα παιδιά μας.

Προχωρώ. Η πρόσβαση στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η χορήγηση προστασίας δεν επιδέχεται εκπώσεις για ανθρώπους που αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τη χώρα τους λόγω πολέμων, εμφυλίων συγκρούσεων και διώξεων. Έχουμε διεθνείς κι ενωσιακές υποχρεώσεις για τους πρόσφυγες, να τους έχουμε σε κέντρα ανοικτά φιλοξενίας και όχι όπως πολλές φορές στοιβάζονται στα κέντρα κράτησης. Τα κέντρα κράτησης θεωρούμε -κι ελπίζουμε το Υπουργείο να το προχωρήσει- ότι θα μετατραπούν από φυλακές σε ανοικτές δομές φιλοξενίας.

Αυτήν τη στιγμή -το είπε ο κ. Πανούσης- γίνεται το πρώτο βήμα. Καταργείται η κράτηση πάνω από το δεκαοκτάμηνο και απελευθερώνονται οι ανήλικοι, οι ασυνόδευτοι, οι οποίοι με τρομερή αντισυνταγματικότητα κι εναντίον όλων των νόμων -ευρωπαϊκών και ελληνικών- κρατούνται αυτήν τη στιγμή μέσα στα κέντρα κράτησης μαζί με τους ενήλικους για πάνω από δεκαοκτώ μήνες.

Προχωρώ πολύ συνοπτικά. Σύμφωνα συμβίωσης: Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ είχαμε καταθέσει μία πρόταση νόμου για ένα διευρυμένο σύμφωνο συμβίωσης και για τα ετερόφυλα και για τα ομόφυλα ζευγάρια. Διευρυμένο, γιατί περιλαμβάνει ασφαλιστικά, φορολογικά, κληρονομικά κι εργασιακά δικαιώματα που δεν περιλαμβάνει το ισχύον. Θεωρούμε ότι αυτή η διεκδίκηση ή το μέχρι τώρα παγωμένο σχέδιο νόμου, που παγώνει συγχρόνως τις προσδοκίες και τις ζωές τόσων χιλιάδων συνανθρώπων μας, ήρθε η ώρα να γίνει νόμος. Αυτό θα είναι το πρώτο βήμα και θέλουμε να ακολουθήσει ο πολιτικός γάμος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Παρακαλώ να μην γίνονται σχόλια από κάτω.

Παρακαλώ, κυρία Κατριβάνου, συνεχίστε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Θέλουμε βέβαια να πάρουμε και συγκεκριμένα μέτρα ενάντια στις διακρίσεις λόγω σεξουαλικού προσανατολισμού και ταυτότητας φύλου, λόγω φυλής, εθνικότητας, θρησκείας, φύλου και κατάστασης υγείας, μέτρα που ξεκινάνε από τον κρατικό μηχανισμό -που υπήρξε συχνά φορέας τέτοιων διακρίσεων- και θα προχωρήσουν στα σχολεία, στις γειτονιές, παντού. Είμαστε σε διαβούλευση με όλους τους ανθρώπους αυτών των ομάδων όλα αυτά τα χρόνια που είμαστε στη Βουλή.

Θα μεριμνήσουμε για τα θύματα των διακρίσεων που αποτελούν και στόχο της νεοαζιτιστικής βίας της Χρυσής Αυγής. Τέρμα η εποχή Μπαλτάκου! Τέρμα η εποχή που η Κυβέρνηση ενθάρρυνε τη μισαλλοδοξία και τον ρατσισμό! Είμαστε μία άλλη Κυβέρνηση. Η αντιμετώπιση του νεοαζιτισμού θα γίνει σε πολλά επίπεδα: Εκδημοκρατισμός της αστυνομίας, εφαρμογή του νόμου, άμεση αντιμετώπιση των θυλάκων στο κράτος, μαθήματα

κατά των διακρίσεων στα σχολεία, σε δικαστές κι αστυνομικούς. Ανυποχώρητο μέτωπο ενάντια στον ρατσισμό και στον νεοναζισμό της Χρυσής Αυγής.

Ένας νέος αέρας πνέει για τα δικαιώματα και τη δημοκρατία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Κυρία Κατρινβάνου, σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Σε αυτόν τον αγώνα καλούμε όλους τους πολίτες, όλους τους ανθρώπους που ζουν σε αυτήν την χώρα: γυναίκες, άντρες, στρέιτ, γκέι, λεσβίες, πιστούς και άπιστους κάθε εθνικότητας και εθνοτικής καταγωγής και θρησκείας. Θέλουμε μαζί να διευρύνουμε τους χώρους ελευθερίας και συνύπαρξης και αλληλεγγύης και αυτό μπορούμε να το κάνουμε μόνο μαζί, όλες και όλοι μαζί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε την κ. Κατρινβάνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Μίχος Νικόλαος από το Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή. Θα ακολουθήσει ο κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος, Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών.

Ορίστε, κύριε Μίχο, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Άκουσα και την προηγούμενη ομιλήτρια που είπε: «Ελευθερία σε όλα». Πολύ ωραίο! Ο μπαμπάς και ο μπαμπάς, η μαμά και η μαμά να υιοθετούν παιδάκια και όλοι μαζί μια ευτυχισμένη οικογένεια να είμαστε! Τώρα τι άκρη θα βγάζουμε δεν ξέρουμε. Τα παιδάκια αυτά πώς θα μεγαλώσουν δεν μας έχει πει κανένας, γιατί στο εξωτερικό από έρευνες που έχουν γίνει διαπιστώνεται ότι όλα αυτά τα παιδάκια μεγαλώνουν με προβλήματα ψυχολογικά. Αυτά δεν ακούγονται εδώ.

Τέλος πάντων, επειδή στην Ελλάδα έχουμε πολλή δημοκρατία, για όσους δεν το ξέρουν, εμένα την παραμονή των εκλογών στις 20:00' η ώρα το βράδυ μου απαγόρευσαν να πάω να ψηφίσω, χωρίς να υπάρχει άρση των πολιτικών δικαιωμάτων μου. Αυτά τα έκαναν οι πατριώτες από εδώ της Δεξιάς - γιατί πρέπει να λέγονται και αλήθειες - ελπίζοντας ότι εγώ θα φύγω, θα την κοπνήσω. Είχαν στήσει ένα κλιμάκιο περί τους δεκαπέντε αστυνομικούς, για να μουβάλουν χειροπέδες στο χωριό μου και να με ξεφτιλίσουν. Άλλο ένα στήσιμο μετά από πληρωμένους ρουφιάνους - για να το πούμε και χοντρά - στη Χαλκίδα. Δεν κατάφεραν τίποτα. Δυστυχώς, οι ίδιοι έχουν εξευτελιστεί και έχουν ξεπέσει στα μάτια του κόσμου.

Τώρα αν τρομοκράτησαν τον ελληνικό λαό και πήραν το ποσοστό που πήραν από κάποιους ηλικιωμένους, από κάποια κομματοσκυλα που δουλεύουν για το κόμμα, είναι άλλο θέμα.

Έχω ακούσει αυτές τις ημέρες εδώ πολλή κριτική να γίνεται για τη νέα Κυβέρνηση. Ακόμα δεν τους έχουμε δει, ακούμε διάφορες απόψεις, ακούμε τι έχουν να πουν και θα δούμε τι έχουν να κάνουν.

Οι θέσεις της Δεξιάς το 2012, θυμάστε ποιες ήταν; Έλεγε ότι θα σκίσει τα μνημόνια, ότι θα γίνει κάθαρση για τα υποβρύχια και για ό,τι άλλη κομπίνια έχει γίνει. Μόνο αυτό δεν κάνατε εσείς κύριοι της Δεξιάς. Εσείς έχετε φέρει την Ελλάδα μας σε αυτήν την κατάσταση. Εσείς γλιτώσατε πολλούς από αυτούς που ήταν να περάσουν από επιτροπή, όπως τον κ. Βενιζέλο για τα υποβρύχια, οπότε μην ασκείτε κριτική τώρα. Θα ασκήσετε κριτική πρώτα σε εσάς, στους εαυτούς σας και μετά στους υπόλοιπους και σε εμάς πολύ λιγότερο.

Μην ξεχνάτε ότι μια Ευρωβουλευτής δική σας είχε πει: «Καλύτερα να βουλιάξει η Ελλάδα για να σωθεί η Ευρώπη». Να ξεκινήσετε, λοιπόν, πρώτα από τα δικά σας και μετά να ασκείτε κριτική στους άλλους.

Άκουσα για πρωτογενές πλεόνασμα. Πάλι αυτό το πρωτογενές πλεόνασμα χωρίς πρωτογενή παραγωγή. Αυτό το πράγμα πώς έχει γίνει, πώς το κατάφερε η προηγούμενη κυβέρνηση δεν το έχουμε καταλάβει. Μήπως πρέπει να πάρете μαθήματα και εσείς από τους προηγούμενους για να προχωρήσετε;

Η ανεργία αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα είναι στο 28% με το 44% των Ελλήνων να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Το χειρότερο κράτος μέσα στην Ευρώπη είμαστε. Αν αγαπάτε πραγματικά την πατρίδα σας και τους Έλληνες, πιστεύω να κάνετε

κάτι γι' αυτό το πράγμα - υπάρχουν πάρα πολλοί τρόποι - ώστε να ξεκινήσει να υπάρχει παραγωγή, να καλυφθούν κάποιες θέσεις εργασίας και να ανέβει και η οικονομία μας.

Το 41% της εθνικής μας επιφάνειας χαρακτηρίζεται γεωγραφικά ως αγροτική γη, με τους κατά παράδοση άρρηκτους δεσμούς που είχαν πάντα οι Έλληνες με τη γη. Η Ελλάδα ανέκαθεν συγκέντρωνε συγκριτικά πλεονεκτήματα έναντι όλων των άλλων ευρωπαϊκών χωρών στους αναπτυξιακούς παράγοντες που θεωρούνται καθοριστικοί για την ορθολογική οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας, όπως είναι το εύκρατο κλίμα, το πλούσιο υπέδαφος, κ.λπ.. Η Ελλάδα έχει πάρα πολλές δυνατότητες.

Προς τα τέλη του 1948, η Ελλάδα συμμετείχε κατά 33% στη δημιουργία του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος της χώρας μας. Από το 1974 και μετά έπεσε στο 17,8%. Σήμερα, έχουμε φτάσει στο 2,7%. Πρέπει να κάνετε κάτι. Είμαστε καθαρά αγροτική και κτηνοτροφική χώρα, δεν μπορούμε να παράγουμε από αλλού, αλλά σιγά - σιγά ο ελληνικός λαός πρέπει να μάθει και κάποιες αλήθειες.

Ποιοι έβαλαν αυτές τις υπογραφές για να μειωθεί η αγροτική και κτηνοτροφική παραγωγή στο 3%; Διότι αυτό δεν έχει γίνει από μόνο του, έχει γίνει από κάποιους ανθρώπους που ήταν εδώ μέσα, που έκαναν τους εθνάρχες, που έκαναν τους πατριώτες. Και δεν μιλάω μόνο για τη Δεξιά, μιλάω και για το ΠΑΣΟΚ, μιλάω και για όλες τις κυβερνήσεις που πέρασαν στο παρελθόν. Έχουν πέσει πολλές υπογραφές για να υποβαθμιστεί η αγροτική και κτηνοτροφική παραγωγή στη χώρα μας.

Εσείς, λοιπόν - γιατί έχω ακούσει ότι θέλετε να κάνετε πάρα πολλά - είναι ευκαιρία να δείξετε ότι θέλετε να βοηθήσετε τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους, γιατί μετά από αυτό υπάρχει και συνέχεια. Είναι μια μεγάλη αλυσίδα, που μετά την αγροτική και τη κτηνοτροφική παραγωγή μπαίνουν στη δευτερογενή παραγωγή, δηλαδή στη βυρσοδεψία, τις γουνοποιίες, τις μικρές βιοτεχνίες δερμάτων για παπούτσια και για ρούχα. Δεν μπορεί εμείς στην Ελλάδα να μπορούμε να παράγουμε τόσα πράγματα και να κάνουμε διαφήμιση, αλλά να πηγαίνουν οι Έλληνες στην Τουρκία για να πάρουν φτηνά δέρματα. Αυτό είναι απαράδεκτο. Αυτό δεν πρέπει να γίνεται στην πατρίδα μας.

Τη δεκαετία του 1980 -επειδή δουλεύω από δώδεκα χρονών σε αυτές τις δουλειές- ένα δέρμα κατσικίσιο, για όσους δεν ξέρουν, είχε 250 δραχμές. Είχαν πολύ μεγάλη αξία τα λεφτά. Από αυτό το δέρμα μπορούσαν και γύρναγαν μια αλυσίδα χρημάτων και επαγγελμάτων. Ακόμα και τα δέρματα από τους χοίρους τα έπαιρναν και τα έκαναν σόλες για τα παπούτσια. Αυτήν τη στιγμή δεν υπάρχει τίποτα. Αυτήν τη στιγμή εισάγουμε τα πάντα από Αίγυπτο, από Τουρκία και από άλλα κράτη. Αυτό πρέπει να τα κοιτάξετε, αν θέλετε να βοηθήσετε πραγματικά τους αγρότες.

Έχουν βγει -και δεν είναι ψέματα- επιδοτούμενα προγράμματα στην πατρίδα μας. Έχετε υπ' όψιν σας τι γίνεται με τη γραφειοκρατία; Ένας χαμός! Για να μαζέψουν έναν αγρότη ή έναν κτηνοτρόφο τα χαρτιά χρειάζεται τόσα χαρτιά σαν να περνάει νομοσχέδιο στο Κοινοβούλιο, ένα μάτσο τέτοιο. Ποιοι από αυτούς θα κάνουν αυτά τα πράγματα; Ελάχιστοι έχουν πάρει τα λεφτά που έχουν δοθεί. Και ακόμη περισσότερο, όπως όλοι ξέρουμε, όταν ήταν το ΠΑΣΟΚ πάνω βόλευε τους δικούς του. Επίσης -και το έχω πει ανοικτά εδώ μέσα- υπήρχε πρώην Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ ο οποίος δεν είχε «μία» στην τσέπη του και αυτήν τη στιγμή παίζει με εκατομμύρια, γιατί έχει φτιαχτεί από τις επιδοτήσεις του κόμματός του. Πρέπει να μειωθεί η γραφειοκρατία σε αυτά τα θέματα, για να μπορείς ο αγρότης και ο κτηνοτρόφος να πάει λιγάκι πιο μπροστά.

Τι θα κάνετε με τους συνεταιρισμούς; Αυτήν τη στιγμή στην Ελλάδα οι συνεταιρισμοί που δουλεύουν σωστά είναι ελάχιστοι, όπως, παραδείγματος χάριν, ο συνεταιρισμός της Νάξου. Εξάγουν τυριά, κάνουν μία πολύ σωστή δουλειά, ενώ όλοι οι υπόλοιποι ή είναι κλειστοί ή φυτοζωούν, γιατί τα λεφτά έχουν μπει στις τσέπες ορισμένων. Πρέπει να κάνετε και εκεί κάτι και να καθαρίσουν κάποια πράγματα.

Σχετικά με τη φορολογία για τους αγρότες και τους κτηνοτρόφους, επιβάλλονται βιβλία εσόδων και εξόδων σε έναν άνθρωπο που έχει πενήντα πρόβατα ή σε κάποιον που κάθε χρόνο οργανώνει εκατό στρέμματα για σιτάρι; Είναι πράγματα αυτά; Και η προ-

ηγούμενη κυβέρνηση μάς λέει ότι βοήθησε τους αγρότες; Όλα αυτά πρέπει να τα φτιάξετε.

Από εκεί και πέρα, από την Αγροτική Τράπεζα μέχρι σήμερα για το 2010 και το 2012 -κύριε Αποστόλου, τα ξέρετε, είστε από την Εύβοια- δεν έχουν πάρει εξισωτικές επιδοτήσεις. Το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Πρέπει να γίνει διαγραφή δανείων στους αγρότες και στους κτηνοτρόφους.

Τα σιτηρά και οι ζωτροφές πρέπει επιτέλους μια ημέρα να φύγουν από το Χρηματιστήριο. Δεν μπορεί κάποιος λακέδες του Χρηματιστηρίου, που είναι από το πρωί μέχρι το βράδυ με τη γραβάτα και δεν έχουν πιάσει ποτέ τσάπα στα χέρια τους, να παίζουν με τον ιδρώτα του αγρότη και του κτηνοτρόφου. Τις τιμές πρέπει να τις ορίζει το κράτος και όχι το Χρηματιστήριο και δύο μεγάλες εταιρείες που κάνουν εισαγωγές και ανεβάζουν και κατεβάζουν τις τιμές όποτε θέλουν.

Είχε κάνει κάτι η προηγούμενη κυβέρνηση με τα πηγάδια. Φακέλωσε όλα τα πηγάδια των αγροτών, λες και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ είχαν δώσει τα λεφτά στους αγρότες για να ανοίξουν τα πηγάδια. Δηλαδή, τι πάμε να γίνουμε; Νότια Αμερική, που η «MONSANTO» φακελώνει ακόμα και τις στέρνες που μαζεύουν νερό οι αγρότες για να ζουν; Πρέπει να κάνετε κάτι με όλα αυτά, γιατί αλλιώς ο αγρότης και ο κτηνοτρόφος δεν πρόκειται να πάει μπροστά με τίποτα.

Αν κάνετε μια βόλτα στον Ορχομενό στη Θήβα, θα δείτε ότι τα χωράφια έχουν μείνει χέρσα. Γιατί έχουν μείνει χέρσα; Το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Από τη στιγμή που οι τιμές για το ρεύμα και το πετρέλαιο είναι τόσο ανεβασμένες, δεν πρόκειται να κάνει τίποτα ο αγρότης. Αυτά πρέπει να τα κοιτάξετε.

Επίσης, πρέπει να κοιτάξετε και το τι γίνεται στη Θράκη και στη βόρεια Ελλάδα γενικά με τη Zirat Bank και τις χρηματοδοτήσεις που δίνει, έτσι που κάποτε θα κοσσοβοποιηθεί και η Θράκη μας.

Υπάρχουν τόσοι άνεργοι στην Αθήνα. Υπάρχουν πάρα πολλοί νέοι που θέλουν να φύγουν, αλλά δεν έχουν λεφτά. Πρέπει να χρηματοδοτηθούν αυτοί οι νέοι και να πάνε να αγοράσουν εκεί γη, να στήσουμε και τα σύνορά μας σιγά σιγά. Δεν πρέπει να μείνουν έτσι αυτά.

Οι εξαγωγές φυσικά είναι ελάχιστες μπροστά στις εισαγωγές που κάνουμε. Και ξανάρχονται σε αυτό που ανέφερα πριν για τις υπογραφές που είχαν πέσει στο παρελθόν. Η Ελλάδα δεν έχει βαριά βιομηχανία. Η βαριά βιομηχανία είναι αυτή, ο πρωτογενής τομέας, που θα συντηρήσει και τόσες άλλες επιχειρήσεις στην πορεία. Εύχομαι να κάνετε κάτι, να τα κοιτάξετε όλα αυτά.

Πριν κλείσω, να πω ότι εδώ, στη φωτογραφία που σας δείχνω, έχουμε ένα ρεσιτάλ τουρκολαγνείας από τον κ. Μπουτάρη. Το βλέπετε όλοι. Φοράει και φέσι ο κ. Μπουτάρης. Να τον χαιρόμαστε! Τον έχουμε και στη Θεσσαλονίκη.

Έχω και ένα άλλο -δεν είναι από την εφημερίδα της Χρυσής Αυγής- που είναι από τον κ. Χουσεΐν Ζεϊμπέκ. Είναι δικός σας Βουλευτής. Λέει εδώ για τους μουφτήδες. Δεν δέχεται τους μουφτήδες που έχει ορίσει το κράτος. Δηλαδή, θέλουν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Κύριε Μίχο, μιλάτε ήδη δύομιση λεπτά παραπάνω. Τελειώνετε, σας παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΟΣ: Τελειώνω.

Θα ήθελα πριν φύγω να αφήσω ένα μήνυμα σε αυτόν τον κύριο, τον Γερμανό Ζίγκμαρ Γκάμπριελ, ο οποίος αμφισβητεί αυτά που μας χρωστάνε οι Γερμανοί. Γιατί πρώτη γι' αυτά που μας χρωστάνε οι Γερμανοί είπε η Χρυσή Αυγή, δεν το είπε κανένας άλλος. Μετά πήρατε το πρόγραμμά μας και το είπατε.

Σηκώνω λιγάκι μπαϊράκι, χτυπήστε κι εσείς το χέρι στο τραπέζι. Κανένας Έλληνας δεν χρωστάει στους Γερμανούς. Αυτοί μας χρωστάνε και τον πολιτισμό τους και τη γλώσσα τους και τα μούσια τους!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαράλαμπίδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βου-

λής, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γενικό Λύκειο Ρόδου «Βενετόκλειο» (Α' Τμήμα).

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Θα δώσω τον λόγο τώρα στον κ. Ευκλείδη Τσακαλώτο, Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών. Να με συγχωρέσει για το λάθος που έκανα προηγουμένως. Τον έχω συνδέσει με την οικονομία και δεν μπορώ να συνηθίσω τον νέο του ρόλο.

Κύριε Τσακαλώτο, έχετε τον λόγο για δεκατέσσερα λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αρχίζοντας θα ήθελα να πω ότι είμαι περήφανος που είμαι στην ίδια Κοινοβουλευτική Ομάδα με το Χουσεΐν Ζεϊμπέκ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Είμαι, επίσης, περήφανος για το ότι πήρα μέρος σε μια εκλογική μάχη πάνω σε μια πραγματική αντιπαράθεση, αντιπαράθεση ιδεών, αξιών, αναλύσεων. Νομίζω ότι ήταν από αυτές τις εκλογικές αναμετρήσεις όπου πραγματικά ο κόσμος είχε διαφορετικά προτάγματα να επιλέξει.

Κάποια από τα ερωτήματα αυτής της εκλογικής αντιπαράθεσης ήταν το γιατί είμαστε σε αυτήν την κατάντια, γιατί έχουμε αυτήν τη στασιμότητα. Είναι λόγω της οικονομικής κρίσης ή είναι θέμα του μνημονίου, των προγραμμάτων;

Και ο ελληνικός λαός αποφάσισε: και τα δύο. Αποφάσισε και μας έδωσε εντολή ότι αυτό το οικονομικό πρόγραμμα, τα μνημόνια, αποτύχανε. Αποτύχανε και στο επίπεδο ροών και στο επίπεδο αποθεμάτων, για να το πω με οικονομικούς όρους. Ροές εννοούμε, εμείς οι οικονομολόγοι, το δημόσιο έλλειμμα, το ισοζύγιο πληρωμών.

Και τα δύο είναι σε κάποια ισορροπία. Δεν έχουμε ελλείμματα. Είναι σε ισορροπία, αλλά σε πολύ χαμηλό επίπεδο. Μπορεί να έχουμε ισορροπία -μας είπε ο Κένυς και μας το έμαθε τη δεκαετία του 1930- σε πάρα πολύ χαμηλό επίπεδο. Και όταν μια οικονομία έχει χάσει 25% του ΑΕΠ, όταν έχει ανεργία που είναι πάνω από το 25% και νεανική ανεργία πάνω από 50%, αυτό είναι μια ισορροπία σε πολύ χαμηλό επίπεδο.

Συγχρόνως, για τα αποθέματα, για το χρέος δεν μπορούμε να μιλήσουμε ούτε καν για ισορροπία, όταν φτάνει στο 180% του ΑΕΠ και όταν άρχισε η κρίση ήταν στο 120%. Δεν έχουμε ούτε καν ισορροπία σε αυτό το επίπεδο. Μόνο και μόνο γι' αυτόν τον λόγο μία κυβέρνηση της Αριστεράς δεν θα μπορούσε να βάλει την υπογραφή της στο τελείωμα της πέμπτης αξιολόγησης.

Δεσμευόμαστε ότι αυτό το πρόγραμμα που απέτυχε εμείς δεν θα το υπογράψουμε. Δεν θα το κλείσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεσμευόμαστε, επίσης, ότι δεν θα μιλήσουμε για αυτά τα θέματα με την τρόικα. Όχι γιατί τους θεωρούμε κακούς ανθρώπους. Είναι τεχνοκράτες, αλλά είχαν ένα συγκεκριμένο mandate, μία συγκεκριμένη εντολή, να συζητήσουν την ίδια λογική αυτού του προγράμματος και να εφαρμόσει αυτό το πρόγραμμα. Όχι να συζητήσουν ένα διαφορετικό πρόγραμμα με μία διαφορετική λογική.

Γι' αυτό συζητάμε και με την ΕΚΤ, συζητάμε και με την Κομισιόν, συζητάμε και με το ΔΝΤ. Συζητάμε, όμως, θεσμικά με αυτούς τους ανθρώπους που μπορούμε να τους πείσουμε, να διαβουλευτούμε για τη λογική αυτού του προγράμματος.

Επιστρέφω, όμως, στο δεύτερο. Ήταν και η κρίση ένας λόγος που είμαστε σε αυτά τα χάλια, ανεξαρτήτως από τα μνημόνια; Και σε αυτό απάντησε ο ελληνικός λαός ότι ναι, υπάρχει και η οικονομική κρίση που επηρεάζει αυτήν την κατάντια που έχουμε και αποφάνθηκε ότι χρειάζονται μεταρρυθμίσεις, αλλά διαφορετικές μεταρρυθμίσεις με διαφορετικό πρόσημο και με διαφορετικές ιεραρχίες.

Από την αρχή της κρίσης όλοι του ΣΥΡΙΖΑ που ασχοληθήκαμε με αυτό το θέμα είπαμε ότι δεν είναι μόνο οικονομική η κρίση. Είπαμε από την πρώτη μέρα ότι αυτή η κρίση είναι και κρίση αξιών, είναι κρίση θεσμών, είναι κρίση παραγωγικών και καταναλωτικών προτύπων. Το είπαμε από την πρώτη στιγμή.

Μόνο που η ελίτ της Ελλάδας είναι μέρος αυτού του προβλήματος, είναι μέρος αυτής της κατάντιας που έχουμε. Και βέβαια,

όπως η ελίτ και τα κόμματα που υποστήριξαν αυτήν την ελίτ -το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία- παντού και πάντα θεωρούν ότι οι άλλοι φταίνε για την κρίση και όχι οι ίδιοι.

Φταίνει οι συντεχνίες και ειδικά στο δημόσιο τομέα. Φταίνει ο κρατισμός και το μεγάλο κράτος που εκτόπιζε τον ιδιωτικό τομέα. Φταίνει η λαϊκή αντίσταση στις νεοφιλελεύθερες μεταρρυθμίσεις. Το ακούγαμε αυτό από τον κ. Σημίτη, το ακούγαμε από τον κ. Στουρνάρα, το ακούγαμε από τον κ. Χαρδούβελ, το ακούγαμε από όλους τους Πρωθυπουργούς των μνημονίων.

Ο ελληνικός λαός, όμως, αποφάσισε κάτι τελείως διαφορετικό, ότι χρειάζομαστε διαφορετικές μεταρρυθμίσεις, με διαφορετικές ιεραρχήσεις, ότι το να πιάσεις το λαθρεμπόριο του πετρελαίου είναι πιο σημαντικό από το να δώξεις τις καθαρίστριες και τους σχολικούς φύλακες, ότι το να αντιμετωπίσεις τον μεγάλο πλούτο και τη μεγάλη φοροδιαφυγή είναι πιο σημαντικό από το να τα βάλεις με την καθαρίστρια. Και επίσης -το έχουμε πει και το ακούει όλη η Ευρώπη- όταν βαπτίζεις «μεταρρύθμιση» το να καλείται μια συνταξιούχος των 400 ευρώ να πληρώσει 10 ευρώ, για να πάει να δει έναν γιατρό ή να πάρει ένα φάρμακο, δίνει κακό όνομα στο τι σημαίνει μεταρρύθμιση.

Η Ευρώπη σιγά-σιγά πείθεται ότι αυτό δεν είναι μεταρρύθμιση και θέλει να ακούσει τις πραγματικές μεταρρυθμίσεις που θα αλλάξουν αυτό το κράτος, θα αλλάξουν αυτήν τη σχέση που έχει με την οικονομία και την κοινωνία. Και γι' αυτό εμείς διαπραγματευόμαστε με τους εταίρους μας για μια διαφορετική άποψη για τις μεταρρυθμίσεις.

Βεβαίως, είναι εδώ ο ΟΟΣΑ και θα συζητήσουμε αλλά, δεν θα συζητήσουμε την εργαλειοθήκη. Υποσημείωση: Δεν είναι καθόλου σίγουρο -θα το πουν οι ιστορικοί του μέλλοντος- αν αυτή η εργαλειοθήκη ήταν από τον ΟΟΣΑ ή από τους δικούς μας που πέρασαν πράγματα από την πίσω πόρτα, για να είναι μέσα στη λίστα των μεταρρυθμίσεων.

Βεβαίως, θα συζητήσουμε με τον ΟΟΣΑ τις δικές μας ιδέες, γιατί είναι σημαντική μια μεταρρύθμιση. Όπως βεβαίως, συζητάμε και παίρνουμε συμβουλές από τη «LAZARD» για το πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε το χρέος και πώς πρέπει να δημιουργηθεί δημοσιονομικός χώρος. Η «LAZARD», βεβαίως, έδωσε συμβουλές σε ένα προηγούμενο πρόγραμμα, αλλά εμείς ποτέ δεν είπαμε ότι τα ξέρουμε όλα, ποτέ δεν είπαμε ότι δεν μας λείπουν και τεχνικές γνώσεις. Είπαμε ότι θα έρθουν να υπηρετήσουν ένα διαφορετικό σχέδιο για το χρέος και θα δώσουν τα φώτα τους για το πώς μπορεί να δημιουργηθεί ένας δημοσιονομικός χώρος για να μπορούν αυτές οι μεταρρυθμίσεις να ζήσουν.

Γιατί κανένας δεν πιστεύει -ούτε οι επενδυτές του Λονδίνου- ότι αυτή η χώρα θα μπορούσε να βγει απ' αυτήν την κρίση με μία σειρά ετών με πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης 4,5%. Πρέπει να σας πω ότι δεν το πιστεύουν οι ίδιοι. Οι ίδιοι οι επενδυτές λένε ότι πρέπει να βρεθεί λύση, γιατί αυτό το μεσοπρόθεσμο που ψηφίστηκε πέρυσι από τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ δεν βγαίνει. Καμμία χώρα στην παγκόσμια οικονομική ιστορία -έχουμε στοιχεία για πάνω από διακόσια χρόνια- δεν κατάφερε κάτι παρόμοιο.

Και για ένα λόγο παραπάνω, ότι μέσα σε μια αθλιότητα, μέσα σε μια αβεβαιότητα, μέσα σε μια τεράστια ύφεση καμμία μεταρρύθμιση δεν δουλεύει. Όταν ο κόσμος φοβάται, δεν επενδύει. Όταν ο κόσμος φοβάται, δεν επενδύει καν στο ανθρώπινο κεφάλαιο. Οι μεταρρυθμίσεις, είτε αυτές που θα υποστηρίξει αυτή η Κυβέρνηση, αλλά είτε και οι μεταρρυθμίσεις που θα θέλατε εσείς ή εσείς από εκεί, μέσα σε αυτό το πλέγμα, σε αυτό το πλαίσιο που έχουμε τώρα δεν δουλεύουν. Και πείθουμε σιγά-σιγά τους εταίρους μας ότι για να είναι ρεαλιστικές οι δικές μας μεταρρυθμίσεις και οι όποιες μεταρρυθμίσεις, πρέπει να υπάρχει δημοσιονομικός χώρος. Γι' αυτό πρέπει να συζητήσουμε αυτά τα θέματα που έχουν να κάνουν με τα δημοσιονομικά.

Έχουμε πολύ λίγο χρόνο. Γιατί έχουμε πολύ λίγο χρόνο; Πρώτον, γιατί μία κυβέρνηση που της δώσανε την ευκαιρία να έχει έξι μήνες παράταση επέλεξε δύο μήνες παράταση. Γιατί διάλεξε δύο μήνες παράταση; Ακριβώς γιατί ήξερε ότι θα χάσει τις εκλογές και ακριβώς επειδή ήξερε ότι θα δημιουργήσει πρόβλημα.

Γιατί έχουμε τόσο λίγο χρόνο; Γιατί μία κυβέρνηση, για πρώτη φορά, απ' ότι ξέρω εγώ, πήγε στις εκλογές λέγοντας ότι θα γίνει

Grexit, ότι θα χάσετε τις καταθέσεις και δημιουργήσε δημοσιονομικά και χρηματοπιστωτικά προβλήματα για την επόμενη κυβέρνηση. Γι' αυτό είμαστε πεισμένοι.

Και τρίτον, γιατί έπρεπε να πείσουμε τους Ευρωπαίους ότι υπάρχει μια πολύ μεγάλη απόσταση ανάμεσα στο τι λέμε εμείς και σε αυτό που λένε οι αντίπαλοί μας ότι λέμε. Χρειάστηκε πολύ κόπος -και συνεχίζεται αυτός ο κόπος- για να πείσουμε τους Ευρωπαίους τι είναι ακριβώς αυτό λέμε. Για παράδειγμα, ότι είμαστε ευρωπαίοι όχι για λόγους τακτικής, αλλά στρατηγικής. Γιατί αυτό που φοβόμαστε πάνω απ' όλα είναι μία διάλυση της Ευρώζωνης, η οποία θα μας επιστρέψει στην δεκαετία του 1930 με επιθετικές υποτιμήσεις, με εθνικισμούς, που και τα λαϊκά αιτήματα θα περιθωριοποιηθούν ακόμα περισσότερο.

Είμαστε Ευρωπαίοι, γιατί καταλαβαίνουμε ότι υπάρχουν μία σειρά υπερεθνικών προβλημάτων που χρειάζονται υπερεθνικές λύσεις, όπως για το χρέος και για το περιβάλλον και για τον φορολογικό ανταγωνισμό, αλλά και, σύντροφοι του ΚΚΕ, για την αντιμετώπιση των χρηματαγορών και των πολυεθνικών. Γιατί έχει αναδειχθεί ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο μια χώρα από μόνη της να αντιμετωπίσει και να τα βάλει με τις πολυεθνικές και τις χρηματαγορές.

Δεύτερον, να πείσουμε τους αντιπάλους μας ότι δεν είμαστε λαϊκιστές, ότι το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης έχει ιεραρχήσεις. Να πείσουμε ότι ούτε ο ίδιος ο κόσμος μας δεν μας πιέζει για να κάνουμε πολύ περισσότερα άμεσα. Γιατί όλος ο δικός μας, ο λαϊκός κόσμος καταλαβαίνει ότι όταν έχεις χάσει 25% του ΑΕΠ, δεν πατάς ένα κουμπί και φτάνεις τους μισθούς εκεί που ήταν. Και ο κόσμος ο δικός μας ξέρει ότι πρέπει να έχουμε προτεραιότητες, ότι πρέπει να έχουμε σχέδιο, ότι πρέπει να έχουμε και οδικό χάρτη.

Επιτρέψτε μου, πριν επιστρέψω στα θέματα της διαπραγματεύσεως, να πω λίγα λόγια για το δικό μου Υπουργείο που, παρ' όλο που είναι το Υπουργείο Εξωτερικών, είναι και για τις διεθνείς οικονομικές σχέσεις.

Η αναβάθμιση του χαρτοφυλακίου των διεθνών οικονομικών σχέσεων σε επίπεδο Αναπληρωτή Υπουργού δείχνει τη σημασία που δίνει η Κυβέρνηση σε αυτό το θέμα. Διότι πράγματι θέλουμε να δουλέψουμε εντατικά στη διάρκεια της θητείας για την ανάπτυξη των διμερών οικονομικών σχέσεων της χώρας και συγκεκριμένα στους εξής άξονες:

Πρώτον, αναβάθμιση και βελτίωση των υπηρεσιών που προσφέρουν τα γραφεία οικονομικών και εμπορικών υποθέσεων. Η στήριξη του θεσμού των γραφείων οικονομικών και εμπορικών υποθέσεων, που λειτουργούν ανά τον κόσμο, περνάει πρώτα απ' όλα από τους ανθρώπους που εργάζονται σε αυτά. Χρειάζεται, λοιπόν, να δείξουμε εμπιστοσύνη στην εμπειρία και τις ικανότητες αυτών των ανθρώπων.

Πρέπει να σας πω ότι οι πρώτες μου επαφές στο Υπουργείο με το διοικητικό και το διπλωματικό προσωπικό και οι πρώτες μου επαφές στη Ρώμη, στο Βερολίνο, στο Λονδίνο, με τους ανθρώπους που αντιμετωπίζουν τις οικονομικές και τις εμπορικές υποθέσεις ήταν πάρα πολύ καλές. Έχουμε ένα πολύ αξιόλογο στελεχικό δυναμικό, με το οποίο πραγματικά προσβλέπω να έχουμε μια πολύ καλή συνεργασία και θα χτίσουμε πάνω σε αυτό το οικοδόμημα, όπως έχει πει κι ο Αλέξης Τσίπρας, που ήδη υπάρχει.

Δεύτερον, η προώθηση των εξαγωγών. Όπως είναι γνωστό, υπάρχουν πολλά Υπουργεία που έχουν στην αρμοδιότητά τους κλάδους που επιδεικνύουν εξαγωγική δραστηριότητα. Το επόμενο διάστημα, λοιπόν, θα αναλάβουμε πρωτοβουλίες για τον καλύτερο συντονισμό μεταξύ όλων των αρμόδιων παραγωγικών Υπουργείων, ώστε η προώθηση των εξαγωγών να γίνεται όχι ad hoc, αλλά με έναν συγκροτημένο και καλά οργανωμένο τρόπο.

Σε αυτή τη διαδικασία πρέπει να θεωρείται δεδομένη και η συνεργασία μας με τους παραγωγικούς φορείς, του συνδέσμου εξαγωγέων, τα επιμελητήρια και άλλες επαγγελματικές οργανώσεις. Θα ανοίξουμε διάλογο για να εντοπίσουμε τα προβλήματα και τις παραλείψεις που παρατηρούνται σήμερα, ώστε να βρούμε από κοινού τρόπους αντιμετώπισής τους και να εισάγουμε καινοτομίες στην πολιτική μας για τις εξαγωγές, με στόχο την αύξησή τους.

Τρίτον, η διεύρυνση του πεδίου των διμερών οικονομικών σχέσεων. Όπως είναι γνωστό, η Κυβέρνηση έχει θέσει ως στόχο την παραγωγική ανασυγκρότηση της ελληνικής οικονομίας και επίσης δίνει μεγάλη έμφαση στον ρόλο της κοινωνικής οικονομίας. Πριν από την κρίση, ήταν από τους μεγάλους μύθους και λανθασμένες αφηγήσεις ότι η Ελλάδα δεν παράγει τίποτα.

Για να δώσω ένα παράδειγμα, πριν από την κρίση είχαμε εντυπωσιακή επίδοση στον τομέα του software και είχαμε ραγδαία ανάπτυξη παραγωγής και εξαγωγών σε αυτόν τον τομέα πριν από την κρίση, για να μη μιλήσω για τον τομέα της επιστήμης και της τεχνολογίας. Γνωρίζουμε ότι έχουμε ένα συγκριτικό πλεονέκτημα σε αυτό το επίπεδο, με βάση τις γνώσεις και τις δεξιότητες των νέων επιστημόνων. Σήμερα, όμως, όχι μόνο δεν έχουμε οφέλη, αλλά, αντίθετα, άλλες χώρες κερδίζουν από αυτό. Πρέπει, λοιπόν, να αντιστραφεί αυτή η κατάσταση.

Ας δώσω κι άλλο ένα παράδειγμα μετά από την κρίση και τη ραγδαία ανάπτυξη της κοινωνικής οικονομίας μέσα στην κρίση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Σε δύο λεπτά τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Με λίγα λόγια, βεβαίως, η οικονομική μας διπλωματία πρέπει να βασίζεται και στην προώθηση παραγωγικών προϊόντων, όπως το λάδι, ή σε παραδοσιακούς τομείς, όπως η ενέργεια, αλλά δεν βλέπω γιατί δεν πρέπει να ψάχνουμε συνεργασίες και συνέργειες με άλλες χώρες, είτε στον τομέα του software είτε σε σχέση με την κοινωνική οικονομία. Θα μπορούσα να πω κι άλλα για το δικό μου Υπουργείο, αλλά δεν έχω χρόνο.

Θα πω, όμως, ότι αυτή η σύλληψη, ότι δηλαδή μπορούμε να έχουμε οικονομικές σχέσεις και πάνω σε καινούργιους τομείς, δείχνει ότι αυτή η Κυβέρνηση θέλει να προσπαθήσει να ταιριάζει το παλιό και με το καινούργιο. Η Κυβέρνηση θα προσπαθήσει να συμβάλει στη δημιουργία ενός εναλλακτικού μοντέλου λειτουργίας της ευρωπαϊκής και παγκόσμιας οικονομίας, που να στηρίζεται στη συνεργασία και την αλληλεγγύη και όχι στον εξαντλητικό ανταγωνισμό και στο οικονομικό και κοινωνικό ντάμπινγκ.

Συνέχεια και καινοτομία, λοιπόν, γιατί πρέπει να αναδείξουμε και να αποδείξουμε ότι η Ευρώπη μπορεί να ενσωματώσει το καινούργιο, μπορεί να ενσωματώσει δημοκρατικά αιτήματα, μπορεί να ενσωματώσει δημοκρατικά δικαιώματα, ότι είναι μια Ευρώπη που ακούει τα καινούργια επιχειρήματα.

Αν θέλετε και έναν άλλο λόγο γιατί έχει βαλτώσει αυτή η Ευρώπη, δεν είναι μόνο τα μακροοικονομικά, δεν είναι μόνο οι πολιτικές της λιτότητας, είναι γιατί έχασε αυτόν τον πλουραλισμό. Για τριάντα χρόνια είχαμε μόνο μια λύση, όποια κι αν ήταν η εργασία, τη λύση της αγοράς, της επιχειρηματικότητας, του ιδιωτικού τομέα. Είναι καιρός αυτή η «κουφαμάρα» της Ευρωπαϊκής Ένωσης να ξεπεραστεί και να ακούσει ότι υπάρχουν πολλές λύσεις, πλουραλιστικές λύσεις, κοινωνικές λύσεις, διάφορες καινοτομίες που έρχονται από κάτω, από αυτή την κοινωνία. Και αυτοί που μας κατηγορούν ότι λέμε τα παλιά νομίζω ότι έχουν ξεχάσει να ακούνε και δεν το βλέπουν το καινούργιο που έρχεται μπροστά.

Γι' αυτήν την Ευρώπη εμείς διαπραγματευόμαστε, μια Ευρώπη που θα είναι ανοιχτή, δημοκρατική, που θα διαβουλευέται, που θα μπορεί να συνθέτει, αλλά που δεν θα είναι κολλημένη στους κανόνες, δεν θα είναι κολλημένη σε ένα παλιό μοντέλο που έχει αποτύχει. Νομίζω ότι μας ακούν στην Ευρώπη, ακριβώς γιατί έχουμε πράγματα να πούμε. Και όταν έχεις πράγματα να πεις, πάντα σε ακούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Δέσποινα Χαραλαμπίδου): Ευχαριστούμε τον κ. Ευκλείδη Τσακαλώτο.

Θα δώσω τον λόγο τώρα για έξι λεπτά στον κ. Θεοχάρη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο από το Ποτάμι, για τη δευτερολογία του.

Επιτρέψτε μου, όμως, να αναγνώσω πρώτα τον κατάλογο των ομιλητών που θα πάρουν τον λόγο στη συνέχεια. Είναι αμέσως μετά ο κ. Τασούλας Κωνσταντίνος από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Μιχαλάκης Νικόλαος από τον ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Μάρκου Αικατερίνη

από το Ποτάμι και ακολούθως, η κ. Βαλαβάνη Νάντια, Αναπληρωτής Υπουργός των Οικονομικών.

Κύριε Θεοχάρη, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να εκφράσω τη χαρά μου για την ομιλία του κ. Τσακαλώτου, που μόλις άκουσα, μία ομιλία η οποία ήταν πολύ μετριοπαθής, ομιλία η οποία θέτει κάποια θέματα σε σωστή βάση. Προφανώς έχουμε κάποιες διαφωνίες και τις κρατάμε, για να τις αναπτύξουμε στη συνέχεια.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΛΑΦΑΣ**)

Ας ξεκινήσω, όμως, πρώτα από κάτι μικρό. Χθες ο κ. Καραγιαννίδης από το Βήμα της Βουλής μας κατηγόρησε ότι δεν παρακολουθούμε τις ομιλίες των Υπουργών και ότι μιλάμε για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, έχοντας προτεινόμενες ομιλίες που λένε ότι δεν το έχετε συμπεριλάβει στις Προγραμματικές σας Δηλώσεις.

Επειδή ακριβώς δεν είχα παρακολουθήσει την ομιλία της κ. Φωτίου, ζήτησα τα Πρακτικά -και ευχαριστώ την αρμόδια Υπηρεσία της Βουλής που με βοήθησε να πάρω τα Πρακτικά- και επιβεβαίωσα ότι πράγματι και στην ομιλία της η αρμόδια Υπουργός δεν αναφέρθηκε στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, μια καινοτομία. Δυστυχώς, στη χώρα μας κακώς ονομάζουμε καινοτομία το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, κάτι το οποίο υπάρχει σε όλες τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα είπε η κ. Λυμπεράκη χθες και δεν χρειάζεται να τα επαναλάβω. Θα παρακαλούσαμε να επανεξετάσετε το θέμα και να το δείτε.

Αντί να κάνετε αποσπασματικές λύσεις σε διάφορα ζητήματα, στηρίζοντας τη μία φορά τη στέγη, την άλλη φορά κάτι άλλο, την τρίτη φορά το ρεύμα, να δείτε μήπως μπορούμε με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα να έχουμε στοχευμένες παρεμβάσεις στις οικογένειες που πραγματικά το έχουν ανάγκη. Νομίζουμε ότι ένας από τους λόγους, για τους οποίους στην κοινωνική πολιτική έχουμε κοινωνικές μεταβιβάσεις που είναι πάνω από το μέσο όρο -τουλάχιστον τα τελευταία χρόνια- της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν έχουν τα ίδια αποτελέσματα, δεν μειώνουν τη φτώχεια το ίδιο, όπως στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι ότι δεν κοιτάμε να δούμε τη βέλτιστη εμπειρία από τις άλλες χώρες.

Θα ήθελα να αναφερθώ σε ορισμένα πρακτικά ζητήματα και αν θέλετε, πάρτε το σαν μια προσπάθεια, με τις δικές μας δυνάμεις, από το Ποτάμι, να δώσουμε κάποιες συμβουλές σε σχέση με τις άμεσες διαπραγματεύσεις τις οποίες έχετε να κάνετε το επόμενο χρονικό διάστημα. Ξέρουμε ότι έχουμε ένα Eurogroup αύριο. Είναι πολύ πιθανό να μην έχετε τη δυνατότητα να φτάσετε σε συμφωνία. Υπάρχει και το Eurogroup της ερχόμενης Δευτέρας. Θα πρέπει να «τρέξετε» πάρα πολύ, για να μπορέσετε να συμφωνήσετε πάρα πολλά ζητήματα, τα οποία είναι ανοιχτά. Προσπαθώ, έχω παρακολουθήσει τέτοιου είδους συμφωνίες και διαπραγματεύσεις και σας διαβεβαιώ ότι δεν είναι εύκολο πράγμα το να κλείσουν σε μία μέρα.

Ποιους δημοσιονομικούς στόχους θα έχετε για φέτος; Γιατί προφανώς θα έρθει στο τέλος του προγράμματος-γέφυρα για τα επόμενα χρόνια. Ποιο θα είναι το χρονοδιάγραμμα του 70% των δράσεων με τις οποίες συμφωνείτε; Τι δεν θα κάνετε; Ποιες είναι οι κόκκινες γραμμές; Πείτε μας αν αυτές πρέπει να τις διαπραγματευθούμε με τους εταίρους ή όχι, αν αυτοί από τη μεριά τους τις δέχονται και ποιες είναι οι δικές τους κόκκινες γραμμές. Πώς θα παγώσετε το 30%; Τι θα βάλετε στη θέση του; Ποιο θα είναι το πλαίσιο με το οποίο θα γίνει ο έλεγχος αυτής της συμφωνίας, από τη στιγμή που θα γίνει; Τι δεν θα μπορούμε να κάνουμε κατά τη διάρκεια αυτής της συμφωνίας-γέφυρας; Για παράδειγμα, να ξεφύγουμε από αυτούς τους δημοσιονομικούς στόχους ή να πάρουμε πίσω υπουργικές αποφάσεις, νόμους ψηφισμένους, όπως ακούσαμε σήμερα από το Βήμα της Βουλής τον αρμόδιο Υπουργό, τον κ. Στρατούλη, να λέει ότι θα κάνει ή ότι έχει ήδη ξεκινήσει να το κάνει.

Όλα αυτά τα πράγματα είναι πάρα πολύ δύσκολα. Έχετε ελάχιστο χρόνο και κοιτάξτε να δείτε αν μπορείτε πραγματικά να αξιοποιήσετε αυτόν τον χρόνο με τον καλύτερο δυνατό τρόπο ή

αν πρέπει να πάτε σε μία παράταση -έστω τεχνικής φύσης- της υπάρχουσας συμφωνίας, κρατώντας τις αντιρρήσεις, τις οποίες έχετε και είναι σεβαστές. Ο ελληνικός λαός σας ανέδειξε πρώτο κόμμα στη Βουλή και είναι προφανές ότι και εμείς συμφωνούμε ότι πάρα πολλά πράγματα από τα προηγούμενα προγράμματα πρέπει να αλλάξουν.

Γενικότερα, μιλώντας για τα πλαίσια των επόμενων μηνών -αν όλα πάνε καλά και μπορέσετε να έρθετε σε μία συμφωνία-γέφυρα- προφανώς τα ζητήματα, που απλώς σπρώχνονται παραπέρα, πρέπει να επιλυθούν τους επόμενους μήνες.

Πιστεύουμε στο Ποτάμι ότι η βασιλίσσα των μεταρρυθμίσεων είναι το δημόσιο. Δώστε εκεί την έμφασή σας. Στο δημόσιο έχουμε κάνει εμπειριστάμενες μελέτες. Έχουμε τον Βουλευτή Επικρατείας μας κ. Καρακτσούλη, ο οποίος ήταν στην επιτροπή, η οποία έγραψε αυτές τις προτάσεις. Δείτε τις, δημόσιες είναι και προσπαθήστε να δώσετε την ανεξαρτησία που χρειάζεται στη δημόσια διοίκηση.

Ζητάμε να κάνετε επιλογές εκτός εκλογικού κύκλου, επιλογές που να είναι σωστές. Έχουμε κάποια δείγματα, όπως τον κ. Δάνη που επιλέξατε για Γραμματέα του ΣΔΟΕ. Είναι ένας άξιος υπάλληλος, αλλά είναι πια συνταξιούχος εβδομήντα ετών. Πού είναι οι φρέσκιες ιδέες που χρειάζεται να φέρετε;

Κοιτάξτε να φέρετε ανανέωση στο δημόσιο, να αφήσετε το δημόσιο να λειτουργήσει, δώστε του δημόσια στοχοθεσία και να είστε σίγουροι ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν την ικανότητα να βρουν τις λύσεις και δεν χρειάζεται το πολιτικό σύστημα να δίνει συνέχεια λύσεις -κάνοντας μικροδιαχείριση- για το πώς θα μπορέσουμε να πετύχουμε τους στόχους που η πολιτική ηγεσία σωστά πρέπει να θέτει.

Τέλος, χρησιμοποιήστε τα ανοιχτά δεδομένα. Τα ανοιχτά δεδομένα μπορούν πράγματι να δώσουν μια σωστή εικόνα και να μειώσουμε και τις δυνατότητες της διαφθοράς. Ο ελεγκτικός ρόλος του κράτους -και χάρηκα πάρα πολύ που ο κ. Νικολούδης ασχολείται με αυτό το ζήτημα και σε αυτήν την ομιλία του τη σημερινή μας εξέθεσε τις θέσεις του- είναι πάρα πολύ σημαντικός και πρέπει κυρίως αυτό να ενισχυθεί. Όταν μπορέσουμε να δώσουμε λύση και να λειτουργήσει σωστά ο ελεγκτικός ρόλος του κράτους, και ο ιδιωτικός τομέας θα λειτουργήσει καλύτερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, σε μερικά δευτερόλεπτα.

Από την άλλη αυτό που θα θέλαμε να πούμε και να έρθουμε να διαφωνήσουμε είναι το εξής: Ας μην είμαστε τόσο φιλόδοξοι, όπως άκουσα τον κ. Τσακαλώτο να λέει ότι θα αλλάξουμε και τον ευρωπαϊκό και τον παγκόσμιο χάρτη. Μακάρι! Μακάρι, να το καταφέρουμε.

Αυτήν τη στιγμή τα προβλήματα είναι πιο απτά. Τα προβλήματα είναι τα προβλήματα της χώρας, αυτά που επηρεάζουν την καθημερινότητα του κόσμου. Με αυτά πρέπει να ασχοληθούμε και να δώσουμε λύσεις. Ο κόσμος ζήτησε επαναπροσδιορισμό των προτεραιοτήτων, αλλά ζήτησε να αλλάξετε τις προτεραιότητες. Δεν ζήτησε να δημιουργηθούν χρήματα από το μηδέν. Δεν ζήτησε να αλλάξουν οι νόμοι της αριθμητικής, δεν πρόκειται να φτιαχτούν τα χρήματα από το τίποτα. Όταν πρέπει να δώσουμε έμφαση για παράδειγμα στην ανθρωπιστική κρίση, όπως λέτε εσείς, ή στην ακραία φτώχεια, όπως λέμε εμείς με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει ότι πρέπει να πάρουμε πόρους από άλλες επιλογές, να σταματήσουν οι άλλες επιλογές και όχι να φτιαχτούν χρήματα εκ του μηδενός. Δεν μπορεί να γίνει αυτό.

Ελπίζουμε ότι ως Κυβέρνηση θα μπορέσετε να το κάνετε αυτό και να δώσετε αυτές τις προτεραιότητες που ο ελληνικός λαός πράγματι ζητάει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ επί προσωπικού, γιατί ακούστηκε το όνομά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Υπάρχει θέμα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ναι, γιατί υπάρχει μια διαστρέβλωση σε αυτά που είπα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Ο κ. Θεοχάρης συνεχίζει την πο-

λιτική κώφωση. Θα παρακαλούσα να ανατρέξετε στα δικά μου Πρακτικά, λοιπόν, και να διαβάσετε ακριβώς τι είπα. Αν έχετε πρόβλημα να καταλάβετε, μπορώ και να σας το γράψω.

Είπα, λοιπόν, ότι η κ. Θεανώ Φωτίου χθες ανακοίνωσε ένα πακέτο αλληλεγγύης. Αυτό το πακέτο αλληλεγγύης και αντιμετώπισης ανθρωπιστικής κρίσης περιλαμβάνει πολύ περισσότερα από το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Δεν καταλαβαίνω την εμμονή σας στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ίσως η απάντηση είναι ότι κάποιοι άνθρωποι από το Ποτάμι έχουν ένα πολύ συγκεκριμένο πρότζεκτ για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα που είναι μέσω ΕΣΠΑ και ιδιωτικής εταιρείας. Ας μας πουν, λοιπόν, κάτι άλλο πέρα από αυτό.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητάω τον λόγο επί προσωπικού. Είναι προφανές ότι είναι ανυπόστατο το ότι υπάρχει κάποιο ζήτημα με κάποιο ΕΣΠΑ ή ότι έχουμε κάνει εδώ πέρα προσωπική πολιτική. Είμαστε όλοι Βουλευτές. Σεβόμαστε τον εκπρόσωπο του ελληνικού λαού. Παρακαλούμε να μας σεβαστεί.

Είπαμε απλά και ξάστερα ότι όλες οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχουν ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα ως την πιο αποτελεσματική πολιτική. Είπαμε ότι το συνονθύλευμα από διάφορες παρεμβάσεις, οι οποίες είναι η κλασική συνταγή που ακολουθούμε όλα αυτά τα χρόνια δεν έχει φέρει κανένα αποτέλεσμα και δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα και να το φέρει τώρα. Μας κατηγορείτε για πολιτική κώφωση.

Εν πάση περιπτώσει, δεν θα ήθελα να το συνεχίσω. Επιστρέφω τους όποιους χαρακτηρισμούς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε.

Το θέμα θεωρείται λήξαν. Αφού ευχαριστήσουμε τους προηγούμενους ομιλητές προχωράμε στον κ. Κωνσταντίνο Τασούλα από τη Νέα Δημοκρατία.

Κύριε Τασούλα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα που διαμορφώθηκε μετά τις εκλογές της 25^{ης} Ιανουαρίου είναι αρκετά πιεστική. Και είναι αρκετά πιεστική θέλουμε-δεν θέλουμε, όχι γιατί υπήρξε κάποια συνωμοσία, η οποία την κατέστησε πιεστική, αλλά γιατί αποφασίσαμε -και ενεκρίθη από την ψήφο του ελληνικού λαού- να επιταχύνουμε τις εξελίξεις, να αξιοποιήσουμε την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας για εσωτερικούς πολιτικούς λόγους και να τινάξουμε στον αέρα μια διαδικασία, η οποία διαφορετικά θα είχε περίπου ολοκληρωθεί και θα είχε αξιοποιήσει τις σοβαρότατες θυσίες που είχε υποστεί ο ελληνικός λαός με στόχο τη με συνεννόηση με τους δανειστές και εταίρους μας, και την έξοδο από την κρίση σύμφωνα με το πρόγραμμα, το οποίο προέβλεπε την προληπτική γραμμή πίστωσης για τη λήξη του μνημονίου.

Δεν υπήρξε καμμία συνωμοσία. Ο ΣΥΡΙΖΑ σε αगाστή σύμπλευση με άλλα κόμματα του Κοινοβουλίου, όπως τη Χρυσή Αυγή και τους Ανεξάρτητους Έλληνες, επέλεξε να μην εκλέξει Πρόεδρο Δημοκρατίας και να προκαλέσει εκλογές σε μια περίοδο που ήταν περίπου προφανές ότι ο ελληνικός λαός, ενοχλημένος, θυμωμένος, πιεσμένος από ένα στρίμωγμα τετραετές, θα ξεσπούσε πολιτικά, όχι θαυμάζοντας τις απόψεις σας αλλά τιμώντας αυτούς που, κατά τη γνώμη του, έφεραν τη ζωή του σε αυτό το στρίμωγμα. Τώρα απομένει η πραγματικότητα. Όλα αυτά είναι μακρινό παρελθόν. Το παρελθόν δεν αλλάζει. Αυτό που μπορούμε να αλλάξουμε είναι το παρόν και το μέλλον μας.

Θα ήθελα όχι να αποδυθώ σε περιττές κολακείες ή σε νουθεσίες σε ότα μη ακουόντων αλλά θα ήθελα, κατά τη γνώμη μου, να περιγράψω την πραγματικότητα, μην και τυχόν κάποιοι συμπλεύσουν με αυτήν την άποψη. Αυτοί θα αντιληφθούν ότι πέρα από τις ιδεολογίες, τις φαντασιώσεις, τις εμπάθειες και την άποψη ότι «είμαστε κάτι καινούργιο, κάτι αγνό σε αντίθεση με κάποιους άλλους» -κάτι το οποίο πηγάζει από τους ρυθμούς και τις εποχές του ΕΑΜ ενδεχομένως όπως κάποιοι φαντάζονται- δεν υπάρχει τίποτα, παρά μόνο η πραγματικότητα!

Σε αντίθεση με όλες αυτές τις φαντασιώσεις πιστεύω ότι η αδηρίτη πραγματικότητα και η επαφή με την πραγματικότητα είναι πολύ πιο χρήσιμη ακόμη και από τον κατανοητό ενθουσιασμό των πρώτων ημερών. Η πραγματικότητα λέει το εξής: Η Ευρωπαϊκή Ένωση μετά από μια πενταετία δισταγμών και προφά-

σεων αποφάσισε να αλλάξει τακτική και να εγκαινιάσει μια επιθετική πολιτική έναντι της ύφεσης και της ανεργίας. Αποφάσισε να χρηματοδοτήσει και τη ρευστότητά της και την ανάπτυξη και τις επενδύσεις.

Το πακέτο Ντράγκι και το πακέτο Γιούνγκερ ξεπερνούν το ένα τρισεκατομμύριο ευρώ και στη χειρότερη των περιπτώσεων - άσχετα από το τι φανταζόμαστε ότι είμαστε εμείς- αντιστοιχούν στην Ελλάδα πάνω από 20 δισεκατομμύρια ευρώ. Το τίμημα της διατήρησης της χώρας στην Ευρωζώνη το πλήρωσε ο ελληνικός λαός αλλά το αποτέλεσμα, το οποίο επιτρέπει σήμερα στη νέα Κυβέρνηση να διαπραγματεύεται, είναι το περίσσειμα που έχει ο προϋπολογισμός και η κατάλυση των δίδυμων ελλειμμάτων που βασάνιζαν τη χώρα από τη μεταπολεμική περίοδο.

Δεν υπάρχει ούτε έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών ούτε έλλειμμα στην ετήσια διαχείριση του κράτους. Δεν ξεκινάτε από παρθένο έδαφος.

Μπορεί ο ενθουσιασμός, η απειρία, η θεμιτή αίσθηση της νίκης μετά από τόσα χρόνια στο πολιτικό περιθώριο, να θέλουν να σας κάνουν να νιώθετε ότι η ιστορία ξεκινάει από την 25^η Ιανουαρίου. Δεν είναι έτσι τα πράγματα. Ποτέ δεν ήταν έτσι. Πάντα η ιστορία είναι μία σκυταλοδρομία και πάντα καλό θα είναι κανείς να κοιτάει τη σκυτάλη να την πηγαίνει μπροστά και όχι να μπουρδουκλώνεται και να μπουρδουκλώνει μαζί και τη χώρα του.

Σήμερα, λοιπόν, που η Ευρώπη αποφάσισε να αλλάξει, σήμερα που τυπικά το μνημόνιο έχει λήξει στα τέλη του Δεκεμβρίου και απομένει το μνημόνιο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου μέχρι το 2016, σήμερα η χώρα βρίσκεται σε μία -αμήχανη, περίεργη, παράδοξη;- διαπραγμάτευση με την Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή ο ΣΥΡΙΖΑ αισθάνεται ότι μπορεί να τα βλέπει όλα από μηδενική βάση και επειδή αισθάνεται ότι μία εσωτερική πολιτική κινητοποίηση μπορεί να αλλάξει διεθνείς συσχετισμούς.

Μακάρι να ήταν έτσι. Μακάρι να μπορούσε κανείς να πει ότι ο ελληνικός λαός δεν θέλει τη λιτότητα. Και επ' ευκαιρία, ποιος σας είπε ότι τη λιτότητα δεν τη θέλει μόνο το 36% που σας ψήφισε; Νομίζετε ότι το 28% που ψήφισε εμάς ή κάποια άλλα κόμματα θέλει τη λιτότητα; Είναι μαζοχιστές; Κανείς δεν θέλει τη λιτότητα.

Απλώς υπάρχει ένας πραγματισμός σε ορισμένους, υπάρχει μία αγανάκτηση σε άλλους, υπάρχει μία περίσσια ελπίδα σε άλλους, υπάρχουν διαφορετικές συμπεριφορές στο εκλογικό σώμα, οι οποίες δεν έχουν να κάνουν με τους διαχωρισμούς τους οποίους εσείς θέτετε. Όλοι οι Έλληνες πολίτες θέλουν να βγούμε από την κρίση.

Και σήμερα τη σκυτάλη την έχετε εσείς και έχετε μία τεράστια ευθύνη. Από τις Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού δεν καταλάβαμε πολλά πράγματα. Καταλάβαμε ότι περισσότερο απευθύνεται στο εσωτερικό μέτωπο και έχει την ψευδαίσθηση ότι τα μηνύματα του εσωτερικού μετώπου μπορούν να ανατρέψουν παγιωμένους διεθνείς συσχετισμούς. Δεν είναι έτσι.

Κι όταν λέω «δεν είναι έτσι» δεν το λέω ούτε από δουλοπρέπεια ούτε από ηττοπάθεια. Το λέω από τον αναγκαίο ρεαλισμό, ο οποίος πρέπει όλους να μας διέπει, γιατί δεν διαχειριζόμαστε το άχτι μας ή την επιτυχία μας ή την ήττα μας αυτή τη στιγμή. Διαχειριζόμαστε την τύχη ενός λαού, ο οποίος αποφάσισε να σας αποθέσει την τύχη του στα χέρια σας, όχι για να την τινάξετε στον αέρα ή για να την παίξετε στα ζάρια, αλλά για να τα φέρετε σε πέρας.

Και μη σας παραξενεύει η άποψη ότι πολλοί και πολλές από αυτούς που σας ψήφισαν το έκαναν επειδή δεν πίστευαν ότι θα πραγματοποιήσετε αυτά που τώρα απειλείτε ότι θα πραγματοποιήσετε. Άρα η έννοια της εντολής δεν είναι τόσο σαφής όσο νομίζετε και ο ελληνικός λαός πολλές φορές αυτό που ψηφίζει το κάνει για ένα ξέσπασμα και χωρίς απολύτως να δέχεται αυτά τα οποία εσείς κατά λέξη ισχυρίζασταν.

Σήμερα όμως είστε Κυβέρνηση με επαρκή πλειοψηφία, αύριο θα είστε στο Eurogroup, την άλλη Δευτέρα θα είστε στο επόμενο, μεσοβδόμαδο στο Συμβούλιο Κορυφής. Πρέπει να λήξει αυτή η δοκιμασία του ελληνικού λαού. Και πρέπει να λήξει όχι με επαναστατικές φαντασιώσεις, αλλά πρέπει να λήξει με τη στοχαστική προσαρμογή στα δεδομένα της Ευρώπης και στα συμφέροντα της Ελλάδας.

Ανέφερε ο κ. Κατρούγκαλος προηγουμένως ότι η Ελλάδα ήταν

τα προηγούμενα χρόνια σαν την αποικία που περιέγραφε ο Καβάφης, ο οποίος πράγματι περιγράφει μία αποικία σε δυσχερή θέση και ειρωνεύεται τους αναμορφωτές της αποικίας. Δεν ισχύει όμως το ποίημα του Καβάφη για την αποικία για την Ελλάδα.

Ισχύει ένα άλλο ποίημα, κατά τη γνώμη μου, μιας και εδώ ακούστηκαν και ποιήματα και μαντινάδες. Ισχύει το «Αλέξανδρος Φιλίππου και οι Έλληνες πλην Λακεδαιμονίων», ένα πολύ πιο συναρπαστικό ποίημα εις το οποίο, αφού περιγράφει τη νίκη στην Ισό, στα Άρβηλα, στον Γρανικό, λέει ότι με αυτές τις περιλάλητες, τις περιλαμπρές νίκες προέκυψε ένας ελληνικός κόσμος καινούργιος, μέγας.

Και συμπληρώνει: «Αυτός ο καινούργιος ελληνικός κόσμος ο μέγας, με τις εκτεταμένες επικράτειες και την ποικίλη δράση των στοχαστικών προσαρμογών, έφερε την περιλάλητη ελληνική λαλιά μέχρι την Βακτριανή, μέχρι τους Ινδούς».

Η ποικίλη δράση των στοχαστικών προσαρμογών είναι αυτό που πρέπει να κάνετε και όχι οι φαντασιώσεις της επανάστασης που θα ανάψει όλη την Ευρώπη. Ακολουθήστε την ποικίλη δράση των στοχαστικών προσαρμογών και δεν θα μετανιώσει ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε η Ελλάδα.

Προς το παρόν επειδή στις Προγραμματικές Δηλώσεις άκουσα φαντασίες, άκουσα επαναστάσεις, άκουσα εξωπραγματικά πράγματα, δεν θα συμπράξω εις τη στήριξη αυτής της Κυβερνήσεως.

Να είστε καλά και εύχομαι καλή επιτυχία εις την ποικίλη δράση των στοχαστικών προσαρμογών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Μιχαλάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι Υπουργοί, δεν είναι φαντασία να θέλεις να σώσεις τον λαό σου, είναι η πραγματικότητα. Φαντασία νομίζω ότι είναι αυτό που ζείτε, που δεν έχετε καταλάβει. Και δεν έχετε καταλάβει βασικά και το μήνυμα των εκλογών της 25^{ης} του Γενάρη, ένα μήνυμα ελπίδας, δημοκρατίας, αξιοπρέπειας και δικαιοσύνης.

Η ψήφος του λαού έκανε πραγματικότητα τη ρήξη με το πρό-σφατο μνημονιακό παρελθόν του χρεοκοπημένου δικομματικού κατεστημένου και τη συγκρότηση της κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας και κοινωνικής ανάτασης, μιας κυβέρνησης που με κατηγορηματικό και σαφή τρόπο προτάσσει τη δικαιοσύνη, την εμπέδωση ενός κράτους δικαίου, τη διαμόρφωση ενός κοινωνικού κράτους χωρίς τα κακώς κείμενα και τις παθογένειες του παρελθόντος, προκειμένου η χώρα να επιστρέψει στην κανονικότητα και στον τομέα της υγείας με ένα στιβαρό κοινωνικό κράτος -και όχι μία σκιά κοινωνικού κράτους που θυμίζει συνθήκες τριτοκοσμικές- με ένα κοινωνικό κράτος που θα τερματίσει την υγειονομική τραγωδία, τη διάλυση της δημόσιας υγείας, την καταρρέουσα κατάσταση του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Η κυβέρνηση της κοινωνικής σωτηρίας κληρονόμησε μία υγεία σε πρωτοφανή κρίση. Σημαντικά τμήματα του πληθυσμού, ανασφάλιστοι, νέοι και υποαπασχολούμενοι, βρίσκονται εκτός υγειονομικής κάλυψης, εκτός ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης κυρίως λόγω των θεσμικών εμποδίων, της απουσίας μέριμνας και ξεκάθαρης θεσμικής κατοχύρωσης του δικαιώματός τους, της απουσίας ικανής χρηματοδότησης του συστήματος, της παραχάραξης της έννοιας της δημόσιας δωρεάν και καθολικής πρόσβασης στα νοσοκομεία, στα φαρμακεία και στους γιατρούς.

Γι' αυτόν τον λόγο η Κυβέρνησή μας υποσχέθηκε και υλοποιεί άμεσα μια ταξική, κοινωνική πολιτική μεροληψίας υπέρ των πλέον αδύναμων στρωμάτων, των οικονομικά και κοινωνικά αποκλεισμένων, των φτωχών και των μικρομεσαίων, που πληρώσαν το μάρμαρο της κρίσης και των διαδοχικών μνημονίων. Θα υπάρξει μείωση και στοχευμένη κατάργηση των επιβαρύνσεων και των συμμετοχών που κλήθηκαν να πληρώσουν οι ασθενείς στις εξετάσεις, στα φάρμακα, στις θεραπείες, αύξηση της δημόσιας χρηματοδότησης και μεροληπτική υπέρ του δημόσιου συστήματος ανακατεύθυνση των πόρων που διαχειρίζονται και το Υπουργείο και ο ΕΟΠΥΥ.

Αυτό θα γίνει μέσα από την πάταξη της εισφοροδιαφυγής και τον αναπροσανατολισμό δαπανών, με ενίσχυση σε προσωπικό, σε εξοπλισμό και υποδομές κατά προτεραιότητα στις δομές του ΕΣΥ που βρίσκονται σε λειτουργική, οικονομική και εργασιακή απολύτως οριακή κατάσταση. Είναι ένα προσωπικό που πραγματικά με αυτοθυσία στήριξε όλο το σύστημα υγείας αυτά τα χρόνια της μνημονιακής πολιτικής.

Θα γίνει με την άμεση και κατά προτεραιότητα στελέχωση των μονάδων εντατικής θεραπείας, ώστε η χώρα να αφήσει πίσω της την ντροπιαστική κατάσταση να χάνονται ζωές εξαιτίας των κλειστών ΜΕΘ. Θα γίνει με πάταξη της διαφθοράς και της σπατάλης στις προμήθειες του δημοσίου ή τις χρεώσεις και τις κοστολογίες του ιδιωτικού κερδοσκοπικού τομέα, προκειμένου να εξοικονομηθούν πολύτιμοι πόροι, ώστε να κατευθυνθούν και να αξιοποιηθούν στη διαρκή υποστήριξη του ΕΣΥ σε προσωπικό και εξοπλισμό.

Με αυτές τις μεθόδους συγκροτημένα, σοβαρά, προγραμματισμένα, σκαλί-σκαλί, βήμα-βήμα, θα ανορθωθεί το ΕΣΥ, θα αποκατασταθεί το αίσθημα υγειονομικής ασφάλειας στον πληθυσμό, θα καλυφθούν τα κενά σε προσωπικό και υλικοτεχνική υποστήριξη, θα τερματιστεί η υποστελέχωση και η υποχρηματοδότηση του δημοσίου συστήματος.

Όλα τα παραπάνω αποτελούν βάσεις για την ανάσχεση της μεταναστευτικής αιμορραγίας σε νέους επιστήμονες, νέους γιατρούς, νέους φαρμακοποιούς και νοσηλευτές, που έζησε η χώρα μας τα τελευταία χρόνια. Μόνο την τελευταία τριετία μετανάστευσαν πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες νέοι επιστήμονες του υγειονομικού τομέα σε χώρες της Ευρώπης, της ΗΠΑ, της Αυστραλίας, στερώντας έτσι τη χώρα μας από ένα από τα πιο δυναμικά και σπουδαγμένα στρώματα του νεανικού πληθυσμού.

Δίνουμε τον αγώνα της αξιοπρέπειας, της αντάσης και της ανασυγκρότησης, προκειμένου αυτοί οι άνθρωποι και να επαναπατριστούν και να εργαστούν και να αναζωογονήσουν τη χώρα μας με τις γνώσεις, τις εμπειρίες και την κατάρτισή τους.

Κεφαλοποιούμε και αναγνωρίζουμε, επίσης, την εμπειρία και την προσφορά των κοινωνικών ιατρικών και φαρμακικών της χώρας, των εθελοντών, των ανθρώπων που «έβαλαν πλάτη» το υστέρημα της ζωής, του χρόνου και της τσέπης μας -δεν είναι φαντασίες αυτά- προκειμένου να στηρίξουν τους άπορους, τους ανασφάλιστους και τους αποκλεισμένους στις υγειονομικές τους ανάγκες.

Γι' αυτό κι εμείς ξεκάθαρα στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης δώσαμε προτεραιότητα στη δωρεάν ιατροφαρμακευτική κάλυψη των ανασφάλιστων συμπολιτών μας και ως Κυβέρνηση προχωράμε στην υλοποίηση αυτής της δέσμευσης.

Με αυτές τις βασικές, καίριες όσο και αδιαπραγμάτευτες θέσεις και προτεραιότητες, η Ελλάδα και η κοινωνία θα επανέλθουν στην κανονικότητα. Η Κυβέρνηση θα αποκαταστήσει στον χώρο της υγείας το ευρωπαϊκό κεκτημένο του κοινωνικού κράτους, της κοινωνικής συνοχής, της προσωπικής και οικογενειακής υγειονομικής ασφάλειας και ευεξίας, της συλλογικής και ατομικής αυτοπεποίθησης και αισιοδοξίας.

Αυτές οι σκέψεις, αυτές οι ελπίδες έδωσαν στην κάλπη στις 25 του Γενάρη την ψήφο του λαού στην κυβέρνηση της κοινωνικής σωτηρίας και ανασυγκρότησης. Με τις ίδιες ιδέες και προτεραιότητες δίνω κι εγώ την ψήφο εμπιστοσύνης σ' αυτήν την Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μιχαλάκη.

Τον λόγο έχει η κ. Μάρκου από το Ποτάμι και ακολουθούν η κ. Βαλαβάνη, ο κ. Γκίκας και ο κ. Καματερός.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΜΑΡΚΟΥ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Να σας δώσω κι εγώ τα συγχαρητήριά μου και να ευχηθώ καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο σας, καθώς, επίσης, να ευχηθώ καλή επιτυχία στην Κυβέρνηση και να ξέρετε πως θα είμαστε μαζί σας όταν θα είστε εκεί έξω και θα διαπραγματεύεστε, γιατί αν πετύχετε εσείς, θα έχει πετύχει η πατρίδα μας. Όμως, όταν είστε εδώ, θα σας ασκούμε κριτική.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεκαπέντε μέρες μετά τις εκλο-

γές έχουμε το πρόγραμμα «Θεσσαλονίκη plus». Δεν θα μπω φυσικά σε λεπτομέρειες. Δεν έχω χρόνο. Δεν έχει νόημα. Δεν το επιτρέπει, άλλωστε, το ίδιο το ανωτέρω το πρόγραμμα.

Επιπλέον, πώς μπορεί κανείς να διαφωνήσει επί της αρχής σε ορισμένα πράγματα, όπως δωρεάν ρεύμα σε τριακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά; Γιατί, όμως, όχι σε όσους δεν πληρώνουν, δηλαδή σε εξακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά; Σίγουρα, βέβαια, θα βρεθούν κάποιοι και θα πουν σε εννιακόσιες χιλιάδες ή σε ένα εκατομμύριο. Μπορεί κανείς να διαφωνήσει με αυτό; Υπάρχει κανείς που μπορεί να είναι εναντίον; Φαντάζομαι πως όχι. Αυτό που θέλω να πω, όμως, είναι ότι, δυστυχώς, όσο περισσότερους δωρεάν ηλεκτροδοτήσουμε σήμερα, τόσο περισσότεροι θα είναι αυτοί που θα το έχουν ανάγκη αύριο.

Φέρνω αυτό το παράδειγμα από το πρόγραμμα της Κυβέρνησης, γιατί διαθέτει αυτήν τη χαρακτηριστική -επιτρέψτε μου να πω- κάπως ξεπερασμένη εκ της πραγματικής εμπειρίας φιλοσοφία, που κόντρα στο ρεύμα της πλειοψηφίας στη Βουλή εγώ θα πω ότι είναι εντελώς εκτός τόπου και χρόνου.

Το πρόγραμμα βασίζεται στην αναδιανομή χωρίς πόρους, ενώ θα έπρεπε να προσπαθήσει να αυξήσει τους πόρους, το εισόδημα, τις θέσεις εργασίας, το προϊόν και μετά να αναδιανείμει σε αυτούς που δεν έχουν ή σε αυτούς που έχουν ανάγκη. Αλλά και πάλι, χωρίς να ξεχνά ότι τα χρήματα δίνονται με κίνητρα, για να πιάσουν τόπο.

Ακόμα και για τους άνεργους, για τους οποίους δεν ακούω και πολλά πράγματα, παρά μόνο επαναπροσλήψεις, σημασία έχει να προσπαθήσεις για πολιτικές που τους εντάσσουν ξανά στην παραγωγική μηχανή της χώρας και όχι απλά να τους μεταφέρεις πολύ λίγα χρήματα.

Ενώ μεγάλο μέρος της χώρας παρακολουθεί από απόσταση τα πράγματα και σε αναμονή, οι τράπεζες και οι επιχειρήσεις, μικρές και μεγάλες, βυθίζονται στο κακό. Η οικονομία σταμάτησε, οι τράπεζες έχασαν πάλι δεκάδες δισεκατομμύρια, κανένας δεν ξέρει πόσες επιχειρήσεις θα σωθούν αυτή τη φορά.

Ασχολείται κανείς με αυτό; Η Κυβέρνηση ασχολείται; Τουναντίον: Μέχρι τώρα την απασχολούσε μόνο η διαγραφή του χρέους, μετά τα «ομόλογα ανάπτυξης», τα οποία και εγκατέλειψε. Εξάλλου, γιατί να διαφωνήσει κανείς εκ πρώτης όψεως με τη διαγραφή; Ποιος θα ασχοληθεί όμως με τις επιπτώσεις στις διεθνείς σχέσεις και την εικόνα της χώρας μακροχρόνια; Και όλα αυτά στο ευρωπαϊκό πεδίο, αφού η Κυβέρνηση έχει δηλώσει ότι η διαγραφή αφορά τα διμερή ευρωπαϊκά δάνεια και τα δάνεια του ΕFSF.

Κόντρα στο ρεύμα, λοιπόν, εγώ θα πω πως λυπάμαι. Νομίζω πως αυτό δεν πρέπει να γίνει. Ναι, να ζητήσουμε διευκολύνσεις ρευστότητας για το 2015 για τις αυξημένες υποχρεώσεις. Ναι, μπορούμε να έχουμε μια επέκταση αποπληρωμής των δανείων, που δεν είναι επί ζημία των Ευρωπαίων. Αλλά, να τους λέμε ότι «δεν θα σας πληρώσουμε, επειδή έγιναν λάθη στο πρόγραμμα», αυτό να μην χαϊδεύει τα αυτιά των περισσότερων εδώ, όμως πρέπει να το προσέξουμε αυτό. Μας φέρνει απέναντι στο μέσο Ευρωπαίο πολίτη, που θα στραφεί έτσι αργά ή γρήγορα εναντίον μας.

Το καλό ευρωπαϊκό κλίμα δεν είναι τα facebook «likes» του κ. Βαρουφάκη, είναι η ευρωπαϊκή μεσαία τάξη, που παρακολουθεί σιωπηλή και μετά δίνει τις εντολές στους πολιτικούς της. Αυτό πρέπει να μας ενδιαφέρει.

Σε κάθε περίπτωση, τσιμουδιά για τον αγωνιστή ιδιοκτήτη ξενοδοχείου στον Σταυρό Θεσσαλονίκης, που προσπαθεί να σώσει την επιχείρησή του με νύχια και με δόντια. Τσιμουδιά για τον κτηνοτρόφο στον Λαγκαδά που είναι σε απόγνωση. Τσιμουδιά για τη φορολόγηση των αγροτών από το πρώτο ευρώ. Τσιμουδιά για τις γαλακτοβιομηχανίες που κλείνουν, έχοντας επιδοτηθεί από το ελληνικό δημόσιο. Τσιμουδιά για τις ζημιές των αγροτών και των κτηνοτρόφων που φορολογούνται. Τσιμουδιά για τον ελεύθερο επαγγελματία με το άδειο μπλοκάκι και τη λίστα γεμάτη φόρους στην εφορία. Τσιμουδιά για τον βιοτέχνη που προσπαθεί να σώσει τη δουλειά και τις θέσεις εργασίας των φίλων και των υπαλλήλων του.

Αυτά είναι λεπτομέρειες για τη ριζοσπαστική αριστερά των ιδεών; Ναι, κυρίες και κύριοι. Είναι αυτοί που παρακολουθούν τα

πάνω-κάτω του ΣΥΡΙΖΑ, που δηλώνει ότι ενδιαφέρεται για τους φτωχούς και την παραγωγική μηχανή της χώρας, αλλά η Κυβέρνησή του είναι πανέτοιμη –θα έλεγα- να επαναπροσλάβει όλα τα γνωστά πρόσωπα στις τράπεζες, τους γνωστούς υπαλλήλους, που κατά σύμπτωση είναι πάντα διαθέσιμοι για κάθε κυβέρνηση.

Τώρα προσθέτετε στην κατάσταση αυτή και τις διάφορες εξαγγελίες περί πρόσθετης φορολόγησης των λεγόμενων υψηλών, αλλά και μεσαίων εισοδημάτων, με αποκορύφωμα την επαχθή φορολόγηση των καταθέσεων ως περιουσιακό στοιχείο του Ε9, το οποίο μας είχε διαβεβαιώσει ο κ. Σταθάκης ότι δεν πρόκειται να γίνει. Έτσι θα έχετε ένα πλήρες μενού καταστροφικής πολιτικής.

Είναι το πρώτο μάθημα στη μακροοικονομική που κάνει ένας φοιτητής, ότι οι αποταμιεύσεις επενδύονται. Αλλά εσείς προτιμάτε να τους πείτε να βάλουν στα σεντούκια τα χρήματα, γιατί σε κάθε περίπτωση, όπως γίνεται στον σινορωσικό καπιταλισμό, το κόμμα μοιράζει τα λεφτά και διευθύνει την οικονομία. Μήπως αυτό είναι το πρότυπό σας;

Η Κυβέρνηση διαπαιδαγωγεί τους πολίτες, κλείνοντάς τους το μάτι και λέγοντας: «Εγώ λέω να σου δώσω μια αύξηση, θα κάνω 12.000 ευρώ το αφορολόγητο κ.ο.κ και άσε το κράτος που σε ταλαιπωρεί να κουρεύεται».

Η πολιτική ως κλείσιμο ματιού έχει ένα όνομα: παλαιοκομματισμός. Πολιτική με τα λεφτά των άλλων, πολιτική με δανεικά και με λόγια του αέρα δεν γίνεται. Και ακόμη και εάν συνέβαινε να αγωνήσει κανείς τις εκκλήσεις και να θεθεί σε προτεραιότητα μια λογική συμφωνία με τους εταίρους και γρήγορα η οικονομία να επανερχόταν και να πετύχει το 2-3% ανάπτυξης, που είχε προβλεφθεί για φέτος, θα μπορούσε να απαντήσει κάποιος λογικός της Κυβέρνησης, ότι «πρώτα θα βρούμε τα λεφτά από το λαθρεμπόριο, για παράδειγμα, και μετά να δούμε τις παροχές».

Ούτε αυτό, όμως, θέλετε. Δυστυχώς εσείς φαίνεται να επιλέγετε το κλείσιμο του ματιού και σε μία θάλασσα φουρτουνιασμένη να οδηγείτε το πλοίο. Και όπως έλεγε και ο Πουλιαντζής, να κάνετε τιμωρία με το μάτι.

Τέλος, ακούσαμε και πάλι πριν μόλις λίγες ώρες από τον κ. Βαρουφάκη ότι το μνημόνιο κατά το 70% είναι σωστό, κάτι που επιβεβαίωσε και ο κ. Φίλης, άλλωστε, πριν από λίγο. Αλήθεια, ο κύριος Πρωθυπουργός το ξέρει αυτό; Οι Βουλευτές της αριστερής πτέρυγας το γνωρίζουν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει κηρύξει ανένδοτο σε δανειστές και Ευρωπαίους. Αυτό πολιτικά την ευνοεί συγκυριακά, αλλά το βαρύ κόστος –που το απεύχομαι!- θα πέσει στην παραγωγική μηχανή της χώρας. Προειδοποιώ ότι ο λογαριασμός τότε θα έρθει υψηλός. Και μη μας πείτε ότι φταίμε εμείς και οι δανειστές. Δεν είστε πλέον αντιπολίτευση. Και μην ξεγελιέστε από τη συναίνεση του κόσμου, γιατί πολύς κόσμος παρακολουθεί πράγματι με αγωνία τα πέρα-δωθε της Κυβέρνησης και του κ. Βαρουφάκη. Εμείς, όμως, πρέπει να επισημάνουμε ότι οπέλεκος θα είναι βαρύς στις πλάτες του λαού, στην περίπτωση που η χώρα πέσει σε ατύχημα, πράγμα το οποίο –το επαναλαμβάνω- απεύχομαι με όλες μου τις δυνάμεις. Δυστυχώς, όμως, η πολιτική σας το καθιστά πλέον πιθανό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Μάρκου.

Τον λόγο έχει η Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών κ. Νάντια Βαλαβάνη.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών): Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ καλείται να δικαιώσει στην πράξη την ψήφο που της έδωσε το 40% του ελληνικού λαού και η πολύ ευρύτερη από αυτή μετεκλογική στήριξη. Και καλείται να το κάνει αυτό την ώρα που εκτυλίσσεται μια πολύ δύσκολη διαπραγμάτευση με αυτούς που έχουν διπλή ιδιότητα, αυτή του εταίρου και ταυτόχρονα του δανειστή της χώρας.

Για τη διαπραγμάτευση αυτή με ζητούμενο από μεριάς της ελληνικής Κυβέρνησης να καταλήξει σε έναν έντιμο και προωθητικό συμβιβασμό, που θα καθορίσει την πράξη των προχθεσινών, ιστορικού χαρακτήρα για τη χώρα, Προγραμματικών Δηλώσεων

του Πρωθυπουργού, θα ήθελα να διαβεβαιώσω τυχόν «ανησυχούντες» ότι θυμόμαστε πολύ καλά ποια ήταν η βασική απαίτηση όλων όσοι μας δήλωναν προεκλογικά τη στήριξή τους. «Μη μας πουλήσετε!». Αυτή είναι και η δέσμευση που αναλαμβάνει συνολικά η νέα Κυβέρνηση και το κάθε μέλος της ξεχωριστά. Ήδη οι εργαζόμενοι θα πρέπει να αναλάβουν απ' τη δική τους σκοπιά την περιφρούρηση αυτής της δέσμευσης.

Τα τελευταία πέντε χρόνια στη χώρα μας και στο πλαίσιο της πολιτικής εσωτερικής υποτίμησης που εισήγαγαν τα μνημόνια και οδήγησε σε ένα καθοδικό σπινάλ όλες τις αξίες της οικονομίας και τσάκισε την τιμή της εργασίας –με βασικότερο «εργαλείο» όχι «παράπλευρη απώλεια» την αύξηση κατά ένα εκατομμύριο ανέργων-, στον τομέα της φορολογίας εφαρμόστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα και αναλγησία ένα συνονθύλευμα «χαρτασιών», χαριστικών ρυθμίσεων και φορολογικών μεταβολών άνευ προηγουμένου για ευρωπαϊκό κράτος.

Σε συνθήκες κρίσης αναδιένειμαν παραπέρα, με ιδιαίτερη βιαιότητα, τον πλούτο από τους πολλούς στους λίγους και στους έξω και μετέτρεψαν την ελληνική οικονομία και κοινωνία επίσης σε φορολογικά «πειραματόζωα».

Η έμμεση φορολογία που πληρώνουν όλοι ανεξάρτητα από το εισόδημά τους, έχει εξομοιωθεί με την άμεση. Από αυτήν την άποψη και παίρνοντας υπ' όψιν το γνωστό περιεχόμενο του e-mail του προηγούμενου Υπουργού Οικονομικών, ίσως η πρώτη προγραμματική δήλωσή μας στον τομέα της φορολογίας θα έπρεπε να είναι αρνητική.

Όχι, δεν θα αυξηθεί ο ΦΠΑ στον τουρισμό και την εστίαση, τραβώντας το χαλί κάτω από τα πόδια της μόνης οικονομικής δραστηριότητας που αναπτύχθηκε τα προηγούμενα χρόνια. Όχι, δεν θα αλλάξει ο ΦΠΑ στα τρόφιμα, όταν υπάρχουν εκατοντάδες χιλιάδες τραπέζια με άδεια πιάτα. Όχι, δεν θα αυξηθεί ο ΦΠΑ στα φάρμακα, όταν εκατομμύρια πολίτες δεν μπορούν να πληρώσουν ούτε καν τη συμμετοχή τους με τον υπάρχοντα.

Η αλήθεια είναι ότι μέσα σε αυτά τα πέντε χρόνια η έννοια της πραγματικής φοροδοτικής ικανότητας σταδιακά εξαλειφθηκε από το φορολογικό δίκαιο.

Στον αντίποδα αυτών των επιλογών, προχωρούμε σε μία ουσιαστική μεταρρύθμιση του φορολογικού συστήματος στην κατεύθυνση της απόδοσης φορολογικής δικαιοσύνης σύμφωνα με τις συνταγματικές επιταγές για δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών. Από τον καθέναν σύμφωνα με την πραγματική και όχι τεκμαρτή, φοροδοτική του ικανότητα. Η οποία σήμερα, χάρη στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων που υπάρχει, και που χρειάζεται, βέβαια, ακόμα συντριπτικά πολλές βελτιώσεις- και από τις διασταυρώσεις στοιχείων, που και με αυτή γίνονται, και βέβαια με το σχεδόν έτοιμο από την προηγούμενη κυβέρνηση περιουσιολόγιο, για το οποίο πρέπει να σας πω ότι δεν είναι εργαλείο φορολόγησης και βέβαια με βάση αυτό δεν πρόκειται να φορολογηθούν οι καταθέσεις, όπως άκουσα για πολλοστή φορά πριν από λίγο από την κ. Μάρκου, μπορεί να προσδιοριστεί με σχετική ακρίβεια για τους περισσότερους η πραγματική φοροδοτική τους ικανότητα.

Είναι φανερό, επίσης, ότι αυτός ο στόχος για ένα δίκαιο και σταθερό φορολογικό σύστημα θα μείνει ανολοκλήρωτος αν δεν συνοδευτεί με πρακτικά μέτρα για πάταξη της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και του λαθρεμπορίου, αλλά και των γραφειοκρατικών δεσμών για την εξυπηρέτηση –ουσιαστικά σε πρώτο επίπεδο σήμερα τη διάσωση- πολιτών και επιχειρήσεων πριν απ' όλα μικρομεσαίων.

Η νέα φορολογική πολιτική προς αυτήν την κατεύθυνση ουσιαστικά ξεκινά από σήμερα. Μέχρι το τέλος αυτής της χρονιάς, μεταξύ αρκετών άλλων, πέντε θα είναι μάλλον τα αποφασιστικότερα βήματα:

Πρώτον: Η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ και η αντικατάστασή του από τον φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας, με αφορολόγητη την πρώτη κατοικία για τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού –θα φορολογηθούν μόνο οι υπερπολυτελείς- και άμεση φορολογική ανακούφιση της μεγάλης πλειοψηφίας, η οποία δεν θα φορολογείται καθόλου ή ελάχιστα, καθώς η κλίμακα και της επιβολής του νέου νόμου θα είναι προοδευτική. Ταυτόχρονα, θα έχουν αναθεωρηθεί και αναπροσαρμοστεί οι αντικειμενικές

αξίες, υλοποιώντας και την περσινή δεσμευτική απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που μας δίνει χρόνο γι' αυτήν την αναπροσαρμογή μέχρι τον Ιούνιο.

Η απώλεια δισεκατομμυρίων ευρώ εσόδων από τον ΕΝΦΙΑ κατά το 2015 θα αποκατασταθεί μέσω της μεγάλης προσπάθειας πάταξης της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και του λαθρεμπορίου, που θα αναπτυχθεί με αποφασιστικότητα.

Δεύτερον: Με τα ληξιπρόθεσμα χρέη προς το δημόσιο να έχουν ξεπεράσει, όπως όλοι ξέρουμε, τα 70 δισεκατομμύρια ευρώ, η πλειοψηφία των οποίων, όμως, είναι χρέη παλιά και είναι αδύνατον να εισπραχθούν, θέλουμε να μπουν, αν είναι δυνατόν, όλοι οι πολίτες σε σύστημα ρύθμισης. Γι' αυτό θα συνεχίσουμε για λίγους ακόμα μήνες τη δυνατότητα ρύθμισης των χρεών με το σύστημα μέχρι εκατό δόσεων, αφαιρώντας άμεσα όλους τους περιορισμούς που εμπόδιζαν να μπει η μεγάλη πλειοψηφία σε αυτό το σύστημα.

Σε δεύτερη φάση θα ενταχθούν στη ρύθμιση και τα χρέη προς τα ασφαλιστικά ταμεία. Τα περιθώρια είναι τεράστια, καθώς οι ενταγμένοι σε ρυθμίσεις χρεών είναι συνολικά σήμερα μόλις εκατόν ενενήντα οκτώ χιλιάδες πολίτες, οι εκατόν εξήντα οκτώ χιλιάδες με την τελευταία ρύθμιση των εκατό δόσεων τους τελευταίους μήνες, ενώ υπό διακανονισμό είναι συνολικά από όλες τις μέχρι σήμερα ρυθμίσεις μόλις 2 δισεκατομμύρια, δηλαδή λιγότερα απ' όσα χρέη που γίνονται ληξιπρόθεσμα στο διάστημα δύο μηνών. Τόσο αναποτελεσματική και τόσο αδιέξοδη είναι στην πραγματικότητα αυτή η πολιτική, η οποία δημιουργεί χρέη πολύ πιο γρήγορα απ' ό,τι μπορεί να τα ρυθμίζει.

Πιστεύουμε, επίσης, ότι θα βοηθήσει η άρση του περιορισμού οροφής του 1 εκατομμυρίου ευρώ, καθώς λιγότερα του 1 εκατομμυρίου -άρα θεωρητικά δυνάμενα να ρυθμιστούν σήμερα- είναι μόλις 16 δισεκατομμύρια. Πιστεύουμε ότι στις επιτροπές εξώδικου διακανονισμού ανά περιφέρεια, τις οποίες εξαγγείλαμε στη Θεσσαλονίκη και οι οποίες θα εξετάζουν την πραγματική φοροδοτική ικανότητα του φορολογούμενου για διακανονισμό χρεών ως ποσοστό στο εισόδημά του, προκειμένου να διευκολυνθούν οι πολίτες που αποδεδειγμένα αδυνατούν στην αποπληρωμή φόρων και ασφαλιστικών εισφορών, θα χρειαστεί να καταφεύγουν μόνο όσοι αποδεδειγμένα δεν έχουν την αντικειμενική δυνατότητα να ενταχθούν στο ουσιαστικά αναδιρθρωμένο σύστημα των εκατό δόσεων.

Τρίτον, στο δεύτερο εξάμηνο θα διαμορφωθεί το νέο σύστημα φορολογίας εισοδήματος, το οποίο θα ισχύσει για τα εισοδήματα που θα αποκτηθούν από ιδιώτες και επιχειρήσεις μέσα στο 2015 και θα δηλωθούν το 2016.

Θα είναι ένα αποφασιστικό βήμα στην κατεύθυνση της φορολογικής δικαιοσύνης, καθώς θα καθιερώνεται αφορολόγητο όριο 12.000 ευρώ και ενιαία και προοδευτική φορολογική κλίμακα με πάρα πολλές διαβαθμίσεις, σε κατεύθυνση μεταφοράς ουσιαστικού φορολογικού βάρους προς τα υψηλά και πολύ υψηλά εισοδήματα.

Έχουμε τον χρόνο για να εξετάσουμε προσεκτικά κάθε πλευρά του νέου φορολογικού νομοσχεδίου στο πλαίσιο ενός θεσμοποιημένου κοινωνικού διαλόγου, με ενδιαφερόμενους φορείς και πολίτες, που θα μας βοηθήσει να διορθώσουμε την αρχική εκδοχή πριν κατατεθεί για συζήτηση και απόφαση στη Βουλή, ενώ θα εγκαινιάζει μια φορολογική πολιτική, την οποία θα στηρίζει η κοινωνία και δεν θα έχει επιβληθεί αυταρχικά όπως μέχρι σήμερα.

Τέταρτον, θα παρακαλούσα τους συναδέλφους που μιλούν για ευχολόγιο σε σχέση με τον πόλεμο ενάντια στη φοροδιαφυγή, τη φοροαποφυγή, το λαθρεμπόριο πριν από όλα καυσίμων και τσιγάρων, τις διάφορες λίστες, τα ειδικά καθεστώτα των offshore εταιρειών, των ενδοομιλικών και των τριγωνικών συναλλαγών και του γνωστού φορολογικού και στην κυριολεξία «τριγώνου των Βερμούδων», να ξαναμιλήσουμε με το κλείσιμο της χρονιάς.

Τότε θα μπορούμε να κρίνουμε εάν είναι ευχολόγιο ή αν θα υπάρχουν σημαντικά πρώτα απτά αποτελέσματα από τα νέα επιχειρησιακά σχέδια που θα εφαρμοστούν από το ΣΔΟΕ από κοινού με τις τελωνειακές και άλλες αρχές και σε στενή συνεργασία του Υπουργείου Οικονομικών με τη νέα Αρχή για την Καταπολέμηση της Διαφθοράς του Υπουργού Επικρατείας, με διατήρηση

και ενδυνάμωση από πλευράς Γενικής Γραμματείας Δημόσιων Εσόδων των μόνιμων προληπτικών ελέγχων.

Ωστόσο, για να γίνουν αυτά πραγματικότητα, το Υπουργείο Οικονομικών θα χρειαστεί την κατανόηση και βοήθεια όλων των Υπουργείων και των ανεξάρτητων αρχών, ώστε να μπορέσει να πάρει μέτρα άμεσης ενίσχυσης και ενδυνάμωσης αριθμητικά, εκπαιδευτικά και νομοθετικά των φοροελεγκτικών μηχανισμών, με φροντίδα σε μια προοπτική για τις αποδοχές ιδιαίτερα των νεοπροσλαμβανόμενων, καθώς δεν είναι λογικό να ελέγχονται υποθέσεις εκατομμυρίων ευρώ από τους νεότερους ελεγκτές που σήμερα παίρνουν 750 ευρώ μισθό τον μήνα.

Ταυτόχρονα, προχωρούμε σε μέτρα για αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της διαφθοράς και κατοχύρωση της διαφάνειας.

Πέμπτον -αλλά όχι τελευταίο από πλευράς σημασίας- επιπαισιεύσαμε και αξιοποιούμε το δυναμικό των δημοσίων υπηρεσιών σε όλες τις βαθμίδες. Ξέρουμε ότι στο μάχαλο που βρήκαμε τη δημόσια διοίκηση, ειδικά μετά την υπογραφή των νέων οργανισμών στο τέλος Δεκεμβρίου, πολλές λειτουργίες και στο Υπουργείο Οικονομικών κρατούνται μόνο χάρη στην αυτοθυσία αρκετών υπαλλήλων και σε κάποιες περιπτώσεις στους δικτυακούς μηχανισμούς, χάριν, επίσης, στη γενναιότητα ορισμένων άλλων υπαλλήλων απέναντι σε παράνομες υπηρεσιακές εντολές ή σε κρυφές ή και ανοικτότερες απειλές από μεριάς ελεγχόμενων.

Εμείς θα φροντίσουμε να ξαναφέρουμε σε επιχειρησιακή κατάσταση τα διάφορα τμήματα και τις διευθύνσεις του Υπουργείου με μέτρα όχι ερήμην, αλλά σε διαβούλευση με τους διευθυντές και όπου είναι δυνατό και με το σύνολο των εργαζομένων.

Η ριζική αναβάθμιση των πληροφοριακών δομών θα βοηθήσει και εδώ εξαιρετικά.

Από το σύνολο του προσωπικού του Υπουργείου ζητάμε μόνο ένα πράγμα: Να δώσουν όλες και όλοι τον καλύτερο εαυτό τους το επόμενο διάστημα, δουλεύοντας με εντιμότητα για την υλοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής και με σεβασμό απέναντι στον πολίτη. Θα έλεγα ότι όσο πιο ταλαιπωρημένος είναι ο πολίτης που έχουν απέναντί τους, όσο πιο μικρή είναι η επιχείρηση που καλούνται ουσιαστικά να βοηθήσουν να σωθεί, τόσο μεγαλύτερο σεβασμό θα πρέπει να έχουν.

Σε ένα ζήτημα μόνο θα είμαστε -αν μου επιτρέπτε να χρησιμοποιήσω τη λέξη- ανελέητοι. Αυτό είναι η διαφθορά.

Όπως έχει ήδη αναγγελθεί, θα προσληφθούν οι απολυμένες καθαρίστριες των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών σε όλη τη χώρα. Πρώτα απ' όλα, επειδή μέσα στις πιο σκληρές συνθήκες επί ενάμιση χρόνο αυτές οι γυναίκες, που οι περισσότερες βοηθούσαν όλη τη δουλειά των εφοριών έξω από τα δικά τους καθήκοντα και έξω από το ωράριό τους, έγιναν από τα κορυφαία σύμβολα των αγώνων που έδωσαν τα πιο μαχητικά τμήματα των εργαζομένων και του λαού μας για την ανατροπή των πολιτικών κοινωνικού ολοκαυτώματος. Υποκλινόμαστε γι' αυτό απέναντί τους.

Και, δεύτερον, επειδή υπάρχουν εφορίες σήμερα -εδώ και ενάμιση χρόνο- με τριτοκοσμικές συνθήκες καθαριότητας για υπαλλήλους και συναλλασσόμενους πολίτες.

Αφιέρωσα όλη σχεδόν την ομιλία μου στα φορολογικά όχι επειδή τα ζητήματα της δημόσιας περιουσίας ή του ΤΑΙΠΕΔ είναι λιγότερο σημαντικά, αλλά επειδή ο συνδυασμός άμεσης φορολογικής ανακούφισης της πλειοψηφίας της κοινωνίας και συγκέντρωσης των δημοσίων εσόδων έχει αυτή τη στιγμή απόλυτη προτεραιότητα.

Θα ήθελα να διαβεβαιώσω, όμως, όλους, φίλους, πολιτικούς και άλλους αντιπάλους, και πριν από όλα τα κινήματα των εργαζομένων στις επιχειρήσεις και τις επιτροπές των κατοίκων και ειδικά την επιτροπή αγώνα για το πρώην αεροδρόμιο του Ελληνικού -μας και για άλλα ζητήματα αντίστοιχα έχουν τοποθετηθεί ήδη άλλοι Υπουργοί- ότι κανείς μας δεν ξεχνάει τους αγώνες που δώσαμε μαζί όλα τα προηγούμενα χρόνια. Θα σταθούμε στο ύψος των καθηκόντων τερατισμού της λεηλασίας και περιφρούρησης του δημόσιου χαρακτήρα της δημόσιας περιουσίας, για την πραγματική αξιοποίηση -και όχι εκποίηση και μάλιστα για ένα ξεροκόμματο- επιχειρήσεων και ακινήτων, για τις

ανάγκες της παραγωγικής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης της χώρας, για την εξυπηρέτηση των πραγματικών αναγκών του λαού μας, για ανάκτηση της εργασίας και της αξιοπρέπειας των εργαζομένων και της χώρας που τη συνοδεύει από τη μία, για την ενίσχυση των ταμείων κοινωνικής ασφάλισης από την άλλη.

Θα μου επιτρέψετε, επίσης, να αναφερθώ σε ένα επιμέρους ζήτημα που ωστόσο έχει τη δική του κρισιμότητα. Η νέα ελληνική Κυβέρνηση θα αποκαταστήσει μια κατάφωρη αδικία που αφορά δεκαπέντε χιλιάδες οικογένειες, στη συντριπτική τους πλειοψηφία μικροομολογιούχους, πολλοί από αυτούς εργάτες μετανάστες σε άλλες χώρες. Και όλοι με μόνο τους έγκλημα ότι εμπιστεύτηκαν στο κράτος τις οικονομίες μιας ζωής. Βάση αυτής της αποκατάστασης θα αποτελέσει η συμφωνία που επήλθε με τους εκπροσώπους τους κατά τη διάρκεια της προηγούμενης Βουλής. Σε ειδικό πλαίσιο θα υπάρξει αντιμετώπιση του προβλήματος των εργαζομένων που τα ομόλογά τους τους είχαν δοθεί από το δημόσιο ως εργατικές αποζημιώσεις για την απόλυσή τους.

Θα ήθελα να κλείσω με μια έκκληση προς όλους τους πολίτες: Εμείς θα κάνουμε όσο γρήγορα μας επιτρέπει η δυνατότητα νομοθέτησης το καθήκον μας, εξασφαλίζοντας πέρα από τα παραπάνω και πολλά άμεσα μέτρα προσωπικής ανακούφισης και εκκίνησης της οικονομίας, από το, κεντρικής σημασίας, «καμμία πρώτη κατοικία να μη βγει πλέον στο σφυρί για χρέη προσωπικά ή επιχειρηματικά προς το δημόσιο», μέχρι την απλοποίηση και τον εξορθολογισμό των διοικητικών προστίμων, το να μη συνεχίζεται η δέσμευση λογαριασμών μισθοδοσίας μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων που ουσιαστικά τις κλείνει ή κατασχέσεις ακόμη και αγροτικών επιδοτήσεων, που κανονικά απαγορεύεται, ή δέσμευση εισοδήματος ανθρώπων που τα χρέη τους έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση.

Απ' όλους τους πολίτες που θέλουν εν μέσω καθεστώτος αφορητων πιέσεων αυτή η Κυβέρνηση να κρατηθεί σήμερα στη βάση των Προγραμματικών Δηλώσεων του Πρωθυπουργού και να μπορεί να πετύχει τους στόχους τους ήδη στο άμεσο μέλλον, ζητάμε ένα πράγμα. Χωρίς τους πιο βαρείς εξωτερικούς καταναγκασμούς, χωρίς την απειλή σύλληψης και προσωποκράτησης για χρέη στο δημόσιο, που θα την εξαλείψουμε με εξαίρεση τις μεγάλες υποθέσεις, χωρίς το φόβο κατασχέσεων ακόμη και του ίδιου του σπιτιού τους –και οι κατασχέσεις των καταθέσεων ξέρουμε από ποιους γίνονται μέχρι σήμερα, τα πράγματα είναι πολύ νωπὰ- τους καλούμε:

Πρώτον, να πληρώσουν την τελευταία δόση ΕΝΦΙΑ του 2014, αυτή του Φεβρουαρίου, και μαζί, επίσης, την προτελευταία δόση ΕΝΦΙΑ, αυτή του Ιανουαρίου, όσοι δεν το έχουν κάνει. Έτσι θα μπορούσαμε να απαλλαγούμε, με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο, από τον ΕΝΦΙΑ οριστικά, ο οποίος για το 2015 προβλεπόταν να είναι άλλα 3,4 δισεκατομμύρια.

Δεύτερον, να πληρώσουν άμεσα μαζί με το ΦΠΑ Φεβρουαρίου και το ΦΠΑ Ιανουαρίου όσοι δεν το έχουν κάνει.

Τρίτον, να ενταχθούν άμεσα, αυτή την εβδομάδα, μέσα στις επόμενες ημέρες, στη ρύθμιση των εκατό δόσεων για χρέη προς το δημόσιο όλοι όσοι μπορούν να το κάνουν και δεν το έχουν κάνει.

Δεσμευόμαστε ότι από την άρση των περιορισμών στη ρύθμιση και τα νέα κίνητρα, θα μπορούν να ωφεληθούν όχι μόνο όσοι δεν μπορούν να μπουν σήμερα, επειδή αποκλείονται πρακτικά από τη συγκεκριμένη ρύθμιση, αλλά και όλοι όσοι θα έχουν ήδη ρυθμίσει τα χρέη τους όταν θα ανοίξει η ρύθμιση πρακτικά για όλους.

Για αυτά τα τρία ζητήματα δεν απευθυνόμαστε μόνο σε όλους όσοι στις σημερινές συνθήκες έχουν τη δυνατότητα να τα πραγματοποιήσουν. Απευθυνόμαστε και σε όλους όσοι δεν μπορούν. Ξέρουμε ότι πριν από όλα αυτοί είναι που με νηφαλιότητα θα ζυγίσουν τι έχουν να κερδίσουν και τι να χάσουν. Και είμαστε σίγουροι ότι είναι αυτοί που θα σπεύσουν να το κάνουν, ανεξάρτητα από τη σημερινή πραγματική φοροδοτική τους ικανότητα. Διότι όταν μία κυβέρνηση αρχίζει να σκέφτεται πώς θα αποκατασταθεί η δικαιοσύνη στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων και για τον καθένα ξεχωριστά και δρα σε μια τέτοια κατεύθυνση, το να βοηθήσει πρακτικά, ατομικά να υπαχθούν τα αναγκαία για μισθούς, συντάξεις, παιδεία, υγεία, πρόνοια, πολι-

τισμό, αθλητισμό, δημόσια έσοδα, είναι πατριωτικό καθήκον και ταυτόχρονα είναι μια προσωπική επένδυση στο μέλλον.

Θα ήθελα, τέλος, να απευθύνω μία παράκληση στους φίλους δημοσιογράφους. Τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου ζητάμε μια χρονική ανάσα για να προσαρμοσθούμε σε ρόλους που μας είναι εντελώς ξένοι σε σχέση με τον δικό μας συλλογικό και ατομικό τρόπο. Δώστε μας μια χρονική ανάσα για να μπορέσουμε, όσο πιο συλλογικά γίνεται, μαζί με τους εργαζόμενους στα Υπουργεία, να αρχίσουμε να νομοθετούμε όχι αυτά για τα οποία χρειάζεται μεγάλη και σοβαρή διαβούλευση, αλλά τα πιο άμεσα μέτρα ανακούφισης. Είναι μία περίοδος που χρειάζεται να κάνουμε περισσότερα απ' όσα λέμε. Και σίγουρα, για το Υπουργείο Οικονομικών ισχύει ότι για κάποια από αυτά που θέλουμε να κάνουμε, για να μην τα θέσουμε σε διακινδύνευση, είναι καλύτερα να μιλήσουμε αφού τα έχουμε κάνει.

Για όλους αυτούς τους λόγους, όπως καταλαβαίνετε, ψηφίζω τις Προγραμματικές Δηλώσεις και δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε την κ. Βαλαβάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γενικό Λύκειο Ρόδου «Βενετόκλειο», (Β' Τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Παρακαλείται στο Βήμα να έρθει ο κ. Γκιόκας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και παρά τη δικομματική πόλωση, αντιπαρατέθηκαν, συγκρούστηκαν δύο βασικές λογικές:

Η μία λογική ήταν αυτή που έλεγε ότι η Ευρώπη και πιο συγκεκριμένα, η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλάζει. Και είτε αυτή η λογική εκφράστηκε με την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και των συμμάχων της, που έλεγε σταθερότητα, ολοκλήρωση της αξιολόγησης για να μη χάσουμε το τρένο των αλλαγών στην Ευρώπη, την ποσοτική χαλάρωση, τα χρήματα του Ντράγκι, είτε εκφράστηκε με παραλλαγές, με την πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ που έλεγε κυβερνητική εναλλαγή και σκληρή διαπραγμάτευση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση για ένα άλλο μείγμα πολιτικής.

Η άλλη λογική ήταν αυτή που διατύπωσε το ΚΚΕ, που είπε καθαρά και ξάστερα, χωρίς να χαιδεύει αυτιά, ότι την επόμενη ημέρα ο λαός θα έχει να αντιμετωπίσει την Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν αλλάζει, που γίνεται χειρότερη για τους λαούς, θα έχει να αντιμετωπίσει τα μνημόνια διαρκείας που έχει φτιάξει η Ευρωπαϊκή Ένωση, θα έχει να αντιμετωπίσει τους επιχειρηματικούς ομίλους, το μεγάλο κεφάλαιο, όλους αυτούς που η Ευρωπαϊκή Ένωση υπηρετεί από γεννησιμιού της.

Είμαστε δεκαπέντε ημέρες ήδη μετά τις εκλογές και ο καθένας και ο κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος, με όλα αυτά που ζούμε, μπορεί να δει πιο καθαρά ποιος είχε δίκιο: Αυτοί που έλεγαν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση αλλάζει ή αυτοί που έλεγαν ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση παραμένει ίδια, υπηρετεί τα ίδια συμφέροντα για τα οποία φτιάχτηκε και ότι η πραγματική ανατροπή μπορεί να υπάρξει μόνο σε ρήξη με αυτό τον δρόμο;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι κάτι ενιαίο και συμπαγές; Όχι. Υπάρχουν αντιθέσεις, υπάρχει ένας αδυσώπητος πόλεμος συμφερόντων, κρατών, μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων για το ποιος θα βγει πιο κερδισμένος από την κρίση ή ποιος θα βγει λιγότερο χαμένος. Υπάρχει ο άξονας Γαλλίας-Ιταλίας που πιέζει τη Γερμανία για ένα άλλο μείγμα πολιτικής. Και είναι πιο σαφές ότι πίσω από τις κορώνες για σκληρές και περήφανες διαπραγματεύσεις κρύβεται η ταύτιση της Κυβέρνησης με το μέρος αυτού του άξονα και με την άμεση εμπλοκή των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Ο κ. Φύλης πριν από λίγο θυμήθηκε την Κομμουνιστική Διεθνή και τις αντιθέσεις. Τα έχει μπερδέψει λίγο. Είναι άλλο πράγμα να αξιοποιείς τις αντιθέσεις για να ανατρέψεις ένα σύστημα και είναι άλλο πράγμα να στοιχίζεσαι πίσω από συμφέροντα για να υπηρέτησεις ένα σύστημα. Είναι άλλο να αξιοποιείς και είναι άλλο να σε αξιοποιούν, όπως γίνεται.

Εδώ προκύπτουν ορισμένα κρίσιμα για τον λαό ερωτήματα. Πρώτο ερώτημα: Ο λαός έχει να κερδίσει από το αν θα επικρατήσουν οι μεν ή οι δε; Εμείς λέμε όχι, γιατί η αλλαγή στο μείγμα πολιτικής δεν ζητείται για να αυξηθούν οι μισθοί, οι συντάξεις, οι κοινωνικές παροχές, αλλά για να εξοικονομηθούν κρατικοί πόροι που θα κατευθυνθούν σε επενδύσεις, στην ανάκαμψη, στη στήριξη του κεφαλαίου. Γι' αυτό και όλοι, και εκείνοι που εμφανίζονται ως αντίπαλοι της ελληνικής Κυβέρνησης, ο Ντάισελμπλουμ, η Μέρκελ, αλλά και εκείνοι που η ελληνική Κυβέρνηση τους θεωρεί ως συμμάχους, ο Ολάντ, ο Ρέντι και πάει λέγοντας, λένε ότι πρέπει να τηρηθούν οι δεσμεύσεις και να συνεχιστούν οι μεταρρυθμίσεις.

Το δεύτερο ερώτημα είναι αν υπάρχει επιστροφή στην καπιταλιστική ανάπτυξη, για την οποία πασχίζετε όλοι, και οι πρώην και οι νυν. Ο λαός θα πάρει πίσω αυτά που έχασε; Πάλι όχι! Άλλωστε, υπάρχουν παραδείγματα κλάδων της οικονομίας, όπως είναι ο τουρισμός, που υπήρξε ανάκαμψη όλα αυτά χρόνια, υπήρξε ρεκόρ κερδοφορίας και οι εργαζόμενοι δεν βελτίωσαν τη θέση τους.

Η κ. Βαλαβάνη πριν από λίγο ανέφερε ότι ο κλάδος του τουρισμού ήταν ο μοναδικός κλάδος που όλα αυτά τα χρόνια της κρίσης είχε ανάπτυξη. Σωστό! Αυτό που δεν είπε η κ. Βαλαβάνη, όμως, ήταν τι έχασαν οι ξενοδοχοϋπάλληλοι αυτά τα χρόνια και αν από αυτή την ανάπτυξη βελτιώθηκε η θέση των ξενοδοχοϋπαλλήλων και όλων των εργαζομένων στον χώρο του τουρισμού.

Άρα, όταν μιλάτε για ανάκαμψη, όταν μιλάτε για τέλος των μνημονίων και της τρόικας, το πρώτο πράγμα που θα έπρεπε κανονικά να υπόσχεστε είναι ανάκτηση των απωλειών για τον λαό. Το αν θα γίνει σε έναν μήνα, σε δύο μήνες ή σε έξι μήνες είναι δευτερεύον.

Μιλάει, όμως, κανείς εδώ για ανάκτηση των απωλειών; Το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, που από πρόγραμμα εκατό ημερών τον Σεπτέμβριο έγινε πρόγραμμα τετραετίας, λέει τέτοιο πράγμα: Είναι ένα φιλολαϊκό, ριζοσπαστικό πρόγραμμα ή είναι ένα πρόγραμμα που λέει στον λαό «έχασε ό,τι έχασες και συμβιβάσου με τα ψίχουλα, που και αυτά θα δοθούν κάπως, κάποτε με αστερίσκους και θα τα πληρώσουν οι υπόλοιποι εργαζόμενοι».

Πριν λίγο στο Βήμα η κ. Βαλαβάνη, επίσης, αναφέρθηκε δύο λεπτά για το πατριωτικό καθήκον όσων δεν έχουν να πληρώσουν τους τελευταίους φόρους. Είπε ότι είναι πατριωτικό καθήκον. Δεν αφιέρωσε δέκα δευτερόλεπτα να πει ποια προκλητική φοροαπαλλαγή του μεγάλου κεφαλαίου, των εφοπλιστών θα καταργηθεί από τις νόμιμες, προκλητικές, φορολογικές απαλλαγές που απολαμβάνουν. Μία! Δεν ακούσαμε τίποτα.

Ακόμη και τον κατώτατο μισθό, τα 751 ευρώ, τον πάτε για το 2016, και όχι φυσικά με νόμο, όπως λέμε εμείς -εμείς θα προτείνουμε να επανέλθει με νόμο- αλλά εάν το συμφωνήσουν οι εταίροι, η αυτορρύθμιση της αγοράς, όπως είπε ο κ. Σκουρλέτης. Γιατί πάει για το 2016; Γιατί οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να προετοιμαστούν, όπως είπε ο Πρωθυπουργός στις Προγραμματικές Δηλώσεις; Τι προετοιμασία πρέπει να κάνουν οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι, οι μεγαλοεργοδότες για να δώσουν τα 751 ευρώ; Μια προετοιμασία: Να προσαρμόσουν τις συμβάσεις, να μειώσουν το εργασιακό κόστος και όλων όσων εργάζονται σήμερα, αλλά και όσων μπορεί να παίρνουν και λίγο παραπάνω, για να απορροφήσουν και την όποια αύξηση θα υπάρχει το επόμενο διάστημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μίλησε ο Υπουργός Εργασίας για ελαστικές εργασιακές σχέσεις και πόσο κακές είναι. Βεβαίως είναι κακές. Θα τις καταργήσετε; Όχι! Ούτε καν αυτό το άθλιο σύγχρονο δουλεμπόριο της νοικοκύρεσης των εργαζομένων δεν είπε ότι θα καταργήσει, μόνο περιορισμό, ούτε καν κατάργηση αυτού του σύγχρονου δουλεμπορίου.

Εξ ου, λοιπόν, και όλα αυτά που ακούγονται για λιτό βίο, για διαχείριση της φτώχειας, για συμφωνία με το 70% του μνημονίου και όλα αυτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε ένα λεπτό.

Διότι στις προτάσεις του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχει μία βασική προϋπόθεση, ένας ακρογωνιαίος λίθος. Αυτός είναι η τήρηση των κανόνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και η υπόκλιση στον στόχο της καπιταλιστικής ανάπτυξης, τα οποία είναι πλήρως ασυμβίβαστα με τις ανάγκες των εργαζομένων.

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής. Δεν θέλω να αναφερθώ στον εξωραϊσμό που υπήρχε όλες αυτές τις μέρες από την Κυβέρνηση και από Υπουργούς και Βουλευτές που μίλησαν για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και τι δεν ακούσαμε! Για τη λαϊκή κυριαρχία που εξασφαλίζουν οι συνθήκες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για τη δημοκρατία που πρέπει να επιστρέψει, για το κοινό ευρωπαϊκό σπίτι. Έλεος! Λες και η Ευρωπαϊκή Ένωση μέχρι τα μνημόνια ήταν ο παράδεισος και άλλαξαν όλα εν μία νυκτί, όταν ήρθε η κρίση και τα μνημόνια.

Όμως, θα αναφερθώ -και τελειώνω μ' αυτό- στο εξής. Γίνεται συζήτηση και για την κυριαρχία που επέστρεψε στη χώρα. Και εμείς θέλουμε να κάνουμε τις εξής απλές ερωτήσεις. Από αύριο, μια και επέστρεψε η κυριαρχία στη χώρα, θα μπορούμε να παρόμοιως ως χώρα στο πλαίσιο, για παράδειγμα, της αγροτικής οικονομίας, ό,τι έχουμε τη δυνατότητα να κάνουμε ως χώρα χωρίς ποσοστώσεις, δεσμεύσεις και περιορισμούς; Θα μπορούμε να εμποδίζουμε αθρόες εισαγωγές προϊόντων που μπορούμε να εισάγουμε ως χώρα; Θα μπορεί το κράτος να στηρίζει και να χρηματοδοτεί για να έχουμε ναυπηγεία, μεταφορές, υποδομές που θα καλύπτουν τις ανάγκες της χώρας και του λαού; Φυσικά και όχι, γιατί όλα αυτά είναι ασυμβίβαστα με τα ιερά και τα όσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αφήστε, λοιπόν, τις μεγάλες κουβέντες για επιστροφή της κυριαρχίας. Ο λαός έχει κάθε δικίο να θέλει να απαλλαγεί από μνημόνια, επιτηρητές, αντιλαϊκά μέτρα. Όμως, αυτό δεν μπορεί να γίνει με διαπραγματεύσεις εντός των τειχών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με τις αλυσίδες του κεφαλαίου, με έναν δρόμο που συνεχίζει και η σημερινή Κυβέρνηση. Η λαϊκή κυριαρχία είναι αδιαίρετη με την επιτακτική ανάγκη να περάσει στα χέρια του εργαζόμενου λαού ο πλούτος. Οι παραγωγικές δυνατότητες που έχει αυτή η χώρα είναι αδιαίρετες με την αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτός είναι ο δρόμος μιας αγωνιστικής, περήφανης, αξιοπρεπούς στάσης για να υπάρχει πραγματική νίκη του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Γκιόκα.

Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Καματερό, θέλει να κάνει μία σύντομη παρέμβαση η Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών κ. Βαλαβάνη.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΟΛΓΑ-NANTIA ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι συντομοτάτη.

Πρώτον, αν ρίχνατε μια ματιά στα Πρακτικά -αλλά νομίζω ότι θα πρέπει να το θυμάστε, γιατί είστε πάντα μέσα στην Αίθουσα της προηγούμενης Βουλής, κύριε συνάδελφε, θα βλέπατε ότι στις περισσότερες περιπτώσεις στις οποίες έκανα αναφορά σ' αυτό το ίδιο, δηλαδή στο ότι το μόνο πράγμα που άνησε οικονομικά ήταν ο τουρισμός, αναφερόμουν στους εργαζόμενους. Έχετε απόλυτα δικίο σε σχέση με τους εργαζόμενους. Έτσι ακριβώς είναι η κατάσταση. Το γεγονός ότι είμαι Αναπληρώτρια Υπουργός Εθνικής Οικονομίας δεν με κάνει να ξεχνώ αυτά που υποστήριζα έναν μήνα πριν ως Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Δεύτερον, δεν υπάρχει πρόβλημα στον τουρισμό μόνο με τους εργαζόμενους. Υπάρχει επίσης και με τα έσοδα. Αν δείτε, θα καταλάβετε ότι για μια τεράστια αύξηση του τουρισμού, τα έσοδα τα οποία εισέρευσαν είναι εντελώς δυσανάλογα. Κι αυτό θέτει πάρα πολλές πλευρές, όπως την πλευρά του τι γίνεται στην πραγματικότητα με τη μικρή και μεσαία επιχειρηματικότητα στον τουρισμό, όπου δουλεύουν σχεδόν «flat» και γι' αυτό καταφεύ-

γουν και στη μαύρη εργασία. Δηλαδή, χρειάζεται ένα συνολικό σχέδιο υπεράσπισης της εργασίας και της μικρής και μεσαίας επιχειρηματικότητας, το οποίο πρέπει να ακολουθηθεί. Όμως, το υπόλοιπο θέμα της εργασίας και της ανάπτυξης δεν είναι αντικείμενο του Υπουργείου το οποίο εκπροσωπώ.

Τρίτον, όσον αφορά τις φοροαπαλλαγές και τη φοροαποφυγή, που είναι βεβαιότατα θέματα του Υπουργείου Οικονομίας, θα ήθελα να πω ότι εδώ θα είμαστε και τους επόμενους μήνες και νομίζω ότι θα έχουμε την ευκαιρία να τα συζητήσουμε εντελώς συγκεκριμένα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Εγώ απλά επισημαίνω ότι δεν άκουσα τίποτα.

ΟΛΓΑ-ΝΑΝΤΙΑ ΒΑΛΑΒΑΝΗ (Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών): Τέταρτο και τελευταίο, ποιος θα υπερασπιστεί πρακτικά μια τέτοια Κυβέρνηση σαν τη δική μας; Αυτοί που έχουν ή αυτοί που δεν έχουν;

Και ποιος θα βοηθήσει σήμερα να κρατήσει αυτή η Κυβέρνηση μέσα στις τεράστιες πιέσεις που υφίσταται, οι οποίες παίρνουν και πρακτική μορφή; Αυτοί που έχουν ή αυτοί που δεν έχουν; Νομίζω ότι πριν από όλα -και ίσως- θα το κάνουν οι δεύτεροι, γιατί αυτοί καταλαβαίνουν σε μεγάλο βαθμό τίνος τα συμφέροντα έρχεται να εξυπηρετήσει αυτή η Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε την κ. Βαλαβάνη.

Τον λόγο έχει ο κ. Καματερός από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΜΑΤΕΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, είναι και εμένα μεγάλη μου τιμή που συμμετέχω σε αυτήν τη Σύνοδο της Βουλής, που νομίζω ότι είναι ιστορική και βέβαια μεγάλη ευθύνη, που μου ανέθεσαν οι συμπατριώτες μου, οι νησιώτες από τα Δωδεκάνησα για να τους εκπροσωπήσω εδώ.

Εμείς οι Βουλευτές της περιφέρειας έχω την αίσθηση -εγώ τουλάχιστον έτσι νιώθω- ότι έχουμε μια αμφίδρομη ευθύνη: και να εξειδικεύουμε την κεντρική πολιτική στην περιοχή μας, αλλά επίσης και να συμβάλλουμε και να ενσωματώνουμε τα προβλήματα των περιοχών μας στην κεντρική πολιτική.

Για τη νησιωτική πολιτική όσοι δεν έχετε ζήσει σε νησιά δεν μπορείτε να καταλάβετε. Και δεν το λέω για να σας κατηγορήσω, το λέω για να σας προειδοιάσω, γιατί το επόμενο διάστημα εδώ μέσα θα νομοθετούμε και εμείς οι νησιώτες Βουλευτές θα σας ταραξούμε στη νησιωτικότητα στα νομοσχέδια!

Για να καταλάβετε τι είναι η νησιωτικότητα και πώς νιώθουμε εμείς, νιώθουμε πρώτα απ' όλα τον αποκλεισμό. Αποκλεισμό γεωγραφικού πάνω απ' όλα. Εσείς, που εδώ στη στεριά παίρνετε το αυτοκίνητο και πηγαίνετε σε μια, δύο ώρες σε όλο τον νομό ή σε λίγες ώρες διατρέχετε όλη την Ελλάδα, δεν μπορείτε να καταλάβετε ότι για να πάμε σε ένα νησάκι μπορεί να χάσουμε μια εβδομάδα -και με καλό καιρό, όχι με κακοκαιρία- γιατί τα πιο πολλά νησιά μας έχουν ένα караβάκι την εβδομάδα για συγκοινωνία.

Και δεν φτάνει μόνο το ότι έχουμε λίγα καράβια, αλλά είναι και ακριβά. Έχουμε μονοπώλια. Είναι αδύνατον να ταξιδέψεις προς τον Πειραιά εάν δεν έχεις χρήματα. Και όλα αυτά καθορίζονται από την πολιτική που ακολουθείται ως τα τώρα, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας. Γιατί εσείς ως τα τώρα μας βάζετε να φτιάχνουμε τα λιμάνια μας σύμφωνα με τα καράβια των εταιρειών. Το ξέρετε ότι υπάρχουν λιμάνια που δεν μπορεί να προσεγγίσει το μεγάλο πλοίο της εταιρείας-μονοπώλιο, επειδή έτσι ήθελε και απαιτεί να φτιάξουμε μεγαλύτερο λιμάνι για να μπορεί να προσεγγίζει; Εμείς θέλουμε να φτιάχνουμε τα καράβια για να προσεγγίζουν τα λιμάνια μας. Αυτήν την πολιτική πρέπει να την αντιστρέψουμε. Και θα την αντιστρέψουμε!

Και δεν είναι μόνο το ακτοπολικό, είναι και τα αεροπορικά εισιτήρια που είναι πανάκριβα. Δεν μπορούμε να ταξιδέψουμε, έχουμε αποκλειστεί. Τώρα μάλιστα -ευτυχώς- πρέπει να σταματήσει η εκποίηση των αεροδρομίων. Συμπεριλαμβανόνταν και της Ρόδου και της Κω. Τουλάχιστον να το προλάβουμε, γιατί εάν προχωρήσει το ξεπούλημά τους, τότε τα πράγματα θα είναι πολύ χειρότερα.

Νιώθουμε και έναν άλλο αποκλεισμό. Νιώθουν αποκλεισμό και

οι επαγγελματίες μας. Δεν είναι οι επιχειρηματίες της στεριάς που μπορούν να πάρουν το αυτοκίνητό τους ή το φορτηγάκι τους και να πάνε να κάνουν μια δουλειά από τη Λάρισα στα Τρίκαλα ή από τη Θεσσαλονίκη στη Νάουσα κ.λπ.. Είμαστε κλεισμένοι στο νησί, όπως και οι επιχειρήσεις μας. Ο ανταγωνισμός είναι άριστος.

Επειδή ακούστηκαν εδώ προτάσεις και αντιπροτάσεις για τον ΕΝΦΙΑ, για τα ασφαλιστικά, ειδικά για τις μικρές επιχειρήσεις, έχω να πω το εξής και προς τους κύριους Υπουργούς: Είναι πάρα πολύ σωστά όλα αυτά και καταλαβαίνουμε γιατί γίνεται έκκληση και για να πληρωθεί η τελευταία δόση του ΕΝΦΙΑ. Πρέπει να λάβουμε όμως, υπ' όψιν μας ότι είναι πάρα, πάρα πολλές οι επιχειρήσεις, οι οποίες δεν έχουν πληρώσει καμμία δόση του ΕΝΦΙΑ. Πολύ καλά κάνετε και λέτε ότι με τις ρυθμίσεις που γίνονται διευκολύνονται για να πληρώσουν.

Άμεσα, όμως, τις επόμενες μέρες, όπως εμείς ζητάμε μέσα στην επόμενη εβδομάδα να ρυθμίσει ο κόσμος και οι επιχειρήσεις τα χρέη τους, πρέπει κι εμείς να διευκολύνουμε τον κόσμο, γιατί αν δεν πληρώσουν μια δόση, χάνουν τη ρύθμιση. Γιατί δεν έχουν μόνο αυτήν τη δόση, έχουν και τη δόση του ασφαλιστικού ταμείου. Τα λέμε και τα ξέρουμε και ξέρουμε ότι είναι μέσα στις προτάσεις της Κυβέρνησής μας, αλλά πρέπει να επισπευσθούν, πρέπει να γίνουν άμεσα, γιατί οι επιχειρήσεις μας -και αυτές που θέλουν να πληρώσουν- δεν θα έχουν να πληρώσουν αυτές τις δόσεις του ΕΝΦΙΑ. Αυτό σαν μια έκκληση για τις επιχειρήσεις.

Δεν μπορείτε, επίσης, να καταλάβετε την ανασφάλεια την οποία νιώθουν οι νησιώτες στο θέμα της υγείας πάνω απ' όλα. Ήταν στραβό το κλήμα, πάει με το μνημόνιο: Απολύσεις, μειώσεις, φάρμακα δεν έχουμε, γιατρούς δεν έχουμε.

Προσέξτε όμως πάλι, κύριοι Υπουργοί, σας παρακαλώ, αυτές τις μέρες, μέχρι να νομοθετήσουμε, μέχρι να πάρουμε μέτρα για τα νοσοκομεία μας και για την υγεία μας, μπορεί άνθρωποι να πεθαίνουν μέσα σε αυτές τις επόμενες δύο-τρεις μέρες. Λυπάμαι που το λέω. Πρέπει να δούμε εκεί που δεν υπάρχουν γιατροί πώς θα γίνει. Δεν μπορεί να περιμένουμε πότε θα φτιάξει το σύστημα της πρόσληψης των γιατρών. Δεν υπάρχουν στα νοσοκομεία μας φαρμακοποιοί και δεν υπάρχουν φάρμακα, για να μη σας πω ότι έχουμε και καταγγελίες ότι τις τελευταίες μέρες, αμέσως μετά τις εκλογές, γίνονται μεταθέσεις φιλικές.

Μας είπαν εδώ πέρα συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ για το πού θα βρούμε τα λεφτά και μας βομβαρδίζουν συνέχεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Συγγνώμη, αν μου επιτρέπετε λίγο παραπάνω χρόνο, γιατί οι άλλοι νησιώτες δεν έχουν σειρά για να μιλήσουν και κατά κάποιον τρόπο τους εκπροσωπώ. Θα ήθελα δύο-τρία λεπτά ακόμα.

Όσον αφορά τις αερομετακομιδές, ξέρετε πόσο μας κοστίζουν αυτές οι αερομετακομιδές των ασθενών από τα νησιά που δεν έχουν γιατρούς και δεν έχουν νοσοκομεία; Δεκάδες εκατομμύρια μόνο για ένα νησί! Φανταστείτε τι θα μπορούσαμε να κάνουμε αν διέθεταμε αυτά τα λεφτά για τη βελτίωση των νοσοκομείων μας και του συστήματος υγείας.

Δεν μπορείτε να καταλάβετε ακόμα την ταλαιπωρία από τη γραφειοκρατία. Η μνημονιακή πολιτική μάς διέλυσε όλες τις υπηρεσίες. Εφορίες από τα νησιά, από τη Λέρο από την Κάλυμνο έφυγαν και πήγαν στην Κω, η εφορία της Κω υποβαθμίστηκε. Φαντάζεστε, μπορείτε να το καταλάβετε εσείς ότι πρέπει ο νησιώτης να κάνει τρεις και τέσσερις μέρες για να πάει να πάρει μία φορολογική ενημερότητα; Δεν μπορείτε να το καταλάβετε. Περιμένουμε τη λύση. Είχε πει και ο Πρωθυπουργός μας ότι θα ενισχύσουμε τα ΚΕΠ. Αυτά πρέπει να γίνουν άμεσα. Πρέπει να βρείτε όσο γίνεται πιο γρήγορα λύσεις. Επειγόμεστε! Δεν μπορούμε να περιμένουμε τη συνολική μεταρρύθμιση, είτε τη διοικητική είτε την υγειονομική είτε τη φορολογική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ήθελα να αναφερθώ σε έναν τελευταίο τομέα, γιατί δεν έχω και ώρα, στον τουρισμό, στην τουριστική ανάπτυξη. Είναι εδώ και η κ. Κουντουρά και θα ήθελα να το ακούσει: Προσέξτε, όλα μας τα νησιά δεν είναι ίδια. Το κάθε νησί έχει διαφορετική ταχύτητα και διαφορετικά προβλήματα. Ούτε αυτά τα νησιά που είναι

ανεπτυγμένα τουριστικά έχουν το ίδιο μοντέλο. Άλλο μοντέλο έχει η Σαντορίνη, άλλο η Μύκονος, άλλο η Κως, άλλο η Ρόδος και κανένα μοντέλο κάποια άλλα νησιά. Στα μεγάλα νησιά, τη Ρόδο και την Κω, έχει επέλθει κορεσμός. Οποιαδήποτε προσθήκη κλίνης είναι καταστροφή. Το λέει πια όχι η πράξη αλλά και οι μελέτες που έχουν γίνει εδώ και δεκαπέντε χρόνια και παρουσιάζουν υπερκορεσμένες αυτές τις περιοχές.

Εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, εξακολουθείτε ακόμα και τώρα να πριμοδοτείτε την κατασκευή νέων κλινών που είναι καταστροφή στην τοπική οικονομία.

Και σε αυτό το θέμα παρακαλώ τους κύριους Υπουργούς να σταματήσουν αυτές τις μέρες τις εγκρίσεις των επιδοτήσεων. Όχι μόνο θα κερδίσουμε χρήματα για να τα διοχετεύσουμε αλλού, αλλά θα σώσουμε -στον βαθμό που μπορούμε να σώσουμε ακόμα ή να αρχίσουμε να αντιστρέφουμε- το αναπτυξιακό μοντέλο.

Θα σας πω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Έχουμε την Κάλυμνο που είναι ένα σημαντικό -δεύτερο διεθνώς- αναρριχητικό κέντρο. Έχουμε την Κω, η οποία είναι κορεσμένη και δεν σηκώνει άλλα ξενοδοχεία. Δεν πρέπει να γίνεται ούτε μια κλίνη, όπως σας είπα πριν, ενώ η ανάγκη είναι να στραφούμε στον εναλλακτικό τουρισμό. Ορειβατικό, περιπατητικό, θρησκευτικό, τα ξέρετε όλα αυτά. Τι έχετε κάνει; Ενώ η Κάλυμνος είναι αναρριχητικό κέντρο, έχετε εγκρίνει για φέτος να γίνει απέναντι στην Κω σε μια παραλία ένα ξενοδοχείο, το οποίο πριμοδοτείται για την ανάπτυξη εναλλακτικού ορειβατικού τουρισμού για να φτιάξει μπρετονέιο τόιχο αναρρίχησης απέναντι από την Κάλυμνο. Αυτό είναι το μοντέλο σας.

Εμείς θα αντιστρέψουμε αυτήν την πολιτική, αυτό το μοντέλο. Εσείς μέχρι τώρα δουλεύετε για τους «πάνω» κι εμείς για τους «κάτω». Εμείς θα φέρουμε τα πάνω-κάτω.

Τελειώνω με το πώς πρέπει να ενισχύσουμε την Κυβέρνησή μας που αυτές τις μέρες πηγαίνει σε αυτήν τη δύσκολη διαπραγμάτευση. Δεν πρέπει να της φορέσουμε βαρίδια, ούτε με αναστολές ούτε με επιφυλάξεις ούτε με ενδοιασμούς ούτε με μνησικακίες που ακούγονται -και εδώ μέσα δυστυχώς- ευτυχώς από λίγους. Αλλά πρέπει να της δώσουμε φτερά. Πρέπει να της δώσουμε τη δύναμη που να επικαλείται ότι «Εκεί κάτω στην Ελλάδα έχω τη Βουλή, έχω τον κόσμο έξω στις πλατείες που με πιέζουν, έχω έναν λαό που λέει «μην κάνετε πίσω»».

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Καματερό.

Τον λόγο θα λάβει σε λίγο ο κ. Ζουράρις και στη συνέχεια ο κ. Καρά Γκουσούφ.

Είχε ζητήσει μια σύντομη παρέμβαση ο Υπουργός κ. Μάρδας. Σας παρακαλώ να είναι σύντομη η παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι, χτες στην ομιλία μου ανέφερα ένα παράδειγμα σπατάλης που ήταν ο Ελληνικός Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου και πιο συγκεκριμένα η καινούργια εταιρεία «ENTERPRISE GREECE». Δεν απάντησα αμέσως, γιατί ήθελα να φέρω κάποια στοιχεία, γιατί ο κ. Μηταράκης μου απάντησε.

Ο κ. Μηταράκης τόνισε στην απάντησή του ότι το ενοίκιο του νέου κτηρίου είναι 320 χιλιάδες. Θα καταθέσω τη σύμβαση που υπογράφηκε στη Γραμματεία της Βουλής. Στη σελίδα επτά σημειώνεται: ενοίκιο μηνιαίο 30.000 επί 12, αν δεν κάνω λάθος στα μαθηματικά μου, είμαστε στις 360.000. Βάλτε και τα κοινόχρηστα -γιατί τόνισε και τα κοινόχρηστα που είναι 3.000- φθάνουμε στις 400.000. Ο κ. Μηταράκης τόνισε ότι δεν ήταν ιδιόκτητο το κτήριο από τη στιγμή που άρχισε η εκκαθάριση, γιατί μεταβιβάστηκε στο Υπουργείο Οικονομικών. Αναφέρομαι στο κτήριο του ΟΠΕ στην Ηλιούπολη. Δεν είναι προϋπόθεση η εκκένωση του κτηρίου κατά τη διάρκεια της οποίας εκκαθάρισης. Μπορούσε κάλλιστα να μείνει.

Στον συγκεκριμένο ν. 4242/2014 δεν υπάρχει η παραμικρή μνεία για το Ινστιτούτο Συσχευασίας. Σημειώνει ότι εξοικονομήθηκαν πόροι. Πράγματι, εξοικονομήθηκαν πόροι. Αυτό όμως έγινε με τη συρρίκνωση των δραστηριοτήτων του Οργανισμού.

Αν ένας οργανισμός δεν λειτουργεί και παύει να υφίσταται, καταλαβαίνετε ότι δεν έχει καν ελλείμματα. Το ζητούμενο είναι να μειώνουμε τα ελλείμματα και να έχουμε κέρδη με αύξηση των τζίρων και όχι με μείωση των τζίρων.

Σημείωσε ότι έγιναν εξήντα έξι εμπορικές αποστολές από το 2012 έως το 2014. Μπαίνοντας στο site του οργανισμού και βλέποντας την έκθεση του εκκαθαριστή, την οποία θα καταθέσω, ο Ελληνικός Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου που ενσωματώθηκε στην καινούργια επιχείρηση το 2013 είχε μόνο τρεις εμπορικές αποστολές, το 2014 σύμφωνα με το site υπάρχει μόνο μία εμπορική αποστολή, άρα αν το 2012 δεν έκανε ο Ελληνικός Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου εξήντα δύο εμπορικές αποστολές, το εξήντα έξι δεν ευσταθεί.

Επίσης, σημειώνει ότι το κτήριο στην Ηλιούπολη απαιτούσε πληθώρα δαπανών για ανακαίνιση και η διαμόρφωσή του ήταν ακριβή. Να υπενθυμίσουμε ότι σε αυτό το κτήριο θα μεταφερόταν η ΔΟΥ της Ηλιούπολης. Άρα οι εφοριακοί που θα έμπαιναν εκεί ήταν άλλης κατηγορίας υπάλληλοι; Θα έμπαιναν σε ένα κτήριο ακατάλληλο, το οποίο έπρεπε να το εγκαταλείψουν οι υπάλληλοι του ΟΠΕ;

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Δημήτριος Μάρδας καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ο κ. Ζουράρις από τους Ανεξάρτητους Έλληνες έχει τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΟΥΡΑΡΙΣ: Κύριε Πρόεδρε, τα σέβη μου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτάι, υπάρχει καιρός του λέγειν, υπάρχει καιρός του αντιλέγειν, υπάρχει καιρός του ψέγειν. Σήμερα για μένα θα είναι ο καιρός του υμνείν, αίνον έπαινον του υμνείν την ιλαδορωμιοσύνην.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτάι, έρχομαι από μακριά. Οι συλλέκτριες των κρόκων της Θήρας έρχονται δίπλα μου και παγεμένες δίπλα με τον βόρειον τον άνεμο οι Μυροφόρες με τη χρυσή των αγγέλων αντανάκλαση.

Κύριοι Βουλευτάι και κυρίες Βουλευτάι ή Βουλευτίνες ή κυρίες και κύριοι σύντροφοι και συντρόφισσες, επειδή σήμερα, αύριο, παρέρρα, αυτές τις μέρες, όπως πάντοτε, αείποτε και συνεχώς, θα βασισοδούν πάλι η κουστωδία των δυσσεβών Βρυξελλών και εκείνος ο αρχέκακος όφισ ο Αλεμανός, γι' αυτό ακριβώς θα πρέπει να ξαναγυρίσουμε στον καθ' ημάς τρόπον. Ποιος είναι ο τρόπος μας; Αυτός: πάσα γην και θάλασσαν εσβατόν τη ημετέρα τόλμη καταναγκάσαντες γενέσθαι, μνημεία αΐδια καλών τε και κακών συγκατοικήσαντες. Και επειδή θα επανέλθουν πάλι οι δυσσεβείς και οι άλλοι Αλεμανοί και ως αρχέκακος όφισ, εμείς ξέρουμε ότι θα συμπαραταχούμε, θα συμπορευθούμε, θα συμπολεμήσουμε τη υπερμάχω στρατηγήν, που 'χει στα μάτια της ψηφιδωτό τον καμήλον της ρωμιοσύνης.

Βεβαίως, εμείς διδάξαμε στην οικομνημένη, εμείς διδάξαμε πάντοτε, εσαεί και αείποτε και ξανά και ξανά ότι σ' αυτόν εδώ τον χρονικώς υπεράχρονον τόπον, σ' αυτόν τον τόπον, στην κορυφήν του Ομήρου και στο ακροθίνιον του Ολύμπου, εμείς οι Ολύμπιοι διδάξαμε εδώ ότι η έρις γίνεται έρως. Ναι, η έρις γίνεται έρως, έρως ελευθερίας. Και φυσικά ξέρουμε πολύ καλά ότι ξεκινούμε όπως πάντα, εδώ και τρεις χιλιάδες ηττημένοι, αλλά ως ηττημένοι είμαστε αυτοί οι οποίοι θα ξαναδώσουμε σ' αυτόν τον πλανήτη των πεπλανημένων πλανητών και των πλανήτων, την καθ' ημάς καθεστηκυϊαν πολιτείαν. Ποια είναι η καθ' ημάς καθεστηκυϊα πολιτεία; Μία και μόνη: Σε τούτα εδώ τα μάρμαρα κακιά σκουριά δεν πιάνει.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπαλάφας): Ευχαριστούμε τον κ. Ζουράρι.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Βενιζέλος.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εν όψει των Χαιρετισμών που αρχίζουν την Παρασκευή -υπό το πνεύμα αυτό μίλησε και ο κ. Ζουράρις προηγουμένως- και έχοντας κι εγώ το

μυαλό μου στην εικόνα της Παναγίας της Νικοποιού, που βρίσκεται στον Άγιο Μάρκο στη Βενετία, θα ήθελα να κάνω μερικές συνοπτικές παρατηρήσεις, έχοντας παρακολουθήσει με μεγάλη προσοχή τη συζήτηση μέχρι τώρα, αλλά κυρίως περιμένοντας τις τελευταίες ώρες της συζήτησης και από τη δευτερολογία του Πρωθυπουργού κάποιες απαντήσεις που δεν τις έλαβα μέχρι στιγμής.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για πρώτη φορά τα τελευταία σαράντα χρόνια διεξάγεται συζήτηση στη Βουλή επί Προγραμματικών Δηλώσεων σε τόσα πολλά συγκρουόμενα και αντιφατικά επίπεδα. Σε σχέση με τη γλώσσα και τα αισθήματα το πρώτο επίπεδο είναι ο ενθουσιασμός και η υπερηφάνεια που αγγίζει το όριο της εθνικιστικής έξαρσης. Το άλλο επίπεδο είναι το επίπεδο της αμηχανίας και του φόβου, που βρίσκει καταφύγιο όπου μπορεί. Με εντυπωσίασε το γεγονός ότι πάρα πολύ δημοφιλές καταφύγιο είναι οι δηλώσεις του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών. Κυριαρχεί το απλοϊκό σχήμα «οι Αριστερές Ηνωμένες Πολιτείες εναντίον της Δεξιάς Ευρώπης». Αναζητούν καταφύγιο κυβερνητικά στελέχη, σε οποιαδήποτε συμπαθητική αλλά δυστυχώς αναρμόδια δήλωση στο εξωτερικό.

Σε σχέση με αυτές καθεαυτές τις προγραμματικές δεσμεύσεις έχουμε τρία διαφορετικά επίπεδα. Το πιο εντυπωσιακό διεθνώς είναι οι συνεχείς πολιτικές και επικοινωνιακές «πριουέτες» του Υπουργού των Οικονομικών. Το δεύτερο επίπεδο είναι η έκπληξη και η εμμονή Υπουργών και στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ που εμφανίζονται ως θεματοφύλακες της προγραμματικής συνέπειας του ΣΥΡΙΖΑ. Και βεβαίως, υπάρχει, ο Πρωθυπουργός που εκ του ρόλου του προσπαθεί να εμφανιστεί αμετακίνητος προς τα μέσα και συμβιβαστικός προς τα έξω.

Το κρισιμότερο, όμως, είναι ότι έχουμε διαφορετικά επίπεδα σε σχέση με τα γεγονότα. Έχουμε Προγραμματικές Δηλώσεις εδώ και καλούμαστε να δώσουμε αρνητική ή θετική ψήφο στην πρόταση εμπιστοσύνης σήμερα στη Βουλή των Ελλήνων, αλλά αύριο έχουμε πρόταση συμφωνίας ή ενδεχομένως διαφωνίας με τους εταίρους και πιστωτές στο Eurogroup. Και την ελληνική θέση, την τελική, την καθαρή, την επίσημη, δεν τη γνωρίζει και δεν καλείται να την εγκρίνει η Βουλή των Ελλήνων. Συζητάμε εφ' όλης της ύλης, αόριστα, αντιφατικά, αύριο πρέπει να ειπωθούν πράγματα συγκεκριμένα και δεσμευτικά, ουδείς τα έχει πει, όλα συντελούνται ερήμην της Βουλής.

Είπα χθες ότι μεταξύ κομματικού κόστους λόγω ορθής υπαναχώρησης σε σχέση με προεκλογικές εξαγγελίες και εθνικού κόστους, λόγω εσφαλμένης εμμονής σε στρατηγικά λάθη, είναι σαφώς προτιμότερο το πρώτο.

Όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η στροφή θέλει προσοχή για να μη συμβούν ατυχήματα καθ' οδόν, όχι αναγκαστικά λόγω βούλησης –επειδή χθες μίλησα για τον παραδοσιακό βολонταρισμό της Αριστεράς– αλλά λόγω άγνοιας, για λόγους τεχνικούς και αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό.

Υπάρχουν, βεβαίως, θεσμικές προδιαγραφές και εγγυήσεις αν θέλουμε να αποφύγουμε τα λάθη αυτά και η μία –η πιο βασική– είναι να πούμε μεταξύ μας, επισημώς, εδώ στη Βουλή, εφόσον πάμε σε αλλαγή εθνικής στρατηγικής, ποια είναι τελικά αυτή.

Αφετηρία είναι η απάντηση στο ερώτημα για το ποια είναι πράγματι η εντολή του ελληνικού λαού επί τη βάσει της οποίας ενεργεί και οφείλει να ενεργεί η εκάστοτε κυβέρνηση.

Κατά τη δική μου εκτίμηση, η εντολή του λαού που οφείλει να σεβαστεί η Κυβέρνηση είναι διαπραγμάτευση, αλλά όχι ρήξη. Η εντολή του λαού είναι διαπραγμάτευση σκληρή, αλλά οργανωμένη και ουσιαστική, όχι επιπόλαιη και επικοινωνιακή.

Η εντολή του λαού είναι βελτίωση και όχι επιδείνωση του πλαισίου μέσα στο οποίο κινείται η χώρα. Εντολή του λαού είναι η παραμονή στο ευρώ και όχι οριακά παιχνίδια με τεράστιο κίνδυνο.

Προσέξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι Υπουργοί, ο κίνδυνος δεν είναι το Grexit, η έξοδος από το ευρώ, ο κίνδυνος είναι ενδιάμεσες κακές και εκβιαστικές καταστάσεις εντός ευρώ, που σε κάνουν να ταπεινώνεσαι και να παρακαλείς να βγει από το ευρώ για να γλιτώσεις. Έχουμε τη δοκιμαστική εμπειρία της Κύπρου, δεν θέλω να μιλήσω ούτε για έλεγχο κεφαλαίων, ούτε για αναγκαστική ανακεφαλαιοποίηση τραπεζών

μέσω καταθέσεων, που πιστεύω ότι τίποτα απ' αυτά δεν θα γίνει, γιατί θα υπάρξει ορθή στροφή, έστω και αν υπάρχει η κραυγή, όπως είπα χθες, «επίθεση» αλλά γίνεται υποχώρηση.

Έχω την αίσθηση επίσης ότι αυτό που σας αναφέρω τώρα, τα τέσσερα σημεία, είναι ο κοινός παρονομαστής της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Ο κοινός παρονομαστής αυτών που ψήφισαν ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, αλλά και αυτών που ψήφισαν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Όλους τους πολίτες τους εκπροσωπεί η Κυβέρνηση τώρα και αυτούς που την ψήφισαν και αυτούς που δεν την ψήφισαν και οφείλει επίσης να σεβαστεί όλους τους πολίτες και αυτούς που δεν την ψήφισαν και αυτούς που την ψήφισαν, πιστεύοντας ότι η χώρα δεν θα διατρέξει κίνδυνο θα πάει προς τα μπρος και όχι προς τα πίσω.

Έχουμε ζήσει πολλές καταστάσεις. Προσωπικά έχω πολύ έντονα βιώματα τα τελευταία χρόνια από το 2009. Έχω την αίσθηση του déjà-vu, όπως θα έλεγε ο φίλος μου ο κ. Ζουράρις. Τα έχουμε ξαναδεί όλα αυτά, νιώθω σαν να επαναλαμβάνονται σκηνές του 2009, των πρώτων μηνών του 2010. Πάλι ακούω να γίνεται λόγος για ένα περίστροφο, που τότε ήταν πάνω στο τραπέζι. Τώρα είναι στον κρόταφο. Τότε το περίστροφο ήταν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που κάποιοι νόμιζαν στην Ελλάδα ότι συνιστά απειλή και εκβιασμό για την Ευρώπη, ενώ το ήθελε η Γερμανία και όλες οι σκληρές συντηρητικές κυβερνήσεις. Το ήθελε εις βάρος της Κομισιόν, γιατί η Κομισιόν δεν είχε λάβει προληπτικά μέτρα σε σχέση με την κρίση.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής, κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**)

και τότε κάποιοι έψαχναν εξω-ευρωπαϊκή λύση, όπως και οι Κύπριοι αργότερα, στη Ρωσία, η οποία μας έστειλε πίσω στην Ευρώπη και το ΔΝΤ, στην Κίνα, που απειδείχθη ότι, με φιλικά αισθήματα πάντα, είχε μόνον 6 δισεκατομμύρια ευρώ ελληνικά ομόλογα σε σχέση με το σύνολο του χρέους. Τώρα ακούω και διαβάζω πως μπορεί και οι Ηνωμένες Πολιτείες να βοηθήσουν.

Νομίζω ότι πρόκειται για τεράστιο λάθος, λάθος το οποίο διπλασιάζεται, επειδή πρόκειται για σκηνές που έχουμε ζήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας στηρίζουμε απεριφράστα και ειλικρινά στη διεθνή διαπραγμάτευση. Το λέμε αυτό καθαρά σε όλες τις επαφές μας με το ευρωπαϊκό σοσιαλιστικό κόμμα και τα ευρωπαϊκά σοσιαλιστικά, σοσιαλδημοκρατικά και εργατικά κόμματα, είτε αυτά μετέχουν σε κυβερνήσεις είτε είναι αντιπολιτευόμενα. Δεν ενθουσιάζομαστε με την ευκολία που ενθουσιάζεται η Κυβέρνηση όταν κάνει επαφές με κυβερνήσεις, ακόμα και σοσιαλδημοκρατικές, γιατί ξέρουμε ποια είναι η ορολογία των διπλωματικών επαφών, ποιο είναι το ουσιαστικό περιεχόμενο των πολιτικών. Και ξέρουμε ότι ανεξάρτητα από τις καλές προθέσεις, υπάρχουν όρια αντικειμενικά από τον συσχετισμό των δυνάμεων και την κατάσταση της οικονομίας σε κάθε χώρα.

Και, βέβαια, δεν υπάρχει μια Ευρωπαϊκή Αριστερά εκτός Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος που να μπορεί να βοηθήσει, γιατί δεν μετέχει σε καμία κυβέρνηση.

Σας στηρίζουμε. Ως Αντιπολίτευση σας στηρίζουμε από τη Βουλή. Προτείνουμε να συγκροτηθεί η Εθνική Ομάδα Διαπραγμάτευσης. Όμως αυτή η εθνική συστράτευση έχει προϋποθέσεις. Και η ελάχιστη προϋπόθεση είναι η ενημέρωση, ο αλληλοσεβασμός, και η συνεννόηση, αν όχι η συμφωνία. Δεν διεκδικούμε συμφωνία με τις θέσεις μας. Αλλά μια στοιχειώδη συνεννόηση ως προς τα πραγματικά δεδομένα. Και αυτό δεν έχει γίνει. Και δεν έχει γίνει, ενώ η χώρα διέρχεται μια φάση εξαιρετικά επισημής και κρίσιμης, μια φάση τα αποτελέσματα της οποίας υπερβαίνουν τα όρια της εντολής και της νομιμοποίησης οποιασδήποτε κυβέρνησης. Ακόμη και μιας κυβέρνησης νεοεκλεγμένης, ριζοσπαστικής αν και ετερόκλητης, όχι μόνο λόγω των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, αλλά και λόγω μεγάλων εσωτερικών διαφωνιών, όπως φάνηκε στη συζήτηση.

Ας δούμε τη σύνοψη των κυβερνητικών θέσεων. Δεν επανέρχομαι στο θέμα του χρέους, γιατί εκτιμώ ότι η στροφή στο θέμα αυτό έχει ήδη συντελεστεί. Ακόμη κι αν ανθίστανται ρητορικά κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Θεωρώ ότι εγκαταλείφθηκαν οριστικά οι δηλώσεις περί μονομερών ενεργειών. Έγινε εξ αντικειμένου αποδεκτό το πλαίσιο του 2012, που το πετύχαμε με κόπους και βάσανα και για το οποίο βριστήκαμε, συκοφαντηθήκαμε, λοιδορηθήκαμε.

Αυτό που η Κυβέρνηση διεκδικεί είναι παραμετρικές αλλαγές, που, όπως πάντα έλεγα, συνιστούν κούρεμα σε όρους καθαρά παρούσης αξίας. Και αυτό το λέει τώρα και η Κυβέρνηση. Άκουσα, μάλιστα, να λέγεται από το Υπουργείο Οικονομικών ότι η λύση είναι πολύ απλή: θα υπάρξει ανταλλαγή ομολόγων και μάλιστα από τον Σεπτέμβριο και αυτό είναι η λύση. Η δική μας πρόταση για παραμετρικές αλλαγές είναι πολύ πιο ολοκληρωμένη και πολύ πιο ριζοσπαστική.

Δεύτερο σημείο. Δεν έλαβα απάντηση, ή μάλλον θεωρώ ότι έλαβα διά της σιωπής απάντηση, στο ζήτημα του τρέχοντος ακόμη προγράμματος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Τι γίνεται με αυτό; Προφανώς η Κυβέρνηση το αποδέχεται. Θα ζητήσει, όμως, τη μετατροπή του σε προληπτικό, όπως είχαμε σχεδιάσει, για να παίρνουμε, είτε από κει είτε από την αγορά, ανάλογα με τα επιτόκια;

Με θλίψη είδα οργανωμένη διαρροή από το Υπουργείο Οικονομικών, ότι ως χώρα ζητάμε χρόνο μέχρι τον Ιούνιο -άλλες διαρροές ή τοποθετήσεις μιλάνε για Αύγουστο ή Σεπτέμβριο- και οι έξω ας το πουν παράταση, εμείς μέσα θα το πούμε πρόγραμμα-γέφυρα.

Κοιτάξτε, δεν αντέχει ο τόπος τόσο κυνισμό, ούτε τέτοιες υπεκφυγές. Θεωρώ, δε, προσβλητικό για τη νοημοσύνη της κοινής γνώμης το γεγονός πως λέει η Κυβέρνηση ότι η προηγούμενη κυβέρνηση ζητήσε παράταση του προγράμματος μόνο για δύο μήνες για να δυσκολέψει τη νέα Κυβέρνηση, ενώ όφειλε, λέει η Κυβέρνηση, να ζητήσει -οι προηγούμενοι- παράταση για έξι μήνες, ή και για έναν χρόνο και για δύο και για τρία χρόνια, ώστε να μην υπάρχουν διλημματα και δυσκολίες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι δημόσια γνωστό ότι η γερμανική κυβέρνηση ήθελε η Ελλάδα να μπει σε νέο πρόγραμμα, σε νέο μνημόνιο, με μικρό δάνειο περίπου 10 δισεκατομμυρίων. Η δεύτερη προτίμησή της ήταν μια μεγάλη παράταση έξι μηνών. Η Ελλάδα στο μνημόνιο, χωρίς νέο δάνειο, εξαρτημένη, υπό έλεγχο, με την τρόικα. Εμείς ζητήσαμε τη μικρότερη δυνατή τεχνική παράταση γιατί το πρόγραμμα έληξε στις 31 Δεκεμβρίου του 2014. Δεν υπάρχει τώρα νέο δάνειο. Υπάρχουν καθυστερημένες δόσεις. Τώρα, αν κάποιοι νομίζουν ότι έπρεπε να μείνουμε, γιατί δεν πρέπει η χώρα να κάνει βήμα προς τα μπρος, εντάξει, διαφωνούμε ριζικά.

Η χώρα δεν χρειάζεται, λοιπόν, περαιτέρω παραμονή στην κατάσταση αυτή. Είτε την πεις παράταση είτε πρόγραμμα-γέφυρα. Η χώρα δεν χρειάζεται παραμονή σε εκκρεμότητα, εκτός αγορών, πολύ περισσότερο χωρίς να παίρνει τις υπολειπόμενες δόσεις του ευνοϊκού δανείου, αλλά με επικίνδυνη υπερεξάρτηση από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα μέσω του ΕΛΑ, των ελληνικών τραπεζών και δανεισμού μέσω της υπερέκδοσης εντόκων γραμματίων.

Αυτό είναι επικίνδυνο για το δημόσιο, για τις τράπεζες, για την οικονομία συνολικά.

Πώς θα γίνει η απομόχλευση; Πού θα βρεθεί ρευστότητα για τις επιχειρήσεις, τις επενδύσεις και την απασχόληση;

Κλείνω λέγοντας ότι στόχος ήταν και πρέπει να παραμείνει- η ολοκλήρωση του προγράμματος και η ταχύτερη έξοδος από το μνημόνιο. Η μετάβαση στην προληπτική πιστωτική γραμμή. Δεν υπάρχει άλλο καθεστώς. Η κατάργηση της τρόικας που γίνεται αυτόματα με την προληπτική πιστωτική γραμμή. Η μετατροπή του προγράμματος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου σε προληπτικό.

Αυτό ανοίγει τον δρόμο για παρέμβαση στο χρέος, όπως προβλέπεται από το '12, για νέα μελέτη βιωσιμότητας, άρα για νέο μακροοικονομικό πλαίσιο, όπως το είχαμε σχεδιάσει. Για μείωση των επιδιωκόμενων πρωτογενών ελλειμμάτων- Ορθός στόχος, πάντα ήταν αυτός ο στόχος- σε εφικτά επίπεδα για ανάπτυξη και απασχόληση και μέτρα κοινωνικής συνοχής. Δεν υπάρχει άλλο πλαίσιο καλύτερο και ασφαλέστερο.

Η γέφυρα είναι των στεναγμών, στενή, επισφαλής και μινιατούρα, σαν το τρενάκι του κ. Καμμένου. Βεβαίως, εάν ζητάμε χρόνο γιατί δεν ξέρουμε τι άλλο να κάνουμε, εντάξει μένει ο χρόνος, αλλά ο χρόνος χωρίς περιεχόμενο. Βεβαίως, θα υπάρξουν όροι με πολιτική διαπραγμάτευση πάντα. Η τρόικα λειτουργεί τεχνικά.

Εδώ, όμως, άκουσα το άλλο καταπληκτικό του κ. Βαρουφάκη: «αποδεχόμαστε το 70% του μνημονίου». Ποιου; Του συντελεσμένου ή των θεμάτων που εκκρεμούν; Εάν πρόκειται για τα θέματα που εκκρεμούν, οι κόκκινες γραμμές οι δικές μας είναι πολύ παραπάνω από το 30%. Οι κόκκινες γραμμές οι δικές μας είναι το 70%. Άρα διαφυλάξτε τις κόκκινες γραμμές τις δικές μας, αλλιώς θα είχαμε κλείσει τη διαπραγμάτευση. Φέρτε κάτι περισσότερο και όχι κάτι λιγότερο.

Απευθύνομαι στον κ. Τσίπρα, προσωπικά ως Πρωθυπουργό, ως έναν άνθρωπο που σε νέα ηλικία ανέλαβε το πηδάλιο της χώρας. Όλα αυτά σημαίνουν ότι έφτασε η ώρα της αλήθειας και η ώρα της ευθύνης. Και τώρα δεν υπάρχουν υπεκφυγές, τώρα υπάρχουν δύσκολες αποφάσεις. Προσέξτε δύσκολες, όχι μοιραίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γιάννης Βαρουφάκης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχω δώσει τον λόγο στον Υπουργό. Θα σας δώσω τον λόγο, κύριε Μηταράκη, αμέσως μετά.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι στιγμή για πανηγυρισμούς, λεονταρισμούς είτε διαξιφισμούς, όταν διακυβεύονται τόσα λόγω -και το λέω αυτό με γνώση- της απερισκεψίας κάποιων εταίρων μας και μερικών τεχνοκρατών, που εν τη σοφία τους κρίνουν ότι είναι προτιμότερο να παίξουν παιχνίδια με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς από το να δώσουν στην Κυβέρνησή μας το μόνο που ζητούμε από την αρχή που εκλεγήκαμε, που είναι μερικές εβδομάδες γαλήνης, ώστε να καταθέσουμε τις προτάσεις μας σε διαβούλευση με τους εταίρους μας.

Παρ' όλο ότι δεν είναι στιγμή για πανηγυρισμούς, θα πω κάτι χωρίς όμως πανηγυρική διάθεση και θα το πω επειδή το πιστεύω. Με την ψήφο εμπιστοσύνης σήμερα ξεκινάει η μεταμνημονιακή περίοδος της χώρας, εγκαινιάζεται επίσημα η επιστροφή της αξιοπρέπειας που έχει κάνει τους συμπατριώτες μας σε όλα τα χωριά και σε όλες τις πόλεις να χαμογελούν χωρίς ίχνος εθνικισμού.

Οι κρίσιμες στιγμές, όμως, απαιτούν καθαρά λόγια και καθαρό μυαλό. Τι εννοώ όταν αναφέρομαι στο τέλος του μνημονίου για να είμαστε ξεκάθαροι. Θα σας πω, τουλάχιστον, εγώ τι εννοώ. Επιτρέψτε μου, επειδή οι ανακρίβειες υπονομεύουν την εθνική προσπάθεια που καταβάλλουμε -και που θα καταβάλλουμε από αύριο στις Βρυξέλλες- να είμαι επακριβέστατος, κάτι που θα συνηθίσετε σε όλους και σε όλες.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία πως η διαφωνία «ταίζει» και ενισχύει τη δημοκρατία, αλλά όχι η διαστρέβλωση της άλλης άποψης.

Το μνημόνιο για εμάς ορίζεται πολύ απλά. Ήταν εκείνος ο συνδυασμός νέων δανείων που συσσωρεύτηκαν επί ήδη μη βιώσιμων δανείων και ιδιωτικών χρεών, υπό τον όρο της συρρίκνωσης των εισοδημάτων, από τα οποία καλούνται να αποπληρωθούν τα παλιά και τα νέα δάνεια. Αυτό ήταν το μνημόνιο.

Προ το 2010 το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν της χώρας μεγεθυνόταν -νομίζω ότι συμφωνούμε όλοι μας σε αυτό- μέσα από μη βιώσιμο δανεισμό. Είχαμε μια κλασική περίπτωση πυραμιδικής μεγέθυνσης και όχι σοβαρής ανάπτυξης της χώρας. Μετά το 2010, όταν έσκασε αυτή η «φούσκα», μήηκαμε σε μια περίοδο μεγάλης λιτότητας, που είναι το πλέον φυσιολογικό όταν έχεις σκάσιμο μιας «φούσκας».

Δυστυχώς, όμως, και εκείνη η περίοδος μετά το 2010 χαρακτηρίστηκε και πάλι από έναν μη βιώσιμο δανεισμό. Περάσαμε από την κλασική περίπτωση της πυραμιδικής μεγέθυνσης σε μια μοναδική στην ιστορία περίπτωση πυραμιδικής λιτότητας, λιτότητας για τους πολλούς, στη βάση τεράστιων μη βιώσιμων δανείων, που ωφελούσαν τους πολύ λίγους, βυθίζοντας την

κοινωνία σε μια ανατροφοδοτούμενη σκοτοδίνη, η οποία συμπαρέσυρε σχεδόν όλους, εργαζόμενους, μικρομεσαίους, βιοτέχνες, ακόμα και βιομήχανους.

Αυτό είναι το μνημόνιο το οποίο γεννήθηκε το 2010 και το οποίο παραμένει φιλοσοφικά, μακροοικονομικά, ηθικά τοξικό και ο σκελετός, η βάση του προγράμματος, το οποίο «τρέχει» και «έτρεχε» μέχρι και την εκλογή μας. Είναι η πυραμидική λιτότητα που επέβαλε και περιφρουρούσε με περιοδικές επισκέψεις η τρόικα των απεσταλμένων τεχνοκρατών τριών σημαντικών θεσμών, στους οποίους ανήκουμε και θα ανήκουμε και με τους οποίους θα συνεργαζόμαστε, αλλά όχι στη βάση της περιφρούρησης και της επιβολής από μια ομάδα τεχνοκρατών που στέλνουν στη χώρα μας, με αποικιακά χαρακτηριστικά, αυτής της πυραμидικής λιτότητας.

Ερώτημα: Πόσο ποσοστό του μνημονίου αποδεχόμαστε; Ακριβώς 0%! Δεν θα αποδεχθούμε ούτε έναν όρο που ενισχύει τη δίνη της κρίσης, που μεγεθύνει το ποσοστό του χρέους, των περαιτέρω μειώσεων αποδοχών, των νέων φόρων σε αυτούς που έχουν ήδη εξαντληθεί από τη φορολόγηση. Δεν θα ανεχθούμε ούτε μια γραμμή, ούτε μια λέξη, ούτε μια από τις κόκκινες γραμμές που ανέφερε ο κ. Βενιζέλος, που ενισχύουν την άρνηση της πραγματικότητας και θυσιάζουν Έλληνες από τους πιο ανίσχυρους χωρίς αιτία. Δεν θα υποκύψουμε στην απατηλή πλάνη ότι η απορρύθμιση της αγοράς εργασίας αποτελεί μεταρρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μνημόνιο, η πυραμидική λιτότητα, τα δάνεια που την τροφοδοτούσαν υπό τον όρο όλα και μεγαλύτερης συρρίκνωσης της κοινωνίας μας, αυτή η ιστορία τελειώσε. Αυτό, βέβαια, δεν σημαίνει ότι τελειώσε η δανειακή συμφωνία με τους εταίρους μας. Για να πάψει, όμως, αυτή η δανειακή συμφωνία να είναι τοξική απαιτείται μια νέα συμφωνία, ένα νέο συμβόλαιο μεταξύ ημών και των εταίρων μας. Εκλεγίκαμε για να διαπραγματευτούμε. Τι να διαπραγματευτούμε; Μια νέα συμφωνία.

Το θεωρώ αστείο ότι μας ασκείται κριτική για το γεγονός ότι διαπραγματευόμαστε και ότι θέλουμε μια γέφυρα μεταξύ της παλαιάς συμφωνίας, της μνημονιακής, της τοξικής κατ' εμάς, και της νέας συμφωνίας, που ευελπιστούμε ότι δεν θα είναι τοξική. Αυτό σημαίνει διαπραγμάτευση: αμοιβαίες προσπάθειες, γέφυρα προς μια νέα συμφωνία.

Άκουσα σε αυτή την Αίθουσα και μόλις τώρα αλλά και προηγουμένως νουθεσίες από εκπροσώπους της προηγούμενης κυβέρνησης, νυν Αντιπολίτευσης, να διαπραγματευτούμε και ότι έχουμε τη στήριξή σας, αλλά να δεσμευθούμε ότι δεν θα πάμε ποτέ στη ρήξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνειδητοποιείτε το οξύμωρο σχήμα εδώ; Αν δεν είσαι διατεθειμένος να διανοηθείς καν τη ρήξη, δεν διαπραγματεύεσαι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εάν δηλώσεις, εκ προοιμίου, στην αντίπαλη πλευρά ότι μία, δύο, τρεις μέρες θα περάσουν, θα είστε κλεισμένοι σε αυτήν τις σκοτεινές και δυσάρεστες αίθουσες των Βρυξελλών, αλλά την τελευταία στιγμή αυτό που θα σου δώσουν, ό,τι και να γίνει θα το αποδεχθείς, τι περιμένετε ότι θα γίνει σε αυτή τη διαπραγμάτευση; Θα χάνουμε τον χρόνο μας μέχρι την τελευταία στιγμή. Η αντίπαλη πλευρά θα διατυπώσει το τηλεσίγραφο της και εμείς, έχοντας ήδη δηλώσει εκ προοιμίου ότι θα το αποδεχθούμε, γιατί δεν διανοηθήκαμε ποτέ την πιθανότητα να πούμε «όχι» στο τέλος, απλώς θα το αποδεχθούμε.

Καλύτερα να κάσουμε εδώ, να οργανώσουμε τα Υπουργεία μας, να μείνουμε με τις οικογένειές μας και αν μας στείλουν με e-mail την απόφασή τους για εμάς, όπως συνέβαινε πέντε χρόνια τώρα.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Αυτός είναι ο λόγος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που επιστρέψαμε το χαμόγελο στα πρόσωπα των Ελλήνων. Γιατί διανοηθήκαμε τη ρήξη, όχι επειδή την επιδιώκουμε. Θα κάνουμε τα πάντα για να την αποτρέψουμε, αλλά δεν διαπραγματευόμαστε, εάν την έχεις αποκλείσει.

Αποδράσαμε από τον φόβο, ώστε να μην υπάρξει ρήξη, ώστε επειδή μπορούμε να τη διανοηθούμε απέναντι στην απαίτηση της ταπεινώσεως, θα προκύψει μία νέα πραγματικά καλή συμφωνία

και όχι μόνο για εμάς, αλλά και για τον μέσο Ευρωπαίο πολίτη. Όπως είπα –θα το πω άλλη μία φορά– θα κάνουμε ό,τι είναι ανθρώπινως δυνατόν για να αποφευχθεί η ρήξη, αλλά δεν θα αρνηθούμε να τη διανοηθούμε. Γιατί αν αρνηθούμε να τη διανοηθούμε, απλά άλλη μία φορά η πυραμидική λιτότητα, στην οποία αναφέρθηκα, θα επιταχυνθεί, θα βαθύνει, θα συρρικνώσει την Ελλάδα και τελικά θα συνεισφέρει στην απαξίωση της ευρωπαϊκής ιδέας όχι μόνο εδώ, αλλά σε όλες της χώρες της Ευρώπης.

Γιατί όπως κι εδώ έτσι και στις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης –σας διαβεβαιώ– όταν περπατάμε στους δρόμους των ευρωπαϊκών πρωτευουσών βλέπουμε στους ανθρώπους, ακόμα και σε αυτούς που δεν συμφωνούν με τη θέση μας, ότι νοιώθουν πως κάτι αλλάζει στην Ευρώπη και ότι επιτέλους η Ευρώπη θα αρχίσει να αντιμετωπίζει τον εαυτό της όπως της αρμόζει.

Μόνη μας τακτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, θα είναι να προσέλθουμε με λογικές, σώφρονες προτάσεις. Δεν θα πάμε με καμμία διάθεση τακτικισμού. Παρά το ότι έχω ξοδέψει πολλά χρόνια της ζωής μου με τη θεωρία παιγνίων, σας διαβεβαιώ ότι δεν θα την εφαρμόσω. Η θεωρία παιγνίων είναι για τα παίγνια. Δεν παίζεις με το μέλλον της Ελλάδας. Δεν παίζεις με το μέλλον της Ευρώπης. Χωρίς μπλόφες, χωρίς περιστροφές, αυτή θα είναι η «πανούργα» τακτική μας.

Προτείνουμε γέφυρα από το αδιέξοδο καταστροφικό μνημόνιο προς ένα αμοιβαίως επωφελές συμβόλαιο με την Ευρώπη. Για να τους πείσουμε, δεν έχουμε κανέναν μα κανέναν ενδοιασμό, κανέναν δογματισμό, να κρατήσουμε όσα μέρη είχαν προτείνει εκείνοι στις προηγούμενες συμφωνίες, όσα μέρη του μνημονιακού προγράμματος δεν απειλούν να μολύνουν τη νέα εποχή, τη νέα συμφωνία με το μνημόνιο.

Για παράδειγμα, γιατί να απορρίψουμε τη δέσμευση για μεταρρύθμιση του φορολογικού κώδικα –έχουμε κανέναν λόγο να το κάνουμε, μόνο και μόνο επειδή αποτελεί μέρος του καταλόγου του ΜοU– ή τη δέσμευση του επαναπροσδιορισμού της έννοιας της φοροδιαφυγής; Εμείς θέλουμε να το κάνουμε αυτό. Το 70% αυτού του «φύλλου συκής», του χαρτιού, του καταλόγου, το οποίο συνόδευε τη μνημονιακή λογική της πυραμидικής λιτότητας, είναι είτε άνευ σημασίας είτε ανεξάρτητο από τη μνημονιακή λογική.

Επαναλαμβάνω: Πόσο ποσοστό του μνημονίου αποδεχόμαστε; Αποδεχόμαστε 0%, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Θόρυβος από τις πτέρυγες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Των μέτρων όμως;

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομικών): Πόσο ποσοστό των μέτρων αποδεχόμαστε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Το «φύλλο συκής» θέλουμε να ακούσουμε.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομικών): Οι κόκκινες δικές σας γραμμές είναι και δικές μας. Κι εμείς έχουμε και περισσότερες. Όμως, συνολικά, αν το πάρουμε γραμμή προς γραμμή και ποσοτικά, γύρω στο 30% είναι το τοξικό, μνημονιακό κομμάτι, το οποίο θα απορρίψουμε.

Κυρίες και κύριοι, αυτή η Κυβέρνηση είναι η πρώτη που προσέρχεται όρθια στο Eurogroup, όχι εκ προοιμίου σκυφτή.

Θέλω να κλείσω –γιατί δεν θέλω να σας κουράσω σήμερα– και να πω ότι κατανόω τη συγκινητική προσπάθεια όσων δεν μπόρεσαν να διανοηθούν τη ρήξη με το μνημόνιο, να μας χαρακτηρίσουν και εμάς μνημονιακούς, να πουν πως επειδή δεχθήκαμε τα μη μνημονιακά εδάφια της μνημονιακής συμφωνίας, ώστε να πείσουμε τους εταίρους μας, είμαστε και εμείς μνημονιακοί.

Αντί να προβάλλουν πάνω μας την υποταγή τους στο μνημόνιο, θα τους παρακαλούσα, θα τους συμβούλευα –από τη στιγμή που μας συμβουλευέτε και εσείς, θα μου επιτρέψετε να σας συμβουλευώ και εγώ– το εξής: Γιατί δεν ενώνετε τις δυνάμεις σας μαζί μας; Πώς; Αντί να μας νουθετείτε, να δηλώσουμε εκ προοιμίου ότι θα αποδεχθούμε ό,τι μας ζητήσουν οι δανειστές μας, ίσως θα μπορούσατε να μας παροτρύνετε να μη διανοηθούμε να γυρίσουμε από τις Βρυξέλλες χωρίς μία έντιμη αντιμνημονιακή συμφωνία με την Ευρώπη. Να βοηθήσετε, να στηρίξετε τη δια-

πραγματευτική μας ισχύ μιλώντας στους ομολόγους σας ιδεολογικά στην Ευρώπη και λέγοντάς τους ότι αυτό που ζητάει η ελληνική Κυβέρνηση, τη δυνατότητα μιας διαβούλευσης στη βάση της λογικής και του κοινού ευρωπαϊκού συμφέροντος, είναι απαραίτητη για την προσπάθεια αναστήλωσης της ευρωπαϊκής ιδέας.

Ό,τι όμως και να επιλέξετε, να ξέρετε ότι αυτή η Κυβέρνηση θα σταθεί όρθια, θα σταθεί αντάξια των προσδοκιών ολόκληρης της χώρας και θα προτάξει το συμφέρον του μέσου Ευρωπαίου πολίτη, που τα δικά μας μνημόνια υπονόμισαν τόσο βάνουσα. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό Οικονομικών.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μηταράκη, θα σας δώσω μετά τον λόγο, διότι έχει ζητήσει τον λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτρης Κουτσούμπας.

Κύριε Πρόεδρε, ο χρόνος της δευτερολογίας είναι κανονικά ο μισός της πρωτολογίας, δηλαδή θεωρητικά είναι οκτώ λεπτά. Πόσο θα χρειαστείτε;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Γύρω στα δεκαπέντε λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Να σας παρακαλέσω απλώς -μολονότι για τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων εννοείται ότι υπάρχει ανοχή- να καταβάλουμε όλοι μία προσπάθεια για να μιλήσουν και οι επόμενοι Βουλευτές και Υπουργοί, χωρίς όμως να αυτολογοκριθείτε σε καμμία περίπτωση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Θα το προσπαθήσω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ήδη αυτές τις μέρες φάνηκε πιο καθαρά ότι πάτε για νέο συμβόλαιο με τους εταίρους μέσω μιας τεχνικής παράτασης του μνημονίου για ένα εξάμηνο -όπως είναι άλλωστε η πρότασή σας- με τον όρο να είναι πρόγραμμα-γέφυρα. Το επιβεβαιώσατε και σήμερα παραδεχόμενοι ότι τη σκληρή διαπραγμάτευση και τη ρήξη την έχετε ουσιαστικά μόνο ως ένα διαπραγματευτικό ατού.

Ονομάστε το, όπως θέλετε. Ο λαός μας δεν ενδιαφέρεται πώς θα πείτε το νέο μνημόνιο, αν θα λέγεται «συμφωνία», αν θα λέγεται «συμβόλαιο» ή «πρόγραμμα», αφού προς το παρόν παραμένει σε ισχύ το μεγαλύτερο μέρος, το 70% -δεν ξέρω πώς ακριβώς το προσδιορίζετε- των μνημονιακών μέτρων και το υπόλοιπο προτείνετε, στην ουσία, να το καλύψετε με άλλα ισοδύναμα μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα με βάση τον ΟΟΣΑ, δηλαδή -δεν ξέρω- είτε την εργαλειοθήκη του είτε τις περιβόητες μεταρρυθμίσεις του, για να μπορούμε να συνεχισθούμε.

Όμως, πρόκειται για μεταρρυθμίσεις που μεταφράζονται σε σύνθλιψη και άλλων προνοιακών επιδομάτων -όσων έχουν απομείνει, τέλος πάντων, άνοιγμα κλειστών επαγγελματιών, που θα δεινοπαθήσουν οι αυτοαπασχολούμενοι επαγγελματίες βιοτέχνες, έμποροι, επιστήμονες, ελευθεροεπαγγελματίες- αλλά και σε επιτάχυνση της υλοποίησης των ιδιωτικοποιήσεων, όπως και αν ονομαστούν και αυτές και όλα αυτά ταυτόχρονα και παράλληλα με αξιολογήσεις εκπαιδευτικών και ιδρυμάτων, αξιολογήσεις στο δημόσιο, νέους φοροεπιπρακτικούς μηχανισμούς και φοροελέγχους όχι όμως για το μεγάλο κεφάλαιο που ξέρει καλά πώς να φοροδιαφεύγει, αλλά κυρίως των μεσαίων εισοδημάτων, των μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων.

Ο λαός μας δεν πρέπει να μπερδεύεται με τα μεγάλα λόγια περί τέλους της λιτότητας. Ας σκεφτούμε όλοι μόνο ότι σήμερα ενάντια δήθεν στη λιτότητα έχουν μιλήσει όλοι οι βασικοί διεθνείς καπιταλιστικοί οργανισμοί, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ο ΟΟΣΑ, η Παγκόσμια Τράπεζα. Όλοι αυτοί, αλήθεια, εσείς πιστεύετε ότι κόπτονται για το καλό του ελληνικού λαού; Ποιον κοροϊδεύετε; Τους ίδιους τους εαυτούς σας, για να τους δώσετε κουράγιο;

Στην προχθεσινή ομιλία του Πρωθυπουργού περίσσεψαν οι αναφορές στην περηφάνια, στην αξιοπρέπεια του λαού μας. Το πρόβλημα, φυσικά, δεν είναι αυτές καθαυτές οι αναφορές. Το πρόβλημα είναι να θέλεις με αυτές τις αναφορές να καλύψεις και να κρύψεις τα διαπιστευτήρια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στους κανόνες της, τον συμβιβασμό σου με τη φτώχεια, με τα ψίχουλα που υπόσχεσαι -και μάλιστα κουτσουρεμένα- σε έναν λαό που έχει χάσει ήδη τα πάντα. Γιατί ψίχουλα είναι μια σύνταξη τον χρόνο, δηλαδή κάτι παραπάνω από 1 ευρώ την ημέρα, ψίχουλα είναι τα κουπόνια σίτισης, ψίχουλα είναι λίγο δωρεάν ρεύμα ίσα-ίσα για το θερμοσίφωνο -και αν. Τόσο κοστολογεί την αξιοπρέπεια η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ;

Ο λαός μας, πραγματικά, ήταν περήφανος και αξιοπρεπής όταν πάλευε για τα σύγχρονα δικαιώματά του, όταν δεν συμβιβάζοταν με τη φτώχεια, την εκμετάλλευση, όταν συγκρουόταν με ντόπιους και ξένους δυνάστες. Πάει πολύ, λοιπόν, να θέλει η Κυβέρνηση αυτήν την ιστορία να τη στριμώξει σε εξαγγελίες που δεν αποτελούν ανακούφιση, δεν δίνουν στον λαό πίσω όλα αυτά που έχασε, ούτε ένα μέρος τους. Κάθε φορά θα τον βάζουν να μετράει τις ανάγκες του με βάση το τι αντέχει η οικονομία του κεφαλαίου και τι επιτρέπει ο κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Εμείς δεν θα συμβιβαστούμε με την πείνα, τη φτώχεια, την ανέχεια. Δεν θα υποκύψουμε και θα δώσουμε τη μάχη, έτσι ώστε κάθε λαϊκή οικογένεια, με ψηλά το κεφάλι, με πραγματική αξιοπρέπεια, μαχητικότητα, αισιοδοξία να μη λυγίσει στις δοκιμασίες. Και אם κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν τι ακριβώς λέμε αυτές τις μέρες διάφοροι Βουλευτές του κυβερνώντος κόμματος που ανεβαίνουν σε αυτό εδώ το Βήμα.

Δεν θα ανεχτούμε τα κόλπα που γίνονται για να μπερδευτεί πάλι ο λαός μας. Γιατί είναι άλλο πράγμα να παλεύεις κατά της εξαθλίωσης για ανακούφιση ανέργων, για να βάλεις τέλος στη φτώχεια και την ανεργία και άλλο να υπόσχεσαι ότι θα ανακουφίσεις μόνο την ακραία φτώχεια και μάλιστα με ένα πρόγραμμα τετραετίας. Το πρώτο είναι φιλολαϊκό, ενώ το δεύτερο σημαίνει αποδοχή της φτώχειας. Αυτός είναι ο απόλυτος συμβιβασμός με την ανέχεια, ομολογία ότι δεν θα λύσεις ούτε τα επείγοντα ζητήματα επιβίωσης της εργατικής τάξης του λαού μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αρκετοί εδώ μέσα μιλάνε μάλιστα πλέον και εξ ονόματος της Αριστεράς, απευθυνόμενοι πολλές φορές και στο ΚΚΕ ή στους αριστερούς ριζοσπάστες ανθρώπους της πατρίδας μας, αν και η Αριστερά, όσοι και όσες έπεσαν στα ξερονήσια, στα πεδία των μαχών, εκτελέστηκαν, φυλακίστηκαν, διώχτηκαν, αγωνίστηκαν σε πέτρινα χρόνια των αγώνων του ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ, της ΕΠΟΝ, του Δημοκρατικού Στρατού, του «1-14», της αντιδικτατορικής πάλης αργότερα, της Μεταπολίτευσης, δηλαδή οι γενιές συνολικά του «Έξω από το ΝΑΤΟ και τις ΗΠΑ», του «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο», της κοινωνικοποίησης των μεγάλων επιχειρήσεων, όλες και όλοι αυτοί δεν έχουν εξουσιοδοτήσει κανέναν μας εδώ μέσα να μιλάει εξ ονόματός τους. Ούτε βέβαια ληγμένα διαβατήρια ισχύουν.

Αλήθεια, μπορεί να μπει η σημαία -και και αναφέρθηκαν αρκετοί- του ΕΑΜ, του ΕΛΑΣ, της ΕΠΟΝ, του Δημοκρατικού Στρατού δίπλα στη σημαία του ΝΑΤΟ, που ο ΣΥΡΙΖΑ και η Κυβέρνησή του τη σηκώνει ψηλά, του ΝΑΤΟ που μας ρίχνει στη δίνη των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών, των πολεμικών τυχοδιωκτισμών, σε αυτό το γνωστό τρίγωνο των Βερμούδων, που είπαν και κάποιιοι άλλοι, δηλαδή Ουκρανίας-Συρίας-Λιβύης, όπως λένε και οι παρελαύνοντες Υπουργοί απ' αυτό εδώ το Βήμα; Μπορεί η σημαία των ταξικών αγώνων του λαού μας να μπει κάτω από τη σημαία της Ευρωπαϊκής Ένωσης των μονοπωλίων και των μνημονίων;

Μπορεί τις αξίες, τα ιδανικά για έναν κόσμο καλύτερο, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, να τα αφήνει ο λαός μας να τα σαλαπατά ο οποιοσδήποτε και από το Βήμα αυτής εδώ της Βουλής;

Ρητορικά τα ερωτήματα, γιατί αυτά είναι στο νου, είναι στην καρδιά, κυρίως εκφράζονται όμως στα προγράμματα, στις θέσεις των κομμάτων και φυσικά απευθύνονται και σε όσους προσπάθησαν να κάνουν μαθήματα ιστορίας, θεωρίας και μαρξισμού-λενινισμού στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας από αυτό εδώ το Βήμα.

Όμως, ας είναι, τους ξέρουμε καλά, γι' αυτό ας δούμε ορισμένα πιο συγκεκριμένα -για να μην τρώω και χρόνο- σημερινά και σύγχρονα, πραγματικά, που πρέπει να απασχολήσουν όλους και όλες, ακόμα έστω αυτούς που έχουν ριζοσπαστικές ανησυχίες για το μέλλον του κινήματος του λαού μας.

Αλήθεια, ποιος είναι σήμερα ο κρίκος για να ξετυλιχθεί η ανασυγκρότηση του κινήματος της συμμετοχής του λαού μας, μιας μεγάλης εξεγερτικής λαϊκής συμμαχίας της ριζικής αλλαγής, της ανατροπής, για τα οποία κάποιοι κόπτονται στα λόγια; Θέλω να μιλήσω για το πραγματικό κίνημα και τις αγωνίες των ανθρώπων της δουλειάς, μέσα στα γκέτο, εκεί που δουλεύουν, με αυτές τις εργασιακές συνθήκες και τα τεράστια και οξυμμένα προβλήματα, σε όσους συναντηθήκαμε στους αγώνες τα προηγούμενα χρόνια.

Ποια πρέπει να είναι, ας πούμε, η στάση των ριζοσπαστών, των αριστερών; Μήπως αυτά που λένε και γενικά προτείνουν διάφοροι Υπουργοί ή άλλα στελέχη της Κυβέρνησης, του κόμματος του ΣΥΡΙΖΑ ή των Ανεξάρτητων Ελλήνων; Δηλαδή μήπως είναι η πάλη γενικά ο κρίκος κατά του μνημονίου όλα αυτά τα χρόνια, που σήμερα μάλιστα και αυτό έχει ξεπεραστεί ως κατάργησή του με ένα άρθρο; Μήπως είναι το κούρεμα -που κι αυτό επίσης πήγε περίπατο- ή η επιμήκυνση του χρέους; Μήπως είναι η διεύρυνση του κρατικού παρεμβατισμού, που προτείνουν; Μήπως είναι η έξοδος από την κρίση με ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας, με τους «καλούς»; δόθηκαν καπιταλιστές μπροστά και όχι τους «πειρατές», όπως τους έλεγε αυτά τα χρόνια ο ΣΥΡΙΖΑ; Είναι κρίκος λύσης η κεύνσιανη διαχείριση, που προτείνεται από κάποιους εδώ μέσα; Είναι κρίκος η συνεργασία με κάποια τμήματα της αστικής τάξης;

Αν το πιάσουμε από την αρχή, από την ουσία, από το γεγονός και μόνο ότι η κρίση δεν αναγνωρίζεται ως κρίση καπιταλιστική υπερπαραγωγής, υπερσυσσώρευσης κεφαλαίων, καταλαβαίνουμε πού πάει το πράγμα. Και όχι μόνο αυτό, αλλά τη θεωρείτε μάλιστα ως κρίση μιας κακής διαχείρισης των εσόδων του κράτους, ότι ο ελληνικός λαός έκανε έξοδα πολλά, περισσότερα από τα έσοδα, και γι' αυτό απαιτήθηκε ατομικός ή δημόσιος δανεισμός. Εξ ου και τα Cayenne που ανέφερε ο κύριος Υπουργός Οικονομικών ή ο μη λιτός βίος που φτάνει, λες κι αυτά αφορούν τις λαϊκές οικογένειες, τους ανέργους, τους αυτοαπασχολούμενους, τους εργαζόμενους του ιδιωτικού και δημόσιου τομέα και πολλά άλλα που θα τα λέγαμε πραγματικά ευτράπελα, αν δεν ήταν τραγικά για το τι μέτρα προετοιμάζουν τέτοιες αναφορές για τον λαό μας, για τη νεολαία μας. Ή ότι φταίει η φοροδιαφυγή, αποκλειστικά και μόνο, ή η κομματική ρουσφετολογία ή οι χαριστικές παροχές σε κάποιους φίλους επιχειρηματίες.

Όσοι μιλάνε μόνο για κάποιους κλέφτες και διεφθαρμένους, για κλεπτοκρατία, για «καλούς» και «κακούς» επιχειρηματίες, για τη διαπλοκή, το κάνουν μόνο και μόνο -λέμε εμείς- για να απαλλαγούν ως Κυβέρνηση από όποιες δεσμεύσεις είχαν απέναντι στον λαό, στους ψηφοφόρους τους, ότι δήθεν θα έπαιρναν μέτρα κατά των μεγάλων μονοπωλιακών επιχειρηματικών ομίλων. Τα ίδια έκαναν πάντα, εναλλάξ, οι εταίροι του δικομματισμού που γνωρίσαμε και τώρα του νέου διπολισμού.

Κρίκος συνολικής αλλαγής μπορεί να αποτελέσει μόνο η συνεπής πάλη για έξοδο από την κρίση σε όφελος του λαού, σε ρήξη όμως με την πολιτική των μονοπωλίων, του κράτους τους, του συστήματός τους, με την εργατική τάξη ως πρωτοπόρα δύναμη, με τη λαϊκή συμμαχία όλων των εργαζομένων, αγροτών, αυτοαπασχολούμενων, δυναμωμένη σε σαφή κατεύθυνση.

Εκεί δεν κάνεις δήθεν «έντιμους» συμβιβασμούς με λυκοσυμμαχίες, αλλά κάνεις απαραίτητους συμβιβασμούς μέσα στο λαϊκό κίνημα, μέσα στην κοινωνική συμμαχία, έτσι ώστε οι εργάτες να συμφωνήσουν με τους μικρούς επαγγελματίες βιοτέχνες και εμπόρους, με τους αγρότες, δηλαδή με την πλειοψηφία του λαού μας και όχι με τη μειοψηφία της ολιγαρχίας -για να χρησιμοποιήσω και μια αγαπημένη σας λέξη τελευταία.

Και για να εξηγήμαστε: Τα συνθήματα των Προγραμματικών Δηλώσεων για τη διακοπή στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας δεν μπορούν να κρύψουν ποιον δεσμεύεστε ότι θα υπηρετήσει η Κυβέρνησή σας. Ανακοινώσατε ότι θα στηρίζετε τους μεγάλους ιδιώτες επενδυτές στον βαθμό που σέβονται την περι-

βαλλοντική και εργασιακή νομοθεσία και το πλαίσιο των ευρωπαϊκών κανόνων, δηλαδή το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι διαφορετικό, αλήθεια, έλεγαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις; Ποιον υπηρετεί το σημερινό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Υπηρετεί την ανταγωνιστικότητα, την κερδοφορία των ομίλων σε βάρος των κοινωνικών αναγκών σε όλα τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο λαός θα πληρώσει ξανά, για να στηριχθούν οι επενδύσεις των ομίλων, οι οποίοι θα «ξεζουμίζουν» τους εργαζόμενους, για να αυξήσουν τα κέρδη τους και να ρίχνουν όλο και πιο κάτω το κόστος της εργασίας, όπως το λένε.

Ανακοινώσατε ότι θα παραμείνουν δημόσια τα δίκτυα και οι υποδομές. Όμως, αυτό δεν συνιστά ανατροπή, ούτε αντιστρατεύεται την κοινοτική πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και της απελευθέρωσης τομέων στρατηγικής σημασίας. Για παράδειγμα, οι όμιλοι ηλεκτροπαραγωγής επιθυμούν να παραμείνει κρατικό το δίκτυο μεταφοράς, ώστε να μην έχει ο όμιλος της ΔΕΗ συγκριτικό πλεονέκτημα στον ανταγωνισμό έναντι των υπολοίπων ομίλων. Στην πραγματικότητα αποδέχεστε τη σημερινή μερική ή πλήρη αποκρατικοποίηση του ΔΕΣΦΑ, του ΟΤΕ, της ΔΕΗ, των ΕΛΠΕ, των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων και συζητάτε μόνο για τους τρόπους και τις μεθόδους, αν για παράδειγμα θα έχουμε σύμβαση παραχώρησης αντί για πώληση στις λιμενικές υποδομές του Πειραιά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να βγει ο λαός μας από τον σημερινό βάλτο της ανασφάλειας, της εκμετάλλευσης, της ανεργίας, για να αποκτήσει μία πραγματικά αξιοπρεπή και περήφανη ζωή, πρέπει να οργανώσει την απερίθωσή του με στόχο να ανατρέψει τελικά τον πραγματικό του αντίπαλο, τους μονοπωλιακούς ομίλους που κρατούν στα χέρια τους τα κλειδιά της οικονομίας. Μόνο τότε θα ξημερώσει πραγματικά μια νέα εποχή στον τόπο μας, όπου η παραγωγή, η οικονομία θα σχεδιάζεται κεντρικά, επιστημονικά, με γνώμονα τις λαϊκές ανάγκες. Μόνο τότε η εργατική τάξη, ο λαός μας, θα καθορίζει το μέλλον του, αφού θα έχει στα χέρια του ο ίδιος την εξουσία. Θα βρίσκεται στο τιμόνι αυτής της εξουσίας.

Όσοι αφελώς εδώ μέσα πιστεύουν ακόμα ότι με την πολιτική τους δημιουργούν ή μπορεί να δημιουργήσουν ρωγμές στο διεθνές κατεστημένο, ας σκεφθούν την άποψη του ΚΚΕ, για να αντιληφθούν ότι τους χρησιμοποιεί μάλλον όλο αυτό το διεθνές κατεστημένο ως πιόνια. Η διαμάχη των «μερκελιστών» και των «ομπαμιστών» δεν αφορά τα συμφέροντα του λαού. Κανείς δεν μπορεί και δεν πρέπει να αισθάνεται περήφανος, όταν επιλέγει απλά τον τρόπο και τον χρόνο σφαγής των δικαιωμάτων του.

Το ξαναλέμε: Το εμπόριο ελπίδων το ανακατεύετε και με ολίγον από εμπόριο φόβου. Και είναι ακόμα η αρχή. Μπορούμε να σκεφθούμε τι έχουν να δουν τα μάτια μας το επόμενο διάστημα. Ο λαός να μην περιμένει στη γωνία για να αποτύχετε ή οτιδήποτε άλλο, να μην περιμένει στον καναπέ του, να μη γίνεται, όμως, ούτε χειροκροτητής σε διάφορες παρελάσεις των κυβερνητικών πολιτικών και επιλογών. Να οργανώσει τώρα την πάλη του, να χαράξει γραμμή πάλης κάτω από τις δικές του σημαίες και όχι κάτω από ξένες σημαίες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Επικρατείας κ. Αλέκος Φλαμπουράρης και αμέσως μετά θα μιλήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, έχω ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μητράκη, θα σας δώσω τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μου είχατε πει μετά τον κ. Κουτσούμπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μητράκη, κατά τον Κανονισμό προηγούνται οι Υπουργοί, οι Πρόεδροι Κοινοβουλευτικών Ομάδων και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ακόμη και όταν είναι επί προσωπικού;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επειδή ανέκυψε προσωπικό σε χρόνο κατά τον οποίο δεν ήμουν στην Αίθουσα, επιφυλάχθηκα να σας δώσω τον λόγο και θα σας δώσω τον λόγο. Σας δίνω τον λόγο μου και πραγματικά έχετε δει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ήταν ο κ. Μπαλάφας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα σας δώσω τον λόγο μετά.

Τον λόγο έχει ο Υπουργός Επικρατείας κ. Φλαμπουράρης.

Κύριε Υπουργέ, θα σας δώσω δέκα λεπτά, προκειμένου να κάνατε μία προσπάθεια αυτοπεριορισμού.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΗΣ (Υπουργός Επικρατείας): Πολύ ευχαρίστως, κυρία Πρόεδρε, για να μιλήσουν και άλλοι συνάδελφοι.

Κυρίες και κύριοι, θα ήθελα δύο κουβέντες για τις αρμοδιότητες. Ίσως σας επαναφέρω σε μία διαφορετική θέση, αλλά είμαι υποχρεωμένος να αναφερθώ στις αρμοδιότητες που έχει το άρτι συσταθέν Υπουργείο παρακολούθησης του κυβερνητικού έργου.

Μέχρι τώρα υπήρχε μία Γενική Γραμματεία, όπου αναφέρθηκε χθες ο Υφυπουργός κ. Τέρενς Κουίκ. Κυρίως θέλω να σας πω ότι το περιεχόμενο και η δομολογία αυτής της Γραμματείας –παρ' ότι η επικεφαλίδα και ο τίτλος ήταν ο Συντονισμός του Κυβερνητικού Έργου– δεν ήταν τίποτα άλλο από το να διαμορφώνει και να φτιάχνει ή να δίνει σε ξένες εταιρείες προγράμματα υλοποίησης, ουσιαστικά μέσω του Πρωθυπουργού, των προτάσεων που κατέθετε η τρíoκα για τη διαμόρφωση ενός διαφορετικού δημόσιου τομέα, ουσιαστικά για τη μείωση σε μεγάλο βαθμό και της λειτουργίας και του περιεχομένου του και των υπαλλήλων του.

Αυτό, λοιπόν, εμείς θα προσπαθήσουμε να το αλλάξουμε, να αποκτήσει τον ουσιαστικό του ρόλο και σε αυτό καλούμε τους Βουλευτές και τα κόμματα που έχουν την επιθυμία ή τη θέληση να συμβάλουν στον συντονισμό, για να πετύχει όσο το δυνατόν καλύτερα το κυβερνητικό έργο και τους λέμε ότι είναι ευπρόσδεκτοι και με προτάσεις και με συμμετοχές.

Κυρίες και κύριοι, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν ξεχνά τις προεκλογικές του δεσμεύσεις, οι οποίες ήταν ότι και αυτοδυναμία να πάρουμε, εμείς και τον λαό θέλουμε να συμμετάσχει και να είναι μαζί μας και τις πολιτικές δυνάμεις που έχουν τη διάθεση τις καλούμε και τις θέλουμε να συμβάλουν σε αυτήν την προσπάθεια. Άρα το πώς θα διαμορφωθεί αυτό το Υπουργείο και με ποιες προτάσεις, εμείς που έχουμε την ευθύνη, θα σκεφθούμε, θα προτείνουμε και θα σας ενημερώσουμε, περιμένοντας και τις δικές σας προτάσεις.

Τώρα, στη συγκεκριμένη συζήτηση. Πραγματικά, κυρίες και κύριοι, δεν φορτίστηκε, δυστυχώς, από πολλές παρεμβάσεις των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και δεν έχω να σημειώσω κάτι, το οποίο θα συμβάλει στο να είναι η προγραμματική πρόταση πιο ουσιαστική, πιο υλοποιήσιμη, πιο εφικτή.

Δυστυχώς ακούστηκαν είτε αφορισμοί είτε θέσεις, οι οποίες δεν έχουν σχέση με το περιεχόμενο και με αυτήν την έννοια θα προσπαθήσω πολύ σύντομα στα επτά λεπτά που απομένουν, να περιγράψω σε γραμμές, οι οποίες είναι συνοπτικές τι επιδιώκουμε.

Κυρίες και κύριοι, πραγματικά υπάρχει μία διαφορετική πρόταση για το πώς θα αντιμετωπίσουμε σήμερα τους εκατοντάδες χιλιάδες συνανθρώπους μας, οι οποίοι δεν έχουν φαγητό, δεν έχουν θέρμανση, δεν μπορούν να μετακινηθούν για να βρουν δουλειά; Ακούστηκε εδώ μέσα μία πρόταση για το πώς θα αντιμετωπίσουμε αυτήν την κατάσταση σήμερα; Γιατί εμείς δεν πιστεύουμε ότι αυτό θα είναι και για του χρόνου και για τον πέρα χρόνο και για την τετραετία και για την οκταετία. Διότι η προσπάθειά μας είναι μέσα από τις προτάσεις που καταθέτουμε, μέσα από την παραγωγική και οικολογική ανασυγκρότηση της χώρας, αυτός ο κόσμος καθημερινά να μειώνεται.

Ίσπου να εξαλειφθεί όμως αυτή η κατάσταση, δεν πρέπει να πάρουμε κάποια μέτρα, τα οποία θα τους δώσουν τη δυνατότητα να ζήσουν; Κυρίες και κύριοι, αν υπάρχουν απόψεις, οι οποίες λένε ότι αυτό δεν είναι λύση και δεν προτείνουν άλλη, κατά τη γνώμη μου, πρέπει να βγουν και να πουν καθαρά ότι αυτό πρέπει να το πάρете πίσω. Και απευθύνομαι και στους φίλους από το Ποτάμι, που ρώτησαν «πού ζητάτε τη συμπαράταξη». Σε αυτό το θέμα ζητάμε συμπαράταξη δυνάμεων, οι οποίες θέλουν να συμ-

μετάσχουν στην αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος.

Ταυτόχρονα, μέσα από το πρόγραμμά μας, το λεγόμενο Θεσσαλονίκης, που είναι κρίσιμο και ουσιαστικό, αναφερόμασταν και σε τρεις άλλες δράσεις που έχουν σχέση με τα κόκκινα δάνεια, με τα χρωστούμενα στη φορολογία και στα ταμεία, με την επανεκκίνηση της οικονομίας.

Αυτά τα μέτρα έχουν μια εσωτερική συνοχή, δεν είναι μόνο μέτρα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Είναι ταυτόχρονα και μέτρα, όπως σας ανέλυσαν και οι αρμόδιοι Υπουργοί, τα οποία συμβάλλουν σε έναν βαθμό και στην επανεκκίνηση της οικονομίας. Γιατί, παραδείγματος χάριν, όταν λέμε ότι θα δοθεί στις συντάξεις μέχρι 700 ευρώ η δέκατη Τρίτη και ότι θα δοθεί σαν δώρο Χριστουγέννων –που είναι περίπου 450 εκατομμύρια ευρώ–, αυτό θα μπει ολόκληρο μέσα στην αγορά. Από αυτό θα υπάρχουν έσοδα πίσω στην εθνική οικονομία. Και οι άλλες δράσεις στις οποίες αναφερθήκαμε, έχουν αντίκτυπο και στην αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, αλλά και στην εθνική οικονομία.

Άρα ολοκληρώνοντας αυτόν τον τομέα, επαναλαμβάνω ότι ο συνδυασμός αυτών των δράσεων μπορεί ουσιαστικά να αντιμετωπίσει την κρίση και δευτερευόντως να συμβάλει και στην επανεκκίνηση της οικονομίας.

Είναι αυτό αρκετό; Όχι. Δεν είναι αρκετό. Γι' αυτό εμείς προτείνουμε και την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας. Έχουμε επιλέξει έξι τομείς, οι οποίοι θεωρούμε ότι είναι προνομιακοί για την ελληνική οικονομία, οι οποίοι είναι τομείς εντάσεως εργασίας. Γιατί αυτό μας ενδιαφέρει. Δεν μας ενδιαφέρει μόνο μια ανάπτυξη, η οποία δεν θα αυξάνει ή δεν θα έχει θέσεις εργασίας. Μας ενδιαφέρει κυρίως αυτό.

Αναφέρθηκαν πολλοί και είπαν ότι δεν μιλάμε για την ανάπτυξη της οικονομίας, για την παραγωγή, η οποία πρέπει να προχωρήσει στην Ελλάδα, η οποία έχει ουσιαστικά απομειωθεί. Παραδείγματος χάριν, μιλάμε για τον τουριστικό τομέα, με στόχο ο τουριστικός τομέας να μην είναι 22 εκατομμύρια, 24 εκατομμύρια μόνο, αλλά να προσπαθήσουμε μέσα από μια και ποιοτική ανάπτυξη του να έχουμε περισσότερες μέρες παραμονής των τουριστών, να έχουμε μεγαλύτερο διάστημα της τουριστικής περιόδου, να έχουμε σύνδεση των παραγωγικών δυνατοτήτων που έχει η Ελλάδα με τον τουρισμό, ούτως ώστε να έχουμε ένα σύνολο θετικών επιπτώσεων μέσα από αυτό.

Παραδείγματος χάριν, αν πάμε στον πρώτο τομέα, τον αγροτοδιατροφικό, είμαστε υποχρεωμένοι πραγματικά να προχωρήσουμε άμεσα στην καταγραφή της δημόσιας, της εκκλησιαστικής, της δημοτικής αγροτικής γης, ούτως ώστε μέσα από την κοινωνική οικονομία, μέσα από συνεταιριστικά σχήματα–κοινωνικά να μπορούμε πραγματικά με τη βοήθεια και τη συμβολή του δημόσιου τομέα να αναπτύξουμε σε μεγάλο βαθμό τον παραγωγικό τομέα ούτως, ώστε να πετύχουμε αυτό που λέμε από το χωράφι στο ράφι.

Παραδείγματος χάριν και στο θέμα των κατασκευών, που και αυτό είναι εντάσεως εργασίας, δεν έχουμε τη λογική ότι πρέπει να αρχίσουν να χτίζονται πάλι πολυκατοικίες, διαμερίσματα. Υπάρχουν πολλά. Έχουμε όμως την αντίληψη ότι πρέπει να προχωρήσουμε στα διατηρητέα, να καταγράψουμε τις αργούσες βιομηχανίες, να δούμε τα κτήρια τα οποία καταρρέουν. Γιατί, όπως είπε και η αρμόδια Υπουργός, έχουμε να καλύψουμε παραδείγματος χάριν τριάντα χιλιάδες διαμερίσματα για τις ανάγκες των ανέργων. Όλα αυτά πρέπει να προχωρήσουν.

Ολοκληρώνω, μιας και έφτασε ο χρόνος. Θέλω να πω δύο κουβέντες σε σχέση με το επίδοκο θέμα. Τρία πράγματα θα πω και τα τελιώνω.

Πρώτον, δεν φύγαμε από τη λογική της μείωσης, της απομείωσης, της αποδιάρθρωσης του δημοσίου χρέους. Το λέμε συνεχώς. Ποτέ δεν είπαμε ότι θα κάνουμε μονομερή ενέργεια. Είπαμε ότι θέλουμε την απομείωσή του. Επίσης, είπαμε ότι μέσα από την αναδιάρθρωσή του και την αποπληρωμή του με ρήτρα ανάπτυξης θα μπορούμε να πετύχουμε και τη δυνατότητα χρηματοδότησης της παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Δεύτερον, δεν το είπαμε ποτέ και δεν το λέμε ούτε σήμερα, όπως είπε και ο Υπουργός Οικονομικών και οι άλλοι Υπουργοί και ο Πρόεδρος της Κυβέρνησης χθες, και δεν υπάρχει

περίπτωση να αποδεχτούμε μνημόνια, τα οποία μειώνουν τα εισοδήματα είτε της πρόνοιας είτε της σύνταξης είτε του μισθού. Δεν υπάρχει περίπτωση να δεχτούμε μνημόνια και προγράμματα, τα οποία ξεπουλάνε -όχι αξιοποιούν όπως λέμε εμείς- τη δημόσια περιουσία.

Τρίτον, δεν μπορούμε να δεχτούμε σε καμία περίπτωση μνημόνια, τα οποία έχουν διαλύσει τις εργασιακές σχέσεις. Μάλιστα, έχουμε ως στόχο μας να επαναφέρουμε τις εργασιακές σχέσεις τουλάχιστον εκεί που βρισκότουσαν πριν.

Τελειώνω, φίλες και φίλοι, κυρίες και κύριοι. Αυτό που ψήφισε ο ελληνικός λαός είναι αυτό το πρόγραμμα το οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ, ο Πρόεδρός του, τα στελέχη, τα μέλη της Κυβέρνησης και οι Βουλευτές σας αναλύουν εδώ και δύο μέρες τώρα. Μη νομίζουμε ότι έχει ψηφιστεί από το λαό κάτι διαφορετικό.

Το μνημόνιο στις 25 του μήνα τελείωσε. Ξέρει ο ελληνικός λαός και ξέρουμε κι εμείς ότι σε αυτήν τη ζωή τίποτα δεν χαρίζεται, όλα κατακτιούνται μέσα από μαζικές κινητοποιήσεις, με τη συμμετοχή ενός λαού, ο οποίος έχει συνείδηση και των ευθυνών του και των δυνατοτήτων του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «1974 - Η αποκατάσταση της Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, τριάντα επτά μαθητρίες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας Μαγνησίας (Α' Τμήμα).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, για να προγραμματίσετε τις ομιλίες σας οι κύριοι και οι κυρίες Βουλευτές και οι κύριοι και οι κυρίες Υπουργοί, αμέσως μετά θα δώσω τον λόγο σε Βουλευτές και Υπουργούς με εναλλαγή. Παρακαλώ όλους να αρχίσουν να περιορίζουν το χρόνο τους κατά διλεπτό τουλάχιστον, για να μπορέσουμε όλοι να μιλήσουμε.

Καλώ στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής κ. Παππά. Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Παρατηρώ τη χωροθεσία της Βουλής, για την οποία έγινε τόσος πολύς λόγος, με τη νέα της σύνθεση. Τα έδρανα της Χρυσής Αυγής βρίσκονται στο δεξιό άκρο. Για τους καθημένους βεβαίως η εικόνα είναι εντελώς διαφορετική. Το «αριστερά» και το «δεξιά» έχει να κάνει και με το από ποια θέση τα βλέπεις τα πράγματα.

Εν πάση περιπτώσει, κύριοι της Αριστεράς και της Δεξιάς, με όποια πλευρά της Αιθούσης και αν ταυτίζεστε, οι πράξεις μετρούν. Η πολιτική δεν παράγεται με εμμονές και διχαστικό λόγο αλλά με έργα πολιτικής γενναιότητας. Η Βουλή αυτή δεν είναι ούτε της Αριστεράς, ούτε της Δεξιάς. Είναι Βουλή όλων των Ελλήνων. Είναι η Βουλή που εξελέγη για να υπηρετεί τον ελληνικό λαό. Ο ίδιος ο λαός μάς εξέλεξε να τον υπηρετούμε και από τις δύο πλευρές.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς στο Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή πιστεύουμε ότι το μνημόνιο δεν υπηρετεί τον ελληνικό λαό. Το μνημόνιο είναι εθνοκτόνο. Εμείς αγωνιζόμαστε για πατρίδα και ελευθερία, σεβόμενοι τους συνταγματικούς κανόνες και σύμφωνα με τη λαϊκή εντολή, ως τρίτη πλέον πολιτική δύναμη, θα είμαστε σε αυτήν τη Βουλή η εθνική αντιπολίτευση. Με σταθερότητα υποστηρίζουμε τη θέση που έχουμε τονίσει και πάλι από το Βήμα αυτό. Τα κόμματα διχάζουν, η πατρίδα ενώνει.

Ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, το καλοκαίρι του 2012 επισκέφτην τον προηγούμενο Πρόεδρο της Βουλής για να τον συγχαρώ για την εκλογή του. Του είπα τότε ότι εμείς κατεβήκαμε στην πολιτική κονίστρα για να διεκδικήσουμε την κοινοβουλευτική μας εκπροσώπηση, καθώς επίσης του είπα ότι μας λείπει μεν η εμπειρία για τις ακριβείς λειτουργίες του θεσμού αλλά θα παίξουμε έντιμα στο πολιτικό παιχνίδι. Τώρα πια έχουμε την εμπειρία πόσο βρώμικο είναι πολλές φορές αυτό το παιχνίδι.

Η απελθούσα κυβέρνηση φέρει βαρύτατη ευθύνη για την κα-

τάρτηση του Συντάγματος με το αντιλαϊκό, μνημονιακό της έργο. Καταπάτησε τους θεσμούς, όπως φάνηκε και στην περίπτωση της πολιτικής διώξεως των Βουλευτών της Χρυσής Αυγής.

Κυρία Πρόεδρε, τα φαινόμενα απαξίωσης των θεσμών πρέπει να σταματήσουν. Η στάση της Χρυσής Αυγής και στην παρούσα κοινοβουλευτική περίοδο θα είναι υπεύθυνη και συνεπής. Η Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, θα σταθεί αρωγός σε πολλές από τις μελλοντικές σας πρωτοβουλίες και ενέργειες, όπως αυτές που αναγγέλθηκαν στην ομιλία επί τη αναλήψει των καθηκόντων σας.

Για να γίνω πιο σαφής. Θα εργαστούμε από πλευράς, μας ώστε να γίνει το Κοινοβούλιο αυτό το οποίο οφείλει να είναι, έκφραση της βούλησης όλων των Ελλήνων και των πολιτικών δυνάμεων όπως τις επέλεξε ο κυρίαρχος λαός. Θα σταθούμε ενάντια σε οποιαδήποτε αντιλαϊκή και αντιδημοκρατική πολιτική, όπως αυτή εκφράστηκε από την προηγούμενη διακυβέρνηση, τη διακυβέρνηση της ξενοκρατίας, της ξενοδοουλίας και της εκποίησης της χώρας μας. Θα εργαστούμε για να ξαναγίνει ο πολιτικός λόγος, το κατοχυρωμένο αυτό συνταγματικό δικαίωμα, σημείο αντιπαράθεσής και συνάμα συνθέσεως, για να εκφραστούν οι τριακόσιες ογδόντα οκτώ χιλιάδες τετρακόσιες σαράντα επτά Έλληνες πολίτες που στήριξαν τη Χρυσή Αυγή, την τρίτη πολιτική δύναμη της χώρας και ο μαχητικός και ενίοτε καυστικός πολιτικός μας λόγος να μην αποτελεί το μοναδικό αποδεικτικό στοιχείο ποινικής διώξεως.

Ο πολιτικός λόγος εντός και εκτός του Κοινοβουλίου και μάλιστα λόγος των εκλεγμένων αντιπροσώπων του έθνους σε καμία των περιπτώσεων και για καμία πολιτική δύναμη, όχι μόνο για τη Χρυσή Αυγή, δεν θα πρέπει να αποτελέσει ποτέ πια μέρος διχογραφίας εξυπηρετώντας μια ποταπή πολιτική σκοπιμότητα. Ο θεσμός της δικαιοσύνης πρέπει να αποκτήσει και πάλι το σεβασμό και την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

Πρώτο μέλημά σας, λοιπόν, είναι να αποκαθαρθεί από το παραδικαστικό κύκλωμα που είχε στήσει η προηγούμενη κυβέρνηση. Ριζική κάθαρση στη δικαιοσύνη, ώστε αυτή να αποκτήσει και πάλι το κύρος της, ένα κύρος που της αναλογεί ως ένας από τους κυριότερους πυλώνες της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Θα σταθούμε και πάλι ανυποχώρητοι και συμπαραστάτες στη διεκδίκηση του γερμανικού κατοχικού δανείου και των πολεμικών αποζημιώσεων. Ο ομιλών ήταν ο πρώτος που έθεσε το ζήτημα σε λεπτομερειακή βάση, ως Βουλευτής, σε συνέντευξη Τύπου εντός του Κοινοβουλίου τον Ιούνιο του 2012. Για το θέμα αυτό κάναμε παρεμβάσεις τόσο στο ελληνικό Κοινοβούλιο όσο και στο Ευρωπαϊκό. Ειδικά για το αναγκαστικό κατοχικό δάνειο, που σε σημερινές τιμές ανέρχεται και υπερβαίνει τα 500 δισεκατομμύρια ευρώ, είχαμε κάνει ομιλίες, είχαμε κάνει συνεντεύξεις, είχαμε πάρα πολλές φορές θέσει τις απόψεις μας μέσω των εντύπων μας και της ιστοσελίδας μας. Αυτό, εξάλλου, περιλαμβάνεται και στο πρόγραμμά μας του Ιανουαρίου του 2015, βάσει του οποίου προγράμματος πήραμε και την εντολή από τον ελληνικό λαό.

Σας το παραδίδω για τα Πρακτικά, για όποιον ενδιαφέρεται.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάς έχει πλέον έναν νέο και ηλικιακά Πρωθυπουργό. Ο κ. Τσίπρας διαδέχεται ένα φοβικό πρωθυπουργό. Ο χαρακτηρισμός «φοβικός» δεν είναι δικός μου. Είναι του Τάκη Μπαλτάκου στον αποκαλυπτικό διάλογό του με τον Ηλία Κασιδιάρη.

Είναι γνωστή η υπόθεση Μπαλτάκου, την οποία επιχείρησε να συγκαλύψει η προηγούμενη κυβέρνηση κλείνοντας άρον-άρον τη Βουλή το καλοκαίρι, όπως είχατε καταγγείλει κι εσείς, κυρία Πρόεδρε.

Υπενθυμίζω μέρος του διαλόγου:

Κασιδιάρης: «Ποιος του είπε να το κάνει αυτό;». Και εννοεί τις παράνομες διώξεις και την ομολογημένη προσωπική εμπλοκή του Σαμαρά και των Υπουργών του, οι οποίοι επενέβησαν στο έργο της δικαιοσύνης.

Μπαλτάκος: «Πρώτα απ' όλα, φοβάται για τον εαυτό του. Έπειτα, εσείς τον κόβετε από το να έχει προβάδισμα από τον Τσίπρα».

Κασιδιάρης: «Και επειδή του κόβουμε ψήφους, δηλαδή, θα μας βάλει φυλακή;»

Μπαλτάκος: «Τον π...» Απίστευτο πράγμα! Απίστευτο!»

Τα είπε ξανά, όμως, ο Μπαλτάκος και σε άλλη περίπτωση.

Τον Νοέμβριο του 2012 μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής μας Ομάδας, ο κ. Νικόλαος Μιχαλολιάκος, είχε πει μεταξύ άλλων, μιλώντας για τον προϋπολογισμό του 2013 –ήταν κρίσιμες και τότε οι στιγμές- τα εξής. Ο Νικόλαος Μιχαλολιάκος αναφέρθηκε σε απόψεις του Νόαμ Τσόμσκι και ανέφερε ότι αν αφεθούν τα κεφάλαια ελεύθερα να μετακινούνται από τη μία χώρα στην άλλη, θα έλθει μία μέρα που οι οικονομικοί οργανισμοί και οι επενδυτές θα είναι πραγματικά σε θέση να καθορίσουν την πολιτική των κρατών.

Συνεχίζοντας είπε: «Το έχουν πει πολλοί αγορητές ότι αν η Ελλάδα βγει από την Ευρωζώνη, θα πληγεί η παγκόσμια οικονομία με το τεράστιο ποσό των 17 τρισεκατομμυρίων 200 δισεκατομμυρίων ευρώ. Πώς αντέχει στη λογική αυτό; Η Ελλάδα είναι το 2% της ευρωπαϊκής οικονομίας και ίσως το 1% της παγκόσμιας οικονομίας. Η απάντηση είναι πολύ απλή. Γιατί όλα αυτά τα κεφάλαια είναι μία «φούσκα» –δεν έχουν σχέση με την πραγματική οικονομία- και αυτήν τη «φούσκα» η Ελλάδα, αν θέλει, «κρατάει την καρφίτσα για να τη σπάσει». Όμως, αυτό το πανίσχυρο όπλο που έχουμε στα χέρια μας δεν το χρησιμοποιούμε και υποδουλώνουμε οικονομικά τον λαό μας.»

Εκείνες τις ημέρες, λοιπόν, μετέφερα στον κ. Μπαλτάκο το νόημα των λεγομένων του κ. Μιχαλολιάκου. «Ναι...», μου είπε, «...το ξέρω. Κι εμείς του τα είπαμε». Τον ρώτησα, λοιπόν, τότε: «Γιατί δεν το κάνει, αφού έχει αυτό το πανίσχυρο όπλο στα χέρια του;». Απάντηση: «Φοβάται». «Τι φοβάται;» του λέω. «Έχει θέματα» μου είπε και αναφέρθηκε στην έλλειψη θάρρους κ.λπ..

«Θαρσείν χρη!». Αυτό το θάρρος χρειάζεται ο νέος Πρωθυπουργός, το θάρρος και την εντιμότητα να σεβαστεί την εντολή που πήρε για καταγγελία του μνημονίου και διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους. Γι' αυτό ψηφίστηκε. Αυτήν την προσδοκία εξέφρασε.

Ο κύριος Πρωθυπουργός, ο κ. Τσίπρας, έχει πολλά όπλα στην πολιτική του φαρέτρα, αν θέλει αληθινά να πραγματώσει τους πόθους του λαού. Δεν έχει μόνο τις ψήφους του ΣΥΡΙΖΑ, το 36,34%, έχει και το 6,28% της Χρυσής Αυγής, έχει και το 5,47% του Κομμουνιστικού Κόμματος, το 4,75% των ΑΝΕΛ, έχει το 52,84% και μία πλειοψηφία αντιμνημονιακή εκατόν ενενήντα τεσσάρων Βουλευτών.

Κύριε Πρωθυπουργέ, είπατε προεκλογικά και εσείς και οι Βουλευτές σας ότι θα καταργηθεί το μνημόνιο με ένα άρθρο. Αυτό θα ήταν το πρώτο νομοσχέδιό σας, της νέας Κυβέρνησης, της «για πρώτη φορά Αριστεράς». Ή μήπως θα είναι η πολλοστή φορά του πάντα προδομένου ελληνικού λαού;

Εσείς είπατε προχθές ότι ο λαός δεν αντέχει άλλη απογοήτευση. Λίγες μέρες μετά την εκλογή σας, μιλάτε ήδη για «έντιμο συμβιβασμό». Με τις προγραμματικές σας δηλώσεις αυτών των ημερών τον απογοητεύσατε αυτόν τον λαό. Η καταγγελία του μνημονίου μετετράπη σε «συμφωνία», σε «γέφυρα» και «αμοιβαίο επωφελές συμβόλαιο», μία απόρριψη του μνημονίου σε δόσεις.

Φέρτε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, το άρθρο αυτό που το υποσχέθηκε προεκλογικά, να το ψηφίσουμε, να μετρηθούμε και να φανεί ξεκάθαρα ποιοι είναι στο πλευρό του λαού και ποιοι είναι στο πλευρό των τοκογλύφων, της ξένης κατοχής και της δυστυχίας, της δυστυχίας του λαού μας.

Εάν ο κ. Βαρουφάκης δεν έχει να πει τίποτα για το μνημόνιο και την καταστροφή του, όπως προεκλογικά υποστήριξε ο ΣΥΡΙΖΑ, εάν για τα πάντα φταίει αυτή η «κακή» Χρυσή Αυγή, εάν η Χρυσή Αυγή φταίει για την πείνα, για τη δυστυχία, για την ανεργία, για τις χιλιάδες αυτοκτονίες, για την ανθρωπιστική κρίση και για όλα αυτά που έφερε το μνημόνιο, εάν οι νέοι συγκυβερνώντες κραδαίνουν τη σημαία του φόβου της ανόδου της Χρυσής Αυγής στους Ευρωπαίους συνομιλητές τους, τότε είμαστε πολύ ευχαριστημένοι που έστω και με αυτήν την πεπλανημένη αντίληψη θα βοηθήσει και θα προσφέρει η Χρυσή Αυγή στην κατάργηση του μνημονίου.

Είναι, όμως, έτσι; Δεν πρέπει, κύριε Πρωθυπουργέ, να προδώσετε το λαό. Τον φόβο, το σεβασμό δηλαδή του Θεού μπορεί να

μην τον αισθάνεστε και είναι δικαίωμά σας. Το ελεύθερο του ανθρώπου αναγνωρίζεται και από αυτήν καθεαυτή την ορθόδοξη θρησκεία μας. Την οργή του λαού, όμως, δεν μπορείτε να την αγνοήσετε. Γιατί όσο θα περνάει ο καιρός, τόσο θα απομακρύνεται και θα σβήνει η ευκαιρία που έχετε για ανάκτηση της εθνικής κυριαρχίας και επιδίωξη της εθνικής ανεξαρτησίας.

Δεν πρέπει να επαναλάβετε την ιστορία του Μαΐου του 2012. Και τότε η πλειοψηφία του ελληνικού λαού είχε δώσει εντολή για τέλος του μνημονίου. Στο Κοινοβούλιο είχαμε μια αντιμνημονιακή δύναμη εκατόν πενήντα μίας εδρών στο σύνολο, υπολογιζομένης τότε και της Αριστεράς της ΔΗΜΑΡ, πριν τη μνημονιακή της στροφή.

Η πρόταση της Χρυσής Αυγής ήταν συγκεκριμένη. Να σχηματιστεί τότε μια κυβέρνηση ειδικού σκοπού, μια κυβέρνηση ειδικής αποστολής, με μοναδική αποστολή και σκοπό την ψήφιση αυτού του άρθρου, του νόμου κατάργησης του μνημονίου.

Δεν μας ακούσατε τότε και δεν μας ακούσατε παγιδευμένοι σε ιδεοληψίες των πρώιμων αριστερών σας χρόνων, που οδήγησαν κάποιους από τους σημερινούς συγκυβερνώντες να εκστομίζουν εκτός τόπου και πολιτικού χρόνου γραφικότητες περί «αβγών του φιδιού», περί «Βαϊμάρης» και όλα αυτά τα σχετικά. Με την πράξη τους όμως αυτή, κατέστησαν τα κόμματά τους συνυπεύθυνα για την επί δύομισι χρόνια επιπλέον καταστροφή που ακολούθησε.

Για να πλήξετε, λοιπόν, τότε δήθεν τον κίνδυνο –όπως λέτε εσείς- της Χρυσής Αυγής –εμείς λέμε «τη δύναμη της αλήθειας, της εντιμότητας και της φιλοπατρίας»- οδήγησατε συνεργατικά τον τόπο στις επαναληπτικές εκλογές του Ιουνίου του 2012. Τότε, όπως και στη συνέχεια, με την πολιτική τρομοκρατία της Νέας Δημοκρατίας να οργιάζει, με τη νέα λευκή τρομοκρατία, νομίζατε ότι θα πλήξετε εμάς τους εθνικιστές. Όμως η Χρυσή Αυγή άντεξε και –προς απογοήτευση των πολιτικών μας αντιπάλων- αντέχει και θα αντέχει, για το καλό της πατρίδας και του λαού. Γιατί ο Θεός και ο λαός είναι κοντά μας, η αλήθεια και το δίκαιο είναι κοντά μας.

Οι φοβικοί της Δεξιάς –και δεν αναφέρομαι στους απλούς αγνούς ψηφοφόρους αλλά στους πολιτικούς εκφραστές της Νέας Δημοκρατίας που εύχονται την αποτυχία της σημερινής Κυβέρνησης και την καταστροφή του τόπου, προκειμένου να επανέλθουν και πάλι στα πράγματα- θα προβάλλουν και προβάλλουν ήδη τα γνωστά τους διλήμματα, τη φθηνή πολιτική του τρόμου, «μα, θα φύγουμε από την Ευρωζώνη, θα φύγουμε από την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα χρεοκοπήσουμε».

Αυτοί οι ίδιοι δεν ήσαν που έλεγαν ότι χρεοκοπήσαμε ήδη το 2012; Φθάνει, λοιπόν, πια, φθάνει με τις εμμονές του γερμανοτρωφούς Σημίτη με το ευρώ. Αφήστε όλοι σας κατά μέρος το περίφημο Girexit να είναι πρόβλημα όχι δικό μας, να είναι πρόβλημα των «γερακιών» της κεφαλαιοκρατίας, των τραπεζών και των τοκογλύφων. Δικό τους πρόβλημα είναι.

Η συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με τον τρόπο που υλοποιήθηκε καταστρέφει την πατρίδα μας. Κατέστρεψε τη γεωργία, την κτηνοτροφία, την εθνική παραγωγή, κατέστρεψε τις μικρές, τις μεσαίες επιχειρήσεις. Είναι αυτή η πολιτική που στέλνει τους νέους Έλληνες στην ξενιτιά. Αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση μάς αντιμετωπίζει ως περιφέρεια και όχι ως εθνικά κυρίαρχο κράτος. Είναι αυτή που μας θέλει παρίες και όχι ισότιμους συμμάχους. Είναι αυτή που διέλυσε την εθνική μας παραγωγή και έκανε την Ελλάδα μας μια χώρα ανέργων. Είναι η ένωση που διοικεί την Ελλάδα μέσω e-mail ξένων τεχνοκρατών που ουδεμία σχέση έχουν με την ελληνική λαϊκή κυριαρχία. Αυτή η Ευρωπαϊκή Ένωση καλύτερα να λείπει.

Στο ζήτημα της ιθαγένειας, προς μεγάλη σας λύπη ήδη έχει αποφανθεί το Συμβούλιο της Επικρατείας. Εμείς είμαστε καθέτως αντίθετοι στη βίαιη αλλοίωση της κοινωνίας με την ελληνοποίηση χιλιάδων ατόμων διαφορετικής καταγωγής, θρησκείας και πολιτισμού που υπονομεύει την εθνική ομοιογένεια και την κοινωνική ειρήνη.

Επίσης, δεν ακούσαμε την Κυβέρνηση να αναφέρεται στους Έλληνες της Βορείου Ηπείρου και στους Ποντίους αδελφούς μας, αυτούς δηλαδή που τόσο βάναυσα έπληξε η προηγούμενη κυβέρνηση με τις πολιτικές της.

Η Χρυσή Αυγή επιδιώκει να ενώσει τον Ελληνισμό, τον αλύ-

τρωτο και υπόδουλο ελληνισμό και τον Ελληνισμό της Διασποράς, τους ομογενείς μας.

Στις προγραμματικές δηλώσεις ο κύριος Πρωθυπουργός δεν αναφέρθηκε στον πολιτισμό. Για εμάς τους Έλληνες εθνικιστές, βασικό συστατικό της ελληνικότητας είναι ο πολιτισμός μας και γι' αυτό αποτελεί προτεραιότητά μας η ανάπτυξη και η προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς και τέχνης.

Όσον αφορά τα εθνικά μας θέματα –και τελειώνω- ο ΣΥΡΙΖΑ και η Αξιωματική Αντιπολίτευση, η Νέα Δημοκρατία, έχουν εκπνευσμένη αντίληψη παραδόσεως του ονόματος «Μακεδονία».

Αναφέρατε στις προγραμματικές σας δηλώσεις, κύριε Πρωθυπουργέ, ότι συμφωνείτε, όπως και η προηγούμενη κυβέρνηση, στην παράδοση του ονόματος «Μακεδονία», στην παράδοση του ονόματός μας στο γειτονικό κρατίδιο των Σκοπίων και συνεχίζετε έτσι την ίδια ανιστόρηση, επικίνδυνη και ενάντια στα εθνικά μας συμφέροντα πολιτική.

Πάγια θέση της Χρυσής Αυγής ήταν, είναι και θα είναι κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας.

Όμοια πλήττετε το έθνος μας με την πολιτική σας σε ό,τι αφορά το Αιγαίο και το αδελφό κράτος της Κύπρου. Είναι ένα κράτος που αποτελεί συστατικό του ίδιου έθνους. Μιλήσατε για δικαιοσύνη, διζωνική Κύπρο με μία διοίκηση και μία ιθαγένεια. Ταυτίζετε έτσι με την πιο σκληρή αμερικανική πολιτική σε ό,τι αφορά το Κυπριακό. Ταυτίζετε κατ' ουσίαν με τον Αττίλα.

Και αυτό, κύριε Πρωθυπουργέ, το λέτε λίγες μέρες αφού είχατε επισκεφθεί τα φυλακισμένα μνήματα στη Λευκωσία, όπου είναι θαμμένοι οι μαρτυρικοί ήρωες της Οργάνωσης ΕΟΚΑ του Γεωργίου Γρίβα Διγενή.

Οι Κύπριοι είναι Έλληνες στο γένος. Καμμία αλλοίωση, λοιπόν, της ιστορίας του ελληνισμού της Κύπρου δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Δεν λέμε απλώς ότι δεν συμφωνούμε, όπως ενδεχομένως θα πει το ακροδεξιό άλλοθι της Κυβέρνησης για τα μάτια του κόσμου, στηρίζοντας, όμως, τις αντεθνικές επιλογές της. Εμείς λέμε ότι θα πρέπει ολόκληρος ο ελληνικός λαός να πει όχι σε αυτήν την επικίνδυνη πολιτική, να πει όχι με μοναδικό στόχο και όραμα την επίτευξη της πολυπόθητης για εμάς εθνικής ανεξαρτησίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Στον εθνικό αυτό στόχο ενεργός πρέπει να είναι και η συμμετοχή της Εκκλησίας, μιας Εκκλησίας που από διαχειριστής μιας περιουσίας θέλουμε να γίνει και πάλι το τιμημένο ράσο της Ελληνορθοδοξίας, όπως αυτό εκφράστηκε στους σύγχρονους καιρούς από τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο.

Και γι' αυτόν τον λόγο, καλώ από αυτό το Βήμα τούς ιεράρχες που έχουν απομείνει μαχητές, να σταθούν φραγμός στα ισοπεδωτικά σχέδια των διεθνιστών κάθε αποχρώσεως, προσφέροντας την πνευματική τους ισχύ στον αγώνα της εθνικής σωτηρίας.

Η εθνική σωτηρία πρέπει να είναι ο στόχος όλων μας. Γι' αυτό, κύριοι της Κυβέρνησης, εγκαταλείψτε τη real πολιτική. Αυτή η real πολιτική δίχασε και κατέστρεψε τον τόπο.

Η Χρυσή Αυγή, λοιπόν, επιλέγει το δρόμο της ελευθερίας και λέει όχι σε κάθε μνημόνιο και στις όποιες παραλλαγές του. Το μνημόνιο, κυρίες και κύριοι, είναι το τέλος του εθνικού κράτους. Είναι η μετατροπή του λαού μας σε μια μάζα πεινασμένων καταναλωτών, έναν εύπλαστο κιμά.

Ο λαός ψήφισε τον περασμένο Ιανουάριο γυρίζοντας την πλάτη σε όλα τα ψευτοδιλήμματα που εξαπέλυσε η προηγούμενη κυβέρνηση. Δεν έχετε, λοιπόν, κύριοι της νέας Κυβέρνησης, με τόσο ισχυρή και νωπή λαϊκή εντολή, κάποιο λόγο να υπαναχωρήσετε με πρόσχημα τον δήθεν πολιτικό ρεαλισμό. Ο λαός ψήφισε τη ρήξη με τους δήθεν συμμάχους και τους επικυρίαρχους δανειστές.

Συγχρόνως ο ελληνικός λαός ψήφισε τη Χρυσή Αυγή, συντασσόμενος με το σύνθημα «Πρώτα οι Έλληνες!» και «Οι Έλληνες στην εξουσία! Οι κλέφτες στη φυλακή!».

Αναμένουμε, λοιπόν, να γίνει πράξη η εξαγγελία του ΣΥΡΙΖΑ και η εξαγγελία του Αντιπροέδρου του κ. Δραγασάκη ότι θα καταγγείλει τους διαπλεκόμενους, κάτι που με συνέπεια έκανε η Χρυσή Αυγή και την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο. Αμ-

φιβάλλουμε, βέβαια, εάν αυτό θα γίνει πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι της Αριστεράς, σε εσάς απευθύνομαι. Ο ελληνικός λαός αποφάσισε ότι το ευρώ δεν είναι ο θεός. Μην θεοποιείτε, λοιπόν, στο μυαλό σας αυτόν τον Μαμωνά, αυτόν το μοχλό της γερμανικής κυριαρχίας στην ήπειρό μας, αλλά και στην Ελλάδα.

Εμείς δηλώνουμε από το Βήμα αυτό ότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, θα στηρίξει κάθε κίνηση προς αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης που πλήττει τον ελληνικό λαό. Θα ελέγξουμε μεν την Κυβέρνηση αλλά και θα στηλιτεύσουμε όλους αυτούς τους μαυραγορίτες της πολιτικής, που φωνάζουν μεταξύ τους «βάστα, Σόμιπλε».

Ο απελθών Πρωθυπουργός κ. Σαμαράς, είτε πρόσφατα παραφράζοντας τα λόγια του αείμνηστου ηγέτη της Κύπρου Τάσσου Παπαδόπουλου: «Παραλάβαμε χάος και παραδώσαμε χώρα».

Όχι, κύριε Σαμαρά! Παραλάβετε χάος και μας οδηγήσατε στην κόλαση. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτή την αλήθεια διατράνωσε ο λαός με την ψήφο του στις 25 Ιανουαρίου. Τον αμφισβητείτε; Αμφισβητείτε τον ελληνικό λαό;

Κύριε Σαμαρά, η αρχομανία σας σας οδήγησε και σας οδηγεί σε τόσο λαθεμένες πολιτικές όχι μόνο για την παράταξή σας αλλά και για τη χώρα;

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Χρυσή Αυγή επιλέγει το δρόμο της εθνικής αντίστασης σε μία χώρα όπου χάνονται τα πάντα, όπου χάνεται η παραγωγή, η δημόσια και ιδιωτική περιουσία και κυρίως χάνεται το ανθρώπινο δυναμικό και δυστυχώς η όποια προοπτική φαίνεται να είναι ένα προπαγανδιστικό αφήγημα, λόγια χωρίς πράξη.

Εμείς, λοιπόν, οι χρυσαυγίτες εξακολουθούμε να στεκόμαστε έμπρακτα στο πλευρό των Ελλήνων που αντιστέκονται. Η Χρυσή Αυγή σημαίνει πρώτα απ' όλα και πριν απ' όλα εθνική αντίσταση, αλλά και εθνική διεκδίκηση. Ο ελληνικός εθνικισμός αποτελεί την εγγύηση και την ελπίδα του μέλλοντος. Με αυτήν την πίστη θα πορευτούμε, προασπιζόμενοι τα συμφέροντα του ελληνικού λαού και σε αυτήν την κοινοβουλευτική περίοδο και βάζοντας πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα την Ελλάδα μας και τον ελληνικό λαό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Χρυσής Αυγής. Κάνετε συνολική χρήση της πρωτολογίας, της δευτερολογίας και της τριτολογίας σας και με δεδομένο ότι ούτε ο Αρχηγός της Κοινοβουλευτικής σας Ομάδας μίλησε τηρήθηκε αυτή η ανοχή.

Τώρα θα δώσω τον λόγο σε τρεις Βουλευτές για πέντε λεπτά. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, έχω ζητήσει τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Είστε στους Βουλευτές, κύριε Μηταράκη. Μην ανησυχείτε. Εάν προηγηθείτε θα είναι σε βάρος του κ. Κοντού που είναι από το κόμμα σας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Είναι προσωπικό, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα σας δώσω τον λόγο. Αυτήν τη στιγμή μάχεσθε για κάτι το οποίο έχετε κερδίσει. Μην το κάνετε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αϊχάν Καρά Γιουσούφ. Εν συνεχεία ο κ. Δημήτριος Κρεμαστινός και μετά ο κ. Μηταράκης για το προσωπικό ζήτημα. Ο χρόνος σας είναι πέντε λεπτά, κύριοι συνάδελφοι. Για το προσωπικό ζήτημα έχετε δύο λεπτά, κύριε Μηταράκη.

ΑΪΧΑΝ ΚΑΡΑ ΓΙΟΥΣΟΥΦ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Σας εύχομαι καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο σας, όπως και στο καινούργιο Προεδρείο που εκλέξαμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές τις μέρες ζούμε κάτι πρωτόγνωρο στην Ελλάδα μας. Πολίτες, μάς σταματούν στο δρόμο και δηλώνουν ότι δεν μας ψήφισαν στις 25 Γενάρη αλλά σήμερα μας στηρίζουν με όλη τους τη δύναμη και την καρδιά.

Αυτές τις μέρες ζούμε κάτι πρωτόγνωρο. Υπάρχει μια Κυβέρνηση η οποία λέει τα ίδια πράγματα μετεκλογικά με αυτά που έλεγε προεκλογικά.

Αυτές τις μέρες ζούμε κάτι πρωτόγνωρο. Η Ελλάδα έχει υψώ-

σει ανάσθημα και έχει υποχρεώσει την παγκόσμια κοινότητα να ασχοληθεί για πρώτη φορά με τις προτάσεις και τις θέσεις της Κυβέρνησής μας.

Με την Ελλαδίτσα ασχολούνται από τον Ομπάμα μέχρι την Μέρκελ, τον Πούτιν και τον Ντράγκι. Πολύ περισσότερο με την Ελλάδα ασχολούνται οι λαοί. Οι Ισπανοί διαδηλώνουν κρατώντας ελληνικές σημαίες και τα γερμανικά συνδικάτα έβγαλαν ανακοινώσεις στήριξης προς τη χώρα μας. Τριακόσιοι από τους κορυφαίους διανοούμενους έκαναν το ίδιο.

Αυτές τις μέρες ζούμε κάτι πρωτόγνωρο. Οι λέξεις πολιτικό και πολιτική αρχίζουν να μην είναι συνώνυμες με τη διαφθορά, τη διαπλοκή, το βόλεμα. Σήμερα νομίζω ότι οι πολίτες είναι περισσότερο χαμογελαστοί, οι συζητήσεις στις παρέες είναι πιο αισιόδοξες, το γκρίζο έχει υποχωρήσει και όλοι ευελπιστούμε για ένα πιο φωτεινό μέλλον.

Θα μου πείτε, μήπως ο λαός μας φαντασιώνεται η επιθυμία του να γίνει πραγματικότητα; Εδώ είμαστε και θα τα δούμε όλα. Σε κάθε περίπτωση, όμως, αυτήν τη βαθιά ανάσα ικανοποίησης την είχε ανάγκη ο λαός μας είτε μας ψήφισε είτε δεν μας ψήφισε.

Η διαπραγμάτευση με τους Ευρωπαίους εταίρους ξεκίνησε. Για πρώτη φορά από την αρχή της κρίσης ακούγεται στην Ευρώπη η φωνή της Ελλάδας. Με αυτοπεποίθηση και νηφαλιότητα διατυπώνουμε τις απόψεις που ενέκρινε ο ελληνικός λαός, διεκδικώντας ασφαλή και δίκαιη έξοδο από την κρίση.

Ο Πρωθυπουργός μας, ο Υπουργός Οικονομικών και άλλοι κυβερνητικοί παράγοντες επισκέπτονται ευρωπαϊκές πρωτεύουσες για επαφές σε ανώτατο επίπεδο. Αυτά, όμως, είναι τα καλά.

Υπάρχουν και τα δύσκολα. Είναι διάχυτη η ανησυχία για το μέλλον της χώρας. Είναι ασφυκτικές οι πιέσεις που ασκούνται από κάθε πλευρά. Ήδη είχαμε την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα να δηλώνει ότι σταματά από τις 11 Φεβρουαρίου να δέχεται ως ενέχυρα ελληνικά ομόλογα. Έρχεται, λοιπόν, η στιγμή να αποφασίσουμε με ποιους θα πας και ποιους θα αφήσεις.

Η νέα Κυβέρνηση έχει αποφασίσει. Θα πάμε με όσους θέλουν μια Ευρώπη των πολιτών, της προόδου, της αλληλεγγύης. Θα πάμε με όσους θέλουν μια Ελλάδα της αξιοπρέπειας, της ανεξαρτησίας, της κοινωνικής προστασίας, της ανάπτυξης.

Το περιεργό είναι ότι ορισμένοι στην Ελλάδα προσπαθούν να εγκατέσουν την Κυβέρνηση γιατί δεν εξαπάτησε τους πολίτες, εφαρμόζοντας ένα διαφορετικό πρόγραμμα απ' αυτό που ψήφισαν. Κάποιοι προχώρησαν ακόμη περισσότερο εξωτερικεύοντας την ευχή τους να κυριαρχήσουν οι δανειστές και όχι η χώρα τους σ' αυτήν τη σκληρή διαπραγμάτευση.

Το tweet «Γερούν... γερά» έκανε πολλούς από εμάς να ανατριχιάσουμε για τη λογική του γερμανοτσολιά που έχουν ακόμη και σήμερα ορισμένοι, πολύ περισσότερο αφού κανείς μέχρι τώρα δεν αντικρούει το βασικό επιχείρημα της ελληνικής Κυβέρνησης ότι τα μνημόνια δεν συνιστούν διέξοδο από την κρίση αλλά εγγύηση διαιωνίσεώς της. Η Κυβέρνηση επιμένει ότι μόνο με τον τερματισμό της λιτότητας θα πάρει ανάσα η Ελλάδα και θα σταθεροποιηθεί η Ευρώπη.

Σήμερα όλοι είμαστε πεισμένοι ότι καμμία πλευρά της διαπραγμάτευσης δεν επιδιώκει τη ρήξη. Είναι λογικό στην έναρξη μιας διαπραγμάτευσης κάθε πλευρά να διατυπώνει τις θέσεις της, οι οποίες θα αποτελέσουν και τη βάση της συζήτησης.

Η συμφωνία, λοιπόν, είναι εφικτή γιατί είναι πραγματικά επωφελής για όλους. Η Ελλάδα έχει δυνατότητα να επιστρέψει στην ανάπτυξη με κοινωνική δικαιοσύνη.

Η Ευρώπη από την άλλη πλευρά, μπορεί να αντιμετωπίσει το ελληνικό ζήτημα στο πλαίσιο της ευρύτερης μεταστροφής της οικονομικής πολιτικής που θα δώσει περισσότερο χώρο στη νομισματική χαλάρωση και σε πιο θαρραλέα βήματα αναπτυξιακής στρατηγικής. Ταυτοχρόνως, οι λαοί αναθαρρούν και διεκδικούν μια άλλη Ευρώπη.

Με την Κυβέρνηση Τσίπρα, βγήκε εκτός ατζέντας το διαβόητο e-mail Χαροδούβελη-Σαμαρά που προέβλεπε νέα οικονομική αφαίμαξη για τους πιο φτωχούς. Αν το αποτέλεσμα της Κυριακής ήταν διαφορετικό, σήμερα δεν θα συζητούσαμε για την έξοδο από τη λιτότητα αλλά για το βάθεμά της.

Αντί να συζητούσαμε για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και τη διαγραφή του χρέους, θα συζητούσαμε για περι-

κοπές συντάξεων και νέες απολύσεις.

Δεν θέλουμε και δεν μπορούμε να υποταχθούμε. Δεν θέλουμε και δεν μπορούμε να γίνουμε σαν τους προηγούμενους. Δεν θέλουμε και δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε την ίδια πολιτική που καταδικάστηκε από τους πολίτες στις πρόσφατες εκλογές. Δεν καταργούμε και δεν συγχωνεύουμε σχολικές μονάδες.

Θέλουμε και μπορούμε να προχωρήσουμε με συνθετικές πολιτικές. Θέλουμε και μπορούμε να μείνουμε στην Ευρώπη, συνεισφέροντας στη θετική αλλαγή της.

Με τις σκέψεις αυτές ψηφίζω τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης και περιμένω από όλους τους Βουλευτές να πράξουν το ίδιο. Το απαιτεί ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. ΚαραΓιουσούφ.

Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο κ. Δημήτρης Κρεμαστινός από το ΠΑΣΟΚ και να ετοιμάζεται να μιλήσει, καθώς είναι ο επόμενος, ο κ. Μητράκης για το προσωπικό του και εν συνεχεία, θα μιλήσει ο κ. Παναγιώτης Κουρουμπλής, Υπουργός Υγείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω διτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα επτά μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας Μαγνησίας (Β' Τμήμα).

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα παρακαλέσω να ολοκληρώσω τις βασικές μου σκέψεις, γιατί είναι αδύνατο να τοποθετηθεί κάποιος σοβαρά επί των προγραμματικών δηλώσεων μέσα σε πέντε λεπτά.

Στην ομιλία του ο Πρωθυπουργός, μεταξύ των άλλων σοβαρών θεμάτων που ανέπτυξε, μίλησε για κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας και έδωσε ιδιαίτερα έμφαση στην ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους. Απόλυτα σύμφωνοι. Όμως, η ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους είναι δυνατόν να επιτευχθεί χωρίς την ανασυγκρότηση της οικονομίας;

Ουδέποτε σε αυτόν τον πλανήτη οποιαδήποτε χρεωκοπημένη χώρα δεν κατάφερε να έχει αξιοπιστο κοινωνικό κράτος. Το κοινωνικό κράτος, είναι προνόμιο μόνο των ανεπτυγμένων χωρών με υγιή οικονομία και μάλιστα, είναι κατ' εξοχήν προνόμιο των σοσιαλδημοκρατικών κυβερνήσεων Αγγλίας, Σουηδίας και τα λοιπά.

Υπάρχει ευαισθησία πάνω στο θέμα αυτό από πλευράς του δικού μας χώρου που συνέδεσε την ύπαρξή του με το κοινωνικό κράτος το οποίο υπηρέτησαν όλοι οι Υπουργοί του με επικεφαλής τον αείμνηστο Γιώργο Γεννηματά.

Η ιστορία είναι βέβαιο ότι θα αναγνώρισε τον Ανδρέα Παπανδρέου ως τον Πρωθυπουργό-θεμελιωτή του κοινωνικού κράτους στη χώρα, γιατί παράλληλα με το κοινωνικό κράτος που οικοδόμησε, πέτυχε ανακατανομή του εθνικού εισοδήματος υπέρ των οικονομικά αδυνάτων και των φτωχών, πρωτοφανή για την εποχή εκείνη.

Υπήρξε εκείνος, που παρέδωσε το 1996 τη χώρα με χρέος 60% του ΑΕΠ –αν δεν κάνω λάθος- ή 65%, προειδοποιώντας όμως από αυτό το Βήμα της Βουλής ότι αν η χώρα δεν αφανίσει εκείνο το χρέος, το χρέος θα αφανίσει τη χώρα. Με τα συνεχή «όχι» του προς τους ισχυρούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης επέτυχε την έγκριση των μεσογειακών προγραμμάτων, για να οδηγήσει τη χώρα στην ανάπτυξη. Η ανάπτυξη, έλεγε, είναι ο στόχος και βρίσκεται πάνω από το χρέος, γιατί όταν υπάρχει ανάπτυξη, το χρέος είναι δευτερεύον.

Όμως από το 1996 μέχρι το 2009, μέσα σε δεκαπέντε χρόνια, αντί για ανάπτυξη, είχαμε συνεχή αύξηση του χρέους μέχρι και στο 120% του ΑΕΠ –από το 60% στο 120%- οπότε έπαψαν να μας δανειζουν οι αγορές και η χώρα οδηγήθηκε κατ' ανάγκη σε δανεισμό κυρίως από τους ευρωπαϊκούς λαούς, με όρους που επέβαλαν οι δανειστές, προκειμένου να μπορούν να εισπράξουν

τα δανεικά τους. Κανένας δεν δανείζει κανένα με την προοπτική να μην πάρει ποτέ τα λεφτά του πίσω.

Αυτά είχαν τα περίφημα μνημόνια που, όπως λέει σήμερα η Κυβέρνηση, αποδέχεται μέρος αυτών, 50-60-70%. Αυτή δυστυχώς είναι η πραγματική ιστορία. Γι' αυτό και η εξεταστική επιτροπή, την οποία προτείνει η Κυβέρνηση, θα πρέπει να ασχοληθεί σε βάθος και να ζητήσει τους λόγους για τους οποίους χρεωκόπησε η χώρα.

Όμως, προσωπικά διερωτώμαι και θα παρακαλούσα να διερωτηθεί και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, πως μπορεί να αναβιώσει αυτό το κοινωνικό κράτος σε μια χώρα που βρίσκεται αποδεδειγμένα σε χρεωκοπία.

Για τον λόγο αυτό, θα περιμέναμε να αφιερώσει περισσότερο χρόνο ο Πρωθυπουργός στις προγραμματικές δηλώσεις για το πως θα αντιμετωπίσει το θέμα της ανάπτυξης της χώρας, δηλαδή το θέμα των επενδύσεων, το θέμα της συγκρότησης του παραγωγικού ιστού που έχει διαλυθεί, το θέμα της παραγωγικότητας και, φυσικά, των εξαγωγών, που όλα βρίσκονται σε απογοητευτικά επίπεδα.

Το ΔΝΤ και οι δανειστές μάς προτείνουν μονόδρομο προς την ανάπτυξη που περνά από την ύφεση, τους χαμηλούς μισθούς και την ανεργία, δηλαδή μας προτείνουν τον δρόμο που βαδίζει κάθε χρεοκοπημένη τριτοκοσμική χώρα, η οποία γίνεται ελκυστική στους επενδυτές για επενδύσεις με αυτά που τους προσφέρει. Αυτή που μας προτείνουν οι δανειστές είναι η λεγόμενη τριτοκοσμική ανάπτυξη.

Υπάρχει, όμως, και ένας άλλος δρόμος τον οποίο ακολούθησε η Γερμανία μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τον οποίο αρνείται πεισματικά να τον υπαινιχθεί για μας. Είναι ένας δρόμος που περνά από γενναία δανειοδότηση μέσω της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για ουσιαστικές παραγωγικές επενδύσεις στον τομέα του τουρισμού και τον πρωτογενή τομέα, τη γεωργία, την κτηνοτροφία και τις άλλες πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας.

Μιλάμε συνέχεια για χρέος και τη διαγραφή του, το κούρεμά του και την επιμήκυνσή του με χαμηλά επιτόκια, όταν είναι γνωστό ότι η χώρα χρωστά λιγότερο από μισό τρισεκατομμύριο ευρώ, τη στιγμή που η γειτονική Ιταλία χρωστά 2,5 τρισεκατομμύρια ευρώ, η Γαλλία περίπου το ίδιο, ενώ οι ΗΠΑ και η Ιαπωνία προσεγγίζουν τα 14 τρισεκατομμύρια δολάρια. Διερωτώμαι: Θα μηδενίσουν όλες αυτές οι χώρες αυτά τα χρέη; Περιμένετε να πληρώσει η Αμερική τα 14 τρισεκατομμύρια δολάρια; Η απάντηση είναι πως όχι. Όμως, οι χώρες αυτές έχουν ανάπτυξη, παραγωγή, ανταγωνιστικότητα και εξαγωγές των παραγωγικών προϊόντων τους και, φυσικά, είναι οι χώρες που πρωταγωνιστούν στην οικονομία του πλανήτη, ανεξάρτητα από το τεράστιο χρέος που έχουν.

Πώς, όμως, μπορεί να αρχίσει η ανάπτυξη σε μια χώρα που βρίσκεται περίπου στο μηδέν, όπως η Ελλάδα, όταν δεν δημιουργούνται συνθήκες για να υπάρξουν επενδύσεις;

Στο σημείο αυτό θα περιμέναμε να ακούσουμε με ποιο τρόπο η Κυβέρνηση σκέφτεται να προσελκύσει επενδυτές και κυρίως ποια θα είναι τα κίνητρα να προσελκυσθούν οι επενδυτές ή έστω -μακάρι- πώς θα διεκδικήσουμε ουσιαστικές επενδύσεις μέσω της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων.

Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις δεν μπορεί να αναβιώσει και να επιβιώσει το κοινωνικό κράτος. Εμείς έχουμε αυτές τις ευαισθησίες, γιατί εμείς δουλέψαμε για το κοινωνικό κράτος. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας ήταν ανύπαρκτο πριν από το 1981. Το ίδιο και το ΕΚΑΒ, η τηλεϊατρική, τα αεροπλάνα του Αιγαίου, που σήμερα μεταφέρουν ασθενείς σε βαρύτατη κατάσταση στο κέντρο της Αθήνας, ενώ παλιά μεταφερόντουσαν με τα πλοία και την Ολυμπιακή.

Ο σημερινός Υπουργός Υγείας, υπήρξε Γενικός Γραμματέας Πρόνοιας επί δικής μου υπουργίας και γνωρίζει καλά τους σχεδιασμούς μας της εποχής εκείνης αλλά και τους λόγους που τα σχέδια δεν ολοκληρώθηκαν. Ποιοι και ποια συμφέροντα πρόβαλαν αντιστάσεις είναι γνωστά σήμερα στον Υπουργό Υγείας.

Εμείς θα στηρίξουμε ειλικρινά κάθε σοβαρή προσπάθεια προς αυτήν την κατεύθυνση, ανεξάρτητα από τις επιφυλάξεις που διατηρούμε όσον αφορά την υλοποίηση μεγάλου μέρους των προγραμματικών δηλώσεων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Κρεμαστινέ.

Τον λόγο έχει ο κ. Μηταράκης για δύο λεπτά αυστηρά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών στην ομιλία του με έφεξε για τη λειτουργία της Ελληνικής Εταιρείας Επενδύσεων και Εξαγωγικού Εμπορίου. Μίλησε χθες για την προσπάθειά του να καταπολεμήσει τη σπατάλη και, πραγματικά, του ευχόμαστε καλή επιτυχία. Το παράδειγμα, όμως, που χρησιμοποίησε είναι ατυχές και δημιουργεί εσφαλμένες εντυπώσεις.

Ο Οργανισμός «Enterprise Greece», στα δυόμισι χρόνια του οποίου είχα την ευθύνη, μείωσε την κρατική του επιχορήγηση κατά 40% -από 2,9 εκατομμύρια σε 1,6 εκατομμύρια- και παράλληλα με τη μίσθωση του κτηρίου που αναφέρθηκε χθες, ξεμισθώθηκαν τρία άλλα κτήρια και συνολικά γλιτώσαμε ως ελληνικό δημόσιο 100.000 ευρώ το χρόνο.

Παρά τη μείωση του προϋπολογισμού, ο οργανισμός έλαβε τρεις νέες αρμοδιότητες με νόμο που ψήφισε η Βουλή το 2014, χωρίς να προσλάβει επιπλέον κόσμο, πραγματοποίησε εβδομήντα μία αποστολές, βραβεύθηκε από την Παγκόσμια Τράπεζα για τη λειτουργία του.

Το Ινστιτούτο Συσκευασίας που ανέφερε ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός, είναι ένα καλό παράδειγμα του πως μπορείς να μειώσεις τη σπατάλη. Εμείς το κλείσαμε, γιατί δεν εκπλήρωνε καμία πραγματική ανάγκη και κανένας φορέας, κανένα επιμελητήριο δεν το αναζήτησε από τότε που έκλεισε, γιατί δεν είχε πελάτες.

Υπάρχουν θέματα με τον ΟΠΕ τα οποία ο εκκαθαριστής πρέπει να δει.

Υπήρχε το «αμαρτωλό» ασφαλιστικό πρόγραμμα, για το οποίο ο κρατικός προϋπολογισμός πλήρωνε εκατομμύρια ευρώ και έδινε εξαψήφιες πληρωμές εφάπαξ σε εργαζομένους, το οποίο το σταματήσαμε. Υπήρχε και μία πρακτική, μέσω ΕΣΠΑ, εργαζόμενοι του πρώην ΟΠΕ να βάζουν παιδιά τους σε έργα. Και αυτό το σταματήσαμε.

Αυτά τα δύο γεγονότα, είναι φυσικό να έχουν δημιουργήσει αντιδράσεις στους εργαζομένους που πιθανό να μεταφέρανε κάποιες εσφαλμένες πληροφορίες στον κύριο Αναπληρωτή Υπουργό των Οικονομικών.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστώ, κύριε Μηταράκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρία Μάρδα, δεν θα σας δώσω τον λόγο. Δεν έχουμε χρόνο.

Ο Υπουργός Υγείας κ. Κουρουμπλής έχει τον λόγο για δέκα λεπτά. Και επειδή είναι έμπειρος κοινοβουλευτικός, θα μας βοηθήσει αυτοπεριοριζόμενος, μολοντί έχει στην ευθύνη του τον τόσο νευραλγικό τομέα της υγείας.

Ορίστε, κύριε Κουρουμπλή, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε, πραγματικά, ιστορικές στιγμές. Όλοι γνωρίζουμε τι συμβαίνει στη χώρα. Όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι οι μέρες αυτές είναι κρίσιμες. Οφείλουμε να επικαλεστούμε όλοι τον πατριωτισμό των Ελλήνων και να στηρίξουμε, κάνοντας μια αυτουπεύριστη βολή, κόμματα και Βουλευτές, την προσπάθεια της ελληνικής Κυβέρνησης, μια προσπάθεια που δεν αφορά τα κόμματα που συγκυβερνούν αλλά αφορά την πατρίδα, μια ταλαιπωρημένη πατρίδα από τη μνημονιακή καταιγίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν διαβάσει κανείς τι γραφόταν στην περίοδο προ των Βαλκανικών Πολέμων, αντιλαμβάνεται ότι η ιστορία, δυστυχώς, επαναλαμβάνεται, σ' ό,τι αφορά τη μιζέρια που εκπέμπεται ακόμα και σήμερα σε αυτές τις στιγμές, όταν η Κυβέρνηση καταβάλλει μια υπερπατριωτική προσπάθεια να υπερασπιστεί την αξιοπρέπεια αυτού του λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα αναφερθώ στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης και στον ιδιαίτερο τομέα τον

οποίο ο Πρωθυπουργός μου έχει αναθέσει. Η υγεία είναι ένα κρίσιμο αγαθό που αφορά όλους μας, πλούσιους και φτωχούς. Είναι, όμως, ένα αγαθό που θα πρέπει η συγκροτημένη και συνεταγμένη πολιτεία, να το εξασφαλίζει χωρίς διακρίσεις σε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες, σε όλους τους πολίτες που ζούνε σε αυτήν τη χώρα. Είναι ένα δημόσιο αγαθό για το οποίο οφείλουμε όλοι να συνεργαστούμε και να εξαντλήσουμε τα περιθώρια της οικονομίας, κάτω από οποιεσδήποτε δυσκολίες, για να περιορίσουμε τα φαινόμενα της φθοράς και της διαφθοράς, προκειμένου να εξασφαλιστούν πόροι, όχι από το πλεόνασμα αλλά από το υστέρημα της οικονομίας, γιατί ο χώρος της υγείας είναι μια πηγή παραγωγής ανασφάλειας ή ασφάλειας. Αν δηλαδή παρέχεις υπηρεσίες που πραγματικά εξασφαλίζουν ίση πρόσβαση χωρίς διακρίσεις στους πολίτες, τότε παράγεις ασφάλεια στους πολίτες.

Εμείς, κυρίες και κύριοι, δεν θεωρούμε ότι οι δαπάνες αυτές είναι σπατάλες. Όταν γίνονται με νοικοκυριό, με εξορθολογισμό, όταν έχουν συγκεκριμένες στοχεύσεις, είναι αναπαραγωγικές επενδύσεις που συμβάλλουν στην υγεία ενός λαού. Και ένας λαός, όταν έχει υγεία, είναι ένας λαός που δημιουργεί, που παράγει και προοδεύει.

Θέλουμε, λοιπόν, να ξεκινήσουμε αυτήν την προσπάθεια με αισιοδοξία και με πείσμα, ότι μπορούμε και κάτω από αυτές τις δυσκολίες να προσφέρουμε σημαντικά σε αυτόν το χώρο, σε έναν πολύπαθο χώρο όπου ενδημούν μικρά και μεγάλα συμφέροντα, όπου απεδείχθη η αδυναμία του πολιτικού προσωπικού στις περισσότερες των περιπτώσεων. Αναφέρθηκε ο κ. Κρεμαστινός προηγουμένως για την περίοδο 1993-1996 όπου ενδημούσαν πάρα πολλά συμφέροντα.

Εμείς, λοιπόν, να ξεκινήσουμε αυτήν τη μεγάλη δημιουργική προσπάθεια σε αυτόν το χώρο, επιχειρώντας το πρώτο, δηλαδή να στηρίξουμε ένα σύστημα που υπέστη τις επιπτώσεις μιας μνημονιακής καταιγίδας, να αιμοδοτήσουμε το σύστημα με νέο ανθρακίνο δυναμικό.

Απελευθερώνουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χίλιες θέσεις οι οποίες ήταν προϊόν παλαιότερων διαγωνισμών που είχαν σταματήσει λόγω της περιόδου της κρίσης. Μέσα από αυτήν την απελευθέρωση, καλύπτουμε μία σημαντική -αλλά όχι βέβαια επαρκή- ανάγκη να αιμοδοτήσουμε το σύστημα περίπου μέχρι τον Απρίλιο τοποθετώντας στο σύστημα της δευτεροβάθμιας κυρίως υγείας χίλιους περίπου γιατρούς.

Παράλληλα, θα επαναπροκηρύξουμε δίνοντας περισσότερα κίνητρα τον διαγωνισμό που είχε προηγηθεί και αφορούσε επικουρικούς γιατρούς. Πρόκειται για διαγωνισμό για τον οποίο εκδηλώθηκε ενδιαφέρον μόνο για τις τριακόσιες από τις εννιακόσιες θέσεις που προέβλεπε.

Διεκδικούμε από τις επαναπροσλήψεις του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης ένα σημαντικό αριθμό διοικητικών υπαλλήλων, προκειμένου να αιμοδοτήσουμε το σύστημα.

Και βεβαίως, πιστεύουμε ότι από τις προσλήψεις που προγραμματίζει για φέτος η Κυβέρνηση, θα δώσει τη δυνατότητα αιμοδότησης του Εθνικού Συστήματος Υγείας με γιατρούς που θα τοποθετηθούν με ειδικότητα σε στοχευμένες θέσεις, για να καλύψουμε πραγματικές ανάγκες σε νοσηλευτικό και παραϊατρικό προσωπικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεύτερος στόχος μας είναι η επαναθεμελίωση του Εθνικού Συστήματος Υγείας. Πρόκειται για ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας που θεμελιώθηκε τη δεκαετία του '80 και παρά τις αδυναμίες του, πρέπει να ομολογήσουμε ότι προσέφερε σημαντικά στην περιθάλψη του Έλληνα πολίτη.

Θέλουμε, λοιπόν, να επαναθεμελιώσουμε αυτό το σύστημα σε νέες βάσεις με ένα σύγχρονο, λειτουργικό και αποτελεσματικό θεσμικό πλαίσιο πρωτοβάθμιας υγείας, δημόσιας υγείας, για να μπορούμε, πραγματικά, να βάλουμε σε λειτουργία τη στρατηγική της πρόληψης σ' αυτόν το συγκεκριμένο χώρο.

Θέλουμε, λοιπόν, να προχωρήσουμε σε νέους θεσμούς που θα οικοδομούν μια νέα προσπάθεια σ' αυτόν το χώρο, μια προσπάθεια που θα είναι ικανή να αναχαιτίσει όλη αυτήν την περιρρέουσα ανασφάλεια του Έλληνα πολίτη, ώστε να μπορεί ο Έλληνας πολίτης να αισθάνεται ότι υπάρχει ένα ανθρωποκεν-

τρικό κράτος που εκπέμπει τη ζεστασιά και την ανθρωπιά σε όλους τους ανθρώπους χωρίς διακρίσεις.

Τρίτος και κρίσιμος πυλώνας αυτής της προσπάθειάς μας είναι να αξιοποιήσουμε τη σύγχρονη τεχνολογία, την πληροφορική και να ενιαιοποιήσουμε, επιτέλους, τα συστήματα πληροφόρησης και πληροφορικής σ' αυτόν το χώρο στο πλαίσιο της ΗΔΙΚΑ και να στοχεύσουμε, επιτέλους, σε συγκεκριμένο χρόνο να δημιουργήσουμε το TAXIS της υγείας, ένα σύστημα ενιαίο που θα μπορεί να παρακολουθεί και να παρεμβαίνει στην πηγή παραγωγής του κόστους της υγείας, για να περιορίσουμε τα φαινόμενα διαφθοράς.

Είμαστε αποφασισμένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ενιαιοποιήσουμε, επιτέλους, αυτό το σύστημα που σήμερα είναι, δυστυχώς, κατακερματισμένο προς όφελος συγκεκριμένων συμφερόντων και της αδυναμίας της πολιτείας να έχει ολοκληρωμένη εικόνα για το τι συμβαίνει σε όλες τις πτυχές και σε όλα τα επίπεδα λειτουργίας του συστήματος.

Θα βάλουμε σε άμεση λειτουργία την ψηφιακή υπογραφή σε συνδυασμό με το νέο σύστημα καταπολέμησης της απάτης, αξιοποιώντας όλες τις υποδομές της ΗΔΙΚΑ, για να μπορέσουμε, πραγματικά, να περιορίσουμε όλα αυτά τα φαινόμενα που μέχρι σήμερα πληγώνουν, αν θέλετε, αυτόν τον ευαίσθητο χώρο, για τον οποίο πιστεύω ότι προσδοκούμε όλοι να εργαστούμε και να συνεργαστούμε, προκειμένου να τον αναβαθμίσουμε.

Επόμενος πυλώνας της προσπάθειάς μας, είναι η φαρμακευτική πολιτική. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία δέκα χρόνια στην Ελλάδα έγινε το μεγάλο πάρτι του φαρμάκου. Η χώρα είχε τόσες συνταγές, όσες είχαν χώρες των σαράντα εκατομμυρίων κατοίκων. Η χώρα είχε κατανάλωση φαρμάκου και δαπάνες όσες είχαν χώρες με πληθυσμό τριπλάσιο από τον πληθυσμό της Ελλάδας, χωρίς μάλιστα να έχει αναβαθμισμένη ποιότητα υπηρεσιών σ' αυτόν το συγκεκριμένο χώρο.

Θα επιχειρήσουμε να καθιερώσουμε ένα σύγχρονο μοντέλο παρέμβασης στο χώρο της υγείας, στο χώρο του φαρμάκου, για να μπορέσουμε αποφασιστικά να συγκρουστούμε με όλα εκείνα τα συμφέροντα που επιμένουν να απομυζούν το χώρο αυτό, με συνέπεια να μπορέσουμε μέσα από αυτό το μοντέλο και να περιορίσουμε όλα αυτά τα φαινόμενα, ώστε να τα εξαλείψουμε και να εξασφαλίσουμε φάρμακο σε όλους τους πολίτες αυτής της χώρας που διαθέτουν ΑΜΚΑ. Είναι υποχρέωση της ελληνικής πολιτείας να εργαστεί προς αυτήν την κατεύθυνση.

Είμαστε αποφασισμένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθιερώνοντας αυτό το μοντέλο, να εξασφαλίσουμε πόρους τους οποίους θα επανεπενδύσουμε στο χώρο της υγείας, να αξιοποιήσουμε το χάρτη της υγείας, για τον οποίο ξόδεψε ο ελληνικός λαός πάνω από 6 εκατομμύρια ευρώ, για να μπορέσουμε, πραγματικά, να συμβάλουμε σε ένα ποιοτικό σχεδιασμό ολόκληρου αυτού του τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα εχθές τον προκάτοχό μου Υπουργό να διερωτάται που θα βρούμε τα χρήματα, για να καταργήσουμε τα 5 ευρώ και το 1 ευρώ στις συνταγές. Δεν ήθελα ειλικρινά να επανέλθω σε φαινόμενα που, πραγματικά, με στεναχωρούν και δεν τιμούν κανέναν από εμάς.

Θα βρούμε λοιπόν, κύριε Υπουργέ, στο γεγονός της επαφώρας της διάταξης που καταργήσατε και χαρίσατε το χονδρεμπορικό κέρδος, όταν οι πολυεθνικές πουλάνε το προϊόν τους απευθείας στα φαρμακεία. Υπήρχε μία διάταξη που όριζε ότι το χονδρεμπορικό κέρδος, όταν δεν πάει διά μέσου των φαρμακαποθηκών, πηγαίνει στον ΕΟΠΥΥ. Αυτό καταργήθηκε επ' ωφελεία των πολυεθνικών εταιριών. Αυτή η διάταξη θα επανέλθει. Και από αυτήν τη διάταξη προσδοκούμε ένα σημαντικό ποσό.

Ένα δεύτερο ζήτημα, το οποίο οφείλω να αναφέρω, είναι η συνείχιση του ΕΟΠΥΥ και της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, να νοικιάζει κτήρια με τιμές που πραγματικά είναι προκλητικές για την περίοδο ή να εξακολουθεί να νοικιάζει κτήρια τα οποία δεν έχουμε ανάγκη. Σας λέω, λοιπόν, ένα παράδειγμα. Στην Αγία Παρασκευή, έχουμε ένα κτήριο τριών χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων. Και εξακολουθούμε να διατηρούμε νοικιασμένα κτήρια του ΕΟΠΥΥ στα οποία πληρώνουμε αρκετά χρήματα.

Εκείνο που πραγματικά, όμως, είναι προκλητικό και δείχνει

πως αξιοποιήσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη δημόσια παρουσία για την οποία μας καταγγέλλετε είναι το περίφημο κτήριο των ολυμπιακών έργων. Πρόκειται για κτήριο που είναι επί της Κηφισίας, εκτάσεως τριάντα δύο χιλιάδων πεντακοσίων τετραγωνικών μέτρων, το οποίο είχε παραχωρηθεί στο Υπουργείο Υγείας και ξαφνικά το πήρε πίσω το ΤΑΙΠΕΔ, το πούλησε και τι έγινε; Υποχρέωσε το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας να το νοικιάσει για ενενήντα εννέα χρόνια παρακαλώ! Να το νοικιάσει – καλά ακούτε- για ενενήντα εννέα χρόνια με 4.000.000 ενοίκιο και 1.000.000 το χρόνο συντήρησης.

Και το πιο εκρηκτικό. Όταν πήγαμε στο Υπουργείο, συναντήσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το κτήριο, μόνο μία υπηρεσία δεκαπέντε υπαλλήλων! Δώσαμε εντολή να μεταφερθεί η υπηρεσία αυτή στα κτήρια του ΕΚΑΒ και τι διαπιστώσαμε; Ότι το Υπουργείο Υγείας είμαστε υποχρεωμένοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακόμα και ξενοίκιαστο το κτήριο, όσο θα παραμένει ξενοίκιαστο –και αντιλαμβάνεστε ότι σε αυτήν την περίοδο ποιος θα ενδιαφερθεί να νοικιάσει ένα κτήριο τριάντα δύο χιλιάδων τετραγωνικών μέτρων- να πληρώνουμε τον ιδιοκτήτη. Αυτά είναι τα «έργα και οι ημέρες»!

Είναι πολλά αυτά που μπορώ να πω αλλά δυστυχώς θα προσκρούσω στον χρόνο της Προέδρου. Θα πω, όμως, κάτι που συναντήσαμε σήμερα.

Καλείται το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να πληρώσει για δύο χρόνια, κύριε Κρεμαστινέ, 15 εκατομμύρια ευρώ στους φίλους μας τους Γερμανούς για υποστήριξη, για να φτιάξουμε νομοσχέδιο της υγείας, της πρωτοβάθμιας φροντίδας και για να εκδώσουμε υπουργικές αποφάσεις, για πράγματα που οι υπηρεσίες σήμερα αρνούνται να πιστοποιήσουν ότι υπάρχει έργο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες Υπουργέ, παρακαλώ συντομεύετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αυτό είναι το έργο το οποίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιχείρησε η προηγούμενη κυβέρνηση να προωθήσει, λέγοντας ότι προωθεί μεταρρυθμίσεις.

Ζητήσαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και πήραμε την έγκριση της Κυβέρνησης ότι η περίφημη BMW που θα πουληθεί και το αεροπλάνο να δοθούν στο Υπουργείο Υγείας, γιατί οι προκάτοχες ηγεσίες δεν βρήκαν 800.000 ευρώ για να επισκευάσουν τα εκατόν είκοσι αθρονοφόρα που βρίσκονται παρκαρισμένα. Γιατί δεν είχε τα 800.000 ευρώ το ΕΚΑΒ για να επισκευαστούν.

Εκεί, λοιπόν, που δεν μπορέσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να βρείτε χρήματα, κάντε λίγη υπομονή και θα δείτε ότι θα βρούμε χρήματα για να στηρίξουμε πραγματικά αυτόν το χώρο.

Εμείς είμαστε αποφασισμένοι να αντιμετωπίσουμε όλα αυτά τα φαινόμενα που πληγώνουν την αξιοπρέπεια του λαού μας, όλα αυτά τα φαινόμενα που δημιουργούν στερήσεις στους καρικινοπαθείς της πατρίδας και χάνονται άνθρωποι γιατί υπάρχει καθυστέρηση στην αγωγή τους. Γιατί δεν μπορεί να κοιμάται κανένας Έλληνας και κανένας πολιτικός ήσυχος, όταν ενδημούν σε αυτόν το χώρο τέτοια συμφέροντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε θερμά τον κύριο Υπουργό Υγείας και γιατί αυτοπεριορίστηκε.

Παρακαλώ να έρθει ο κ. Κοντός για τέσσερα λεπτά αυστηρά.

Μπορεί να είστε και ο τελευταίος Βουλευτής που θα μιλήσει. Ελάτε λίγο γρήγορα. Κύριε Κοντέ, επειδή έχετε στείλει και μια επιστολή για άδεια απουσίας την οποία οφείλω να ανακοινώσω, σας λέω ότι θα το θέσω στο Σώμα στην πρώτη ευκαιρία.

Έχετε τον λόγο για τέσσερα λεπτά.

Αμέσως μετά α ετοιμάζεται ο κ. Σταύρος Θεοδωράκης, ο οποίος έχει ζητήσει τον λόγο και θα σας ανακοινώσω στη συνέχεια τη σειρά.

Παρακαλώ, από εδώ και στο εξής όλους να είναι πειθαρχημένοι με το χρόνο, διότι ο χρόνος δεν επαρκεί για να μιλήσουν καν οι Υπουργοί που έχουν δηλωθεί. Επομένως, αν υπάρξει αυτοπεριορισμός, θα μπορέσουν να μιλήσουν περισσότεροι.

Κύριε Κοντέ, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΟΝΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούμε με προβληματισμό τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης. Ακούμε μια επανάληψη σε ένα ποσοστό των προεκλογικών δεσμεύσεων που προφανή στόχο έχουν να χαιδέψουν τα αυτιά αυτών που ψήφισαν υπέρ του κυβερνώντος κόμματος.

Σε κάποιες περιπτώσεις οι υποσχέσεις και δεσμεύσεις γίνονται πιο στρογγυλοποιημένες ή παραπέμπουν σε βάθος χρόνου σε μια έμμεση ομολογία ότι ο λογαριασμός μάλλον δεν βγαίνει και παράλληλα, σε μια προσπάθεια να συγκρατηθούν κάπως οι υπέρμετρες προσδοκίες που καλλιεργήθηκαν προεκλογικά.

Ακούμε θέσεις και προτάσεις, που κατά την άποψή μου μας γυρίζουν πίσω και απειλούν να τινάξουν στον αέρα ό,τι με κόπο και θυσίες από τους Έλληνες πολίτες και ουσιαστική προσπάθεια από την προηγούμενη κυβέρνηση χτίστηκε τα τελευταία δύομισι χρόνια.

Η αλήθεια είναι ότι μπορεί κατά το προηγούμενο διάστημα να έγιναν λάθη υπό την ασφυκτική πίεση των δανειστών μας, ωστόσο η χώρα απέφυγε τον γκρεμό, στάθηκε όρθια στα πόδια της και τα πρώτα θετικά μετρήσιμα αποτελέσματα άρχισαν να φαίνονται στην οικονομία και εφόσον η χώρα δεν σύρονταν σε εκλογές το 2015, είναι βέβαιο ότι αυτά θα περνούσαν στην κοινωνία.

Τα θετικά αυτά αποτελέσματα, σίγουρα αποτελούν ισχυρό διαπραγματευτικό όπλο για τη σημερινή Κυβέρνηση στις συζητήσεις της με τους Ευρωπαίους εταίρους, έστω κι αν αυτή αρνείται να το παραδεχτεί. Και βέβαια, θετικά κρίνεται η μεγάλη στροφή της Κυβέρνησης στο ρεαλισμό, αφού από την κατάργηση με ένα νόμο όλων των μνημονιακών υποχρεώσεων της χώρας, έφτασε ο κ. Βαρουφάκης, έστω κι αν σήμερα προσπάθησε λίγο να στρογγυλέψει τα πράγματα, στην αποδοχή του 70% των ρυθμίσεων αυτών, έστω κι αν αυτές κατά την ψήφισή τους στο σύνολο τους πολεμήθηκαν σκληρά από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η Νέα Δημοκρατία, τείνει χείρα βοηθείας στην Κυβέρνηση αυτές τις κρίσιμες ώρες, αρκεί φυσικά εκείνη να επιδείξει ρεαλισμό, να μη γκρεμίσει ό,τι μέχρι τώρα με τόσες θυσίες κτίστηκε και να μην αποκλίνει από τον ευρωπαϊκό δρόμο, που είναι μονόδρομος και που μόνο θετικές προοπτικές για την πατρίδα μας διασφαλίζει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να παρατηρήσω πως από προχθές ακούμε πολλά εκ μέρους της κυβερνητικής πλευράς για το δημόσιο τομέα, σαν ένα εφελτήριο ανάπτυξης της χώρας. Ελάχιστα, όμως, έχουν ειπωθεί για την ανάπτυξη του ιδιωτικού τομέα, για προσέλκυση νέων επενδύσεων από την Ελλάδα και το εξωτερικό, για απορρόφηση ευρωπαϊκών προγραμμάτων, για στήριξη παραμεθόριων και ευαίσθητων περιοχών, όπως είναι η Θράκη, για ουσιαστική στήριξη του αγροτικού τομέα.

Όλοι γνωρίζουμε ότι ο πρωτογενής τομέας είναι πολύ σημαντικός για την εθνική μας οικονομία. Όχι μόνο διότι συνεισφέρει πάνω από 12 δισεκατομμύρια ευρώ στο εθνικό ΑΕΠ αλλά διότι εξασφαλίζει σε μεγάλο ποσοστό τη διατροφική μας επάρκεια, στηρίζοντας σε καθοριστικό βαθμό τον παραγωγικό και κοινωνικό ιστό στην ελληνική περιφέρεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ποια είναι τα πρώτα δείγματα γραφής της Κυβέρνησης για το συγκεκριμένο χώρο; Επί της ουσίας, η Κυβέρνηση κατήργησε το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ενέταξε τις δράσεις του σε ένα υπερυπουργείο, το Υπουργείο Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας που ούτε καν στον τίτλο του αναφέρει οτιδήποτε σχετικό με τη γεωργία και την κτηνοτροφία. Κανείς δεν γνωρίζει ποιοι θα είναι τελικά οι στόχοι και πως αυτό το Υπουργείο θα λειτουργήσει.

Με τη δομή της νέας Κυβέρνησης, το Υπουργείο Γεωργίας για πρώτη φορά από τις 28 Απριλίου 1910, που με σχετικό νόμο ιδρύθηκε, χάνει την αυτονομία του, αφαιρείται ο επιτελικός του ρόλος για την ανάπτυξη της υπαίθρου και μετατρέπεται σε μια τομή διεκπεραίωσης γραφειοκρατικών υποθέσεων, που έχουν σχέση με τον αγροτικό τομέα. Και όλα αυτά συμβαίνουν σε μια ώρα κρίσης και σε μια περίοδο εφαρμογής της νέας κοινής αγροτικής πολιτικής 2015-2020 για την αποτελεσματική υλοποίηση της

οποίας απαιτείται αναβάθμιση και όχι αποδόμηση του Υπουργείου.

Είμαστε, δυστυχώς, αν και αγροτική χώρα, οι μοναδικοί στην Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν διαθέτουμε πλέον αυτόνομο και ανεξάρτητο Υπουργείο Γεωργίας, όταν στις περισσότερες μεσογειακές χώρες, ο ρόλος του Υπουργείου αυτού είναι ιδιαίτερα ενισχυμένος με πρόσθετες αρμοδιότητες, όπως αυτές των τροφίμων, της ενέργειας και του περιβάλλοντος.

Η Νέα Δημοκρατία ως παράταξη ευθύνης, έχει ήδη ξεκαθαρίσει ότι στηρίζει κάθε εθνική προσπάθεια για επωφελή συμφωνία με τους εταίρους, που να δίνει προοπτική στην οικονομία και να στηρίζει την ελληνική κοινωνία, αρκεί αυτή η προσπάθεια να μην αναλωθεί σε ρεβανσισμούς και επιλογές που εξυπηρετούν μικροπολιτικές σκοπιμότητες αλλά να είναι μια προσπάθεια που να έχει στόχο την ουσιαστική ανάπτυξη της πατρίδας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κοντέ.

Κύριε Θεοδωράκη, επειδή είχατε ζητήσει να παρεμβληθεί ένας Υπουργός, να δώσω τον λόγο στον κ. Αποστόλου;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα μπω κατευθείαν στις προτάσεις μας. Ο αγροτικός κόσμος εναπόθεσε τις ελπίδες του στον ΣΥΡΙΖΑ. Δεσμευόμαστε ότι θα δικαιώσουμε την εμπιστοσύνη του. Ξέρουμε τι θα κάνουμε, έχουμε και πρόγραμμα.

Πρώτιστο, όμως, καθήκον αυτήν την ώρα, είναι να σταθούμε έγκαιρα και αποτελεσματικά στον αγρότη και το κάνουμε ήδη όταν πλήττεται η παραγωγή του. Καταγράφουμε ήδη τις ζημιές και θα αποζημιώσουμε άμεσα με χρήματα του ΕΛΓΑ το ζωικό κεφάλαιο και τη φυτική παραγωγή που καταστρέφεται σε όλη τη χώρα από τις πλημμύρες, από την Ήπειρο μέχρι τη Στερεά Ελλάδα και τον Έβρο. Δίνουμε έκτακτη ενίσχυση για ζωοτροφές όπου υπάρχει ανάγκη και σε σύντομο χρόνο θα αποζημιώσουμε τις καταστροφές στον εξοπλισμό, στις εγκαταστάσεις και στο φυτικό κεφάλαιο.

Παράλληλα, οφείλουμε να σταματήσουμε την καταστροφή του παραγωγικού ιστού της κοινωνίας της υπαίθρου και αυτό θα κάνουμε πρωτίστως με το νοικοκυρεμα των οικονομικών του Υπουργείου και τη σωστή διαχείριση των πόρων του, με στοχευμένα μέτρα που αφορούν στην ενίσχυση του εισοδήματός του και είναι η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ στα χωράφια, στους στάβλους και στις αποθήκες, καθώς και της φορολόγησης του αγροτικού εισοδήματος από το πρώτο ευρώ με συντελεστή 13%.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Καθορίζουμε και για τους αγρότες αφορολόγητο καθαρό ατομικό εισόδημα δώδεκα χιλιάδες που θα μείνει εκτός της υποχρεωτικής τήρησης βιβλίων εσόδων-εξόδων.

Δεύτερον, θα έχουμε μείωση του κόστους παραγωγής με την καθιέρωση μειωμένου τιμολογίου ηλεκτρικού ρεύματος και τη σταδιακή κατάργηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης πετρελαίου, ώστε να φτάσουμε όσο γίνεται γρηγορότερα στο μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στο μέλλον να καταλήξουμε στο αγροτικό πετρέλαιο που είναι το κύριο ζητούμενο εδώ και χρόνια του αγροτικού χώρου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ένα τρίτο μέτρο, είναι η επαναφορά της δέκατης τρίτης σύνταξης στους χαμηλοσυνταξιούχους, που είναι το σύνολο των αγροτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Στοχευμένα μέτρα που αφορούν την παροχή ρευστότητας είναι:

Πρώτον, η ρύθμιση των αγροτικών χρεών στο πλαίσιο της γεωκότερης πολιτικής της Κυβέρνησης για τα κόκκινα δάνεια.

Δεύτερον, η αναστολή πλειστηριασμών περιουσιακών στοι-

χείων αγροτών, ιδίως αυτών που σχετίζονται με την παραγωγική διαδικασία. Γη, μηχανήματα, αποθήκες δεν θα αφήσουμε να φύγουν από τον αγροτικό χώρο.

Τρίτον, η ίδρυση τράπεζας ειδικού σκοπού, ώστε να στηριχθεί η πρωτογενής παραγωγή, η μεταποίηση και η διάθεση των προϊόντων.

Στοχευμένα, επίσης, μέτρα που αφορούν στην τεχνοκρατική στήριξη είναι:

Πρώτον, η επαναφορά των δημόσιων υπηρεσιών στην ύπαιθρο. Δημιουργούμε ένα σύγχρονο δίκτυο γεωργικών εφαρμογών και έρευνας απλωμένο στην περιφέρεια και σε κάθε δήμο στο οποίο θα υπηρετούν έμπειροι γεωτεχνικοί αλλά και όλοι οι γεωτεχνικοί στην αρχή της επαγγελματικής τους καριέρας και ξεκινάμε άμεσα από τον κτηνίατρο εκτροφής.

Δεύτερον, η ίδρυση τράπεζας γενετικού υλικού με έδρα τη Θεσσαλονίκη, για να διατηρήσουμε και να προστατεύσουμε τις συλλογές γενετικού υλικού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τρίτον, προχωράμε στην ορθή αποτύπωση των βοσκοσιμών γαιών με στόχο την ομαλή και απρόσκοπτη ροή των κοινοτικών πόρων. Η μέχρι χθες αντιμετώπιση των βοσκοτόπων, αποτελεί τη χειρότερη περίπτωση ανικανότητας στη διαχείριση των ζητημάτων διακυβέρνησης της χώρας.

Επίσης, στοχευμένα μέτρα θα υπάρξουν για την απορρόφηση και τη σωστή αξιοποίηση του προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης όπου υπάρχει μία υστέρηση της τάξης των επτακοσίων εκατομμυρίων και θα τα διοχετεύσουμε για την κάλυψη όχι μόνο ζημιών του χώρου αλλά κυρίως για την υλοποίηση ενός επιχειρησιακού προγράμματος για την κτηνοτροφία που θα έχει ως στόχο την ανανέωση του ζωικού κεφαλαίου.

Στο σχέδιο μας, βασικοί παράμετροι για την αγροτική δραστηριότητα θα είναι η βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της και αυτή θα επιτευχθεί με την επιθετική προβολή των αγροτοδιατροφικών και αγροτουριστικών πλεονεκτημάτων της χώρας. Δεν υπάρχει σήμερα οργανωμένη αγροτική εμπορική εξαγωγική πολιτική. Είδατε τι πάθαμε με τη χαρακτηριστική περίπτωση στην αποτυχία της κυβέρνησης να υπερασπιστεί τη φέτα.

Αυξάνουμε την ανταγωνιστικότητα και με προστιθέμενη αξία, γιατί έχουμε υπολογίσει ότι 1% προστιθέμενη αξία στο αγροτικό προϊόν σημαίνει τελικά 5% αύξηση στο αγροτικό ΑΕΠ.

Είναι πολλά τα θέματα και αφορούν ιδιαίτερα τους συνεταιρισμούς, γιατί υπάρχει ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα σχετικά με την εξυγίανση, όπου εκεί θα αποδοθούν ευθύνες για φαινόμενα κακοδιαχείρισης αλλά και θα αναγεννήσουμε τους συνεταιρισμούς, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στους πρωτοβάθμιους συνεταιρισμούς και στις ομάδες παραγωγών.

Αξιοποιούμε όλους τους παραγωγικούς πόρους. Θα πούμε πολλά για την τράπεζα γης, για να αξιοποιήσουμε όχι μόνο τη γη του δημοσίου η οποία σήμερα δεν αξιοποιείται αλλά και τα ακίνητα του αγροτικού χώρου, για να μπορέσουμε να στηρίξουμε έναν τομέα τον οποίον έχουμε ανάγκη ως χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως της ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δεν μου επιτρέπει ο χρόνος να πω περισσότερα. Απλά θα πω ότι στην αυριανή συνάντηση που θα έχουμε στο Υπουργείο Γεωργίας με τους αγρότες που είχαμε βρει στα μπλόκα την περασμένη περίοδο, θα αναφέρουμε όλες μας τις δεσμεύσεις για τον αγροτικό χώρο, όπως και αύριο βράδυ στη Λάρισα στη γεωργοκτηνοτροφική έκθεση της περιοχής.

Άρα, έχουμε πρόγραμμα για έναν πρωτογενή τομέα και επειδή άκουσα πολλούς να διαμαρτύρονται, υπάρχουμε, έχουμε τη θέληση και θα υλοποιήσουμε πολλά πράγματα για τον αγροτικό χώρο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης κ. Αποστόλου.

Καλώ στο Βήμα τον Πρόεδρο του κόμματος Το Ποτάμι κ. Σταύρο Θεοδωράκη.

Κύριε Θεοδωράκη πριν ξεκινήσετε, να πω ότι ο επόμενος ομιλητής θα είναι ο Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης Περιβάλλοντος κ. Τσιρώνης.

Παρακαλώ όλους τους Αναπληρωτές Υπουργούς να προσαρμόσουν τις ομιλίες τους στο πεντάλεπτο, τους Υφυπουργούς στο τετράλεπτο και τους Βουλευτές, αν προλάβουμε, στο τρίλεπτο.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Κυρίες και κύριοι, φίλοι και αντίπαλοι, βρίσκομαι σε ένα ρόλο που ποτέ δεν είχα φανταστεί και θα προσπαθήσω σήμερα αλλά και όσες φορές χρειαστεί στο μέλλον να είμαι ειλικρινής, πράγμα που θα με βοηθήσει να αισθανθώ άνετα σε αυτό το νέο μου Βήμα.

Οι στιγμές είναι κρίσιμες, όχι μόνο γιατί μας λείπουν τα ευρώ –που μας λείπουν- αλλά γιατί έχουμε χάσει τον προσανατολισμό μας, έχουμε χάσει ένα τμήμα –φοβάμαι- του μυαλού μας και της καρδιάς μας. Έχουμε μπερδέψει συνθήματα, ρόλους και στόχους.

Είναι ερώτημα βέβαια, αν μια Βουλή ανανεωμένη κατά 50% μπορεί να γίνει η μαγιά για μια νέα πολιτική. Ελπίζω πάντως να έχουμε τη διάθεση να ακούμε και μετά να αποφασίζουμε. Επιτρέψτε μου βέβαια να πω ότι δεν είμαι πολύ αισιόδοξος για αυτό. Φοβάμαι ότι αρκετοί εδώ μέσα πρώτα σκέφτονται το όφελος του κόμματός τους και μετά το όφελος των πολλών. Αλλά δεν έχουμε άλλον τρόπο από το να το προσπαθήσουμε.

Πάμε, λοιπόν, για να θερμάνουμε και λίγο την ατμόσφαιρα και τη μεταξύ μας σχέση σε αυτά που πρώτα συμφωνούμε. Η πάταξη της φοροδιαφυγής, η σύγκρουση με το πελατειακό κράτος και τη διαφθορά, είναι ναι, προτεραιότητα για τη χώρα. Πρέπει να ελεγχθούν οριζοντίως και από μία ελεγκτική αρχή, για να μην έχουμε μπερδέματα, όλες οι υπάρχουσες λίστες. Νικολούδη, Λιχτενστάιν, Λαγκάρντ.

Συμφωνούμε ότι είναι προτεραιότητα η πάταξη του λαθρεμπορίου καπνού και πετρελαίου. Βάλαμε σύστημα εισροών-εκροών και δεν το ελέγχει κανείς. Και στο υγραέριο δεν έχουμε βάλει κανένα κανόνα και κανένα μηχανισμό ελέγχου.

Συμφωνούμε ότι υπάρχει μια τριγωνική σχέση τραπεζών, μίντια και πολιτικής που νοθεύει την ενμέρωση, προσπαθεί να καθορίσει τις πολιτικές εξελίξεις και επιβαρύνει εκτός όλων των άλλων εν ευρεία έννοια και τα δημόσια ταμεία.

Συμφωνούμε ότι πρέπει να μπει ένα τέλος στα θαλασσοδάνεια, αν και νομίζω ότι είμαστε επιεικείς όταν μιλάμε μόνο για θαλασσοδάνεια. Είναι ένα επαναλαμβανόμενο τραπεζικό έγκλημα, εκατομμύρια των εκατομμυρίων που θρέφουν νεκρές επιχειρήσεις και δεν προσφέρουν τίποτα στην κοινωνία.

Αντί, λοιπόν, να περιμένουμε αν και πότε τα δάνεια θα εντοπιστούν από τους ελεγκτές της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, θα πρέπει να γίνει μια πολιτική συμφωνία όλου του πολιτικού συστήματος, που θα επιτρέψει ή -αν θέλετε- θα επιβάλει στις τράπεζες να μην εγκρίνουν δάνεια επειδή κάποιος ισχυρός τους έλκεισε το μάτι.

Τα λεφτά των τραπεζών δεν είναι για τους χρεοκοπημένους αερτζήδες αλλά είναι για αυτούς που επενδύουν στη γνώση, την καινοτομία και σέβονται τον κόσμο της εργασίας.

Συμφωνούμε, λοιπόν, στην ανάγκη για μια νέα πολιτεία, χωρίς τσιφλίκια και βαρόνους. Συμφωνούμε ιδιαίτερα στην πάταξη του πελατειακού κράτους, αν και ξαφνιάστηκα όταν άκουσα πριν από λίγες μέρες τον Πρωθυπουργό να μιλάει για πρώτη φορά για πελατειακό κράτος. Μετά από τρία χρόνια; Τώρα το θυμηθήκατε; Ελπίζω να μην είναι ένα προπέτασμα καπνού, για να αναζητάμε το πελατειακό της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ όσο κάποιος άλλοι θα στήνουν το δικό τους πελατειακό κράτος.

Γιατί θα το έχετε καταλάβει, κύριοι της Κυβέρνησης, πολλοί απ' αυτούς που σας αγάπησαν τους τελευταίους μήνες, είναι οι ευνοημένοι του βαθέως πελατειακού κράτους. Τρύπωναν στον ΣΥΡΙΖΑ μήπως και σωθούν. Και μάλλον σώθηκαν. Η νέα Κυβέρνηση πρέπει να αποφυγεί την μετριοκρατία μέσα από την οποία επιβιώνει το πολιτικό σύστημα. Οι μετριοτήτες θα στηθούν έξω από τα γραφεία σας. Τους καλούς πρέπει να τους αναζητήσετε εσείς. Και επιτέλους πρέπει να υπάρξει ένα σύστημα εξοστρακισμού των αποτυχημένων αποτυχημένων και στον πολιτικό και στον επιχειρηματικό τομέα. Χωρίς έντιμο ανταγωνισμό, χωρίς αξιοκρατία, ο αέρας, το οξυγόνο της πολιτικής και της οικονομίας λιγοστεύει. Η δική μας πρόταση, λοιπόν, είναι συγκεκριμένη

και δεν έχετε παρά να την υιοθετήσετε. Όσοι δεν κατάφεραν να βγουν Βουλευτές, να μη διοριστούν σε κρατικές θέσεις. Κι αν διοριστούν, να μην μπορούν να επανέλθουν στην πολιτική αν δεν περάσουν τέσσερα χρόνια.

Συμφωνούμε στις συμβολικές περικοπές που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός στο Μέγαρο Μαξίμου, στα επιτελεία των Υπουργών, στα αυτοκίνητα των Βουλευτών στο τρίτο κυβερνητικό αεροπλάνο. Δεν ήξερα ότι είχαμε και τρία. Κάποιοι στο internet σχολίασαν «σιγά τα ωά». Δεν είναι έτσι. «Εξ όνυχος τον λέοντα». Κάπως έτσι, φτάσαμε στο σημείο να έχουμε ένα από τα ακριβότερα πολιτικά συστήματα στο δυτικό κόσμο και ταυτόχρονα ένα από τα πιο αναποτελεσματικά.

Θα μου επιτρέψετε, λοιπόν, να κάνω εδώ δυο προτάσεις.

Αυστηρό έλεγχο σε όλους τους υπόχρεους «πόθεν έσχες» και ιδιαίτερα στους πολιτικούς. Είναι ντροπή να ανακαλύπτουν τυχαία οι δικαστές διάτρητα «πόθεν έσχες» πολιτικών όταν πια αυτοί έχουν βγει στη σύνταξη.

Δεύτερη πρόταση. Μετά τις εκλογές του Ιανουαρίου, ο ΣΥΡΙΖΑ μπορεί να αποσπάσει πεντακόσιες εξήντα τέσσερις δημοσίου υπαλλήλους. Η Νέα Δημοκρατία τριακόσιους ενενήντα μία και το Ποτάμι εκατόν τρεις. Εμείς, λοιπόν, προτείνουμε μια γενναία περικοπή. Τα κόμματα και οι Βουλευτές να αποσπάσουμε λιγότερους υπαλλήλους απ' όσους δικαιούμαστε. Να εξασφαλίσουμε δηλαδή στο ρημαγμένο δημόσιο περίπου χίλιους υπαλλήλους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Το Ποτάμι)

Και να σας πω κάτι; Εμείς στο Ποτάμι θα πάρουμε τους λιγότερους δυνατούς δημοσίου υπαλλήλους, ανεξαρτήτως τι θα κάνει το υπόλοιπο πολιτικό σύστημα, όπως κάναμε και με την Αστυνομία. Αρνηθήκαμε τις σκοπιές και τα συνοδευτικά αυτοκίνητα. Είμαστε, λοιπόν, σύμμαχοι της Κυβέρνησης στην προσπάθεια για λιγότερο κράτος στην υπηρεσία των πολιτικών.

Πάμε όμως σιγά-σιγά και σε αυτά που διαφωνούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν βρισκόμαστε στο 1974. Και ο κ. Τσίπρας δεν είναι ο Καραμανλής που επέστρεψε από το Παρίσι μετά την πτώση της χούντας. Δεν είμαστε δηλαδή, στην αρχή της Μεταπολίτευσης. Οι κυβερνήσεις του χθες, ήταν δημοκρατικές κυβερνήσεις. Μας χωρίζουν πολλά από την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ αλλά δυόμισι εκατομμύρια τους είχαν ψηφίσει, όπως δυόμισι εκατομμύρια ψήφισαν εσάς. Βάζω μαζί και τους ΑΝΕΛ.

Είναι, λοιπόν, επικίνδυνο να μιλάτε για επιστροφή της δημοκρατίας. Η δημοκρατία δεν υπάρχει μόνο όταν κερδίζουμε εμείς. Αφήστε στην άκρη την ρητορική του μίσους, την ρητορική των αγανακτισμένων. Όσοι διαφωνούν μαζί σας, δεν είναι μερκελιστές, δεν είναι προσκυνημένοι και υποταγμένοι. Μην αντιγράφετε τους ακροδεξιούς συνεταίρους σας, που μέχρι χθες σας θεωρούσαν κομμούνια και αντεθνικώς σκεπτόμενους. Βάλτε τέρμα στην επιζήμια πόλωση. Δεν μας χρειάζεται μια νέα εθνικοφροσύνη. Ένας νέος πατριωτισμός μας χρειάζεται. Μην τα μπερδεύουμε όμως αυτά. Μην ακολουθείτε τη λογική της αρένας που τροφοδοτεί το παλιό μίσος. Γυρίστε σελίδα.

Και εσείς και η Πρόεδρος της Βουλής μιλήσατε για εξεταστικές επιτροπές, κύριε Πρωθυπουργέ. Μην μιλάτε τόσο εύκολα όμως για εξεταστικές επιτροπές. Μην ποινικοποιείτε την πολιτική ζωή. Οι πολιτικές αποφάσεις που πήραν οι προηγούμενες κυβερνήσεις ακόμα κι αν ήταν λάθος –και πολλές απ' αυτές ήταν λάθος και για μας- δεν ήταν παράνομες. Σταματήστε, λοιπόν, τώρα τη συζήτηση για προδότες και αντιστασιακούς. Σε τι αντιστέκονται άλλωστε; Άγνωστο.

Γιατί οι πολίτες πρέπει να είναι σε εγρήγορση, όπως είπατε; Ποιος θα προδώσει; Εσείς κυβερνάτε. Δεν θέλουμε κυβέρνηση Πόντιου Πιλάτου, που όταν έρθουν τα δύσκολα θα πει «να αποφασίσει τώρα ο λαός στις πλατείες». Και η Ευρώπη, αναφέρεται σε αυτήν τη διαμάχη ως ο ξένος παράγοντας που θέλει να επέμβει στα εσωτερικά μας. Είναι η Ευρώπη ξένος παράγοντας;

Οι απαντήσεις, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πρέπει να είναι σαφείς και μονοσήμαντες. Μην κλείνετε το μάτι ορισμένοι από σας σε έναν έρποντα αντιευρωπαϊσμό και σε έναν εθνολαϊκισμό. Μην παρασέρρεστε από την ακραία εθνικιστική συνιστώσα της Κυβέρνησής σας. Αντιθέτως, ενισχύστε τον εκσυγχρονισμό της κοινωνίας, να γίνουμε μια ανοιχτή κοινωνία, χωρίς προκαταλήψεις. Το

παιδί του μετανάστη που γεννήθηκε στην Ελλάδα, μεγάλωσε στην Ελλάδα και σπούδασε στην Ελλάδα, είναι για μας Έλληνας. Και δεν είναι Έλληνας μόνο ανκληθεί να παίξει στο NBA.

Από στελέχη των ΑΝΕΛ, έχουμε ακούσει βέβαια και πολλά ομοφοβικά συνθήματα, όπως και αντισημιτικές θεωρίες συνωμοσίας. Μιλούν με εχθρότητα για τους μουσουλμάνους της Θράκης. Πρόκειται για την ουσία του εθνολαϊκισμού, φόβος για οτιδήποτε διαφορετικό.

Και θα μου πείτε. Τι μπορεί να κάνει η Βουλή; Μπορεί να κάνει πολλά. Ιθαγένεια στη δεύτερη γενιά, δικαιώματα στο διαφορετικό και σύμφωνο συμβίωσης για τα ομόφυλα ζευγάρια που δεν κοστίζουν τίποτα. Ευρώπη, άλλωστε, δεν είναι μόνο το ευρώ, είναι μια δύσκολη πορεία προς μια ανοιχτή κοινωνία.

Πάμε, όμως, και στο ευρώ, γιατί κι αυτό δεν είναι αμελητέο. Κατά την εκτίμησή μας, η Ευρωζώνη θα προχωρήσει κάποια στιγμή σε πλήρη οικονομική και πολιτική ένωση. Μόνο τότε θα αποκτήσει περιεχόμενο η Ευρώπη των λαών, της ανάπτυξης, της αλληλεγγύης και της ασφάλειας για όλους. Άρα, για μας το ευρώ δεν είναι απλά η εμμονή για ένα νόμισμα. Είναι η κάρτα για την ισότιμη συμμετοχή της Ελλάδας στην πορεία της ευρωπαϊκής ενότητας.

Η σχέση με τους εταίρους μας, θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από αμοιβαίο σεβασμό, αλληλεγγύη αλλά και διάθεση αναζήτησης κοινά αποδεκτών λύσεων. Κι επιτρέψτε μου...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του κόμματος Το Ποτάμι)

Πρέπει να έχετε κάνει λάθος με τον χρόνο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Θεοδωράκη, έχει γίνει λάθος με το ρολόι. Δεν σας διέκοψα.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ναι, αλλά χτυπάει το κουδούνι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μην ανησυχείτε. Συνεχίστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Δεν είμαι Υπουργός της Κυβέρνησης. Έχω κάτι παραπάνω από δέκα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχετε δεκαπέντε λεπτά με ανοχή, κατά τον Κανονισμό. Δεν σας διέκοψα. Μπορείτε να συνεχίσετε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Οι άλλοι πολιτικοί Αρχηγοί μίλησαν εν συνόλω περίπου σαράντα με σαράντα πέντε λεπτά με τις δύο ομιλίες. Είναι η πρώτη φορά που μιλάω κι ελπίζω να σεβαστείτε τη λογική της ισοτιμίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Πάντως αυτοδιακόπτεστε. Εγώ δεν σας διέκοψα. Συνεχίστε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Έλεγα ότι η σχέση μας με τους εταίρους θα πρέπει να χαρακτηρίζεται από αμοιβαίο σεβασμό, αλληλεγγύη αλλά και διάθεση αναζήτησης κοινά αποδεκτών λύσεων.

Επιτρέψτε μου, όμως, να πω ότι οι Έλληνες Υπουργοί δεν είναι σταυροφόροι, δεν είναι οι ελευθερωτές της Ευρώπης, δεν είναι οι προφήτες μιας νέας θρησκείας. Ας ξεπεζέψουν από το άσπιο ότι και ως ασχοληθούν με τα προβλήματα της χώρας.

Η Ελλάδα, βέβαια, δεν μπορεί να συνεχίσει στην ίδια ρότα. Ο νεοφιλελευθερισμός που πολλοί αγάπησαν, ακόμα και κόμματα σοσιαλιστικά -όχι μόνο εδώ αλλά και στην υπόλοιπη Ευρώπη- δεν είναι λύση. Το «πρόγραμμα-δόσεις-λιτότητα, πρόγραμμα-δόσεις-λιτότητα», δεν βγάζει άκρη. Είναι μια λάθος συνταγή που δημιούργησε μια οικονομία κλινικά νεκρή με το παράσημο του πρωτογενούς πλεονάσματος στο κομοδίνο.

Χάσαμε το 25% του ΑΕΠ. Αποκτήσαμε άλλο ένα εκατομμύριο ανέργους. Οδηγήσαμε στην μετανάστευση πολλά από τα καλύτερα νεανικά μυαλά.

Οι Γερμανοί, λοιπόν, πρέπει να πάψουν να επαναλαμβάνουν μονότονα υπάρχουν συμφωνίες, υπάρχουν συμφωνίες. Και η δική μας, όμως, πλευρά δεν μπορεί να επικαλείται μόνο τη νωπή λαϊκή εντολή και τη διάθεση για ρήξη, όπως άκουσα πριν. Δεν είναι μόνο ο ελληνικός λαός κυρίαρχος. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπάρχουν άλλοι είκοσι επτά λαοί που έχουν εξίσου την ανάγκη να διατρανώσουν τη λαϊκή τους κυριαρχία.

Υπάρχει λύση, όμως, αυτήν τη στιγμή; Υπάρχει και την έχουμε

προτείνει. Να ζητήσετε από το Eurogroup μια παράταση. Απ' ό,τι φαίνεται την έχετε ανάγκη, γιατί δεν ήσασταν έτοιμοι, παρ' ό,τι δύο χρόνια τώρα ζητούσατε εκλογές.

Να διαπραγματευτούμε και να κλείσουμε με τους εταίρους μας ένα πρώτο πακέτο μεταρρυθμίσεων. Να κλείσει το πρόγραμμα και τη σχέση μας με την τρόικα και να μας δοθούν οι οφειλόμενες δόσεις. Έχουμε ανάγκη τα λεφτά της Ευρώπης, γιατί μάλλον το σχέδιο να τυπώσουμε λεφτά στο Χολαργό δεν προχωράει.

Αυτές, όμως, οι ευρωπαϊκές -ας μου επιτραπεί ο όρος- διευθετήσεις δεν λύνουν το πρόβλημα της χώρας. Η Κυβέρνηση πρέπει να προωθήσει μεγάλες μεταρρυθμίσεις στην οικονομία, τη δικαιοσύνη, τη διοίκηση, την εκπαίδευση, το Σύνταγμα, μεταρρυθμίσεις που υποχρεώνουν τους εταίρους μας να δουν διαφορετικά την Ελλάδα και το χρέος των Ελλήνων. Θα πρέπει να υπάρξει μια συμφωνία μείωσης των στραγγαλιστικών πρωτογενών πλεονασμάτων κάτω του 2%. Το ζητάγαμε εμείς και πριν από τις εκλογές, όταν εσείς μιλάγατε για ονομαστική διαγραφή του μεγαλύτερου μέρους του χρέους.

Στόχος μιας κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας, όπως τη λέτε, θα πρέπει να είναι στο τέλος του χρόνου, η Ελλάδα να μπορεί να εκδώσει δεκαετή ομόλογα με επιτόκιο γύρω στο 3%. Αυτό, όμως, δεν θα γίνει ποτέ αν δεν υπάρξει συμφωνία με τους εταίρους μας.

Θα το λέτε «πρόγραμμα»; Θα το λέτε «συμφωνία - γέφυρα»; Ας το λέτε και Ρόζα Λούξεμπουργκ. Εμείς θα το στηρίξουμε εάν διασφαλίζει το ευρωπαϊκό μας μέλλον. Πάψτε, όμως, να επαναλαμβάνετε λάθη που έχουν ξαφνιάσει ακόμα και τους συμμάχους μας στην Ευρώπη. Αν τους λέτε συνεχώς ότι δεν δεσμεύεστε με τις υπογραφές των προηγούμενων, τότε ποιος θα πιστέψει τη δική σας υπογραφή; Το έχετε σκεφτεί αυτό; Και μην τους μιλάτε συνέχεια για τους ήρωες που πεθαίνουν όρθιοι. Σημασία έχει να νικάς και όχι να γίνεσαι άγαλμα.

Κυρίες και κύριοι, ζούμε τη μεγαλύτερη κρίση που αντιμετώπισε η χώρα σε καιρό ειρήνης. Τα συζητάμε κάθε μέρα όλα. Διαδηλώνουμε, συγκρούμαστε, διαπραγματευόμαστε. Κάτι, όμως, έχουμε ξεχάσει, κάτι έχουμε υποτιμήσει, κάτι αποφεύγουμε να πούμε και δεν το εμφανίζουμε στο τραπέζι. Και αυτό είναι η παιδεία.

Βγήκε η νέα Κυβέρνηση και το πρώτο που είπε είναι ότι θα επιστρέψουν στις σχολές οι αιώνιοι φοιτητές. Αυτή είναι η αλλαγή που φέρνετε;

Οι πρώτες δηλώσεις του Υπουργού, δυστυχώς, αποπνέουν ένα «πίσω ολοταχώς στο 1982». Ήδη αποφασίσατε να διώξετε όσους λαμπρούς Έλληνες επιστήμονες εξωτερικού ήρθαν να προσφέρουν αφιλοκερδώς χρόνο και τεχνολογία. Και, βέβαια, δεν ακούσαμε λέξη για διασύνδεση των σχολών με την παραγωγή. Φαίνεται ότι εξακολουθεί να αποτελεί ταμπού για κάποιους από εσάς αυτό που είναι νόμος σε όλες τις χώρες της δύσης. Όλα αυτά είναι ενδεικτικά μηνύματα ενός τμήματος του ΣΥΡΙΖΑ που δεν θέλει να αλλάξει τίποτα στη χώρα.

Η Σουηδία, η Φινλανδία, η Νότια Κορέα, χώρες που γνώρισαν μεγάλη κρίση και ύφεση, είναι αυτήν τη στιγμή πρωτοπόρες στην εκπαίδευση. Και εδώ που θα έπρεπε να φέρετε την επανάσταση λέτε μόνο τι θα καταργήσετε, τι θα σταματήσετε και τι δεν θα κάνετε.

Εμείς ζητάμε έναν εθνικό διάλογο όχι με τα συνήθη ύποπτα κομματικά στελέχη αλλά με προσωπικότητες που όλοι σεβόμαστε και να δεσμευτούμε ότι οι αλλαγές στην εκπαίδευση, που θα προτείνει αυτή η εθνική επιτροπή, θα ψηφιστούν με πλειοψηφία άνω των εκατόν ογδόντα Βουλευτών, όσο και ο Πρόεδρος της Βουλής.

Δημόσιος χαρακτήρας των εκπαιδευτικών μονάδων και όχι μονάδες που δουλεύουν σαν τμήματα Υπουργείου, αξιολόγηση του σχολείου και των εκπαιδευτικών, εξασφάλιση ίσων ευκαιριών με υποστήριξη των πιο αδύναμων και πρότυπα σχολεία κατά προτεραιότητα σε όλες τις υποβαθμισμένες περιοχές της χώρας.

Το ίδιο εθνικά πρέπει να δράσουμε και στην έρευνα -η παρουσία του Κώστα Φωτάκη, μας προδιαθέτει απολύτως θετικά- αλλά και στον πολιτισμό, τη δικαιοσύνη και σε άλλους τομείς που νιώθουμε ότι υπάρχουν άνθρωποι που μπορούμε να συνεννοη-

θούμε.

Παρεμπιπτόντως, επειδή υπάρχει ένας λόγος για την ΕΡΤ, ναι, να ανοίξει ξανά η ΕΡΤ. Όχι, όμως, η ΕΡΤ του ΣΥΡΙΖΑ ούτε η ΕΡΤ των κομμάτων -διότι ξέρετε ότι υπήρξε και αυτό το μοντέλο, να μοιράζουμε μεταξύ μας τις θέσεις- αλλά μια ΕΡΤ για όλους τους Έλληνες. Να βάλουμε στην κεφαλή ανθρώπους που μπορούν να εγγυηθούν μια νέα πορεία χωρίς ρεβανσισμούς αλλά και χωρίς τις αρρώστιες του παρελθόντος. Όλους αυτούς τους ανθρώπους που θα τολμήσουν το καινούργιο, εμείς θα τους ενισχύσουμε και θα τους παρέχουμε κάθε βοήθεια, αν μας το ζητήσουν, για να τα αλλάξουμε όλα χωρίς να γκρεμίσουμε τη χώρα.

Όμως, φίλοι του ΣΥΡΙΖΑ, φοβούμαι ότι κάποιοι ανάμεσα σας βλέπουν τις μεταρρυθμίσεις σαν τον γύρο του θανάτου, τους πιάνει ίλιγγος και προτιμούν να είναι με το παρελθόν που χρεοκόπησε παρά με την καινούργια Ελλάδα που πασχίζει να γεννηθεί.

Έτσι, μέχρι τώρα στέλνετε αντιφατικά μηνύματα: Άλλα στις συνιστώσες, άλλα στην κοινωνία και άλλα προς τους δανειστές. Μοιάζει σαν να προσπαθείτε να αγοράσετε χρόνο. Χρόνο, όμως, από αυτόν που δεν διαθέτει η χώρα.

Κυρίες και κύριοι, οι πραγματικές, οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις απαιτούν συγκρούσεις με κατεστημένες αντιλήψεις, με συμφέροντα και συντεχνίες. Εσείς προεκλογικά τα υποσχεθήκατε όλα σε όλους Στη δικαιοσύνη, τη δημόσια διοίκηση, την παιδεία. Για να προχωρήσετε, λοιπόν, πρέπει να συγκρουστείτε με τον προεκλογικό σας εαυτό.

Έχετε ευθύνες για το γεγονός ότι η σημερινή Βουλή δεν είναι αναθεωρητική και δεν μπορεί να αλλάξει ούτε ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών. Θα έπρεπε εσείς να είχατε προτείνει να αλλάξει αυτός ο εκτρωματικός εκλογικός νόμος, που παλαιότερα καταγγέλλατε. Έχετε ευθύνη για τις φρούδες ελπίδες που δημιούργησατε στους ανέργους, τους φτωχούς, τους υπερφορολογημένους Έλληνες. Τους τα παρουσιάζατε όλα εύκολα και τάζατε «λαγούς με πετραχήλια». Τους λέγατε ότι με ένα νόμο, με ένα άρθρο, θα αλλάξουν όλα. Και τώρα λέτε, «περιμένετε και θα δούμε».

Τη Δευτέρα 26 του μήνα, ο κατώτατος μισθός θα πάει στα 751 ευρώ. Το φωνάζατε. Και τώρα λέτε, θα το ξαναδούμε το 2016, αν και εφόσον οι εταίροι συμφωνήσουν.

Δεν είπατε λέξη αυτές τις ημέρες για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Εμείς καταθέσαμε ολοκληρωμένη πρόταση και περιμένουμε την απάντησή σας.

Κύριοι Υπουργοί, θα σας φανεί ίσως παράδοξο αλλά θα ήθελα ο κ. Τσίπρας και εσείς να τα είχατε πει όλα σωστά αυτές τις τρεις ημέρες στη Βουλή. Το Ποτάμι δεν ήρθε να προσθέσει προβλήματα και εγωισμούς στην πολιτική ζωή. Ήρθαμε για λύσεις. Και όταν οι λύσεις έρχονται από άλλους, εμείς θα τις ψηφίζουμε. Δεν θα κολλήσουμε από την αρρώστια του παλιού συστήματος που λέει ότι όλα είναι καλά ή όλα είναι κακά, ανάλογα με τα έδρανα που κάθεται.

Λέτε, όμως, ότι το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, είναι το σχέδιο για να κυβερνήσετε τη χώρα. Το πιστεύετε ακόμα; Από το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, απουσιάζουν λέξεις που χωρίς αυτές η χώρα δεν θα βρει ποτέ προκοπή: Επιχειρηματικότητα, καινοτομία, εξαγωγές.

Θέλετε να κυβερνήσετε μια χώρα που είναι στον κατήφορο με σβηστή τη μηχανή και δεν λέτε λέξη για το πως θα πάρει μπρος η μηχανή, δηλαδή η οικονομία.

Πρέπει να σκεφτείτε, επίσης, ότι το πρόβλημα δεν είναι πάντα οι λίγοι φόροι που πληρώνουν τα γνωστά κορόιδα αλλά το ότι το κράτος σπαταλά πολύ περισσότερα από όσα πρέπει να μαζέψει από φόρους. Πολλοί φόροι είναι εξαντλητικοί.

Παρεμπιπτόντως, είπατε ότι εγγυάστε τις καταθέσεις. Εγγυάστε και τη ρευστότητα;

Κυρίες και κύριοι, εμείς λέμε ότι η χώρα χρειάζεται να αρχίζει ξανά να παράγει, να έρθουν επενδυτές, να πάψει η νεολαία να παρακαλάει για ένα επίδομα, να έχει δουλειά, να μη θέλει χάρες από τους πολιτικούς.

Οι Κινέζοι να επεκταθούν στο λιμάνι; Ναι. Οι Ρώσοι στο σιδηρόδρομο; Ναι. Οι Άραβες στον τουρισμό; Ναι. Οι Βορειοευρωπαίοι στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας; Ναι. Πρέπει να

ενισχυθεί και η ελληνική επιχειρηματικότητα και η ποιοτική ελληνική παραγωγή.

Ο αγροτικός τομέας βρίσκεται σε πλήρη κατάρρευση. Οι τεράστιες δυνατότητες της χώρας συνθλίβονται από την έλλειψη ενός προγράμματος αγροτικής ανάπτυξης με συγκεκριμένους στόχους και δεσμευτικό χρονοδιάγραμμα. Πρέπει, λοιπόν, να υπάρξει ένα πρόγραμμα, όπου οι αγρότες θα ξέρουν ποιος είναι ο παραγωγικός στόχος, ποιες είναι οι αγορές και κυρίως να υπάρχει συνέπεια και δέσμευση από το κράτος σε σχέση με τις υποχρεώσεις του.

Δεν σας κρύβω ότι σε αυτόν τον τομέα είναι η μεγάλη μου ανησυχία. Ακόμα και σήμερα κάποιοι Υπουργοί καλούσαν τους επενδυτές από εδώ, από αυτό το Βήμα, να φύγουν από τη χώρα. Συμφωνεί ο κ. Βαρουφάκης με αυτά που είπε σήμερα ο κ. Λαφαζάνης, να ακυρώσουμε όλες τις μεγάλες επενδύσεις; Και πώς θα βρεθούν δουλειές; Με προεδρικά διατάγματα;

Το εισόδημα της ελληνικής οικογένειας, μπορεί να βελτιωθεί μόνο όταν αυξηθεί η παραγωγή. Αν δεν βασιστούμε στις δικές μας δυνάμεις, αν δεν αυξηθεί η παραγωγή, αν δεν προσελκύσουμε επενδύσεις, αν δεν βελτιώσουμε τη τεχνολογία μας, θα συνεχίσουμε να παρακαλούμε για δανεικά.

Ποιος, όμως, σοβαρός επενδυτής θα φέρει τα λεφτά του σε μια χώρα με ξαφνικούς φόρους, με τεράστιες αυξήσεις τα τελευταία χρόνια στα τιμολόγια ηλεκτρικού και φυσικού αερίου, σε μια χώρα με γραφειοκρατία, χωρίς έγκαιρη απονομή δικαιοσύνης;

Γι' αυτά έπρεπε να μιλήσει η Κυβέρνηση αυτές τις τρεις ημέρες. Και δεν μίλησε!

Δεν είπατε τίποτα ουσιαστικό για το ασφαλιστικό. Έχουμε γήρανση του πληθυσμού, κακοδιαχείριση από άσχετους, ανεργία και αναμικτή οικονομική δραστηριότητα. Αποτέλεσμα; Οι αρμόδιοι προσεύχονται η χειροβομβίδα να σκάσει στα χέρια του αλουνού.

Εδώ είναι το πεδίο της επόμενης μεγάλης εθνικής συμμαχίας που προτείνουμε. Να τολμήσουμε να πούμε την αλήθεια και να επεξεργαστούμε λύσεις που κι αυτές θα ψηφίσει η Βουλή με μεγάλη πλειοψηφία.

Αυτός ο κόσμος, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν αλλάζει με 36%. Χρειάζονται μεγάλες κοινωνικές πλειοψηφίες στην παιδεία, στο ασφαλιστικό, στην παραγωγή και βέβαια, στο δημόσιο.

Στο δύσκολο σταυροδρόμι που βρισκόμαστε, το μεγάλο ζητούμενο δεν είναι μόνο το τέλος της λιτότητας. Είναι τι κάνουμε μετά. Θα αλλάξει η χώρα; Θα αφήσουμε πραγματικά πίσω το πελατειακό κράτος, τη διαφθορά, τον κρατισμό των συντεχνιών;

Είναι δυσάρεστο αλλά τα στελέχη της Κυβέρνησης δεν είπαν λέξη για την ταμπакιέρα αυτές τις τρεις μέρες. Καμμία μεταρρύθμιση στο δημόσιο. Μόνο πελατειακές διευθετήσεις.

Η δική μας πρόταση είναι δημόσια. Την κάναμε το Νοέμβριο. Μελετήστε την. Είναι ένα πλήρες πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων του δημοσίου. Και είναι στη διάθεσή σας.

Κύριοι Βουλευτές, οι επιστήμονες επιμένουν ότι η σωστότερη εκτίμηση είναι συχνά αυτή που σχηματίζεται στο πρώτο ανοιγοκλείσιμο του ματιού. Αν είναι έτσι, τότε θα πω ότι οι πρώτες δηλώσεις σας, η πρώτη αξιολόγηση του νέου κυβερνητικού σχήματος, δεν είναι για εμάς θετική. Και δεν είμαστε επιεικείς μαζί σας επειδή οι προηγούμενοι τα πήγαν χάλια. Αντιλαμβάνομαι ότι ο Πρωθυπουργός έχει ένα μεγάλο πρόβλημα. Από τη μία έχει τους αγανακτισμένους του εσωτερικού και από την άλλη έχει τους αγανακτισμένους του εξωτερικού. Δεν είναι εύκολο. Και ίσως η μόνη λύση είναι η αλήθεια. Όχι άλλες υποσχέσεις στο εσωτερικό. Όχι άλλες υπεκφυγές στο εξωτερικό. Όχι άλλα ψέματα στο εξωτερικό. Πρέπει -επιτρέψτε μου- να βρείτε το σωστό μείγμα πολιτικής. Κοινή λογική - αντίσταση. Συμβιβασμός - σύγκρουση. Ρεαλισμός - όνειρο. Όλα χρειάζονται αλλά οι δόσεις θα καθορίσουν την επιτυχία ή την καταστροφή.

Εμείς, Το Ποτάμι, θα είμαστε εδώ, υπερασπιστές μιας προοδευτικής, αναγεννητικής πολιτικής, χωρίς ιδεοληψίες, χωρίς πολιτικαντισμούς, χωρίς εξαρτήσεις, συμπαράστατες στη μάχη για το κοινό καλό, αντίπαλοι στη στασιμότητα και την επισθοδρόμηση. Και βέβαια, σύμμαχοι σας στην Ευρώπη. Σύμμαχοι σας - για να το διευκρινίσω- στην προσπάθεια να παραμείνει η χώρα

στο κέντρο της Ευρώπης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο του κόμματος Το Ποτάμι.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Τσιρώνη, Αναπληρωτή Υπουργό Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, αυστηρά για πέντε λεπτά.

Θα ακολουθήσει για δέκα λεπτά ο Υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού, κ. Γιώργος Σταθάκης.

Κύριε Τσιρώνη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Θα ήθελα κατ' αρχάς να ευχαριστήσω από το Βήμα αυτό τον Πρωθυπουργό και τα κόμματα που στηρίζαν την Κυβέρνηση για την εμπιστοσύνη που έδειξαν σε έναν Οικολόγο Πράσινο και γενικότερα στο ευρωπαϊκό και το ελληνικό «πράσινο κίνημα» να πάrouμε το νευραλγικό Υπουργείο του Περιβάλλοντος.

Πραγματικά, δεν ξέρω αν είμαι τυχερός που παίρνω τον λόγο αμέσως μετά τον κ. Θεοδωράκη, ο οποίος έκανε ερωτήσεις και φαντάζομαι περιμένει και κάποιες απαντήσεις. Διότι οι περισσότερες ερωτήσεις που ακούσαμε, ήταν αντιπολιτευτικές ερωτήσεις ρητορικής φύσεως αλλά καμμία δεν έβαλε το δάκτυλο επί τον τύπον των ήλων. Κι εδώ έχω να πω ότι ο κ. Θεοδωράκης έχει πάρα πολύ καλές εισηγήσεις από το «πράσινο κίνημα» που τουλάχιστον στα δικά του προγράμματα δεν τις έχει εισακούσει. Ας είναι.

Θέλω να ευχαριστήσω από το Βήμα αυτό όλους τους πολίτες που αυτές τις τελευταίες μέρες, όταν έμαθαν ότι αναλαμβάνω αυτά τα καθήκοντα, με βομβάρδισαν με αυτές τις έντιμες προτάσεις, αυτά τα οράματα τα οποία χρειάζεται η χώρα για να πάει μπροστά και να πετύχει αυτό που είναι το Υπουργείο μας, την παραγωγική ανασυγκρότηση. Γιατί το περιβάλλον είναι βασικός πυλώνας για την παραγωγική ανασυγκρότηση. Διότι όλοι αυτοί οι πολίτες –και ό,τι λέω εδώ δεν είναι ατομικές μου σοφίες αλλά είναι εμπειρία πολιτών– είναι αυτοί που τόσα χρόνια δεν εισακούονταν.

Αυτό, λοιπόν, που είναι η πρώτη προγραμματική δέσμευση του Υπουργείου μας, είναι ότι εμείς είμαστε ανοιχτοί στους πολίτες και δεν είμαστε φοβικοί σε αυτούς.

Θυμίζω ότι η γεωθερμιά χάθηκε στην Ελλάδα, γιατί κάποιος πήγαν να το κάνουν αυθαίρετα χωρίς να συζητήσουν με τους πολίτες της Μήλου. Το ίδιο έγινε με τις ανεμογεννήτριες. Και σήμερα –ο σύντεκνος Πολάκης το είπε– αντί να κάνουμε αυτό που κάνουν σε όλη την Ευρώπη, δηλαδή, να βάλουμε συνέταιρους τους ίδιους τους πολίτες στην αυτοπαραγωγή ενέργειας, πήγαμε να τους φορτώσουμε δόση ανεμογεννητριών με σκοπό μόνο το κέρδος. Και φυσικά σήκωσαν μαύρες σημαίες. Και καλά έκαναν, γιατί αυτοί είναι οι πολίτες.

Και θα σας κάνω μία ερώτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Δεν μου λέτε, ποια είναι η καλύτερη χάραξη για τον αγωγό TAP; Είναι αυτή που διασφαλίζει τα μεγαλύτερα συμφέροντα στους επενδυτές ή αυτή η οποία θα γίνει από τους αγρότες οι οποίοι έχουν τη γεωργική γη υψηλής απόδοσης; Ποιοι από τους δύο είναι εκείνοι που ξέρουν καλύτερα το πρόγραμμα;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και να αναφέρω ένα ιστορικό παράδειγμα: Όταν η βρετανική κυβέρνηση για το Τσερνομπίλ εμπιστεύτηκε τους ειδήμονες για τα πρόβλητά και τη μόλυνση, οι αγράμματοι βοσκοί –οι οποίοι ήξεραν τη γη τους– αγνόησαν τις παραινήσεις και έκαναν εκείνο που πίστευαν οι ίδιοι. Ιστορικά αποδείχθηκε ότι αυτό που ήξεραν οι βοσκοί έσωσε τα χιλιάδες πρόβατα από τη μόλυνση, γιατί ήξεραν καλύτερα τα εδάφη τους.

Χθες εγώ ντράπηκα που άκουσα ότι κάποιος μίλησαν απαξιωτικά για το κίνημα των πολιτών εκεί έξω λέγοντας τι; Ότι είναι αγανακτισμένοι, θυμίζοντας αυτούς του αλήστου μνήμης υποκινούμενους γκοτζαμάνδης.

Και πάρα πολύ γρήγορα θα πω –γιατί φυσικά ο χρόνος δεν το επιτρέπει– ότι το Υπουργείο θα κινηθεί σε δύο τομείς. Στον σχεδιασμό και στον έλεγχο. Και θα απαντήσω λίγο στον κ. Τραγάκη σχετικά με τις θέσεις εργασίας, τις πραγματικές θέσεις εργασίας. Όταν σε μία επένδυση μιλάτε για πέντε χιλιάδες θέσεις ερ-

γασίας, να σκέφτεστε πόσες χάνονται στο συνολικό περιβάλλον.

Για παράδειγμα, όλες οι πολεοδομικές μελέτες και το Ρυθμιστικό της Αθήνας λέει ότι κάθε καινούριο mall, κάθε καινούργιος δομημένος χώρος στην Αττική καταστρέφει θέσεις εργασίας, δεν φέρνει θέσεις εργασίας.

Αφήστε μας, λοιπόν, να κάνουμε τη δουλειά μας, γιατί εμείς ξέρουμε τι σημαίνουν οι θέσεις εργασίας. Και το ξέρουν οι πολίτες έξω, το ξέρουν οι μαγαζάτορες στο εμπορικό κέντρο που θα τους σκοτώσει, για παράδειγμα, ένα καινούργιο mall στο Βοτανικό.

Αυτές, λοιπόν, είναι οι πραγματικές μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, οι οποίες δεν είναι φυσικά αυτές που γίνονται για την «ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε.», που δεν φέρνουν θέσεις εργασίας. Είναι λάθος. Εάν θέλουμε να μιλήσουμε αυτήν τη στιγμή για θέσεις εργασίας και για μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων, να μιλήσουμε για κάτι πάρα πολύ απλό. Να μιλήσουμε για κωδικοποίηση, ώστε να ξέρει ο μικρός επιχειρηματίας γρήγορα και εύκολα, τι μπορεί να κάνει και χωρίς πολύ μεγάλη δαπάνη να μπορέσει να το κάνει εύκολα και γρήγορα. Αυτό είναι το βασικό που θέλει να ξέρει ο επενδυτής.

Θα γυρίσω για λίγο –δεν μου επιτρέπει ο χρόνος– στον έλεγχο. Αυτήν τη στιγμή παραλαμβάνω ένα Υπουργείο που έχει κάτω από εκατόν πενήντα ελεγκτές περιβάλλοντος. Αυτό είναι σαν να μου λέτε ότι η Τροχαία στην Ελλάδα έχει τριακόσιους τροχονόμους. Αυτό είναι σαν να λέτε, πλήρης ασυδοσία. Και αυτό ίσως να νομίζουν μερικοί ότι είναι θέσεις εργασίας. Είναι οι επιχειρήσεις που γλιτώνουν τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις και έτσι γλιτώνουν έξοδα, γλιτώνουν δαπάνες.

Ε, λοιπόν, κάνετε λάθος. Και κάνετε λάθος πάρα πολύ απλά γιατί ο σοβαρός επιχειρηματίας, αυτός ο οποίος έρχεται για να μείνει και όχι για να αρπάξει, δέχεται αθέμιτο ανταγωνισμό από αυτούς τους επιχειρηματίες της αρπαχτής. Και δέχεται αθέμιτο ανταγωνισμό πολλαπλά. Γιατί ο επιχειρηματίας ο οποίος κάνει περιβαλλοντικό έγκλημα, κάνει και φορολογικό έγκλημα, εισφοροδιαφύγει και έχει «μαύρη» εργασία. Οι επιχειρήσεις στον Ασωπό δεν κάνουν απλώς μόλυνση. Καταστρέφουν τον υγιή ανταγωνισμό.

Τι ζητάει, λοιπόν, ο επενδυτής, ο μεγάλος, ο σοβαρός, ο υγιής επενδυτής, αν θέλετε να μιλάτε για επενδύσεις στην Ελλάδα; Ζητάει δύο πολύ απλά πράγματα: Πρώτον, σταθερό φορολογικό σύστημα. Δεύτερον –και πάρα πολύ απλό– να ξέρει που επενδύει, σε τι επενδύει και τι υποχρεώσεις έχει απέναντι στο κράτος.

Εάν δεν του τα δίνουμε, λοιπόν, αυτά, δεν πρόκειται να έρθει, κύριε Θεοδωράκη. Αυτή είναι η απάντησή μας. Δεν πρόκειται να έρθει με όσα ευχολόγια και αν μας λέτε. Όπως δεν ήρθαν οι Γερμανοί –όταν το έλεγαν– με το «ΗΛΙΟΣ».

Να πω και κάτι άλλο για να κλείσω. Μιλάμε αυτήν τη στιγμή για επενδύσεις. Σας πληροφορώ, λοιπόν, ότι το Green New Deal –το πρόγραμμα που εκπόνησε το ευρωπαϊκό Πράσινο Κόμμα το 2011 με την κρίση– μιλάει για έξι εκατομμύρια θέσεις εργασίας πανευρωπαϊκά και για τριακόσια δισεκατομμύρια ιδιωτικές και δημόσιες επενδύσεις. Και πρέπει να μιλάμε για δημόσιες επενδύσεις, γιατί εάν δεν γίνουν, κανείς δεν βρίσκει το περιβάλλον να έρθει. Έχει απόλυτο δίκιο ο κ. Λαφαζάνης.

Και να πω και κάτι δυσάρεστο και λυπάμαι που θα κλείσω με αυτό.

Όλοι λέτε εδώ, πόσο απεχθές είναι να πρέπει να πληρώσουμε τα επόμενα ογδόντα-εκατό χρόνια 350 δισεκατομμύρια. Θα μπορούμε; Δεν πρέπει να τα κόψουμε; Ε, λοιπόν, σας πληροφορώ ότι με μελέτη της Τράπεζας της Ελλάδας δεν είναι 350 τα δισεκατομμύρια. Είναι άλλα 700 που δεν σας τα λέει κανένας. Αυτά τα 700, με τη μελέτη της Τράπεζας της Ελλάδας, είναι οι προσδοκώμενες ζημιές στην Ελλάδα από την κλιματική αλλαγή. Μέχρι το 2100, θα κοστίζει 700 δισεκατομμύρια στη χώρα μας η κλιματική αλλαγή. Ιδού πεδίο δόξης λαμπρό, γιατί αυτή η προστασία, φέρνει αυτές τις θέσεις εργασίας που ήδη προανέφερα με τις συνεταιριστικές επιχειρήσεις, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και με δεκάδες άλλες επιχειρήσεις στην προστασία του περιβάλλοντος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Υπουργέ, και με αυτήν τη σκέψη, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Τελειώνω.

Μη βλέπετε, λοιπόν, το περιβάλλον σαν μία τροχοπέδη. Δείτε το σαν παραγωγική ανάπτυξη, γιατί όσες χώρες το έκαναν κέρδισαν πολλά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιρώνη.

Καλώ στο Βήμα τον Υπουργό Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού κ. Γεώργιο Σταθάκη.

Θα ακολουθήσουν δύο έως τρεις Βουλευτές από τρία λεπτά και εν συνεχεία ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτητών Ελλήνων κ. Καμμένος.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ευθύς εξαρχής ότι με την εκλογή ΣΥΡΙΖΑ, μιλάμε για μια μεγάλη μεταστροφή στο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας. Όχι μισόλογα, όχι αποσπασματικές διατυπώσεις. Μιλάμε για μια μεγάλη μεταστροφή στο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας και θα το εξηγήσω αμέσως μετά.

Πρώτον, μέχρι το 2009 ακολουθήσαμε ένα αναπτυξιακό μοντέλο το οποίο μας οδήγησε στα βράχια. Να σας υπενθυμίσω επί τροχάδην ποια ήταν η κεντρική ιδέα του. Καταργούνται όλοι οι αναπτυξιακοί θεσμοί και κάθε μορφής σχεδιασμός στη χώρα. Στο επίκεντρο μπαίνει ένα ιδιωτικοποιημένο, απελευθερωμένο τραπεζικό σύστημα το οποίο καθοδηγεί την οικονομία με επίκεντρο αυτό που θεωρεί ως συγκριτικά πλεονεκτήματα που τότε η εποχή απεφάνθη ότι είναι φυσικά ο τουρισμός, η ναυτιλία, οι κατασκευές, οι τηλεπικοινωνίες και ορισμένες απελευθερωμένες υπηρεσίες. Στο πλαίσιο αυτού του προγράμματος, της ιδέας της ανάπτυξης καταγράψαμε το μεγαλύτερο ρεκόρ ιδιωτικοποιήσεων στην Ευρώπη μετά την Πορτογαλία, το υπογραμμίζω αυτό. Απελευθερώσαμε αρκετές αγορές, προχωρήσαμε σε μια επέκταση στην ενδοχώρα, στα Βαλκάνια και αυτό το μοντέλο, ας το ονομάσουμε τραπεζικοκεντρικό, οδήγησε την οικονομία στα βράχια.

Δεν γυρίζουμε σ' αυτό. Δεν επιστρέφουμε σ' αυτό. Έκλεισε τον κύκλο του. Πρέπει να αναζητήσουμε τις δραματικές συνέπειες τις οποίες πρέπει να διορθώσουμε. Κρατάω μία από τις δραματικές συνέπειες. Για πρώτη φορά στη σύγχρονη οικονομική ιστορία, από το 2000 μέχρι το 2009, η απόλυτη αγροτική παραγωγή της χώρας έμεινε στάσιμη έως μειούμενη. Και για πρώτη φορά στην οικονομία της χώρας, βιώσαμε μια τρομερή αποβιομηχάνιση της ελληνικής οικονομίας.

Η διατύπωση του ΣΥΡΙΖΑ για παραγωγική ανασυγκρότηση, επικεντρώνεται στη μεγάλη αυτή διόρθωση που πρέπει να γίνει στο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας. Πρέπει να ξαναστραφούμε με προσοχή στο να αξιοποιήσουμε στο έπακρο δυνατό επίπεδο την ανασυγκρότηση της γεωργίας υψηλής προστιθέμενης αξίας, της μεταποίησης αλλά με πολύ διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι στο παρελθόν.

Δεύτερον, αυτό το μοντέλο χρεοκόπησε και ήρθε το μνημόνιο. Το μνημόνιο είχε ένα πολύ συγκεκριμένο μοντέλο ανάπτυξης, ήταν τρία πράγματα. Τα λέω επί τροχάδην, ιδιωτικοποιήσεις σε μια ιδιωτικοποιημένη οικονομία. Για να σας δείξω την αποτυχία του, σας υπενθυμίζω ότι μέχρι τώρα έχουν γίνει ιδιωτικοποιήσεις 3 δισεκατομμυρίων. Είναι πολύ μεγάλο ποσό! Καταπληκτικό ποσό! Για να έχετε μέτρο σύγκρισης, το 2009 οι ετήσιες επενδύσεις στην Ελλάδα ήταν 30 δισεκατομμύρια. Επαναλαμβάνω, 30 δισεκατομμύρια, δηλαδή δέκα δημόσιες επενδύσεις, δέκα ιδιωτικές, δέκα τραπεζικές.

Αυτό το «οι ιδιωτικοποιήσεις θα γυρίσουν την οικονομία» είναι μια πρωτόγνωρη θεωρία και επειδή δεν υπάρχουν επιχειρήσεις προς ιδιωτικοποίηση, γι' αυτό και η μεγάλη στροφή στις υποδομές και στη δημόσια γη. Αποτυχία πλήρης. Δεύτερη ιδέα είναι ότι ανοίγοντας τις κοινωνικές ανισότητες βελτιώνονται οι επιδόσεις

και η ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας, άρα εργασιακά και ούτω καθεξής. Και τρίτη κεντρική ιδέα είναι ότι το κράτος πρέπει να συρρικνωθεί λογιστικά και η φορολογία πρέπει να διευρυνθεί προς τα κάτω.

Και οι τρεις ιδέες απέτυχαν, η Ελλάδα αποτελματώθηκε, έφτασε στο 25% της παραγωγής της. Κρατάμε από αυτήν τη μεγάλη αντιστροφή δύο κεντρικές ιδέες. Πρώτον, ότι εμείς σκεφτόμαστε πως η μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων είναι παράγων οικονομικής ανάπτυξης, όχι αύξησης των κοινωνικών ανισοτήτων, γι' αυτό και τα εργασιακά και το μεγάλο πακέτο της Θεσσαλονίκης. Κρατάμε και μια δεύτερη ιδέα. Πρέπει να απο-τρέψουμε το βλέμμα μας από εύκολες λύσεις τέτοιου τύπου, σαν αυτές που έφερε το μνημόνιο, και να σκεφτούμε πραγματικά ψύχραιμα και ειλικρινά αυτήν τη μεγάλη μεταστροφή την οποία χρειάζεται ο τόπος.

Ανακεφαλαιώνω τις αρχές της μεταστροφής. Η μείωση των κοινωνικών ανισοτήτων είναι παράγων προόδου.

Η αντιμετώπιση του περιβάλλοντος με την ίδια αξία που αντιμετωπίζουμε έναν αρχαιολογικό χώρο είναι παράγων προόδου.

Τρίτον, είναι αδιαπραγμάτευτα τα δημόσια αγαθά, γιατί είναι παράγων οικονομικής ανάπτυξης. Γι' αυτό θέλουμε να μετασχηματίσουμε το κράτος, για να προσφέρει τα δημόσια αγαθά με τον τρόπο που θέλουμε.

Τέταρτη αρχή. Η ιδέα ότι το τραπεζοκεντρικό σύστημα ή ένας απόλυτα απελευθερωμένος ιδιωτικός τομέας θα καθοδηγήσει τον οικονομικό μετασχηματισμό είναι λάθος. Πρέπει να βρούμε μια νέα ισορροπία ανάμεσα στο κράτος και τους ιδιώτες.

Πέμπτη αρχή και βασική, είναι ότι πρέπει να απαλύνουμε, να εξαφανίσουμε, σήμερα, χθες, όλη αυτήν την τεράστια γκρίζα ζώνη η οποία καταλαμβάνει τη σχέση ανάμεσα στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Και μιλάμε για μια στέλεια γκρίζα ζώνη.

Θα αρχίσω απ' τα απλά. Το 1930, ο Ελευθέριος Βενιζέλος Πρωθυπουργός, παρακολουθούσε το συνέδριο του ΤΕΕ. Ένα από τα θέματα που συζητούσε, ήταν η αναγκαιότητα άμεσης κατάρτισης Εθνικού Κτηματολογίου. 1930-2015. Διαβάζοντας το μνημόνιο, μου έκανε εντύπωση ότι είχε ρητή αναφορά στην κατάρτιση Κτηματολογίου, στην ολοκλήρωση του Εθνικού Κτηματολογίου. Δεν θυμάμαι καμμία δόση να προσέκρουσε στη μη ολοκλήρωση του Εθνικού Κτηματολογίου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Θυμάμαι δεκάδες δόσεις που κόλλησαν στο αν θα υπάρχουν ομαδικές απολύσεις ή όχι. Το μνημόνιο Ι μιλάγε για επιτάχυνση του εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού. Ξέρετε την κατάσταση των πόλεων μας, ξέρετε τον εθνικό χωροταξικό σχεδιασμό. Δεν θυμάμαι καμμία αξιολόγηση να έβαλε ως προαπαιτούμενο την επιτάχυνση -όχι την ολοκλήρωση- του εθνικού σχεδιασμού.

Η μεταστροφή είναι μεγάλη και η μεταστροφή έχει αυτά τα χαρακτηριστικά που σας είπα. Ο χρόνος με πιέζει και σέβομαι πολύ τους επόμενους ομιλητές. Επιτρέψτε μου να πω έντεκα συγκεκριμένα μέτρα στα επόμενα δυόμισι λεπτά, για το πως θα γίνει επανεκκίνηση της οικονομίας και πως θα γίνει αυτή η τεράστια μεταστροφή που θα διαλύσει όλα αυτά τα κληροδοτημένα μας προβλήματα.

Τομή πρώτη. Προκήρυξη διαγωνισμού για τις ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Η μόνη ευρωπαϊκή χώρα όπου επί είκοσι πέντε χρόνια εργάζονται οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί με προσωρινές ετήσιες άδειες, περίπου -φαντάζομαι- όπως και ορισμένες καφετέριες.

(Γέλια από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Τομή δεύτερη. Διαχείριση των «κόκκινων» στεγαστικών δανείων. Θα εισάγουμε νόμο άμεσα, ο οποίος θα φέρει την πλήρη προστασία της πρώτης κατοικίας, αναδιρθρώνοντας τα δάνεια...

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

...μεταφέροντας τα δάνεια από τις τράπεζες σε δημόσιο φορέα διαχείρισης για το σύνολο των νοικοκυριών που βρίσκονται κάτω ή κοντά στο όριο της φτώχειας και εισάγοντας νομοθεσία δεσμευτική, με αυστηρούς κανόνες και με ισχυρή διαμεσολάβηση για την επίλυση του προβλήματος των στεγαστικών δανείων για το σύνολο των μεσαίων στρωμάτων.

Τομή τρίτη. Διαχείριση των επιχειρηματικών δανείων των μικρομεσαίων επιχειρήσεων με τρόπο φιλικό προς τις επιχειρήσεις, ικανό να επανεκκινήσει τη μικρομεσαία επιχειρηματικότητα – χρησιμοποιώ τον όρο της επιχειρηματικότητας χωρίς κανέναν αστερisko- στη μικρομεσαία δραστηριότητά μας.

Τομή τέταρτη. Νέος αναπτυξιακός νόμος, ο οποίος θα δώσει ισχυρά κίνητρα σε επενδύσεις που θέλει και έχει ανάγκη η χώρα με κλαδικά και γεωγραφικά κριτήρια, πρωτίστως με κεντρική του ιδέα ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε τους παλιούς αναπτυξιακούς νόμους και τα προβλήματα που δημιουργήσαν και να στραφούμε σε αναπτυξιακούς νόμους που έχουν αιχμή, έχουν υπόσταση και δίνουν πραγματικό κίνητρο πρωτίστως σε νεανικές, κοινωνικές, ιδιωτικές και άλλες επιχειρήσεις.

Θα αναφέρω δύο ακόμα μέτρα επί τροχάδην. Θα μεταστρέψουμε πλήρως όλο το σύνθετο θεσμικό πλαίσιο που ενισχύει τις εξαγωγικές επιχειρήσεις, για να το κάνουμε αποτελεσματικό, διότι μιλάμε για πλήρη απόγνωση των εξαγωγικών επιχειρήσεων και ταυτόχρονα θα απλοποιήσουμε και θα συνεχίσουμε να απλοποιούμε τη γραφειοκρατία με κέντρα εξυπηρέτησης επιχειρήσεων στη βάση του πετυχημένου θεσμού των ΚΕΠ.

Ένα επίμαχο σημείο, το οποίο θέλω να ξεκαθαρίσουμε οριστικά και αμετάκλητα. Τις Κυριακές τα μαγαζιά θα είναι κλειστά. (Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Η κοινωνία γνωρίζει πολύ καλά να χειρίζεται αυτά τα θέματα. Έχουμε, δόξα τω Θεώ, πολλές τουριστικές περιοχές στη χώρα με ανοιχτά τα καταστήματα τις Κυριακές, αλλά αυτό το αποφασίζουν η τοπική κοινωνία, ο τοπικός εμπορικός σύλλογος και η τοπική περιφέρεια. Αυτό το μοντέλο θα συνεχίσουμε, με αυτόν ακριβώς τον τρόπο.

Τελευταία τομή, με την οποία θα κλείσω, είναι η εξής: Η Ελλάδα πληρώνει και έχει πληρώσει αρκετά έναν τεράστιο κατασκευαστικό τομέα, όπου ο τρόπος τιμολόγησης, η διαχείριση και η διαφάνεια των μεγάλων έργων χρειάζονται μία μεγάλη διαρθρωτική τομή.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Στο αναπτυξιακό μας μοντέλο, δεν θα υπάρξει μόνο η μεγάλη μεταστροφή από τα μεγάλα στα μικρά και μεσαία έργα, αυτά που πραγματικά έχει ανάγκη ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας αλλά ταυτόχρονα θα τεθούν νέοι διαφανείς κανόνες με τους οποίους θα ξέρουμε ότι τα χρήματα του δημοσίου πάνε για το σκοπό για τον οποίο προορίζονται.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον κύριο Υπουργό και για το ευσύνοπτο της τοποθέτησής του.

Θα δώσω τώρα τον λόγο στους δύο τελευταίους ομιλητές Βουλευτές. Η κ. Κανελλοπούλου, που ήταν η επόμενη, παραιτήθηκε. Επομένως, οι δύο τελευταίοι ομιλητές Βουλευτές είναι η κ. Κεφαλογιάννη και ο κ. Σταθάς.

Κυρία Κεφαλογιάννη, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρία Πρόεδρε, αφού έχω τον λόγο για τρία λεπτά, θα μου επιτρέψετε να κάνω τέσσερις επισημάνσεις για την ομιλία του κυρίου Πρωθυπουργού.

Επισήμανση πρώτη. Δεν ακούσαμε κανένα σχέδιο, καμμία αναφορά για τον ιδιωτικό τομέα, για τις ελληνικές επιχειρήσεις, για την ανάπτυξη, για την προσέλκυση επενδύσεων στη χώρα. Πώς θα επιτευχθεί η επανεκκίνηση της οικονομίας χωρίς τον ιδιωτικό τομέα; Πώς θα δημιουργηθούν οι κατάλληλες εκείνες συνθήκες ανάπτυξης χωρίς νέες επενδύσεις; Πώς θα καταπολεμηθεί ριζικά και σε βάθος χρόνου η ανεργία;

Ακούσαμε για προσλήψεις στο δημόσιο, για κατάργηση της αξιολόγησης, για περισσότερο κράτος. Ακούσαμε μόλις τώρα από τον κ. Σταθάκη για κοινωνικές επιχειρήσεις.

Αν η απάντηση σε όλα αυτά τα ερωτήματα είναι οι δημόσιες επενδύσεις και το μεγάλο, γιγαντιαίο κράτος, τότε επιβεβαιώνεται η διαπίστωση ότι γυρίζουμε ολοταχώς σε μοντέλο της δεκαετίας του '80.

Επισήμανση δεύτερη. Υπήρξαν ελάχιστες γενικόλογες αναφορές στα βασικά πλεονεκτήματα της ελληνικής οικονομίας κατά τη διάρκεια της κρίσης, την ελληνική ναυτιλία, τον εξαγωγικό

τομέα, τον τουρισμό. Μετά τη θεσμική υποβάθμιση της ναυτιλίας και του τουρισμού, οι μη εξαγγελίες του Πρωθυπουργού γεννούν ιδιαίτερα ερωτηματικά για τη συνέχεια.

Σας θυμίζω ειδικότερα ότι ο τουρισμός ήταν αυτός που τράβηξε την ελληνική οικονομία στην ανάπτυξη. Προσέφερε πολύτιμα έσοδα, τόνωσε την περιφέρεια, έδωσε δουλειά σε χιλιάδες νέους και νέες και λυπάμαι ιδιαίτερα και για την εξαγγελία που μόλις ακούσαμε για τα κλειστά καταστήματα τις Κυριακές. Και πάλι η Ελλάδα θα είναι μια χώρα που πρωτοπορεί.

Επισήμανση τρίτη. Είναι πλέον προφανές ότι με ευθύνη της Κυβέρνησης μπαίνουμε σε τροχιά σύγκρουσης με παραδοσιακούς μας εταίρους και συμμάχους. Σπασμωδικές κινήσεις στην εξωτερική πολιτική της χώρας μόνο κακό μπορούν να μας κάνουν. Μια Ελλάδα απομονωμένη, μια Ελλάδα αποκομμένη από τα κέντρα αποφάσεων, μια Ελλάδα μόνη που ψάχνει ευκαιριακούς συμμάχους, είναι ό,τι χειρότερο μπορεί να μας συμβεί σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία.

Επισήμανση τέταρτη. Δόθηκε πολύ ξεκάθαρα προχθές το βράδυ από τον ίδιο τον κύριο Πρωθυπουργό αλλά και από όλη τη συζήτηση, το στίγμα της αντιμεταρρυθμισμού, δηλαδή της αναστολής των προγραμματισμένων μεταρρυθμίσεων και του ξηλώματος όλων αυτών που έχουν ήδη γίνει. Με αυτόν τον τρόπο, η Ελλάδα γυρίζει πολλά χρόνια πίσω. Οι μεταρρυθμίσεις ήταν και είναι ο αναγκαίος όρος για να επιστρέψουμε στην ανάπτυξη. Είναι ο δρόμος που δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, ενίσχυση της οικονομίας, βελτίωση της ζωής των πολιτών.

Κρατάω ως θετική την αναφορά στην καταπολέμηση της γραφειοκρατίας στο δημόσιο ή τη φοροδιαφυγή αλλά και τη δήλωση του Υπουργού Οικονομικών ότι θα συνεργαστεί με τον ΟΟΣΑ σε θέματα μεταρρυθμίσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλο αυτό το ιδιαίτερα ανησυχητικό σκηνικό, ο ρόλος της Αντιπολίτευσης αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Η Αντιπολίτευση της περιόδου 2012-2014, ήταν στον μεγαλύτερο βαθμό της συγκρουσιακή, ισοπεδωτική και καθόλου δημιουργική. Μόνη της επιδίωξη, ήταν η ματαίωση κάθε εκσυγχρονιστικής προσπάθειας. Αυτά είναι λάθη που δεν πρέπει να επαναληφθούν. Η χώρα χρειάζεται ειλικρίνεια, καθαρές κουβέντες από την Αντιπολίτευση αλλά και συναινέσεις εκεί που χρειάζεται.

Η κεντροδεξιά είναι η παράταξη των μεγάλων συνθέσεων, των εθνικών επιλογών, της εθνικής συμφιλίωσης, του μέτρου και της μετριοπάθειας. Αποτελεί την εγγύηση για την ευρωπαϊκή, τη δημοκρατική, την ομαλή πορεία του τόπου.

Είμαστε η παράταξη της ευθύνης, είμαστε η παράταξη που προτάσει ένα νέο, σύγχρονο πατριωτισμό, που πασχίζει και μεριμνά ώστε η Ελλάδα να βρίσκεται παντού στον άξονα της προόδου και της ευημερίας. Αυτά τα χαρακτηριστικά μας δεν πρόκειται να τα απεμπολήσουμε. Είμαστε εδώ για τα δύσκολα, είμαστε εδώ για την πατρίδα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Κεφαλογιάννη.

Καλώ τον κ. Σταθά.

Θα μιλήσετε από τη θέση σας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ: Μάλιστα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μας διευκολύνετε, κύριε Σταθά, είστε ο τελευταίος ομιλητής Βουλευτής, εκτός αν μπορούσαμε να παρεμβάλουμε και κάποιον άλλο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ: Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, ζούμε ιστορικές στιγμές και σίγουρα εμείς οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που είμαστε εδώ δεν αισθανόμαστε ούτε ότι είμαστε σωτήρες ούτε ότι είμαστε μάγοι. Όλα αυτά, λοιπόν, που είπε ο Πρωθυπουργός, ο σύντροφος ο Αλέξης ο Τσίπρας και οι Υπουργοί, για να υλοποιηθούν θέλουμε να έχουμε δίπλα μας τον ελληνικό λαό.

Και εγώ και οι υπόλοιποι θα ήθελα να ήταν διαφορετικά τα πράγματα για τον τόπο μας, για την πατρίδα και δεν θα ήθελα να είχαμε φτάσει στο σημείο που έχουμε φτάσει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κύριε Γεωργιάδη!

Σίγουρα, λοιπόν, θα ήθελα να ήταν πολύ καλύτερα τα πράγ-

ματα για το λαό μας, για τους εργαζόμενους, για τους αγρότες και για τους μικρομεσαίους.

Η πιο ευχάριστη στιγμή που έχω νιώσει μέχρι τώρα που ασχολούμαι με τα κοινά ήταν την προηγούμενη βδομάδα, όταν είδα τους συμπολίτες μου στην πλατεία Συντάγματος να συμπαραστέκονται για πρώτη φορά στην ελληνική Κυβέρνηση.

Εμείς τους θέλουμε δίπλα μας για να καταφέρουμε να ανατρέψουμε αυτές τις πολιτικές. Μόνο με αυτούς δίπλα μας θα τα καταφέρουμε, γιατί μόνο αυτούς έχουμε. Δεν έχουμε ούτε τους τραπεζίτες ούτε τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, ούτε κανέναν άλλο να μας υποστηρίξει.

Επιπλέον, απευθύνομαι στους εργαζόμενους, στους άνεργους, στους αγρότες και σε όλους αυτούς τους ανθρώπους του μόχθου. Δεν θέλουμε να μας κάνουν ανάθεση, θέλουμε να αγωνιστούν και αυτοί για τα δίκαιά τους. Γιατί το δίκαιο είναι με το μέρος μας και αυτό στο τέλος θα κερδίσει.

Από εδώ πέρα κερδίσαμε την πρώτη μάχη το 1940 στον πόλεμο με τη Γερμανία και από εδώ πέρα, η Γερμανία θα τον ξαναχάσει. Γι' αυτό προτείνω στον Υπουργό Δικαιοσύνης για τη «Siemens» να ζητήσουμε άμεσα να έρθει πίσω ο κ. Χριστοφοράκος και να εξετάσουμε πως αυτοκτόνησε ο οικονομικός σύμβουλος της «SIEMENS» τις προηγούμενες μέρες και να ζητήσουμε να μας δοθεί το πόρισμα κάποια στιγμή.

Επιπλέον με χαροποιεί το γεγονός ότι για πρώτη φορά Έλληνας Πρωθυπουργός έθεσε το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων, των επανορθώσεων και του κατοχικού δανείου. Επειδή κατάγομαι από το Δίστομο, για μας είναι ιερό το θέμα, γιατί όσοι έχουν κάνει εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, πρέπει να τιμωρούνται όσα χρόνια κι αν περάσουν.

Οι περισσότεροι φίλοι μου είναι στη Γερμανία. Με το γερμανικό λαό δεν έχουμε κανένα πρόβλημα, γιατί σε αυτούς λένε ότι πληρώνουν τους τεμπέληδες Έλληνες, ενώ σε μας λένε ότι «τα φάγαμε μαζί». Και οι μεν και οι δε, πληρώνουμε τους τραπεζίτες και τους τοκογλύφους και το ξέρουμε πάρα πολύ καλά.

Σύντροφε Πρωθυπουργέ, θέλουμε αυτό να το τραβήξουμε μέχρι το τέλος. Είναι μια δικαίωση ηθική, είναι μια δικαίωση για την πατρίδα. Είμαστε σίγουροι πως στο τέλος θα κερδίσουμε. Είμαι σίγουρος ότι στο τέλος θα κερδίσει όχι μόνο ο ελληνικός λαός αλλά όλοι οι λαοί που, πραγματικά, αυτήν τη στιγμή στην Ευρώπη μαστιζονται από τις πολιτικές της Μέρκελ και των φίλων της, των λίγων φίλων τραπεζιτών της.

Καλή δύναμη! Δεν τους φοβόμαστε! Αυτοί μας φοβούνται!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Σταθά, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι μερολήπτης. Ήθελα πολύ να είστε ο τελευταίος Βουλευτής που θα μιλούσε ακριβώς λόγω της καταγωγής σας και ακριβώς λόγω του συμβολισμού της αναφοράς αυτής. Κύριε Πρόεδρε της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και Υπουργέ της Εθνικής Άμυνας έχετε τον λόγο.

Θα απευθυνθώ βεβαίως και στην ευγένειά σας για να περιορίσετε όσο μπορείτε το χρόνο, μήπως δώσουμε και σε κάποιες κυρίες Υφυπουργούς τον λόγο, γιατί έχουμε δύο ακόμη Υπουργούς, τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και βεβαίως τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και φυσικά τον Πρωθυπουργό.

Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας και Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κυρία Πρόεδρε, θα μιλήσω για πέντε λεπτά μόνο, για να δώσουμε τον λόγο σε όσους περισσότερους Βουλευτές μπορούμε.

Χέες μίλησα ως Υπουργός Εθνικής Άμυνας και σήμερα θα μου επιτρέψετε να πάρω πέντε λεπτά ως Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων, το κίνημα των πολιτών που απ' αυτό εδώ το έδρανο ξεκίνησε το 2010 και τότε ήμουν μόνος μου. Ήμουν ένας διαγραμμένος Βουλευτής, διότι δεν δέχθηκα να κάνω τη μεγάλη κωλοτούμπα, να αρνηθώ αυτά που υποσχέθηκα στον ελληνικό λαό, τη μία και μόνη εξεταστική, το φάρμακο που σκοτώνει τον ασθενή, την πολιτική που διαλύει την πατρίδα μας.

Έγινε κίνημα πολιτών μέσα από το διαδίκτυο. Γίναμε Κοινοβουλευτική Ομάδα. Μας πολέμησαν και μας λάσπωσαν αλλά αντιστάθηκαν. Εκλεγίκαμε και δεύτερη φορά και τρίτη φορά στις ευρωεκλογές. Μας ξαναπούλησαν. Αποστάτησαν. Κι όμως, στα-

θήκαμε όρθιοι χάρη στον ελληνικό λαό. Τον ευχαριστώ πολύ. Και τον ευχαριστώ πολύ, γιατί απ' αυτό εδώ το Βήμα, αυτό που από την πρώτη στιγμή λέγαμε ήταν να ενώσουμε τους Έλληνες, να ενώσουμε άνθρωποι απ' όλους τους χώρους.

Διάβαζα πριν από λίγο την ομιλία του 2010, του 2011. Να ενώσουμε άνθρωποι από διαφορετικούς χώρους, από την Αριστερά, από το Κέντρο, από τη Δεξιά, Έλληνες και Ελληνίδες, οι οποίοι διοικούνται από μια τρόικα -διοικούνται από μια τρόικα μέχρι προχθές. Η χώρα κυβερνιόταν από email. Μας έστελναν τελεσίγραφα και γονατίζαμε. Κι ο ελληνικός λαός απέδειξε ότι οι Έλληνες ενωθήκαμε. Κι όπως είπε ο Ουίνστον Τσόρτσιλ: «Η εθνική ενότητα είναι πλατύτερη έννοια ακόμα κι από την ίδια την έννοια του έθνους». Υπάρχει εθνική ενότητα. Βγαίνουν οι δημοσκοπήσεις τώρα που δεν επηρεάζονται από επιχειρηματίες και μέσα ενημέρωσης και για την Κυβέρνηση λένε ότι το 90% του ελληνικού λαού συμφωνεί με τις γερμανικές αποζημιώσεις και το 70%-80% συμφωνεί με τους χειρισμούς της Κυβέρνησης να σταθεί όρθια, να μη γονατίσει και να εκτελέσει εντολές. Είναι μαζί με την Κυβέρνηση, Ελληνίδες και Έλληνες που δεν ψήφισαν τα κόμματα που στηρίζουν αυτήν την στιγμή την Κυβέρνηση. Είναι μαζί το έθνος. Είναι μαζί η πατρίδα. Είναι μαζί οι Ελληνίδες και οι Έλληνες που υπήρξαν θύματα της κρίσης αυτής.

Γιατί υπάρχει ελπίδα, γιατί υπάρχει φως, γιατί είδαν τέλος πάντων κάποιοι να συνομιλούν όρθιοι, όπως συνομιλούν όρθιοι και μιλούν όρθιοι, ακόμη κι όταν προσκυνούν οι Έλληνες, και να διαπραγματεύονται.

Ζητούμε να γυρίσουν πίσω τα παιδιά μας που φύγαν μετανάστες στο εξωτερικό. Ζητούμε να βρει δουλειά το 70% των νέων που κάθονται στα σπίτια τους.

Ζητούμε να μην έρχεται να μας προσβάλλει ο κάθε επίτροπος σε ένα Υπουργείο. Ζητούμε να έχουμε αξιοπρέπεια, εθνική περηφάνια.

Ζητούμε το Κοινοβούλιο να νομοθετεί δημοκρατικά και να μην αναγκάζεται η Κυβέρνηση αυτού εδώ του τόπου, να παίρνει φοβούμενη μέσα σε λίγες μέρες πίσω ένα νομοσχέδιο και να αυτοεξετελιζείται η δημοκρατία. Ζητούμε να λειτουργήσει το Σύνταγμα. Και αυτό ήταν η μεγάλη επιτυχία αυτής της εκλογής.

Γι' αυτό ο ελληνικός λαός είναι μαζί με αυτήν την Κυβέρνηση. Γι' αυτό για πρώτη φορά στην ιστορία της Μεταπολίτευσης κατέβηκαν κάτω στο Σύνταγμα αυθόρμητα πολίτες -δεν κινητοποιήσαμε απολύτως κανέναν- για να στηρίξουν την Ελλάδα. Δεν στηρίζουν ούτε τον Τσίπρα ούτε τον Καμμένο ούτε τον ΣΥΡΙΖΑ ούτε τους Ανεξάρτητους Έλληνες. Την Ελλάδα στηρίζουν που διαπραγματεύεται. Και η Ελλάδα θα νικήσει. Η Ελλάδα θα καταφέρει όρθια να νικήσει!

(Χειροκροτήματα)

Και μην είστε μεμψήμοιροι. Ελάτε μαζί σε αυτήν τη μεγάλη εθνική προσπάθεια. Ελάτε μαζί, όρθιοι οι Έλληνες να ζητήσουμε αυτό που δικαιούμαστε. Το πιστεύετε κι εσείς κάποτε, πριν γονατίσετε, λέγοντας ότι θα πρέπει αυτή η πολιτική που οδηγεί στη σφαγή τον ελληνικό λαό να αλλάξει. Μιλάγατε για μία και μόνο εξεταστική. Και αφήστε εκείνους οι οποίοι έχουν έρθει σε ετούτην εδώ την Αίθουσα για να συμβιβαστούν να μείνουν μόνοι. Μπορούμε να διαπραγματευτούμε ως έθνος.

Κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι, το αναγκαίο καλό που υποσχέθηκαμε στον ελληνικό λαό, είναι πραγματικότητα. Και θέλω να πω ξεκάθαρα ότι ήρθε η ώρα πλέον να μπορέσουμε να ξεκινήσουμε έναν καινούργιο δρόμο για την πατρίδα μας και μαζί όλοι να στηρίζουμε αυτήν τη νέα προσπάθεια.

Άκουσα προηγουμένως -και λυπήθηκα για αυτό, γιατί περίμενα να είναι μία ενωτική συνεδρίαση αυτή- να κατηγορούμαστε από ένα καινούργιο κόμμα, το οποίο μάλιστα έχει αποχωρήσει και από το Κοινοβούλιο τώρα που μιλά -σαν τον κ. Σαμαρά που πάντα έφευγε όταν μιλούσαμε- να μας κατηγορεί με διάφορες κατηγορίες, που είναι ανυπόστατες.

Θα του πω, λοιπόν, του φίλου μου του κ. Θεοδωράκη ότι σήμερα γίνεται η ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης αλλά οι Βουλευτές από αυτό το Βήμα δεν διαβάζουν αυτά που τους γράφουν.

Και κλείνω με μία ερώτηση σε αυτόν το διάλογο που γίνεται σε αυτήν την Αίθουσα και που αρνείται σήμερα. Μίλησε για την

EPT. Ποιοι τα παίρνουν στην EPT τόσα χρόνια; Πόσα έπαιρνε ο ίδιος για τις συμπαράγωγές στην EPT;

(Χειροκροτήματα)

Ποιοι ήταν αυτοί που βούλιαξαν την EPT; Τα εικοσάρια και τα τριαντάρια για κάθε εκπομπή ήταν! Οι άνθρωποι της διαπλοκής σαν κι αυτόν ήταν!

Ας ζητήσει συγγνώμη από αυτό το βήμα τώρα που είναι εκλεγμένος Βουλευτής και ας έρθει να συμπαράταχθεί κοντά μας, να πάμε μαζί για να αλλάξουμε τα πράγματα. Έχουμε μπροστά μας ένα δρόμο δύσκολο, ένα δρόμο όμως που θα φέρει την ελπίδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας δίνω μόνο ένα στοιχείο και κατεβαίνω από το βήμα. Σήμερα καλέσαμε με την πολιτική ηγεσία, με τον Αναπληρωτή Υπουργό, τον κ. Ήσυχο και τον Υφυπουργό, το Ταμείο Εθνικής Άμυνας, για να δούμε τα περιουσιακά στοιχεία που έχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις προς εκμετάλλευση. Μόνο τα περιουσιακά στοιχεία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, το Ταμείο Εθνικής Αμύνης, δηλαδή τα κλειστά στρατόπεδα και η περιουσία που έχει μείνει από κληρονομίες είναι 32.496.000.000 ευρώ, τα οποία αποδίδουν 1.100.000 ευρώ κάθε χρόνο.

Δεν χρειάζεται, λοιπόν, να γίνουν αποκρατικοποιήσεις. Χρειάζεται να συμμαζέψουμε αυτόν εδώ τον τόπο, να ενωθούμε όλοι μαζί και να χαράξουμε μία νέα πολιτική, την οποία θα επιβάλλει ο λαός και όχι η διαπλοκή ή ο ξένος παράγων.

Εύχομαι καλή επιτυχία στον Γιάννη τον Βαρουφάκη αύριο. Εύχομαι να γυρίσει πίσω και αυτή η Αίθουσα επιτέλους μία φορά ειλικρινά να χειροκροτήσει μία εθνική προσπάθεια που θα πετύχει και είμαι βέβαιος.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και Υπουργό Εθνικής Άμυνας και για το ευσύννοπτο του χρόνου.

Καλώ στο βήμα...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ, κύριε Θεοδωράκη.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Επειδή υπήρξε μια προσωπική αναφορά, θέλω να πω μόνο αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Προλάβετε να την ακούσετε, γιατί δεν πρόλαβα να σας δω ούτε να μπαίνετε στην Αίθουσα.

(Γέλωτες-χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Πρόλαβα και την άκουσα.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Και οι τοίχοι έχουν αυτιά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο κ. Ψαριανός λέει ότι και οι τοίχοι έχουν αυτιά. Μάλλον αυτοπροσδιορίζεται ως «ο τοίχος».

(Γέλωτες-χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε. Επί προσωπικού θέλετε τον λόγο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Αν τελειώσατε τα ευφολογήματα, μπορώ να μιλήσω. Αν έχετε κάποιο άλλο ανέκδοτο να μας το πείτε, αλλιώς να συνεχίσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Για τρία λεπτά θέλετε τον λόγο;

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Για πολύ λιγότερο.

Θέλω να πω στον προηγούμενο ομιλητή κάτι πολύ απλό που ίσως δεν το ξέρει, ότι δεν είμαστε όλοι πλούσιοι και δεν ζούμε όλοι από τα λεφτά των πατεράδων μας. Υπάρχουν άνθρωποι που δούλεψαν στη ζωή τους, ήταν υποχρεωμένοι να δουλέψουν σε πολλά και μεγάλα «μαγαζιά» είτε αυτό ήταν η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» είτε ήταν το «MEGA» είτε ήταν ο «902 Αριστερά στα FM» είτε ήταν η EPT. Είμαστε υπερήφανοι γι' αυτήν τη ζωή. Είμαστε υπερήφανοι ότι αυτό που έχουμε κάνει, το έχουμε κάνει με τα δικά μας χέρια. Δεν έχουμε υπάρξει υπάλληλοι.

Στο πολιτικό σύστημα, θα πρέπει να αντιληφθούν κάποιοι ότι υπάρχει κάποια στιγμή η διάθεση από κάποιους ανθρώπους να μπουν και να προσφέρουν, να αφήσουν τα εύκολα, να αφήσουν αυτά που έκαναν, αυτά που κέρδιζαν και να προσφέρουν στο πολιτικό σύστημα. Αυτό είναι δύσκολο να το κατανοήσουν άνθρωποι που έχουν υπάρξει απλώς ως υπηρέτες κάποιων μέσα στο πολιτικό σύστημα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Το Ποτάμι)

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας και Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο κ. Καμμένος έχει τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας και Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Θεοδωράκη, χαίρομαι που ήρθατε να απαντήσετε.

Σας λέω, λοιπόν, ότι και εγώ δούλεψα επί πάρα πολλά χρόνια και αν λέτε για μια περιουσία που είχε ο πατέρας μου, δούλεψε και πλήρωνε φόρους κανονικά. Αλλά 20.000 ευρώ την εκπομπή δεν έπαιρνε, κύριε Θεοδωράκη. Ούτε έπαιρναν οι υπάλληλοι της EPT 20.000 ευρώ, που σήμερα θέλετε να τους αποκλείσετε από τη δουλειά. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά. Υπήρχαν οι επίλεκτοι του συστήματος, του οποίους διορίζει το ΠΑΣΟΚ που σήμερα σας στηρίζει από δίπλα και κάποιοι άλλοι που εργάζονταν με 750 ευρώ και βρέθηκαν απολυμένοι, γιατί κάποιοι σαν και εσάς έπαιρναν τη μερίδα του λέοντος. Αυτή είναι η διαφορά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο Υπουργός Επικρατείας κ. Νίκος Παππάς έχει τον λόγο για δέκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ (Υπουργός Επικρατείας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι για μένα ύψιστη τιμή και μέγιστη ευθύνη που ανεβαίνω στο βήμα της Βουλής ως μέλος αυτής της Κυβέρνησης εθνικής και κοινωνικής σωτηρίας.

Η πρωτοφανής λαϊκή υποστήριξη στη μάχη που δίνουμε διεθνώς, μας δυναμώνει και μας φέρνει όλους, με πρώτο τον Πρωθυπουργό, μπροστά στον πιο γλυκό μονόδρομο, το μονόδρομο της υπεράσπισης της θέλησης του λαού μας και της αξιοπρέπειάς του, το μονόδρομο της εντολής να επιταχύνουμε και να προχωρήσουμε με γρήγορο βήμα στην υλοποίηση του προγράμματός μας.

Ξεκινώ αμέσως και λέω ότι στο πλαίσιο αυτό θέλω να ανακοινώσω στην Εθνική Αντιπροσωπεία ότι σε χρονικό διάστημα ενός μήνα θα έρθει προς συζήτηση στη Βουλή το σχέδιο νόμου για την επανίδρυση της Εθνικής Ραδιοφωνίας και Τηλεόρασης.

(Χειροκροτήματα)

Η Κυβέρνηση αποφάσισε να ανοίξει η EPT, γιατί ο λαός μας αποφάσισε να ανοίξει η EPT. Ο νόμος για την επανίδρυση της EPT θα έρθει στη Βουλή των Ελλήνων σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής. Θα δημιουργεί ένα διαυγές και συνταγματικά κατοχυρωμένο νομοθετικό πλαίσιο, χωρίς ρεβανσισμούς, χωρίς προχειρότητες, χωρίς μαύρο στις οθόνες. Η πληγή που άνοιξε στο σώμα της δημοκρατίας μας θα κλείσει.

Δεν επιθυμούμε, όμως, και επιστροφή στο παρελθόν, στο παρελθόν των αστρονομικών μισθών για λίγους και εκλεκτούς, στο παρελθόν των εξωφρενικών δαπανών, στο παρελθόν, δηλαδή, όπου κάποιοι ήταν πιο ίσοι από τους άλλους εργαζόμενους.

Σημείωση πρώτη: Ο νόμος για τη δημοκρατική και πολυγωνική νέα EPT αποκαθιστά την πρωτοφανή αδικία που βιώνουν είκοσι μήνες τώρα οι συμπολίτες μας που εργάζονταν στην EPT την ημέρα του μαύρου. Ο αγώνας τους διδάσκει αξιοπρέπεια και απαιτεί άμεση δικαίωση. Όσοι πρώην εργαζόμενοι της EPT επιθυμούν μπορούν να γυρίσουν στη νέα EPT. Η επαναπρόσληψή τους δεν θα επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, καθώς συνεχίζεται η χρηματοδότηση της νέας EPT από το ανταποδοτικό τέλος.

Σημείωση δεύτερη: Θα ελεγχθούν οι προϋπολογισμοί της NEPIT και θα εξεταστούν ηθελημένες ασάφειες, αποκλίσεις και αναθεωρήσεις.

Ενδεικτικά αναφέρω ότι ο τελευταίος προϋπολογισμός της EPT προέβλεπε δαπάνη για ρεύμα, φωταέριο, ύδρευση και τηλεπικοινωνίες 3.700.000 ευρώ. Ο αντίστοιχος προϋπολογισμός

της NEPIT για το 2014 προέβλεπε 12.000.000 ευρώ. Ο προϋπολογισμός της NEPIT το 2015 είναι 13.800.000, ενώ μετά τις εκλογές 8.000.000. Η πολιτική μας βούληση είναι καθαρή και συνίσταται σε μία λέξη και μόνο: διαφάνεια.

Παράλληλα, εντός ενός ετήσιου πλαισίου ανασυγκρότησης του νέου φορέα οδηγούμαστε σε μία ΕΡΤ δημοκρατική και ανεξάρτητη, στηριγμένη στην εμπειρία της πολύμηνης αυτοδιαχείρισης, ανοιχτής στην κοινωνία, που θα επενδύει στον πολιτισμό και θα στηρίζει νέους δημιουργούς και τη νεολαία, μια ΕΡΤ που αποκτά το δικό της δίκτυο ψηφιακής τηλεόρασης και επαναφέρει τη μετάδοση σήματος στους Έλληνες της ομογένειας.

Αναφέρθηκε και από άλλους Υπουργούς της Κυβέρνησης και θέλω και εγώ να υπογραμμίσω ότι η Κυβέρνησή μας είναι αποφασισμένη να αποκαταστήσει την κανονικότητα στον χώρο των μέσων μαζικής ενημέρωσης. Θα κινηθούμε κατά το Σύνταγμα και την κείμενη νομοθεσία. Εφαρμόζουμε άμεσα επαρκές θεσμικό πλαίσιο για τον έλεγχο των οικονομικών των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών και άλλων μέσων ενημέρωσης. Τελειώνουμε οριστικά με τα δάνεια άνευ εγγυήσεων και με αδιαφανείς όρους παραχώρησης. Εφαρμόζουμε, επιτέλους, όσα έχει προβλέψει ο νόμος σε σχέση με την προκήρυξη διαγωνισμών για την ανοιχτή και διαφανή αδειοδότηση ραδιοτηλεοπτικών μέσων.

Η πληροφόρηση, η ενημέρωση και η επιμόρφωση του λαού δεν είναι εμπόρευμα, αλλά θεμέλιο της δημοκρατίας και η Κυβέρνησή μας θα το προστατέψει και θα το εγγυηθεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στην Ελλάδα έχει συντελεστεί μία ιστορική αλλαγή. Το λέω αυτό διότι ακούμε ότι κάποιοι στη Νέα Δημοκρατία ποντάρουν στην ιδέα της παρένθεσης. Δεν θα σταθώ στο γεγονός ότι τέτοιου τύπου σενάρια έχουν διαψευστεί στο παρελθόν και έμειναν απλώς σενάρια στα μυαλά όσων έχασαν εκλογές.

Θα κάνω, όμως, την εκτίμηση -και απευθύνομαι στη Νέα Δημοκρατία- ότι μία τέτοια βολική αφήγηση δεν διευκολύνει το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας να καταλάβει τι ακριβώς συνέβη στις εκλογές που μας πέρασαν, πώς και γιατί η νέα Κυβέρνηση απολαμβάνει της υποστήριξης ακόμα και ανθρώπων που δεν μας ψήφισαν, πώς και γιατί η Νέα Δημοκρατία κατάφερε να διαρρήξει δεσμούς με κοινωνικά στρώματα που στο παρελθόν κατάφερε να εκφράζει.

Δεν θα βοηθήσει εσάς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, να καταλάβετε ότι το μνημόνιο ήταν μία καταστροφική επιλογή και ως εκ τούτου να επαναπροσδιορίσετε τον ρόλο σας στη νέα εποχή.

Τώρα, κύριοι Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, έχει πλέον απορρίψει την προοπτική του να μείνει η Ελλάδα σε καθεστώς ακραίας ανισότητας και φτώχειας. Εσείς πώς θα τοποθετηθείτε; Θα παραμείνετε νουσταλγοί του μνημονίου ή θα μετακινηθείτε στη γραμμή της ισχυρής διαπραγμάτευσης και διεκδίκησης; Θα αφήσετε την προ των εκλογών δέσμευσή σας στα προαπαιτούμενα να είναι το έσχατο επιχείρημα όσων θέλουν να πιέσουν την Ελλάδα και να την οδηγήσουν ξανά στην ταπείνωση;

Το δηλώνω από αυτό εδώ το Βήμα ότι η δέσμευση της προηγούμενης κυβέρνησης στο πανθομολογούμενο αποτυχημένο πρόγραμμα, σ' αυτά τα περιβόητα προαπαιτούμενα, είναι το έσχατο επιχείρημα με όσους συζητάμε αυτήν τη στιγμή σε διεθνές επίπεδο.

Πιο συγκεκριμένα, η ελληνική Κυβέρνηση έχει κάνει μία σειρά από επαφές. Τις έκανε καλώς ή έπρεπε να έχει άλλες προτεραιότητες;

Θα έλθουν στη Βουλή άμεσα τα νομοσχέδια για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Θα τα ψηφίσετε ή θα νοουθετείτε την Κυβέρνηση να κάνει το καλό παιδί;

Θα συζητήσει το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα στο οποίο συμμετέχετε την πρόταση της ελληνικής Κυβέρνησης για πρόγραμμα-γέφυρα. Ποια θα είναι η θέση της Νέας Δημοκρατίας εκεί μέσα;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η εφαρμογή του προγράμματος του μνημονίου και κυρίως η προπαγάνδα που το συνόδευε, βασίστηκε σε ένα θεμελιώδες ψέμα, ότι το μνημόνιο είναι τα δανεικά που θα μας σώσουν.

Η αλήθεια είναι ότι το μνημόνιο είναι τα μέτρα φτωχοποίησης, είναι το εργαλείο για γίνει η Ελλάδα μια χώρα μονίμως άδικη. Είναι οι ρυθμίσεις που αφήνουν τις συντάξεις να μειώνονται,

καθώς το δημόσιο αποσύρεται από τη στήριξή τους.

Το μνημόνιο είναι η ταπείνωση των μισθών, η κατάργηση των τριετιών και των συλλογικών συμβάσεων. Είναι η μονιμότητα της υψηλής ανεργίας και το τσάκισμα της μεσαίας τάξης. Είναι, δηλαδή, το πλέγμα των ρυθμίσεων που κατεβάει από το τρένο της ανάπτυξης τον μισό πληθυσμό. Είναι το πλέγμα των ρυθμίσεων που το δικό μας αντιμνημονιακό πρόγραμμα θα ακυρώσει.

Τώρα που η Νέα Δημοκρατία είναι στην Αντιπολίτευση και δεν υφίσταται πιέσεις από δανειστές δεν υπάρχει το επιχείρημα του εκβιασμού.

Η Ελλάδα είναι η τελευταία χώρα στο δείκτη κοινωνικής δικαιοσύνης στην Ευρώπη και η πρώτη στο δείκτη παιδικής φτώχειας. Θα περιμέναμε να ακούσουμε μερικές ιδέες για το πώς θα ξεκολλήσουμε από εκεί.

Είναι η γραμμή της Νέας Δημοκρατίας η εφαρμογή των προεκλογικών προαπαιτούμενων; Αυτό είναι ένα αμειλικτό ερώτημα, το οποίο δεν είναι ερώτημα της αποψινής νύχτας, όπου η Κυβέρνησή μας ζητά την ψήφο εμπιστοσύνης. Θα μας ακολουθεί στην πολιτική ζωή και θα αποτιμά την στάση όλων μας εδώ.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να σταθώ στο εξής επιχείρημα: Μας κατηγορείτε ότι σας κάναμε κριτική προεκλογικά, επειδή ζητήσατε επέκταση της δανειακής σύμβασης και ότι τώρα σας κάνουμε κριτική, επειδή ζητήσατε παράταση μόνο για δύο μήνες και όχι για έξι μήνες, όπως πρότειναν οι εταίροι.

Ποια είναι η αλήθεια; Ότι αυτό που εσείς ζητήσατε είναι η παράταση της δανειακής σύμβασης για δύο μήνες, με απόλυτη εγγύηση των προαπαιτούμενων, για να κατασκευάσετε ένα χλιοπαίγμένο έργο εκβιασμού, το οποίο ευτυχώς για την Ελλάδα δεν λειτούργησε και για να έχετε και κάποια προεκλογικά σποτ που λένε ότι καταστρεφόμαστε.

Υπάρχει, δυστυχώς, αυτή η σταθερά για εσάς. Είτε η δανειακή σύμβαση τελείωνε το Δεκέμβριο είτε το Φεβρουάριο είτε τον Ιούνιο, τα προαπαιτούμενα ήταν το ακλόνητο φαβορί, η μόνη θεμέλια λίθος της επιχειρηματολογίας σας.

Να σας θυμίσω ένα διαχωρισμό: Άλλο το μνημόνιο και άλλο η δανειακή σύμβαση. Το λέγατε όταν ήσασταν στην αντιπολίτευση. Μετά, ως κυβέρνηση, το ξεχάσατε. Μήπως ήρθε η ώρα να το ξαναθυμηθείτε, τώρα που γυρίσατε στην Αντιπολίτευση και να μας πείτε -και το λέμε με απόλυτη ειλικρίνεια- ποια από τα προαπαιτούμενα του περιβόητου e-mail δεν πρέπει να εφαρμοστούν;

Διότι, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, φοβάμαι πάρα πολύ ότι εάν επιμένετε να εφαρμοστούν όλα τα προαπαιτούμενα και ότι αυτή θα ήταν μια υπεύθυνη στάση -διότι ακούσαμε και πολλά περί ευθύνης σε αυτή την τριήμερη συζήτηση- τότε ο μόνος άνθρωπος ο οποίος έχει παραμείνει σύμμαχος αυτής της λογικής είναι ο κ. Σόμιπλε.

Θα σας έλεγα, λοιπόν, ότι η Ελλάδα έχει φωνή, η Ελλάδα πείθει, η Ελλάδα θα ξανασταθεί στα πόδια της και με την εμπιστοσύνη της Βουλής σήμερα το βράδυ, η Ελλάδα θα γίνει ακόμα πιο ισχυρή.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Επικρατείας για την άψογη τήρηση του χρόνου, εάν και ομιλών στη Βουλή για πρώτη φορά.

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνης Σαμαράς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεπερνώντας τα φληναφήματα του Υπουργού Επικρατείας, που μόλις ακούσαμε και σας το λέω καθαρά, από την πρώτη στιγμή, ότι όποιος αγαπάει την πατρίδα του, θέλει να πετύχει η νέα Κυβέρνηση.

Αλλά, ακριβώς επειδή αγαπάμε την Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, δεν θα επιτρέψουμε να τεθεί σε κίνδυνο το ευρωπαϊκό της μέλλον και η ευρωπαϊκή της πορεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εμείς, κύριε Τσίπρα, δεν θα κάνουμε αυτά που κάνατε εσείς επί δυόμισι χρόνια, από τη θέση του Αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης. Δεν θα μηδενίζουμε το έργο σας. Θα αναγνωρίζουμε τα όποια θετικά πετύχετε. Και σας εύχομαι ειλικρινά να πε-

τύχετε.

Δεν θα καταψηφίζουμε τα πάντα. Μακάρι να μας δώσετε την ευκαιρία να στηρίξουμε οτιδήποτε είναι προς το συμφέρον της χώρας. Όμως, δεν θα σας αφήσουμε να πάτε τη χώρα στα βράχια. Πολύ περισσότερο που σήμερα αποκαλύπτεται ότι δεν είχατε κανένα πρόγραμμα, ότι δεν είχατε καμμία επαφή με την πραγματικότητα.

Εκβιάσατε πρόωρες εκλογές, τις κερδίσατε με ψέματα, που τώρα πια αποδεικνύονται.

Να ξέρετε –και σας το λέω προκαταβολικά, αλλά δεν σας το λέω με αντιπαλότητα- ότι η συνέπεια στο ψέμα και την πλάνη, δηλαδή η εμμονή σε πράγματα που αποδεικνύονται ψέματα και πλάνες, δεν είναι αρετή. Είναι ελάττωμα βαρύτατο. Αντίθετα, αρετή είναι να μπορείς να πεις στον άλλο «μπορεί σε κάθε σου βήμα να με υπονόμεις, αλλά εγώ θα σε στηρίξω, γιατί αυτό επιτάσσει το συμφέρον του τόπου. Κοίτα μονάχα μη βλάψεις τη χώρα μας». Και αυτή είναι η αρετή της Νέας Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Να σας θυμίσω, λοιπόν, πού βρίσκεται η χώρα, που την παραλάβατε και πού βρισκόταν όταν εμείς την παραλάβαμε. Εμείς, λοιπόν, το καλοκαίρι του 2012 βρήκαμε την Ελλάδα με 9,5% έλλειμμα για τη χρονιά εκείνη, με 7% ύφεση, με ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου προς τους ιδιώτες ύψους 9,5 δισεκατομμυρίων και με την αξιοπιστία της χώρας μηδενική στον υπόλοιπο κόσμο. Όταν αναλάβετε εσείς, πριν από δεκαπέντε μέρες, η Ελλάδα είχε σχεδόν εξαλείψει τα ελλείμματα και πέρυσι, το 2014, έκλεισε τη χρονιά με σημαντικό πρωτογενές πλεόνασμα για δεύτερη χρονιά.

Μέχρι πριν λίγο, βέβαια, το κόμμα σας αμφισβητούσε τα πρωτογενή πλεονάσματα που βγάζαμε. Επί δυόμισι χρόνια τα λέγατε «εικονικά» και «ανύπαρκτα». Τώρα τα αποδέχεστε.

Να σας θυμίσω, λοιπόν, ότι πλεονάσματα εμείς φτιάξαμε και εσείς βρήκατε. Εμείς ήμασταν εκείνοι που μετατρέψαμε, μέσα σε δυο χρόνια, τα τεράστια ελλείμματα σε πλεονάσματα. Και αν εσείς στέκεστε τώρα, είναι γιατί εμείς σας παραδώσαμε στέρεα θεμέλια.

Και μην προκαλείτε, όπως έγινε νωρίτερα στη Βουλή, για το ποιος στέκεται όρθιος και ποιος σκυφτός στο Eurogroup. Σας εύχομαι όταν μπαίνετε και κυρίως όταν βγαίνετε από το Eurogroup, να είστε το ίδιο όρθιοι όπως ήμασταν εμείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Επειδή άκουσα και κάποιες αμφισβητήσεις για τις δημοσιονομικές επιδόσεις της περασμένης χρονιάς, του 2014, να είμαστε σαφείς. Σύμφωνα με την επίσημη έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, μέχρι και το Νοέμβριο, το πλεόνασμα για το 2014 προβλεπόταν πολύ πάνω από τον στόχο, δηλαδή το 1,5% του ΑΕΠ. Βέβαια, όπως προειδοποιήσαμε πολλές φορές, η αβεβαιότητα που δημιουργήσαν οι πρόωρες εκλογές, που εσείς προκαλέσατε, είχε ως αποτέλεσμα την καθίζηση των εσόδων τους δύο τελευταίους μήνες. Αλλά μόνο τους δύο τελευταίους μήνες και εξαιτίας σας. Πόσες φορές δεν σας είχαμε προειδοποιήσει για αυτό;

Μετά, θα ήθελα να πω ότι εσείς ο ίδιος σε τηλεοπτική εκπομπή, διακηρύσσατε με αλαζονεία ότι δεν πρόκειται να πληρώσετε τον ΕΝΦΙΑ.

Ορίστε και η σχετική σας δήλωση.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Πότε ήταν αυτό, κύριε Σαμαρά;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ήταν τον Απρίλη του 2012. Και μάλιστα δίνετε τη συνέντευξη αυτή στον κ. Θεοδωράκη.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν είχε έρθει ο ΕΝΦΙΑ, δεν υπήρχε ο ΕΝΦΙΑ το 2012.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Δεν υπήρχε ΕΝΦΙΑ το 2012.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Λίγο αργότερα, σε άλλη τηλεοπτική σας συνέντευξη, διευκρινίζατε ότι δεν θα πληρώσετε έτσι και αλλιώς, γιατί δεν έχετε σπίτι στο όνομά σας. Και αν θέλετε να το δείτε, είναι σε συνέντευξη με τον κ. Αυτιά, στις 9-2-2013. Ιδού!

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όμως, πουθενά, κύριε Πρωθυπουργέ, δεν καλέσατε τον κόσμο να πληρώσει τις φορολογικές του υποχρεώσεις. Και την ίδια στιγμή, μάλιστα, την ίδια εποχή που μιλάμε, στελέχη του κόμματός σας και σημερινοί Βουλευτές σας, καλούσαν δημόσια τον κόσμο να μην πληρώνει τον ΕΝΦΙΑ.

Αν θέλετε, εδώ πέρα υπάρχει και απάνθισμα από τέτοιες δηλώσεις. Και το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μέχρι τα τέλη του Δεκεμβρίου, ειδικά ο ΕΝΦΙΑ πληρωνόταν κανονικά. Τον Ιανουάριο, στη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, ο κόσμος πλήρωσε λιγότερα. Και τώρα, ξαφνικά, τον καλείτε να πληρώσει τις υποχρεώσεις του για το καλό της πατρίδας. Για το καλό της πατρίδας να τις πληρώσει!

Να σας ρωτήσω κάτι, κύριε Πρωθυπουργέ: Άλλη ήταν η πατρίδα μας τότε, κύριε Τσίπρα; Ήταν διαφορετική η πατρίδα μας; (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και ακόμα: Εσείς βρήκατε τη χώρα μας σε ανάκαμψη, όχι σε βαθιά ύφεση όπως εμείς. Σύμφωνα με όλα τα επίσημα στοιχεία της Ευρώπης -της Κομισιόν, στην προκείμενη περίπτωση- το 2014, η Ελλάδα σημείωσε ανάπτυξη 1% -αυτό παραλαμβάνετε κι αυτό να το θυμάστε- και προβλέπεται για την τρέχουσα χρονιά ανάπτυξη 2,5%, αν δεν συμβούν έκτακτα γεγονότα, που όλοι ευχόμαστε να μην συμβούν. Η ανεργία τώρα είναι στο 25,5%, όπως και πριν από δυόμισι χρόνια. Μόνο που τώρα πέφτει σταθερά, ενώ όταν αναλάβαμε εμείς ανέβαινε ιλιγγιωδώς. Εμείς τη φρενάρουμε. Εμείς την αντιστρέψαμε. Και εσείς ελπίζω, πάλι, να μην την αυξήσετε.

Και ακόμα μιλάτε για αποτυχία της πολιτικής μας. Το ότι εξαλείψαμε 9,5% έλλειμμα και βγάλαμε τη χώρα σε ανάκαμψη και πληρώσαμε 6,5 δισεκατομμύρια ευρώ ληξιπρόθεσμες οφειλές και περάσαμε μεταρρυθμίσεις που δεν έχουν ξαναγίνει στην Ελλάδα και όλα αυτά μέσα σε δυόμισι χρόνια, με συνεχή δική σας υπονόμηση, σας φαίνεται αποτυχία πολιτικής ή μήπως είναι μισallόδοξο αυτό που λέτε;

Το χρέος της χώρας το βρήκαμε εκτός ελέγχου. Στηρίξαμε την προηγούμενη κυβέρνηση Παπαδήμου να το «κουρέψει» ονομαστικά κατά 105 δισεκατομμύρια. Ύστερα η δική μας κυβέρνηση έκοψε άλλα 20 δισεκατομμύρια με επαναγορά ομολόγων, πολύ κάτω από την ονομαστική τιμή. Εσείς σε όλα αυτά ήσασταν αντίθετοι.

Τώρα, μας λέτε ότι το χρέος της χώρας είναι 6 δισεκατομμύρια παραπάνω από τις προβλέψεις. Μπερδεύετε το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης με το χρέος της Κεντρικής Κυβέρνησης. Δεν έχουμε αύξηση χρέους. Τα ρέπος είναι χρηματοδοτικό εργαλείο. Δεν είναι δημόσιο χρέος. Μην μπερδεύετε. Το ρέπος το χρωστάει το κράτος στον εαυτό του. Σε ό,τι αφορά τη Γενική Κυβέρνηση είμαστε ακριβώς στις προβλέψεις.

Ξεχνάτε, επίσης, ότι μας χρεώνουν ακόμα ως χρέος τα 10 δισεκατομμύρια από το υπόλοιπο του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, του ΤΧΣ, που δεν χρησιμοποιήθηκαν για την ανακεφαλαίωση των τραπεζών. Εμείς, αυτά δεν σκοπεύαμε να τα χρησιμοποιήσουμε και θα τα επιστρέφαμε, σβήνοντας ακόμα 10 δισεκατομμύρια χρέους. Ήμασταν καλύτερα από τις προβλέψεις. Αν εσείς τώρα τα χρησιμοποιήσετε για να καλύψετε ανάγκες που δημιουργείτε, τότε ναι, θα υπάρξει αύξηση χρέους. Χώρα που τότε θα σας βάλουν και νέα προαπαιτούμενα, γιατί θα αλλάξουν τη χρήση τους και θα το περάσουν αυτό το χρέος

για νέο αναγκαστικό δανεισμό.

Επιπλέον, το πραγματικό χρέος της χώρας είναι ακόμα 16 δισεκατομμύρια πιο χαμηλό, γιατί προβλέπονται 16 δισεκατομμύρια επιστροφή από την ιδιωτικοποίηση των τριών τραπεζών στα επόμενα δύο, τρία χρόνια. Εάν εσείς δεν τις ιδιωτικοποιήσετε, θα έρθετε σε σύγκρουση με το ευρωσύστημα συνολικά και, επιπλέον, θα φορτώσετε άλλα 16 δισεκατομμύρια στο χρέος, που αλλιώς θα έσβηναν.

Και αφού «πάτε γυρεύοντας» να σας πω και το εξής: Εμείς από τις αποκρατικοποιήσεις που έγιναν, πετύχαμε 7,7 δισεκατομμύρια έσοδα από τα οποία έχουμε ήδη εισπράξει 3,7 δισεκατομμύρια και αυτά πάνε απευθείας στη μείωση του χρέους. Στη φετινή χρονιά προγραμματίσαμε άλλα 2 δισεκατομμύρια και θα εισπράταμε ίσως και 3 δισεκατομμύρια. Εάν εσείς, όμως, ακυρώσετε τις αποκρατικοποιήσεις που έγιναν και δεν προχωρήσετε σε άλλες, θα χάσετε τουλάχιστον 6 δισεκατομμύρια και αυτά δεν θα αφαιρεθούν από το χρέος, όπως εμείς προγραμματίζαμε. Μην μιλάμε, λοιπόν, για χρέος.

Προχωρώ. Η αξιοπιστία της χώρας, στο διάστημα που ήμασταν κυβέρνηση, αποκαταστάθηκε πλήρως στο εξωτερικό. Επί δύο χρόνια ο διεθνής Τύπος πρόβαλλε τις επιτυχίες της χώρας σε όλα τα επίπεδα: και στο δημοσιονομικό και στις μεταρρυθμίσεις και στην ανάκαμψη. Ζήταγαν ίσως περισσότερα. Ναι, στις μεταρρυθμίσεις. Κανείς, όμως, δεν αρνήθηκε εκείνα που έγιναν.

Εσείς, αντίθετα, όλα αυτά τα ειρωνευόσασταν πάντοτε. Και τώρα θέλετε να χτίσετε πάνω σε αυτές τις επιτυχίες. Εμείς θα σας βοηθήσουμε να χτίσετε, αν το εννοείτε πραγματικά. Για την ώρα, όμως, βλέπω να θέλετε μάλλον να γκρεμίσετε εκείνα τα οποία καταφέραμε. Σε αυτό, φυσικά, εμείς θα είμαστε απέναντι.

Και μην ξεχνάτε ακόμα πως επί της δικής μας διακυβέρνησης, η πιστοληπτική ικανότητα της Ελλάδας συνεχώς αναβαθμιζόταν. Τώρα στις δεκαπέντε ημέρες της δικής σας διακυβέρνησης, όλοι οι διεθνείς οίκοι υποβαθμίζουν τη χώρα μας ή ετοιμάζονται να το κάνουν. Και αυτό μην το υποτιμάτε, γιατί η αξιολόγηση από τους διεθνείς οίκους είναι το εισιτήριο για να βγεις στις διεθνείς αγορές. Και το να μπορείς να βγεις στις διεθνείς αγορές είναι το μόνο που μπορεί να σε απαλλάξει από την πίεση των δανειστών.

Με δύο λόγια: Εμείς, πράγματι, παραλάβαμε μια κατάσταση πάρα πολύ δύσκολη, αλλά παραδώσαμε χώρα που στέκεται στα πόδια της. Εσείς χώρα παραλαμβάνετε, σήμερα. Κοιτάξτε να την παραδώσετε καλύτερα από ό,τι την βρήκατε.

Και να ξέρετε ότι, από τη στιγμή που η Βουλή αποφάσισε να μην εκλέξει Πρόεδρο της Δημοκρατίας, το τραπεζικό σύστημα έχει απολέσει πάνω από 15 δισεκατομμύρια. Επενδύσεις που ήταν έτοιμες να προσφέρουν δουλειά σε χιλιάδες Έλληνες έχουν παγώσει. Η πατρίδα μας είναι πάλι στα πρωτοσέλιδα του διεθνούς Τύπου με τρόπο δραματικό. Η έξοδος της Ελλάδας από την Ευρωζώνη έγινε πάλι αντικείμενο ζωηρής συζήτησης. Και αυτό βλάπτει πολλαπλά και την οικονομία μας και την κοινωνική μας σταθερότητα.

Γιατί σας τα λέω όλα αυτά; Γιατί λέτε και διάφορες θεωρίες περί διαπραγμάτευσης, θεωρίες που άλλες φορές δείχνουν μια συμπληρωματική -κατά τα άλλα- αφέλεια και άλλες φορές μια πολύ επικίνδυνη ανευθυνότητα.

Θα σας βοηθήσω, λοιπόν: Όταν αναλαμβάνεις τη χώρα σου σε κατάσταση απελπιστική, με 9,5% έλλειμμα έλλειμμα και 7% ύφεση, δεν έχεις πολλά περιθώρια. Εμείς εκεί βρισκόμασταν. Μη μας κάνετε, λοιπόν, μαθήματα διαπραγμάτευσης με βάση το τι συνέβαινε τότε.

Όταν αναλαμβάνεις τη χώρα σου σε συνθήκες τόσο δραματικές, έχεις ασφυκτικές ανάγκες. Πρέπει να τις καλύψεις. Πρέπει να ενισχύσεις τη θέση της, ώστε να μπορείς, στη συνέχεια, να πετύχεις κάτι καλύτερο. Αυτό κάναμε.

Καλύψαμε τις άμεσες ανάγκες. Αρχίσαμε να βελτιώνουμε τη θέση της χώρας. Πέρασαμε αμέσως, από την επόμενη χρονιά, σε πλεονάσματα. Βελτιώθηκε ο φοροεισπρακτικός μηχανισμός, αυτός που τώρα, με τις πρόωρες εκλογές, έχει αποσυντονιστεί. Μειώθηκε στο μισό η ύφεση για το 2013 και περάσαμε το 2014 στην ανάκαμψη.

Όταν ενισχύσαμε τη διαπραγματευτική μας θέση, αρχίσαμε να ζητάμε περισσότερα για να πετύχουμε περισσότερα. Πετύχαμε

τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, που δεν ήθελαν ούτε καν να την ακούσουν, μέχρι την αναστολή των πλειστηριασμών και για το 2013 και το 2014, που επίσης δεν την ήθελαν, αλλά και αυτή την κάναμε. Φυσικά θα την επεκτείνουμε και στο 2015.

Πετύχαμε τη μείωση του ΕΝΦΙΑ, όπου ζητούσαν είσπραξη 3 δισεκατομμύρια και το κατεβάσαμε στα 2,65 δισεκατομμύρια και έτσι μειώθηκε δύο φορές ο φόρος ακινήτων. Πετύχαμε τη μείωση της εισφοράς αλληλεγγύης κατά 30%, του φόρου πετρελαίου κατά 30%, με διατήρηση της ενίσχυσης για τα αδύναμα νοικοκυριά.

Και βεβαίως τις εκατό δόσεις και τη ρύθμιση των κόκκινων δανείων, που η τρόικα δεν ήθελε να ακούσει, εμείς τα επιβάλαμε, εσείς τότε δεν τα ψηφίσατε και σήμερα τα εξαγγέλλετε. Εξαγγέλλετε αυτό που ήδη έχουμε κάνει και, όπως θα δείτε, δεν είναι το μόνο. Ενισχύσαμε τη διαπραγματευτική θέση της χώρας για έναν ακόμα λόγο: Γιατί, στο μεταξύ, βγήκαμε με επιτυχία στις αγορές, αποδείξαμε ότι μπορούμε να δανειζόμαστε ξανά ως φυσιολογική χώρα.

Τώρα μας λέτε για το e-mail Χαρδούβελι. Μάλλον δεν το έχετε διαβάσει, γιατί εκεί μέσα αναφέρονται μέτρα που ζητούσε η τρόικα, αλλά εμείς τα απορρίπταμε όλα σχεδόν. Άλλωστε δεν ήταν η πρώτη φορά. Και τα προηγούμενα χρόνια, η τρόικα επίσης ζητούσε υπέρογκα μέτρα, που επίσης εμείς απορρίψαμε ως το τέλος.

Πιάσαμε τους στόχους, τους ξεπεράσαμε μάλιστα, μοιράσαμε και κοινωνικό μέρισμα, αλλά πρόσθετα μέτρα δεν πήραμε ούτε τότε. Πάρτε, αν θέλετε, ένα σχετικό έγγραφο, εμπιστευτικό από το Νοέμβριο του 2013, για να δείτε τι μας ζητούσαν για το 2014: , πρόσθετα μέτρα λιτότητας 1 δισεκατομμυρίου.

(Στο σημείο αυτό ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν πήραμε κανένα. Και πιάσαμε και το στόχο του 2014. Μη μας μιλάτε, λοιπόν, για διαπραγμάτευση.

Και τις μεταρρυθμίσεις αυτές εσείς τις λοιδορούσατε επί δύομισι χρόνια. Και τώρα έρχεται ο κ. Βαρουφάκης και μας λέει ότι συμφωνεί με το 70% των μέτρων του μνημονίου. Χθες το ξαναείπε, απόψε το ξαναμπέρδεψε. Εν πάση περιπτώσει, πιστεύω ότι θα πρέπει να έχει καταλάβει ότι εμείς, μετά από μακροχρόνιες διαπραγματεύσεις για την τελευταία αξιολόγηση έχουμε δεχθεί λιγότερα, επισήμως όχι πάνω από το 63%.

Πείτε μου, όμως, σε ποια από αυτό το 70%, τα σωστά που αναγνωρίζετε σήμερα, τα τώρα ή τα παλιά, τα ψηφίσατε ποτέ εσείς στη Βουλή; Επί δυόμισι χρόνια για αυτό το 70%, που τώρα αναγνωρίζετε, δεν μας λέγατε «πουλημένους», «δοσιλόγους», «οσφουοικάμπτες» και δεν ψηφίσατε ποτέ ούτε ένα; Και σήμερα κάνετε την «κωλοτούμπα» και δεν νιώθετε την ανάγκη να πείτε έστω ένα συγγνώμη για όσα συκοφαντικά λέγατε σε βάρος μας! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και βέβαια, σύρατε τη χώρα σε πρόωρες εκλογές με οδυνηρές συνέπειες. Είχαμε ήδη βγει στις αγορές. Με το που εμφανίστηκε, όμως, και πάλι η πολιτική αβεβαιότητα, ανέβηκαν ξανά τα spreads που ως τότε υποχωρούσαν κι έτσι έκλεισαν οι αγορές για την Ελλάδα.

Όσο πλησίαζε το φάσμα των εκλογών, τα spreads σκαρφάλωναν, το χρηματιστήριο βυθιζόταν, τα έσοδα υποχωρούσαν, η θέση μας αποδυναμώνονταν και τελικά, εκεί που πηγαίναμε για έξοδο από το μνημόνιο έναν χρόνο νωρίτερα, με πιστοληπτική μάλιστα γραμμή στήριξης, τώρα φοβάμαι ότι εσείς μας οδηγείτε σε ένα νέο μνημόνιο αναγκαστικού δανεισμού, δυστυχώς. Και εδω είναι πια που ξεπεράσατε και τον εαυτό σας.

Εσείς ο ίδιος, προεκλογικά, μας λέγατε να μην τολμήσουμε να ζητήσουμε ποτέ παράταση του μνημονίου. Και όπως λέει και αυτό που καταθέτω, λέγατε ότι η έξοδος απαιτεί «εξήλωμα» του καθεστώτος κι όχι μνηνία ή εξάμνη παράταση.

(Στο σημείο αυτό ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της

Βουλής)

Και εδώ μέσα, από τη Βουλή, προχθές το ίδιο μας είπατε. Την παράταση την θεωρούσατε καταστροφική. Και τώρα διαμαρτύρεστε ότι ζητήσαμε παράταση μόνο για δύο μήνες και όχι για έξι. Τι να πει κανείς εδώ; Η επιστήμη πια σηκώνει τα χέρια, κύριε Τσίπρα! (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όμως, εν πάση περιπτώσει, αν θέλετε άλλους τέσσερις μήνες παράταση του μνημονίου, γιατί δεν τη ζητάτε μόνοι σας; Φοβάστε τις συνιστώσες σας; Φοβάστε τα αποκαλυπτήρια; Και οι άλλοι τι σας φταίνει; Χώρια που αν εμείς ζητούσαμε και παίρναμε έξι μήνες παράταση, θα μας λέγατε σήμερα ότι σας έχουμε δέμενα τα χέρια για άλλους τέσσερις μήνες. Το ξέρουμε καλά αυτό.

Και να σας πω κι αυτό. Εμείς, ζητώντας παράταση, ετοιμάζαμε το δικό μας επόμενο βήμα για τον τόπο: να βγούμε από το μνημόνιο, όσο γίνεται πιο γρήγορα, τέλος Φλεβάρη. Όχι το δικό σας επόμενο βήμα που, αν ρωτήσετε, κανείς δεν το ξέρει. Κανείς ακόμη δεν το γνωρίζει. Εδώ δεν το ξέρετε εσείς οι ίδιοι. Τώρα το ψάχνετε. Και το βαφτίσατε «γέφυρα» ή όπως αλλιώς θέλετε. Και δείτε τις πρώτες συνέπειες της πολιτικής σας. Τα επιτόκια εντόκων γραμματίων ανέβηκαν ήδη από το 2% ως το 2,75%.

Σε ετήσια βάση, αν δεν ανέβουν κι άλλο, αυτό σημαίνει πάνω από 100 εκατομμύρια πρόσθετη επιβάρυνση τον χρόνο, ενώ πέρσι από τη μείωση των επιτοκίων στα έντοκα, είχαμε ελάφρυνση του προϋπολογισμού κατά 200 εκατομμύρια. Καταθέτω το σχήμα αυτό στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Αντώνης Σαμαράς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ακόμη, το γεγονός ότι περνάει η ρευστότητα των τραπεζών από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, όπως ήταν μέχρι τώρα, στον ΕΛΑ σημαίνει ότι το τραπεζικό κόστος επιβαρύνεται –προσέξτε– κατά 800 εκατομμύρια τον χρόνο. Κι αυτό θα το υποστεί η αγορά και βεβαίως θα πλήξει την ανάκαμψη.

Ήδη, σας προειδοποίησαν δημόσια οι εκπρόσωποι των παραγωγικών φορέων –ακόμη κι εκείνοι οι οποίοι συμφωνούν με το πρόγραμμά σας– ότι οι παραγγελίες από το εξωτερικό μειώνονται ή και ακυρώνονται, ότι οι εγγυητικές επιστολές από τις ελληνικές τράπεζες άρχισαν να μην γίνονται δεκτές, ότι η χώρα μπαίνει και πάλι σε έναν ασφυκτικό κλοιό οικονομικής απομόνωσης. Και αυτό σημαίνει ξανά ύφεση.

Εσείς, όμως, νομίζετε ότι έτσι κάνετε δυναμική διαπραγμάτευση. Εγώ σας λέω ότι αποδυναμώνετε έτσι τη χώρα, κύριε Πρωθυπουργέ.

Εμείς ενισχύσαμε την Ελλάδα έτσι ώστε να έχει τη λιγότερη ανάγκη από τους δανειστές της. Τώρα μας ξαναφέρνετε στην ανάγκη τους. Και φοβάμαι ότι πάτε να συγκρουστείτε μαζί τους από την θέση της απόλυτης αδυναμίας.

Μιλάτε συνεχώς –και το άκουσα και πριν– για ανακούφιση της ανθρωπιστικής κρίσης. Για να συνεννοηθούμε κάποτε, η Ελλάδα πέρασε μια σοβαρότατη κοινωνική κρίση, από την οποία άρχισε σταδιακά να βγαίνει. Δεν μπορούσε να γίνει αλλιώς; Δεν υπάρχει πουθενά το μαγικό κουμπί που αρκεί να το γυρίσεις για να αρχίσουν να τρέχουν τα λεφτά στους δρόμους. Όμως, η κατάσταση τον τελευταίο χρόνο, άρχισε πραγματικά να βελτιώνεται. Και αν μέναμε στην πορεία αυτή, σύντομα τη βελτίωση θα την ένιωθαν πολύ περισσότεροι.

Αν επιμένετε να δώσετε στους πάντες τα πάντα, στο τέλος δεν θα έχετε τη δυνατότητα να δώσετε σε κανέναν τίποτα και θα υποχρεώσετε τη χώρα σε οδυνηρά μέτρα. Όταν δίνεις από αυτά που δεν έχεις, τότε υποχρεώνεσαι σύντομα σε πολλαπλάσιες περικοπές. Τέτοιες «πέτινες» παροχές οδηγούν πάντοτε σε οδυνηρές περικοπές.

Πέρσι το Σεπτέμβριο, εξαγγείλατε το περιβόητο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, το οποίο στη συνέχεια υποσχθήκατε να το χρηματοδοτήσετε –πώς;– με κούρεμα χρέους. Αυτό ήταν το πιο μεγάλο σας ψέμα.

Και τώρα τι θα γίνετε χωρίς κούρεμα; Σας προειδοποιούσαμε ότι κούρεμα χρέους έγινε το 2012, όταν το χρέος μας ήταν σε

ιδιωτικά χέρια. Τώρα το χρέος μας είναι σε δημόσια χέρια, το χρωστάμε δηλαδή σε κράτη-μέλη, σε οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν μπορεί να κουρευτεί. Κάτι τέτοιο θα μας έφερνε σε σύγκρουση με όλους. Εσείς επιμένετε. Κεντρικό σας θέμα στην προεκλογική εκστρατεία σας ήταν ότι θα απαιτήσετε κούρεμα χρέους. Τώρα πια, σας το είπαν όλοι ότι δεν γίνεται. Και μάλλον το κατάλαβε και ο κ. Βαρουφάκης. Αλλά με αυτά που ακούω και από εδώ και από εκεί δεν παίρνω και όρκο.

Αυτές τις ημέρες αποκαλύφθηκε ότι πάτε σε διαπραγμάτευση από το μηδέν. Όμως, δεν έχει δοθεί η παραμικρή εικόνα ενός σχεδιασμού για το τι θα κάνετε. Οι άλλοι έχουν απορρίψει τη βασική σας απαίτηση για το κούρεμα. Και τώρα μιλάτε με γενικόλογους για «συμφωνία-γέφυρα» ή για «συμφωνία-συμβόλαιο». Συμφωνία- γέφυρα ή συμφωνία-συμβόλαιο! Μέχρι τώρα μνημόνια τα λέγατε όλα αυτά, κύριε Τσίπρα. Όμως, τέλος πάντων!

Και εδώ αρχίζουν μια σειρά από παρεξηγήσεις. Σας το λέω χωρίς αντιπαλότητα, γιατί έχει τελειώσει η προεκλογική μας εκστρατεία. Σας το λέω γιατί συμβαίνει να διαχειρίζεστε τις τύχες του τόπου και γιατί δεν θέλω τίποτε να συμβεί στον τόπο.

Νομίζετε ότι η έξοδος της χώρας από το ευρώ είναι αδύνατη; Κάνετε λάθος. Βεβαίως, νομικά δεν μπορούν να σε διώξουν, αλλά πολιτικά και οικονομικά μπορούν να σε αναγκάσουν μόνος σου να φύγεις. Μπορούν να σου ασκήσουν ασφυκτικές πιέσεις, να σου προκαλέσουν ασφυξία ρευστότητας, που θα καταστήσει αναπόφευκτη την αποχώρησή σου από την Ευρωζώνη.

Φοβάμαστε όταν βλέπουμε τέτοιες πιθανές προοπτικές. Και σημασία δεν έχει εδώ ποιοι είναι οι κακοί. Σημασία έχει να μη συμβεί το κακό στη χώρα. Σημασία δεν έχει πώς θα πληρώσουν και εκείνοι για ό,τι κακό συμβεί. Σημασία έχει ότι αυτό που για εκείνους θα είναι απλώς δυσάρεστο, για εμάς μπορεί να είναι ολέθριο. Και εμένα η χώρα μου με νοιάζει. Και όταν βλέπω κάποιον να με πηγαίνει κατευθείαν στα βράχια, δεν έχω πρόβλημα με τα βράχια, αυτόν που την πηγαίνει στα βράχια προσπαθώ να προειδοποιήσω.

Νομίζετε ότι με το που θα θέσετε τις απαιτήσεις σας με δυναμικό τρόπο, θα αρχίζατε να βρίσκετε συμμάχους στην Ευρώπη. Φοβάμαι ότι πέφτετε έξω. Ακούσαμε στην αρχή πολλούς παρηγορητικούς λόγους από πολλούς, αλλά τελικά όλοι σας είπαν «Πηγαίνετε να τα βρείτε με τους εταίρους σας και με το ΔΝΤ». Και ενώ λέω «ΔΝΤ», από εσάς η λέξη αυτή φαίνεται να μην υπάρχει. Θα το ξανασηζητήσουμε κάποτε.

Όμως, νομίζατε ότι πήρατε στήριξη από την Ουάσιγκτον, πλην όμως η Ουάσιγκτον δεν βάζει λεφτά. Και λίγα εικοσιτετράωρα αργότερα, σας έστειλε το μήνυμα να τα βρείτε με τους εταίρους και το ΔΝΤ.

Νομίζατε ότι θα σας στηρίξουν οι ευρωπαϊκές χώρες του Νότου. Πέσατε έξω. Η Πορτογαλία το ξεκαθάρισε απόλυτα, η Ισπανία το ίδιο. Ο σοσιαλιστής Πρόεδρος της Γαλλίας δήλωσε πως η κίνηση Ντράγκι –που ήταν η αρχή που κλείνουν οι κρουνοί, οι βρύσες της ρευστότητας– είναι απολύτως θεμιτή. Ο σοσιαλιστής Υπουργός της Ιταλίας, ο κ. Ρέντι, σας είπε πως η κίνηση Ντράγκι είναι και θεμιτή και προσήκουσα. Επομένως, πού είναι η συμμαχία του Νότου;

Και ύστερα, καταστρέφετε τα πάντα, χωρίς λόγο, από το πουθενά, χωρίς να σας το ζητήσει κανένας. Ο ένας Υπουργός σας ονομάζει την κατ' εξοχήν φίλη Ιταλία «χώρα χρεοκοπημένη». Ο άλλος λέει ότι υπάρχει plan B να δανειστείτε από Ρωσία, Κίνα, Αμερική και ταυτόχρονα προβαίνει και σε χαρακτηρισμούς υβριστικούς προς το Διοικητή της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Μα, είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

Μια ισχυρή σχέση, κύριε Τσίπρα, θέλει χρόνια για να φτιαχτεί και θέλει μόνο λίγα λεπτά για να τη γκρεμίσετε. Οι επιπτώσεις από τέτοιες συμπεριφορές δεν σας νοιάζουν;

Διακηρύσσετε ότι δεν πάει άλλο η λιτότητα. Μα, κανείς δεν θέλει μονομερή λιτότητα. Όμως, σήμερα στρέφονται πολλοί εναντίον σας που έχουν δημόσια καταγγείλει την πολιτική της λιτότητας. Γιατί άραγε; Γιατί όλοι εμείς οι υπόλοιποι όταν λέμε ότι διαφωνούμε με τη μονομερή λιτότητα εννοούμε ότι πρέπει η οικονομία να παίρνει ανάσες, να αρχίσει να αναπτύσσεται με επενδύσεις, με μεταρρυθμίσεις που χτυπούν τη γραφειοκρατία, που προάγουν την ανταγωνιστικότητα, με εξασφάλιση ομαλής ρευσ-

στότητας, όχι να συνεχίζονται οι σπατάλες. Τις επενδύσεις τις δίνωχετε.

Ήδη, με αυτά που προλάβετε να πείτε, έφυγαν όλοι οι ξένοι από το διαγωνισμό για τα θαλάσσια οικόπεδα έρευνας υδρογονανθράκων. Τρεις διεθνείς κολοσσοί, Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία, εταιρείες τους είχαν πάρει φακέλους για να υποβάλουν προσφορές και έφυγαν όλοι μετά τις εκλογές. Συγχαρητήρια!

Όμως, μόνο μια οικονομία που αναπτύσσεται μπορεί να ξεπεράσει και τα προβλήματα του χρέους και τα ελλείμματα και τα κοινωνικά ζητήματα της φτώχειας. Όμως, λέξη δεν είπατε για ανάπτυξη προχθές στην ομιλία σας, κύριε Πρωθυπουργέ. Μιάμιση ώρα Προγραμματικών Δηλώσεων και ούτε μία λέξη για ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα.

Το πρόβλημα είναι, λοιπόν, πως όταν εσείς λέτε «λιτότητα», εννοείτε κάτι το διαφορετικό. Εννοείτε να εξακολουθήσουν να υπάρχουν ελλείμματα και να τα χρηματοδοτούν άλλοι. Εννοείτε να μην απομακρυνθεί κανείς από το δημόσιο ούτε καν εκείνοι που βρέθηκαν με πλαστά πιστοποιητικά. Εννοείτε να συνεχίζεται η απίστευτη σπατάλη που γινόταν στη δημόσια υγεία και που εμείς σταματήσαμε και εσείς καταψηφίζατε τότε όλα τα σχετικά μέτρα. Και αυτό, λιτότητα είναι; Και αυτό πρέπει να ανατραπεί; Εννοείτε να μην υπάρχει αυστηρή αξιολόγηση προσωπικού στο δημόσιο, όταν η αξιολόγηση γίνεται παντού στον κόσμο. Και αυτό λιτότητα είναι; Εννοείτε να σταματήσουν και να ανατραπούν οι ιδιωτικοποιήσεις που γίνονται παντού στον κόσμο. Και οι ιδιωτικοποιήσεις λιτότητα είναι; Εννοείτε να μην έρθουν επενδύσεις που θα μπορούσαν να δημιουργήσουν χιλιάδες θέσεις εργασίας για τους άνεργους. Και αυτό λιτότητα είναι; Αυτά πολεμήσατε στην Αντιπολίτευση και αυτά σταματάτε σήμερα ως Κυβέρνηση. Αυτά που πολεμάτε δεν είναι λιτότητα, κύριε Τσίπρα. «Ανάπτυξη» λέγονται αυτά που πολεμάτε.

Εύχομαι να σας ακούσουν με προσοχή στο εξωτερικό, να μη ζήσετε τη μοναξιά του απομονωμένου. Όμως, φοβάμαι ότι τώρα θα πάτε στις Βρυξέλλες και θα πετύχετε το ακατόρθωτο: να ενώσετε τον ευρωπαϊκό Βορρά και τον ευρωπαϊκό Νότο εναντίον της Ελλάδας. Προσέξτε το! Και η διαφορά τους ήταν ακριβώς αυτή: στο ότι οι μεν ήθελαν πολύ περισσότερο ανάπτυξη από τους άλλους. Βέβαια, θα απαντήσετε ότι εσείς έχετε την εντολή του ελληνικού λαού να τα αλλάξετε όλα. Ναι, αλλά διαβεβαιώνετε τους πάντες μέσα στη χώρα ότι δεν πρόκειται να έρθετε σε σύγκρουση με τους εταίρους μας, ότι δεν πρόκειται να διακινδυνεύσετε έξοδο από το ευρώ. Και βεβαίως τέτοια εντολή να προκαλέσετε σύγκρουση δεν έχετε πάρει από τον ελληνικό λαό.

Ας δούμε τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορισμένα άλλα σημεία των Προγραμματικών.

Η αύξηση του κατώτατου μισθού σήμερα είναι λάθος. Φοβάμαι ότι θα προκαλέσει άνοδο της ανεργίας. Πολλές μικρομεσαίες επιχειρήσεις θα απολύσουν κάποιους για να δώσουν αύξηση στους υπόλοιπους. Χώρα που μπορεί να καταστρατηγηθεί αυτή η επιλογή με επιστροφή στα μπλοκάκια. Χώρα που θα χαθούν έσοδα για τα ασφαλιστικά ταμεία. Δεν λέω ότι θα εκληφθεί ως casus belli από τους εταίρους μας, γιατί δεν σας ενοχλεί αυτό. Εγώ οφείλω να σας πω ότι ανάμεσά τους υπάρχουν κράτη που μας δάνεισαν και που έχουν χαμηλότερο βασικό μισθό από εμάς και τώρα θα δουν από εμάς να τον αυξάνουμε και να τους ζητάμε επιπλέον να κουρέψουν όσα μας είχαν προηγουμένως δανείσει.

Η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ από φέτος μπορεί να γίνει μόνο με υπερφορολόγηση της μεσαίας τάξης και τα έσοδα που θα χάσετε, θα πρέπει να αναπληρωθούν από αλλού. Από πού και πώς; Πρόσθετα φορολογικά μέτρα, μου μυρίζουν κι εδώ.

Για την αύξηση του αφορολόγητου στις 12.000, είμαστε οι πρώτοι που θα το θέλαμε. Μακάρι! Πρέπει μόνο να μας πείτε από πού θα βρείτε τα 2.500.000.000 τουλάχιστον που θα χρειαστούν. Από άλλους φόρους;

Η αποκατάσταση της δέκατης τρίτης σύνταξης για ένα εκατομμύριο διακόσιες χιλιάδες χαμηλοσυνταξιούχους είναι μέτρο που μπορεί να στηριχθεί και το είχαμε και εμείς στο πρόγραμμα. Δεν είμαι πια βέβαιος ότι μπορεί να γίνει φέτος. Ίσως την επόμενη χρονιά να είναι πιο εύκολο.

Εμείς, όμως, οφείλω να σας πω ότι είχαμε προχωρήσει στη μεγαλύτερη μεταρρύθμιση του κοινωνικού κράτους, που έχει γίνει

τις τελευταίες δεκαετίες, τη θέσπιση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος που αφορά σε όλες τις αδύναμες, ευάλωτες κοινωνικές ομάδες και που ξεκίνησε ήδη με επιτυχία πιλοτικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Προτεραιότητά μας ήταν να γενικευτεί σε όλη την Ελλάδα. Γι' αυτό δεν σας άκουσα να λέτε τίποτα. Θα το εγκαταλείψετε; Θα το προχωρήσετε; Και με τι λεφτά θα γίνουν όλα αυτά;

Εσείς, βέβαια, δώσατε διαβεβαιώσεις ότι θα τηρήσετε το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Όμως, εξαγγείλατε κάποια μέτρα για τώρα και κάποια για αργότερα. Σε όλα, όμως, σας λέω με μηδέν κοστολόγηση, με μηδέν χρονοδιάγραμμα. Συσκότιση έχετε επιβάλει στο πρόγραμμά σας.

Ζητάτε μετά να αλλάξει για φέτος ο δημοσιονομικός στόχος, από 3% στο 1,5%. Εντάξει! Όμως, να θυμάστε πως ό,τι μας βγάζει από το στόχο του 3% πλεονάσματος για φέτος, αναγκαστικά θα πρέπει να καλυφθεί με αναγκαστικό δανεισμό, με νέο μνημόνιο. Γιατί το 3% αφορά και την προγραμματισμένη πλήρη κάλυψη πληρωμών για τόκους, που δεν θα μπορεί πια να τους καλύψει μόνη της η Ελλάδα, όπως είχαμε προγραμματίσει εμείς.

Άρα, θα πρέπει και πάλι να δανειστούμε, συν όσα θα πρέπει να μας δανείσουν για την εξόφληση δανείων και ομολόγων, που φέτος λήγουν, που εμείς προγραμματίζαμε να τα καλύψουμε από πού; Από τις αγορές. Συν όσα υπολογίζουν για το δημοσιονομικό κενό φέτος, που οφείλω να σας πω έχει μεγαλώσει από το ξεχαρβάλωμα στα έσοδα που προκάλεσαν οι τελευταίες εκλογές.

Όλα αυτά σημαίνουν ότι θα είστε υποχρεωμένοι σε νέο αναγκαστικό δανεισμό, δηλαδή σε νέο μνημόνιο. Και αν τελικά δεχθείτε –γιατί κανείς δεν ξέρει– την επέκταση του σημερινού προγράμματος, τότε θα καταλήξετε και σε αξιολόγηση για το παλιό μνημόνιο και σε νέα προαπαιτούμενα και για το καινούργιο μνημόνιο.

Γιατί, προσέξτε, ό,τι θα φορτώσετε φέτος στο λογαριασμό θα το βρείτε αμέσως μπροστά σας σε περιοριστικά μέτρα και σε καινούργια σκληρή λιτότητα. Καθαρές κουβέντες λοιπόν: Εθνική αξιοπρέπεια δεν είναι να έχεις το δικαίωμα να ζητάς να σε δανείζουν οι άλλοι επ' άπειρον και ύστερα να σου κουρεύουν το χρέος και να σου ξαναδανείσουν. Αυτό λέγεται εθνική φαντασίωση.

Και για να είμαι δίκαιος μαζί σας, θέλω να επαινέσω κάτι που είπατε χθες ότι τα πλεονάσματα ενισχύουν τη διαπραγματευτική θέση της χώρας. Συμφωνούμε απόλυτα, κύριε Τσίπρα. Αυτό σας λέμε εδώ και χρόνια. Αυτό κάνανε εδώ και χρόνια. Δημιουργήσαμε πρωτογενή πλεονάσματα, τα οποία εσείς σήμερα εξανεμίζετε. Και δεν ακούσαμε μία λέξη αναγνώρισης, ότι τα πλεονάσματα δημιουργήθηκαν προφανώς από τις θυσίες του ελληνικού λαού, αλλά με επιμονή της δικής μας κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εθνική αξιοπρέπεια, λοιπόν, είναι να βγάζεις πλεονάσματα, να φτάσεις τη χώρα σου να μην έχει ανάγκη από τέτοια δανεικά.

Και κάνετε και ένα άλλο επικίνδυνο λάθος. Επιμένετε ότι το χρέος μας δεν είναι βιώσιμο. Ακούστε, νομίζετε ότι η βιωσιμότητα του χρέους εξαρτάται μόνο από το ονομαστικό του ύψος και τη σχέση του με το ΑΕΠ; Λάθος! Εξαρτάται από πολλά πράγματα. Και από το πόσο χρέος έχει μία χώρα –το ονομαστικό του μέγεθος– και από τη σχέση του με το ΑΕΠ και από το πόσο υψηλά επιτόκια πληρώνει και για πόσα χρόνια και από το πότε λήγει, δηλαδή το πότε το ξεχρεώνουμε.

Γιατί είναι άλλο πράγμα να υποχρεωθείς να ξεχρεώσεις 50 δισεκατομμύρια σε τρία χρόνια και να πληρώνεις 5% τόκο, δηλαδή 2,5 δισεκατομμύρια το χρόνο, πράγμα που θα σε πνίξει, και είναι εντελώς διαφορετικό να πληρώνεις 0,5% το χρόνο, δηλαδή 250 εκατομμύρια μόνο και να πρέπει να το ξεχρεώσεις σε είκοσι πέντε χρόνια. Αυτό δεν θα σε πνίξει. Εύκολο το ξεχρεώνεις. Το ίδιο, λοιπόν, ονομαστικό χρέος 50 δισεκατομμύρια έχουμε και στις 2 περιπτώσεις. Το ένα είναι μη βιώσιμο και το άλλο είναι απολύτως βιώσιμο.

Και τέλος, η βιωσιμότητα εξαρτάται και από το σε ποιον χρωστάς. Εάν χρωστάς στις αγορές, ο κίνδυνος της χρεοκοπίας είναι μεγαλύτερος, ενώ αν χρωστάς στους εταίρους σου ο κίνδυνος χρεοκοπίας είναι πολύ μικρότερος.

Επειδή όλα αυτά, λοιπόν, επηρεάζουν τη βιωσιμότητα του χρέους, εμείς μεθοδικά, όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα αλ-

λάξαμε. Κόψαμε το ονομαστικό χρέος, κουρέψαμε 105 δισεκατομμύρια –το μεγαλύτερο κούρεμα που έχει γίνει ποτέ στην ιστορία-, κόψαμε άλλα 20 δισεκατομμύρια αργότερα με επαναγορά χρέους σε χαμηλότερη τιμή, μετατρέψαμε το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος του χρέους μας από ιδιωτικό σε χρέος προς κράτη και διεθνείς οργανισμούς και μειώσαμε τα επιτόκια από 5% και πάνω, που ήταν πριν τέσσερα χρόνια, σε κάτω από 2% σήμερα, ενώ –προσέξτε- τα επιτόκια στο χρέος μας με τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι κάτω από 0,7% ετησίως. Πηγαίνετε να τα βρείτε αλλού!

Εξασφαλίσαμε επίσης επιμήκυνση της εξόφλησης από έξι χρόνια που έχουν τα περισσότερα κράτη-μέλη της Ευρώπης σε πάνω από δεκαέξι χρόνια, κατά μέσον όρο, για το ελληνικό χρέος.

Και τέλος, το πιο σημαντικό: Στη συμφωνία του Νοεμβρίου του 2012 πετύχαμε, όταν η Ελλάδα θα έπαινε τους δημοσιονομικούς της στόχους, να μας δώσουν ακόμη χαμηλότερα επιτόκια για πολύ περισσότερα χρόνια στο μέλλον και εξόφληση ακόμη πιο πέρα στο μέλλον. Αυτή ήταν η λεγόμενη ανακούφιση χρέους που είχαμε πετύχει. Και αυτή η ανακούφιση χρέους επιτρέπει να διαπραγματευθείς μετά μικρότερα πλεονάσματα για τα επόμενα χρόνια. Τον έχουμε ανοίξει το δρόμο γι' αυτό.

Έχουμε ήδη διαπραγματευτεί. Έχουμε ήδη πιάσει τους όρους για την ανακούφιση του χρέους και αυτό θα επιτρέψει χαμηλότερα πλεονάσματα τα επόμενα χρόνια.

Και μην ξεχνάτε ότι με την έξοδο από το μνημόνιο που προωθούσαμε και την πιστοληπτική γραμμή που θα παίρναμε, και ο ρόλος της τρόικας τότε θα άλλαζε εντελώς. Η παρουσία της, το είχαμε ήδη συμφωνήσει, θα ήταν πολύ πιο διακριτική και περιορισμένη μόνο για μερικούς μήνες ακόμα.

Εσείς φοβάμαι ότι θα την ξαναφέρετε, πιθανώς με άλλο όνομα. Αλλά δεν υπάρχει αναγκαστικός δανεισμός, δηλαδή μνημόνιο, χωρίς αυστηρή επιτήρηση. Μπορείτε να το πείτε συμβόλαιο αντί για μνημόνιο, μπορείτε να το ονομάσετε κάπως αλλιώς αντί για τρόικα. Αλλά, όπως και να το ονομάσετε, αυτή θα είναι η πραγματικότητα.

Έρχεστε, λοιπόν, και μας κάνετε μαθήματα περί διαπραγματεύσεων χρέους. Μηδενίζετε κυριολεκτικά τη μεγαλύτερη αναδιάρθρωση χρέους στην ιστορία που πετύχαμε. Εγκαταλείπετε τον σίγουρο δρόμο και πάτε να κυνηγήσετε χίμαιρες με κίνδυνο να χάσετε τα πάντα.

Πήγατε έξω και είπατε το προεκλογικό σας «ποίημα». Τους είπατε για νέο ονομαστικό κούρεμα χρέους. Εισπράξατε ένα «όχι» από όλους. Τους είπατε για συνδιάσκεψη χρέους. Σας είπαν όλοι ένα ξερό «όχι». Τους είπατε για αέναα ή άληκτα ομόλογα, τα λεγόμενα *perpetuals*. Μα, είναι δυνατόν;

Ανασύρατε, κύριε Τσίπρα, από τα βάθη της ιστορίας ένα εργαλείο το οποίο χρησιμοποίησε η Μεγάλη Βρετανία, για να καλύψει ανάγκες της εν όψει του επταετούς πολέμου στα μέσα του 18^{ου} αιώνα. Στη συνέχεια το χρησιμοποίησε και πάλι η Βρετανία, για να καλύψει τις δαπάνες της στους Ναπολεόντειους Πολέμους στις αρχές του 19^{ου} αιώνα και τέλος, στις αρχές του 20^{ου} αιώνα, για να καλύψει τις υπέρογκες δαπάνες της στα τέλη του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. «Ουαου», που θα έλεγε ο κ. Βαρουφάκης!

(Γέλωτες)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτό το πράγμα δεν χρησιμοποιείται πια από κράτη, εδώ και πολλές δεκαετίες. Κανέναν σας δεν απασχόλησε. Ότι το χρησιμοποιούν σήμερα μόνον υπερχρεωμένες εταιρείες σε χώρες όπως η Κίνα και η Ινδονησία αλλά με επιτόκια 8% και 9%, προφανώς δεν θα το ξέρατε. Ότι και σε αυτά τα σύγχρονα αέναα ομόλογα ο τόκος τους μεγαλώνει μετά από κάποια χρόνια και γίνεται ασύμφορος, υποθέτω ούτε αυτό το ξέρατε.

Και αυτή η πρότασή σας έπεσε φυσικά στο κενό. Γιατί αυτό που σας είπα και έχουμε διαπραγματευτεί, η «ανακούφιση χρέους», είναι πολύ καλύτερη. Δίνει χρονική επέκταση στις λήξεις, αλλά όχι για πάντα, δίνει πιο χαμηλά επιτόκια για περισσότερα χρόνια. Και είναι εφικτό, δεν είναι πυροτέχνημα. Ελάτε να το κάνουμε και αφήστε αυτές τις άγονες περιπλανήσεις στα βάθη της χρηματοπιστωτικής ιστορίας.

Λέτε σήμερα ότι θα προωθήσετε πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Μπράβο σας. Αλλά τις μεταρρυθμίσεις που ήδη έγιναν, πάτε να

τις ανατρέψετε. Κανείς δεν είναι μαζί σας σε αυτό. Και μόνον γι' αυτό κινδυνεύετε να προκαλέσετε σύγκρουση με όλους.

Λέτε ότι θα δώσετε έμφαση στο χτύπημα της φοροδιαφυγής. Μπράβο σας και μαζί σας. Αλλά όσα μέτρα πήραμε για το χτύπημα της φοροδιαφυγής, εσείς τα καταψηφίσατε.

Λέτε ότι θα χτυπήσετε τη διαφθορά. Μπράβο σας και μαζί σας. Αλλά όσα μέτρα πήραμε κατά της διαφθοράς στο δημόσιο, εσείς και τα καταψηφίσατε και τώρα πολλά τα ξηλώνετε.

Η κυβέρνησή μας ψήφισε, ήδη, παίρνοντας τις καλύτερες διεθνείς πρακτικές – ρωτήστε τη «LAZARD»: δύο εξειδικευμένα ελεγκτικά κέντρα, ένα για επιχειρήσεις και φυσικά πρόσωπα μεγάλου πλούτου, μιας μονάδας είσπραξης μεγάλων χρεών και μιας υπηρεσίας εσωτερικών υποθέσεων για την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Εσείς τότε δεν τα ψηφίσατε, αλλά προχθές τα εξαγγείλατε, σας θυμίζω, κύριε Τσίπρα.

Εξαγγείλατε μέτρα για ενδοομιλικές συναλλαγές. Μα υπάρχει ήδη σχετική νομοθεσία. Την περάσαμε. Εσείς δεν την ψηφίσατε. Τώρα απλώς την εξαγγέλλετε!

Μιλήσατε ακόμα για το χτύπημα λαθρεμπορίου καυσίμων. Εμείς περάσαμε νόμο αυστηρότατο. Ήδη το κράτος εισπράττει ένα επιπλέον δισεκατομμύριο ετησίως και τρέξαμε όλους τους διαγωνισμούς για την προμήθεια του απαραίτητου υλικού. Πολύ σύντομα θα έχουμε τον εξοπλισμό να γίνει κι αυτό. Εσείς τώρα το θυμηθήκατε και το εξαγγείλατε.

Λέτε ότι θα χτυπήσετε τη διαπλοκή. Μαζί σας. Θυμίζω ότι επί των ημερών μας, η δικαιοσύνη έβαλε αρκετούς μεγαλόσχημους στη φυλακή. Εσείς θα δούμε τι ακριβώς θα κάνετε.

Ακόμα μιλήσατε για εξεταστικές επιτροπές. Κανένα πρόβλημα. Κάντε όσες εξεταστικές επιτροπές θέλετε, κύριε Τσίπρα. Εμείς, εφόσον είναι σωστά στοιχειοθετημένα, δεν έχουμε τίποτα να φοβηθούμε. Σας θυμίζω ότι τη διετία 2010-2011 η τότε κυβέρνηση έκανε έξι εξεταστικές επιτροπές εναντίον μας. Έψαξαν τα πάντα, ακόμα και υποθέσεις που είχαν ψαχτεί ξανά και δεν βρήκαν το παραμικρό.

Αν θέλετε να κάνετε και έξι και δεκαέξι εξεταστικές επιτροπές, εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Προσέξτε, όμως, μην τελικά είναι όλα πυροτεχνήματα αποπροσανατολισμού, για τα δικά σας τα αδιέξοδα.

Κάνετε, όμως, και μια σειρά εξαγγελίες εδώ μέσα για πράγματα που ήδη έχουμε κάνει. Το κοινωνικό τιμολόγιο για ρεύμα στα νοικοκυριά που έχουν πρόβλημα υπάρχει ήδη. Πλειστηριασμοί πρώτης κατοικίας δεν γίνονται, γιατί εμείς τους έχουμε απαγορεύσει. Την επαφή του πολίτη με το δημόσιο εμείς την έχουμε ελαχιστοποιήσει, σε μερικές περιπτώσεις εντυπωσιακά.

Δεν έχετε ακούσει ότι το 95% των φορολογικών δηλώσεων υποβάλλονται και διορθώνονται ηλεκτρονικά από το σίτι; Δεν έχετε ακούσει ότι χιλιάδες πιστοποιητικά δίνονται ηλεκτρονικά; Για τις δεκάδες νέες ηλεκτρονικές υπηρεσίες προς πολίτες και επιχειρήσεις, για ασφάλιση, για εργασία, δεν έχετε ακούσει; Για το ηλεκτρονικό κράτος που εμείς και το ψηφίσαμε και το εφαρμόσαμε;

Το αναγνώρισαν ξένοι οργανισμοί. Αναβάθμισαν γι' αυτόν τον λόγο τη θέση της Ελλάδας στην παγκόσμια κατάταξη της ανταγωνιστικότητας και εσείς δεν το πήρατε χαμπάρι και το εξαγγείλατε ως κάτι που θα κάνετε εσείς.

Το χτύπημα της γραφειοκρατίας με την ενιαία αδειοδοτική αρχή που θεσπίσαμε, δεν το έχετε ακούσει; Το νέο νόμο για απλούστευση διαδικασιών στην έγκριση επενδύσεων, δεν τον έχετε ακούσει; Ότι όλα αυτά οδήγησαν στο να αναβαθμιστεί η χώρα κατά εκατόν έντεκα θέσεις στη διεθνή κατάταξη του ΟΟΣΑ μέσα σε δύο χρόνια για έναρξη νέων επιχειρήσεων, δεν το ξέρετε; Σας το λέω, λοιπόν, να το μάθετε. Υπάρχει ήδη. Και, όμως, όπως όλα τα άλλα, εσείς και αυτό τότε το καταψηφίσατε.

Και μια ακόμη εξαγγελία σας έκπληκτοι ακούσαμε, που την έχουμε ήδη κάνει εμείς: Η χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων από τους φυσικούς πόρους της χώρας είναι ήδη νόμος του κράτους, κύριε Τσίπρα, τον οποίο εσείς τότε, βεβαίως, δεν ψηφίσατε. Και αφού δεν τον ψηφίσατε τότε, σήμερα τον εξαγγέλλετε, ενώ ταυτόχρονα διώχνετε τις ξένες εταιρείες που ετοιμάζονταν να κάνουν προσφορές για να πάρουν άδειες έρευνας.

Ωραίοι μεταρρυθμιστές είστε! Σαν το νέο Υπουργό Παιδείας,

ο οποίος χθες δήλωνε, όχι μόνο ότι θα επαναφέρει το άσυλο πανομίας στα πανεπιστήμια, αλλά ότι καταργεί τα πρότυπα σχολεία, γιατί «λέει-η «αριστεία» –αν είναι ποτέ δυνατόν!- μοιάζει με ρετσινιά! Πράγματι, ωραίοι μεταρρυθμιστές είστε!

Για να μην αναφερθούμε στη δημαγωγία σας ότι, για πρώτη φορά, τάχα, χτυπάτε τα προνόμια του πολιτικού συστήματος. Θα αστειεύεστε! Σας θυμίζω ότι πρώτη απόφαση της Κυβέρνησής μας, τον Ιούλιο του 2012, ήταν η σαρωτική μείωση δαπανών για τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Μειώθηκαν τότε οι αποδοχές, για πρώτη φορά, όλων των κρατικών λειτουργών, όπως του Προέδρου Δημοκρατίας, του Πρωθυπουργού, όλων των μελών του Υπουργικού Συμβουλίου, των Βουλευτών, των Γενικών Γραμματέων Υπουργείων, των υψηλόβαθμων στελεχών στη διοίκηση. Κάποιες μειώθηκαν και ως 50%. Και ακόμα μειώθηκαν σημαντικά και προνόμια των Βουλευτών που προϋπήρχαν. Αυτά τα κάναμε ήδη από τότε. Και εσείς, βέβαια, τότε δεν τα ψηφίζατε.

Δuo λόγια για το κατοχικό δάνειο και τις γερμανικές επανορθώσεις. Η κυβέρνηση μας για πρώτη φορά αντιμετώπισε αυτό που δεν άγγιζε ως τότε κανένας: τον ποσοτικό προσδιορισμό των αξιώσεων του ελληνικού δημοσίου. Το έκανε μεθοδικά και ήδη το πόρισμα της Επιτροπής είναι στο Νομικό Συμβούλιο του κράτους. Και αυτό εμείς το προχωρήσαμε, εδώ και δύο χρόνια.

Τις φυλακές υψίστης ασφαλείας που δημιουργήσαμε φαίνεται ότι πάτε και αυτές να καταργήσετε. Γιατί; Για να είναι πιο εύκολη η απόδραση; Η σχέση με καταδικασμένους τρομοκράτες και επικίνδυνους ποινικούς;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Φαίνεται ότι ακούμπησα κάποιες ευαίσθητες, λεπτές χορδές μιας συγκεκριμένης συνιστώσας, μιας συνιστώσας συγκεκριμένης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Όλες οι χώρες στον κόσμο έχουν ειδικές φυλακές, για τέτοιους κακοποιούς. Η Ελλάδα τώρα μόλις απέκτησε. Εσείς γιατί τις καταργείτε;

Τέλος, μην διανοηθείτε να παίξετε με τα διεθνή ερείσματα και τις συμμαχίες της χώρας. Τις χτίσαμε με πολύ κόπο. Τις κρατήσαμε μέσα σε δύσκολες περιπτώσεις. Τις έχουμε απολύτως ανάγκη για την ασφάλεια της χώρας μας. Δικαίωμα αυτά να τα παίξετε στα ζάρια δεν έχετε! Εντολή για να αλλάξετε τις συμμαχίες της χώρας δεν πήρατε από τον ελληνικό λαό.

Εμείς στα δύσκολα δύο τελευταία χρόνια, με τις σχέσεις Ευρώπης-Ρωσίας να χειροτερεύουν συνεχώς, καταφέραμε και κρατήσαμε τις ισορροπίες. Προσέξτε μην τις ανατρέψετε. Καταφέραμε να ενισχύσουμε τη θέση της Ελλάδας και στο ΝΑΤΟ και στην Ευρώπη, ενώ δημιουργήσαμε νέες στρατηγικές συμμαχίες με χώρες εκτός ΝΑΤΟ και εκτός Ευρώπης, από την Αίγυπτο έως το Ισραήλ και από την Κίνα έως το Αζερμπαϊτζάν.

Αν θέλετε να το συνεχίσετε αυτό, εμείς απολύτως είμαστε μαζί, θα σας στηρίξουμε. Αλλά από κάποιες πρώτες κινήσεις σας, άγαρμψης, δείξατε ότι και τις παραδοσιακές συμμαχίες θα τραυματίσετε και τις νέες θα χαλάσετε.

Και κάτι σημαντικό: Ξεκινήσαμε το μεγάλο διαγωνισμό για τα είκοσι θαλάσσια οικόπεδα της ΑΟΖ. Είναι απαραίτητο εδώ να έχουμε ισχυρές διεθνείς υποψηφιότητες από εταιρείες, για λόγους που ο καθένας καταλαβαίνει. Άρχισαν να έρχονται οι εταιρείες αυτές. Τις δώξατε τώρα. Προσέξτε το. Προσέξτε καλά, γιατί περήφανη Ελλάδα είναι μια Ελλάδα με στηρίγματα παντού. Μια απομονωμένη Ελλάδα δεν είναι περήφανη, δεν είναι καν ασφαλής, κινδυνεύει άμεσα. Και δεν θέλω να πω τίποτε άλλο πάνω σ' αυτό, αλλά είστε υπόλογοι από δω και πέρα για ό,τι συμβεί.

Και κάτι ακόμα: Μην μπερδεύετε τους αγώνες της ελευθερίας του έθνους μας, τα ηρωικά «όχι» των πατεράδων μας, με τη σύγχρονη αγωνία για περισσότερα δανεικά. Το να έχεις ανάγκη συνεχώς από δανεικά δεν είναι ελευθερία, κύριε Τσίπρα. Είναι εξάρτηση. Το να πάψεις να ζητάς συνέχεια δανεικά είναι και αξιοπρέπεια και ελευθερία. Φοβάμαι ότι εσείς μας πάτε σε νέα δανεικά.

Βέβαια, τις Προγραμματικές Δηλώσεις σας δεν θα τις ψηφίσουμε, γιατί μαρτυρούν, στην καλύτερη περίπτωση, τη σύγχυση

σας και στη χειρότερη την πρόθεσή σας να σπρώξετε τη χώρα σε σύγκρουση με όλους και σε απομόνωση απ' όλους, να την οδηγήσετε σε περιπέτειες που εμείς κάναμε και θα κάνουμε τα πάντα για να τις αποτρέψουμε.

Επαναλαμβάνω ότι εμείς δεν πρόκειται να σας υπονομεύσουμε, όπως κάνατε εσείς σε κάθε μας βήμα. Ούτε βέβαια πρόκειται να επιτρέψουμε να πάτε την Ελλάδα στα βράχια. Αν εγκαίρως αλλάξετε την πολιτική σας, θα είμαστε δίπλα σας, για να διορθώσουμε ό,τι μπορεί να διορθωθεί. Να ξέρετε, όμως, πως όσο αργείτε, τόσο τελικά μεγαλώνει ο λογαριασμός. Θα τον πληρώσει ο λαός, αλλά εσείς θα τον χρεωθείτε, όπως θα χρεωθείτε αν προχωρήσετε σ' αυτά που ακούγονται για εκλογές της δραχμής ή για δημοψήφισμα.

Τελικά πού το πάτε; Σε ρήξη; Σε δημοψήφισμα; Ελπίζω πως όχι. Θα μας πάει εκατό χρόνια πίσω. Και μόνο η λέξη «δημοψήφισμα», που άρχισαν να τη λένε κάποιοι δικοί σας, θυμίζει τη μεγάλη κρίση που προκάλεσε κάποιος άλλος Πρωθυπουργός, ο Γιώργος Παπανδρέου, το Νοέμβριο του 2011. Το φάντασμα της δραχμής τότε στρογγυλοκάθισε απειλητικά πάνω από τη χώρα για πολύ καιρό. Κάναμε πάνω από έναν, ενάμιση χρόνο για να διώξουμε αυτό το φάντασμα και να συνεφέρουμε την Ελλάδα. Δεν φαντάζομαι να έχετε κατά νου να μας ξαναφέρετε τα ίδια. Ούτε να το σκέφτεστε! Πείτε και στους δικούς σας που μιλάνε γι' αυτό, να το κόψουν.

Επειδή κάτι άκουσα από Υπουργό σας, σας λέω ότι εγώ αύριο πηγαίνω στις Βρυξέλλες για τη Σύνοδο του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος. Δεν θα πάω εκεί ως αντίπαλός σας. Θα πάω για να στηρίξω την Ελλάδα, όπως έκανα πάντα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Φροντίστε εσείς να μη δίνετε όπλα στους εχθρούς της Ελλάδας.

Πιστεύω ότι μαζί μπορούμε να αποτρέψουμε τα χειρότερα –σας το λέω εντίμως-, αλλά πρέπει να το θελήσετε κι εσείς.

Τελειώνω με κάτι που πιστεύω βαθύτατα: Η Νέα Δημοκρατία προσέφερε πολλά στην ανόρθωση της χώρας. Θα συνεχίσουμε να προσφέρουμε στη χώρα. Η Νέα Δημοκρατία είναι εγγύηση ασφάλειας και σταθερότητας για την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας, ακόμα και για τα μάτια εκείνων που δεν την ψήφισαν. Αυτόν το ρόλο θα συνεχίσουμε και θα τον παίξουμε στο ακέραιο, γιατί η ευθύνη δεν είναι αδυναμία, είναι δύναμη. Το να αγαπάς την πατρίδα σου και το να την υπηρετείς από οποιαδήποτε θέση είναι αρετή, δεν είναι ελάττωμα. Η πολιτική ευθύνη είναι για τους δυνατόους, δεν είναι για τα κορόιδα. Και ανταμείβεται τελικά και ως δοκιμάζεται προσωρινά.

Κύριε Τσίπρα, αυτά τα τελευταία δεν τα λέω ως αντιπαράθεση με σας. Τα λέω για να σας βοηθήσω και για να σας προϊδεάσω. Υπάρχει ένα σημαντικό κομμάτι της κοινωνίας που δεν του φτάνουν τα λόγια. Θέλει συγκεκριμένες απαντήσεις.

Πού το πάτε; Τι θα κάνετε με τις υποχρεώσεις της χώρας; Πώς θα τις χρηματοδοτήσετε; Πώς θα κρατήσετε την Ελλάδα στο ευρώ αν δεν πληρώσουμε τις υποχρεώσεις μας και αν δεν υπάρχει ρευστότητα;

Να ξέρετε ότι στη Βουλή αυτή υπάρχουν φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις, που δεν θα σας αφήσουν να εκτροχιάσετε τη θέση της χώρας μας από την Ευρώπη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αν δεν ξεκαθαρίσετε αμέσως το τοπίο, θα υπάρχει περίπτωση να γίνετε υπαίτιος κακών εξελίξεων με δική σας ευθύνη.

Μας καλέσατε να σας στηρίξουμε, δηλαδή να κάνουμε εκείνα που εσείς δεν κάνατε. Εμείς θα το κάνουμε, κύριε Τσίπρα, φτάνει η πυξίδα σας να μη δείχνει τα βράχια.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ξέρετε, κύριες και κύριοι συνάδελφοι που φωνάζετε –και είστε και καινούργιοι οι περισσότεροι-, υπάρχει κάτι χειρότερο από την «κωλοτούμπα», το να πας κατευθείαν τη χώρα στα βράχια. Αυτό να θυμάστε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εάν σας στηρίζουμε –σας το ξαναλέω- είναι γιατί δεν θέλουμε να μούμε σε απρόβλεπτες και επικίνδυνες καταστάσεις για τον τόπο και γιατί δεν πρέπει να αφήσουμε να πάνε χαμένες οι θυσίες του ελληνικού λαού. Από τη στιγμή που εσείς διαχειρίζεστε

τις τύχες της χώρας, αν δείξετε υπευθυνότητα, θα βρείτε από εμάς περισσότερη στήριξη από όση φαντάζεστε. Αν, όμως, συνεχίσετε το δρόμο της ανευθυνότητας, τότε η παράταξή μας και εγώ θα κάνουμε το κάθε τι για να μην το πληρώσει η χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Όρθιοι οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης τον κ. Αντώνη Σαμαρά.

Κύριε Αρχηγέ της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν θέλησα να σας διακόψω καθόλου, σεβόμενη το ρόλο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ως τέταρτου θεσμικού πυλώνα του πολιτεύματος.

Γνωρίζετε, βεβαίως, ότι σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής η συζήτηση πρέπει να έχει ολοκληρωθεί στις 24.00'. Η ώρα είναι 23.30'. μιλήσατε πενήντα δύο λεπτά και ήταν η πρώτη φορά που ζητήσατε τον λόγο.

Η διαδικασία που θα ακολουθηθεί είναι η εξής: Από πλευράς της Κυβέρνησης απομένει ο πρώτος τη τάξει Υπουργός κ. Βούτσης και ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης. Φυσικά η συζήτηση θα κλείσει με την ομιλία του Πρωθυπουργού.

Σύμφωνα με την κοινοβουλευτική πρακτική και το προηγούμενο που έχει δημιουργηθεί επί της ακριβώς προηγούμενης περιόδου, η συζήτηση μπορεί να ολοκληρωθεί, εάν η ομιλία του Πρωθυπουργού ξεκινήσει πριν από τις 24.00'. Εν συνεχεία, με

την ολοκλήρωσή της –δεν πρόκειται φυσικά να διακόψω τον Πρωθυπουργό– θα προχωρήσουμε στην ονομαστική ψηφοφορία.

Με τη συναίνεση λοιπόν του Σώματος δίνω τον λόγο διαδοχικά στον πρώτο τη τάξει Υπουργό, τον κ. Νίκο Βούτση για επτά λεπτά και στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης για δέκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρία Πρόεδρε, θα διευκολύνω.

Γίνεται μια προσπάθεια οργανικού συντονισμού και επανασύνδεσης πέντε υπουργικών χαρτοφυλακίων, εκείνων του Εσωτερικών, του Προστασίας του Πολίτη, της Διοικητικής Μεταρρύθμισης, του Μεταναστευτικής Πολιτικής και του Μακεδονίας-Θράκης και βεβαίως με γραμματείες ισότητας κ.λπ.

Είχα ετοιμάσει, όπως όφειλα –γιατί υπάρχουν πάρα πολλοί φορείς που περιμένουν τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης– μια κανονική ομιλία επ' αυτών των ζητημάτων. Θα διευκολύνω: Θα καταθέσω την ομιλία στα Πρακτικά για δημοσίευση, έτσι ώστε να μπορέσει ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και ο Πρωθυπουργός να πάρουν τον λόγο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Νικόλαος Βούτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τα εξής:

<<

Ομιλία του Υπουργού Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Ν.Βούτση κατά την ανάπτυξη των προγραμματικών δηλώσεων τηςΚυβέρνησης

10/2/2015

10/2/15
23.34
19 Σεπτεμβρίου
Ματθαίου
2ης κο.
Βούτση

Πριν από ενάμιση μήνα σε αυτή την αίθουσα και έξω από εδώ μας «σφυροκοπούσαν» με την προπαγάνδα ότι δήθεν ο λαός δεν θέλει εκλογές, ότι θέλει να πορευθούμε μέχρι το 2016 με τις νέες μνημονιακές δεσμεύσεις και με την ρητορική για βιωσιμότητα του χρέους, δηλαδή με την πλήρη υποταγή στα κελεύσματα της τρόικα.

Και όμως. Η κοινωνία για μια ακόμα φορά πίεσε και μία σειρά πολιτικές δυνάμεις ανταποκρίθηκαν στο αίτημα για την πτώση της μνημονιακής συγκυβέρνησης. Έγιναν εθνικές εκλογές μετά από ένα εικοσαήμερο ασύλληπτης τρομολαγνείας και εκφοβισμού που είχαν εξαπολύσει χέρι-χέρι πολιτικοί, οικονομικοί διεθνείς και εγχώριοι κύκλοι της μνημονιακής διαπλοκής.

Ο λαός επικύρωσε με πολύ μεγάλη σαφήνεια τη θέληση για μία ριζική ανατροπή των πολιτικών συσχετισμών και επιβράβευσε τις δυνάμεις που έμειναν σταθερές σε μία αντιμνημονιακή αγωνιστική κατεύθυνση, γιατί και αυτό είχε αμφισβητηθεί, το εάν δηλαδή υπάρχει και νοηματοδοτεί τη συγκυρία της κρίσης ο διαχωρισμός σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς. Ιδιαίτερα, μάλιστα, ο λαός έδωσε ένα σημαντικό προβάδισμα στις δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς και την εντολή να σχηματίσουμε κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας που μέσα σε 24 ώρες μορφοποιήθηκε με την ουσιαστική σύμπραξη των Ανεξαρτήτων Ελλήνων (ΑΝ.ΕΛ.).

Δυστυχώς και πάλι ορισμένες πολιτικές δυνάμεις με ιστορική παρουσία στην αίθουσα και με λαϊκή βάση, δυνάμεις που ανήκουν σε διαφορετικά σημεία του πολιτικού ορίζοντα δεν δείχνουν να έχουν κατανοήσει το τι πραγματικά έχει συμβεί. Ευτυχώς, όμως, για μία ακόμα φορά όπως συνέβη και στις πλατείες το 2011 και στις εκλογές του 2012 και στις ευρωεκλογές προ οκταμήνου, ήταν και είναι η ίδια η κοινωνία και ο λαός, ήταν και είναι η ίδια η κρίση και το κοινωνικό ζήτημα που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα, ήταν και είναι, δηλαδή, παράγοντες που βάζουν την δικιά τους σφραγίδα στην πολιτική ζωή του τόπου, στην μοίρα του τόπου, στο παρόν και στο μέλλον της Αριστεράς στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

Καθαρά λόγια, λοιπόν. Δόθηκε εντολή για μία δημοκρατική αλλαγή καθεστώτος, για την ακύρωση του μνημονιακού καθεστώτος που επί μία πενταετία καταδυνάστευσε την ελληνική κοινωνία όχι μόνο με την κύρια οικονομική και κοινωνική διάσταση των πολιτικών που ασκήθηκαν αλλά με μία πολλαπλή σε όλα τα επίπεδα αρνητική επίδραση που απαξίωσε την ίδια την δημοκρατία και υποβάθμισε την οντότητα, τις συλλογικές αξίες και τις προσδοκίες ενός ολόκληρου λαού. Με αυτή την έννοια η Βουλή αυτή οριοθετεί μία νέα μεταπολίτευση με απόθεμα ελπίδας και ριζοσπαστισμού.

Η ανατροπή αυτή του καθεστώτος ήταν και είναι αδιαπραγμάτευτη, είναι και θα είναι στο 100%, αυτό το μήνυμα πήρε αμέσως ο λαός μας και έχει αναθαρρήσει. Αυτό το μήνυμα πήραν και άλλοι διεθνείς και εγχώριοι εταίροι και κερδοσκόποι που ασκούν εκβιαστικά διλήμματα και θέτουν τελεσίγραφα προς τη χώρα. Όχι γιατί τους ενδιαφέρει να μην χάσουν τα μισά λεφτά που δανείσανε αλλά γιατί ενδιαφέρονται πάρα πολύ ώστε να μην περάσει η λαϊκή αφύπνιση, το μαζικό κίνημα ανατροπής της λιτότητας και το μήνυμα μίας νέας άνοιξης για την Αριστερά μέσα στις δικές τους χώρες. Επίσης, για να μην αποδειχθεί η ιστορική υποκρισία και ανακολουθία των άθλιων

αντικοινωνικών προγραμμάτων που επιβάλλουν στους λαούς για την υπέρβαση της κρίσης υπέρ των δικών τους συμφερόντων.

Αυτή η αλήθεια δεν ακυρώνεται, ίσα ίσα νοηματοδοτείται μέσα από τις εύλογες διαπραγματευτικές τακτικές και την ποσοστιαία αποτίμηση συμβιβασμών για μία επιδιωκόμενη συμφωνία που θα θέσει πραγματικά τέρμα στην πολιτική της λιτότητας, στα αντικοινωνικά προαπαιτούμενα, την εκποίηση του δημόσιου πλούτου και στην εξυπηρέτηση μεγάλου ή και του μεγαλύτερου μη βιώσιμου χρέους.

Το δεσμευτικό πολιτικό σχέδιο, το οποίο ανέλυσε προχθές ο Πρωθυπουργός, αποσκοπεί στη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος για μία έντιμη και προωθητική συμφωνία ώστε να εφαρμοστούν οι ριζοσπαστικές πολιτικές της κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας της χώρας και του λαού μας.

Για την Ευρώπη, για τους λαούς και τους εργαζόμενους στην Ευρώπη, για τους νέους και τους ανέργους ανοίγονται καινούργιες δυνατότητες και προϋποθέσεις για την αμφισβήτηση της πολιτικής που επιβάλλει η λιτότητα, υπονομεύει τη δημοκρατία και διαλύει την κοινωνία. Καλούμαστε από κοινού να καταγάγουμε μία πρώτη ιστορική νίκη απέναντι στην πρωτοκαθεδρία των αγορών, στην υποταγή της πολιτικής και της δημοκρατίας στις νεοφιλελεύθερες εμμονές και ιδεοληψίες. Καλούμαστε από κοινού και αλληλέγγυα με τους λαούς της Ευρώπης να οδηγήσουμε σε μία πρώτη ιστορική ήττα τη νέα «ιερή συμμαχία» χωρίς αυταπάτες, βέβαια, για το κατά πόσο είναι εύκολο να αλλάξουν οι συσχετισμοί και η συνολική αρχιτεκτονική και το θεσμικό οικοδόμημα της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά και χωρίς να οδηγούμε την Αριστερά στην απομόνωση, το περιθώριο και την φοβία για ρίσκο και ανάληψη ευθύνης μπροστά στα πρωτόγνωρα διακυβεύματα που ίδια η βαθιά, διεθνής και ευρωπαϊκή κρίση έχει αναδείξει.

Η ιστορία, ως ιστορία πρώτα από όλα των κοινωνικών αγώνων και συσχετισμών εγγράφεται τώρα πάνω σ' αυτό το πεδίο της κρίσης. Τώρα πρέπει όλες και όλοι με τις διακριτές πορείες και τις διαφορετικές, ενδεχομένως, απόψεις μας να πάρουμε τις ευθύνες μας. Αυτό απαιτεί ο λαός μας. Υπάρχουμε στο όνομα της αλλαγής της κοινωνίας και της εξυπηρέτησης του λαού μας. Δεν έχουμε δικαίωμα να προδώσουμε, να ενσωματωθούμε, να γίνουμε ίδιοι με τους άλλους που απέρριψε ο λαός μας. Σας καλούμε να προχωρήσουμε όλοι μαζί. Δεν δίνουμε όμως σε κανέναν το δικαίωμα να λείει, προκαταβολικά, μάλιστα, ότι κάνουμε «εμπόριο ελπίδων», ότι συνειδητά «τρέφουμε αυταπάτες» και ότι βέβαια ότι «είμαστε πιόνια».

Πριν από λίγες μέρες στις εκλογές δεν ηττήθηκαν μόνο οι πολιτικοί μας αντίπαλοι της συγκυβέρνησης ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Ηττήθηκαν ταυτόχρονα όσοι διαπλεκόμενοι κέρδισαν και κερδοσκοπήσαν σε βάρος του λαού μέσα στην κρίση. Ηττήθηκαν οι αδίστακτοι προπαγανδιστές των μνημονίων στα δελτία των οκτώ. Ηττήθηκαν οι εντολείς και οι συνεργοί στην άγρια καταστολή και στον αυταρχισμό εναντίον του λαού. Ηττήθηκαν όλοι αυτοί που προπαγάνδιζαν ότι «μαζί τα φάγαμε» ώστε να αυτοενοχοποιείται και να διχάζεται ο λαός μας. Έχει όμως μεγάλη σημασία ότι συνετρίβησαν επίσης τόσο η ανιστόρητη θεωρία των δύο άκρων όσο επίσης και η ανιστόρητη και ύποπτη επίρριψη ευθυνών για το πώς φτάσαμε στην κρίση.

Γιατί, ανάμεσα σε άλλα, έχει μεγάλη σημασία το ότι διαψεύστηκε και έχασε πανηγυρικά το αφήγημα που ήθελε να επιρρίψει στην Αριστερά, στους μαζικούς αγώνες, στο ίδιο το πνεύμα της μεταπολιτευτικής ριζοσπαστικοποίησης την ευθύνη για την κρίση στην οποία οδηγήθηκε η χώρα.

Μαζί λοιπόν με την αποτυχία τους να επιβάλλουν τη γνωστή πολιτική του «σοκ και δέος» απέναντι στο λαό μας έχασαν στο λυσσαλέο αγώνα που έδωσαν αυτά ιδιαίτερα τα δυόμιση τελευταία χρόνια με σκοπό να γυρίσουν

τις διχοτομικές πολιτικές γραμμές στον εμφύλιο και την Αριστερά και τους κοινωνικούς αγώνες στο εδώλιο των ευθυνών.

Απέναντι στον κοινωνικό αυτοματισμό, την ισοπέδωση και την ατομική καταπίεση ορθώθηκαν τα κινήματα για την «αλληλεγγύη για όλους», για το ότι «κανείς μόνος στην κρίση», για το ότι εν τέλει «οι άνθρωποι είναι πάνω από τα κέρδη». Εμείς και άλλες πολιτικές αλλά και ευρύτερες κοινωνικές δυνάμεις συμμετείχαμε, ενθαρρύναμε, εμπνευστήκαμε σε μία αυθεντική σχέση που ταυτόχρονα υπήρξε εν μέρει, έστω, αρωγός στο χειμαζόμενο ελληνικό λαό αλλά και ταυτόχρονα γέννησε δημιουργικά αντισώματα και αυθεντικά αντιπαραδείγματα στα πρότυπα που θελήσαν να επιβάλλουν στην κοινωνία μας οι εμπνευστές των μνημονίων.

Τώρα καλούμαστε να συμβάλουμε από θέσεις διακυβέρνησης της χώρας στο να μεταγγιστεί αυτό το πνεύμα, αυτή η πνοή μέσα σε μία δια-δραστική σχέση τόσο με τις δομές της κρατικής διοίκησης, όσο και με τους δήμους και τις εκλεγμένες περιφέρειες που είχαν τη δικιά τους συμμετοχή σε αυτούς τους αγώνες.

Σε ό,τι αφορά τις ριζικές τομές που θα υλοποιούν μία ουσιαστική διοικητική ανασυγκρότηση έγινε η παρουσίαση από τον αρμόδιο αναπληρωτή Υπουργό των βασικών αρχών και αξιών που θα τις διέπουν. Θέλω ιδιαίτερα να τονίσω ότι θα αξιοποιήσουμε και υλοποιήσουμε εν τέλει προτάσεις που θα εξασφαλίζουν τόσο την ενίσχυση του δημοκρατικού και κοινωνικού χαρακτήρα των δημόσιων υπηρεσιών, όσο και την απλούστευση, τη μη αλληλοεπικάλυψη και την αποτελεσματικότητα διοικητικών δομών που θα καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες των πολιτών.

Ο ουσιαστικός εκσυγχρονισμός της διοίκησης θα αποτελέσει όπλο και μοχλό τόσο για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας όσο και για την επίτευξη των δημοσιονομικών στόχων αλλά και την υλοποίηση των κρίσιμων κοινωνικών παρεμβάσεων μέσα στην κρίση όπως επίσης και την υλοποίηση

της στρατηγικής μας για «δημοκρατία παντού». Με πρωταγωνιστές τους λειτουργούς της δημόσιας διοίκησης χωρίς διακινδύνευση των δικαιωμάτων και της οντότητάς τους.

Είναι σαφές ότι βασικοί τομείς της δημόσιας διοίκησης θα πρέπει να επανασχεδιαστούν και υλοποιηθούν ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις σημερινές επιτακτικές κοινωνικοοικονομικές ανάγκες.

Θα πρέπει ωστόσο να επισημανθεί ότι το corpus των μνημονιακής νομοθεσίας για τη δημόσια διοίκηση έχει διαμορφώσει και παγιώσει επί σειρά ετών μία λανθασμένη, γραφειοκρατική, αντιπαραγωγική και εν τέλει επιζήμια αντίληψη για τον δημόσιο τομέα σε σχέση με τη εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος. Αυτό δημιουργεί ένα μάλλον «προβληματικό» περιβάλλον μέσα στο οποίο θέλουμε άμεσα να περάσει μία ριζοσπαστική μεταρρυθμιστική λογική στον αντίποδα των χρεοκοπημένων δήθεν «μεταρρυθμίσεων» ενός σκοπού: της άκριτης συρρίκνωσης του δημόσιου τομέα, των απολύσεων και του περάσματος στρατηγικών πυλώνων της οικονομίας και της δημόσιας παρουσίας σε μαζικές ιδιωτικοποιήσεις και εκποιήσεις.

Το πλαίσιο αυτό έχει από καιρό αδρανοποιήσει τη δημόσια διοίκηση ως κρίσιμο πυλώνα της οικονομικής ανάπτυξης, της κοινωνικής συνοχής και της δημοκρατικής λειτουργίας. Η απαξίωση και ισοπέδωση της λειτουργίας του δημόσιου τομέα συλλήβδην, η εργασιακή ανασφάλεια, οι αποσπασματικές και εμβολωματικές νομοθετικές παρεμβάσεις, η καθίζηση της υπηρεσιακής εξέλιξης των δημοσίων λειτουργών απόρροια και της έλλειψης σαφούς στοχοθεσίας και κινήτρων του παραγόμενου διοικητικού έργου αναπαράγουν εν τέλει τις στρεβλώσεις του συστήματος της δημόσιας διοίκησης, την αναξιοκρατία και την «παρα-διοίκηση» με τις πολυέσδοες στρατιές των συμβούλων των γραφείων της πολιτικής ηγεσίας. Αυτό αντανakλά άμεσα και στο επίπεδο της σχέσης δημόσιας διοίκησης και

πολιτών. Με τη συρρίκνωση των οικονομικών και ανθρώπινων πόρων η παροχή υπηρεσιών κυρίως σε κρίσιμους τομείς (υγεία, παιδεία, κοινωνική προστασία κ.α.) πάσχει.

Μία πρώτη τομή που θα επιχειρηθεί συνίσταται στην επαναδιατύπωση των δομών και των σχέσεων της κεντρικής διοίκησης με τις αποκεντρωμένες λειτουργίες του κράτους και στην ταυτόχρονη οριοθέτηση της πλήρους αυτονομίας της εκλεγμένης περιφερειακής και τοπικής αυτοδιοίκησης. Ο έλεγχος νομιμότητας επί των ΟΤΑ, που οφείλει να ασκείται σύμφωνα με το Σύνταγμα, θα συντελείται από ιδιαίτερη δομή εκτός των υπαρχουσών Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, όπως άλλωστε προβλεπόταν θεσμικά. Αφού ομαδοποιηθούν αποκεντρωμένες υπηρεσίες Υπουργείων και αφού δοθούν υπηρεσίες και αρμοδιότητες στις εκλεγμένες περιφέρειες θα διαμορφωθεί το σύγχρονο κύτταρο από-συγκέντρωσης των κρατικών λειτουργιών.

Πρώτο δείγμα γραφής, μάλιστα, για την εμπιστοσύνη με την οποία θα περιβάλλουμε το στελεχιακό δυναμικό της διοίκησης είναι ότι για το μικρό μεταβατικό στάδιο της παρούσας φάσης, τους πρώην διορισμένους ΓΓ των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων θα αναπληρώσουν κατά νόμο οι αρχαιότεροι Γενικοί Διευθυντές. Μετά από αδιάβλητες και αξιοκρατικές κρίσεις θα αποτελέσει κανόνα για τη διοίκηση η αξιοποίηση σε όλες τις επιτελικές θέσεις των επιλεγμένων προϊσταμένων.

Βασικό, επίσης, θέμα για το οποίο υπάρχει δέσμευση είναι ότι θα υπάρξει άμεση ανάληψη πολιτικής πρωτοβουλίας για την αντικατάσταση του «Καλλικράτη» και των σύμφυτων με αυτό μνημονιακών ρυθμίσεων και τη διαμόρφωση ενός νέου θεσμικού και οικονομικού πλαισίου για την αυτοδιοίκηση.

Είχαμε προειδοποιήσει ότι ο «Καλλικράτης» σχεδιάστηκε εξ αρχής για να αποτελέσει το όχημα προώθησης των μνημονιακών πολιτικών στο πεδίο της Αυτοδιοίκησης. Πράγματι, η Αυτοδιοίκηση υπήρξε ένα από τα μεγάλα

θύματα των νεοφιλελεύθερων πολιτικών λιτότητας και των αλληπάλληλων μνημονίων, αφού μετά από σχεδόν τρία χρόνια εφαρμογής της μνημονιακής πολιτικής και του «Καλλικράτη», η πρωτοβάθμια αυτοδιοίκηση έχει υποστεί μείωση πάνω από 60% των θεσμοθετημένων πόρων της και έχει οδηγηθεί σε πραγματική οικονομική ασφυξία.

Σε συνδυασμό δε με τις απολύσεις, την απαγόρευση των προσλήψεων, τις πρόωρες συνταξιοδοτήσεις και τη μεταφορά επιπλέον πλήθους αρμοδιοτήτων χωρίς τη μεταφορά των αναγκαίων πόρων, οι περικοπές οδηγούν με βεβαιότητα σε διακινδύνευση κατάρρευσης την Αυτοδιοίκηση, ενώ παράλληλα, σε συνδυασμό με το καθεστώς επιτροπείας, προετοιμάζουν το έδαφος για την ιδιωτικοποίηση των δημοτικών υπηρεσιών και τον εκμηδενισμό των ελάχιστων κοινωνικών παροχών.

Ίδια εικόνα υπάρχει και στην περιφερειακή αυτοδιοίκηση, όπου η μείωση κατά περίπου 40% των πόρων της, μαζί με την απουσία δημοκρατικού προγραμματισμού και αναπτυξιακού σχεδιασμού, τον ερμαφρόδιτο χαρακτήρα της μεταξύ κρατικής διοίκησης και τοπικής αυτοδιοίκησης και τη διατήρηση, μέχρι τα τώρα, της επιτήρησής τους κράτους δια των αποκεντρωμένων διοικήσεων, δημιούργησαν ένα νέο γραφειοκρατικό πλέγμα, ανεπαρκές στο να συμβάλλει στην πραγματική ανάπτυξη και πρόοδο της περιοχής. Αυτός είναι ο απολογισμός όλων των πρόσφατα εκλεγμένων δημάρχων και περιφερειάρχων με τους οποίους μαζί θα προχωρήσουμε.

Ο «Καλλικράτης» δεν ατύχησε απλώς επειδή συνέπεσε χρονικά με την οικονομική κρίση ούτε μόνο γιατί δεν «προικοδοτήθηκε» με τα υπεσχημένα τουλάχιστον 4 δις. Σχεδιάστηκε εξ αρχής με άξονα τις νεοφιλελεύθερες κατευθύνσεις για λιτότητα και «λιγότερο κράτος». Η κυβέρνηση μας, μετά από ουσιαστική αποτίμηση, των συνεπειών εφαρμογής του «Καλλικράτη» θα θέσει σε δημόσια διαβούλευση και εκπόνηση το νέο θεσμικό πλαίσιο. Βασικά στοιχεία θα αποτελέσουν:

- Η χωροταξική αποκλιμάκωση των ΟΤΑ ώστε να γίνουν πλέον αποτελεσματικοί και να καλυφθεί το τεράστιο σημερινό έλλειμμα πρωτογενούς δημοκρατίας.
- Η αποκέντρωση και ο σαφής προσδιορισμός των αρμοδιοτήτων κάθε επιπέδου διοίκησης.
- Η επαρκής και ακριβής κατανομή των πόρων και των αντιστοίχων επενδυτικών μέσων.
- Ο βαθύς εκδημοκρατισμός της λειτουργίας της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης με τη θέσπιση συμμετοχικών θεσμών ως αναπόσπαστο και δομικό μέρος της θεσμικής και πολιτικής τους λειτουργίας.

Με βασική μας κατεύθυνση και απόφαση για την άμεση απόσυρση των μνημονιακών ρυθμίσεων για την αυτοδιοίκηση μελετούμε λύσεις και θα προχωρήσουμε στη βέλτιστη εφαρμογή καυτών θεμάτων όπως:

- Άρση απολύσεων – διαθεσιμότητα. Κινητικότητα. Αντικειμενικό σύστημα διαρκούς αξιολόγησης του επιπέδου παρεχόμενων υπηρεσιών. Παύση διαδικασίας επανελέγχου των συμβάσεων σύμφωνα με το ν. 4250/2014. Αναμόρφωση του πειθαρχικού δικαίου.
- Δυνατότητα προσλήψεων στις ανταποδοτικές υπηρεσίες των ΟΤΑ που δεν επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό, προγραμματισμός εν γένει των προσλήψεων και εκπόνηση ειδικού προγράμματος για υπαλλήλους υψηλής εξειδίκευσης σε κατηγορίες αιχμής. Άρση των περιορισμών προσλήψεων άλλων κατηγοριών του τακτικού προσωπικού για κοινωνικές δομές και για τεχνικές εργασίες.
- Κατάργηση όλου του πλέγματος των σχετιζόμενων με το «Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας ΟΤΑ» διατάξεων και παρακολούθηση της πορείας των οικονομικών μέσω της ειδικής ηλεκτρονικής βάσης του ΥΠ.ΕΣ. σε συνεργασία με το ΥΠ.ΟΙΚ.

- Κατάργηση των διατάξεων σχετικά με την παρακράτηση των ποσοστών 4%, 5% και 1% αντίστοιχα από τους ΚΑΠ που επιβλήθηκαν στις τελευταίες τροπολογίες προ της πτώσης της κυβέρνησης.
- Παρεμβάσεις για την χρηματοδότηση και οφειλομένων πόρων και για το δανεισμό και τα χρέη των ΟΤΑ.
- Συνολική αναβάθμιση και επέκταση των κοινωνικών δομών και προγραμμάτων μέσα και από την πλέον ορθολογική κατανομή των υπαρχόντων πόρων του προγράμματος ΕΣΠΑ.

Στον τομέα επίσης της ανασύστασης του κοινωνικού ιστού της χώρας περιλαμβάνονται οι πολιτικές για την ισότητα των φύλων. Η κυβέρνησή μας δεσμεύεται να αντιμετωπίσει άμεσα τα ζητήματα των διακρίσεων στο πεδίο των εργασιακών σχέσεων και της ανεργίας, του κοινωνικού αποκλεισμού (με έμφαση στις μονογονεϊκές οικογένειες που βιώνουν εντονότερα τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό), της έμφυλης βίας, της εκπαίδευσης, της οικογένειας και των σχέσεων φύλου στο εσωτερικό της κοινωνικής αναπαραγωγής.

Με βάση τα ανωτέρω και τις διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας θα αναμορφωθεί, εκσυγχρονιστεί και επικαιροποιηθεί το Εθνικό Σχέδιο Δράσης της Ισότητας των Φύλων σε τομείς άμεσης προτεραιότητας όπως εργασία, αντιμετώπιση της φτώχειας, ανεργία, ασφαλιστικά δικαιώματα, δικαιώματα υγείας και αναπαραγωγής, έμφυλη βία, εκπαίδευσης, αλλαγής συλλογικής κοινωνικής συνείδησης.

Στο πλαίσιο αυτό, θα επικαιροποιήσουμε και προωθήσουμε όλες τις απαραίτητες θεσμικές παρεμβάσεις που προάγουν το ζήτημα της κατοχύρωσης της ουσιαστικής ισότητας των φύλων. Παράλληλα, θα προωθήσουμε άμεσα προς κύρωση στη Βουλή τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης (Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης) για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της

ενδοοικογενειακής βίας, η υλοποίηση της οποίας θα ξεκινήσει με την προβλεπόμενη από τη Σύμβαση ψήφιση ενιαίου Νόμου για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών σε όλους τους τομείς της ιδιωτικής και δημόσιας σφαίρας της ζωής.

Επίσης, θα εξασφαλίσουμε τη συνέχιση και στήριξη του πλέγματος των δομών αντιμετώπισης της βίας κατά των γυναικών (συμβουλευτικά κέντρα και τηλεφωνική γραμμή SOS).

Ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε διεξοδικά στο ζήτημα της εκπόνησης και εφαρμογής μίας νέας μεταναστευτικής πολιτικής, όπως και αυτής για την πολιτική του ασύλου.

Στόχος μας είναι μία ενιαία πολιτική στα σοβαρά αυτά ζητήματα με πρόσημο την ένταξη, την προστασία, τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής με προτεραιότητα όπως ήδη αναφέρθηκε η άμεση ψήφιση του νόμου ιθαγένειας για τα παιδιά β' γενιάς.

Οι μεταναστευτικές ροές αποτελούν οικουμενικό και ευρωπαϊκό ζήτημα και για αυτόν τον λόγο δεν επιδέχονται μόνο εθνικές λύσεις. Επείγει άμεσα ένας ευρωπαϊκός συντονισμός ο οποίος είναι ακόμα όμως ζητούμενο. Η προώθηση του ζητήματος στα διεθνή fora, η ένταξή τους σε διεθνή και ευρωπαϊκή ατζέντα με άξονα τον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και την αλληλεγγύη, ιδίως με αυτά των κρατών-μελών της ΕΕ, είναι τα πρώτα βήματα για μία ορθολογική διαχείριση. Είναι επείγουσα η προώθηση μίας ευρωπαϊκής πολιτικής μετανάστευσης και ασύλου που θα βασίζεται στον σεβασμό των δικαιωμάτων του ανθρώπου και στην ανάληψη της ευθύνης από όλα τα κράτη-μέλη της ΕΕ με δίκαιο καταμερισμό ευθυνών και ενεργοποίηση μέτρων αλληλεγγύης.

Τέλος, ο οργανικός συντονισμός, η επανασύνδεση των υπουργικών χαρτοφυλακίων Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης, Μεταναστευτικής Πολιτικής και Προστασίας του Πολίτη σε ένα ενιαίο Υπουργείο, με τη προσθήκη μάλιστα του Μακεδονίας-Θράκης, παρά τον οργανωτικό-διαδικαστικό της χαρακτήρα αποτελεί ένα κορυφαίο πολιτικό διάβημα με ιδιαίτερο συμβολισμό και στρατηγική σημασία που υπερβαίνει κατά πολύ την διασφάλιση διοικητικής ευελιξίας και αποτελεσματικού συντονισμού του κυβερνητικού έργου. Με την απόφαση αυτή συγκροτείται σε μια ευρεία αλλά ενιαία θεσμική οντότητα οι διοικητικές λειτουργίες που συγκροτούν σε τελική ανάλυση τον κεντρικό πυρήνα του κράτους και του πολιτεύματος:

- Συγκρότηση του λαού/εκλογικού σώματος/ιθαγένεια/διαχείριση αλλοδαπότητας
- οργάνωση, διεξαγωγή, εποπτεία εκλογικής διαδικασίας
- οργάνωση/στελέχωση των κρατικών μηχανισμών
- εγγυήσεις για την ασφάλεια και την προστασία του πολίτη, προστασία του πολιτεύματος

Ουσιαστικά δηλαδή, συγκροτείται ένα υπουργείο ελληνικού πληθυσμού. Η επιτυχής έκβαση του έργου αυτής της συγκρότησης ξεπερνά σε διάσταση τα χρονικά όρια της κυβερνητικής θητείας που ο ελληνικός λαός μας εμπιστεύτηκε. Η επιτυχής έκβαση του εγχειρήματός μας θα είναι ένα μακρόπνοο κεκτημένο της οργάνωσης του ελληνικού πολιτεύματος.

»»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνταντοπούλου): Ευχαριστούμε ιδιαίτε-
 ρως τον κ. Βούτση. Θα ήθελα με τον ίδιο τρόπο να παρακαλέσω
 και τους εναπομείναντες Αναπληρωτές Υπουργούς και Υφυπουρ-
 γούς που δεν μίλησαν και με πολλή ευγένεια παραιτούνται του
 δικαιώματος, να καταθέσουν τις ομιλίες τους για τα Πρακτικά.
 Πραγματικά νομίζω ότι αυτό είναι ένα νέο κυβερνητικό υπό-
 δείγμα που δημιουργείται.

(Στο σημείο αυτό η Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και
 Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ουρανία Αντωνοπούλου καταθέτει
 για τα Πρακτικά τις σελίδες της ομιλίας της, οι οποίες βρίσκονται
 στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενο-
 γραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δίνω τον λόγο στον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης για δέκα
 λεπτά.

Κύριε Δραγασάκη, πριν σας δώσω τον λόγο, θα ήθελα να πα-
 ρακαλέσω τον κ. Σαμαρά σε σχέση με το υπ' αριθμόν 4 έγγραφο
 που κατέθεσε για τα Πρακτικά και αφορά τα μέτρα που ζητούντο
 το 2014: Επειδή αυτό δεν είναι πλήρες –δεν αναφέρει δηλαδή
 αποστολέα και παραλήπτη-, για την πληρότητα της διαδικασίας
 και την πλήρη ενημέρωσή του Σώματος θα παρακαλούσα μέχρι
 το τέλος της διαδικασίας να κατατεθεί το πλήρες έγγραφο.

Κύριε Δραγασάκη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης):
 Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε και καλή επιτυχία στο δύσκολο
 έργο σας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ελληνικός λαός με την ψήφο
 του στις 25 Γενάρη ψήφισε υπέρ της αλλαγής κυβέρνησης και
 αλλαγής πολιτικής. Απαιτήσε όμως ταυτόχρονα νομίζω ένα νέο
 κοινωνικό και πολιτικό ήθος, ένα νέο πλαίσιο αξιών που θα στη-
 ρίζονται και θα στηρίζουν τη συλλογική και την ατομική αξιοπρέ-
 πεια των ανθρώπων, τον αμοιβαίο σεβασμό, την ισονομία και τη
 δικαιοσύνη. Ψήφισε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο που θα διέπει
 τόσο τη δική μας συλλογική ζωή όσο και τις σχέσεις μας με τους
 άλλους λαούς και πριν από όλα με τους άλλους λαούς της Ευ-
 ρώπης αναποπαστο μέρος της οποίας ήμασταν, είμαστε και θα
 είμαστε, κύριε Σαμαρά.

Η στάση του ελληνικού λαού μετά τις εκλογές, οι αυθόρμητες
 εκδηλώσεις συμπαράστασης προς τη νέα Κυβέρνηση δείχνουν
 ότι η ανάγκη για μια νέα πολιτική και κοινωνική ζωή βασισμένη
 στις αξίες της συνεργασίας, της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης,
 συνευθιγμένης ως ανάγκη από ευρύτερα πλειοψηφικά τμή-
 ματα της κοινωνίας όχι μόνο από όσους και όσες ψήφισαν ΣΥ-
 ΡΙΖΑ ή ΑΝΕΛ, τα κόμματα δηλαδή που στηρίζουν την παρούσα
 Κυβέρνηση.

Οι εκλογές συνεπώς της 25^{ης} του Γενάρη αποτελούν την
 απαρχή όχι μόνο για μια νέα Κυβέρνηση αλλά και για μια ευρύ-
 τερη αναδιάρθρωση των πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων, με
 στόχο την υπέρβαση της κρίσης εκπροσώπησης και εμπιστοσύ-
 νης που χαρακτηρίζει την ελληνική κοινωνία.

Αυτή η κρίση εκπροσώπησης, εμπιστοσύνης και τελικά νομι-
 μοποίησης δεν χαρακτηρίζει μόνο το πολιτικό και το κομματικό
 μας σύστημα, αλλά χαρακτηρίζει και το κράτος, το Κοινοβούλιο,
 τα συνδικάτα, τους θεσμούς, όλες τις μορφές κοινωνικής εκπρο-
 σώπησης. Η υπέρβαση, δηλαδή, αυτής της κρίσης εκπροσώπη-
 σης και εμπιστοσύνης είναι μια από τις προϋποθέσεις, είναι
 στόχος και μέσο ταυτόχρονα για να πετύχουμε τη ρήξη με το πα-
 ρελθόν, τη δημοκρατική τομή και την πολιτισμική αναγέννηση
 της πατρίδας μας, τα βάθρα πάνω στα οποία μπορούμε να σχε-
 διάσουμε με επιτυχία την παραγωγική ανασυγκρότηση, τον οι-
 κολογικό μετασχηματισμό και τη βαθιά αλλαγή του κράτους, τη
 μετάβαση εν τέλει σε ένα νέο, ισχυρό, δίκαιο και μακροχρόνια
 βιώσιμο υπόδειγμα παραγωγής, υπόδειγμα κοινωνικής και οικο-
 νομικής οργάνωσης, πέρα από τα χρεοκοπημένα πρότυπα του
 νεοφιλελευθερισμού, του κρατισμού, του αυταρχισμού.

Ακριβώς γι' αυτό η Κυβέρνησή μας θα λειτουργήσει με πνεύμα
 και τρόπο ανοιχτό σε νέες ιδέες και σε δυνάμεις που θα θελή-
 σουν να συνεισφέρουν στην κοινή προσπάθεια με τις ιδέες τους,
 με τη δράση τους, ακόμα και με την προωθητική τους κριτική.

Η φάση που διανύουμε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι μια
 φάση έντονης δράσης αλλά και σκέψης και προβληματισμού. Το
 ερώτημα πώς θα προχωρήσουμε από εδώ και πέρα συνδέεται

με το πώς φτάσαμε ως εδώ.

Άκουσα τον κ. Σαμαρά σήμερα να περιγράφει μια εικονική
 πραγματικότητα προσβάλλοντας πραγματικά όλους εκείνους
 τους δυστυχείς ανθρώπους που βιώνουν την ανεργία, τον κοινω-
 νικό αποκλεισμό, την ανέχεια και την ανασφάλεια που προκάλεσε
 η κρίση και επιδείνωσαν τα μνημόνια.

Πέντε χρόνια με τα μνημόνια τα δομικά προβλήματα της ελλη-
 νικής κοινωνίας παραμένουν εκρηκτικά. Μιλούμε για προβλή-
 ματα που προϋπήρχαν των μνημονίων και για χρόνιες
 παθολογίες που ωστόσο επιδεινώθηκαν. Στη λίστα των προβλη-
 μάτων αυτών κυριαρχούν και τώρα και σήμερα περισσότερο από
 πριν το άδικο και αναποτελεσματικό κράτος, οι τεράστιες και δι-
 ευρυνόμενες ανισότητες, η χαμηλή εισπραξιμότητα του ΦΠΑ και
 η φοροδιαφυγή γενικότερα, η διαπλοκή και η διαφθορά, η απο-
 διάρθρωση κρίσιμων τομέων κοινωνικών υπηρεσιών.

Δεν είναι όμως μόνο αυτά. Προστέθηκαν και νέα. Η αρχική
 κρίση θα έλεγε κάποιος είναι σαν να μεταλλάχθηκε, πολλαπλα-
 σιάστηκε, πήρε νέες μορφές.

Τα δημοσιονομικά ελλείμματα όντως εξαλείφθηκαν. Αυτό,
 όμως, έγινε με τρόπο που τα ελλείμματα στην πραγματικότητα
 μεταφέρθηκαν στην κοινωνία. Έγιναν ανεργία, κόκκινα δάνεια,
 χρέη προς το δημόσιο, φτώχεια, κοινωνικός αποκλεισμός, συν-
 τάξεις πείνας, κοινωνική ανασφάλεια, επικίνδυνες δημογραφικές
 τάσεις. Θέλω να είμαι σαφής: Η κρίση προϋπήρχε. Απαιτούσε
 θεραπεία, αλλά το φάρμακο σε πολλές περιπτώσεις αποδείχθηκε
 χειρότερο από την αρρώστια.

Ορισμένοι λένε ότι τα αποτελέσματα θα μπορούσαν να ήταν
 καλύτερα, αν υπήρχε πιο συνεπής εφαρμογή των μνημονίων ή
 αν η ιεράρχηση των στόχων ήταν καλύτερη. Έχουμε διαφορετική
 άποψη.

Χωρίς να παραβλέπουμε άλλα προβλήματα, θεωρούμε ότι η
 βάση του προβλήματος ήταν το ίδιο το μοντέλο του μνημονίου,
 η ίδια η εσωτερική του λογική, οι ίδιες οι παραδοχές πάνω στις
 οποίες στηρίχτηκε.

Πρώτη λανθασμένη παραδοχή ήταν ότι μια κρίση χρέους σαν
 τη δική μας θα μπορούσε -δήθεν- να αντιμετωπιστεί με λιτότητα
 κι εσωτερική υποτίμηση. Τραγικό, εγκληματικό λάθος. Η αλήθεια
 είναι ότι μια κρίση χρέους μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο με ανά-
 πτυξη, αναδιανομή κι έγκαιρη αναδιάρθρωση του χρέους.

Η δεύτερη λανθασμένη παραδοχή ήταν ότι το πρόβλημα του
 ελληνικού κράτους ήταν -υποτίθεται- ποσοτικό και μόνο, πρό-
 βλημα μεγέθους. Η αλήθεια είναι πως το πρόβλημα του ελληνι-
 κού κράτους ήταν και είναι κυρίως πρόβλημα ποιοτικό,
 πρόβλημα κοινωνικής δικαιοσύνης και κοινωνικής αναποτελεσμα-
 τικότητας.

Η τρίτη λανθασμένη παραδοχή ήταν ότι το πρόβλημα της αν-
 ταγωνιστικότητας ήταν -υποτίθεται- θέμα μισθών. Το ακούσαμε
 και σήμερα εμμέσως από τον κ. Σαμαρά. Η αλήθεια είναι πως το
 πρόβλημα ανταγωνιστικότητας στη χώρα μας είναι κυρίως θέμα
 διαρθρωτικό, θέμα διάρθρωσης της παραγωγής, χαμηλής επι-
 στημονικής τεχνικής βάσης, χαμηλής προστιθέμενης αξίας και
 άνισης κατανομής και διαχείρισης των πόρων.

Έτσι εξηγείται και το παράδοξο: Ενώ πολλές στοχεύσεις και
 ορισμένα από τα μέτρα των μνημονίων σε ένα άλλο πλαίσιο θα
 μπορούσαν να λειτουργήσουν θετικά, εντός αυτής της λογικής
 και αυτού του μοντέλου είχαν αυτά τα διαλυτικά αποτελέσματα
 που μόλις είπα.

Αυτός είναι ο λόγος που εμείς από την αρχή αντιταχθήκαμε
 στα μνημόνια και τη λογική τους. Προβλέψαμε τις συνέπειες –
 ίσως όχι στην έκταση που συνέβησαν τελικά- και μιλήσαμε από
 την αρχή για την ανάγκη αντικατάστασης των μνημονίων με ένα
 πρόγραμμα ανόρθωσης της κοινωνίας, μετασχηματισμού του
 κράτους και ανασυγκρότησης της οικονομίας.

Και ο λόγος που το είπαμε αυτό δεν ήταν μόνο τα αποτελέ-
 σματα που τώρα είναι τόσο ορατά, αλλά είναι ακριβώς η λανθα-
 σμένη και ταξικά μεροληπτική θεωρητική και ιδεολογική βάση
 στην οποία στηρίχτηκαν τα μνημόνια. Και δεν το λέμε αυτό τώρα
 για πρώτη φορά. Αυτό το είπα ο σημερινός Πρωθυπουργός -και
 τότε Αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης- το Φεβρουάριο
 του 2012 με επιστολή του στον τότε Πρόεδρο της Κομισιόν, τον
 κ. Μπαρόζο. Εκεί είπαμε -με την επιστολή αυτή- ότι «τα μνημόνια

οδηγούν στην καταστροφή, ζητούμε να αντικατασταθούν με ένα σχέδιο ανόρθωσης με διαφορετική λογική». Το ίδιο μήνυμα μεταφέραμε σε όλους τους ηγέτες της Ευρώπης: «Το πρόγραμμα απέτυχε. Πρέπει να αντικατασταθεί από ένα άλλο πρόγραμμα διαφορετικής λογικής».

Ούτε η ανανέωση λοιπόν των μνημονίων ούτε η επέκταση των υφιστάμενων μνημονίων είναι διέξοδος. Η λύση είναι μια νέα αξιόπιστη συμφωνία, ένα νέο συμβόλαιο, που τόσο πολύ ειρωνεύτηκε ο κ. Σαμαράς, ένα συμφωνημένο σχέδιο ομαλής μετάβασης σε μια κατάσταση όπου η Ελλάδα θα είναι μέλος του ευρώ και της Ευρωζώνης με τρόπο βιώσιμο, με όρους αξιοπρέπειας και ισοτιμίας.

Στην κατεύθυνση αυτή εργαζόμαστε με καλή πίστη, για να υπάρξει αμοιβαία επωφελής συμφωνία το συντομότερο δυνατόν και είμαστε πλήρως πεπεισμένοι ότι αυτό δεν είναι μόνο αναγκαίο, αλλά είναι κι εφικτό.

Θα εξηγήσω τώρα γιατί χρειάζεται αυτή η μετάβαση, γιατί χρειάζεται μια μεταβατική συμφωνία, μια συμφωνία-«γεφυρά» όπως την έχουν πει οι συνάδελφοι κύριοι Τσακαλώτος και Βαρουφάκης.

Μια ενδιάμεση συμφωνία είναι αναγκαία, πρώτον, για να υπάρξει χρόνος για τη διαπραγμάτευση των μεγάλων θεμάτων του χρέους, των δημοσιονομικών στόχων και της ανάπτυξης και της χρηματοδότησής της.

Δεύτερον, για να εξασφαλίσουμε ότι αυτά τα 11 δισεκατομμύρια θα είναι στη διάθεσή μας και να συζητήσουμε μαζί πώς μπορούμε κατά τον καλύτερο τρόπο να τα χρησιμοποιήσουμε και βεβαιώσουμε για να εξασφαλιστεί η ομαλή ροή της ρευστότητας προς το τραπεζικό σύστημα και προς την οικονομία.

Θέλω εδώ να παρατηρήσω προς αυτό το κινδυνολογικό ρετρό του κ. Σαμαρά, του πρώην Πρωθυπουργού, ότι πάντως, κύριε Σαμαρά, εκλογές κάναμε με ανοικτές τράπεζες και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι Κυβέρνηση και οι καταθέσεις είναι στις τράπεζες. Δεν είμαι βέβαιος αν όλοι το ήθελαν αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Η ανάγκη, λοιπόν, για μια μεταβατική συμφωνία είναι υπαρκτή.

Τι διάρκεια μπορεί να έχει μια τέτοια συμφωνία; Μπορεί να έχει διάρκεια κάποιων μηνών. Είμαστε ανοικτοί να το συζητήσουμε. Μέχρι τον Ιούνιο, μέχρι τον Αύγουστο, μπορεί να συζητηθεί.

Ποιο περιεχόμενο μπορεί να έχει αυτή η νέα συμφωνία; Είναι προφανές ότι αυτή η μεταβατική συμφωνία δεν μπορεί να είναι επέκταση των υφιστάμενων μνημονίων. Η εποχή των μνημονίων και της τρόικας ανήκει στο παρελθόν. Οι όποιες εκκρεμότητες του παρελθόντος δεν πρέπει να παγιδεύουν το μέλλον. Η πολιτική δεν γίνεται ούτε με ιδεοληψίες, ούτε με εμμονές, ούτε αγνοώντας τη βούληση των λαών. Οι όποιες συζητήσεις και συμφωνίες θα είναι παραγωγικές μόνο αν αναφέρονται στο μέλλον. Ούτε βέβαια μπορεί η μεταβατική συμφωνία να ταυτίζεται με το δικό μας πρόγραμμα, θα πρέπει να υπάρξει μια κοινή βάση.

Η μεταβατική συμφωνία μπορεί, κατά την άποψή μας, να υπάρξει σύντομα και να περιλαμβάνει τουλάχιστον τέσσερα θέματα.

Πρώτον, επέκταση της δανειακής σύμβασης και εξασφάλιση της ρευστότητας για όσο διάστημα η συμφωνία θα διαρκεί.

Δεύτερον, ένα σύνολο μεταρρυθμίσεων και άλλων μέτρων πολιτικής που θα συμφωνηθούν από κοινού. Από τη μελέτη που έχουμε κάνει από καιρό έχουμε δει ότι υπάρχουν πεδία και θέματα κοινού ενδιαφέροντος, όπως η περιστολή της φοροδιαφυγής, η διαφάνεια, η κοινωνική αποτελεσματικότητα της διοίκησης, κ.λπ.. Μπορεί να υπάρξει, λοιπόν, ένα ελάχιστο πρόγραμμα κοινής αποδοχής, το οποίο να αποτελέσει τον προγραμματικό πυρήνα αυτής της μεταβατικής συμφωνίας.

Τρίτον, μια συμφωνία για τη διαδικασία και τον τρόπο διαπραγμάτευσης του χρέους είτε σε πολυμερή, όπως προτείνουμε εμείς αλλά είτε και σε διμερή βάση. Η έναρξη των διαπραγματεύσεων για το χρέος θα πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της μεταβατικής συμφωνίας και όχι να παραπεμφθεί στις καλένδες όπως έγινε στο παρελθόν.

Τέταρτον, επίσης, αυτή η μεταβατική συμφωνία πρέπει να περιλαμβάνει μια συναντίληψη για τους όρους μετάβασης από το παλιό στο καινούργιο, από το μνημονιακό καθεστώς στη μεταμνημονιακή εποχή και στην αντιμετώπιση των όποιων τεχνικής ή

νομικής φύσεως προβλημάτων παραμένουν.

Μόλις υπάρξει μια τέτοια συμφωνία η πίεση στο μέτωπο της ρευστότητας θα μειωθεί δραστικά. Θα διαμορφωθεί έτσι ένα κλίμα ευνοϊκό για τις μεγάλες αλλαγές που θέλουμε να κάνουμε στο εσωτερικό της χώρας.

Ερωτώ, λοιπόν: Ποιον ευνοεί η αναπαραγωγή της έντασης και της χρηματοπιστωτικής αστάθειας; Μήπως εκείνους που δεν θέλουν να γίνουν αυτές οι αλλαγές παρ' όλο που μιλούν για τις ελίτ και τις олигархίες που υπάρχουν στην Ελλάδα;

Η πρόταση η δική μας αναζητά τον κοινό τόπο, το αμοιβαίο όφελος. Πού αποσκοπούν οι μονότονες, σκληρές δηλώσεις που αρνούνται την κοινωνική πραγματικότητα της Ελλάδας και αρνούνται και το αποτέλεσμα των εκλογών;

Είναι εφικτή μια τέτοια συμφωνία; Όπως είπα ήδη, κατά την άποψή μας είναι εφικτή υπό τον όρο ότι θα γίνουν σεβαστές οι πάγιες δημοκρατικές αρχές και θα επικρατήσει η κοινή λογική.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης)

Θα χρειαστώ λίγα λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας και διαβάζοντας ομιλίες πολλών Βουλευτών, ακόμα και Αρχηγών κομμάτων, μου δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι ενδεχομένως δεν έχει συνειδητοποιηθεί ότι τα μνημόνια δεν περιλαμβάνουν μόνο μέτρα πολιτικής, αλλά περιλαμβάνουν και δεσμεύσεις από τις οποίες αν δεν απαλλαγούμε η χώρα μας θα είναι καταδικασμένη σε μια επ' αόριστον λιτότητα, σε μια επ' αόριστον οικονομική καχεξία και υποβάθμιση.

Είμαστε μια κοινωνία με το μέλλον μας παγιδευμένο, υπονομευμένο και υποθηκευμένο εξαιτίας αυτών των περιορισμών. Θα μιλήσω πολύ συνοπτικά, λόγω του ότι δεν υπάρχει επαρκής χρόνος.

Ο πρώτος περιορισμός είναι ότι υποχρεούμαστε, με βάση τις δεσμεύσεις που έχουν λάβει οι προηγούμενες κυβερνήσεις, να έχουμε κάθε χρόνο πλεόνασμα 4,5%, 7,5 -8 δισεκατομμύρια, το οποίο όλο θα πρέπει να πηγαίνει στην εξυπηρέτηση του παλιού χρέους.

Ρωτώ όλους και όλες εσάς. Υπάρχει εδώ μέσα κάποιος που να θεωρεί αυτό το στόχο εφικτό; Υπάρχει κάποιος που να θεωρεί ότι μπορούμε να εξοφλούμε το παλιό χρέος με το οποίο πλεόνασμα και ταυτόχρονα να επενδύουμε και να κάνουμε νέα ανάπτυξη, για την οποία μιλάμε; Αυτός ο στόχος πρέπει να γίνει αντικείμενο ριζικής επαναδιαπραγμάτευσης.

Δεύτερον, ακούσαμε για το αν το χρέος είναι ή δεν είναι βιώσιμο κλπ. Είναι δυνατόν να γίνεται συζήτηση για το αν ένα χρέος, που βρίσκεται στο 180% του εθνικού εισοδήματος και το οποίο μάλιστα είναι χρέος εξωτερικό και όχι εσωτερικό, συνιστά ή όχι πρόβλημα;

Εδώ, λοιπόν, εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρξει ένα αρραγές μέτωπο για να υπάρξει μια ριζική διαπραγμάτευση και σε ό,τι αφορά το ύψος του χρέους, αλλά κυρίως σε ό,τι αφορά τον τρόπο αποπληρωμής του οποίου χρέους αποφασίσουμε να πληρώσουμε.

Θα συνεχίσουμε να πληρώνουμε το χρέος χρησιμοποιώντας πλεονάσματα τα οποία θα παράγουμε περικόπτοντας κοινωνικές δαπάνες ή βάζοντας νέους φόρους; Ο Σάουλοκ του Σαίξπηρ ήταν πιο ειλικρινής. Ζητούσε κατευθείαν κρέας και αίμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ή θα γίνει αυτό το οποίο προτείνει η Κυβέρνηση, μια συμφωνία όπου θα πληρώνουμε το χρέος με ρήτρα ανάπτυξης, δηλαδή θα πληρώνουμε ανάλογα με την ανάπτυξη που θα έχουμε, ανάλογα με την ονομαστική αύξηση του εθνικού εισοδήματος;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αναφορές μου στα θέματα αυτά είναι αναφορές διότι δεν συζητούνται αυτά τα θέματα, αλλά αυτά θα τα έχουμε μπροστά μας και αν δεν βρούμε λύση σε αυτά τα προβλήματα, όσο και να διακηρύσσουμε το τέλος της λιτότητας, δεν θα μπορούμε να έχουμε αυτό το αποτέλεσμα που θέλουμε, ακριβώς διότι θα υπάρχουν αυτοί οι περιορισμοί.

Θα ήθελα να ολοκληρώσω, με την άδεια της Προέδρου, με μια γενικότερη σκέψη. Πολλές φορές στην καθημερινότητα που ζούμε όλοι, συμβαίνουν γεγονότα που μόνο εκ των υστέρων διαπιστώνουμε τη σημασία τους. Ζούμε, λοιπόν, και σήμερα μια

ιστορική εποχή, που δεν χαρακτηρίζεται μόνο από την κρίση και την κατάρρευση ξεπερασμένων μοντέλων, αλλά ζούμε μια κρίση που τελικά θα γεννήσει και νέα μοντέλα και νέα υποδείγματα κοινωνικής οργάνωσης, όπως έγινε και στο παρελθόν.

Με την έννοια, λοιπόν, αυτή είναι ευκαιρία να αναμετρηθούμε με τα ελλείμματα του παρελθόντος, να καλύψουμε αυτό το έλλειμμα εκσυγχρονισμού, μέσα όμως από την αντιμετώπιση του σύγχρονου κοινωνικού προβλήματος της ανεργίας, της κοινωνικής ασφάλισης και του κοινωνικού αποκλεισμού. Θα μπορούσε έτσι να διαμορφωθεί ένα νέο υπόδειγμα στην Ελλάδα και τις άλλες χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, που να συνδυάζει προωθημένες μορφές δημοκρατίας, κοινωνικής αυτενέργειας, κοινωνικής δικαιοσύνης πάνω σε μια ισχυρή βάση κοινών αγαθών, ένα υπόδειγμα κοινωνικοκεντρικό, που θα έδινε αξιοπρέπεια και αυτοπεποίθηση στην κοινωνία, ελπίδα στο λαό, αισιοδοξία στη νέα γενιά.

Έτσι, η Ελλάδα από πειραματόζωο της λιτότητας και της καταστροφής θα μπορούσε να γίνει πεδίο εφαρμογής πρωτοπόρων ιδεών και πολιτικών και το όφελος δεν θα ήταν μόνο για εμάς. Ο κόσμος θα αποκτούσε μια εστία ασφάλειας σε μια περιοχή ανα-

σφάλειας και η γερασμένη Ευρώπη θα μπορούσε να ξανανιώσει μέσα από τη συμβίωση διαφορετικών αναπτυξιακών υποδειγμάτων στο εσωτερικό της.

Ας μην βιαστούν κάποιοι να πουν ότι αυτά είναι ουτοπίες, διότι υπάρχουν και ουτοπίες που είναι ρεαλιστικές. Είναι αυτές που η υλοποίησή τους εξαρτάται όχι από υπερφυσικές δυνάμεις, αλλά από την ενότητα και τη συλλογική δράση των απλών ανθρώπων στην Ευρώπη, στην Ελλάδα και στον κόσμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης κ. Γιάννη Δραγασάκη.

Για την πλήρη θωράκιση της διαδικασίας, καταθέτω για τα Πρακτικά το από 10 Φλεβάρη 2015 έγγραφο του Γενικού Γραμματέως της Κυβέρνησης για την πέραν της 24.00' διεξαγωγή της ψηφοφορίας, κατ' άρθρο 141 παράγραφος 3 του Κανονισμού.

(Στο σημείο αυτό η Πρόεδρος της Βουλής κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο έχει ως εξής:

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

10/2/2015

<<

Αθήνα, 10 Φεβρουαρίου 2015

Α.Π.: 381

Προς:
Την Πρόεδρο της Βουλής
κ. Κωνσταντοπούλου Ζωή

Κα Πρόεδρε,

Παρακαλούμε να αναβληθεί η ψηφοφορία πέρα της 12^{ης} ώρας κατ'άρθρο 141 παρ. 3 του Κανονισμού της βουλής μέχρι να ολοκληρωθούν οι ομιλίες των μελών της Κυβέρνησης και του κ. Πρωθυπουργού.

Ο Γενικός Γραμματέας της Κυβέρνησης

Σπυρίδων Ν. Σαγιάς

>>)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ολοκληρώθηκε η τοποθέτηση των μελών της Κυβέρνησης και δίνω τον λόγο στον Πρωθυπουργό κ. Αλέξη Τσίπρα.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για πρώτη φορά στην ιστορία της χώρας μας μια Κυβέρνηση, πριν καν λάβει ψήφο εμπιστοσύνης στο ελληνικό Κοινοβούλιο, καλείται να διαχειριστεί μια τόσο σκληρή και δύσκολη διαπραγμάτευση που αφορά την ίδια τη θέση της χώρας στο ευρωπαϊκό και στο διεθνές γίγνεσθαι.

Είναι η πρώτη φορά που μια Κυβέρνηση, πριν καν καλά καλά αναλάβει, δέχεται τόσο ισχυρές πιέσεις και εκβιασμούς, αλλά ταυτόχρονα είναι και η πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία του ελληνικού κράτους που μια Κυβέρνηση, πριν καν λάβει τη ψήφο της εμπιστοσύνης της Βουλής, έχει κερδίσει μια πρωτοφανή εμπιστοσύνη και αποδοχή από την ελληνική κοινωνία.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL)

Τα αποτελέσματα των πρόσφατων σφυγμομετρήσεων αποδεικνύουν μια πρωτοφανή συσπειρώση και αποδοχή της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού στη διαπραγματευτική στρατηγική της ελληνικής Κυβέρνησης.

Και ξέρετε, εμείς δεν έχουμε άλλη δύναμη. Δεν μας στηρίζουν εμάς ισχυροί παράγοντες μέσα κι έξω από τη χώρα. Η μόνη μας στήριξη είναι η εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL)

Και ξέρετε, αυτήν την εμπιστοσύνη έχουμε ευθύνη να τη διευρύνουμε, αλλά είμαστε ιδιαίτερα χαρούμενοι που βλέπουμε αποδοχή και εμπιστοσύνη και στους άλλους ευρωπαϊκούς λαούς.

Δεν έχει ξαναγίνει ποτέ Έλληνας Πρωθυπουργός να βρεθεί στην Αυστρία και να βρίσκεται εν μέσω διαδηλώσεων συμπαράστασης Αυστριακών πολιτών στην Ελλάδα και στον αγωνιζόμενο ελληνικό λαό.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και κάποιος μας λένε για απομόνωση. Κάποιος μας λένε για απομόνωση εκεί που η Ελλάδα ήταν ο παρίας της Ευρώπης, εκεί που το κλίμα ήταν οι Έλληνες οι «τεμπέληδες» που ζούσαν παρπάνω από τις δυνατότητές τους.

Τώρα το κλίμα είναι ότι ο ελληνικός λαός υπέφερε άδικα, ο ελληνικός λαός αγωνίζεται και ο ελληνικός λαός πρέπει να πετύχει και η ελληνική Κυβέρνηση πρέπει να πετύχει, στο όνομα όλων των ευρωπαϊκών λαών που θέλουν ένα καλύτερο μέλλον, μια καλύτερη προοπτική, έξω από την καταστροφική λιτότητα.

Μας γεμίζει, ξέρετε, αυτοπεποίθηση, μας γεμίζει δύναμη και αποφασιστικότητα αυτή η στήριξη στη σκληρή, πράγματι, διαπραγμάτευση με τους εταίρους. Γιατί αύριο στο Eurogroup δεν θα βρίσκεται ο Γιάνης ο Βαρουφάκης, αύριο στο Eurogroup θα βρίσκεται η Ελλάδα.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αύριο στο Eurogroup θα είναι μαζί με το Γιάνη το Βαρουφάκη δέκα εκατομμύρια Ελληνίδες και Έλληνες, που έχουν ελπίδα, προσδοκία για μια καλύτερη προοπτική γι' αυτόν τον τόπο. Αλλά και μαζί θα είναι το ενάμισι εκατομμύριο των πολιτών που χάσανε τη δουλειά τους, οι άνεργοι, αυτά τα τεσσεράμισι χρόνια, τα δυόμισι εκατομμύρια φτωχοί, οι τριακόσιες χιλιάδες νέες και νέοι που έφυγαν μετανάστες στο εξωτερικό. Θα είναι όλοι εκεί. Θα είναι εκεί και, ξέρετε, θα είναι αυτοί που θα μας τραβάνε από το μανίκι και θα είναι αυτοί που θα μας ζητάνε, θα απαιτούν να μη γυρίσουμε πίσω, για άλλη μια φορά, με το κεφάλι σκυμμένο.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι εδώ που βρισκόμαστε δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής. Η Ελλάδα δεν μπορεί να γυρίσει πίσω στην εποχή των μνημονίων και της υποτέλειας. Αυτό το έχουν καταλάβει πια όλοι στην Ευρώπη. Δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής. Γιατί εάν υπήρχε, αυτό θα σήμαινε ότι θα αποδεχόμασταν ότι στην Ευρώπη των μεγάλων κατακτήσεων, στην Ευρώπη του πολιτισμού και της δημοκρατίας η αρχή της λαϊκής κυριαρχίας δεν υπάρχει πια.

Εάν αποδεχτούμε, όπως κάποιοι μας ζητάνε, να συνεχίσουμε ακριβώς από το σημείο που σταμάτησε η προηγούμενη κυβέρνηση, θα είναι σαν να αποδεχόμασταν ότι η δημοκρατία δεν έχει κανένα νόημα, καμμία ισχύ και μάλιστα –πού;– στον τόπο που γεννήθηκε. Θα ήταν σαν να αποδεχόμασταν ότι δεν έχει κανένα νόημα να κάνουμε εκλογές σε αυτόν τον τόπο. Ας έρθουν εδώ οι τεχνοκράτες της τρόικας να καταλάβουν τα κυβερνητικά έδρανα και τα Υπουργεία.

Ποιος, όμως, μπορεί σήμερα στην Ευρώπη να μας ζητάει κάτι τέτοιο; Ποιος μπορεί να ζητάει από μια Κυβέρνηση με νωπή εντολή αλλά και με πρωτοφανή κοινωνική αποδοχή και στήριξη να αποδεχτεί ότι ο λαός της δεν είναι κυρίαρχος; Και αλήθεια, ποιον θα βοηθούσε μια τέτοια εξέλιξη στην Ευρώπη;

Κάποιοι νομίζουν ότι θα βοηθούσε τις δυνάμεις που κυβερνήσαν τον τόπο και συνυπέγραψαν τα μνημόνια. Κάνουν τεράστιο λάθος. Όσοι επενδύουν σε σενάρια παρένθεσης διαπράττουν τεράστιο λάθος. Πρέπει να το καταλάβετε.

Στις 25 του Γενάρη δεν ηττηθήκατε απλώς εκλογικά. Δεν είχαμε μια απλή κυβερνητική εναλλαγή, όπως είχαμε όλα τα προηγούμενα χρόνια. Στις 25 του Γενάρη είχαμε το τέλος ενός πολιτικού καθεστώτος. Είχαμε το τέλος του παλιού κατεστημένου που κυβέρνησε για σαράντα χρόνια από τη Μεταπολίτευση και μετά με τα καλά και τα άσχημα για όλα αυτά τα χρόνια –δεν μηδενίζουμε– αλλά και με ακέραια την ευθύνη της τελευταίας καταστροφικής για τη χώρα πενταετίας.

Όποιοι, λοιπόν, αυταπατώνται και επενδύουν σε μια πιθανή αποτυχία της νέας Κυβέρνησης, όσοι δηλαδή επενδύουν σε αποτυχία της Ελλάδας, να γνωρίζουν ότι εθελοσυνφούν. Η αποτυχία της νέας Κυβέρνησης δεν πρόκειται να ανοίξει τον δρόμο της δικής τους επιστροφής. Ας το καταλάβουν καλά. Ό,τι και να γίνει, ήδη ανήκουν στην ιστορία. Και η ιστορία θα τους κρίνει αυστηρά.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL)

Το ζήτημα, όμως, είναι ότι αυτό στο οποίο επενδύουν, δηλαδή σε μια αποτυχία της Κυβέρνησης, μόνο τους εχθρούς της δημοκρατίας μπορεί να ευνοήσει, μόνο στους εχθρούς της δημοκρατίας μπορεί να ανοίξει το δρόμο, τόσο εδώ όσο και στην Ευρώπη. Και αυτό –ξέρετε– δεν έχουμε το δικαίωμα να το αφήσουμε να συμβεί στον τόπο μας, δεν έχουμε το δικαίωμα να το αφήσουμε να συμβεί στην Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βρισκόμαστε σε ένα σημείο ιστορικής καμπής και όχι μόνο για τη χώρα, αλλά σε ένα σημείο ιστορικής καμπής για την Ευρώπη. Βρισκόμαστε σε ένα σταυροδρόμι. Τις επόμενες μέρες αυτό που θα κριθεί είναι αν η Ευρώπη μπορεί να διατηρήσει τη συνοχή της και να προχωρήσει μπροστά αλλάζοντας ή εάν η Ευρώπη της δημοκρατίας και της αλληλεγγύης, η Ευρώπη των αξιών και των λαών που κάποτε γνωρίσαμε, θα δώσει τη θέση της σε μια Ευρώπη του τρόμου, του διχασμού, της τιμωρίας και εν τέλει της γενικευμένης αποσταθεροποίησης.

Και σε αυτήν την κρίση, την κρίση της Ευρώπης, η μικρή Ελλάδα παίζει τον καθοριστικό ρόλο υπερασπιζόμενη για άλλη μια φορά ισχυρές οικονομικές αξίες. Η μικρή Ελλάδα είναι αυτή που σήμερα υπερασπίζεται την Ενωμένη Ευρώπη, τη δημοκρατία και την αλληλεγγύη και προσέρχεται σε μια κρίσιμη διαπραγμάτευση, με στόχο μια συμφωνία που θα απελευθερώσει θετικές δυνάμεις και θα ανακουφίσει την ευρωπαϊκή ήπειρο.

Σε αντίθεση με αρκετούς εταίρους μας που, στο όνομα πολιτικών και μόνο σκοπιμοτήτων, φαίνεται ότι θέλουν να παίξουν με τη φωτιά, να παίξουν με το διχασμό και την αποσταθεροποίηση και παίζουν και με την επέκταση του ευρωσκεπτικισμού σε όλη την ευρωπαϊκή ήπειρο, εμείς προσερχόμαστε σε αυτήν τη διαπραγμάτευση με όλη τη θετική ενέργεια. Είμαστε ο πιο φιλοευρωπαϊκός εταίρος με διάθεση να παραμείνουμε σε μια Ευρώπη ισότιμη και δίκαιη για τους λαούς της, όχι σε μια Ευρώπη που θα έχει ενοικιαστές και ιδιοκτήτες. Είμαστε όλοι συγκάτοικοι και συνιδιοκτήτες στο κοινό μας σπίτι.

Προφανώς και σεβόμαστε το ειδικό οικονομικό και πολιτικό βάρος ορισμένων εταίρων μας που αναμφισβήτητα αποτελούν την οικονομική ατμομηχανή της Ένωσής μας, όπως για παράδειγμα είναι η Γερμανία. Τους προειδοποιούμε, ωστόσο, ότι οι ηγέτιδες δυνάμεις κατατούν την ηγεμονία τους όχι με την εξόντωση και την τιμωρία αλλά με την αλληλεγγύη και την πειθώ. Η

ευρωπαϊκή Γερμανία έτσι κατάφερε να γίνει ηγέτιδα δύναμη στην Ευρώπη. Η ευρωπαϊκή Γερμανία, όμως, όχι η γερμανική Ευρώπη.

Όποιοι, λοιπόν, ποντάρουν στη δύναμη και στη σύγκρουση πολύ γρήγορα θα καταλάβουν ότι διαπράττουν τραγικό λάθος. Δεν τραυματίζουν τους αδύναμους. Τραυματίζουν πρώτα απ' όλα τον εαυτό τους. Τραυματίζουν πρώτα απ' όλα την ίδια την Ευρώπη. Τραυματίζουν το κοινό ευρωπαϊκό μας μέλλον.

Αισθάνομαι, λοιπόν, την ανάγκη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σε αυτό το σημείο να ξεκαθαρίσω ορισμένα πράγματα. Η ελληνική Κυβέρνηση διαπραγματεύεται σκληρά, αλλά δεν είναι μόνη απέναντι σε όλους. Μέσα σε λίγες μόνο μέρες καταφέραμε να μετατρέψουμε το ζήτημα της μικρής Ελλάδας όχι μόνο σε ευρωπαϊκό ζήτημα, αλλά σε παγκόσμιο ζήτημα. Η χώρα απέκτησε φωνή διεθνώς, απέκτησε υπόσταση, διεθνές κύρος, αξιοπρέπεια, μια λέξη που την είχαμε ξεχάσει τα τελευταία χρόνια.

Θέλω να επαναλάβω για άλλη μια φορά ότι μέσα σε λίγες μόνο μέρες διεξάγεται μια διαπραγμάτευση που, δυστυχώς, δεν έγινε ποτέ από τις προηγούμενες κυβερνήσεις, δηλαδή από το 2009 και μετά.

Αλλά, προσέξτε, δεν διαπραγματευόμαστε το μνημόνιο. Το μνημόνιο ακυρώθηκε από την ίδια την αποτυχία του και φυσικά από τη λαϊκή ετυμηγορία του λαού μας. Πιστοί σε όσα εξηγήσαμε και δεσμευθήκαμε προεκλογικά, διαπραγματευόμαστε τη δανειακή σύμβαση.

Το μνημόνιο δεν είναι η δανειακή σύμβαση. Το μνημόνιο είναι η νομική και πολιτική αποτύπωση του νεοφιλελευθερισμού, της λιτότητας και της εσωτερικής υποτίμησης. Είναι οι εφαρμοστικοί νόμοι –πάνω από τετρακόσιοι πενήντα– με τους οποίους βομβαρδίστηκε η Βουλή και η ελληνική κοινωνία τα τελευταία χρόνια, με κατεπειχτα νομοσχέδια, με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, και με διαδικασίες που παραβίαζαν κατάφωρα τα άρθρα του Συντάγματος και τον Κανονισμό της Βουλής.

Τα μνημόνια ήταν τελικά όχι το φάρμακο για την έξοδο από την κρίση, αλλά η ευκαιρία που ζητούσαν οι αγορές και η χρηματοπιστωτικό κεφάλαιο για να επιβάλουν και στην Ευρώπη τις δομές, τις εργασιακές σχέσεις και το μοντέλο που επιθυμούσαν δεκαετίες τώρα. Διότι όλα αυτά που εφαρμόστηκαν μέσα σε λίγα χρόνια στην Ελλάδα, σε ένα πείραμα διεθνές, τα γνωρίζαμε εδώ και δεκαετίες ως τις βασικές αντιλήψεις και απόψεις του νεοφιλελευθερισμού σε διεθνές επίπεδο.

Τα μνημόνια ήταν η σκληρή λιτότητα και η ασφυξία ενάντια στην ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη, ήταν το μέσο που χρησιμοποιήθηκε, ώστε να συνεχίσει η οικονομική ολιγαρχία και η διαφθορά να μεγαλώνει τα κέρδη της, ενώ η κοινωνία, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι εξαθλιωνόνταν.

Ήταν, τέλος, η ευκαιρία το κοινωνικό κράτος, η υγεία, η παιδεία, η δημόσια περιουσία να περάσουν στα χέρια συγκεκριμένων συμφερόντων και ταυτόχρονα η ευκαιρία η Ευρώπη του Διαφωτισμού να μετατραπεί σε έναν κοινωνικό και εργασιακό Μεσαίωνα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η δανειακή σύμβαση που διαπραγματευόμαστε δεν είναι το μνημόνιο. Είναι η συμφωνία με τους εταίρους για οικονομική στήριξη, ώστε η Ελλάδα να είναι σε θέση να εκπληρώνει τις δανειακές της υποχρεώσεις. Γιατί πράγματι δόθηκαν μεγάλα ποσά στην Ελλάδα, το μεγαλύτερο δάνειο στη σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορία. Αλλά αυτά τα χρήματα δεν δόθηκαν για να στηρίξουν την παραγωγική ή την κοινωνική βάση της χώρας μας. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των χρημάτων δόθηκε για να στηριχθεί το ελληνικό τραπεζικό σύστημα, άρα για να παραμείνει σταθερό και το ευρωπαϊκό χρηματοπιστωτικό σύστημα και δόθηκε, επίσης, προκειμένου να επιστρέφεται πάλι πίσω στους δανειστές, δηλαδή για να μπορεί η χώρα μας να αποπληρώνει σε αυτούς τις δανειακές της υποχρεώσεις.

Με δυο λόγια, η δανειακή σύμβαση έχει αμοιβαίο συμφέρον τόσο για την Ελλάδα όσο και για τους δανειστές. Δεν αποτελεί μια πράξη φιλανθρωπίας απέναντι στην Ελλάδα, αλλά μια πράξη αλληλεγγύης και συνευθύνης για το κοινό ευρωπαϊκό μας μέλλον.

Τι ακριβώς, λοιπόν, διαπραγματευόμαστε και τι ζητάμε τώρα από τους εταίρους; Διαπραγματευόμαστε η σύμβαση αυτή να σταματήσει να συνοδεύεται από όρους τιμωρητικούς για τον ελ-

ληνικό λαό και εν τέλει καταστροφικούς για την ελληνική οικονομία, όχι μόνο γιατί αυτοί οι όροι, αυτό το υποτιθέμενο φάρμακο έκανε εν τέλει τον ασθενή χειρότερα από ό,τι η ίδια η ασθένεια, αλλά και γιατί αν συνεχίσουμε έτσι, στον ίδιο φαύλο κύκλο της λιτότητας και της ύφεσης, θα βρισκόμαστε διαρκώς στην ανάγκη να ανακυκλώνουμε τα δάνεια, νέα δάνεια προκειμένου να αποπληρώνουμε τα παλιά δάνεια.

Εμείς επιθυμούμε να τελειώνουμε αυτόν τον φαύλο κύκλο. Δεν επιθυμούμε να επιβαρύνουμε εις το διηνεκές τους Ευρωπαίους φορολογούμενους με νέα δάνεια για την Ελλάδα. Άρα, δεν πηγαίνουμε σε αυτήν τη διαπραγμάτευση με όρους εγωιστικούς, με μια λογική «Πληρώνετέ μας, γιατί έτσι θέλουμε!», αλλά με μια λογική και ρεαλιστική προσέγγιση για μια αμοιβαία και επωφελής λύση.

Και τι άλλο διαπραγματευόμαστε μέσω της δανειακής σύμβασης; Διαπραγματευόμαστε το κρίσιμο ζήτημα του χρέους, τους όρους δηλαδή και τις διαδικασίες αποπληρωμής του χρέους, πρώτα και κύρια γιατί το θέμα του χρέους έχει άμεση σχέση με το λεγόμενο «δημοσιονομικό περιθώριο», με τη δυνατότητα δηλαδή μια οικονομία να έχει χώρο, περιθώριο, να επιστρέψει στην ανάπτυξη.

Με ένα χρέος που έφτασε αισίως το 180% του ΑΕΠ και με διαρκή υποχρέωση να στύβεις την οικονομία και ό,τι περισσεύει να πηγαίνει στο χρέος, που την ίδια στιγμή διαρκώς μεγαλώνεται, όχι μόνο δεν βγαίνεις από την κρίση, αλλά είσαι διαρκώς αναγκασμένος να ακολουθείς τη σύσφαιρα πορεία. Και με αυτόν τον τρόπο όχι μόνο δεν καθίστασαι ικανός να αποπληρώνεις τις υποχρεώσεις σου, αλλά με μαθηματική ακρίβεια οδηγείσαι στο χείλος της χρεοκοπίας. Και χρεοκοπία σημαίνει όχι μόνο ότι εσύ δεν καθίστασαι ικανός να πληρώσεις, αλλά και ότι οι δανειστές σου, δηλαδή τα κράτη, δηλαδή οι λαοί, δηλαδή οι φορολογούμενοι που μας δάνεισαν τα χρήματά τους, τα χάνουν τα χρήματά τους.

Άρα, και εδώ έχουμε ένα ζήτημα συνευθύνης και αμοιβαίου οφέλους με τους εταίρους. Και το ζήτημα του χρέους δεν είναι ένα τεχνικό πρόβλημα. Υπάρχουν δεκάδες τεχνικοί τρόποι για να το αντιμετωπίσει κάποιος. Πιστεύω με, όμως, είναι ένα πολιτικό ζήτημα. Δεν έχει σχέση με την υλοποίηση δεδομένων αποφάσεων. Η απομείωση του χρέους είναι μία πολιτική απόφαση και μόνο.

Όσοι, λοιπόν, επιλέγουν το δρόμο της λιτότητας δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να ανακυκλώνουν και να γιγαντώνουν το χρέος. Εμείς λέμε «τέλος στη λιτότητα», ακριβώς διότι επιθυμούμε να καταστεί το χρέος βιώσιμο.

Θα μου πείτε, όμως, γιατί θέλουν να γιγαντώνουν το χρέος. Γιατί δεν έχουν μια λογική προσέγγιση; Μα, ακριβώς γιατί το χρέος δεν ήταν τίποτα άλλο παρά το εργαλείο, προκειμένου να περάσουν τα μνημόνια, δηλαδή τη λιτότητα, που ήταν ο τελικός τους στόχος.

Εμείς, λοιπόν, λέμε «τέλος στη λιτότητα», για να καταστεί το χρέος βιώσιμο. Και αυτό μπορεί να γίνει μόνο με την πρόταση που καταθέτουμε στους θεσμούς, στην κοινωνία και στους εταίρους μας.

Τι ζητάμε, λοιπόν, σε αυτήν τη διαπραγμάτευση; Κατ' αρχάς, ζητάμε χώρο και χρόνο. Το πρόγραμμα-γέφυρα αυτό ακριβώς είναι: Χώρος και χρόνος. Είναι μία βραχυπρόθεσμη συμφωνία που θα μας βοηθήσει να εξυπηρετήσουμε τις υποχρεώσεις μας, μέχρι να φθάσουμε σε μία νέα συνολική συμφωνία για τη συνεργασία και την ανάπτυξη στην Ευρώπη.

Μας είπατε ότι είναι νέο μνημόνιο. Νέο μνημόνιο θα ήταν, εάν συνοδευόταν με μέτρα λιτότητας. Αυτά, όμως, τελείωσαν στις 25 του Γενάρη! Τα μνημόνια της λιτότητας τα κατήργησε ο λαός μας. Δεν έχουμε το δικαίωμα να τα ξαναφέρουμε και μάλιστα από την πίσω πόρτα!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Η βραχυπρόθεσμη αυτή συμφωνία δεν θα εμπεριέχει όρους επιβολής και λιτότητας και αυτή είναι η κόκκινη γραμμή μας, γιατί δεν έχουμε το δικαίωμα να αγνοήσουμε την καθαρή εντολή του λαού μας να μπει τέλος σε αυτόν τον καταστροφικό δρόμο.

Ούτε, όμως, πρόκειται για ένα νέο δάνειο, όπως διαδίδεται από ξένα μέσα ενημέρωσης που εκπροσωπούν συγκεκριμένα συμφέροντα. Δεν ζητάμε και άλλα χρήματα από τις ευρωπαϊκές

κυβερνήσεις ή από κάποιο μηχανισμό διάσωσης. Ζητάμε συγκεκριμένες διευκολύνσεις, όπως για παράδειγμα την επιστροφή των χρημάτων των κερδών των κεντρικών τραπεζών, 1,9 δισεκατομμύριου ευρώ από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, δηλαδή χρήματα που μας οφείλονται. Ζητάμε να αξιοποιήσουμε χρήματα που έχουμε ήδη δανειστεί και βρίσκονται στο Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, προκειμένου να εξυγιάνουμε το τραπεζικό μας σύστημα από τα «κόκκινα δάνεια». Για τον λόγο που υπάρχουν εκεί τα θέλουμε. Ζητάμε να αυξηθεί το όριο έκδοσης εντόκων γραμματίων. Ζητάμε δηλαδή τεχνικές διευκολύνσεις. Δεν ζητάμε, όμως, άλλα χρήματα. Δεν ζητάμε επιπλέον βάρη στους δανειστές μας.

Αυτό ζητάμε εμείς. Αλήθεια, η άλλη πλευρά τι ακριβώς ζητάει; Ποιο είναι το εναλλακτικό σχέδιο που προτείνει; Άκουσα χθες τον Πρόεδρο Ομπάμα να ρωτά ακριβώς το ίδιο στην κ. Μέρκελ στην κοινή συνέντευξη τύπου και να μην παίρνει απάντηση.

Τι ακριβώς προτείνουν; Ποια είναι η εναλλακτική πρόταση; Να συνεχίσουμε την πρόταση του μνημονίου και της λιτότητας σαν μην έγιναν εκλογές στην Ελλάδα; Να πάρουμε και άλλα δανεικά; Αυτό θέλουν; Να αποδεχθούμε την αξιολόγηση της τρόικας και να πάρουμε νέα μέτρα λιτότητας; Να αγνοήσουμε, δηλαδή, τον ελληνικό λαό; Όμως, πώς να αγνοήσουμε και την κοινή λογική; Μας τα πρότεινε αυτά σήμερα ο κ. Σαμαράς άλλωστε. Αφού δεν απάντησε η κ. Μέρκελ στον Αμερικανό Πρόεδρο, να στείλουμε στον Αμερικανό Πρόεδρο την ομιλία του κ. Σαμαρά σήμερα, για να δει τι ακριβώς προτείνει η άλλη πλευρά.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας παρακαλέσω, κυρίες και κύριοι συναδελφοί της μνημονιακής εμμονής και της μνημονιακής Αντιπολίτευσης, να μη μας επαναλαμβάνετε και εσείς εδώ στο Κοινοβούλιο όσα παράλογα μας προτείνει ο κ. Σόιμπλε, δηλαδή να ζητήσουμε παράταση στο λάθος, στο ίδιο πρόγραμμα. Τα ξέρουμε αυτά τα επιχειρήματα. Τα εφαρμόσατε άλλωστε τέσσερα χρόνια τώρα και αποτύχατε.

Δεν ξέρω αν το καταλάβατε, αυτός είναι ο λόγος που βρίσκεστε στα έδρανα της Αντιπολίτευσης και αυτός είναι ο λόγος που βρισκόμαστε εμείς στα έδρανα της Κυβέρνησης.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Απέτυχε το πρόγραμμα που εφαρμόσατε. Αν είχατε πετύχει με αυτό το σχέδιο, δεν θα μας είχε δώσει ο ελληνικός λαός εμπιστοσύνη. Πείτε μας, λοιπόν, κάτι πιο πρωτότυπο από το ότι η αύξηση του κατώτατου μισθού θα καταστρέψει την ελληνική οικονομία, ενώ η μείωση και με νόμο του κατώτατου μισθού την αναζωογόνησε την ελληνική οικονομία!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Πείτε μας κάτι πιο πρωτότυπο από το ότι θα αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα του δημόσιου χρέους, ξεπουλώντας όσο-όσο τη δημόσια περιουσία της χώρας μας, διότι είδαμε ποια ήταν τα αποτελέσματα. Ας πάρουμε το θέμα της μείωσης μισθών. Τα αποτελέσματα στην ανάπτυξη: 25% συρρίκνωση της ελληνικής οικονομίας και καμμία προοπτική εξόδου από την ύφεση.

Αντίθετα, η σταδιακή αύξηση του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ θα τονώσει τη ζήτηση και θα φέρει και ανάπτυξη, ενώ ταυτόχρονα θα δημιουργήσει νέα έσοδα για τα ασφαλιστικά ταμεία. Εξάλλου, η αντίληψη ότι η ανταγωνιστικότητα μιας οικονομίας έχει να κάνει με το μισθολογικό κόστος έχει αποδειχθεί απολύτως λανθασμένη και καταστροφική, όχι μόνο για τους εργαζόμενους, αλλά για την ίδια την οικονομία. Διότι πάντα κάποιος σ' αυτήν την παγκοσμιοποιημένη οικονομία που ζούμε θα έχει τη δυνατότητα να δίνει χαμηλότερους μισθούς.

Το στοίχημα για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας δεν είναι να μειώνουμε τους μισθούς, αλλά να στηρίξουμε αυτήν την ανταγωνιστικότητα στην καινοτομία, στην υψηλή τεχνολογία, στην ποιότητα αγαθών και υπηρεσιών. Το ίδιο λανθασμένη και καταστροφική είναι, όμως, και η μνημονιακή πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων. Για να είμαι μάλλον πιο ακριβής, πρέπει να πω όχι η πολιτική ιδιωτικοποιήσεων, αλλά ξεπουλήματος της δημόσιας περιουσίας, των δικτύων, των υποδομών, που αποτελούν εθνικό κεφάλαιο.

Να σας θυμίσω μόνο ότι την περιουσία του ελληνικού δημοσίου την αποτιμήσατε το 2010 σε 50 δισεκατομμύρια ευρώ. Ήταν

το μεγάλο σχέδιο για να αντιμετωπίσουμε την υπερχρέωση. Τέσσερα χρόνια μετά την αποτιμήσατε μόλις 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Αυτήν την πορεία απαξίωσης και υποτίμησης είναι που εμείς θέλουμε να διακόψουμε, διότι αν συνεχίσουμε έτσι, προφανώς και το χρέος θα μεγεθύνεται σε ένα βαρέλι δίχως πάτο, αλλά θα γίνουμε και η μόνη χώρα στην Ευρώπη δίχως δημόσια περιουσία. Και μην επιμένετε στον μύθο ότι στην Ελλάδα δεν είχαν γίνει ιδιωτικοποιήσεις, ότι ήταν δήθεν η τελευταία σοβιετική δημοκρατία. Αυτά λέτε. Ιδιωτικοποιήσεις είχαν γίνει και μάλιστα περισσότερες από όσες έχουν γίνει σε όλα τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη, πριν βεβαίως από το μνημόνιο, γιατί κατά τη διάρκεια του μνημονίου δεν είχατε τη δυνατότητα ούτε τους στόχους των ιδιωτικοποιήσεων να φτάσετε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μας ρωτάτε αν εμείς έχουμε άποψη, στόχο και σχέδιο για τις ιδιωτικές επενδύσεις. Έχουμε μία διαφορετική αντίληψη. Αναγνωρίζουμε ότι οι ιδιωτικές επενδύσεις είναι ιδιαίτερα χρήσιμες για την ελληνική οικονομία, αλλά η αντίληψή μας συνδυάζει τις ιδιωτικές επενδύσεις με ένα ισχυρό Πρόγραμμα Δημόσιων Επενδύσεων, με στήριξη μορφών κοινωνικής οικονομίας και με αναπτυξιακές κοινοπραξίες με σημαντικό ρόλο και δεσπόζουσα θέση στο ελληνικό δημόσιο, όχι με ξεπούλημα υποδομών.

Το έχω ξεκαθαρίσει ήδη από την Κυριακή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και θέλω να το επαναλάβω και σήμερα. Όσο και αν μας το ζητάει σήμερα και ο κ. Σαμαράς και ο κ. Σόιμπλε, εμείς δεν πρόκειται να ζητήσουμε παράταση του μνημονίου.

Δεν δεχόμαστε τα προαπαιτούμενα του περίφημου mail της τρόικας για την ολοκλήρωση της αξιολόγησης.

Μιας και είπα τη λέξη τρόικα, να σας πω ότι όχι μόνο για μας, ακόμη και για τους εταίρους και συνομιλητές μας, έχει τελειώσει από τις 25 του Γενάρη η τρόικα ως θεσμός, ως μη θεσμός στην πραγματικότητα. Δεν υπήρξε καμμία νομιμοποίηση σε αυτόν τον θεσμό. Δεν ελέγχεται από κανένα εκλεγμένο Όργανο του ευρωπαϊκού θεσμικού πλαισίου.

Βρισκόμαστε πράγματι σε μια σκληρή διαπραγμάτευση και διαβούλευση εντός του ευρωπαϊκού θεσμικού πλαισίου και επιδιώκουμε να βρεθεί πολιτική λύση εντός των ευρωπαϊκών θεσμών όχι για να λύσουμε μια οικονομική εξίσωση που εξ ορισμού δεν λύνεται, αλλά για να βρεθεί η συμφωνία σε ένα πρόγραμμα - γέφυρα ώστε να έχουμε την άνεση να συζητήσουμε ειλικρινά, χωρίς εκβιασμούς και εν τέλει να καταλήξουμε σε μια νέα συμφωνία για την ανάπτυξη και τη συνεργασία στην Ευρώπη και να συμφωνήσουμε για την αναγκαία απομείωση του ελληνικού χρέους, που -να σας θυμίσω- είχε συμφωνηθεί στο Eurogroup τον Δεκέμβριο του 2012 αλλά ποτέ δεν διεκδικήθηκε από την ελληνική πλευρά.

Διεκδικούμε, λοιπόν, μια συμφωνία που θα σέβεται τους δημοσιονομικούς κανόνες της Ευρωζώνης και δεν θα αποτελεί συμφωνία εξαίρεσης από τους κανόνες της Ευρωζώνης. Διεκδικούμε ένα νέο συμβόλαιο Ελλάδας και Ευρώπης σε ένα πρόγραμμα για την εθνική ανασυγκρότηση που δεν θα βοηθήσει απλά την πατρίδα μας, αλλά θα βοηθήσει ολόκληρη την Ευρώπη να βγει από τον ζουρλομανδύα της λιτότητας, της ύφεσης, του αποπληθωρισμού. Θα βοηθήσει την Ελλάδα και την Ευρώπη να μπουν σε ένα νέο δρόμο ανάπτυξης, ευημερίας και κοινωνικής δικαιοσύνης, όπως αρμόζει στους πολίτες της Ευρώπης την αυγή του 21^{ου} αιώνα.

Η συμφωνία που προτείνουμε, θα σέβεται τους κανόνες. Θα επαναλάβω πως παρότι διαφωνούμε με τους κανόνες, είμαστε υποχρεωμένοι να τους σεβαστούμε. Όμως, δεν είναι η ιδιαιτερική συνθήκη της Ευρώπης, της Ενωμένης Ευρώπης η λιτότητα. Πάνω απ' όλα, αυτή η συμφωνία θα σέβεται τον ελληνικό λαό και τις επιλογές του. Δεν θα τον καταδικάζει σε ισόβια δυστυχία.

Ταυτόχρονα, θα πρόκειται και για μια συμφωνία που θα βοηθήσει την Ευρώπη να ξαναβρεί τις αξίες και το δρόμο της, γιατί η κρίση δεν είναι ελληνική ιδιαιτερότητα. Η κρίση είναι παρούσα στην Ευρώπη, στην Ευρωζώνη που για πρώτη φορά βρέθηκε φέτος σε συνθήκες αποπληθωρισμού και στασιμότητας. Σε αυτή την Ευρώπη τόσο η επιμονή στο λάθος και η άρνηση στην επιστροφή στην ανάπτυξη, όσο -πολύ περισσότερο- η τυχοδιωκτική στάση του ρίσκου στο όνομα της τιμωρίας θα είναι η αρχή του

τέλους της Ευρώπης που γνωρίσαμε.

Δεν μπορώ να καταλάβω ποιος θα έχει συμφέρον από μια τέτοια επιλογή.

Μιλάνε πολύ ανεύθυνα και σε αυτό το Κοινοβούλιο και έξω για το μύθο της Ιφιγένειας. Με ρώτησαν και στην Αυστρία χθες. Μα, ποιος μύθος της Ιφιγένειας; Η Ιφιγένεια θυσιάστηκε για να πνεύσει ούριος άνεμος. Υπάρχει κανείς σοβαρός άνθρωπος που να πιστεύει ότι μια ρήξη της Ελλάδας με την Ευρωζώνη θα απελευθερώσει ούριο άνεμο και θετική ενέργεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ευρωζώνη, στην εύθραυστη περιοχή; Ποιος δικαιούται στην Ευρώπη να παίζει με τη φωτιά, να σπέρνει ανέμους ώστε πολύ σύντομα να θερίσει θύελλες;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γνωρίζω -και είναι λογικό- πως πολλοί δεν ήθελαν το εκλογικό αποτέλεσμα και τη λαϊκή εντολή που λάβαμε τόσο εντός όσο και εκτός από τη χώρα. Γνωρίζω πως πολλοί και πολλές δεν έχουν αποδεχθεί ακόμα το εκλογικό αποτέλεσμα. Αυτό μπορεί να γίνει κατανοητό. Όμως, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό. Τίποτε από όσα έγιναν και συνεχίζουν να γίνονται ώστε αυτή η Κυβέρνηση να βρεθεί στα σκιοιότα προτού καν αναλάβει, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό. Η υπονόμευση αυτή δεν έχει να κάνει με την Κυβέρνηση της κοινωνικής σωτηρίας που σχηματίσαμε. Η υπονόμευση αυτή έχει να κάνει με την Ελλάδα, έχει να κάνει με τη χώρα.

Είναι η τελευταία και απελπισμένη προσπάθεια του πολιτικού προσωπικού που υπηρέτησε αυτήν τη βαρβαρότητα να αποδείξει ότι πράγματι δεν υπήρχε άλλος δρόμος και δεν υπάρχει και σήμερα εναλλακτική λύση. Και άλλος δρόμος υπάρχει και εναλλακτική πρόταση υπάρχει. Μην βιάζεστε, θα το δείτε πολύ σύντομα.

Σε αυτό το δύσκολο πλαίσιο διαπραγμάτευσης, λοιπόν, καθόλου πειστική δεν ήταν από πλευράς Αντιπολίτευσης η επιχειρηματολογία και οι δικαιολογίες γιατί επέλεξαν οι ίδιοι και όχι οι Ευρωπαίοι εταίροι να πάνε όσο πιο κοντά μπορούσαν την ημερομηνία παράτασης της σύμβασης. Καθόλου πειστικές!

Εντάξει το μέλλον της χώρας στον προεκλογικό σας αγώνα. Ήταν μία πολιτική επιλογή που εξυπηρετούσε τις μικροκομματικές και μικροπολιτικές σας σκοπιμότητες, καθόλου, όμως, τους πολίτες και το μέλλον αυτής της χώρας. Διότι ξέρατε πολύ καλά πως αν υπήρχε δανειακή θωράκιση μέχρι τον Ιούνιο, δεν θα υπήρχε τεχνική δικαιολογία να απειλείται η διακοπή της χρηματοδότησης από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Γιατί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θέλει ένα δανειακό πρόγραμμα, όχι ένα μνημονιακό πρόγραμμα.

Γνωρίζατε, λοιπόν, ότι σε αυτήν την εκδοχή εμείς απλά θα εφαρμόζαμε τη λαϊκή εντολή, θα νομοθετούσαμε το πρόγραμμά μας χωρίς να μπορεί κανείς να μας εκβιάσει ότι θα βρεθούμε χωρίς χρηματοδοτική στήριξη των τραπεζών.

Εσείς, όμως, ονειρευόσασταν -και συνεχίζετε να ονειρεύεστε- παρενθώσεις. Σχεδιάσατε στην τελευταία λεπτομέρεια τον εκβιασμό της Ελλάδας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ντροπή σας! Ντροπή σας!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και αυτό ήταν δική σας επιλογή, συνειδητή και μοχθηρή, η τελευταία σας ελπίδα μήπως και απειλώντας την Ελλάδα δικαιωθείτε ή διασωθείτε εσείς προσωπικά.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ντροπή σας!

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Παίξατε την Ελλάδα στα ζάρια...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Εσείς θα την παίξετε στα ζάρια.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): ...μόνο και μόνο για να μην σας καταπνίγει η ιστορία. Καταλάβετε το, όμως, η ιστορία σας έχει ήδη καταπνίξει.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και η μόνη παρένθεση που θα υπάρξει τελικά στη σύγχρονη ελληνική δημοκρατία θα είναι αυτή, των δικών σας μνημονιακών χρόνων, η παρένθεση της αντισυνταγματικής επιλογής, της κατάργησης του Κοινοβουλίου, της συρρίκνωσης της δημοκρατίας. Αυτή η παρένθεση τελείωσε οριστικά στον τόπο

μας στις 25 του Γενάρη!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Και κάτι ακόμα: Ξέρατε -το είπα και έξω, το λέω και σε εσάς- η Ελληνική Δημοκρατία δεν εκβιάζεται. Η Ελληνική Δημοκρατία δεν εκβιάζεται, γιατί η δημοκρατία στην Ευρώπη δεν εκβιάζεται και γιατί η δημοκρατία δεν έχει αδιέξοδα. Όσο έχουμε το λαό στο πλάι μας, δεν εκβιαζόμαστε και δεν εκφοβιζόμαστε από κανέναν!

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν ισχυριστήκαμε ποτέ ότι αυτός θα είναι ένας εύκολος δρόμος. Ο δρόμος της διαπραγμάτευσης θα είναι δύσκολος. Είμαστε, όμως, έτοιμοι, προετοιμασμένοι και αποφασισμένοι να τον βαδίσουμε.

Αναρωτιέμαι, όμως, ειλικρινά για τη στάση της μνημονιακής Αντιπολίτευσης. Δύο μέρες τώρα από τους ομιλητές ιδίως της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης ακούμε αντιφατικά πράγματα. Από τη μία ότι είμαστε έτοιμοι να κάνουμε κωλοτούμπα, να αθετήσουμε τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις και να πάμε σε συμβιβασμό άνευ όρων και από την άλλη ότι οδηγούμε τη χώρα στα βράχια. Αποφασίστε, τι από τα δύο κάνουμε;

Πολλές φορές, μάλιστα, τα ακούμε και τα δυο ταυτόχρονα στην ίδια ομιλία και στην ίδια παράγραφο.

Όμως, επειδή άκουσα προσεκτικά αυτά που είπε ο κ. Σαμαράς, θέλω να του θέσω ευθέως το ερώτημα που απασχολεί αυτές τις μέρες τους Έλληνες πολίτες: Είναι δυνατόν να μας παρουσιάσετε σήμερα, μετά τις εκλογές, μετά από όλα όσα συνέβησαν, ξαναζεσταμένο φαγητό το «success story» της Ελλάδας; Σε ποια χώρα ζείτε; Δεν καταλάβατε τίποτα από το εκλογικό αποτέλεσμα; Κάνατε μία προεκλογική καμπάνια φόβου, τρόμου. Ο ελληνικός λαός πήρε μια γενναία απόφαση. Και φαίνεται ότι αυτή τη γενναία απόφαση την υπερασπίζεται με σθένος. Το βλέπετε παντού, όπου κυκλοφορείτε, στους δρόμους. Υπάρχει ένα αίσημα ελπίδας, εθνικής υπερηφάνειας.

Θα περίμενα σήμερα να κάνετε αυτοκριτική. Δεν ξέρατε τι θα πει η λέξη «αυτοκριτική». Θα περίμενα σήμερα να μας πείτε πράγματι ότι θα στηρίξετε την εθνική προσπάθεια, όχι στα λόγια, αλλά στην πράξη.

Χθες φεύγοντας από τον Αυστριακό Καγκελάριο, όπου βρήκα έναν απρόσμενο φίλο της Ελλάδας -όπως παλαιότερα ο Καγκελάριος Μπρούνο Κράισκι ήταν φίλος της Ελλάδας έτσι κι ο σημερινός- μου είπε ότι βλέπει την πρότασή μας λογική και ρεαλιστική και ότι θα το μεταφέρει και στη Γερμανίδα Καγκελάριο. Φεύγοντας, όμως, μου είπε: «Καλά, εγώ θα το πω. Ο κ. Σαμαράς που θα πάει στη Σύνοδο του Λαϊκού Κόμματος, θα το υποστηρίξει».

Σήμερα μιλήσατε γενικόλογα. Τι ακριβώς θα υποστηρίξετε αύριο; Να ζητήσουμε παράταση του προγράμματος, όπως μας ζητάει η κ. Μέρκελ ή θα υποστηρίξετε την εθνική θέση, που ψήφισε ο ελληνικός λαός; Θα υποστηρίξετε να πάρουμε ένα πρόγραμμα - γέφυρα, να ανασάνουμε, να έχουμε χρόνο για να μπορέσουμε να πάμε σε μια συμφωνία η οποία να δώσει προοπτική σε αυτόν τον τόπο; Αυτό είναι το ερώτημα. Όλα τα άλλα είναι υπεκφυγές.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΣΑΜΑΡΑΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Όλοι ίδιοι με εσάς θέλετε να είμαστε! Εκατό τοις εκατό ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να γίνουμε;

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Και, βέβαια, επειδή σας άκουσα να λέτε ότι είμαστε απομονωμένοι -τα ίδια άκουσα πριν από λίγο και από τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ- πρέπει να σας πω ότι σήμερα διάβασα το άρθρο του επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Ομάδας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών σε αθηναϊκή εφημερίδα, του κ. Πιτέλα. Είναι ένα άρθρο υποστηρικτικό όχι της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ, της κοινωνικής σωτηρίας. Είναι ένα άρθρο υποστηρικτικό της Ελλάδας. Του τηλεφώνησα αμέσως να τον ευχαριστήσω. Μου είπε πως αυτή είναι η επίσημη θέση των Σοσιαλιστών Δημοκρατών στο Ευρωκοινοβούλιο.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Μου είπε επίσης, ότι τηλεφώνησε στον Ιταλό Πρωθυπουργό, τον κ. Ρέντσι, στον κ. Γιούνκερ, στον κ. Μπαντοβάν, στον κ. Σαπέν, στον κ. Μοσκοβισί και ζήτησε τη στήριξη της Ελλάδας στην κρίσιμη διαπραγμάτευση.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Αλήθεια, εσείς σε ποια ομάδα ανήκετε στο Ευρωκοινοβούλιο; Στη σοσιαλιστική ή στην ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος, εκεί όπου ανήκει η κ. Μέρκελ;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Ελλάδα αποκτά συμμάχους, η Ελλάδα απέκτησε φωνή, η Ελλάδα διεκδικεί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Μοιράζεις τις ευθύνες που θα προκαλέσεις. Μοιράζεις τις ευθύνες από τώρα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Την καταστροφή την επιδιώκετε. Είναι ο μύχιος πόθος σας η καταστροφή. Το ατύχημα δεν το καταφέρατε προεκλογικά. Την επιδιώκετε τώρα, μπας και καταφέρετε έτσι να κρύψετε τις ευθύνες σας.

Στην τριήμερη, λοιπόν, αυτή συζήτηση παρουσιάστηκαν οι Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης τόσο στις γενικές τους κατευθύνσεις όσο και εξειδικευμένα σε επίπεδο Υπουργείων.

Αισθάνομαι για άλλη μια φορά την ευθύνη να διαβεβαιώσω την Εθνική αντιπροσωπεία, αλλά και τον ελληνικό λαό, τους Έλληνες πολίτες, ότι αυτές οι Προγραμματικές Δηλώσεις θα υλοποιηθούν στο ακέραιο.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Η τήρηση των δεσμεύσεων που έχουμε αναλάβει απέναντι στον ελληνικό λαό είναι για εμάς ζήτημα πολιτικής ευθύνης αλλά και πολιτικής αξιοπιστίας.

Θέλω, επίσης, να ξεκαθαρίσω ότι η υλοποίηση των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης δεν συνιστούν κανενός είδους μονομερή ενέργεια. Θα προχωρήσουμε στα μέτρα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, στα μέτρα για την επανεκκίνηση της οικονομίας, στα μέτρα για τη θεσμική ανασυγκρότηση της χώρας παράλληλα με τις διαπραγματεύσεις με τους εταίρους μας.

Ειλικρινά, θα ήθελα να δω στην ονομαστική ψηφοφορία, που εμείς θα ζητήσουμε για τα μέτρα απέναντι στην ανθρωπιστική κρίση, θα ψηφίσετε εναντίον;

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Πιστεύετε, δηλαδή, ότι σήμερα σε μία ευρωπαϊκή χώρα πρέπει να υπάρχουν πολίτες που να μην έχουν δικαίωμα πρόσβασης στο ηλεκτρικό ρεύμα και σε ένα πιάτο φαγητό; Ποιος μπορεί αυτό να το ισχυριστεί στην Ελλάδα και στην Ευρώπη;

Θα προχωρήσουμε, λοιπόν, σε αυτά τα μέτρα. Θα προχωρήσουμε, όμως, έξω και πέρα από το πλαίσιο των διαπραγματεύσεων, διότι σας έχουμε πει ξανά ότι έχουμε προβλέψει να είναι σε συνθήκες δημοσιονομικής ισορροπίας. Και τα μέτρα για την ανθρωπιστική κρίση δεν σχετίζονται με κανενός είδους ανάγκη για νέο δανεισμό.

Θα ήθελα να σας ενημερώσω, επίσης, ότι η Κυβέρνηση έχει ήδη έτοιμα τα δύο πρώτα νομοσχέδια, τα οποία θα έλθουν την επόμενη εβδομάδα, μόλις συγκροτηθούν οι επιτροπές.

Το πρώτο αφορά στην προστασία της πρώτης κατοικίας από τους πλειστηριασμούς και τη διευκόλυνση της διαδικασίας για τα κόκκινα δάνεια.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Αν πραγματικά θέλετε να στηρίξετε, όπως λέτε, να ψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο, να το ψηφίσουν όλες οι πτέρυγες της Βουλής. Διότι δεν μπορεί σήμερα εν έτει 2015 να έχουμε τους Έλληνες πολίτες απροστάτευτους στην πρώτη τους κατοικία από τους πλειστηριασμούς.

Το δεύτερο νομοσχέδιο είναι τα μέτρα για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Θα ρίξουμε, λοιπόν, τα θεμέλια για την υλοποίηση του συνόλου του προγράμματός μας και, βεβαίως, θα ακολουθήσουν τα νομοσχέδια που αφορούν μέτρα για τη σαρωτική μεταρρύθμιση του κράτους, την προστασία των εργαζομένων, την καταπολέμηση της ανεργίας, την αποκατάσταση και εμβάθυνση των δημοκρατικών θεσμών, την αναδιανομή του πλούτου υπέρ των εργαζομένων, των συνταξιούχων, των μικρών και μεσαίων επιχειρηματιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουμε την απαισιοδοξία του νου και την αισιοδοξία της βούλησης. Είμαστε αισιόδοξοι και

με τον νου και με τη βούλησή μας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
Είμαστε αισιόδοξοι γιατί οι προτάσεις μας είναι εκείνες που μπορούν να βάλουν τέλος στον παραλογισμό, στην κοινωνική ερήμωση και να βάλουν ξανά τη χώρα στον δρόμο του ορθού λόγου, στον δρόμο της λογικής.

Είμαι αισιόδοξος ότι οι Ευρωπαίοι εταίροι μας θα ανταποκριθούν στις προτάσεις μας και θα φτάσουμε σε έναν αμοιβαίο συμβιβασμό. Διότι δεν μπορώ να πιστέψω ότι μπορεί να υπάρχουν σήμερα δυνάμεις στην Ευρώπη που θέλουν και επιδιώκουν να οδηγήσουν έναν λαό στην ταπείνωση και στον εξευτελισμό. Δεν μπορώ να πιστέψω ότι μπορεί να υπάρχουν δυνάμεις σήμερα στην Ευρώπη που θέλουν να εκδικηθούν και να τιμωρήσουν, την ίδια στιγμή που γνωρίζουν ότι αυτή η επιλογή μόνο κακό μπορεί να δημιουργήσει σε όλους μας, μόνο σε αδιέξοδα μπορεί να οδηγήσει.

Η Ευρώπη αυτά τα αδιέξοδα τα γνώρισε και τα άφησε πίσω της μια και καλή το 1953, όταν επέλεξε το δρόμο της συνεννόησης, της αλληλεγγύης και της λογικής για χάρη της Γερμανίας τότε αλλά και για χάρη της ευρωπαϊκής ιδέας.

Αυτήν την ευρωπαϊκή ιδέα καλούμε τους εταίρους μας να διακαιώσουν. Αυτήν την ιδέα καλούμε τους πολίτες της Ευρώπης να στηρίξουν, τους πολίτες που ήδη κινητοποιούνται, στηρίζοντας τον αγώνα της νέας Κυβέρνησης, τον αγώνα του ελληνικού λαού για ευρωπαϊκή λύση, για τερματισμό της λιτότητας, για επιστροφή της αναπτυξιακής ατζέντας σε όλη την Ευρώπη.

Αυτοί οι λαοί θα συνεχίσουν να είναι στο πλάι μας και στο πλάι του ελληνικού λαού, γιατί αυτοί οι λαοί είναι σε τελική ανάλυση η ευρωπαϊκή ιδέα σε κίνηση. Αυτοί οι λαοί είναι το μέλλον της Ευρώπης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στις 25 Γενάρη ο λαός μας πήρε την τύχη στα χέρια του. Σήμερα αισιοδοξεί και μαζί του αισιοδοξούμε και εμείς. Σήμερα ελπίζει, σήμερα αισθάνεται υπερήφανος και είναι έτοιμος να στηρίξει την προσπάθειά μας.

Αυτές τις τρεις ημέρες στη Βουλή ακούσατε έναν λόγο καθαρό. Ακούστηκαν σε αυτήν την Αίθουσα Προγραμματικές Δηλώσεις που ήταν στο μυαλό αλλά και στην καρδιά των Ελληνίδων και των Ελλήνων. Ακούσατε έναν καθαρό προγραμματικό λόγο και τη χάραξη μιας κυβερνητικής πολιτικής, που βάζει τους ανθρώπους αυτής της χώρας πάνω από όλα.

Σε αυτούς τους ανθρώπους κάνουμε σήμερα, με το κλείσιμο των Προγραμματικών μας Δηλώσεων, το κάλεσμά μας. Πρώτα από αυτούς ζητάμε ψήφο εμπιστοσύνης. Χωρίς αυτούς δεν θα είμαστε τίποτα. Μαζί με τον λαό μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα. Διότι όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το λαό, υπάρχουν υπέρ του λαού και μόνον υπέρ αυτού θα τις ασκήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να δώσετε ψήφο εμπιστοσύνης στις Προγραμματικές Δηλώσεις της νέας Κυβέρνησης. Την ψήφο εμπιστοσύνης μας την έχει δώσει ήδη η ελληνική κοινωνία. Σήμερα σας καλώ να τη λάβουμε και από την Εθνική Αντιπροσωπεία, ώστε αύριο πιο δυνατοί να μπορέσουμε να αγωνιστούμε για το δικαίωμα αυτής της χώρας, για το δικαίωμα αυτού του λαού στην αισιοδοξία και στην ελπίδα, στο κοινό ευρωπαϊκό μας μέλλον!

Σας ευχαριστώ.

(Ορθοί οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ομιλία του Πρωθυπουργού κ. Αλέξη Τσίπρα ολοκληρώθηκε η συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης και σύμφωνα με το άρθρο 141 του Κανονισμού της Βουλής, θα διεξαχθεί ονομαστική ψηφοφορία.

Η ψηφοφορία διεξάγεται αμέσως μόλις τελειώσει η συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων και είναι σύμφωνα με τον Κανονισμό ονομαστική.

Κατά την ψηφοφορία θα ψηφίσουν όλες και όλοι οι Βουλευτές, καθώς επίσης οι Υπουργοί, Αναπληρωτές Υπουργοί και Υφυπουργοί, που είναι και μέλη της Βουλής.

Η Κυβέρνηση απολαμβάνει της εμπιστοσύνης της Βουλής εάν η πρόταση εμπιστοσύνης εγκριθεί από την απόλυτη πλειοψηφία των παρόντων Βουλευτών, η οποία δεν επιτρέπεται να είναι μι-

κρότερη από τα 2/5 του όλου αριθμού των Βουλευτών.

Στο σημείο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού ευχαριστήσω όλες και όλους τους Βουλευτές, όλες και όλους τους Υπουργούς, Υφυπουργούς και Αναπληρωτές Υπουργούς, όλους τους Αρχηγούς των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και βεβαίως τον Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης και τον Πρωθυπουργό, σας καλώ να προβούμε στην ονομαστική ψηφοφορία.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Και τους υπαλλήλους!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τους υπαλλήλους θα τους ευχαριστήσουμε στο τέλος, γιατί θα τους ταλαιπωρήσουμε ακόμη, κύριε Μείμαράκη, όπως ξέρετε.

Σας καλώ, λοιπόν, να προβούμε στην ονομαστική ψηφοφορία.

Για το σκοπό αυτό καλούνται επί του καταλόγου η Βουλευτής κ. Όλγα Γεροβασίλη από το ΣΥΡΙΖΑ και ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης από τη Νέα Δημοκρατία που είναι και Γραμματέας της Βουλής.

Επίσης, θα παρακαλούσα να καταλάβει θέση στο Προεδρείο και μία ή ένας από τους Γραμματείς της Βουλής που είναι Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για να αρχίσουν οι Γραμματείς της Βουλής να εμπλέκονται πιο ενεργά και στην κοινοβουλευτική διαδικασία.

Θα σας ενημερώσω για τον τρόπο με τον οποίο θα διεξαχθεί η ονομαστική ψηφοφορία.

Οι παρέχοντες ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, μετά την εκφώνηση του ονόματός τους, απαντούν «ΝΑΙ».

Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να σηκώνετε και το χέρι σας, διότι είναι σχεδόν οι μισοί Βουλευτές νέοι Βουλευτές και θα είναι έτσι πιο ευχερές για τους επί του καταλόγου συναδέλφους να

τους διακρίνουν.

Οι αρνούμενοι ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση απαντούν «ΟΧΙ».

Οι αρνούμενοι ψήφο δηλώνουν «ΠΑΡΩΝ».

Παρακαλώ να αρχίσει η ανάγνωση του καταλόγου.

(ΨΗΦΟΦΟΡΙΑ)

(ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΑΛΟΓΟΥ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Υπάρχει συνάδελφος, ο οποίος δεν άκουσε το όνομά του; Κανείς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η ψηφοφορία και παρακαλώ τους κυρίους ψηφολέκτες να προβούν στην καταμέτρηση των ψήφων και την εξαγωγή του αποτελέσματος.

(ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΗΣΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το αποτέλεσμα της διεξαχθείσης ονομαστικής ψηφοφορίας επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής προς την Κυβέρνηση.

Ψήφισαν συνολικά 299 Βουλευτές.

Στην Κυβέρνηση έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή ψήφισαν «ΝΑΙ», 162 Βουλευτές.

(Όρθιοι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Αρνήθηκαν να παρέχουν ψήφο εμπιστοσύνης, δηλαδή ψήφισαν «ΟΧΙ», 137 Βουλευτές σύμφωνα με το παρακάτω πρωτόκολλο ονομαστικής ψηφοφορίας:

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΙΣΤ΄ ΠΕΡΙΟΔΟΣ
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΣ Α΄

Συζήτηση επί των
Προγραμματικών Δηλώσεων της
Κυβερνήσεως και ψηφοφορία για
την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης
της Βουλής προς την Κυβέρνηση

ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ 25ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2015

Ε Δ Ρ Ε Σ 3 0 0
Εκτύπωση 4/2/2015

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

(ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΗΣ 10ης Φεβρουαρίου 2015

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

(Έδρες 12)

	N	O
1. Τσουκαλάς Κωνσταντίνος	✓	
2. Αντωνοπούλου Ουρανία	✓	
3. Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)	✓	
4. Κυρίτση Αглаία	✓	
5. Τόσκας Νικόλαος	✓	
6. Φορτσάκης Θεόδωρος		✓
7. Σταμάτης Δημήτριος		✓
8. Κεραμέως Νίκη		✓
9. Οικονόμου Βασίλειος		✓
10. Παππάς Χρήστος		✓
11. Καρκατσούλης Παναγιώτης		✓
12. Παπαρήγα Αλεξάνδρα		✓

Α΄ ΑΘΗΝΩΝ

(Δήμος Αθηναίων)
(Έδρες 14)

	N	O
1. Τσίπρας Αλέξιος	✓	
2. Κωνσταντοπούλου Ζωή	✓	
3. Σακελλαρίδης Γαβριήλ	✓	
4. Βούτσης Νικόλαος	✓	
5. Φίλης Νικόλαος		✓
6. Κεφαλογιάννη Όλγα		✓
7. Κικίλιας Βασίλειος		✓
8. Μπακογιάννη Θεοδώρα (Ντόρα)		✓
9. Κακλαμάνης Νικήτας		✓
10. Μιχαλολιάκος Νικόλαος		✓
11. Λυκούδης Σπυρίδων		✓
12. Κανέλλη Γαρυφαλλιά (Λιάνα)	✓	
13. Κουντουρά Έλενα		✓
14. Σκανδαλίδης Κωνσταντίνος		✓

Β΄ ΑΘΗΝΩΝ

(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Αθηναίων)
(Έδρες 44)

	N	O
1. Βαρουφάκης Ιωάννης	✓	
2. Δραγασάκης Ιωάννης	✓	
3. Κουρουμπλής Παναγιώτης	✓	
4. Βαλαβάνη Όλγα - Νάντια	✓	
5. Στρατούλης Δημήτριος	✓	
6. Χουντής Νικόλαος	✓	
7. Παππάς Νικόλαος	✓	
8. Τσακαλώτος Ευκλείδης	✓	
9. Δημαράς Γεώργιος	✓	
10. Μπαλάφας Ιωάννης	✓	
11. Ξυδάκης Νικόλαος	✓	
12. Φωτίου Θεανώ	✓	
13. Κατριβάνου Βασιλική	✓	
14. Καφαντάρη Χαρούλα (Χαρά)	✓	
15. Βίτσας Δημήτριος	✓	
16. Αυλωνίτου Ελένη	✓	
17. Καββαδία Ιωαννέτα (Αννέτα)	✓	
18. Παναγιούλης Ευστάθιος	✓	
19. Ήσυχος Κωνσταντίνος - Ηρακλής	✓	
20. Δένδιας Νικόλαος - Γεώργιος		✓

Σύνολο

15

	N	O
21. Μητσστάκης Κυριάκος		✓
22. Γεωργιάδης Σπυρίδων - Άδωνις		✓
23. Χατζηδάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)		✓
24. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης		✓
25. Μείμαρκης Ευάγγελος - Βασίλειος		✓
26. Κουμουτσάκος Γεώργιος		✓
27. Καραμανλή Άννα		✓
28. Βούλτεψη Σοφία		✓
29. Ασημακοπούλου Άννα - Μισέλ		✓
30. Γιακουμάτος Γεράσιμος		✓
31. Γερμενής Γεώργιος		✓
32. Παναγιώταρος Ηλίας		✓
33. Ζαρούλια Ελένη		✓
34. Ψαριανός Γρηγόριος		✓
35. Θεοχάρης Θεοχάρης (Χάρης)		✓
36. Αμυράς Γεώργιος		✓
37. Λυμπεράκη Αντιγόνη		✓
38. Κουτσούμπα Δημήτριος		✓
39. Παφίλης Αθανάσιος		✓
40. Κατσώτης Χρήστος		✓
41. Καμμένος Παναγιώτης (Πάνος)	✓	
42. Παπαχριστόπουλος Αθανάσιος		✓
43. Γεννηματά Φωτεινή (Φώφη)		✓
44. Λοβέρδος Ανδρέας		✓

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

(Έδρες 7)

	N	O
1. Βαρεμένος Γεώργιος	✓	
2. Τριανταφύλλου Μαρία		✓
3. Σαλμάς Μάριος		✓
4. Καραγκούνης Κωνσταντίνος		✓
5. Μπαρμπαρούσης Κωνσταντίνος		✓
6. Μωραΐτης Νικόλαος		✓
7. Κωνσταντόπουλος Δημήτριος		✓

ΝΟΜΟΣ ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Κοδέλας Δημήτριος	✓	
2. Ανδριανός Ιωάννης		✓
3. Γαλέος Γεώργιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Ζαχαριάς Κωνσταντίνος	✓	
2. Βλάσης Κωνσταντίνος		✓
3. Κωνσταντινόπουλος Οδυσσεάς		✓

ΝΟΜΟΣ ΑΡΤΗΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Γεροβασιλή Όλγα	✓	
2. Στύλιος Γεώργιος		✓
3. Τσίρκας Βασίλειος		✓

ΝΟΜΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

(Έδρες 15)

	N	O
1. Μητρόπουλος Αλέξιος	✓	
2. Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος)		✓
3. Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)		✓

Σύνολο

32

2. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

	N	O
4. Πάντζας Γεώργιος	✓	
5. Δέδες Ιωάννης	✓	
6. Σωτηρίου Ελένη	✓	
7. Βορίδης Μαυρουδής (Μάκης)		✓
8. Μαρτίνου Γεωργία		✓
9. Βλάχος Γεώργιος		✓
10. Μπούρας Αθανάσιος		✓
11. Κασιδάρης Ηλίας		✓
12. Μαυρωτάς Γεώργιος		✓
13. Γκιόκας Ιωάννης		✓
14. Χαϊκάλης Παύλος	✓	
15. Χριστοφιλοπούλου Παρασκευή (Εύη)		✓

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

(Έδρες 8)

1. Χατζηλάμπρου Βασίλειος	✓	
2. Κανελλοπούλου Μαρία	✓	
3. Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)	✓	
4. Κατσανιώτης Ανδρέας		✓
5. Αρβανίτης - Αβράμης Μιχαήλ		✓
6. Φωτήλας Ιάσων		✓
7. Καραθανασόπουλος Νικόλαος		✓
8. Νικολόπουλος Νικόλαος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΒΟΙΩΤΙΑΣ

(Έδρες 3)

1. Σταθάς Ιωάννης	✓	
2. Σκούμας Αθανάσιος	✓	
3. Μπασιάκος Ευάγγελος		✓

ΝΟΜΟΣ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

(Έδρα 1)

1. Κοψαχειλής Τιμοθέων		✓
------------------------	--	---

ΝΟΜΟΣ ΔΡΑΜΑΣ

(Έδρες 3)

1. Καραγιαννίδης Χρήστος	✓	
2. Κυριαζίδης Δημήτριος		✓
3. Χαρακίδης Κυριάκος		✓

ΝΟΜΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ

(Έδρες 5)

1. Σαντορινιός Νεκτάριος	✓	
2. Γάκης Δημήτριος	✓	
3. Καματερός Ηλίας	✓	
4. Κόνσολας Εμμανουήλ (Μάνος)		✓
5. Κρεμαστινός Δημήτριος		✓

ΝΟΜΟΣ ΕΒΡΟΥ

(Έδρες 4)

1. Καϊσάς Γεώργιος	✓	
2. Γκάρα Αναστασία (Νατάσα)	✓	
3. Ρίζος Δημήτριος	✓	
4. Δημοσχάκης Αναστάσιος (Τάσος)		✓

ΝΟΜΟΣ ΕΥΒΟΙΑΣ

(Έδρες 6)

1. Αποστόλου Ευάγγελος	✓	
2. Ακριώτης Γεώργιος	✓	
3. Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)		✓
4. Μίχος Νικόλαος		✓
5. Μαρίνος Γεώργιος	✓	
6. Μαυραγάνης Νικόλαος		✓

ΝΟΜΟΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

(Έδρα 1)

1. Κώτσιος Θωμάς	✓	
------------------	---	--

ΝΟΜΟΣ ΖΑΚΥΝΘΟΥ

(Έδρα 1)

1. Κοντονής Χαράλαμπος - Σταύρος	N	O
	✓	

ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ

(Έδρες 5)

1. Γεωργοπούλου - Σαλτάρη Ευσταθία (Έφη)	✓	
2. Μπαξεβανάκης Δημήτριος	✓	
3. Μπαλαούρας Γεράσιμος	✓	
4. Τζαβάρας Κωνσταντίνος		✓
5. Κουτσούκος Γιάννης		✓

ΝΟΜΟΣ ΗΜΑΘΙΑΣ

(Έδρες 4)

1. Λαπαβίτσας Κωνσταντίνος	✓	
2. Καρασαρλίδου Ευφροσύνη (Φρόσω)	✓	
3. Ουρσουζίδης Γεώργιος	✓	
4. Βεσυρόπουλος Απόστολος		✓

ΝΟΜΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

(Έδρες 8)

1. Μιχελογιαννάκης Ιωάννης	✓	
2. Βαρδάκης Σωκράτης	✓	
3. Κριτσωτάκης Μιχαήλ	✓	
4. Αυγενάκης Ελευθέριος		✓
5. Δανέλλης Σπυρίδων		✓
6. Συντυχάκης Εμμανουήλ		✓
7. Δαμαβολίτης Κωστής (Κωνσταντίνος)	✓	
8. Κεγκέρογλου Βασίλειος		✓

ΝΟΜΟΣ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

(Έδρες 2)

1. Κάτσης Μάριος	✓	
2. Γιόγιακας Βασίλειος		✓

Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Πρώην Δήμος Θεσσαλονίκης)

(Έδρες 16)

1. Αμανατίδης Ιωάννης	✓	
2. Χαράλαμπίδου Δέσποινα	✓	
3. Κουράκης Αναστάσιος (Τάσος)	✓	
4. Μηταφίδης Τριαντάφυλλος	✓	
5. Τριανταφυλλίδης Αλέξανδρος (Αλέκος)	✓	
6. Τεκτονίδου Κυριακή (Βούλα)	✓	
7. Γαϊτάνη Ιωάννα	✓	
8. Καραμανλής Κωνσταντίνος		✓
9. Γκιουλέκας Κωνσταντίνος		✓
10. Καλαφάτης Σταύρος		✓
11. Ράπτη Ελένη		✓
12. Γρέγος Αντώνιος		✓
13. Ταχιάου Χριστίνα		✓
14. Βαρδαλής Αθανάσιος		✓
15. Ζουράρης Κωνσταντίνος	✓	
15. Βενιζέλος Ευάγγελος		✓

Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

(Υπόλοιπο Ν. Θεσσαλονίκης)

(Έδρες 9)

1. Αμμανατίδου - Πασχαλίδου Ευαγγελία (Λίτσα)	✓	
2. Φάμελλος Σωκράτης	✓	
3. Καραόγλου Θεόδωρος		✓
4. Αναστασιάδης Σάββας		✓
5. Γραικός Φώτιος		✓
6. Μάρκου Αικατερίνη		✓
7. Γερασιμίδου Ελένη	✓	
8. Ξουλίδου Σταυρούλα		✓
9. Αρβανιτίδης Γεώργιος		✓

3. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
(Έδρες 5)

	N	O
1. Μαντάς Χρήστος	✓	
2. Στέφος Ιωάννης	✓	
3. Τζούφη Μερóπη	✓	
4. Καραγιάννης Ιωάννης	✓	
5. Τασούλας Κωνσταντίνος		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΑΒΑΛΑΣ
(Έδρες 4)

	N	O
1. Εμμανουηλίδης Δημήτριος	✓	
2. Ιωαννίδης Ηλίας	✓	
3. Τσανάκα Αλεξάνδρα	✓	
4. Παναγιωτόπουλος Νικόλαος		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
(Έδρες 4)

	N	O
1. Μιχαλάκης Νικόλαος	✓	
2. Λάππας Σπυρίδωνας	✓	
3. Κατσαβρία - Σιωροπούλου Χρυσούλα	✓	
4. Τσιάρας Κωνσταντίνος		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
(Έδρες 2)

	N	O
1. Διαμαντόπουλος Ευάγγελος	✓	
2. Αντωνίου Μαρία		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Σαμοΐλης Στέφανος	✓	
2. Βάκη Φωτεινή	✓	
3. Γκίκας Στέφανος		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
(Έδρα 1)

	N	O
1. Θεοπεφτάτου Αφροδίτη	✓	

ΝΟΜΟΣ ΚΙΛΚΙΣ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Παραστατίδης Θεόδωρος	✓	
2. Γεωργαντάς Γεώργιος		✓
3. Χατζησάββας Χρήστος		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΟΖΑΝΗΣ
(Έδρες 5)

	N	O
1. Μακρή Ραχήλ	✓	
2. Ουζουνίδου Ευγενία	✓	
3. Δημητριάδης Δημήτριος	✓	
4. Κασαπίδης Γεώργιος		✓
5. Κάτανας Χαρίσιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
(Έδρες 4)

	N	O
1. Θελερίτη Μαρία	✓	
2. Ψυχογιός Γεώργιος	✓	
3. Κουρεμπές Θεοφάνης (Φάνης)	✓	
4. Δήμας Χρήστος		✓

ΝΟΜΟΣ ΚΥΚΛΑΔΩΝ
(Έδρες 4)

	N	O
1. Συρμαλένιος Νικόλαος	✓	
2. Συρίγος Αντώνιος	✓	
3. Μανιός Νικόλαος	✓	
4. Βρούτσος Ιωάννης		✓

Σύνολο

10

ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Αραχωβίτης Σταύρος	✓	
2. Δαβάκης Αθανάσιος		✓
3. Γρηγοράκος Λεωνίδας		✓

ΝΟΜΟΣ ΛΑΡΙΣΗΣ
(Έδρες 8)

	N	O
1. Βαγενά Άννα	✓	
2. Διώτη Ηρώ	✓	
3. Χαρακόπουλος Μάξιμος		✓
4. Κέλλας Χρήστος		✓
5. Σβερώνη - Χονδρονάσιου Δέσποινα		✓
6. Μπαργιώτας Κωνσταντίνος		✓
7. Λαμπρούλης Γεώργιος	✓	
8. Κόκκαλης Βασίλειος		✓

ΝΟΜΟΣ ΛΑΣΙΘΙΟΥ
(Έδρες 2)

	N	O
1. Δερμιτζάκης Κωνσταντίνος (Κωστής)	✓	
2. Πλακιωτάκης Ιωάννης		✓

ΝΟΜΟΣ ΛΕΣΒΟΥ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Ζερδελής Ιωάννης	✓	
2. Αθανασίου Χαράλαμπος		✓
3. Τάσσης Σταύρος		✓

ΝΟΜΟΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ
(Έδρα 1)

	N	O
1. Γρηγόρης Σταύρος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
(Έδρες 6)

	N	O
1. Μεικόπουλος Αλέξανδρος	✓	
2. Τζήκα - Κωστοπούλου Δανάη	✓	
3. Δελημήτρος Κωνσταντίνος	✓	
4. Παπανάτσιου Αικατερίνη	✓	
5. Μπαλλής Συμεών	✓	
6. Μπουκώρος Χρήστος		✓

ΝΟΜΟΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
(Έδρες 5)

	N	O
1. Πετράκος Αθανάσιος	✓	
2. Κοζομπόλη - Αμανατίδη Παναγιώτα	✓	
3. Ψαρρέα Ελένη	✓	
4. Κωνσταντίνεας Πέτρος	✓	
5. Σαμαράς Αντώνιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΞΑΝΘΗΣ
(Έδρες 3)

	N	O
1. Ζεϊμπέκ Χουσεΐν	✓	
2. Γιαννακίδης Ευστάθιος	✓	
3. Κοντός Αλέξανδρος		✓

Α΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Δήμος Πειραιώς, μετά των Δήμων Αιγίνης, Κυθήρων, Μεθάνων, Πόρου, Σπετσών, Τροιζήνης, Ύδρας και των Κοινοτήτων Αγκιστρίου και Αντικυθήρων)

(Έδρες 6)

	N	O
1. Δρίτσας Θεόδωρος	✓	
2. Σταματάκη Ελένη	✓	
3. Λεουτσάκος Ευστάθιος (Στάθης)	✓	
4. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος		✓
5. Κούζηλος Νικόλαος		✓
6. Αντωνάκου Σταυρούλα		✓

Σύνολο

16

4. ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ (ΚΑΤΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΕΣ)

Β' ΠΕΙΡΑΙΩΣ

(Υπόλοιπο πρώην Δήμου Πειραιώς μετά της νήσου Σαλαμίνας)
(Έδρες 8)

	N	O
1. Λαφαζάνης Παναγιώτης	✓	
2. Κασιμάτη Ειρήνη (Νίνα)	✓	
3. Καρακώστα Ευαγγελία (Εύη)	✓	
4. Τραγάκης Ιωάννης		✓
5. Λαγός Ιωάννης		✓
6. Ορφανός Νικόλαος		✓
7. Μανωλάκου Διαμάντω		✓
8. Καμμένος Δημήτριος	✓	

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΗΣ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Τζάκρη Θεοδώρα	✓	
2. Σηφάκης Ιωάννης	✓	
3. Σμίας Χρήστος	✓	
4. Καρασμάνης Γεώργιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Ζάννας Ζήσης	✓	
2. Σκούφα Ελισσάβ. (Μπέττυ)	✓	
3. Τζαμακλής Χαρίλα	✓	
4. Κουκοδήμος Κωνστ. τίνος		✓

ΝΟΜΟΣ ΠΡΕΒΕΖΗΣ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Μπάρκας Κωνσταντίνος	✓	
2. Γιαννάκης Στέργιος		✓

ΝΟΜΟΣ ΡΕΘΥΜΝΗΣ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Ξανθός Ανδρέας	✓	
2. Κεφαλογιάννης Ιωάννης		✓

ΝΟΜΟΣ ΡΟΔΟΥ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Μουσταφά Μουσταφά	✓	
2. Καρά Γιουσούφ Αϊχάν	✓	
3. Στυλιανίδης Ευριπίδης		✓

ΝΟΜΟΣ ΣΑΜΟΥ

(Έδρες 1)

	N	O
1. Σεβαστάκης Δημήτριος	✓	

Σύνολο

9

ΝΟΜΟΣ ΣΕΡΡΩΝ

(Έδρες 6)

	N	O
1. Σταμπούλη Αφροδίτη		✓
2. Καραμανλής Κωνσταντίνος		✓
3. Αραμπατζή Φωτεινή		✓
4. Ματθαίουπουλος Αρτέμιος		✓
5. Χατζηδημητρίου Αλέξανδρος	✓	
6. Κόλλια-Τσαρουχά Μαρία		✓

ΝΟΜΟΣ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Παπαδόπουλος Αθανάσιος (Σάκης)	✓	
2. Δριτσέλη Παναγιώτα	✓	
3. Σιμορέλης Χρήστος		✓
4. Σκρέκας Κωνσταντίνος		✓

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ

(Έδρες 5)

	N	O
1. Κυριακάκης Βασίλειος	✓	
2. Καρανασάσης Απόστολος	✓	
3. Βέττας Δημήτριος	✓	
4. Λέβα Βασιλική		✓
5. Σταϊκούρας Χρήστος		✓

ΝΟΜΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Σέλτσας Κωνσταντίνος	✓	
2. Αντωνιάδης Ιωάννης		✓

ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΟΣ

(Έδρες 1)

	N	O
1. Κωστοπαναγιώτου Ηλίας	✓	

ΝΟΜΟΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

(Έδρες 3)

	N	O
1. Ιγγλέζη Αικατερίνη		✓
2. Βαγιωνάς Γεώργιος		✓
3. Δριβελέγκας Ιωάννης		✓

ΝΟΜΟΣ ΧΑΝΙΩΝ

(Έδρες 4)

	N	O
1. Σταθάκης Γεώργιος	✓	
2. Πολάκης Παύλος	✓	
3. Βαγιωνάκη Ευαγγελία (Βάλια)	✓	
4. Θεοδωράκης Σταύρος		✓

ΝΟΜΟΣ ΧΙΟΥ

(Έδρες 2)

	N	O
1. Μιχαηλίδης Ανδρέας	✓	
2. Μηταράκης Παναγιώτης (Νότης)		✓

Σύνολο

11

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ

» »
» »
» ».....ΝΑΙ.....162
.....ΟΧΙ.....137
.....Λευκών.....
.....Παρόντων.....

ΣΥΝΟΛΟ ΨΗΦΙΣΑΝΤΩΝ

993

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Συνεπώς είναι μία ιστορική στιγμή για την ελληνική Βουλή και τον ελληνικό λαό. Η Κυβέρνηση έτυχε της ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής.

Παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής ιστορικής συνεδρίασης.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Πριν λύσουμε τη συνεδρίαση υπάρχει και ένα οφειλόμενο ευχαριστώ που πρέπει να πούμε.

Ευχαριστούμε όλες και όλους τους εργαζομένους της Βουλής,

του Καναλιού της Βουλής, του προσωπικού που υποστήριξε όλη τη διαδικασία άοκνα σε όλη αυτή τη διάρκεια, που ήταν η μεγαλύτερη διάρκεια συζήτησης Προγραμματικών Δηλώσεων με τους περισσότερους ομιλητές την τελευταία εικοσιπενταετία.

(Χειροκροτήματα)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.20' λύεται η συνεδρίαση.

Είς το επανιδείν.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ